

13.4.D.62.
HIERONYMI
Treutleri ꝑC.

282

SELECTARVM
DISPUTATIONUM AD
JUS CIVILE JUSTINIANÆUM
QUINQUAGINTA LIBRIS PAN-
dectarum comprehensum,

Volumen posterius.

DE QUIBUS OLIM IPSO PRÆ-
SIDE IN CELEBERRIMA ACADEMIA MAR-
purgensi exercitii gratia disputarunt nobiles & eruditi juvenes LL.
studiosissimi, quorum nomina singulis disputationibus
asscripta sunt.

Editio quinta.

Cum INDICE, gemino.

Cum S. Caf. Majest. Gratia & Privilegio.

MARPURGI,

Apud Paulum Egenolphum, Typogr. Acad.

CLIO CVI.

13.4.D.62.
HIERONYMI
Treutleri JC.

282

SELECTARVM
DISPUTATIONUM AD
JUS CIVILE JUSTINIANÆUM
QUINQUAGINTA LIBRIS PAN-

dectarum comprehensum,

Volumen posterius.

DE QUIBUS OLIM IPSO PRÆ-
SIDE IN CELEBERRIMA ACADEMIA MAR-
purgenſi exercitii gratia diſputarunt nobiles & eruditi juvenes LL.
ſtudioſiſſimi, quorum nomina ſingulis diſputationibus
aſcripta ſunt.

Editio quinta.

Cum INDICE, gemino.

Cum S. Caf. Majeſt. Gratia & Privilegio.

MARPURGI,

Apud Paulum Egenolphum, Typogr. Acad.

CLO IO CVI.

13. 4. D. 62.
HIERONYMI
Trentleri JC.

282

SELECTARVM
DISPUTATIONUM AD
JUS CIVILE JUSTINIANÆUM
QUINQUAGINTA LIBRIS PAN-
dectarum comprehensum.,

Volumen posterius.

DE QUIBUS OLIM IPSO PRÆ-
SIDE IN CELEBERRIMA ACADEMIA MAR-
purgensi exercitii gratia disputarunt nobiles & eruditi juvenes LL.
studiosissimi, quorum nomina singulis disputationibus
asscripta sunt.

Editio quinta.

Cum INDICE, gemino.

Cum S. Cas. Majest. Gratia & Privilegio.

MARPURGI,
Apud Paulum Egenolphum, Typogr. Acad.

CLIO CVI.

13.4.12.
HIERONYMI
Trentleri JC.

292

SELECTARVM
DISPUTATIONUM AD
JUS CIVILE JUSTINIANÆUM
QUINQUAGINTA LIBRIS PAN-
dectarum comprehensum,

Volumen posterius.

DE QUIBUS OLIM IPSO PRÆ-
SIDE IN CELEBERRIMA ACADEMIA MAR-
purgensi exercitii gratia disputarunt nobiles & eruditi juvenes LL.
studiofissimi, quorum nomina singulis disputationibus
asscripta sunt.

Editio quinta.

Cum INDICE, gemino.

Cum S. Cas. Majest. Gratia & Privilegio.

MARPURGI,

Apud Paulum Egenolphum, Typogr. Acad.

CIO IO CVI.

AD MAGNIFICUM, NOB.

ET AMPLISSIMUM INCLYTÆ

celeberrimæq; Reipubl. Noribergensis

Senatum,

HIERONYMI TREUTLERI

PRÆFATIO.

MIRARI videmus multos, viri Magnifici, qui fiat, cum Jurisprudencia in actionibus hominum, non in rebus à sensu nostro remotis versetur, quòd tamen tanta ejus disciplinæ habeatur, & revera sit difficultas: iidemq; cum Ciceronem in Oratione pro Muræna contrarium asserentem audiunt, magis ad causam illam, quam tum tractabat, accommodatè quàm verè & ex animi sensu de facilitate Juris scientiæ pronunciasse censent. Equidem prius illud illis faciliè largior, qui & ipse discendo docendoq; experior, ut si facilem omninò juris nostri cognitionem asserere velim, temeritatis potius & jactantiæ, à qua abesse velim quàm longissimè, quàm veritatis testimonium feram. Illud verò posterius non itidem concedendum puto: quia perpaucis, iisq; minimè obscuris literis Ciceronis tempore totum Jus Romanum continebatur: quia & lingua Latina Romanis erat vernacula: quia formulæ judiciorum certæ, & non ita multæ, & cognitu faciles, quia deniq; negotiorum forensium seculo illo quietiore minor erat copia & varietas: quæ omnia hodie in contrarium acta non tantum difficile, sed & obscurum perplexumq; jus nostrum effecerunt. Primò enim

EPISTOLA

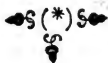
cùm in legibus veteribus concisa ferè sit brevitās, acuta subtilitas, mira elegantia, & puritas, vel Valla teste: quotusquisq; est, qui nisi humanioribus literis probè sit imbutus, puros illos legum fontes assequi possit? & cùm tamen omnes velint, non ad rivulos, ac persæpe ad turbidas lacunas dissimilium interpretum divertat? Deinde cùm ii, quibus Justinianus (utinam politiore seculo factum) maximi operis, juris in ordinem redigendi, operam demandasset, cùm ii, inquam, quod studio secuti sunt, non sint omnino assecuti: titulis vix qualitercunq; , legibus autem nihil coherentibus: multis alieno loco positis: pluribus, quæ nunc desiderantur, ommissis: aliis multoties repetitis: tandem verbis veterum illorum Jureconsultorum ad Justiniani tempora & leges accommodatis: necessariò profectò evenit, ut multæ magnæq; difficultates & remoræ objiciantur, ad quas recta ratione amovendas nec multorum acutissimorum hominum ingenia sufficiant. Et tamen nequaquam culpanda Justiniani vel ministrorum ipsius, sed potius grata mente agnoscenda est opera: qui non tantum voluit optimè succursum Jurisprudentiæ (quod ei cum Julio illo Cæsare & paucis aliis commune putò) sed & plurimis suis Constitutionibus multa, quæ mediæ Jurisprudentiæ tempore erant controversa, definivit: ut, etsi fortè interpreti in schola optabile sit, veteres illos autorum libros extare adhuc integros: id tamen ipsum certè judiciis, quibus potissimum inservit juris cognitio, haud dubiè esset maxime noxium. Præstat enim paucas esse in Rep. leges, easq; certas, etiam duras interdum: quàm multas & controversas. Ad illa verò obstacula removenda, quæ juris Justiniani compositoris intulere, certatim hoc seculo, post efflorescentes iterum Græcas Latinasq; literas, plurimi doctissimiq; Jureconsulti operas suas contulerunt: quorum alii vel leges sub suis titulis dispersas incerta methodi Logicæ capita digesserunt: alii, cùm ne titulorum quidem ordinem esse animadverterent eum, qui esse debebat, difficilius quidem, sed longè elegantissimæ rei curam, susce-

susceperunt, cum universæ legum scientiæ perpetuam quan-
 dam à generalissimis per intermedia ad extrema usq; vel infima
 connexionem ostendere, atq; ex ea connexionem artem juris certā
 sibiq; invicem cohærentem perficere conati sunt: alii ex eruditæ
 antiquitatis explicatione ea subsidia juri interpretando attule-
 rūt, ut nemo nunc sit, qui non videat absq; historiæ Romanæ co-
 gnitione mancā quasi & mutilā esse operam, quæ juri nostro
 Romano-Germanico discendo adhibetur. Quorum omnium
 laboribus pulcherrimis, & cogitationibus eruditis, etsi sæpè in
 miro & difficili conflictu positus, hodie fruimur: ita, ut judicio
 potius utendum sit, quo ex illis omnibus quod sequamur, eliga-
 mus, vel uspiam, si res ita ferat, quod deest, suppleamus, quā
 in solo legendi omnia illa vel pleraque & potiora labore adqui-
 escendum. Judicandi igitur arte & usu logico tanquam Thesei
 filo opus est, cujus beneficio ex labyrinthis subinde occurrenti-
 bus egrediamur: quo adminiculo qui carent, ii subiecto partui à
 Platone comparantur, quasi qui ex solo aliorum ductu pendere
 cogantur, nuspiam vim judicii suam in æstimando liberè usur-
 pare ipsi possint. Hæc eadem judicandi ars aurea hominisq; ma-
 ximè propria mediocribus ingeniis post legitimæ scientiæ fun-
 damenta rectè posita non minus inservit, cum ad Doctorum
 veterum & practitorum lectionem acceditur: qui parvā or-
 dinis & methodi rationem habuerunt, & quævis ubivis sæpe
 numero tractarunt, quin & infinitis quæstionibus cumulatis jus
 nostrum rursus quasi infinitum effecerunt: quod tamen evitare
 poterant, si illas ipsas quæstiones ad sua genera methodicè revo-
 casset: quo ipso etiam labor inveniendi decisiones juris & in-
 de dependentium quæstionum facilis esset, qui nunc est per dif-
 ficilis: & tandem non nimium ab illis scriptum ii potissimum,
 qui ad tribunalia sedent, conquererentur. Quæ omnia huc tan-
 dem redeunt, ut appareat verissimè sentire eos, qui præter fon-
 tes juris Ethicos, exactam linguæ Latinæ & mediocrem anti-
 quitatis Romanæ cognitionem, potissimum Logicæ usu vel na-
 tura,

rura, vel arte, vel etiam utroq; modo comparato amoliēdas nobis eas difficultates esse censent, quibus nostra hodie Jurisprudentia laborat. Huic maxime usui in omnibus bene constitutis Academiis disputationum exercitia inserviunt, quarum beneficio ex certis juris fundamentis & quasi aphorismis (theseos enim in Philosophia Aristotelica est ambigua significatio) methodicè dispositis, ea quæ ex illis principiis pēdent ambigua, in utrāque partem disceptantur, momenta rationum excutuntur, præstantur alia, quibus plurimum se & sua studia adjuvari sentiunt omnes, qui iis ipsis *μελέταις* non omnino segniter utuntur. Ex eo genere sunt & hæc, quæ vestræ Amplitudini hoc tempore offero, *μελέματα* disputationum ad Pandectarum juris civilis Justinianæ partes quatuor posteriores: in quibus ut progrederer, cum iidem hortatores essent & adjuutores nobiles eruditique juvenes, in quorum gratiam primum hæc opera ante biennium ferè à me suscepta est, non potuit, nec debuit verò, hoc alterum volumen sine quodam quasi tutelari numine in manus studiosorum juris pervenire. Quid in laboriosa hac brevitate & copia secutus sim, scio, nempe, ut ex certis juris principiis tanquam fundamentis per præcipuas materias eundo, cætera quæ præcipuè à Jureconsultis nostris controversantur, tanquam causas, effectus, consecutaria, contraria, similia, dissimilia educerem: & ut locorum communium quasi delineationem quandam perpetuam facerem: quàm facile & liberum sit unicuique, maxime allegatis perpetuò in utramque partem auctoribus, vel sequi, vel ab eadem dissentire: an vero affecutus sim, ut quanto ea res labore mihi constitit, tanto fructui Juris tyronibus esse possit, iudicium libens permitto doctioribus: qui sciam omnium hoc literatorum commune esse vitium, ut libros suos, tanquam liberos & delicatas filiolas, nimis tenerè ament. Quod ne mihi quoque, ut eveniat, has quasi lineas operis alicujus majoris exponere in publico eruditorum theatro, quanquam de aliorum potius quàm mea voluntate, placuit: ut viderem, an ea, quæ

quæ sæpius liberè, nonnunquam novè disputavi, possent aliorum accuratioribus judiciis probari. Vos verò Magnifici, nobilissimiq; viri, cur potissimùm & censores & patronos hujus opellæ elegerim, causæ sunt multæ: celebris illa vestra sapientia, Resp. omnium in oculis & admiratione posita: insignis erga literarum cùm omnium studiosos, tum inprimis juri deditos favor. Testis est vestra illa nova Academia Altorphiana, quàm munificentia insigni parique doctorum omnium applausu, nec Reip. fructu minori conditam, clarissimis viris undique convocatis florere hæctenus, & inter alios multos in eadem celeberrimi illius Jureconsulti HUGONIS DONELLI, ab extremis Batavis novo Germaniæ exemplo adsciti, vocem audiri, quamdiu DEUS vivere eum voluit, voluistis. Itaque cùm fieri non possit, in tanto præsertim hujus seculi fastidio paulatim liberalem eruditionem aspernante, ut eos non in oculis feramus, qui omni opera & studio eas artes, quibus maximè dediti sumus, factas rectasque, imò amplificatas plurimùm volunt: faciliè, opinor, Vestra Amplitudo mihi ignoscet, quòd opellæ meæ hunc quasi fructum, etsi rudem fortè & immaturum, vobis consecrare voluerim. quorum acerrimis judiciis si non improbetur, bona spes me tenet, eum & aliis non esse displiciturum. Valete. Script. MARBURGI, XII. Calend. April. Anno cło 10 XCIII.

HIERON.

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE
OF GREAT BRITAIN AND IRELAND
VOLUME 34
PART 1
1904
LONDON
PUBLISHED BY THE INSTITUTE
11, BEDFORD SQUARE, W.C.1

HIERON. TREUTLERI JC.
SELECTARUM DISPUTATIO-
num ad Pandectarum juris civilis Ju-
stiniani libros quinquaginta
 Volumen posterius.

DISPUTATIO I.

De Pignoribus & hypothecis.

Respondente Joanne à Linsingen, Hasslo.

THESIS I.

PIGNUS *a* est contractus *b* nominatus *c*, quo creditori jus in re alicujus constituitur propter crediti restituendi fidem *d*: eodemq; sensu hypotheca dicitur *e*: quamvis ita in specie discerni interdum soleant, ut pignus sit rei traditæ *f*, hypotheca autem rei non traditæ *g*.

a) quæ vox quandoq; significat ipsam rem pignori datam creditori, §. 7. *vers. nam pignoris, Instit. de act. s. s. de distr. pign. l. 6. §. fin. l. 8. §. 4. & §. de pign. act. l. 17. §. 2. de pact. & alibi passim.* quod faciunt notata *sup. par. 1. disp. 24. sh. 1. lis. A. & disp. 26. sh. 1. lis. A.* quandoq; jus creditori in re pignoratata constitutum, in *l. 1. pr. de pign. act. tot. sit. qua res pign. obl. & tot. sit. qui potior in pign. addo l. 4. ibi: contrahitur hypotheca per pactum, hic, & c. b) d. l. 4. l. 11. §. 2. de pign. act. arg. l. 1. in fin. de pact. & hoc verum est si in se consideretur, interim & verè aliorum contractuum, quibus accedit, adminiculum dicitur, *argum. l. 5. hic, & Hotom. ibid. in comm.* unde & connexio tractatum horum in Pandectis intelligitur, *vide l. 2. §. 5. & l. 3. §. 5. C. de vet. jur. enuel.* sunt autem ex constitutiones in plerisq; editionibus ante Digest. positæ. c) *l. 1. §. fin. l. 7. §. 1. de pact. Wespar. hic, & quidem re initus §. fin. Instit. quib. mod. re contr. obl. vide Mozz. tr. de pign. c. 1. num. 3. & seqq.* ubi Dd. opiniones circa hoc examinat. Moventur quidam *l. 1. de pign. act.* ubi pignus dicitur nudo consensu contrahi: quod intellige secundum ea quæ dicuntur *instit. l. 1. G.* d) *Cujac. par. hic. Vult. l. jurispr. 34. nu. 1. adde Mozz. d. c. 1. nu. 12.* unde & differentia specifica patet à reliquis contractibus re initis, cum mutuum & commodatum concernant rei usum, depositum custodiam rei depositæ: solum verò pignus concernat securitatem debiti. c) *l. 5. §. pen. hic, d. l. 1. pr. de pign. act. d. l. 17.**

l. 17. §. 2. *de pact.* & passim alibi hæ voces sicut & actionis pignoratitiz & hypothecariz nomina confunduntur, l. 16. §. 2. & 3. *hic. l. 3. §. 3. ad exhib. l. 13. de cond. ind. l. 11. §. fin. de exc. rei jud. l. 15. de re judic. &c.* Unde attentio communi loquendi usu verius putamus, quodd statutum loquens de pignore locum etiam habeat in hypotheca, *per notata Neguf. in tract. de pign. p. 1. princ. num. 8. & 9. Felyn. in c. cum aliquis, de re jud. col. 1. Wesenb. par. hic. num. 3. Diff. Salic. Barr. &c. in l. si rem. 9. §. proprie 2. de pign. act. Panorm. in d. c. qui id negant. Diff. aliter Rip. in rubr. hic. num. 10. & Mozz. d. c. num. 18. qui distinguunt an tradita sit possessio, nec ne, item inter favorabile & odiosum.* f) unde pignus à pugno, quodd res (scilicet mobilis) de manu in manum tradatur, l. 238. §. 2. de V. S. ubi vide Alc. Forn. Gædd. Wes. par. & Dd. in d. l. 9. §. 2. de pign. act. Dd. in d. §. 7. Inst. de act. Covar. 2. pract. q. 13. adde l. 35. §. 1. de pign. act. l. 36. de acq. possess. l. 16. de usuc. idq; proprium pignus nominant Mozz. d. c. 1. num. 9. Vult. d. c. 34. nu. 3. g) quod pignus improprium Dd. nominant, Mozz. Vult. d. loc. quia conventionem perficitur, d. l. 1. de pign. act. et si necesse sit rem ei subjectam esse certam. (Diff. Barr. in d. l. 1. Abb. in d. c. n. 4.) adde l. 3. 10. C. hic. l. 16. pr. & fin. hic. Cujac. par. quib. caus. pign. tac. contr. Alius hujus differentiz effectus est in præscriptione, quæ contra illud pignus non currit, at bene contra hoc, arg. l. 1. §. 15. de acq. poss. l. 1. 2. C. si adv. vend. l. 1. C. de annal. exc. l. 7. C. de præscr. 30. ann. Rip. d. rubr. n. 7. Cast. 2. conf. 70 in fin. Neguf. d. p. 1. n. 1. Mozz. d. c. 1. nu. 19. Crav. 1. conf. 148. nu. 6. Cujac. ad l. 4. §. si rem. 21. de usuc.

II.

Pignus generaliter acceptum est expressum vel tacitum a. Illud cum conventionem, vel citra eam b. Pignus conventionale vel in omnibus bonis, vel in aliqua parte bonorum debitor constituit: unde aliud generale est, aliud speciale c. Generale etiam ad futura debitoris bona trahitur d: speciale est in rebus certis e, ultra quas non extenditur ad alia f.

a) *Ipen. in quib. caus. pign. tac. contr. de qua Cujac. 17. obs. 39. l. 3. C. cod. Neguf. d. c. p. 2. memb. 4.* Illud tamen dignum notatu, quod ex Vult. d. c. 34. num. 7. & 8. colligitur, tacitum pignus dici æquivocè: ut nimirum pignus ita propriè dictum semper constituitur expressè, vel à lege, vel ab homine: illo autem casu dicatur tacitum, quia conventio hominis non accedit: hypotheca verò sive pignus improprium intelligitur constitui ab homine tacitè vel expressè, sive præsumtivè, l. 4. de pact. utriusq; exempla vide sb. 4. b) *l. fin. C. de prat. pign. d. l. penult. ibi:* quæ ex conventionem manifestari pignoris. c) *l. 1. l. 6. hic, l. 17. C. de distr. pign.* sed si hypotheca fit in bonis per beneficium l. 2. C. de resc. vend. advocatis, an ea propterea extinguetur? Omnino, ut post Socin. jun. 2. conf. 119. num. 16. rectè defendit Pinel. add. l. 2. p. 2. c. 3. num. 11. & seqq. verius & communius ait Soar. in lit. H. nu. 137. Diff. vulgò Dd. Boer. decif. 181. nu. 120. d) *l. fin. C. que res pign. obl. poss.* nec opus est ut res futuras exprimat, quæ etiam ex indefinita locutione intelliguntur, d. l. fin. Barr. in l. 1. hic. Soar. lit. H. nu. 131. Turzan. com. opin. 146. Continentur & generali obligatione bonorum actiones, jura, nomina, l. 3. 7. C. de her. vend. l. 4. C. que res pign. obl. (intellige, si simpliciter nominata sint bona: aliud si mobilia vel immobilia nominentur: neutrà enim appellationem continetur, arg. l. 15. §. 2. de re judic. Neguf. p. 2. memb. 2. num. 10. Hotom. 3. obs. 3. nisi aliud sensisse contrahentes manifestum sit: sub qua distinctione cum communi conciliari posse videtur Pinel. ad rubr. C. de bon. mar. p. 1. nu. 29.) Item merces venales,

males, l. 34. pr. hic, de qua Covar. 3. var. ref. 10. n. 46. & seqq. item bona emphyteutica, l. 31. & ibi Goth. hic. Negus. p. 2. memb. 2. n. 18. (nisi pro quantitate pretium ipsorum æquante vel etiam excedente pignorentur, ut spes luitiois nulla sit: tum enim alienata intelligerentur, Fanus. de pign. p. 3. memb. 3. n. 10. Gomez. de test. c. ult. n. 39. Soar. in lit. P. n. 123. & seqq. Negus. d. loc.) Non tamen in generali obligatione bonorum veniunt ea, quæ verosimiliter non obligarentur: de quibus est text. in l. 6. cum 3. seqq. hic. ubi vide notata Bart. Alex. & c. idem Bart. in l. 1. C. quæ res pign. obl. non poss. Si tamen generalis obligatio concepta sit post mortem obligantis, etiam ea continebuntur, quæ in d. l. 6. & seqq. concepiuntur: eo enim casu cessat ratio d. l. 6. arg. l. 14. §. fin. & 2. l. seqq. Negus. d. loc. n. 34. Non item veniunt in obligationem generalem prohibita alienari sub pœna, ut feudum, c. 1. pr. de prob. feud. al. per Frid. non item bona subjecta restitutioni fidei commissariæ purè vel conditionaliter, l. fin. §. 2. C. comm. de leg. vide Tessa. decif. 193. nec bona illius, qui heres est pignorantis, l. 29 pr. hic. Cyn. & Bald. in l. fin. quæ res pign. Bart. in l. ubi 29. C. de jur. dot. nec res dotales, arg. l. un. §. & cum lex. 15. C. de rei ux. aff. pr. Inst. quib. al. lic. Negus. d. p. 2. memb. 2. nu. 58 nec jus patronatus, ut est text. singularis in c. cum Bertholdus, de rejud. c) l. 1. pr. l. 15. §. 1. hic. adde l. 4. §. 4. si quis caut. f) nihilominus tamen ea quæ rei obligatæ accedunt, vel inde nascuntur, pignoris iure tenentur, ut si fundo per alluvionem quid accreverit, l. 6. pr. hic, & ibi Goth. l. 18. §. 3. in fin. de pign. aff. aut proprietati nudæ usufructus accesserit, l. 18. §. 1. eod. eadem in causa sunt patris ancillarum, l. 26. §. fin. l. 29. §. 1. hic, c. accessorium, de R. lin. 6. vide plenè Alb. Brun. tr. de augmento, concil. 5. princ. Unde & illud infertur: dotis vel alterius causæ privilegiatæ usuras vel accessiones habere eandem hypothecam, quam habet fors principalis, vide laud. Fanus. d. tr. p. 2. memb. 4. n. 47. & seq. Hic tamen pro coronide notandum: quodd immobilia jure Sax. non nisi cum consensu judicis (durch Bencthe gunst) pignori dari possint, laud. lib. 1. art. 8. Reinh. p. 1. diff. 22. itaq; vel coram judicio faciendæ tales oppignorationes, vel si coram testibus extra judicium factæ sint, actis erunt insinuandæ, ejusq; rei effectus permagnus est in jure prioritatis, adeo, ut & emphyteutica, quoad huic effectum, non aliter quàm coram ordinario loci utiliter obligari possint, Coier. sr. de process. execut. p. 1. c. 10. nu. 171. Dan. Moller. 1. semestr. c. 10. & judex 10. consensu ad pignorationes immobilium dando cautus esse debet, ne. si fortè affirmet idoneam esse hypothecam, actis prioribus non inspectis, ipse ad interesse conveniatur à creditore, qui postea præventus à prioribus hypothecariis creditum consequi non potuit. Moller. d. lib. 1. c. 21. Cæterum hypotheca rerum immobilium coram duobus testibus extrajudicialiter facta, eatenus tantum valet, ne qui priorem habent, chirographariis præferatur, vel aliis etiam posteriorem judicialem, vel jus reale ex aresto habentibus, Nov. Elef. Aug. p. 2. c. 25.

III.

Citra conventionem constituitur pignus vel jussu testatoris *a*, vel Magistratus auctoritate: & hoc vel prætorium *b* est, vel judiciale *c*. Prætorium pignus est quod ex primo decreto absq; strepitu judicii datur, vel quia non satisfactum est, uti debuit, vel aliter debitor fuit contumax *d*. Judiciale pignus est, cum executor rei judicatæ ex bonis condemnati jussu magistratus capit *e*.

- a) cum testator rem aliquam suo creditori pignori esse jubet, l. 26. de pign. aff.

act. l. 12. de alim. leg. l. 8. §. 15. in fin. de transact. l. 9. de ann. leg. Th. Gramm. decis. 51. b)
l. fin. C. de Prat. pign. quod à pignore judiciali omnino differre rectè evincunt Dd. ar-
gumento illius tit. & tit. C. si in caus. jud. pign. cap. et si postea in specie differentias assi-
gnant, quæ non omnes legibus probantur: ut cum Accurs. in d. rubr. C. de prat. pign.
ait: prætorium concedi à iudice ordinario, judiciale à delegato: quod rectè post
Rip. improbat Mozz. c. 2. num. 24. ubi vide plura. adde Bart. & Dd. in d. l. 15. §. 2. de re jud.
Negus p. 3. memb. 3. per tot. Vult. d. c. 34. post nu. 19. ubi ait causa formalis & subiecto distin-
gui hæc duo: unde necesse est distinctas constituere species. c) d. rubr. & tot.
tit. C. si in caus. jud. pign. cap. ubi Cuj. in par. differentiam veram inter hæc duo pulchrè
declarat. adde §. obs. 30. & arg. l. 2. C. qui pos. in pign. Diff. Don. tr. de pign. c. 5. Fr. Bald. tr. de
pign. c. 8. Petr. Vanderan. de priv. cred. c. 15. d) Cujac. par. C. de prat. pign. & d. lib. 5.
obs. 30. facit l. 3. C. ut in poss. leg. l. 12. pro emt. l. 3. §. 1. de reb. cor. qui sub tut. Menoch. recup. poss.
remed. 12. num. 17. & hoc ex jure Prætorio datur etiam adversus debitorem non judi-
catum, Cujac. d. loc. Vult. d. c. 34. n. 29. e) d. l. C. si in caus. jud. l. 74. de vi et. Hostom.
in com. hic. Cujac. & Vult. d. loc.

IV.

Tacitum pignus ex dispositione legis seu statuti introducitur *a*: ut domino prædii in invectis & illatis in prædium pro pensione & damno rei locatæ-conductæ dato *b*, in urbanum quidem indistinctè, in rusticum autem tum, si domino sciente invecta illatave sint *c*: creditori in fructibus fundi sive rei oppignoratæ extantibus, quos debitor ejusve heres percipit *d*: creditori mutuanti ad refecutionem ædificii in illo ipso ædificio ad quod reficiendum credidit *e*: uxori in bonis mariti pro restitutione dotis *f*: pupillo & minorenni in bonis tutorum & curatorum pro administrationis officio *g*: filio ratione bonorum adventitiorum in bonis patris *h*: pupillo in bonis secundi mariti cui mulier nupsit, quæ filii impuberis tutelam susceperat, non petito alio tutore, nec restituta tutela, sicut & in bonis matris *i*: civitati in bonis administratorum *k*: legatario in bonis testatoris pro legato consequendo *l*: fisco in bonis debitorum ex causa tributis *m* vel sui contractus *n*, venditori contra emptorem ex emto agere volentem ad rem tradendam, & precium integrum non offerentem *o*, non etiam ex aliis causis *p*.

a) vel ex præsumta voluntate, vel ex privilegio, d. Lun. §. 1. C. de rei ux. act. l. 1. ibi: hypothecarium ab ipsa lege, C. comm. de leg. l. 6. §. fin. C. de bon. qua lib. Donell. d. tr. c. 4. pro hoc legale appellat Mozz. d. c. 2. n. 23. Sfort. Odd. tr. de rest. in ins. p. 2. q. 55. art. 3. n. 13. illud in specie tacitum, c. 3. n. 2. vide plenè Cov. 1. var. res. 7. b) l. 2. 4. 6. in quib. causis sac. pign. l. fi. C. cod. l. 4. de pact. & ibi Cuj. c) Diff. ii quibus aliud est in illatis in prædium rusticum, l. 5. C. locat. in qua Cuj. d. loc. post alios ait, per vocabula (voluntatis) & (scientiæ) expressam pactione intelligi, idem in not. ad §. 7. Inst. de act. Wof. par. in quib. causis sac. pign. nu. 2. Donell. d. c. 4. Balduin. c. 6. Vult. d. c. nu. 13. Aliud tamen est in libris studiosorum, & rebus alienis in prædium urbanum invectis, vide p. 1. disp. 29. th. 4. l. 7. pr. in quib. causis l. 3. 6. cod. l. 24. §. 1. locat. vide d. disp. 29. hof. 4. Quin & de minore video dubitari,

bitari, an in illatis ab ipso in prædium urbanum tacitum pignus constitutur, si consensus curatorum non intervenit? Quod affirmant gl. & Bald. in l. fin. C. de leg. tus. Castr. Aug. in l. fin. d. 4. de pact. idem post Rom. & Alex. in l. si constante, 24. in 4. qu. 3. part. princ. sol. matr. Negus. p. 2. memb. 4. n. 154. Negant Dyn. in §. 7. Infit. de act. Bart. Fulg. Salic. Coft. in d. 4. de pact. idem Bart. Imol. Cuman. in d. l. 24. Menoch. ad ip. pos. remed. 3. num. 66. & seqq. idem in arb. jud. li. 2. cont. 2. cas. 171. n. 30. & seqq. Ego distinguendum puto ex l. 2. pr. C. de admin. tut. d) l. 3. in quib. caus. tac. pign. antequam consumantur: tum enim condicentur, l. 16. §. 4. hic. e) l. 1. in quib. caus. l. §. 2. §. 10. pro soc. quod non idem est in eo quia ad reficiendam navem vel aliam rem creditur: tum quia non eadem ratio: nempe ne ruinis civitatis aspectus deformatur: tum quia textus deficit, qui expressus requiritur, cum jus singulare extendi volumus. Don. d. c. 4. Conna. 4. comment. 17. Hot. in comm. ad tit. in quib. caus. Vanderan. de privyl. cred. c. 8. Diff. Accurs. & vulg. d. d. in l. §. 4. de seq. qui pot. in pign. Negus. d. memb. 4. n. 162. Myns. ad ip. 60. Geil. 2. obs. 12. num. 4. vide p. 1. disp. 20. in fin. f) l. un. §. 2. C. de rei uxor. act. qua de replenè Negus. d. memb. 4. n. 24. & seqq. & nos inf. disp. 24. g) l. fin. in quib. caus. l. 10. C. de adm. tut. h) l. 8. §. 4. C. de secund. nups. l. 6. §. 2. l. fin. C. de bon. qua lib. i) l. pen. C. in quib. caus. Nov. 22. c. 40. adde Nov. 94. c. 2. Goth. ad l. 2. C. quando. mul. tut. off. l. 6. §. pe. C. de sec. nups. k) arg. l. fin. C. quo qui. ord. conv. per quam id notat Alex. in l. 1. §. si heres, 16. ad SC. Treb. Negus. d. memb. 4. n. 119. quod idem est in prælati bonis ob administrationem Ecclesiæ, c. illud, 11. q. 13. Negus. d. loc. n. 120. & seq. l) l. 1. C. comm. de leg. m) l. 1. C. in quib. caus. n) l. 2. d. tit. l. 46. §. 3. de jur. fife. Hoc autem fisci jus omnes principes & civitates habent qui superiorem non recognoscunt, vel recognoscunt quidem, sed tamen ex concessione vel privilegio superioris in eum & mixtum imperium, juraq; regalia & ficalia habent. Negus. d. memb. 4. n. 114. post Bart. in l. 2. pr. de jur. fife. o) l. Julianus 13. §. offerri, 8. de act. em. l. hereditas venditio. 22. de her. ven. l. quod si nolit. §. idem Marcellus, de adil. edict. l. 12. C. de rei vind. aliud est si res tradita, & fides de precio habita sit; per notat a sup. p. 1. disp. 28. th. 6. lit. A pulchrè Soar. lit. V. num. 36. cautela tamen hoc casu est, ut in instrumento venditionis expressa venditori hypotheca reserveretur, quoad precium plenè solutum sit, arg. l. licet. 8. C. qui pot. in pign. Geil. 2. obs. 15. n. 7. Capoll. caus. 124. n. 2. p) ut in casu l. 60. de jur. fife. l. 10. de pact. quos perperam alii huc referunt, vide etiam Negus. d. memb. 4. p. 2. anse n. 165. ubi & ipse refert casus legibus expressos, quibus jus tacitæ hypothecæ inducitur ex dispositione legum. Jure statutorio tamen tacitas hypothecas etiam in aliis casibus induci posse non est dubium, arg. l. 9. de just. & jur. Negus. d. loc. n. 164. Moller. 2. semest. 3. ubi rectè decidit, etsi jure Saxon. mulier minori æquiparetur, ut tam in litibus quam contractibus validè incundis utatur autoritate curatoris judicialiter dati: quod tamen in bonis illius curatoris mulieri non sit jus tacitæ hypothecæ: quia talis curator plerumque ad unum tantum & alterum actum adhibetur: liberam autem bonorum administrationem non habet, ut curator minoris: adde, quod jura correctoria strictè accipiuntur. Bart. & Dd. in d. l. 9. Tiraq. de ll. connu. gl. §. nu. 27. & 62. Cacherau. decis. Padem. 59. Hart. Pistor. 2. q. 2. l. Jancimus, C. de test. Moller. 4. semest. 41. num. 3. & 9. vide Nov. Elect. Aug. p. 2. c. 15. & c. 25. Diff. Bald. in l. properandum, §. fin. C. de judic. num. 2. Notabile exemplum taciti pignoris jure consuetudinario ducti est arestum Saxonicum, quod bona rei taciti pignoris nexu afficit, cujus ratione arestator præfertur omnibus creditoribus, posteriorem hypothecam habentibus, Coler. de proc. execut. p. 1. c. 2. nu. 279. Reinb. p. 4. diff. §. 8. requisita & formam hujus aresti vide Nov. Elect. Aug. p. 1. c. 29. Illud ge-

neraliter notandum, tacite hypothecæ in feudis regulariter locum non esse, ejus rei effectus per magnus apparet ex Nov. Elest. Aug. p. 2. c. 25. ubi vide.

V.

Oppignorare possunt domini veri *a*, vel quasi *b*, & qui domino loco habentur *c*, res quasunque *d*, etiam nomina creditorum *e*, usumfructum *f*, &c. nisi specialiter prohibita inveniantur naturâ *g* vel legibus *h*.

a) l. 6. C. quæ res pign. obl. l. 2. 6. & ult. C. si res al. pign. arg. l. nemo, de R. I. Don. d. tr. c. 7. pr. Quid ergo si res aliena pignori nexa sit, an hoc nocebit creditori, præteritum ignoranti, si dominus postea debitori heres extiterit? Minimè: l. 12. hic, cui non obstat l. 40. de pign. act. vide Vult. t. disc. schol. 17. novè & eleganter eas conciliantem: ut in illa prorsus ignorante rei domino facta sit ejus oppignoratio: in hac autem dominum rei etiam reclamasse, & monuisse haud dubie creditorem ne reciperet, debitorem ne daret, indicant illa legis verba (sine mea voluntate:) ideoque utilis pignoratitia in nostro casu dabitur creditori. Diff. Acc. & vulgò Dd. quorum opinionem, quod nimirum altera lex de hypothecaria, altera de pignoratitia utili contraria loquatur, sequitur Conn. 4. comm. 13. Don. d. tr. c. 7. Fr. Balduin. d. tr. c. 12. Diss. Aliter Fulgof. in d. l. 40. n. 12. Charond. 1. verisim. 20. Aliter Alc. 7. parerg. 14. reprehensus à Rob. 2. rec. lect. 1. Aliter Gabr. Mud. in l. 1. n. 21. hic. Aliter deniq. Duar. 2. disp. ann. 4. quem sequitur Russard. & Pac. in not. ad d. l. 12. & d. l. 40. Cuj. 19. obs. 26. Illud nihil refert, ipse dominus an alius ejus nomine oppignoret: siue ei specialiter mandatum sit, siue omnium bonorum administratio concessa ab eo, qui sub pignoribus accipere solitus esset, l. 11. §. fin. l. seq. de pign. act. b) ut emphyteuta, modò solvat canonem, l. 31. & ibi Goth. hic, vide p. 1. disp. 19. th. fin. superficiarius, modò domino solvat solarium, l. 13. §. hic, l. 25. qui pot. in pign. bonæ fidei possessor, cui Publiciana competit, l. 18. l. 21. §. 1. hic. c) ut tutores, curatores in rem pupillorum vel minorum sub pignoribus mutuantes, l. 16. de pign. act. l. 7. §. 1. de reb. eor. qui sub sus. d) d. l. 13. §. 2. hic, l. 18. pr. de pign. act. l. 3. 7. C. de her. vel act. vend. Myns. ad §. fin. Inst. quib. mod. re contr. obl. num. 8. e) l. 13. in fin. l. 20. hic. f) arg. l. 9. addit. l. 11. §. 2. hic, facit l. 72. de R. I. vide p. 1. disp. 16. th. 10. lit. B. g) ut res sacræ, sanctæ, & religiosæ, l. 2. C. de relig. & sumt. fun. l. 3. C. quæ res pign. liber homo, l. 6. C. eod. (vide tamen casum l. 2. C. de poss. rev. l. 15. 21. eod. l. 20. §. 1. qui test. fac.) unde nec liberorum hominum, quibus alieni debiti causa manus injiciuntur, oppignorationes (repressalias vocant) de jure defendi posse existimamus, l. un. C. ut nullus ex vic. pro al. vic. deb. Nov. 52. & ibi Goth. Geil. tr. de pign. c. 2. (Diff. Mart. Laud. & Jac. à Caub. in tract. de repress. ubi & laud. Georg. Lorich. in enchirid. arrestorum per tot. allegat. profe Damhoud. & Myns.) nec in pendenti erit hoc casu obligatio, arg. §. 2. vers. nec in pendenti. Inst. de inut. stip. l. 83. §. 5. de V. O. h) ut res pupillares, l. 22. C. de adm. tut. l. 1. §. 2. quæ res pign. alien. l. 2. l. 20. de pign. act. litigiosæ, l. 1. §. fin. d. tit. servitutes urbanae & rusticæ. Don. d. tr. c. 8. Duar. 2. disp. 13. Diff. Mud. de pign. c. quæ res pign. obl. n. 16. Conn. 4. comm. 14. & alii multi allegati p. 1. disp. 17. th. 12. lit. B. fidei commissio purè subiectæ, l. 1. §. 2. C. comm. de leg. præmia futuræ victoriæ, l. 5. C. quæ res pign. dotalia, d. l. un. C. de rei ux. act. feudalia, c. 1. de prob. feud. al. Geil. 1. obs. 117. Wesf. par. quæ res pign. n. 2. (in fructibus tamen feudi aliud receptum esse docent Wesf. Geil. dd. loc. Spec. de pign. §. 1.) instrumenta deputata ad agriculturam, l. 7. l. 8. & auth. seq. C. quæ res pign. obl.

VI, Reci-

VI.

Recipit pignus diem, conditionem, & pactiones *a*: puta ut creditor fructus rei pignoratæ, quos alioqui non lucratur, sed sorti imputat, aut aliud quid supra sortem pro usu pecuniæ accipiat, quæ species *arrizgen* *Cis* vocatur *b*. Pactum verò legis commissoriæ *c* ut iniquum & pignori ceu fiducia contrarium in hoc contractu improbat *d*.

a) *l. 4. hic.* & quocunque modo constitutum ratum habendum est, nisi is jure prohibeatur, *l. 55. de leg. 1. l. 19. de usufr. leg. l. 24. de usuc. Nov. 22. c. 33*. Huc pertinet observatio practica juris Saxoniti: cum enim illo jure non valeant oppignoraciones immobilium sine consensu magistratus factæ, magistratus autem plerumq; ad certum tempus, puta ad annum, biennium, triennium, vel similiter, ejusmodi oppignoracionibus assentiat, inde persæpe in iis locis, ubi juris Saxonici usus est, quæri contingit: an assensus ille magistratus ad certum tempus limitatus, etiam ultra id tempus extendatur? Affirmat Dan. Moller. *4. semestr. 24.* atque ita judicatum scribit, sed mihi negativa semper visa est verior, quam benè defendit in simillimis terminis Surd. *decis. Mant. 189. per tot.* *b*) *vid. l. 39. de pig. act. l. 9. §. fi. de sup. leg. l. 11. §. 2. hic, l. 14. 17. C. de usur. Myns. 6. obs. 71. Guil. 2. obs. 3.* sed quid si usus ille superet legitimum usuratum modum, ut si centum mihi mutua dederis, & à me pignori acceperis fundum, qui quorannis fructum viginti aureorum solebat reddere? certè injusta antichresis, & in fraudem legitimæ usuræ contracta videri posset: propter incertum tamen fructum leges id concedere *ex d. l. 17.* probare conatur Balduin. *d. tr.* quod non placet Don. *c. 4. de usur. propter l. 1. §. 3. h. s.* vide tamen Cujac. *8. obs. 17. Borch. c. 6. de usur. n. 3.* *c*) quod ita à commissis, h. e. ob commissum sive delictum fisco adjectis dicitur, *l. 8. 14. §. 1. de public.* unde quoties id agitur, ut res pœnæ nomine ob non impletam legem contractus retineatur, lex commissoria vocatur, *vide exemplum in p. 1. disp. 28. lib. 9. lit. D.* & quod latius etiam pateat, collige *ex l. 4. §. 1. de l. commiss.* quidem jus Digestorum, quale id hodie habemus à jure Cod. quantum ad prohibitionem legis commissoriæ pignorum non discrepat, ut cum communi rectè defendit Dan. Moller. *2. semestr. 34. Diff. Pin. ad rubr. C. de resc. vend. p. 2. c. 1. nu. 27.* *d*) *h. fin. C. de pact. pign.* ne debitor præter spem suam amittat, aut iniquè vendere cogatur. Balduin. *d. loc.* unde consequitur, si convenierit, ut pecuniâ ad dictum diem non solutâ res justo precio emta sit, pactum valere, *l. 15. §. fin. hic. Don. d. tr. c. 11.* in tantum autem prohibetur hic legis commissoriæ pactio, ut nec indirectè appositâ valeat: commune ait Jas. *in l. 122. pr. de V. O. nu. 25. §. 27.* neque ex post facto. *Mud. d. tr. c. de pacto, l. commiss. n. 20. §. seqq. Cuj. 15. obs. 22. Diff. vulgò Dd per l. 34. de pign. act. vide & Nic. Vallam tr. 11. aded, ut ne jurata quidem valeat, Panorm. c. significans, hic. Diff. Coss. in d. l. 34. excipe tamen causam fidejussoriam, quia ibi de utilitate tertii agitur, *l. fin. de contr. emt. & ibi vulgò Dd. vide Marc. Mant. fin. 47. n. 2. §. 3. Diff. Moli. tr. de usur. q. 52. n. 356. Pinel. d. p. 2. c. 1. n. 30. Moller. 2. semestr. 34.**

VII.

Pignore constituto creditori fit potestas ejus persequendi *a*, aut, nisi luatur, distrahendi *b*: persequitur actione Serviana directa vel utili *c*. Illa est actio realis *d* data creditori ad res in prædium rusticum à colono illa-

metaliter notandum, tacitæ hypothecæ in feudis regulariter locum non esse, cuius rei effectus permagnus apparet ex Nov. Elef. Aug. p. 1. c. 15. ubi vide.

V.

Oppignorare possunt domini veri *a*, vel quasi *b*, & qui domino-
rum loco habentur *c*, res quasunque *d*, etiam nomina creditorum *e*,
usumfructum *f*, &c. nisi specialiter prohibita inveniantur natura *g* vel
legibus *h*.

a) l. 6. C. quæ res pign. obl. l. 2. 6. & ult. C. si res al. pign. arg. l. nemo, de R. I. Don. d. tr. c. 7. pr. Quid ergo si res aliena pignori nexa sit, an hoc nocebit creditori, præsertim i-
gnoranti, si dominus postea debitori heres extiterit? Minimè: l. 12. hic, cui non ob-
stat l. 40. de pign. act. vide Vult. i. diff. schol. 17. novè & eleganter eas conciliantem: ut in
illa prorsus ignorante rei domino facta sit ejus oppignoratio: in hac autem domi-
no rei etiam reclamasse, & monuisse haud dubiè creditorem ne reciperet, debito-
rem ne daret, indicant illa legis verba (sine mea voluntate:) ideoque utilis pigno-
raticia in nostro casu dabitur creditori. Diss. Acc. & vulgò Dd. quorum opinionem,
quodd nimirum altera lex de hypothecaria, altera de pignoratitia utili contraria lo-
quatur, sequitur Conn. 4. comm. 13. Don. d. tr. c. 7. Fr. Balduin. d. tr. c. 12. Dissaliter Fulgof.
in d. l. 40. n. 12. Charond. 1. verisim. 20. Aliter Alc. 7. parerg. 14. reprehensus à Rob. 2. rec. lect. 1.
Aliter Gabr. Mudan. l. 1. n. 21. hic. Aliter deniq; Duar. 2. disp. ann. 4. quem sequitur Ruffard.
& Pac. in not. ad d. l. 2. & d. l. 40. Cuj. 19. obs. 126. Illud nihil refert, ipse dominus an alius
ejus nomine oppignoret: sive ei specialiter mandatum sit, sive omnium bonorum
administratio concessa ab eo, qui sub pignoribus accipere solitus esset, l. 11. §. fin. l.
seq. de pign. act. b) ut emphyteuta, modò solvat canonem, l. 31. & ibi Goth. hic,
vide p. 1. diff. 29. th. fin. superficiarius, modò domino solvat solarium, l. 13. §. hic, l. 15.
qui pot. in pign. bonæ fidei possessor, cui Publiciana competit, l. 18. l. 21. §. 1. hic. c)
ut tutores, curatores in rem pupillorum vel minorum sub pignoribus mutuantes, l.
16. de pign. act. l. 7. §. 1. de reb. eor. qui sub tut. d) d. l. 13. §. 2. hic, l. 18. pr. de pign. act. l. 3.
7. C. de her. vel act. vend. Myns. ad §. fin. Inst. quib. mod. re contr. obl. num. 8. e) l. 13. in
fin. l. 10. hic. f) arg. l. 9. addit. l. 11. §. 2. hic, facit l. 72. de R. I. vide p. 1. diff. 16. sb. 10.
lit. B. g) ut res sacræ, sanctæ, & religiosæ, l. 2. C. de relig. & sumt. fun. l. 3. C. quæ res
pign. liber homo, l. 6. C. eod. (vide tamen casum l. 2. C. de poss. rev. l. 15. 21. eod. l. 20. §. 1. qui
test. fac.) unde nec liberorum hominum, quibus alieni debiti causa manus injiciun-
tur, oppignorationes (repressalias vocant) de jure defendi posse existimamus, l. un. C.
ut nullus ex vic. pro al. vic. deb. Nov. 52. & ibi Goth. Geil. tr. de pign. c. 2. (Diss. Mart. Laud. &
Jac. à Caub. in tract. de repress. ubi & laud. Georg. Lorich. in enchirid. arrestorum per tot. al-
legas pro se Damhoud. & Myns.) nec in pendentem erit hoc casu obligatio, arg. §. 2. vers. nec
in pendentem. Inst. de innt. stip. l. 83. §. 5 de V. O. h) ut res pupillares, l. 22. C. de adm.
tus. l. 1. §. 2. quæ res pign. alien. l. 2. l. 20. de pignor. act. litigiosæ, l. 1. §. fin. d. tit. servitutes urba-
næ & rusticæ, Don. d. tr. c. 8. Duar. 2. diff. 13. Diss. Mud. de pign. c. quæ res pign. obl. n. 16. Conn.
4. com. 14. & alii multis allegatis p. 1. diff. 17. sb. 12. lit. B. fideicommissio purè subiectæ, l. 5. §.
2. C. comm. de leg. præmia futuræ victoriæ, l. 5. C. quæ res pign. dotalia, d. l. un. C. de re ux.
act. feudalialia, c. 1. de prob. feud. al. Geil. 1. obs. 117. Wespar. quæ res pign. n. 2. (in fructibus ta-
men feudi aliud receptum esse docent Wes. Geil. dd. loc. Spec. de pign. §. 1.) instrumenta
deputata ad agriculturam, l. 7. l. 8. & auth. seq. C. quæ res pign. obl.

VI. Reci-

VI.

Recipit pignus diem, conditionem, & pactiones *a*: puta ut creditor fructus rei pignoratæ, quos alioqui non lucratur, sed sorti imputat, aut aliud quid supra sortem pro usu pecuniæ accipiat, quæ species ἀρτήγησις vocatur *b*. Pactum verò legis commissoriæ *c* ut iniquum & pignori ceu fiducia contrarium in hoc contractu improbat *d*.

a) *l. 4. hic.* & quocunque modo constitutum ratum habendum est, nisi is iure prohibeatur, *l. 55. de leg. 1. l. 19. de usufr. leg. l. 24. de usufr. Nov. 12. c. 33*. Huc pertinet observatio practica juris Saxonici: cum enim illo iure non valeant oppignorationes immobilium sine consensu magistratus factæ, magistratus autem plerumque ad certum tempus, puta ad annum, biennium, triennium, vel similiter, ejusmodi oppignorationibus assentiatur, inde persæpe in iis locis, ubi juris Saxonici usus est, quæri contingit: an assensus ille magistratus ad certum tempus limitatus, etiam ultra id tempus extendatur? Affirmat Dan. Moller. 4. *semestr.* 24. atque ita judicatum scribit, sed mihi negativa semper visa est verior, quam bene defendit in simillimis terminis Surd. *decis. Mans.* 189. *per sos.* b) *vid. l. 39. de pig. act. l. 9. §. si. de sup. leg. l. 11. §. l. hic, l. 14. 17. C. de usur. Myns.* 6. *obf.* 71. *Geil.* 2. *obf.* 3. sed quid si usus ille superet legitimum usurarum modum, ut si centum mihi mutua dederis, & à me pignori acceperis fundum, qui quotannis fructum viginti aureorum solebat reddere? certe injusta antichresis, & in fraudem legitimæ usuræ contracta videri posset: propter incertum tamen fructum leges id concedere *ex d. l. 17.* probare conatur Balduin. *d. tr.* quod non placet Don. *c. 4. de usur. propter l. 1. §. 3. b. s.* videtamen Cujac. 8. *obf.* 17. *Borch.* c. 6. *de usur. n. 3.* c) quod ita à commissis, h. e. ob commissum sive delictum fisco adjectis dicitur, *l. 8. 14. §. t. de public.* unde quoties id agitur, ut res pœnæ nomine ob non impletam legem contractus retineatur, lex commissoria vocatur, *vide exemplum in p. 1. diff.* 28. *th. 9. lit. D.* & quod latius etiam pateat, collige *ex l. 4. §. t. de l. commiss.* & quidem juris Digestorum, quale id hodie habemus à jure Cod. quantum ad prohibitionem legis commissoriæ pignorum non discrepat, ut cum communi rectè defendit Dan. Moller. 2. *semestr.* 34. *Diff. Pin. ad rubr. C. de resc. vend. p. 2. c. 1. nu. 27.* d) *h. fin. C. de pact. pign.* ne debitor præter spem suam amittat, aut iniquè vendere cogatur. Balduin. *d. loc.* unde consequitur, si convenierit, ut pecunià ad dictum diem non solutâ res justo precio emta sit, pactum valere, *l. 15. §. fin. hic. Don. d. tr. c. 11.* in tantum autem prohibetur hîc legis commissoriæ pactio, ut nec indirectè appositæ valeat: commune ait Jas. *in l. 122. pr. de V. O. nu. 15. §. 27.* neque ex post facto. *Mud. d. tr. c. de pacto. l. commiss. n. 20. & seqq. Cuj. 15. obf. 22. Diff. vulgò Dd per l. 34. de pign. act. vide & Nic. Vallam tr. 11. ad c. ut ne jurata quidem valeat, Panorm. c. significans, hic. Diff. Coss. in d. l. 34. excipe tamen causam fidejussoriam, quia ibi de utilitate tertii agitur, *l. fin. de contr. emt. & ibi vulgò Dd. vide Marc. Mans. fin. 47. n. 2. & 3. Diff. Moliar. de usur. q. 52. n. 356. Pinel. d. p. 2. c. 1. n. 30. Moller. 2. semestr. 34.**

VII.

Pignore constituto creditori fit potestas ejus persequendi *a*, aut, nisi luatur, distrahendi *b*: persequitur actione Serviana directa vel utili *c*. Illa est actio realis *d* data creditori ad res in prædium rusticum à colono illa-

tas e, & pro mercede vel deterioratione rei expressè oppignoratas vindicandum f. Hæc ad vindicandum res inquilini tacitè g vel alterius debitoris quocunq; modo oppignoratas h datur.

a) l. 17. hic. *Wespar. qui pos. in pign.* b) t. t. D. c. de distr. pign. c) §. 7. *Inst. de act. dicta à Servio Prætor Romano, autore Mynl. in d. §. 7. nu. 10. Don. d. tr. c. 9. non à servando, ut vult Acc. ib.* d) *arg. l. 9. de R. V. l. 25. pr. de obl. & act. l. 16. §. 2. l. 21. §. 3. hic. Don. d. c. 9.* e) d. §. 7. *& ibi Cuj. ibid. n. 2. Wesn. 1. Diff. Mynl. post Dd. vulgò, qui ipsam Servianam etiam ad res inquilini referunt. Datur hæc actio etiam ad fructus in prædio natos, & tacitè obligatos, Don. in d. §. 7. n. 2.* f) *avocata nempe possessione, arg. l. 1. §. 16. ad SC. Treb. ab eo cui jus in re constitutum est.* g) *quæ quasi Serviana, quia ad exemplum ejus introducta, d. §. 7. interdum simpliciter Serviana, l. 5. pr. l. 18. l. 21. §. hic. utilis Serviana, l. 13. §. 1. ad SC. Vell. l. 1. C. com. de leg. abusive pignoratitia dicitur, l. 2. hic, l. 7. §. 12. com. div. l. 19. l. pen. in fin. de exc. rei jud. l. 3. §. 3. ad exhib. Don. d. c. 9.* Tacitè dico propter l. 46. in quib. caus. vide sup. sh. 4. h) d. l. 1. C. com. de leg. d. §. 7. & probat creditor in his actionibus, rem pignori nexam esse, & tempore nexus constituti saltem in bonis pignorantis fuisse, l. 3. pr. l. 15. §. 1. hic, l. 23. de prob. Mynl. in d. §. 7. n. 24. Geil. 2. obs. 26. Præscribitur his actionibus ab extraneo b, f. possessore annis 10. inter præsentés, 20. inter absentes, l. 1. 2. C. si adv. cred. præf. opp. l. fin. C. de obl. & act. à m. f. possessore 30. annis, l. 7. pr. C. de præscript. 30. ann. ab ipso verò debitore ejusve herede 40. annis, d. l. 7. §. 1. & ibi in par. Cuj.

VIII.

Possessione pignoris advocata si adhuc debitor tardet solvere, sequitur distractio pignoris a facienda legitime b à creditore c: idq; vel ex conventionem circa id facta d: quod si de non alienando pignore ab initio convenierit, trina denunciatione opus est e testatò facta f. Idem fuerit nullà pactione apposità, & ne tunc quidem expectari biennium oportet g.

a) qua facta sibi ipsi creditor satisfacit, l. 13. de distr. pig. *Wespar. ib. pr.* b) *autore judice, solenniter, & bona fide, quod in quibus positum sit, explicatur l. 4. 7. 9. & passim. C. d. t. Don. d. tr. c. 10.* c) *Cuj. par. D. 10.* d) d. l. 7. l. 4. de pign. act. §. 1. *Inst. quib. al. lic.* quod tamen nisi bona fide & solenniter faciat pignoratitia tenetur, d. l. 4. & 9. C. d. t. ob solennitates verò à creditore omittas, non infirmatur venditio, *arg. d. l. 7. l. 4. C. si vend. pign. ag. Don. d. c. 10. Diff. Dd. in l. 11. C. de distr. pign.* e) d. l. 4. *Paul. 2. sent. 13. §. si inter. & ibi Cuj.* Creditor tamen juri distrahendi omnino renunciare non potest, ut rectè volunt Barr. Salic. Castr. Cost. & vulgò Dd. in d. l. 4. de pig. act. *Soar. in addit. ad Pin. in l. 2. C. de resc. vend. p. 2. c. 2. n. 5.* idque probatur per l. 5. de pig. act. *Diff. Pinel. d. loc. Don. d. c. 10.* Imò pactione de non alienando interposita ne quidem biennium expectari necesse est. *Don. d. c. 10. Diff. Dd. in d. l. 4. per l. fin. §. 2. C. de jur. dom. imp. commune ait Fich. in addit. ad Villal. in lit. P. n. 84.* Inter unamquamque autem denunciationem dies decem intercedunt, *arg. l. 21. §. 1. de const. pec. l. 63. l. seq. de judic. Don. d. c. 10. Diff. gl. Barr. & alii in d. l. 4. de pign. act. qui triduum, alii unum diem medium ponunt: alii arbitrio judicis relinquunt. Castr. Salic. Ang. in d. l. 4.* f) d. l. 4. C. de distr. pign. Jure Saxon. in executione super vendendis pignoribus vel una quater dena, vel ex plerorumque locorum consuetudine tres quaterdenæ simul pleno termino præfigitur, intra quod tempus debitor satisfaciat: quod nisi fecerit, tempore

tempore illo elapso pignora capta publicè solent venalia exponi per subsequentes tres terminos judiciales, drey Diengstage/die nechsten nach einander, qui singuli per dies quatuordecim invicem distare debent, intra quos licet debitori satisfaciendo pignora redimere, quod si non faciat, tunc extraneo cuilibet plus numeranti venduntur, non obstante, quòd in diem carius vendi potuissent, Landr. lib. 1. art. 20. Weichbild art. 29. §. fin. cum art. 64. Rdnig. c. 103. n. 19. Coler. de proc. exec. p. 1. c. 2. n. 43. & seq. & c. 10. num. 17. §. & p. 3. c. 9. n. 63. Nov. El. Aug. p. 1. c. 32. Facch. diff. 57. Reinb. 4. diff. 29. g) d. l. 7. C. de distr. pign. Don. d. l. 10. Dis. Wespar. D. d. s. n. 4. per l. 3. §. 2. C. de jur. dom. Goth. ad l. 13. de distr. pign. gl. & Dd. in d. l. 4. de pign. act. Soar. in lit. P. n. 116. Quibus consequens est, cum creditor id jure suo faciat, debitorem obnunciatione sua illud non impedire posse, s. l. C. deb. vend. pign. imp. Donel. d. c. 10. Vult. d. c. 34. & creditor citra fraudis suspicionem vendens de precio fidem habere potest, l. 24. §. 2. de pign. act. Negus. p. 6. memb. 1. nu. 37. Ita q; pignore vendito & secuta traditione emtor dominus fit & manet, & omne jus offerendæ pecuniæ perimitur, l. 18. C. de distr. pign. & ibi Cujac. par. l. 46. de adq. dom. (nisi in casu l. 7. §. 1. de distr. pign.) nec creditor de evictione teneretur emtori, Wespar. eod. nu. 8. vide tamen diff. seq. Quod si res emtorem non inveniat, nec debitor pignus luat, constitutio l. 3. §. 2. C. de jur. dom. imp. servabitur. Quibus casibus usurarum nomine pignus retinere liceat, vide controvertentes Rob. 1. animadv. 26. Cujac. not. Merc. 26. & Rob. 1. not. ad notat. Merc. 26. in qua questione non displicet mihi distinctio Don. in l. un. in fin. C. etiam obshirogr. pec.

IX.

Solvitur pignus debiti solutione naturali a vel ficta b: oblatione, consignatione & depositione debiti c: voluntate creditoris expressa d vel tacita e: rei interitu f: tempore g: mutatione debitoris h: sententia vel jurjurando i.

a) l. 49. de solut. arg. pr. Instit. quib. mod. obl. toll. l. 9. §. 3. de pign. act. l. pen. C. eo. l. 1. pr. l. 6. de distr. pign. adde casum l. 12 §. 1. eo. l. 19. qui pot. in pig. unde constat, oblato per qualemcunq; pignoris possessorem debito fieri, ut creditor ab actione hypothecaria intendenda repellatur: ut tamen ad cessionem juris compellatur, offerentem oportet esse justum possessorem, arg. d. l. 19. ubi Bald. Castr. in l. si res, 17. de leg. 1. Molin. de usur. q. 47. n. 338. & q. 49. nu. 344. Diff. multi ibid. alleg. Solutionem autem intellige integram, l. 6. C. de distr. pign. ubi vide pulchrè id explicant Cuj. in par. Quid si debitor pignus æquè idoneum invito creditori offerat, an prius pignus liberatur? Non: arg. l. 9. §. 3. de pign. act. juncta interpretatione vulgari, l. 19. §. 1. mand. facit & l. 14. §. 1. de const. pec. Aret. Inf. Rip. Purp. in l. 2. §. 1. si cert. pec. Cagn. in l. 25. de R. l. n. 6. probat Soar. lit. P. n. 121. Diff. gloss. & vulgò Dd. in l. 2. hic. Dec. in d. l. 2. §. 1. & in d. l. 25. n. 3. Negus. par. 3. memb. 1. nu. 21. b) ut si creditor donet debitum principale, l. 1. §. 1. quib. mod. pign. solv. quod censetur facere si reddat cautionem, l. 2. & ibi Dd. de pact. l. 7. & ibi Goth. C. de remiss. pign. Men. lib. 3. præsunt. 140. per tot. vide p. 2. dist. 6. sb. 3. non autem si reddat pignus, idè jus pignoris remissio censetur, Coss. in d. l. 2. de pact. gloss. Bart. Inf. in l. 1. de lib. leg. Duar. in l. 3. de pact. Diff. Negus. p. 6. memb. 3. n. 19. & seq. Cuj. in d. l. 2. Borch. de pact. c. 2. n. 5. & seqq. Coun. s. comm. 4. c) l. 1. Cui pot. l. 19. C. de usur. l. 10. l. fin. C. de pign. act. l. 9. C. de solut. d) puta ut à pignore recedatur, l. 5. princ. quib. mod. pign. solv. idq; in hypotheca specialiter sic dicta dubio caret, Jaf. & vulgò Dd. in l. 17. §. 2. de pact. sed etiam in pignore, cuius possessio penes creditorem hæret, verum est, Mud. d. l. 1. in quib. mod. pign. toll. nu. 2.

post Bart. Bald. Ang. in d.l. 17. §. 2. Diff. vulgò Dd. gl. Alex. Fulg. Castr. Alberis. in d.l. 17. Moz. & tr. tit. quem pig. solv. n. 4. & seq. Fich. in add. ad Villal. lit. P. nu. 83. Tacitum tamen pignus jam antè à lege constitutum per supervenientem expressi pignoris constitutionem non perimitur: (quod ratione privilegii sive prælationis, de qua plenè ageitur infra disp. 24. notandum) Ias. in d. §. 7. Inst. de act. n. 67. Io. Fab. ib. num. 5. commune ait Burfat. 1. conf. 120. n. 29. Boer. decif. 332. Diff. Cyn. Ang. Salic. & alii in l. 5. C. locat. Illud indubitatum: etsi pignore reddito obligatio pignoris tollatur, debitum tamen ipsum adhuc peti posse, nisi hoc actum probetur, ut principalis obligatio etiam perimeretur, arg. l. 7. C. de remiss. pign. l. 3. de pact. ibiq. pulchrè Cujac. & Duar. l. 2. de lib. leg. l. 2. C. de pign. Bart. & Ias. in l. 2. de pact. e) ut si venditioni pignoris consentiat, l. 4. §. 1. l. 7. pr. l. 8. §. quib. mod. pig. solv. vel nova obligationi, l. 12. eod. si tamen voluit saluum sibi esse jus pignoris, vel de precio sibi satisfieri, solutione non secuta jus suum retinet: nec videtur consensisse, etsi sciat rem distrabi, nisi cum agitur de libertate, l. 1. C. de remiss. pig. aut de re fisci, l. 8. C. eod. vel similibus causis privilegiatis. Negus p. 6. memb. 3. sed oportet aliunde consensum apparere, qui cum apparet, in dubio id egisse præsumitur creditor, ut pignus solvatur, l. 14. §. 1. quib. mod. pig. solv. ibiq. Dd. vulgò. Diff. alii, qui putant, etsi consensus appareat, non tamen remissum censeri jus pignoris, nisi & illud expressè actum sit juxta distinctionem modò positam, Negus d. loc. num. 13. & seq. Conn. 4. comm. 19. n. 5. & seq. Menoch. lib. 3. præsumt. 159. per tot. Mus. d. c. n. 14. & 15. Diff. vulgò Dd. f) d.l. 8. princ. intellige totali, arg. l. 21. de pign. act. l. 29. §. penult. & fin. l. 16. §. 2. hic. Wespar. quib. mod. pig. solv. qui rei interitus, si dolo vel culpa creditoris contingit, in actionem pignoratitiam directam venit, ut notatur th. seq. lit. G. casum verò fortuitum minimè præstat creditor, arg. l. 5. & 9. C. de pign. act. & creditum suum hoc casu petere creditor non prohibetur, §. fin. Inst. quib. mod. re contrah. oblig. l. 23. in fin. de R. l. ubi post Dd. latè tractat Dec. Sed jure Saxo. licet de pignore, quod absq. sua culpa interit, non teneatur creditor, tamen amissione crediti sui gravatur, ut ex tante lib. 3. art. 5. circa fin. ibi: stirbt aber ein Pfand: inferunt juris Saxon. interpretes, Zobel. 2. diff. 32. Fachs. diff. 3. Reinb. 1. diff. 17. Sneed. ad §. fin. Inst. quib. mod. re contrah. oblig. Wespar. de pign. act. nu. 7. prope fin. verum id, ut ab æquitate juris gentium devians, abrogat Nov. Elect. Aug. p. 2. c. 26. adeoq. ad jus civile hoc casu seditum est. g) d.l. 6. pr. quib. mod. pig. vel hypoth. sol. puta, si ad certum tempus est, modò illa pactio non in legem commissoriam incidat. Alii intelligunt tempore pignus solvi, si usucapiatur: quod secus esse dixi infra p. 2. disp. 22. th. 4. lit. M. (Diff. præter ibi allegatos Gorb. in d.l. 6. pr. lit. H.) h) l. 1. §. fin. d. 1. i) ut si juratum vel judicatum sit, pignus obligatum non esse, l. 5. §. 5. l. 13. d. tit.

X.

Pignore soluto a oritur actio pignoratitia: eaq. directa, qua debito soluto b agit debitor c contra creditorem d, ut rem sibi pignoratam restituat e unà cum fructibus f, & damnum dolo culpave datum resarciat g, & quæ nata longissimi temporis præscriptione tollitur h: vel contraria, qua creditor agit contra debitorem ad id quod sibi pignoris nomine abest i.

a) unde differentia actionis Servianæ vel quasi à pignoratitia propriè sic dicta apparet, quòd illa durante, hæc soluta demum pignoris obligatione datur.

Wes.

Wes. par. de pign. act. n. 6. b) *l. 40. §. fin. d. tit. l. 11. C. eod.* Nota tamen casus, quibus & ante solutionem recte pignoratitia agitur, *l. 9. §. fin. l. fin. in pr. vers. si operam. eod.* c) etiam prædo, *l. 9. §. 4. l. 12. §. 2. eod.* d) sine legitima causa pignus retinentem, *§. fin. Inst. quib. mod. re const. obl. l. 11. §. 3. d. tit.* non tamen contra tertium possessorem: est enim personalis, *l. fin. C. de distr. pign. Negus. p. 7. memb. 2. n. 1. & seq. Bald. d. tract. c. ult.* e) *l. 40. §. fin. d. tit. l. 11. C. eod.* f) *d. l. 9. in fin. d. l. 22. §. 2. l. 1. 2. 3. & ult. C. eod.* g) *l. 14. 25. d. tit. l. 19. C. de pign. & hyp. facit l. 23. de R. l. juncto §. fin. Inst. quib. mod. re contr. obl.* sed distinguitur inter pignus auctoritate magistratus constitutum, & conventionem contractū: in hoc de dolo & culpa tenetur, *l. 5. §. 2. comm. l. 14. d. tit. in illo de dolo tantum, l. 9. §. 5. de reb. aut. jud. poss. Balduin. d. c. ult.* h) *d. l. nec 10. ubi Azo & alii. C. d. tit. l. 5. C. quib. non objic. long. temp. præscript. l. 2. pr. C. de constit. pec. Negus. p. 6. m. 2. nu. 19 & seq. Zas. in §. actionum, 18. Inst. de act. nu. 61.* juri tamen offerendi luendi; pignoris tanto tempore non præscribi verius est, *vide p. 1. disp. 18. th. 10. lit. D.* adde ibi allegatis pro hac sententia Cuj. *ad l. 3. de usuc. & in par. C. de præscr. 30. ann. Hip. de Marf. tr. de fidei. n. 101. Zas. in d. §. 28. n. 62.* (Diff. præter ibid. allegatos *Wes. conf. 2. n. 94. & conf. 8. n. 3.*) *vide pulchrè Io. Kapen. decis. 1. n. 38. & seq. usq. ad n. 47.* ubi juri relucendi non præscribi docet; etsi aliud sentiat in jure offerendi circa pactum retrovenditionis: eandemq; distinctionem jam ante tradidisse videtur Schurff. *1. conf. 70. & 2. conf. 89. nu. 9. Porz. 3. com. concl. 32. & 38.* i) *l. 16. §. 1. d. 1. exempla vide l. 8. pr. 9. 3. 51. 52. 36. eod. Old. class. 3. act. 13.*

DISPUTATIO II.

De adilitio edicto, evictionibus, & de rescindenda venditione.

Respondente Upio à Burmania, Frisio.

THESIS I.

Ædilitium a edictum b est jus honorarium c, per quod ob rei d traditæ vitium e redhibitio fit vel quanti minoris supplementum f. Ejus tria sunt capita g, quorum duo priora huc pertinent, & ex contractu emtionis & permutationis tantum h descendunt.

a) sic dictum, quodd ædilibus præcipuè cura erat non modò ludorum, ædium & viarum, sed etiam annonæ, & exinde ut venditionibus omnes fraudes amoverentur. *Cuj. par. hic. Wes. ibid. pr. Donel. c. 1. ad hunc. tit.* Dicti sunt ædiles, quodd ædes faceras & privatas procurarent. *Varro lib. 4. l. 2. §. 21. de orig. jur. iidemq; curules, quodd sellis curulibus eburneis insisterent. Liv. lib. 7. Agell. 3. noth. Att. 18. & lib. 6. c. 9. Caball. c. 1. pr. ad hunc. tit.* b) quod & ipsum legis vim habet, *§. 7. Inst. de jure N. G. & C. non ex se, sed & placito olim populi, deinde Principis eatenus auctoritatem illi ac commodantis, ut ex eo jus dicatur, arg. d. §. 7. Bodin. 3. de Repub. 1. pag. (mibi) 257.* Cæterum fragmenta ejus sunt in *l. 1. hic.* quæ supplet Donel. *c. 1. lib. ex l. 44. §. 1. l. 19. §. fin. l. 55. l. 25. l. 29. §. 1. 31. §. 21. & seq. l. 22. l. 37. h. tit.* c) *d. §. 7. ubi vide Cuj. in not.* creatos esse primùm ædiles anno ab V. C. 388. constat ex *Liv. lib. 6.* & ad honoris amplioris gradum primus ascensus constituta ædilitas fuit. *Cic. j. de LL.* Paulatim verò Præto-

ria jurisdictionis partem magnam quasi usuceperunt ædiles, ait Bodin. *5. de Repub. 3. pag. (mibi)* 281. ubi de ipsorum officio accuratè disserit. Quin & mensuris eos præfuisse, iustasq; mensuras fuisse ædilitias, & quæ ad eas exigenterentur, ex Persi. *Sat. 1. & Varrone*, docet Turneb. *29. adv. 20. in fin.* d) et si enim de servis & jumentis edictum loquatur tantum, idem tamen in omni pecude, l. 38. §. 4. imò in re quavis mobili & immobili continet, l. 1. pr. l. 49. hic, l. 4. C. de edil. ed. ubi quid sit pestilis vel pestibilis fundus vide Cuj. 16. obs. 24.

e) quod & Platoni 10. de LL placuisse refert Menoch. 2. arb. jud. cent. 1. cas. 50. n. 2. Cab. d. c. 1. n. 2. Vitium intellige corporis, non animi, l. 4. nisi domino corpus reddat inutile, & subtrahat, l. 37. §. 1. 2. hic. *Surd. ad rubr. C. d. r. n. 5.* Hæc vitia faciunt locum triplici de causa: ex reticentia, d. l. 1. Cuj. par. hic. ex dicto promissore, l. 43. de contr. emt. l. 13. §. 4. de act. emt. l. 37. de dol. mal. & quod ædilitiis stipulationibus non caveatur emptori, l. 28. hic. Cuj. d. loc. Cabal. ad hunc tit. c. 2. nu. 28. & seq. nec tantum in re simpliciter vendita, sed & in accessorii ejus, l. 31. §. 19. hic. Si verò universitatem (puta peculium vel hereditatem) accessuram dictum sit, quamvis in ea servi vitiosi fuerint, redhiberi non poterunt, l. 32. & seq. eod. f) unum de mancipiis: alterum de omni pecore vendito: in quibus præcipuè explicandis J Cti in hoc tit. laborarunt: tertium, ne animal noxium habeatur eo loco, quâ vulgò iter sit, extat l. 40. & seq. hic. cujus interpretatio ommissa est, neq; id ad emptiones pertinet. Don. c. 1. hic. Wespar. hic. nu. 2. & seqq. g) l. 19. §. 1. 63. §. 100. ubi gl. Bart. & vulgò Dd. Bald. in l. 2. C. de edil. act. Cabal. d. c. 2. n. 7. & seq. Don. ad hunc tit. c. 4. Hotom. 4. obs. 17. Diff. Cuj. 12. obs. 23. qui etiam ad locationes extendit, quem sequitur Althuf. d. c. 34. per l. antep. C. loc. Imò ne quidem ad locationes in longum tempus extendi debere puto, propter d. l. 63. Diff. Bald. & Cabal. d. locis.

II.

Unde actiones oriuntur duæ, redhibitoria & æstimatoria. Redhibitoria b est actio Prætoria c arbitraria d, qua omnia in integrum restituantur re reddita e & precio recepto f.

a) Cujac. & Wespar. hic. per l. 18. & l. 44 §. 1. hic. b) redhibere est facere, ut rursus habeat venditor quod habuerat, l. 21. pr. hic. addo Cabal. d. c. 2. num. 1. eaq; emptori datur, si res vendita sit vel permutata, d. l. 1. pr. l. 19. §. 5. hic. Cabal. d. c. 2. n. 5. si res empta vitiosa sit, l. 4. §. 3. hic. id quæ ante venditionem, l. 58. §. fin. & hoc emptor ignoret, l. 1. §. 6. hic. Ex illo est, ut si equus intra triduum moriatur, morbus præcessisse præsumatur. Cyn. Bald. & alii in l. 1. C. hic. argu. l. si ventri, §. fin. de privi. cred. Cabal. d. c. 2. num. 25. & seq. Ex hoc est, ut venditorem ignorantia non excuset, quia ut ait Bald. in d. l. 1. illa damnus emptoris non minuit: ne quidem si emptor supine ignorabat, d. l. 1. in summa. C. d. tit. n. 24. Cabal. d. c. 2. n. 23. Diff. gl. & Bald. in d. l. 1. c) arg. d. §. 7. Inst. de jure N. G. & C. ubi Dd. Donell. 6. hic. Diff. Cabal. d. c. 2. num. 3. & Dd. vulgò, qui redhibitoriam aliam faciunt prætoriam, aliam civilem, quod eleganter refellit Donel. d. locis, idem suboluit Sich. in d. rubr. n. ult. post Petr. & Cyn. d) arg. l. 45. hic. ubi gloss. in verb. jubetur. Zas. & Myrs. in §. prætorica, 31. Inst. de act. Lorient. 17. de act. axiom. 69. Cabal. d. c. 2. n. 4. Menoch. 1. arb. jud. cent. 1. cas. 5. n. 25. vide Donel. c. 5. per l. 29. hic. & in §. 31. n. 11. Inst. de act. Diff. Old. class. 4. act. 2. e) ejusq; emolumentis & accessionibus, cum præstatione damni, si quod ipsius culpa datum est, l. 31. §. 17. l. 33. l. 38. l. 47. hic. Don. d. cap. 5. f) perinde ac si nullus contractus intercessisset, unâ cum usu. & interesse, l. 27. 29. hic. Wespar. n. 7. Illud addo, in venditionibus ficalibus redhibitoria locum non esse,

esse, l. 1. §. 3. quia causa ejus publica, adeoque id habet ex privilegio. *Bald. in l. 1. C. de her. vel act. vend. Diff. Vgo Donell. in d. l. 1. §. 3.* quod scire vitia rerum venditarum fiscus non possit. Alia hujus actionis singularia, & differentiam à civilibus ex emto actionibus notat pulchrè Goth. ad l. 1. pr. Libellus quomodo in ea concipiendus remissivè notat Caball. d. c. 2. in fin. & bene Sichard. ad rubr. hic, num. 9. Notanda venit hic etiam juris civilis & Saxonici differentia: illo jure emtor redhibitoriam actionem habet pro omnibus internis sive non apparentibus vitiis equi, quæ venditor non indicavit, l. 43. pr. gloss. in l. ob qua. 4. §. 3. verb. dixerunt, l. 38. §. 8. hic. Spec. tit. de resc. vend. §. nunc dicendum, num. 2. Jure autem Saxonico venditor equi regulariter tantum de tribus internis vitiis, puta quoddam non sic retrogradus, stätig; neq; cæcitare latente labore, & Stara; bünd; neq; scabiosus sit, Haarschtedtig. Weichbild. art. 97. Coler. p. 2. de proc. exec. c. 1. num. 71. & seq. Reinb. p. 6. diff. §. 6.

III.

Æstimatoria a est actio Prætoria arbitraria, qua agit b emtor in hoc, ut quantum pluris emissit ignorans c rei qualitatem, id venditor etiam ignorans d damnetur ei reddere.

a) ab æstimanda re, l. 18. l. 44. hic. quæ aliàs quantum minoris, aliàs quantum majoris appellatur diverso respectu: differt autem à priore, quod in nonnullis casibus datur, quibus illa non daretur: illa resolvit contractum, hæc non itidem: illa intra sex menses ob vitium rei, ob ornamenta jumentorum intra duos menses: hæc intra annum præscribitur, l. 38. pr. l. 19. §. fin. hic. illa semel tantum intentari potest, hæc diversorum vitiorum nomine sæpius, l. 31. §. 16. hic, l. 32. §. 1. de evict. illa tale vitium continet, ut emtor ob id emturus non fuisset, si scivisset, hæc etiam aliud quodvis, l. 43. §. 6. hic, l. 25. §. 1. de exc. rei jud. Illud verè dicitur: eum qui alterutra earum egerit, si altera postea agat, exceptione submoveri, d. l. 25. §. 1. Donell. hic, cap. 6. vide Cremens. sing. 165. Caball. c. 3. num. 4. hic. Bald. in l. 4. C. hic, num. 9. Clausula autem hujus actionis: Quanti minoris scilicet res est, vel: Quanti majoris scilicet futura erat, si vitium abesset, veram rei æstimationem continet, nec ab ea differt: Quantum minoris scilicet erat quis emturus, arg. l. inter 179. de V. S. ubi Alc. Donel. d. c. 6. Cab. d. c. 3. nu. 7. Diff. Bald. in l. 2. q. 2. C. de resc. vend. Bar. in l. Iulianus 13. in pr. de act. emt. b) intra annum, ut modò dixi l. 2. C. hic. isq; à tempore scientiæ computatur, l. 55. hic. c) arg. d. l. 1. §. 6. l. 14. §. ult. hic. adde l. 31. de pact. Gomez. 2. var. resol. 2. n. 49. ideoq; & servi vel filii scientia semper, ignorantia nisi certum hominem emi mandavit, domino vel patri nocet vel prodest, l. 51. hic, & ad eum Cujac. tr. 8. ad Afric. & rectè ex persona domini utilis exceptio hoc casu procuratori non opponitur, d. l. 51. in fin. Rob. 2. rec. lect. 4. Diff. Connan. 3. comm. 14. vide l. 13. de contr. emt. l. 17. de lib. caus. d) Cujac. par. C. hic, l. 1. 2. 6. 13. pr. eod. l. si minor. C. de act. emt.

IV.

Utraq; hæc actio ad heredes est transitoria a: & ubi neutra earum competit, tum ad actionem in factum ædilitiam recurritur, quæ ut plurimum facta redhibitione b datur ad precium recuperandum: item si quis in loco publico animal nocivum habeat c.

a) l. 23. §. 5. l. 19. §. pen. l. 48. §. 5. hic. & in fidejussores in universam causam acceptos, l. 56. eod. b) l. 31. §. 17. & seq. hic. atque eo casu non quaeritur, an causa

BB 3 redhi-

redhibitionis fuerit, sed an redhibendum sit, d. §. 17. Caball. ad hunc tit. c. ult. n. 1. Et hanc quoque actionem, ut reliquas ædilitias, temporalem esse puto verius, Dd. in l. 38. princ. hic. Pet. Jacob. in præf. lib. actionis in factum ad l. Caball. d. c. ult. num. 2. Diff. Spec. tit. de emt. & vend. §. de resc. vend. arg. l. 35. de obl. & act. c) puta verrem, canem, aprum, aut simile animal, l. 40. & seqq. Caball. d. c. ult. num. 3. Wesenb. par. hic, in fin. & his si liber homo perierit, ducenti solidi præstantur: si nocitum fuerit, quantum æquum & bonum iudici videbitur: cæterarum rerum dupli æstimatio est, l. 42. hic. Wesenb. d. loc. Sed dubitari potest, an hæc locum habeant, si serpentum aut similem animalium, qualia circulatorum circumferre & proponere solent, forte metu damnum datum sit? Affirmat Roman. sing. 704. quod sequitur Covar. in Clem. l. p. 2. §. 5. num. 11. de homicid. Negat Rip. tract. de pest. in tit. de præservat. remed. contr. pest. num. 89. Menoch. 2. arb. jud. cens. 4. cas. 366. quod probari videtur per l. ult. de extr. cogn. Ergone, inquis, hac actione homo liber æstimationem recipit? Ea impropria est, ut nos. Bud. ad d. l. 42. A. Aug. 2. emend. 9.

V.

Eviçtio a est rei nostræ, quam adversarius legitimo titulo acquisierat, per iudicem facta recuperatio *b*. De qua præstanda licet ex natura contractus teneatur venditor *c* (non etiam donator *d*) plerumque; tamen per stipulationem *e* simplæ *f* vel duplæ *g* emtori, sine tamen satisfactione *h*, cavetur.

a) ab evinco, quod est vincendo extorqueo. Don. ad hunc tit. c. 3. in pr. quod exemplis eleganter confirmat Casp. Caballin. in præf. tr. de eviçt. num. 1. cur inventa eviçtio vide ibid. nu. 2. & seqq. & quod ex parte agentis favorabilis, ex parte rei odiosa, ib. nu. 10. Diff. Cast. in l. cum emtor, ad l. Falc. b) l. 24. §. 6. & seqq. hic. (Rectè autem in d. l. 56. pr. legitur: ut simpla promittatur, &c. quod bene explicat Anton. Fab. 2. conjec. 3. Diff. Cuj. 11. obs. 4.) l. 16. de R. V. Cuj. ad d. l. 24. tract. 6. ad Afric. confer alias definitiones apud Caball. d. tr. §. 1. num. 1. & seqq. c) l. 16. pr. hic, l. 6. c. eod. etiam ob usum vel usum fructum venditum, non ob servitutem, l. 43. hic, l. 38. §. 3. de V. O. ubi Duar. Cuj. Don. c. 6. ad h. s. ubi rationem differentie assignat: quia per id quod servitus debetur, de jure domini nihil imminuitur, neque ad persecutionem, neque ad utendi fruendi facultatem: nec enim per id, quod alteri per fundum meum jure servitutis ire agere licet, idem id mihi non licet: quod in usu & usufructu secus fit. Itaque verba illa d. l. 38. §. 3. vel de quo alio jure, non putamus de servitute posse accipi. Dissent. Coras. ibid. aliter Fulg. aliter Zas. & alii ibid. Judæos venditores ad eviçtionem non teneri, tradit Reinh. p. 1. diff. 15. Landrecht lib. 3. art. 7. d) sive à conventionione, sive à traditione inceperit donatio, l. 2. & ibi Duar. C. hic, arg. l. 62. de ad l. ed. (Diff. Acc. Azo, Sich. ad d. l. 2. nu. 9. Mud. de act. emt. c. quando stipu. nu. 35.) nisi eviçtio promissa fuerit stipulatione, Caballin. tract. hic, §. 4. num. 3. non pacto, etiam hodie, d. l. 2. Cujac. ad Paul. §. sent. 11. §. mutus. Duar. ad d. l. 2. & late Sichard. nu. 4. usq. ad num. 9. l. precipimus, C. de appell. Diff. gloss. Bart. Salic. & vulgò Dd. ad d. l. 2. item Acc. Bart. Bald. in l. 38. in fin. de donat. Idque torum, quod nimirum donator indistinctè de eviçtione non teneatur, etiam jure Saxon. verum est, Landrecht lib. 3. art. 4. ibiq. addit. Wesenb. de donat. num. 7. Reinh. p. 1. diff. 5. e) quæ committitur quando iudicio res eviçta, & emtori ablata est: ubi tum eviçtionis nomine rectè agi dicitur, l. 3. C. hic. Donell. c. 3. ibid. late Caball. in suo absoluto tract. de eviçt. §. 1. f) in qua promittit venditor, si res emtori eviçta fuerit,

fuerit, simplum precium restituere, d. l. 16. & l. 37. hic. g) quæ continet, ut re
evicta venditor duplum precii conventi præstet, l. 17. 18. 53. hic. h) l. 56. hic.
Wes. par. n. 2. Cujac. 11. obs. 4.

VI.

Duplex igitur competit nomine evictionis actio, una ex emto a, al-
tera ex stipulatione simplæ b aut duplæ c: & utraq; tum demum compe-
tit, cum res evincitur aut tota, aut pars ejus d.

a) ex natura contractus etsi nihil convenerit, l. 60. princ. hic, & ibi Salic. per
l. 6. C. eod. quæ apud Dd. est tacita evictio. Caball. d. tr. §. 2. nu. 3. & seqq. daturq; quando
rei pars non est integralis, l. 36. hic. pulchrè Donell. c. 7. ibid. & quamvis stipulatio sim-
plæ vel duplæ interposita sit, tamen hac agere licet. Mud. ad tit. de act. emt. c. de quo sic
cavend. nu. 23. & seq. Donell. d. c. 7. Wesenb. par. hic, nu. 6. in fin. facit l. 18. l. 56. eod. Diff. Ant.
Fab. 3. conj. l. 1. Æstimatio autem in hac actione fit ex precio communi, l. 63. ad l. Falc.
Cost. ad l. 13. hic. b) qua emtor simplum, hoc est, precium rei consequitur, &
nihil præterea: contra eos qui docent hujus actionis duo esse capita, quorum al-
tero precium, altero interesse continentur. Donell. c. 7. hic. Mud. ad tit. de act. emt. c. ad
quid comm. stip. qu. 5. num. 13. c) qua emtor ad duplicatum precium agit, l. 56.
§. 2. l. 48. l. 17. eod. neq; augmentum neq; diminutionem recipit, l. 64. hic, l. 44. de act.
emt. facit l. fin. de præst. stip. §. fin. Instit. de V. O. Cujac. in l. 23. de usus. Wesenb. par. hic, num. 7.
& 8. d) nec distinguimus inter partes congeneres & disgeneres, nec inter
stipulationem duplæ, & actionem emti, l. 43. hic, l. 38. §. 3. de V. O. Donell. d. c. 6. hic. Diff.
Cuj. ad d. l. 23. Pac. §. antin. 34.

VII.

Cessant hæ actiones, si emtor item contra se motam auctori suo aut
heredi a etiam scienti b non nunciaverit: aut sciens rem alienam, alterive
obligatam emerit c, adeò, ut nec precium eo casu repetere possit d.

a) l. 8. 21. C. hic. Caball. §. 3. per tot. Mascard. 1. de prob. conclus. 614. per tot. Quid
si heres sit pupillus? huic, si tutor absit, denunciandum est, l. 56. in fin. hic. Don. ad l. 8.
C. eod. nu. 8. Quod in favorem emtoris receptum puto cum Molin. tr. de usur. nu. 309.
Diff. Accurs. in d. l. 56. Illud non interest, ante vel post litem contestatam fiat denun-
ciatio, l. 29. §. fin. hic. Io. Ign. in l. 21. §. ult. ad SC. Syll. idq; in praxi se vidisse ait D. Regu.
Sixtin. ad l. 1. C. ubi in tem act. exere. Sichard. in l. 8. num. 15. hic. Goth. ad d. l. 29. dummodò
non propè ipsam condemnationem fiat. Quid si causa venditoris notoriè sit injus-
ta? hoc casu denunciationem minimè necessariam putamus, l. 11. §. emtorem, & ibi
Cost. de act. emt. Fulgos. in l. 55. hic. Canonist. in c. fin. de emt. & vend. Covar. 3. var. resol. 17. il-
lar. 6. Caball. d. §. 3. n. 74. tenetur enim venditor de evictione, etiam non secuta judicis
sententia, per rationes quas alleg. Caball. d. loc. Diff. multi ibid. alleg. num. 79. & seqq.
Quid si in instrumento emtionis juravit venire ad defendendum venditor? adhuc
denunciatione opus est, arg. l. emtor. C. hic, & arg. l. fin. C. de non num. pec. Alc. in l. 5. verb.
deberes, si cert. per. Gornesin §. item si quis postulante, Instit. de act. num. 10. Baver. tr. de mora.
p. 2. nu. 25. larè Caball. d. §. 3. n. 55. & multis seqq. Diff. lasin d. l. 5. n. 22. Dec. n. 41. Capic. decis.
106. nu. 3. Aufer. in add. ad Capell. Tholos. q. 407. limit. §. Covar. d. c. 17. illar. §. Nec proce-
dit quorundam conciliatio, distinguendum an de pœna agatur, an de interesse, per
nos. Caball. d. §. 3. num. 70. confer arg. l. 7. §. 1. de adul. l. 75. de proc. Illud etiam hic contro-

verti

verti video; qualis denunciatio sufficiat, an teneatur emtor suis expensis tradere omnia acta & copiam jurium, quæ producta fuerunt à principali actore molestante? Verius est, sufficere exhibitionem citationis sibi factæ, vel libelli exhibitæ, *Alex. in l. non solum, §. morte, de novi oper. nunc. Dissent. Cagnol. in l. venditor. 49. de judic. num. 4.* qui omnia acta & copias jurium requirit. Aliter dissentit Ang. in l. emtor, C. de evic. qui sufficere putat simplicem narrationem litis motæ. b) *facit l. 55. §. fin. l. 56. §. 4. hic. Duar. ad l. 8. hic. Donell. ibid. num. 10. Sich. num. 16. Bart. Bald. & vulgò Dd. quos allegat Caball. d. §. 3. num. 2. Diff. Dyn. in c. eum qui, de R. l. in 6. Cyn. & lac. de Belvis. in d. l. emtor, C. hic.* c) *l. 7. C. comm. utr. jud. l. 27. C. hic, c. un. de iuvess. de re al. fact. Zaf. ad §. fuerat, Inst. de act. num. 34. Caball. §. 4. num. 50. nisi pacto conventionis sibi prospexerit, d. l. 27. C. un.* d) *facit l. 27. C. hic. Diff. vulgò Dd. Covar. 3. var. resol. 13. vers. ad eam. Hartm. Pistor. 2. q. 10. num. 22. Ferner. 2. select. 13. nisi expressè de evictione fuerit pactus, d. l. 27.*

VIII.

Venditor porro denunciatione sibi facta tenetur emtorem defendere in foro rei conventi, non suo a: quod & in clerico b & in fisco c verum esse putamus: tenetur item ad omnes expensas litis necessarias d, idq; officio judicis, etiam si emtor petere omittat, continetur e.

a) *l. 49. de judic. l. 1. C. ubi in rem act. exerc. Caball. d. §. 3. n. 118. sive venditor utatur exceptione declinatoria jure privilegii, siq; jure communi, Castr. in d. l. 49. nisi forte is ipse iudex de evictione teneretur: tum enim recusari potest. Spec. rit. de jud. deleg. §. superest, vers. item si causa, & c. Robuff. tit. de rec. art. 9. gl. un. nu. 13. Afflic. de jud. d. l. 27. b) *arg. d. l. 49. quæ agit de venditore cui ex privilegio competeat declinatoria, ut not. Castr. ibid. pulchrè Covar. l. præf. quæst. 8. nu. 3. Capic. decis. 197. num. 7. Caball. d. §. 3. num. 119. & seq. quæ communis opinio probatur à Mynf. l. observ. 22. Diff. Ang. in §. actionum, Inst. de act. nu. 19.* c) *arg. d. l. 49. facit quod fisco privati jure utitur, quoties expressè non reperitur exemptus, glos. in l. 20. §. 9. de pet. her. arg. l. 15. §. fin. de test. mil. Bald. in l. 3. C. de jur. fise. Cov. d. c. 8. nu. 3. Caball. d. §. 3. nu. 124. & seq. Diff. Anchor. in c. ea quæ, de R. l. in 6. per d. l. 3. C. de jur. fise. Castr. post Bart. in d. l. 49. Capic. decis. 197. Robuff. tit. de dilas. gl. un. n. 9.* d) *Imol. in c. finem, de dol. & contum. Caball. d. §. 3. n. 148. Diff. Castr. & Alex. per l. 1. C. de peric. & comm. idq; intelligo si damnetur emtor: nam si absolvatur, verius est eum à venditore sumrus reperere non posse, l. 18. in fin. & ibi glos. C. hic. arg. l. 11. pr. de act. emt. junct. ad l. 51. hic, & arg. §. 3. Inst. de emt. vend. Diff. Bart. in l. 1. C. hic. Caball. d. loc.* e) *per ea quæ dicta sunt supr. p. 1. disp. 12. ch. 17. lit. A. quibus addæ quæ in specie ad hunc casum ponderat Bologn. in l. idq; 45. §. 1. de act. emt. Diff. vulgò Dd. in l. venditores. 102. de V. O. per d. l. 45. §. 1. Caball. d. §. 3. n. 149.**

IX.

Atq; ad hæc venditor emtori consummato contractu tenetur. Rescinditur verò omnino venditio tum aliis modis a, tum sententia judicis ex beneficio l. 2. C. de resc. vend. b: unde condictio ex lege datur c, si alteruter d contrahentium plus duplo e dederit quàm acceperit: si tamen malit emtor rem retinere, contractus ad æqualitatem reducitur f.

a) *puta contrahentium consensu etiam ex intervallo rebus integris, l. 58. de pact. l. 5. hic, et si constitueris meo nomine possidete. Bart. in d. l. 58. Everb. in Topic. loco,*

loco, Ab aquipoll. n. 4. item beneficio actionis ex emto, ut si pactum quod causam contra cui dedit, non servetur, l. 6. C. de pact. int. emt. &c. vido tot. tit. de resc. vend. & ibi Wef. in parat. b) quod ab Imp. novè introductum eleganter & nervosè probat Pinel. *ibid. p. 1. num. 3. & seqq. glos. & vulgè Dd. per l. 36. de V. O. l. 54. de contr. emt.* (quam ad ædilitium edictum pertinere docet inscriptio) l. 7. de jur. dor. &c. & defendit Cujac. 23. obs. 24. Et est id jus summa humanitate introductum. Pinel. *ibid. nu. 22. Diff. Molin. tr. de commerc. num. 172.* qui duram & à Tyrannis conditam legem exclamat. c)

arg. l. un. de cond. ex leg. faciunt quæ dicta sunt suprâ p. 1. disp. 24. th. 11. adde Pinel. d. p. 1. c. 3. num. 9. & p. 2. c. 1. nu. 26. post Ang. in l. si id quod aurum, de V. O. Diff. Bald. Cagnol. & pleriq. in d. l. 2. diversimodè, alii actionem ex emto, quæ communis est, defensa à Donel. ad d. l. 2. quam refutat Cyn. in d. l. 1. n. 3. alii officium judicis, quod probare videtur Cujac. d. loc. & falsum arguit Bald. in d. l. 2. nu. 9. alii actionem in factum generalem, &c. dari sentiunt. d) utriq; enim concedi benè probat Pinel p. 1. c. 2. nu. 1. & seq. post omnes scribentes adde Cov. 2. var. resol. 3. nu. 8. Don. ad d. l. 2. nu. 17. Rob. 2. anim. 12. & 13. Diff. Cujac. 16. obs. 18. & 23. obs. 32. & in Merc. 2. not. 12. & 13. adde Menoch. 2. arb. jud. cent. 1. cas. 88 n. 61. in fi. c) cum deceptus non dimidium accepit ejus quod dedit vel quod accipere debuit, Don. ad d. l. 2. Pinel. d. loc. n. 4. Rob. 2. anim. 13. in fin. Cujac. 16. obs. 18. post Molin. tr. de usur. q. 14. n. 175. Diff. in læsionis computatione omnes veteres. f)

d. l. 2. C. hic, l. 3. C. comm. utr. jud.

X.

Ut igitur conditio hæc competat, emtor rei mobilis sive immobilis a, etiam si ea perempta sit b, demonstrabit c se ultra dimidium justipretii d esse deceptum: illud non attendetur, utrum rei valorem sciverit necne e: & annos triginta durat f.

a) glos. in d. l. 2. ad fi. ubi & reliqui Dd. iidem in l. 63. ad l. Falcid. facis d. l. 2. verb. cum ubi Cagnol. num. 198. Pinel. p. 1. c. 1. num. 17. Robert. 2. anim. 12. & 2. not. ad not. Merc. 12. Diff. Massuer. in pract. tit. de emt. num. 43. Cujac. par. C. hic, & 23. obs. 32. & 2. not. Merc. 12. Imò etiam interposita post perfectum contractum stipulatione locus remedio est, arg. l. 19. de novat. nisi judicialiter vel interposito decreto ea celebretur, Myns. 12. conf. in fin.

b) sine emtoris culpa, Cov. 2. var. resol. 4. nu. 13. & 14. (Diff. varè Dd. ibi. relati.) merces enim tantum est in obligatione, precium in solutione. Bald. in d. l. 2. n. 22. Salic. nu. 18. Castr. n. 16. arg. l. 1. §. fin. si qui plus quam per l. Falc. Cov. d. nu. 14. adeoq; libellus alternativè concipiendus. Bart. in d. l. 2. nu. 13. Padill. nu. 38. & durat eadem usq; ad executionem, Bald. ibid. num. 35. adde Pinel. p. 2. c. 1. num. 36. Diff. Canonist. ibid. Alleg. Fr. Crim. sing. 84.

c) regulariter per testes, de quo vide latè Pinel. p. 3. c. ult. nu. 8. & seqq.

d) communis, non ex affectu, aut unius & alterius sensu, Pinel. d. loc. nu. 12. & 17. Cov. 3. resol. 3. facis d. l. 63. ad l. Falcid. l. 33. ad l. Aquil. Diff. Bald. in d. l. 2. nu. 25.

e) per notas, Pinel. p. 1. c. 1. nu. 11. & seqq. Diff. omnes alleg. ibi. nu. 10. f) arg. l. 15. §. pen. de cond. ind. & Dd. vulgè in d. l. 2. arg. l. 7. C. de 30. ann. pns. & r. Diff. Cujac. 16. obs. 18.

qui quadrienio finiri putat: præsupponit enim competere officium judicis: quod refellit Alex. & conf. 91. n. 8.

XI.

Et si autem hoc beneficium de contractu emtionis videtur loqui tantum, tamen non improbabiler porrigitur ad locationem a, permutationem

CC

nem

nem *b*, divisionem *c*, dationem in solutum *d*, & alios contractus *e*: non ad transactionem *f*, aut adversus tertium possessorem *g*.

a) quippe emptioni vicinissimam, §. 1. *Instit. locat. l. 1. §. 2. eod. l. 14. C. de usur. & quidem tam in locatore quam conductore, vide alleg. sup. p. 1. disp. 29. ab. 8. lit. B. Diff. Cuj. 16. obs. 18. §. 9. obs. 15. §. 2. not. Merc. 14.*

b) *l. 2. de rer. perm. l. 29. §. pen. de adil. ed. faciunt nos. à Tiracq. de retr. lign. §. 1. gl. 14. n. 28. Quomodo tamen hic computari debeat lætio vide Pin. p. 1. c. 3. nm. 13.*

c) *gl. in l. 3. C. quib. ex caus. maj. §. l. 3. C. comm. utr. jud. illud tamen verius puro dici, quòd hoc casu non datur electio convento, an consentiat refectioni divisionis, ut alia fiat, an velit supplere quod justo precio deest, Cyn. Bellapert. in d. l. 3. Diff. Bald. & pleriq. ibid. vide Pin. p. 1. c. 1. num. 3. & seq. d) l. 4. C. de evict. l. 15. quib. ex caus. in poss. Pin. p. 1. c. 3. n. 8. quia & illa vim habet venditionis. Diff. Bald. & alii per l. 4. de pactif.*

e) in quibus hinc inde nascitur obligatio, quatenus sibi non constanant extrema, ita ut lætio ultra dimidium contingat, *not. Bald. in d. l. 2. n. 19. etiam si stricti juris sint, arg. l. bonam. C. de obl. & ad. l. 2. C. de revoc. don. l. 25. rer. amot. junct. l. 36. de obl. & ad.*

Hic & illud non ineleganter quæri potest: An remedium hoc *l. 2. locum* habeat, quando venditor promissit cum juramento non contravenire venditioni? quod magis est, ut negetur, *per tradit. a sup. p. 1. disp. 6. th. 7. lit. E. & disp. 21. th. 21. lit. B. & in specie gloss. & Dd. in d. l. 2. Cagn. ibid. n. 91. Crav. l. conf. 12. 4. n. 9. Rol. à Valle l. conf. 13. n. 24. & seq. & conf. 59. n. 18. A Gabr. ut de emt. concl. 1. n. 78. & seq. Pin. in d. l. 2. p. 3. c. 1. n. 1. & seq. Padill. ibid. n. 32. Ios. Lud. p. 2. decis. Pernus. n. 97. Covar. l. var. resol. 4. & in c. quamvis p. 3. §. 4. de pact. Cacb. decis. 41. n. 8. Tessa. d. decis. 16. n. 2. Diff. plurimi alleg. ibid.) adeò, ut ne quidem ad supplementum precii venditori actio hoc casu superfluit, Cacher. Pinel. dd. locis. Tessa. d. decis. n. 3. An idem dicendum in venditione jurata rustici, minoris, mulieris, vide eund. ibid. & Asin. in tr. de exec. §. 8. c. 129.*

f) *l. 15. de rejud. Don. in d. l. 2. n. 22. vide plenè alleg. sup. p. 1. disp. 7. th. 6. lit. C. Diff. plurimi ib. alleg. addo Pin. p. 1. c. 4. n. 12. usq. ad n. 26.*

g) *l. fi. §. fin. de contr. emt. §. appellamus. Instit. de act. actio igitur competit adversus emtorem, etsi is alienaverit quocunque modo. Bar. in d. l. 2. nm. 15. Castr. n. 16. Cagn. nm. 113. Diff. Fulg. qui hoc cum tantum admittit, si metum alienaverit, ibid. n. 7. etsi tertius rem habeat titulo lucrativo, l. 15. C. de donat. Pin. p. 2. c. 1. n. 32. nisi tertius ille fraudis fuerit conscius, l. 1. 3. C. si vend. pign. vel emtore ad inopiam redactio ipse ex causa lucrativa habeat, Pin. d. loc. nm. 25. Diff. Bald. qui posterius sufficere putat arg. l. fin. in pr. de eo per quem fact.*

XII.

Coronidis loco sit: Edilitium edictum etiam in carnibus leprosis, annona corrupta, libris mendosis locum habere *a*, etsi aliud sit in rebus minimis, & vitali alimonia carentibus *b*. Emtorem, si evictio evidentior imminet, ad precii solutionem absque satisfactione cogi non posse *c*: & hanc satisfactionem adversus omnes præstandam esse *d*. Item beneficium *l. 2. C. de rescind. vend.* locum etiam habere in emphyteusi *e*, in feudo ad pecuniam dato *f*: & generaliter locum habere, etsi per procuratorem contractus habitus sit *g*: & tandem procuratori rectè comparari creditorem, adeoq; dari beneficium legis debitori, si creditor in pignoris districtione læsus fuerit *h*.

a) per

a) *per notata* Gomez. 2. var. resol. 2. num. 48. adde Menoch. 2. arb. jud. cent. 4. cas. 382. ubi vide dissentientes. b) l. 48. §. fin. & notat ibid. Costal. de edil. edict. ubi hoc genus rerum recte appellatur simplaria venditio, ut bene explicat ibid. Bud. Dissen. Coraf. 2. misc. 24. c) l. 4. pr. l. 37. de evict. l. penult. de peric. & comm. Menoch. 2. arb. judic. cent. 3. cas. 224. ubi vide dissent. d) quod verius & communius receptum est per l. fin. §. ult. de resc. vend. & faciunt notata Caball. d. trañt. §. 2. n. 12. per l. si poss. C. d. sis. e) Pinel. ad d. l. 2. p. 1. c. 3. nu. fin. Padill. n. 28. f) Panthal. de Crema. ibi. n. 34. Padill. nu. 29. g) arg. l. 24. de minor. l. 60. §. 4. mand. Pinel. p. 2. c. 1. nu. 16. h) l. 30. in fin. fam. arc. Tirag. de retr. lign. §. 1. gloss. 9. nu. 195. vide Negus. de pign. p. 6. memb. 1. nu. 26. An igitur ad venditionem sub hasta decreto judicis factam hoc remedium porrigetur? Alii affirmant, Alex. 7. conf. 117. num. 11. ibiq. Molin. in addit. Craver. conf. 29. num. 4. Turz. comm. opin. concl. 152. Rebuff. 2. ad conslit. regn. Gall. trañt. de pracon. & licit. art. 7. gloss. un. in fin. Alii negant, Bart. in l. 1. C. de prad. decur. lib. 10. Guid. Pap. quast. 22. in fin. quæ sententia maxime in terminis sive solemnitaribus requisitis de jure Saxon. novissimo etiam est verior, vide Nov. Elect. Aug. p. 1. c. 32. ibi: würde sich aber der Schutbner. Aliàs in terminis juris communis probabilis est distinctio A. Gabr. 3. comm. conclus. tit. de emr. vend. concl. 1. num. 61. Damhoud. tr. de subhasta. c. 14. nu. 26. inter venditionem ex necessitate, & pro arbitrio factam, ut in hac remedio locus sit, in illa non item. confer Mol. 3. semestr. 12.

DISPUTATIO III.

De usuris & mora.

Respondente Hartmanno Helfman Spirensi.

T H E S I S I.

Ursura a, quæ nec naturali b, nec divino c, nec civili jure d prohibetur absolute e, est usus f, precium seu merces g: eaq; vel sænus h vel usura in specie i.

a) ab utendo, ut & usus ipse dicta, Varro 4. de ling. Lat. Isidor. 5. etymol. Azo in summ. C. hic. Duar. hic. c. 1. Borch. hic. c. 1. num. 21. Arg. l. 60. pr. pro soc. ubi nihil opus est legi (aut cum ea pecunia) quod vulgò legitur (cum ea pecunia:) nam disjunctio paulò post posita hoc tantum quasi per prolepsin posterioris membri ostendit, non semper ex usu deberi usuras, ut cum quis usus quidem est, sed moram non fecit. Dissens. Cujac. 13. obs. 15. b) arg. l. 14. §. 65. de cond. indeb. l. 1. §. 11. de aq. plur. ut cum habens meam pecuniam, ex illa facit lucrum, quo ego interim careo. confer l. 17. §. 3. hic. l. 38. de neg. gest. & sicut necessaria fuit ususibus humanis nummi inventio, ita & usura quædam indigentia humanæ, arg. l. 3. quod cert. loc. pulchrè Molin. hic. num. 530. & seq. Borch. c. 1. num. 16. Donell. c. 2. Celor. tr. de process. execut. p. 1. c. 10. num. 68. Diff. Arist. 1. polit. 6. & seq. quem vulgò sequuntur Dd. Co var. 3. var. resol. 1. num. 5. Clar. §. usura, verficiendum. Soar. lit. V. num. 76. c) in quantum non damno afficiunt proximum, Exod. 22. vers. 25. Lev. 25. vers. 35. & seq. arg. Deut. 15. pr. Prov. 28. vers. 8. arg. Matth. 7. vers. 12. adde Syrac. 29. vers. 27. 2. Cor. 8. vers. 13. & seq. Molin. hic. num. 10. & seq. & in consuet. Paris. §. 1. gloss. si. n. 61. Donell. d. c. 2. Petr. à Well. hic. pr. Diff. præter alleg. ad lit. prox. Geil. 2. obs. 5. n. 5. Borch. hic. c. 1. nu. 2. & seqq. Sich. ad rubr. C. eod. adeoq; usuras ceu pestem Reip, exterminandas indi-

stinētē clamant *Menoch. 2. arb. jud. q. 398. Cather. decis. Pedem. 137. num. 9. Royt. decis. Litan. §. per tot. &c.* d) s. t. D. & C. hic. *Novel. 32. 72. 121. 131. 138. 160. & Justinianus* quod certum modum usuris sua lege statuit, ut infra diceretur, non modò non peccavit, sed & rem fecit optimam & utilissimam, *Molin. hic. num. 48 Borch. d. c. 1. num. 17. & seqq. Coler. d. c. 10. n. 59. & seqq. Diff. gloss. in l. 1. verb. usq; adhuc, C. de summ. Trin. & ibi Barr. n. 5. las. num. 47. qui communem dicit. Clar. Covar. dd. locis. Villalob. in comm. opin. lis. V. nu. 67. Sneed. in §. omnes autem, Inst. de act. nu. 12. Jus igitur Canonicum dum indistinētē usuras damnat, c. consilui, hic. ubi Canonist. omnes. Clem. 1. 2. 3. 600. (Diff. Molin. hic. n. 515. & 518. putans ne quidem jure Canonico usuras intra modum legibus præscriptum damnari) ineptè facit: per suprà adducta, *Molin. nu. 71. Don. d. c. 2. Hot. ad d. consilui, & in suo tr. hic.* e) sed prohibitionis totius ratio distinguenda est dupliciter. In foro conscientie ex omnes usuræ illicitæ sunt, quæ proximum prægravant, idq; vel ex parte debitoris, cum is pauper est, *Exod. 22. vers. 25. Lev. 25. vers. 35. Deut. 15. vers. 7. & 24. vers. 12. 13. Syrac. 7. vers. 36. & 29. vers. 14.* à quo etiam usuræ intra modum ill. concessum exigi non debere videntur. (*Diff. Borch. d. c. 1. n. 20. vel ex parte creditoris, quando is plus justo interesse exigit cum debitoris damno, Ezech. 18. vers. 13. c. 22. vers. 12. idq; sæpè mala fraude: vide Coler. d. p. 1 c. 10. nu. 76. & seqq. Diff. vulgò Dd. qui usuras, cum petuntur ut interesse, omni jure permissas dicunt, in l. 2. C. hic. Corn. 2. conf. 145. n. 7. Rol. à Vall. 2. conf. 14. pr. Kirchoy. comm. opin. lis. V. verb. usura.*) In foro politico licitæ usuræ intra modum ill. præscriptum, quod magistratui politico licere probat *Molin. n. 48. Hot. hic. p. 49. reliquæ omnes illicitæ, nisi in modum justì interesse petantur. Molin. nu. 25. atq; adeò usura per se non est crimen, ut volunt Canonist. omnes. Clar. Cov. ubi sup.* f) hoc est, inter usurii ex ære illo alieno, quod quis aliquo tempore ut suum usurpavit, æquabilis & congrua compensatio, *arg. l. 23. in fin. de pign. act. l. 4. 2. §. 2. sol. matr. l. 29. §. 2. de ad. l. edict. l. 17. pr. de del. exc. Molin. d. str. nu. 531. ubi recta & eleganti analogia comparat inventionem & usum numi.* g) quæ pecunia locata sit, ejusq; locationis nomine merces accipiat, *l. 38. §. 6. ad Trebell. d. l. 60. pro soc. l. 7. §. 4. de adm. tut. Duar. hic. Borch. c. 1. nu. 25. & seqq. Donel. d. c. 1.* Hac autem generali definitione etiam interesse comprehenditur: de quo Dd. usuras cum petuntur ut interesse OMNI jure permissas ajunt, *gloss. & Dd. in c. salubriter, hic, & in l. 2. C. hic. Socin. sen. 1. conf. 133. nu. 3. per d. l. 60. pro soc. Corn. 2. conf. 147. nu. 7. Rol. Vall. 2. conf. 14. pr.* quo ipso distinctionem suprà à nobis positam satis agnoscunt. Unde usuras pro dote non soluta à marito etiam in foro conscientie exigi posse propter onera matrimonii asserit *Corn. 3. conf. 212. nu. 1. Kirchoy. comm. opin. lis. V. verb. usura pro dote: quod & in dote viduæ, dum ipsi dos solvatur, rectè praxis approbat, Matth. de Affict. decis. 284. Sear. lis. V. n. 78. Diff. vulgò Dd. las. in §. fueras, Inst. de act. n. 9.* h) s. t. de naut. fæn. ubi Cujac. par. *Molin. n. 4. Duar. hic. Borch. c. 2. nu. 1. Cujac. par. C. de sens. pro eo quod int.* i) *Molin. Duar. Cujac. dd. loc. Hot. hic. pr.**

II.

Fœnus est accessio ad sortem creditam a: idq; vel terrestre, vel nauticum proprium ex pecunia trajectory b, quæ trans mare vehitur periculo creditoris c: improprium in iis casibus, quibus citra navigationem pecunia datur periculo creditoris d: ubi tamen excipiendæ sunt causæ quæ in aleæ speciem cadunt e. Usura est ad quantitatem ex quacumq; alia causa accessio f, quæ vel ex conventionione debetur, vel ex morag.

a) idq;

a) idque statim à tempore contractus, etsi creditoris nihil interfit, currere incipit, ideoque merum lucrum est. *Hor. hic, pag. 7. Vult. i. iurispr. 44. n. 87. & seqq. Borch. d. c. 2. num. 4. videl. l. 11. l. 13. §. 1. hic, l. 67. §. 1. pro soc. l. 1. pr. ad Maced. l. 11. & seqq. de compens. l. 1. in quib. caus. tac. pign. l. 3. si cert. pet. l. 9. 16. C. eod. l. 3. C. hic.* b) l. 12. de oblig. & act. l. 3. hic, l. 13. de neg. gest. l. 2. in fin. quod cert. loc. l. 3. §. 7. de pecul. c) l. 1. de naut. fœn. & ibi optimè Bald. quæ ipsa causa est, propter quam hoc fœnus liceret olim stipulari in infinitum. *Paul. 2. sent. 14. Duar. 2. disput. 3. Vult. d. c. num. 98. Cujac. §. obf. 38.* id ita explicat: in diem periculum præfinitum licuisse creditori immensum stipulari post diem periculi non nisi centesimam in singulos menses, vel etiam leviozem, quo tamen casu potuerit id quod centesimæ decisset pœnali stipulatione suppleri, l. 4. §. 1. de naut. fœn. *Dissens. gloss. & Dd. vulgò ibid. Hor. §. obf. 17.* qui textum emendat, vide *Brisson. 3. select. A. Aug. i. emend. c. 9.* d) itaque ex conventionem idem esse potest jus fœnoris terrestris quod maritimi, l. 2. C. de naut. fœn. *Sich. ad rub. ibid. num. 3. Vult. d. c. num. 94.* ut cum pecunia datur conditione adjecta, qua existente creditor pecuniam cum augmento recipiat, aut non existente augmentum cum pecunia data amittat, l. 5. de naut. fœn. *Donell. eod. pag. 34.* nec opus est in d. l. 5. legi conditiones pro conditiones. *Dissens. Cuj. 9. obf. 28. Hor. 1. obf. 27.* qui tamen id mutat §. obf. 12. *Diff. & de textus illius interpretatione aliter alii, ut Molin. n. 98 & seqq.* qui ibi novè ponit contractum, do ut des. *Hor. §. obf. 12.* qui negationem in pr. transponit. e) cum sola pecuniæ recipiendæ spes, sine ullo alio negotio civili, aut ex fortuito tesseratur jactu, aut punctorum conversione, ut chartis nobis suspenditur, *Don. d. loc. Cuj. d. obf. 28. Dd. ad d. l. 5. Diff. Hor. hic, pag. 108. & d. obf. 12.* f) l. 17. §. 4. l. 12. §. 2. hic, l. 2. C. de pos. t. r. C. de usur. & fruct. legat. l. 87. §. 1. de leg. 2. *Borch. d. c. 2.* etiam in pecunia mutua, l. 40 si cert. pet. differt autem à fœnore, quod non tam propter lucrum accipientis, quam propter moram non solventis infigitur, d. l. 17. §. 3. hic. g) confer l. 3. 4. C. hic, l. 2. C. de pos. l. 17. C. locat. & c.

III.

Conventio illa ex qua usuræ debentur, vel pactum est, vel stipulatio. Ex pacto usuræ debentur in bonæ fidei judiciis tam directis quam contrariis, si id in continenti adjiciatur a: in stricti juris judiciis ex stipulatione tantum b, nisi res in obligatione sit quæ mensurâ constar e. Ex stipulatione usuræ debentur in omnibus tam bonæ fidei quàm stricti juris judiciis d, modò intra quantitatem legibus præscriptam consistat e.

a) l. 3. & 4. C. hic, l. initio. C. de pact. int. emt. l. 7. §. 5. de pact. l. 10. C. eod. l. 24. l. 26. §. 1. de pos. l. 34. §. 1. mand. *Borch. hic, c. 3. Cuj. 8. obf. 10.* quod si ex intervallo adjiciatur pactum bonæ fidei contrahitur, id ad usuras petendas non prodest, arg. d. l. 7. §. 5. l. 3. C. hic. *Paul. 2. sent. 14. §. 1.* Quod igitur hic est in continenti? cum inchoatur contractus vel actio, l. 27. & ibi P. Fab. de R. l. *Borch. d. c. 3. nu. 4.* in aliis juris partibus aliter hæc particula significat: vide *Menoch. 2. arb. jud. q. 11.* b) l. 31. l. 41. in fin. hic, l. 10. §. 4. mand. non pacto licet in continenti adjecto, l. 24. præsc. verb. l. 1. 3. C. hic, l. 10. §. 2. mand. *Borch. d. c. 3. n. 7. 35. & seqq. Sich. ad l. 4. C. hic, Cuj. 11. obf. 37. & 10. obf. 14. (Dissens. Hor. ill. q. 37. A. Contr. 2. disp. c. fin. Duar. hic, c. 2. Alc. ad l. usura. 121. de V. S. n. 6.)* Si tamen usuræ creditæ pecuniæ pacto promissæ sint solutæ, nec repeti, nec in sortem computari poterunt, l. 3. C. hic. *Harmen. 3. epit. 7. pr. Borch. d. c. 3. n. 38. Sich. ad d. l. 4.* c) l. 12. C. hic, ubi vide not. Go-

shoff. idem est in pecunia quæ debetur civitatibus, l. 30. *hic.* argentariis, *Novell.* 136. c. 4. *trajeſtitia* pecunia, l. 7. *de naut. ſæn.* *Donel. d. c. 3. Borch. d. c. 3. nu. 39. & ſeqq. Vult. d. c. 44. nu. 83.* Quin & in his judiciis per retentionem pignoris ſervari uſuræ poſſunt, l. 4. *C. hic. Borch. d. c. 3. num. 45.* ſi nōdō pignus pro uſuris acceptum ſit non minoribus quàm poſtea debitor repromiſerit, d. l. 4. *& ibi Sich. Donel. ad l. un.* etiam ob chirogr. *vide Cuj. 5. obſ. 18. Rob. 1. rec. l. 27. & 1. animadv. 26.* Ex mora igitur in ſtriſtis judiciis uſuræ neutiquam debentur, ſi conventio nulla præceſſerit, *ad. l. Cuj. 14. obſ. 22.* Imò amplius: ſi quis per pactum promiſerit uſuras, & pluribus annis ſolverit, is tamen eas in poſterum præſtare non cogitur, l. 28. *C. de pact. ubi Donel. idem c. 3. hic. l. 7. C. hic Borch. d. c. 3. nu. 56. nec obſtat, l. 6. hic.* ex qua illud concedimus, ex longi temporis præſtatione præſumptionem induci, quæ onus probandæ negativæ, quòd nimirum uſuræ non debeantur, transferat in debitorem, *arg. l. 1. C. de fideic. l. 10. cap. de agr. & cenſ. l. 13. pr. hic, l. 5. & C. eo. Alc. 2. reg. præſumpt. 21. & 3. reg. præſumpt. 21. Fr. Balb. tr. de præſcr. 1. p. 3. p. pr. q. 10. nu. 5. Borch. d. c. 3. in ſm. latè Molin. n. 205. & ſeqq. Diff. varitè Dd. Ang. Fulg. ad d. l. 6. Alex. Salic. & alii in l. ſolent. de off. Proconf. Quinimò nec per litis conteſtationem incipiunt deberi uſuræ in ſtriſti juris contractibus, l. 1. *C. de cond. ind. Borch. d. c. 3. nu. 51. Donel. d. c. 3. Duar. d. c. 2. Gomez. ad 5. actionum. Inſt. de act. nu. 18. Cuj. 14. obſ. 22. & 7. ad Afr. in l. 37. de uſufr. Oſſen. tr. de mora, c. 3. n. 49. & ſeqq. Diff. laſſ. in l. cum fundus, de reb. cred. Coraſ. 2. miſ. 7. & in 5. bona fidei. Inſt. de act. n. 4. Coſtal. ad l. 38. hic. Weſpar. hic, n. 3. Vult. d. c. 44. n. 71.* Pecuniæ tamen ea lege depoſitâ, ut tantundem reddatur, uſuras ex pacto deberi rectè defenditur à Duar. c. 3. *hic. Conn. 7. comm. 4. Weſpar. n. 5. hic. Molin. num. 629. & ſeqq. Diff. multi alleg. ibid. quibus adde Hor. 4. obſ. 10. & hic pag. 27.* qui non conſtare in hoc ſibi invicem JC. veteres ait. d) l. 24. *de præſcr. verb. l. 11. 12. hic, l. 1. 3. C. eod. Borch. d. c. 3. nu. 35. Vult. d. c. 44. num. 81. e) d. l. 31. 41. hic. Donel. c. 3. pr. l. 26. C. eod. l. 26. §. 1. de cond. ind. ob.* qui alio tempore alius fuit, ut mox apparebit.*

IY.

Modus uſurarum ex centeſima *a* ut ex aſſe incundus eſt, quæ olim uſuratiſſima, poſt in certis tantum caſibus permiſſa fuit *b*, cùm illuſtribus trientes, vilioribus ſemiſſes, mercatoribus beſſes uſuræ *c* determinatæ ſint, ultra quas in fraudem uſurarum ne pœnam quidem adjicere licet *d*: hodie in Imperio Romano uſuræ quincunces communius probantur *e*.

a) quæ & legitima quantitas ſanctione juris veteris, l. 8. *C. ſi cert. pet. l. 4. §. ſm. de naut. ſæn. Don. c. 4. Borch. c. 4. nu. 3. l. 38. neg. geſt. l. 54. adm. ſus.* Eſt autem uſura centeſima, quando duodecim in annum ſolvuntur pro centum. *Theoph. in §. plus autem. Inſt. de act. Harmenop. 3. epis. 7. Borch. d. c. 4. n. 4 (Diff. Acc. & alii. Cas. Corra in memorab. verb. uſura trientes)* ita dicta, quòd centeſima fortis pars ſit uſura unius menſis; nam uſuras ſtipulabantur veteres in menſes. *Harm. d. loc. arg. l. 40. ſi cert. pet. ubi not. Leſcur. Ant. Guib. l. q. 1. Molin. n. 50. Duar. d. c. 3. Borch. d. c. 4. n. 6. Vacun. declar. 4. nu. 6.* Alii paulò aliter, quod centeſimo menſe ſortem æquet: *Don. d. c. 4. Connan. 7. com. 1. nu. 12. Bud. 1. de aſſe. Alc. 2. parerg. 23.* quod tamen in effectu eodem reddit. b) ut in trajeſtitia pecunia, dixi ſup. *ib. l. 2. l. 26. §. 1. verſ. in trajeſtitis. C. hic. vide Nov. 110.* cum quis poſt tempora rei judicatæ non ſolvit, *ſ. C. de uſur. rei jud. in credito rerum fungibilium aliarum præter pecuniam, d. l. 26. §. 1. l. 16. 17. 23. C. hic. Nov. 32. & ſeq. Cujac. 3. obſer. 35. & in d. Nov. 33. vide & ſit. C. de uſur. pupil. Borch. d. c. 4. n. 23. Don. d. c. 4. Vult. d. c. 44. n. 108.* Ubi dubitatur:

bitatur: An idem obtrineat in antichresi expressè contracta, h. e. cùm creditor pig-
nore utitur in vicem usurarum? Quod puto arg. l. 11. §. 1. de pig. l. 11. C. hic. Cuj. 3. obs. 35.
C. 8. obs. 17. Borch. c. 6. n. 5. Mynf. 6. obs. 71. n. 2. vide Hot. 1. obs. 4. ubi emendas l. 8. in quib. caus.
sac. pign. (quæ tamen de tacitè contracta antichresi loquitur, adeoque ad quæstio-
nem non pertinet) rectè reprehensus à Robert. 1. recept. l. 14. Diff. Dom. c. 4. hic. C. ir-
de pign. in fin.

c) d. l. 26. C. hic. Ecclesia tamen quadrantem tantùm cuiusque
creditori, Nov. 7. ubi Cuj. agricolæ tridentem solvant, Nov. 130. Cuj. d. obs. 35. Benefices
tamè usuras stipulatus, si per aliquot annos quincunces solvi sibi patiat, illas ma-
iores deinceps peccare nequit, l. 5. §. 8. C. hic, arg. l. 13. princ. hic. Lud. Roma sing. 10. Gosh. in d.
l. 8. Don. c. 5. hic. Borch. c. 4. n. 29. quod in annuis redditibus aliter esse volunt, quia hi fa-
vorabiliores usuris, quæ tamen idèd non odiosæ, Borch. d. c. 4. n. 52. C. seq. (Diff. Bald.
Salic. C. alii ad d. l. 5.) idque inde colligitur, quod usuris 30. annorum præscriptio ob-
stat, non etiam redditibus annuis, l. 7. §. pen. C. de præsc. 30. ann. Mynf. 3. obs. 13. Cuj. d. obs. 73.
Borch. d. c. 4. n. 34. C. seqq. quod olim voluit Martin. contr. Bul. quem tamen sequitur
Schurf. 1. conf. 10. C. c.

d) l. 44. hic, l. 15. ubi Sichar. C. eod. l. 13. §. 26. de ad. emt. Ol-
drad. conf. 203. c) h. e. quinque annua pro singulis centenariis. vide des. Reitho abs-
solvende de anno 1500. 1539. 1548. 1577. sub t. von Wucher und Wucherern: & ordinationem
provincialeem Saxonic. tit. von Wucher und Wucherern: (adèd, ut non modò non man-
dentur executioni instrumenta majores usuras continentia, sed etiam quarta pars
sortis vigore illius ordinationis in commissum cadat) quod etiam in emtione an-
nuorum reddituum servatur, Geil. 2. obs. 4. C. seq. Color. d. tr. p. 12. n. 10. n. 74. H. Pist. 1. qu. 49.
m. 24. Wesf. conf. 50. n. 34. C. conf. 14. n. 47. Tib. Decian. 1. conf. 2. n. 80. lo. Fichard. 1. conf. 29. per
tot. vide ib. seq. lit. C. adde que scribit Menoch. Conf. 245. m. 11. vers. alii verò: ubi ait magis
communiter scribere doctores, quod census justus censatur, quando ad rationem
quinque pro centum constitutus est: vide quos allegat copiosè ibid. ait tamen ali-
quos dicere, quòd constitui possit census ad rationem sex in singulis centum in an-
num: Tirag. de retract. consanguin. §. 1. gl. 6. n. 18. Laur. Rodolph. in c. consulti. p. 2. q. 12. de u-
sur. Paris. conf. 60. n. 29. lib. 1. Covar. 3. var. resol. 9. n. 6. atque ita hodie Imperator in here-
ditariis suis & regni Bojemix provincijs permittit etiam in mutuo usuras ad sex pro
centum in annos singulos.

V.

Usuras etiam usurarum stipulari non licet a: sanè pactum usurarium
contractui licito adjectum non reddit irritum totum contractum, sed eo
subsistente pactum solum modò pro non adjecto habetur b. Qui autem
amplius, quàm jure receptum est, usurarum nomine exegerit, id aut in
sortem imputare aut restituere c tenetur: &, præterquam quòd infamia
notatur d, officio judicis puniri potest e etiam criminaliter f.

a) l. 20. hic. l. fin. C. eo. l. 26. §. 1. de cond. ind. l. 20. C. ex quib. caus. infra. etiam si usu-
ræ in sortem redactæ fuerint, l. 2. C. de usur. rei jud. Nov. 13. Molin. nu. 602. ubi tamen re-
ctè causam pupillarem excipit, arg. l. 7. §. 12. l. 58. §. 1. C. 4. de adm. tut. adde Tib. Decian. 2.
conf. 59. num. 50. b) d. l. 26. §. si quis, l. usufructus, l. placuit. C. hic, arg. l. 3. §. fin. de ann. leg.
Don. d. c. 4. Geil. 2. obs. 4. quod idem si est quis plus quàm unum florenum annui redi-
tus pro viginti emerit. In dubio autem contractus non præsumitur usurarius. Tirag.
3. retract. ad fin. sit. l. n. 126. lo. Fich. in add. ad Villa. lit. V. num. 73. Ita etiam pœna dationi

quam

quantitatis adjecta in dubio non præsumitur facta in fraudem usurarium, *Diff. Bon. Capra reg. 70. num. 27. & seqq.* ne quidem in compromisso, *Molin. in add. ad Alex. 2. conj. 119. verb. in fraud. Villal. lit. V. n. 73. Diff. Alex. d. loc.* Quis autem usurarius contractus sit & præsumatur, vide Hipp. Bonacoss. in *comm. opin. verb. usurarius contractus. add. Deformierte Policeordnung d. r. von Wucherlichen contracten.* Talis non est emptio reddituum annuorum quinq; pro centum, *ib. Goih. d. obs. 4. & seqq. c. regimini, extravag. de emt. vend. Diff. Hot. 2. obs. 15. add. sup. p. 1. disp. 28 a b. §. in fi. c) d. l. 9. l. 20. C. hic l. 26. pr. de cond. ind. l. 102. §. fin. de solus.* (olim in quadruplum multatos fuisse arguit l. 2. C. Theod. d. b. Borch. c. 5. n. 1. item ex l. Gabinia sortis petitionem amisisse, *Cic. 1. ad Att. in fin. Borch. ibid. n. 5.*) quod etiam in Judæis sænerantibus verum est, *Curt. lun. in l. ejus qui si cert. per. n. 5. Clar. §. usura, vers. hac autem.* licet moribus videamus passim contrarium receptum. d) l. 20. C. ex quib. caus. inf. Menoch. 2. arb. judic. 198. *Cat. Cost. in memor. verb. usurarii. Clar. d. §. usura, n. 16.* ubi cum Sali. Cov. & aliis male hanc pœnam extendit ad eos qui usuras intra modum à lege permissum exerceant, cum d. l. 20. improbum fœnus nominet, quod rectè expendit gl. ib. e) idque extraordinariè propter contentum principalium mandatorum. Juxta autem ille non Ecclesiasticus esse debet, sed laicus, *arg. rubr. C. de episc. aud. vide sup. p. 1. disp. 12. th. 9. Molin. nu. 156.* (Diff. vulgò Dd. secuti canonistas. *Covar. 3. var. resol. 3. n. 5. Clar. §. fin. q. 37. vers. quaro igitur. Hipp. Bonacoss. comm. opin. verb. usurarum crimen. Cass. Putaus comm. opin. verb. usuraria causa, &c.*) porro de pœna illis infligenda consentiunt Covar. d. c. 3. num. 1. Clar. d. loc. vers. & ex hoc, & reliqui omnes. f) *Iac. Butrig. in d. l. 20. Corn. 3. conf. 19. Bapt. à S. Severin. in l. cunctos populos, C. de summ. trin. Osa. decif. Taurin. 137. nu. 12. Rub. conf. 65 in fin. Cov. Clar. dd. loc. Menoch. d. q. 398. n. 15. Borch. d. c. 5. nu. 9. Biff. Bald. in d. l. 20. Rol. à Vall. c. conf. 75. Cravett. conf. 6. n. 104. quibus respondent Menoch. & Borch. dd. locus.* Quin & usurarii bona tacitè hypothecata pro restitutione usurarum improbarum ait Ant. de Fano tr. pign. 2. part. 4. memb. n. 155. Villal. lit. V. nu. 69. quod tamen negat Bonacoss. comm. opin. verb. usurarii bona: idque verius est, per ea quæ tradita sunt sup. diffus. l. th. 4. per totum. Illud huc non incommode referri potest: Si ex statuto instrumentum habeat executionem paratam, wiebrütiges tags Landbräuchlichen auff Weich vund Siegel ertannt wirt, an per exceptionem usurarum possit executio impediri? Neg. Ang. & Imol. in l. 4. §. condemnatum, de re jud. Equior autem est affirmantium sententia, maxime si hoc non differendi processus causa objiciatur, sed debitor in cōtinenti ad probationem des. vbermüßigen Wuchers / oder daß die verschreibung etwa bey eine andere Summ mit eingeschlagen sei offerat: quod & novissima ordinatio Elect. Augusti admittit. vide Dan. Moller. 2. semestr. 19. Item: an fidejussor pecuniam sub majoribus usuris, quam consuetudo loci permittit, accipiens, eamq; creditori solvens, eas usuras à debitore repetere possit, & an ad illas consequenda executio contra debitorem ei concedenda sit, vide elegantèr Moller. d. lib. 2. c. 40.

VI.

Debentur usuræ in bonæ fidei contractibus etiam ex mora, quæ rectè definitur frustratoria solvendi vel recipiendi debiti dilatio: illa debitoris, hæc creditoris b. Debitor moram facit vel ex re, sive solo tempore tardæ solutionis c sine interpellatione: vel ex persona; cum perseveranter interpellatus non solvit d.

- a) *arg. l. 3 in fin. hic l. 37. in fin. mand. l. 5. scilicet per. Cuj. ad l. 23. de P. O. idem aliis verbis,*

verbis, sed eodem sensu in *para. hic*. moram definit culpam non respondentis ad conventionem opportunam debitoris vel creditoris: *vide* *Don. de mora c. 1. § in l. 5. § cer. per. n. 3. Borch. d. c. 3. n. 14. arg. l. 3. § fin. l. 21. hic*, l. pen. de vi & vi arm. l. 3. jud. solv. l. 39. sol. mar. P. Fab. ad l. 1. de R. I. Oest. c. 1. de mora, per tot. Dissipletiq; qui moram definiri posse negant, *arg. l. 32. hic. Fulg. ibid. testatur Forc. tr. de mora, nu. 1.* (ubi adducit l. 23. l. 88. l. 91. § sequitur, de V. O. l. 32. § fin. *hic*. ut ostendat etiam delinquendo committi moram: cui respondet Cuj. ad d. l. 91. Oest. d. c. 1. n. 9.) Ferrat. eod. nu. 8. Coraf. 2. misf. 6. b) dum debitor non præstat debitum, vel cum creditor oblatum non accipit: *ad l. Cuj. ad d. l. 23. Don. d. c. 1.* c) *d. l. 32. hic*. casus huc pertinentes sunt, l. 23. *hic*, l. 2. de nauis. fam. l. 20. § 11. de pet. her. d. l. penult. de vi & vi arm. l. in minorum. C. in quib. caus. test. non necess. l. ult. § praterea. C. de iure dos. & c. quos latè recenser & examinat Menoch. 2. arb. jud. 220. num. 6. & multis seqq. An verò juramentum sine interpellatione in mora constituat, controvertitur. Communis est opinio affirmantium, teste Kirch. in comm. opin. verb. interpellatio. Ant. Gabr. 2. comm. concl. sis. de iure ju. concl. 2. Menoch. d. cas. n. 21. Craver. conf. 64. nu. 2. Rol. à Vall. 1. conf. 57. nu. 46. sed contraria sententia de iure est verior. Alex. in l. quod te, si cert. per. n. 3. Camil. Plaut. ibid. n. 24. Baver. sr. de mora p. 2. nu. 21. & seq. Oest. tr. de mora, c. 2. n. 23. & seq. Masc. 2. de prob. conc. 1070. n. 18. d) l. 21. 24. 32. *hic*, d. l. 23. de V. O. ubi Don. l. 49. § fin. eod. Forcat. *hic*, n. 6. Oest. c. 2. n. 25. & seq. Menoch. d. cas. 220. nu. 25. *vide etiam quadam huc pertinentia apud lac. Curt. 1. conjest. 32.*

VII.

Interpellatio hæc fit in iudicio, litis contestatione a: vel extra iudicium: idq; dupliciter, expresse, aut tacite: expresse in puris obligationibus b, etiam unica interpellatione c: tacite in obligationibus in diem contractis d. Quod totum intellige, si nulla sit justa recusandi causa e.

a) l. 1. & 2. C. de usur. & fruct. leg. vel fid. (de quibus obiter notandum: etsi legata & fideicommissa strictis negotiis annumerentur, tamen in hac causa bonæ fidei iudiciis comparari, & usurarum præstationem statim post moram admittere, *tot. illois l. 87. § 1. de leg. 2. Paul. 3. sent. 8. in fi. Borch. d. c. 3. n. 15. & seq. Don. d. c. 3. Hor. hic. pag. 16. ubi vide alleg. l. 1. C. de pet. her.* b) *d. l. 32. l. 122. § 3. de V. O. Donel. c. 3. de mora. Peck. in c. mora. nu. 5. de R. I. in 6. sive ipse creditor, sive alius ipsius nomine interpellat, l. 24. § 2. d. l. 32. § 1. hic. Donel. de mora, c. 2. Peck. d. loc. per l. 17. § sed et si, de adul. l. 3. pr. quod vi aut clam.* c) *d. l. 32. ibi: interpellatus, ubi gl. & Bart. Cuj. 2. ad Afr. in l. 27. hic. Barr. in l. qui Roma, § coheredes, n. 2. las. n. 9. Alc. n. 21. Duar. ibid. commune nit Felin. in ex. lictis, de conf. n. 2. Tiraq. tract. de retract. § 4. gl. 6. n. 39. Cam. Plaut. in prafas. ad d. l. quod te, si cert. per. n. 12. Masc. d. 2. vol. probat. concl. 933. nu. 35. & concl. 1070. nu. 11. & seqq. Menoch. d. cas. 220. n. 26. & seqq. Donel. d. c. 4. Hor. hic. pag. 97. Diss. variè Dd. aliqui geminam interpellationem extrajudicalem requirunt. Ferrat. sr. de mora, num. 21. Coraf. 2. misf. 6. Cof. in d. l. 32. nu. 17. quibus respondet Menoch. d. loc. aliqui conciliant utramq; opinionem distinguendo, ut Socin. in d. l. qui Roma. cui respondet *ibid. Alc. num. 21. alii* sufficere putant unicam interpellationem ad moram inchoandam, non etiam ad perficiendam, Lud. Charon. 3. verisimil. 10. cui itidem respondet Menoch. d. loc. num. 41. & seqq. d) l. 12. C. de contr. stip. l. 2. C. de jur. emphyt. l. 18. *hic*, l. 2. de l. commiss. l. 18. si quis caus. l. 135. § 2. de V. O. Don. de mora, c. 2. Rob. 2. sent. 17. Duar. in l. 77. de V. O. Cujac. in l. 23. eod. Forcat. de mora, nu. 7. Cofal. ad l. 9. *hic*. nec in his obligationibus in diem alia interpellatione opus est, cum dies pro homine interpellat. Oest. d. sr. c. 2. nu. 39. & seqq. Menoch. d.*

DD

cas.

caf. 220. n. 43. & seqq. C. caf. 498. nu. 60. & seqq. (Diff. Ferrer. d. tr. n. 22. Don. de mora 3. & in l. 9. de V. O. & in l. pen. de eo qui cert. loc. qui ait in conditionalibus obligationibus, imò & in purè conceptis iis, quæ ex re ipsa dilationem capiunt, sine interpellatione moram non fieri) & ipso jure hæc mora committitur, Baver. d. tr. c. 2. n. 1. (Diff. Menoch. d. caf. 220. n. 44.) Id tamen limitat Peck. d. loc. n. 10. ut verum sit, si contrahentes sint ejusdem fori, arg. l. 18. de constit. pec. quod vix subsistere puto, arg. l. 8. de publ. c) l. 22. 24. hic. casus sunt in l. 42. de R. l. 39. sol. matr. l. 52. de jud. l. un. C. ubi fideic. pec. l. 13. de pos. l. 15. ex quib. caus. maj. t. C. si ad v. sol. Don. d. tr. de mora, c. 5. & in d. l. quod te si cert. pec. nu. 5. Menoch. d. caf. 220. n. 47. usq. ad fin.

VIII.

Mora autem illa omnem rei casum transfert in debitorem *a*, obligationem perpetuat *b*, fructuum & usurarum præstationem inducit *c*. Ex converso, si debitum opportuno tempore & loco oblatum accipere recuset creditor, mora periculum rei in eum transfert *d*: hanc tamen ita purgat, si rursus à debitore rem petat *e*.

a) ut re pereunte perinde teneatur, ac si res adhuc extaret, l. 5. si cert. pec. l. 23. 24. 82. 117. de V. O. l. 39. pr. l. 47. l. 108. §. 11. de leg. 1. Bart. in l. si duo. de const. pec. laïc. Oest. d. c. 3. n. 2. & seqq. diversimodè Sob. Med. tr. de cas. fort. p. 1. q. 4. n. 52. & seqq. Menoch. 3. præf. 138. per tot. Hos. ill. q. 30. Rob. 1. sent. 23. vide p. 1. disp. 20. l. 13. per tot. Cuj. ad l. 23. & tr. 5. ad Afr. in d. l. 108.

b) L. 91. §. 3. & ibi Cuj. de V. O. Borch. c. 3. n. 22. l. 27. hic. ubi Cuj. 8. ad Afr. quomodo mora principalis debitoris fidejussori noceat, satis dictum est p. 1. disp. 23. l. 5. per tot. quod non idem est in mora correi, l. 32. §. 4. hic. l. 173. §. 2. de R. l. Don. in l. 49. de V. O. n. 4. c) l. 38. hic. Oest. d. c. 3. nu. 18. & seqq. item n. 45. & seqq. etiam obligationem ad interesse, l. 8. quod cert. loc. Oest. d. c. 3. num. 53. arg. l. 22. si cert. pec. vide d. disp. 23.

d) l. sed et si, de const. pec. arg. l. 122. de V. O. l. 9. sol. matr. l. 17. de peric. & comm. rei vend. Don. de mora, c. 10. e) l. 72. de sol. l. 7. hic. d. l. 17. Don. d. loc.

IX.

Mora debitoris purgatur *a* re adhuc integra existente, vel voluntate creditoris *b*, vel debitoris opera, ut debiti oblatione *c*, obsignatione, depositione *d*: idq; totum in obligationibus puris usq; ad litis contestationem *e*: quod idem est si habeat stipulatio pœnam sine die *f*: si habet diem & non pœnam, tum purganda est ante judicium acceptum *g*: si diem & pœnam habeat obligatio, non admittitur purgatio *h*.

a) in omnibus ferè obligationibus ex æquo & bono, l. 91. §. 3. de V. O. id tamen juxta seqq. distinctiones. Diss. variè Dd. alii omnibus casibus moram ante sententiam purgari commune ajunt Jas. in l. passio. C. de pass. n. 8. Villa. lit. M. n. 127. gloss. in c. poruis, locas. alii in arbitrio judicis id consistere dixerunt, quos sequitur Menoch. 2. arb. bud. caf. 7. num. 13. ubi simul & quinq; alias planè diversas Dd. recensent sententias, adde Soar. lit. M. n. 118. & seq. Oest. c. 4. per tot. Dico re integra: nam aliud eâ peremittâ: nisi & similiter peritura fuisset apud creditorem. Fulg. Dec. las. Curt. jun. Rip. Boegn. in l. quod te si cert. pec. Soar. d. loc. n. 223. Diff. alleg. ibid. n. 222. Notetur etiam generalis opinio Donel. in d. l. 91. qui generaliter putat, ubicunq; admittatur moræ purgatio, ibi admitti tantum usque ad litem contestatam, idque tam in faciendi quàm in dandî obligat-

obligationibus. b) remittentis moram, l. 32. hic, l. 29 §. fin. & ibi Donel. de V. O. eandem rem novandi animo à debitore stipulando, l. 8. l. 14 pr. de novat. l. 72 §. 1. de solut. Seb. Med. tr. de nov. p. 1. q. 6. nu. 3. c) intellige oportuno tempore & loco, l. 2. de in jus voc. oblatum puta, si res præsens exhibita est, modò talis sit ut perferri possit: vel si talis non est, si verbis de soluturum declarer, Duar. post Dd. in l. 2. sol. matr. Ferrer. tr. de mora, n. 28. d) l. 1. §. fin. hic, l. 28 §. 1. de adm. suc. l. fin. C. de usur. pup. e) l. 48. de P. O. Forcas. de mora, p. 3. nu. 11. A. Fab. d. c. 7. Diff. aliter distinguendo Don. ad d. l. 48. an creditoris interfit. Ferrer. num. 65. f) l. 122 §. 2. de V. O. Oestén. d. c. 4. nu. 23. A. Fab. d. c. 7. Diff. ante alleg. g) l. 8. ubi Cost. si quis caus. Cuj. Duar. ad d. l. 84. Forc. p. 3. n. 17. Fab. d. c. 7. h) l. 23. de obl. & act. ubi Cujac. 7. ad Afr. Oestén. d. c. 4. nu. 24. & seqq. Duar. Zaf. Cuj. ad d. l. 14. vide Don. ad l. 91 §. 2. de V. O. p. 11. & seqq. Rob. 2. sent. 18. & in tot. Tessaur. decif. 112. Diff. multipliciter Dd. alleg. à Menoch. d. cas. 7. per tot. Illud generatim addo: ab interesse quod ante purgationem contigit, non aliter purgando liberari debitorem, quam si offerat antequam jus actoris ex mora deterius factum sit, vide A. Fab. d. c. 7. in fin. contra Acc. Bart. & alios.

X.

Tandem desinunt deberi usurae extincta obligatione idq; beneficio legis a vel hominis facto, puta solutione b, vel quæ ei æquipollent obligatione, consignatione, depositione sortis plenarie facta c, vel tandem si usura sortem æquaverint d.

a) ut si de sorte judicio actum sit, & judicium sententia judicis finitum, l. 8. C. de usur. rei jud. l. 1. §. fi. hic, l. 26. C. eo. Don. de usur. c. 5. b) l. 41 §. 1. hic. Borch. c. fin. n. 2. totius, non partis, Borch. ibid. n. 3. item compensatione, l. 11. & seq. de compens. Molin. hic, nu. 323. Sich. ad l. 1. c. de compens. n. 7. & quacunq; ratione sortis obligatio extinguitur, ea & usuras perimit: vide latè Borch. c. 7. n. 1. & seqq. c) l. 19. C. hic, l. 9. C. de solut. Cuj. tr. 8. ad Afr. ad l. 39. eod. Sola autem oblatio non sinit cursum usurarum, nisi concurrat depositio, l. ob signatione, ubi Donel. C. de solut. Borch. d. c. 7. nu. 5. & multis seqq. Don. ad l. 122 §. 2. de V. O. & ibid. Goth. Diff. Duar. eod. loc. vide & Cujac. ibid. qui distinguit inter provenientes ex mora, & ex stipulatione. d) l. pen. & fin. hic. Borch. d. c. 7. n. 19. & seqq. Molin. n. 46. & seqq. Alc. 1. parerg. 33.

DISPUTATIO IV.

De probationibus & presumptionibus, deq; juris & facti ignorantia.

Respondente Joanne Episcopo Hefso.

THESES I.

PROBATIO a est intentionis b dubiæ c per argumenta ostensio d. Cujus ut diversæ recensentur in jure species, ita aliæ quidem munere isto magis funguntur propriè e, aliæ potius ab onere probandi relevant, quam rem directò demonstrant f.

a) probare hæc in materia est fidem alicui aliqua de re facere, l. 12. & passim DD 2 §. 1. D.

s. s. D. & C. de probat. Wes. par. eod. nu. 2. Rob. 4. sent. 1. Don. c. 1. de probat. qua generali probationis significatione licet præsumtio etiam contineatur, pressius tamen probatio plerumq; pro plena, præsumtio ferme pro verisimili de re rationatione accipi videtur, *arg. l. 24. h. s. Clem. constitutionem. & ibi gl. de elect. Cuj. par. eod. Wes. d. n. 2. Vul. 2. Jurispr. 2. num. 11.* Diff. in distinctione probationis à præsumptione Dd. variè, prout hic apud ipsos videre est. Probatio autem ad eod. substantia est iudicii, ut ne in summariis quidem omitti debeat, *Zang. tr. de exc. c. 2. n. 9. & alii, quos alleg. inf. disp. 23. th. 3. lit. C.* ubi & usus hujus quaestionis.

b) *l. 9. & 10. C. de except. l. 2. hic. l. 4. C. de edend.* Nec interest affirmativumne sit intentionis fundamentum, an negativum, *Wes. par. n. 6. vide l. 14. ubi Bald. C. h. s. Goth. ad l. 5. eod. §. 11. ubi Wes. Myns. & Dd. inst. de inus. stip. Fr. Herculan. tr. de prob. negat. n. 1. & seqq.* & rursus tam in negotio criminali quàm civili, *l. fi. C. h. s. l. 4. C. de edend. Sich. rub. C. hic, in pr.* (Diff. nonnulli titulum hunc ad solos contractus pertinere contententes) deniq; siue de jure siue de facto quaestio incidat, *arg. l. 5. h. s. Obr. disp. 1. de prob. th. 24. & seqq. Rob. d. c. 1. vide Wes. par. h. s. n. 7.* Dif. aliqui, qui putant solius facti non juris probationem requiri per *l. 16. C. hic, vide Bal. in addit. ad Spe. de testibus, §. nunc videndum. Dd. in l. un. C. ut qua def. adv.*

c) *arg. l. 1. h. s. Wes. par. hic, n. 2. gl. Azo, Bar. rub. C. eod. Sich. ibid. n. 3.* Evidentia enim probatione non indigent, c. *evidentia, de accus.* & notorium non probari sed allegari verius est. *Myns. 6. obs. 3. Dd. vulgo in l. 7. C. de accus. & in c. vestra, eod. c. ad nostram, de jurej. Diff. Bald. ad rub. C. h. s. & Canonista ad rub. exc. eod.*

d) ita rectissimè definit gl. Bar. & alii *ad rub. C. hic, Wes. d. n. 2. Rob. d. c. 1. Diff. d. loc. Bald. & Canonista, aliiq; quorum diversas definitiones congestit Goth. ad rub. h. s.*

e) hujus generis sunt testes & instrumenta, *l. 11. C. de fid. instr.* & iudicis in rem controversam præsentem deductio, quæ ocularis demonstratio dicitur, *l. 8. fin. reg. Sich. rub. C. hic, n. 8. & 9, Wes. par. hic, n. 4.* Ejusdem generis est notorii allegatio, quæ probatio probata dicitur, *Bald. in l. 1. C. quom. & quand. jud. & in l. cives, C. de appell. vide Myns. d. obs. 3. Geil. l. obs. 31. n. 5, vide Vul. d. c. 2. m. 7. & seqq.*

f) huc pertinet præsumtio, jursurandum (quod legitimæ probationis genus per se esse negat Cuj. par. C. hic, *arg. l. 30. de jurej. Don. c. 6. de prob. Diff. Old. in top. c. plan. & semipl. prob. Menoch. 1. praf. q. 1. nu. 35.*) & confessio. *Wes. d. nu. 4. Ale. tr. de praf. pr. p. 3 n. 2 per nos à Bart. Salic. Bald. & alii ad rub. C. hic. Rob. d. c. 1. Diff. Sich. ibid. n. 9. arg. c. cum ad sedem, de test. spol. & l. 16. C. de pun.*

II.

Dividitur probatio in artificialem & inartificialem a: quarum utraq; vel plenè b vel semiplenè c rem iudici probam certamvè facit. Et licet plures sub se contineat utraq; species, eas tamen statuto ad certum restringi modum posse, adhibita tamen limitatione, in Imperiali etiam Camera conclusum est d.

a) hanc probationis divisionem ab Oratoribus desumptam eleganter ex jure demonstrat Rob. 4. sent. 1. Obr. d. disp. l. th. 31. & seqq. *Wes. par. hic, nu. 4. Don. c. 5. de prob. Menoch. praf. lib. 1. praf. sum. num. 6. & seqq.* in probationibus artificialibus potissimum præsumptiva emicat, quæ rem ejusvè qualitatem ex alio demonstrat. *Vul. d. c. 2. num. 12. Robert. d. c. 1.* Sub inartificiali est legum, testium, instrumentorumq; publicorum autoritas, & partis confessio: Et has solas ex usu forensi probationes vulgò dici ait Rob. d. c. 1. in fin. *Don. d. c. 6. de prob.* Chartas illas, quas Galli partitas, nos aufgeschaltete

tem *Better* nominamus; itemq; bacillos transversim crenis incisos (*Rechtsbiller*) vim quoq; probandi habere, ex consuetudinibus locorum indubitatum est, *arg. l. 26. de pos. l. 24. hic. Boër. decif. 105. num. 7. & l. 8. sed quanta ea sit, religione & prudentia iudicis ferè continebitur, per tradita Moller. 4. semest. 37.* b) plenæ probationis species inartificiales illæ sunt, quæ rem directò demonstrant. *VVes. d. nu. 4. Sich. ad rubr. C. hic. n. 4.* Non huc refero Dd. auctoritatem, seu communem JCrorum opinionem, *arg. l. 1. §. 6. de vet. jur. enus. vide pulchrè VVes. ad §. responsa, Inst. de jure N. G. & C. verb. n. est constitutum, (Diff. Barr. Ang. & Dd. com. in l. ult. C. de pœn. jud.)* non etiam privatam scripturam, *l. 5. §. 6. & 7. ubi Sich. C. de prob. Geil. 2. obs. 20. nu. 1. nec mercatorum libris hoc tribuo, glo. in l. 9. §. 2. de edend. Geil. d. obs. 20. num. 2. Barr. & Dd. in l. admonendi, de jurej. in tantum, ut ne statutum quidem vel consuetudo regulariter juri videatur congrua, qua plena illis fides tribuitur, cum multa concurrere adminicula, quibus robur illis addatur, necesse sit. *Geil. d. obs. 20. nu. 2. & seqq. arg. dd. l. 5. §. 6. & 7. junctâ l. 6. §. 1. de edend. Diff. Felyn. in c. 2. n. 2. 6. de fid. instr. & Dd. com. in d. admonendi.* c) harum probationum quatuor enumerantur vulgò species, *gl. in d. l. admonendi, & in l. bonafidei. 3. C. de rob. cred. Sich. ad rubr. C. hic. n. 5.* Nos quasvis indistinctè admittimus, quæ vel onus ulterioris probationis in adversarium conjiciunt, *l. 24. §. 8. in fin. de fidei. libert. l. fin. pr. quod mes. caus. l. 6. pr. de cond. caus. dat. vel ad torturam judicii indicium faciunt, arg. s. D. & C. de quæst. & ibi par. VVes. idemq; par. de prob. n. 15. Paul. 5. sent. 14. & 16. ubi Cuj. Mynf. 6. obs. 97. ubi pulchrè ostendit, æqui iudicis arbitrio relinqui, quænam sufficientia sint ad torturam indicia, arg. l. 3. §. ult. de test. Diff. VVes. par. de quæst. n. 5. in fin.* d) ita restatur Mynf. 1. obs. 5. *Spec. s. de prob. §. nunc videndum, num. 4. Barr. & Dd. in l. 9. §. 3. de rob. cred. Panor. & Canonista in c. 2. de probat.**

III.

Sequitur, ut cui quid probandum veniat, dispiciamus. Ubi pro regula pono, quòd quidquid in judicio vel affirmando vel negando asseritur, id eo quo proponitur ordine à dicentibus probandum est *a*. Eam autem probationem vel lex præstat, præsumendo id quod intenditur citrà probationem ulteriorem *b*, vel factum ejus, qui causam coram iudice disceptat *c*.

a) *l. 1. l. §. pr. l. 21. l. 22. & passim h. s. l. l. 8. l. 23. & s. s. C. eod. vide Fr. Hercul. d. s. r. de prob. neg. num. 3. & seqq. Vigel. lib. 2. Inst. s. pr. c. 1.* Nec actoris igitur nec rei partes hæ sunt propriæ, sed utriq; siue agendo siue excipiendo aliquid intendant, competunt *per l. 9. & 19. D. hic, & d. l. 1. C. eod.* quibus non adversatur *d. l. 21. in fin. & l. 8. l. 23. C. eod. Donell. c. 2. de prob. in pr. Sich. ad l. 1. C. hic, nu. 1. vide Alc. in prax. s. de prob. VVes. par. hic. n. 6. Cujac. par. C. eod.* b) quod enim in judicio intenditur, id jus ita interdum certis de causis (quas attingemus infra latius) præsumit, ut vel pro intendente pronunciet, vel certè vi præsumtionis ulteriorem probationem in adversarium conjiciat. *Sich. d. m. 1. & ad l. 16. C. eod. n. 2. & 8. & pulchrè ad l. 23. ibid. n. 5. Don. de prob. c. 2. & 3. Exempli passim obvia sunt, ut in l. 3. junctâ l. 22. hic, l. 9. l. 12. l. 25. in pr. vers. sin. verò, h. s. l. 14. C. eod. ubi pro filio ea de causa præsumitur, quòd pater reum ut filium tractavit, itaque probandi onus in se conjecit. *Obr. disp. 3. de prob. th. 295. & seqq.* Sic in l. 2. C. eod. pro eo qui possidet, præsumitur, *l. 24. de rei vind. §. 4. Inst. de interdict.* quæ regula in eo qui vi possidet, locum non habet, *l. 20. ubi Goth. hic, l. 15. ubi Sich. C. eod. Diff. Bald. in d. l. 15. Cas.**

fus verò l. 16. C. hic. nec à regula illa excipitur, nec ad præsumptivas probationes referendus est, cum in eo non principalis intentionis, sed exceptionis probatio posset fori imponatur, ut eleganter Don. d. c. 2. explicat, & Obrecht. disp. 3. de prob. th. 133. & seqq. usq. ad 153. Diff. Bart. Bald. Cynus. & Dd. commun. ad d. l. 16. c) exemplo sint omnes illi casus, quibus id quod intenditur ab asserente directò probandum est, ut in l. l. 6. l. 17. 18. & 19. pr. l. 21. b. tit. l. 9. l. 23. C. eod.

IV.

Omnibus verò hisce casibus accuratè negationis in meram seu absolutam, & cum sui aliqua ratione aut implicita affirmatione cōjunctam, quam prægnantem vocant, distinctio a, attendenda sic est, ut hujus quidem probationem dicenti statuamus incumbere b, illius non item c, sive negatio ipsa sit actoris intentio, sive ejus causa & fundamentum d.

a) Obr. disp. de prob. neg. th. 10. & seqq. Don. d. c. 2. de prob. utrum verò negativa sit cuiuspiam an affirmativa intentio, magis ex ipsa re quam verborum conceptione dignoscitur, arg. l. 83. pr. de V. O. l. 5. §. 1. l. 8. de prob. Donell. d. c. 2. Obr. d. disp. thes. 35. Diff. Spec. alique docentes, eam esse negativam, quæ verbis negantibus proponitur. b) §. 11. ubi Dd. Inst. de iur. stip. l. 8. hic. Et hoc est quod in thesi modò dixi, probationem incumbere ei, non qui nudè negat, sed qui negando asserit. Exempla sunt in l. 14. in fin. C. de contr. & comm. stipu. & in d. §. 11. l. 5. §. 1. l. 8. hic. vide de tota re plenè planèq; Donell. d. c. 2. & Obrecht. disp. de prob. neg. per tot. c) l. 2. hic. Obrecht. d. disp. sub fin. de hac negatione Imp. in l. 23. C. hic, & in l. 10. C. de non num. pec. rescribit negationis naturali ratione probationem nullam esse, cum, ut ajunt Dd. cum Logicis in d. l. 23. non entis nulla sint accidentia. Wes. par. hic, n. 6. Et hæc causa est, quòd pupillus necesse non habeat probare fidejussores pro tutore datos, cùm accipiebantur, idoneos non fuisse, l. 11. h. e. l. un. §. 13. de magistr. conv. Diff. Acc. Bald. Sich. & Dd. com. in l. 3. C. hic. causam hujus rei fingentes eam, quod ex præsentì præsumatur in præteritum: quos verè refutat Don. de prob. c. 4. Diff. tamen ibid. Donell. ipse, exceptionem hoc casu à generali probationum regula constituens. d) exemplo sit actio quæ ex pœnæ stipulatione datur, in l. 10. de V. O. ubi reo negativam actoris assumptionem neganti, adeoq; ante Cal. Maj. in Italiam se venisse affirmanti, incumbet probatio, Diff. Dd. commun. cum Bart. in d. l. 10.

V.

Materia probationis sunt juris & facti quæstiones quæ moventur in judicio a. Earum tamen illæ duntaxat probandæ sunt, quæ ad caput controversiæ, causæq; decisionem spectant, quas pertinentes vocant Dd. b. De cæteris iudex ne volentem quidem audiet c. Ex quo deduco, gravissimè hodie peccari, dum clausula illa vulgarissima, *salvo jure impertinentium & non admittendorum* adjecta, articuli quivis indistinctè in foro admittuntur d.

a) l. 4. & §. 5. & §. 1. hic, l. 16. C. eod. Wesenb. par. hic, num. 7. Rob. 4. sent. 1. Alc. in prax. d. t. vide sup. th. 1. lit. B. b) l. 10. l. 17. l. 21. & 22. ubi Dd. C. hic, l. 9. C. de rei vind. a. ubi in isto juramento. ubi Sich. Bart. & Dd. C. de iur. jur. prop. cal. dand. c. quia verisimile, de præsumt. c. cum contingat, de off. deleg. ubi Dd. Wes. d. nn. 7. Alc. d. tr. de prob. Geil. l. observ. 81. Sich.

Sich. ad l. 10. C. hic, nu. 8. Pertinentes verò articuli sunt, qui vel directè, vel levi saltem præsumptione causam adjuvant. *VVes. d. n. 7. Geil. d. obs. 81. nu. 4. & 8. Bald. in l. 18. C. de test. nu. 6. per l. 35. de adq. her. l. 46. §. 3. de procur. Bart. Sich. ad l. pen. §. quod observari, C. de iurej. prop. cal. d. and. Novell. 49 c. 3.* c) *d. auth. in isto, & ibi Dd. l. 21. §. l. 2. ubi Bald. C. hic, d. s. cum contingat. ubi eleganter glo. & Dd. Geil. d. obs. 81. nu. 2. & seqq. Sich. ad l. 10. C. hic, nu. 8. Myns. l. 2. obs. 56. Spec. r. de testib. §. nunc videndum, num. 4 & §. qualiter, num. 1. & 2. c. pia, de except. in 6. c. fraternitatis, de test.* Quod si tamen impertinens articulus pertinenti conjunctus sit, hujus favore toleratur. *Fr. Viv. lib. 2. commun. opin. verb. positio, Obrech disp. 3. de prob. thes. 190.* Impertinentes verò articulos non admitti rationem hanc æquissimam habet, ne malitiosè & in adversè partis præjudicium lites protrahantur. *arg. l. 1. & 10. tit. C. de iurej. prop. cal. ubi VVes. par. l. 233. ubi Gadd. de V. S. & §. ult. Inst. de exc. l. 1. C. de dilas. l. 2. in fin. C. ut instr. cert. temp. Geil. d. obs. 81. n. 14. Spec. r. de positio. §. 10. n. 1. Cuj. & VVes. par. de calum. Paul. 1. sent. 5. ubi Cujac.* d) *arg. d. l. 1. & d. auth. in isto. Geil. l. 1. observ. 81. nu. 2. & 3. Sichard. ad l. 9. nu. 3. & l. 10. nu. 8. C. hic. Obr. d. disp. 1b. 192. Mascard. 1. de probat. conclus. 132. n. 1. & 2. Diff. VVes. par. hic, n. 7. Bart. las. Castr. & Dd. com. existimantes, omissa hac clausula articulos omnino probandos esse auctori: quod ut de consuetudine sic servetur, de jure tamen scripto secus est. De effectibus huic clausulæ in foro attributis post Dd. in d. §. observari, & d. c. cum contingat, vid. Geil. d. obs. 81. n. 12. & seqq. Myns. l. 2. obs. 56.*

VI.

Proponenda verò probatio est post litem demum contestatam a, (quod tamen in exceptionibus dilatoriis b, & peremptoriis quoque privilegiatis c secus est.) Et quidem intra dilationum terminos à jure concessos, quibus elapsis nullus iis locus ulterius relinquitur d.

a) *s. s. ext. ut lit. non cont. arg. l. 21. & 24. C. hic.* De judiciali enim probatione nobis hic sermonem esse supra diximus: ac iudicium per litem demum contestationem constituitur. *l. 1. C. de lit. cont. VVes. par. hic, n. 8. Alc. prax. s. de lit. cont. in fi.* b) *l. 52. pr. ubi Bart. de jud. l. 13. C. de except. Nov. 53. c. 3. l. 13. C. de proc. l. 24. C. eod. §. 10. & 11. Inst. de except. ubi Dd.* Sunt enim hæ exceptiones de differendo iudicio, ejusque constitutionem, quæ litis contestatione fit, impediunt. *Cuj. 9. obs. 23. & 18. obs. 34. VVes. par. de except. nu. 7. & 10. Sich. & Dd. ad l. 19. C. hic. Obr. disp. 4. de prob. 1b. 32. & seqq. Nec obstat d. l. 19. ea enim de exceptione intentionis, & rei petitiæ, non iudicii seu processus dilatoria, loquitur, ut restè post Bald. alios hic, explicat Sich. nu. 5. & Cuj. 9. obs. 23. Diff. Donell. ad l. 9. C. de except. putans d. l. 19. non de dilatoria, sed peremptoria exceptione loqui.* c) hæ enim, quoniam litis ingressui obstant, initio statim monstrari debent. *c. 1. & 2. ubi glo. & Dd. de lit. cont. in 6. per l. 23. §. 3. de cond. ind. l. 9. C. de long. temp. presc. VVes. par. de except. d. n. 7. & 10. idemque in §. ult. Inst. eod. Bart. in l. fin. n. 3 pro suo. Sich. ad d. l. 19. n. 3.* d) *l. 1. ubi Sich. & Dd. C. de dilas. l. 23. §. ex quib. caus. maj.* Datè verò dilationem iudex etiam parte non petente, consilio abbreviandæ litis, potest. *Bart. & Sich. ad l. 1. C. de dilas. Diss. pleuiq., qui putant non nisi implorato iudicis officio dilationes dari, arg. d. l. 1. verb. postulatum, & l. 4. §. 8. de damn. inf.* De jure Saxon. is cui probatio incumbit, intra sex septimanas & tres dies (qui est regulariter plenus & peremptorius terminus Saxonicus, & obf. s. te frist) non tantum articulos probatorios exhibere, sed & commissarios ad testes audiendos petere tenetur. *tandr. lib. 1. art. 63. Decret. arsic. 73. & art. 82. in glo. & artic. 86 Rdnig. c. 71. Novell. Elect. Aug. p. 1. constit. 16. ut de diligencia*

gentia ipsius constet, *arg. eorum qua tradit Panor. in c. licet causam, de prob. vers. tertio casu, & vers. credo. Castr. ad rubr. C. de dilat. Diff. aliqui per text. Landt. lib. 1. art. 62. ubi dicitur: Oecugnus fess man in sechs Wochen vorbringen/it. sed prior sententia usu servatur, addo Zob. 1. diff. 20. & de exceptione (polii vide Nov. Elect. Aug. p. 1. c. 6. quæ in hac exceptione ante litis contestatione opposita jus commune servat, ut nimirum intra dies quindecim illa probanda sit. Ubi verò terminus probatorius elapsus est, ibi generatim verum est, de jure Saxon. nullos novos articulos recipi, sed probationem justificandam esse ex prioribus articulis, Landt. lib. 1. art. 62. Reinb. p. 6. diff. 38. cum jure civili licet additionales articulos exhibere.*

VII.

Potissimum verò requiritur, ut probationes certæ sint & liquidæ *a*; inq; criminalibus, capitalibus præsertim, luce meridiana clariores *b*: cujusmodi cum usitata illa sagarum in aquam immersio neutiquam sit *c*, eam à prudentis & religiosi judicis tribunali longissimè relego *d*: in effluione verò sanguinis ex cadavere occisi, quæ sitastante incusato, distinguendum existimo *e*.

a) *l. 6. hic, l. 3. §. 4. de susp. tut. l. 30. de test. tut. l. 34. §. 3. de leg. 1. l. 17. de manum. test. l. 19. C. de rei vind. l. 10. 13. 17. §. 25. C. hic, l. 4. in fin. C. de contr. stipul. l. 2. C. de in lit. jur. c. in presentia, ext. ood. Menoch. 1. præsunt. qu. 97. nu. 29. & lib. 2. q. 51. nu. 49. Geil. 2. obs. 13. num. 5.*

b) *l. 25. C. b. s. ubi Dd. l. 16. C. de pæn. l. 11. pr. ood. c. sciant. 2. q. 8. Sarius enim est, inquit Ulpian. l. 5. pr. de pæn. nocentis facinus impunitum relinqui, quàm innocentem dammare: Et quò graviora sunt crimina, majusq; rei periculum, eò providendum magis, ne facilis condemnetur, l. 2. §. 5. de Carb. edict. ut uti igitur in causis civilibus & criminalibus pecuniariis ex urgentibus conjecturis condemnari reus possit, in capitalibus tamen illud haudquaquam admifero. Diff. Obr. diff. 1. de prob. per l. ult. C. hic, l. 1. §. 4. de quæst. & l. 22. C. ad L. Cornel. de fals.*

c) nulla enim vel saltem probabili ratione aut fundamento res illa tanti præjudicii nititur, ac proinde nullius momenti ea, quam plurimi hodie somniant, experientia est, quæ nobis probationem istam confirmet.

d) naturæ enim opus irrationabilis illa quæ fingitur veneficatum mulierum à bonis discretio non est: aut igitur miraculosam esse, si qua ea sit, aut diabolicam necesse fuerit, quarum nec huic unquam, nec illi hodie tantam committere tutum licitumve est, *arg. l. fin. C. de probat. vide Bodin. 4. de demonom. Mag. 4. Petr. Binsfeld. de confess. malef. sol. 314. Rod. Goclen. in orat. hac de re habita. Godelman. lib. 3. de magis, c. 4. num. 20. & multis seqq. ubi omnino vide. Diff. Scribon. in sua physiol. & in epist. ad Lemgovienfes: quem nominatim refellit Godelm. d. loc. Ewich. Neuwald. Goclen. Ignotus Patronus Veritatis, & alii peculiaribus tractatibus contra hanc novantiquam & jam olim damnatam opinionem scriptis. adde Hotom. diff. feud. c. 44. nu. 6. tos. tit. de purg. vulg. & tit. de purg. Canon. Darnhoud pr. crim. c. 43. Borch. sr. feud. c. 7. num. 51. Dan. Venat. annal. jur. Pontif. lib. 5. tit. 35. Beust. ad rubr. de jurejur. nu. 204.*

e) aut enim concurrentur plura alia indicia, quantumvis leviora, & sit effluxio sanguinis sive ex vulnere, sive ex ore aut naribus post unum vel plures dies à morte defuncti, quo casu certè experientia docuit, rarissimè sefellisse hoc argumentum, adeoq; tum ad primum vel etiam secundum gradum torturæ procedi posse existimem: aut alia indicia apparent nulla, & tunc ex hoc solo reum torqueri foret inju-

rium:

rium: cum occultæ illius antipathiz veras causas ignoremus: atq; ita discordantes in hoc articulo Dd. opiniones ad concordiam reducendæ sunt, vide Marfil. in præf. crim. §. diligenter, n. 181. ad fin. Boer. decif. 166. nu. 1. Blanc. ad l. fin. de quæst. nu. 408. Gomez. 3. var. ref. 13. nu. 15. Onciac. q. jur. philof. 36. n. 2. Menoch. 2. arb. q. 270. n. 16. 17. & l. præsumt. 89. n. 128. Masf. 2. de probat. concl. 367. n. 24. Ant. Tefsauf. decif. 173 per 101. Prosp. Farinac. p. 1. tit. 5. q. 52. n. 154. & seqq. Causas hujus rei investigare conantur Petr. de Apono in com. ad problem. Arist. p. 7. probl. 6. Hier. Magg. 3. misf. 5. Lev. Lemm. 2. de occult. nat. mirac. 7. Marf. Ficin. in conviv. Platon. orat. 7. c. 5. sed eam soli divino miraculo in horrorem & detestationem tanti criminis tribuendam videri, docet Binsfeld. tr. de confess. malef. prælud. 12. dub. 4. concl. 8. per eorum. ubi vide.

VIII.

Probationum effectus est, quod secundum eas, si sufficientes sint, pro allegante pronunciatur a. Cum verò probandi onus auctori potissimum incumbat b, eo fit, ut auctore non probante reus absolvatur ab instantia c, quam tamen redintegrare ex novis probationibus ita demum poterit auctor, si reus duntaxat inopia probationum ab instantia, non etiam si contraria probatione vel purgatione à causa absolutus sit d.

a) l. 10. §. fin. ubi Bart. & Dd. de edend. l. 6. l. 14. l. 17. l. 25. §. 3. & 4. l. 27. de prob. l. 11. & l. 12. l. 18. l. 21. & s. c. eod. Wefpar. nu. 10. Sich. ad rubr. C. hic, n. ult. b) l. 2. l. 18. 19. 21. & 23. §. 1. l. 8. l. 11. l. 23. §. 25. C. eod. l. 4. C. de edend. l. 9. C. de obl. & aff. l. 9. C. de except. l. 10. in fin. C. de non num. pec. Sich. ad l. 1. n. 1. C. hic. Dd. ad l. 23. C. eod. Wefpar. n. 6. Don. c. 2. de prob. Et hoc in tantum verum est, ut si maximè reus ad probationes se obstringat, earum tamen defectu sibi non præjudicet, ut notant glo. & Dd. in l. 14. hic, arg. d. l. 4. C. de edend. ubi Taf. 3. & Decius n. 15. Masf. concl. 37. n. 5. quin & si pares sint auctoris & rei probationes, pro reo pronunciatur, l. 125. de R. l. arg. l. 5. pr. l. 32. l. 42. de pæn. c. ex literis, de probat. & ibi Dec. c) l. 4. C. de edend. l. 9. C. de obl. & aff. l. 1. l. 23. C. de prob. l. 9. C. de except. In probationibus autem deficientem eo ipso calumniatum censeri non simpliciter affirmem. Auctorem à suspensione juramentum calumniæ, donec ea probetur, liberat. arg. s. o. tit. C. de jurej. prop. cal. dand. Pro accusatore verò periculum inscriptionis, quod subiit, præsumtionem gignit, arg. s. tit. D. & C. de accus. & inscrip. fac. l. 5. C. de calumn. Diff. Dd. communiter omnes gl. & Bart. in l. 4. §. 4. de his qui not. inf. Schneid. ad §. quadrupli, Inst. de act. nu. 6. vide tamen c. 2. ext. de calum. ubi gl. & Dd. c. qui non probaverit, 2. q. 3. d) l. 10. §. 3. de edend. arg. l. 10. C. de accus. ubi Bald. & l. 1. §. ult. de q. l. 31. de jurej. ubi Taf. & Dd. de qua l. vide Cuj. 18. obs. 35. l. 1. C. eod. Alsbuff. 3. jurispr. 29. Cuj. 22. obs. 28. Sich. ad l. 17. hic, n. 4. & ad l. 1. C. de reb. cred. n. 3. & seqq.

IX.

Utrum verò sufficientia sint allegata nec ne, id à sinceri judicis arbitrio, cui fidem illa facere debent, dependet a. Huic consequens est, si quando contraria allegatis probationibus judicis scientia sit, non modò secundum eas non esse pronunciandum b, sed ne quidem verè aliquid probatum intelligi c: quæ omnia in tantum vera sunt, ut judex etiam nullis factis ab auctore probationibus reum nonnunquam condemnare possit d.

EX

a) l. 3.

a) l. 3. §. 1. & 2. de testib. l. 79. §. 1. de jud. Nov. 126. c. 1. quibus addel. 12. §. generaliter, de R. l. 1. de leg. 2. VVes. par. hic, n. 3. b) d. l. 3. §. 1. & 2. de test. d. l. 79. Hot. ill. q. 27. Coras. 4. misc. 20. vide sup. p. 1. disp. 12. sb. 14. Diff. 10. gloss. & Dd. comm. quos sequuntur Canonista, & gl. in c. pastoralis, §. quia verò, de off. deleg. c) nam id demum probatum intelligitur, de quo fides facta est iudici. VVes. par. b. s. n. 2. Don. c. 1. de prob. Rob. 4. sent. 1. vide sup. sb. 1. lit. A. d) exemplo nobis est Salomon, mulieri etiam nihil probanti filium adjudicans, 3. Reg. 3. c. 2. ext. de prob. vide Iul. Clar. §. ult. q. 44. vers. quare etiā, & q. 61. vers. sed hac quidem, cum vers. seq. fac. quod iudex notorii etiam non allegati rationem habet. Panor. in c. si clericus, n. 4. de foro comp. Gil. 1. obs. 31. n. 5. Diff. aliqui, qui putant notorii non nisi allegati rationem haberi posse, de quib. vide Mysn. cent. 6. obs. 3. nu. 4. Obiter ex iis, quæ modò dicta sunt, deduco, iudicem præter vel contra allegata secundum scientiam judicare posse, non deposita persona iudicis. Dec. cons. 699. n. 16. vide sup. p. 1. disp. 12. sb. 14. Diff. Cuj. 12. obs. 19. & Dd. alii, existimantes hoc in casu personam auctoris à iudice esse suscipiendam, ut salva ei sit conscientia.

X.

Videamus nunc latius de præsumptione a. Ea est quædam de re anticipatio, pro vero aliquid ante legitimas probationes, ex illo quod plerunq; fit, aut plerunq; intelligitur, sumens b. Estq; secundum veriore Dd. divisionem hominis vel legis: hæc iterum juris tantum, vel juris & de jure c: quarum specierum postrema nulla probatione contraria evertitur d, nisi confessione e priores duæ tam diu subsistunt, donec probetur contrariū f.

a) præsumere est cogitatione aliquid de re præcipere, antequam certi aliquid de ea fuerit probatum. Don. c. 3. de prob. Menoch. 1. præsumt. 7. n. 4. VVes. par. hic, n. 14. Goth. ad rubr. eod. utrum verò probationis species præsumtio sit, expositum est supra sb. 1. ad lit. F. & sb. 2. lit. A. Differt à fictione, quod fictio adversatur veritati, & nunquam contrariam probationem admittit: præsumtio fundatur in veritate, nec probationem contrariam penitus respuit. VVes. par. hic, n. ult. Goth. d. loc. Cuj. ad l. ult. quod met. caus. Menoch. 1. præf. 8. ubi plures fictionis & præsumtionis recenset differentias. Alc. 1. part. præf. pr. n. 2. Sich. ad l. 16. C. de prob. n. 20. b) Cuj. par. h. s. VVes. d. n. 14. Menoch. d. q. 7. n. 4. Alc. d. tr. & in prax. aur. s. de præsumt. Bald. ad rubr. C. de prob. Vulr. 2. jurispr. 2. Don. d. c. 3. c) præsumtionis divisiones varias recenset & confutat Menoch. 1. præf. 2. ubi in fin. hanc veriore communemq; comprobatur. Alc. d. loc. Vigal. 2. Inst. for. c. 1. tit. xiri probatio incumbat. VVes. d. nu. 14. Vulr. d. c. 2. Sich. ad d. l. 16. nu. 8. & seqq. d) l. 23. C. de SC. Vellej. l. fi. C. arb. sur. l. fi. ad SC. Maced. c. is qui de sponsal. e per tunc de cond. appof. Alc. d. tr. p. 2. & in prax. d. c. Menoch. 1. præf. q. 3. Masc. vol. 1. q. 10. n. 49. VVes. par. b. s. n. ult. Sich. ad d. l. 16. n. 10. Vulr. d. c. 2. Et hac de causa præsumtionem hanc necessariam & violentissimam Dd. dicunt, Menoch. d. q. 3. pr. Alc. d. loc. e) Cyn. in auth. sed jam nullo, C. de don. ant. nup. & in d. l. 16. Sich. ibid. n. 11. Masc. d. q. 10. n. 5. Menoch. 2. arb. jud. q. cap. 484. n. 5. Vulr. d. c. 2. f) l. 23. quod met. caus. l. 9. 24. & 25. D. de prob. VVes. par. n. 15. (ubi tamen ex parte dissentit.) l. 16. C. eod. ubi Dd. l. 32. de minor. Menoch. 2. præf. q. 4. & 5. Sich. ad d. l. 16. n. 8. & 9. Alc. d. loc. Vulr. d. c. 2. n. 30. & seqq. Mysn. cent. 5. obs. 68. Gil. 2. obs. 128. n. 12. VVes. d. loc. Diff. ab exposita præsumtionis distinctione Fr. Sarm. 1. sele&. interp. c. 6. nu. 9. quem pulchrè refutat Menoch. 1. præf. q. 5. ostendens præsumtionem aliam expresso jure niti, alteram dependere ab arbitrio iudicis.

XI.

Cæterum ex diversis præsumtionum fontibus diversa earum oriuntur genera, quæ omnia metimur rerum, de quibus quæstio est, adjunctis qualitatibus *a*: iisq; vel rei in hærentibus, idq; natura *b*, vel artificio seu industria hominis *c*: vel extra rem existentibus, cujusmodi sunt fortunæ, facti, ætatis, loci, temporis *d*.

a) ita colligere licet ex divisionibus quibusdam minus concinne à Dd. traditis, quæ præsumtionem aliam naturæ, aliam facti, aliam juris, aliam hominis, &c. afferunt, ut est Gaudin. sr. malef. rub. de præsumt. Griland. de quæst. & tort. q. 3. n. 7. gl. in c. 16 qui fidei, de sponsal. Menoch. 1. præf. 3. n. 4. Huc facit Sich. ad l. 16. C. hic, n. 12. & seqq. & clarè ad l. 23. C. eod. n. 10. Obr. disp. de prob. neg. th. 99. & seqq. b) sic naturalis qualitas est mentis esse compotem, l. 5. C. de codicill. c. ult. de succ. ab intest. nasci in potestate patris, l. 1. de prob. sic unusquisq; naturaliter præsumitur bonus, l. 18. §. 1. de prob. l. 24. ubi gl. verb. offenderint, de leg. 2. l. 20. de manum. test. c. ult. de præf. sic naturaliter ad conjugalem cohabitationem puberes censentur apti, c. fraternitatis, de frig. & malef. sibi suisq; consulere, l. 9 de prob. c) hujusmodi qualitates sunt dignitas, eruditio, & ætium quarumvis scientia, munera & officia, cæteraq; quæ non naturæ, aut juris, naturæ vicem subeuntis, dispositione insunt, vide Sich. ad d. l. 23. n. 10. d) ex his enim aliisq; rei adjunctis & circumstantiis nunquam non diversæ pro utraque parte præsumptiones resultant, ut passim jura ususq; fori ostendunt.

XII.

Naturalis rei qualitas inesse tamdiu præsumitur, donec probetur contrarium *a*: adscititia, sicut & ea quæ penitus extra rem est, non præsumitur, sed probanda est ei, qui in illa se fundat *b*. Semel tamen probata ulterius censetur adesse, donec ejus monstretur absentia *c*.

a) glossin c. si foris, de elect. in 6. VVes. par. hic, nu. 15. Obr. disp. de prob. negat. 100. & seqq. gloss. & Dd. in c. 16 qui fidei, de sponsal. Sich. ad d. l. 23. num. 10. Sic naturaliter parentes præsumuntur amare liberos, l. 8. §. fin. quod met. caus. §. ult. Inst. de nox. act. l. 9. h. s. l. 3. §. 1. de admin. tut. Innoc. in c. cum locum, de sponsal. refer huc quæ dicta sunt supra th. 11. ad lit. B. b) Sich. d. n. 10. Obr. d. disp. th. 114. & seqq. glo. in d. c. si foris. Sic prudentem & literatum esse habitus est non innatus, sed industria acquisitus, l. 12 de leg. 3. adeoq; non nisi probatus inesse censetur, c. præsumitur, de R. l. in 6. Menoch. 1. præf. q. 24. num. 51. Sich. ad d. l. 23. n. 11. sic fidejussor locupletem se esse si dubitetur probabit, l. 5. §. 1. qui satisf. cog. Obr. d. disp. th. 141. sic ob paupertatem declinare cupiens onus tutelæ, eam docere debet, §. 6. Inst. de excusat. tut. Sic ex certo annorum numero pubertas & facultas generandi præsumitur, pr. Instit. quib. mod. tut. fin. ubi Dd. l. ult. C. quando tut. vel cur. Ipsa verò hominis vita an in dubio centum præsumatur annorum, quæritur? Nego cum Jac. Curt. 1. conject. 36. Corasio §. misf. 8. Diff. Dd. com. Acc. & alii in l. 2. §. si dubitetur, quemad. test. aper. VVes. par. nu. 15. arg. l. 56. de usufr. cui non obstat l. 68. §. pen. ad L. Falc. vide Cujac. de præf. c. pen. Præsumtionis ex circumstantia loci temporisq; desumptæ exempla sunt in l. 6. de his qui sunt sui vel al. jur. l. 9. C. de nupt. c. quando, de præscr. vide Sich. ad d. l. 16 n. 15. & late Menoch. 1. præf. 24. sic ex ætate in minore præsumitur inconsulta ignorantia, l. 3. §. 2. de SC. Maced. l. 1. & l. 1. de minor. in senibus prudentia, l. 5. de jur. immun. Nov. 80. c. 3. c. de quibus, dist. 20. vide VVes. d. n. 15. c) c. semel, de R. l. in 6. gl. ibi. & in d. c. si foris,

l. 1. C. de prof. & Med. l. 22. h. s. Obr. d. diff. Sich. ad d. l. 23. nu. 11. Wef. d. n. 15. Menoch. d. q. 12. Hinc est quodd de tempore præterito in præsens, deq; præfenti in futurum præfumi-
tur, l. 11. fin. reg. l. 22. h. s. gl. in d. semel. Menoch. d. q. 24. per tot. Sich. ad l. 9. n. 4. l. 16. n. 19. C. de
prob. Obr. & VVef. dd. loc.

XIII.

Ad præfumptionum materiam non incommodè eam referimus, quæ
ex juris factive ignorantia defumitur a. Illa b, adhibita juris pofitivi à na-
turali diftinctione c, in damno vitando non obest d, in captando lucro
non prodest e. Hæc, fi facti fit alieni, tolerabilis est, & præfumitur f, fi pro-
prij, non item g.

a) l. 1. pr. l. 2. 3. & passim, s. s. D. & C. de jur. & facti. ignor. Cuj. & VVef. par. eod. c. tur-
batur, §. notandum, 1. q. 4. gl. ibid. & ad pr. diff. 38. c. ignorantia, ubi glof. de R. l. in 6. b) an ignorantia juris pofitivi late culpx annumeranda fit, quæritur? Negamus cum
Coraf. 4. mife. 17. & Don. 1. comm. 22. fol. 63. nisi personæ sint ejusmodi, quæ ex officii &
artis, quam proficentur, natura, exacta Legum cognitione instructi esse debeant, s. id-
em, diff. 37. l. 2. quod quisq; jur. Diff. Bart. & Dd. comm. in l. 32. depof. c) ignorantia
enim juris naturalis neminem excusat, ne quidem mulieres, milites, aut rusticos, d.
c. turbatur, §. item ignorantia, 1. qu. 4. arg. l. 2. C. de in jur. voc. l. 38. §. 1. & 2. ad l. Iul. de adult.
Don. 1. com. 21. fol. 56. Cuj. 10. obs. 10. VVef. par. hic, n. 4. Vult. 1. jurispr. 7. d) d. §. item
ignorantia, ubi glof. l. 7. & h. s. Cuj. 5. obs. 39. VVef. d. num. 4. Geil. 2. obs. 48. nu. 22. Vult. d. c. 7.
Hoc tamen de ignorantia in contractibus duntaxat intelligendum est, non etiam
in delictis eorumve pœnis, d. c. turbatur, ubi gl. l. 1. & 2. C. si adv. dol. plenius hæc distin-
guat Donell. dd. loc. fol. 59. & 61. vido VVef. d. num. 4. e) d. c. turbatur, l. 7. & 8. h.
s. l. 11. C. eod. Cuj. d. obs. 39. Wef. d. n. 4. & par. C. eod. Vult. d. c. 7. Excusatur tamen in captan-
do etiam lucro ignorantia juris in minore, l. 9. pr. h. s. l. 2. & 11. C. eod. nisi fit Jctus, arg.
d. l. penult. §. 3. idemq; in milite est, l. 1. C. hoc tit. forminis & rusticis in lucro juris igno-
rantia nunquam prodest, l. 8. h. & arg. l. 2. §. fi. de jur. fife. Donell. laud. d. c. 21. fol. 57. & seqq.
fi aut peritiores consulendi facultas fuerit, aut ignorantia fit eorum, quæ ad forma-
lem actus substantiam pertinent, aut judiciarii ordinis solennitatem. Mynf. 6. obs. 47.
Geil. 2. obs. 48. n. 22. Cuj. d. obs. 39. VVef. d. n. 4. f) c. nullius, ubi glof. 1. q. 4. c. præfumi-
tur, ibidemq; gloss. & Dd. de R. l. in 6. l. 21. de prob. l. 3. l. 5. & passim s. s. D. & C. de jur. & facti.
ignor. VVef. par. hic, num. 3. Cujac. & Vult. dd. loc. Geil. 2. obs. 48. num. 14. & 2. de p. p. 10. nu. 6.
& seqq. In affectata nimisq; supina ignorantia diverfum est, l. 6. h. s. l. 9. §. 2. eod. Dd. dd.
loc. g) per alleg. sup. ad lit. F. Si tamen de damno vitando agatur, in proprio
etiam factio ignorantia præfumitur. Geil. d. obs. 48. num. 20. per ibid. alleg. An verò ut fa-
cti, sic juris quoq; præfumeretur ignorantia? Nego, cum omnes jura scire debeant,
l. 9. C. de LL. l. 12. C. h. s. Alc. 1. præf. 31. Cujac. 5. obs. 39. Non igitur alleganda tantum, sed
probanda juris ignorantia est, id quod tam juramento, quam necessariis aut verifi-
cabilibus conjecturis fieri potest, c. cum in tua, qui matr. acc. poss. c. pastoralis, de ec-
cept. gl. ad c. præfumitur, de R. l. in 6. Geil. 2. obs. 48. nu. 23. & seqq.

Diff. Dd. vulgò, quos allegas & sequitur Wef.
par. h. s. in fi.

DISPUTATIO V.

De Fide instrumentorum & testibus.

Resp. Johanne Christophoro Adelman Onoldino Franco.

T H E S I S I.

INstrumentum a hoc loco est scriptura b, fidem rei, quæ in illa continetur, faciens c: facta vel auctoritate publica, quod publicum d: vel sine ea, quod privatum dicitur e: quorum illud in specie & propriissimè instrumentum appellatur f.

a) posteaquam in genere de probationibus dictum est, earundem species duæ inartificiales sequuntur, quorum una fit per vocem mortuam, h. e. instrumentis, altera per vocem vivam, h. e. testibus, *gl. ad rub. hic. Cuj. par. eod.* Instrumentum porro generaliter omne id significat quo causa instrui potest, *l. 1. hic, l. 99. §. 2. de V. S. ubi Ale. n. 5. Gerd. n. 4. c. 4. de test. cogn. vide l. 10. §. 2. in fin. de edend. l. 8. fam. etc. l. 34. de adm. tut. l. ult. de suff. tut. l. 5. de jure delib. adde Bart. in rub. Nov. 73. n. 1. & in l. 1. §. additiones, num. 2. de edend. & in d. l. 99. §. 2. de V. S. Sich. in l. 5. n. 2. C. de prob.* b) significatione propria, *l. 5. C. de prob. l. 19. C. hic. l. 2. C. de jur. emphyt. l. 6. de edend.* Unde cum in statutis verba accipienda sint propriè, instrumentorum appellatione non venient testes & alia præter scripturam, *Lanfr. ad c. quoniam. de prob. c. 9. n. 2. Wespar. hic. n. 1. Diff. lo. Imol. in rubr. extr. hic.* & pœna statuto imposita producenti falsum instrumentum, non habebit locum in producente falsum testem, *Lanfr. ibid. n. 3. lac. Butrig. in l. 1. hic.* & cum requiritur probatio per instrumenta, ut in factis antiquis, non sufficit probare per testes, *Lud. Rom. singul. 345. l. 18. C. hic. Diff. alleg. ibid.* c) quippe ad memoriam rerum gestarum scripturæ conficiuntur, *d. l. 19. C. hic, d. l. 2. C. de jur. emph. adeoque Don. c. 1. ad b. r. rectè distinguit instrumenta à testibus, quod illa jam à principio ex quo confecta sunt ad rem instruendam pertinent, antequam iis utamur: testes non ante, quàm interrogentur. De rebus igitur scripturæ tales sunt, ut per eas facilius probentur, l. 4. hic. et si ad substantiam rei non pertinent, l. 17. C. de pact. l. 5. C. de transact. l. 12. C. de prob. l. 9. 10. 11. C. hic. Don. c. 2. hic.* nisi jus nominatim scripturam exigat, vel ita intra contrahentes convenierit: ad quem posteriorem casum tantum pertinent *l. 17. C. hic. Don. d. c. 2.* de cujus rei effectu vide per discursum dissidentes opiniones enumeratas & in concordiam redactas apud Telsaur. *decis. 197. per totum.* d) *Vult. 2. jurispr. c. 2. n. 63.* & hoc rursus duplex: aut enim apud acta judicii scribitur, vel iis postea insinuat, *l. 1. 2. C. de his qui in Eccl. man. l. 2. & ibi Dd. C. de edend.* unde postea ex archivo sive tabulario publico depromitur, *auth. ad hac. C. hic.* aut scribitur a persona quæ tabellionis munere fungitur, quod nunc vulgè publicum appellamus, *Nov. 73. c. 2. l. 11. C. qui pot. in pign. Don. d. c. 2. ratione sc. effectus, Wespar. n. 2. non causæ, eum testes illa desiderant, & in dubium revocari possint, d. Nov. 73. Don. d. c. 2.* e) *d. l. 11. l. 5. C. de probat. Wesd. n. 2. Don. c. 1.* quo pertinent apochæ, singraphæ, &c. *l. 19. & ibi gl. & Dd. C. hic.* epistolæ, de quibus latè Menoch. *l. arb. jud. cas. 94. per tot.* libri rationum, seu regesta mercatorum & artificum, *Cov. pract. q. 12. n. 8.* quæ pro scribente fidem non facere, ut quamlibet privatam scripturam aliam verius est, maxime cum de præjudicio tertii agitur, *facis l. 5. 6. & seq. C. de probat. l. fin. C. de conv. fsc. Accurs. in l.*

9. §. 2. *verb. decurritur, de edend.* cū mutata ratione Reipub. alia hodie sit mercatorum functio, quā olim numulariorum. *Diff. vulgō Dd. vide Geil. 2. obs. 20. per tot.* f) *arg. l. 1. C. de jur. props. cal.* ubi disjunctim nominantur literæ sive scripturæ privatæ, & instrumenta sive scripturæ publicæ, *vide ibid. Sich. nu. 9. post Bari. n. 2. Wesf. d. nu. 2. Diff. Bald. in d. l. 1. & in l. fin. C. hic.*

II.

Publica porro instrumenta hodie ferē a fiunt per notarios b specialiter ad id rogatos c: neq; ipsi delegare hoc munus possunt alii d, sed in servitū coguntur e: & fiunt super quocunq; actu f, in qualibet materia g.

a) quia aliās cum magistratus de archivo publico scripturam conficit, vel privatam scripturam sigillo publico confirmat, etiam publicum est instrumentum, & quidem magis proprie, *d. l. ult. C. de re jud. l. 2. C. de test. Bald. in rub. C. hic, n. 1. arg. auct. ad hac. C. eod. Molin. tr. de feud. §. 5. n. 27.* ut modō diximus in *th. 1. l. D.* b) *c. 1. & 2. & ibi Canonist. hic.* qui sunt personæ authenticæ artis notariatus peritæ. *Bari. in l. fin. C. de tabul.* l. summo magistratu vel eorum delegatis comitibus Palatinis prævio examine creatæ. *Bari. in l. 7. de publ. jud. Innoc. in c. cum P. hic. Dissent. Hoff. ibid. Oldrad. conf. 75. n. 1.* qui putant à quolibet Episcopo vel magistratu inferiore creati posse notarium, *vide Boer. decis. 50.* A putativo notario igitur scriptum instrumentum non valebit, quod tamen secus est, si creatus sit notarius, & postea primū in habilitas deprehendatur, *vide Alex. in l. testes, C. de test. a. Spec. & ibi lo. Andrian addit in l. de instr. edit. §. restat, vers. quid sit, arg. l. 3. de off. Prat. vide Fr. IV. in comm. op. lit. l. §. quarunt Doctores. Diff. variet. variet in d. l. testes, & Can. in c. 1. hic. Bari. in l. auctuarios. C. de nu. auctuar. lib. 12. & in l. Herennius, per illum tex. de decur.* Definitionem notarii vide etiam in *not. Goth. ad rub. Nov. 44.* c) quod usu ita receptum est, iure ipso non exigente. *Diff. vulgō Dd. per d. Nov. 44. c. 1. pr. ibi:* qui hæc injungunt, *& per c. 12. §. te igitur, de privil. Rol. Vall. t. conf. 38. n. 4. & t. conf. 44. n. 32. & seq.* rogari autem potest in quovis territorio, si Imp. vel Papæ autoritate creatus sit, *vide Soar. lit. l. num. 126. Diff. Alc. in l. 1. C. de summ. Trin.* Cur rogari debeat, ratio videtur, quia meritō suspectus esset, si se ultro ingere-ret. Illud dubium: An se rogatum esse, notarius instrumento inferere debeat. Negat Gelsus, Hug. Dissutus, *tom. 2. de arte notar. c. 1. vers. ultimo loco ponitur, contr. Speculat.* d) *per not. sup. par. 1. disp. 2. th. 4. lit. E.* nisi morte interveniente, *vide d. Nov. 44. c. 1. in fin. Mesuer. in prax. tit. de lit. notar. n. 47.* e) *arg. l. 1. de adm. l. 8. §. 1. de vac. mun. præstita tamen pecunia, quod nostri vocant subarrhate, vide glos. in l. 1. verb. corpus, de primic. lib. 12. c. 11. §. notarium, de rescip. in 6. & arg. l. 34. de decur. Oldrad. d. conf. 71. n. 2. l. 3. C. de tabul. l. 2. rem pup. salv. sub pœna perjurii & privationis, recess. comit. Col. 1512.* f) *l. 17. C. hic, l. ult. C. que res pign. c. 11. de probat. etiam proprio. Soar. lit. N. n. 49.* cui ipse interfuerit, *d. Nov. 44. c. 1. Soar. d. loc. nu. 38.* nisi lege statutoq; prohibi-tum sit super tali actu facere instrumentum, *l. 14. §. 3. C. de SS. Eccl. c. 1. §. scriba, de prob. feud. al. per Frid. de pœna notarii instrumentum super usurario contractu conficien-te, vide d. recess. Comit. Col. 1512. tit. de notar.* Obiter addo: inutiliter fieri instrumenta super delictis, quia delicta ob falsi metum instrumentis non probantur, *cum in secl. de maj. & ob. vid. tamen Clar. §. sent. §. fi. q. 54.* g) *§. nihil interest. Inst. de test. l. 1. de bon. poss. sec. tab. gl. in d. Nov. 44. c. 2. verb. protocolum.* et si usus ferē receperit ea in pergameno scribi, *Nynf. l. obs. 30. Marant. p. 6. de prod. instr. n. 32. & seq.*

III. Clau-

III.

Clausulæ solennes huc semper pertinent, invocatio Dei *a*, annus regnantis Principis *b*, indictio *c*, annus, mensis, dies *d* & locus contractus *e*, subscriptio notarii cum signo *f*, non item testium subscriptio *g*: errorem autem vel dolum committens notarius ad interesse partibus tenetur *h*.

a) Bald. in c. 9. de vot. & vot. redd. atq; id consuetudine receptum servatur in plerisque locis, aliàs si scriptum respicias, nullibi probatur annullari instrumentum, in quo omiſſa est talis præfatio. *Cov. pract. q. c. 20. n. 1. Soar. lit. l. n. 114. & seq.* & non annullari probare videtur Nov. 47. c. 1. b) quod expressè sancit d. Nov. 47. c. 1. adde Nov. 44. c. 2. *Myns. conf. 19. n. 27.* adeoq; eo omiſſo instrumentum vitiatum. *Fr. Viv. 1. opin. 155. Diff. Soar. ad lit. l. n. 116. in fi.* c) c. 6. §. sed contra, hic ubi vide gl. quid indictio sit, & quomodo ex ejus cum anno dominico collatione veritas scripturæ elici debeat. De inductionum (quæ nobis est der Römmer jünſſaſt) origine & usu eruditè scribunt Beda de nat. rer. c. 48. lo. Lucid. in tract. de vero die pass. dom. c. 7. Onuphr. Pan. 3. Fast. 10. de Sacroboſc. in comp. Eccl. & ibi Elias Vinetus in addit. Matth. Beroald. 4. chronol. 4. confer rubr. C. de indict. & ibi Cuj. par. d) d. Nov. 44. c. 2. l. 4. C. de div. rescr. gl. in l. 3. C. de tabular. e) lo. Fab. in §. item. Inſt. de inut. stip. gl. in d. l. 3. Ruin. 3. conf. 154. nu. 4. & 10. Boër. decif. 32. n. 27. puta domus: etſi tamen omiserit conclave nominare, instrumentum vitari negat Soar. lit. l. n. 118. *Fr. Viv. 1. opin. 154. in fin.* f) l. 22. §. si quis, & ibi Caſtr. C. de test. c. 6. hic. Geil. 2. obf. 43. Coſt. in l. pen. de pign. Weſpar. hic, n. 5. Boër. decif. 36. n. 8. *Viv. 1. opin. 155. Soar. d. loc. n. 119. Diff. Alex. in rub. de nov. oper. nunc. n. 14.* g) Weſd. n. 1. niſi lex eam requiratur, ut in l. 31. C. de don. l. 21. C. de testa. vide Panor. & Innoc. in c. 1. de bus qua ſunt ſine conf. præſ. h) l. 25. ad l. Cor. de falſi. Sneider in §. 1. Inſt. de obl. ex q. del. *Myns. 6. obf. 65.* imò etiam falſi poena punietur, l. 7. C. de testam. Soar. lit. N. n. 60.

IV.

Produci instrumenta poſt litem demum conteſtatam ſolent *a*, uſq; ad cauſæ concluſionem *b*: & facta instrumenti productione reſpondere producens tenetur, an eo uti velit vel non *c*, & an in totum vel pro parte uti velit *d*.

a) ſolenniter in judicio & parte adverſa ad id citata, gl. & Caſtr. in l. 1. §. 2. & 3. de edend. l. 18. C. hic. Bald. in l. pen. C. de jud. etiam extra terminum examini teſtium præſtitutum, c. 9. hic. Geil. 1. obf. 105. nu. 4. etiam ſi certum producendi terminum iudex non præfixerit, gl. in Cl. 2. §. verum, verb. non obſtante, de V. S. & ita produci ſolent, ut iudici ipſum exemplar authenticum, noſtri originale vocant, exhibeat: vide *Myns. 6. obf. 73. & ſeqq.* An igitur actor reum ad exhibenda contra ſe instrumenta cogere poteſt? Regulariter id non admittimus, arg. l. 5. & ſeqq. C. de edend. l. 6. C. de test. c. 12. hic, c. 1. de prob. ne tum quidem cum ad fundandam ſuam replicationem editionem poſtular, l. 10. §. 4. de quaſt. l. pen. ad exhib. Don. in l. ult. n. ſi. C. de edend. Weſ in par. ff. eod. n. 12. (contra quem idem hoc caſu de rationum editione ſtatuerimus) Diff. Barr. & Dd. commun. in d. l. ult. ſequitur Coſt. in l. 3. de edend. Goth. in l. pen. ad l. Falſid. Caſus pauci excipiuntur, quos vide apud Don. in l. 1. n. 3. C. de edend. quibus ſi actor editionem fieri ſua intereſſe plenè docuerit, & reus adhuc non exhibeat, in litem contra eum iurabitur, vide Geil. l. obf. 69. in ſin. arg. l. 4. C. de exhib. In reo ita jus eſt, ut ad fundandam ſuam

suam exceptionem ab actore editionem rationum, non etiam aliorum instrumentorum postulare possit, *Don. in l. 5. n. 3. & in l. ult. n. 6. C. de edend. per l. 1. §. 3. ff. eod. Diff. las. & Dd. comm. in d. l. ult. & in d. l. pen. ad exhib.* Si plura de eadem re instrumenta producantur, ei stabitur quod ex ordine protocolli est prius vel dignius, *arg. l. 1. §. 3. de testib. & si contraria non sint, alterum non derogabit alteri, l. 14. C. hic, c. 11. de prafumt. Cuj. 16. obs. 25.* Illud tamen pro limitatione notandum, instrumenta quorum in libello sit mentio, statim produci, *l. 1. §. 1. de edend. Wes. hic, n. 5.* b) *c. 9. hic, ubi Felyn. Guil. 1. obs. 107. num. 10.* nisi in certis casibus, *vide Myns. 6. obs. 56.* multò minus igitur admittentur post sententiam, *arg. l. 3. §. 1. de transact. Myns. 4. obs. 60.* c) si enim falsum sit, is qui eo se usum professus est, in falsi poenas incidet. *Æg. Boff. pract. crim. tit. de fals. n. 155. Clar. 5. sent. §. falsum, vers. utens. Soar. lit. l. nu. 130.* ubi rectè subjicit, eum qui instrumentum minus solenne produxit, id amplius improbare non posse, *Crav. sr. de antiq. temp. p. 1. nu. 118.* intellige si dixerit se eo toto instrumento usurum, ut declarat ipse *Soar. ibid. n. 12.* d) si enim pro parte tantum usum se dicat quæ cum ipso faciat, cætera prorsus damnare, tum falsi suspicione, si qua in eo instrumento est, se non obstringit, *Crav. d. loc. nu. 134. pulchrè Viv. l. opin. 159. & 2. opin. 145. & seq. Soar. d. loc. Diff. plures apud Viv. d. loc. alleg.*

V.

Cùm autem publica instrumenta fiant tum ad solennitatem actus, tum ad cautionem probationis *a*, duæ hinc oriuntur præsumptiones, una solennitatis, altera veritatis *b*, quæ tanti ponderis sunt, ut per se plenam & perfectam judici fidem faciant *c*, quod de ipsis authenticis exemplaribus, non copiis (quas vocant) verum est *d*. Privata autem instrumenta regulariter contra scribentem tantum valent *e*, iisq; plures possunt obijci exceptiones *f*. Illud generatim verum est, amissionem instrumentorum parti non præjudicare, si aliunde de re constet *g*: & instrumenta stricti juris esse *h*.

a) *L. 10. & seq. C. hic. Wes. par. eod. n. 6.* b) *L. 18. C. de prob. l. 14. C. de cons. stip. Bald. in l. 1. pr. C. de test. Alc. sr. de prafumpt. reg. 3. praf. 3.* Diff. alii, qui tertiam addunt, quæ cum prima coincidit, ut rectè monet *Wes. d. n. 6.* c) *L. 15. C. hic. l. 31. C. de donat.* & quidem si verè publicum sit, nulla in contrarium probatio auditur. *Castr. in d. l. 15. n. 4. & seq.* comparationi tamen literarum locus est, idque ex aliis instrumentis publicis, *l. pen. hic. vide Fr. Viv. l. opin. 44. Soar. in lit. L. num. 178.* si autem sit publicum quoad effectum, qualia sunt notatorum, ut dixi *th. 1. lit. D.* testes in contrarium admittuntur, *l. 38. C. de test. gl. in c. 10. §. porò, hic. vide plenè Covar. d. c. 20. pr. quest. nu. 6. Soar. lit. T. n. 169. & seq. Fr. Viv. l. opin. 341.* Huc pertinet quæstio practica quotidiana: si statim in aliquo contractu capitula illius conventionis summariter annotentur & subscribantur à partibus ipsis, & in instrumento postea in super confecto aliqua vel omissa, vel diverso sensu inserta reperiantur, an per instrumentum intelligatur ab illis capitulis recessum? Nego, & hoc casu majorem privatæ illius scripturæ partem quam instrumenti auctoritatem esse existimo, *arg. l. 22. de prob. Imol. in l. Titia, §. idem respondit, de V. O. Alex. 2. conf. 122. n. 2. & 3. conf. 26. n. 3. Tiraq. de retr. conv. §. 1. gl. 1. n. 1. in fin. Surd. conf. 202. per 101. & decis. Mans. 70.* ubi utroque in loco ita judicatum scribit. Non tamen instrumentum ullum vim sententiæ, atque ita paratam executionem de

nem de jure habet, nisi id pacto conveniat, sicut hodie plerumq; instrumentis mutui clausula additur: quod debitor reali numeratione acceperit, & nisi tali tempore reddat, faciat potestatem creditori solvendi sibi ipsi, sicut autem demum solem Equidem justitiam debet summatim, unde a guardia, h. e. securitate quam creditori hęc clausula prestat, quarentigata hęc instrumenta dicuntur. Vide plene Coler. p. 1. c. 3. & passim in tr. de process. exec.

d) gl. l. 5. verb. facile. C. hic, l. 2. eod. auth. si quis. C. de eden. Paul. 5. sent. 15. vide Duenn. reg. 280. Masfr. de prob. vol. 1. concl. 711. & requisita ad id, ut exemplum five transsumptum probet instar authentici originalis, vide apud Mich. Grass. 2. com. op. q. 20. Bal. & Dd. in d. auth. si quis. C. de eden. Quid si intra terminum probatorum copia instrumenti judicialiter quidem producta sit, sed authenticum demum post conclusionem causę, an admittendus sit producens? Humanior est assententia, arg. l. si donare, §. fin. de donat. Bald. in c. 1. in pr. hic. Felin. in c. licet causam. de prob. col. 12. vers. limit. sa quind: quod & probat Nov. Elef. Aug. p. 1. c. 17. confer. c. sum dilectus, c. 2. de fid. instr. gloss. in l. 2. verb. publica, quem. test. apor. auth. si quis. C. de eden.

e) l. 26. §. si. de pos. auth. si quis. C. qui pos. in pign. latē Bart. in l. 31. de jurej. n. 34. & seq. latissimē Masfr. vol. 2. de prob. a concl. 905. usq; ad concl. 928. Rectē autem dicitur in thesi Regulariter hoc verum esse: nam interdum & privata scriptura probat semiplenē pro scribente, ut si altera pars eandem scripturam ejusvē partem produxerit, l. si quis. C. de test. ibiq; gloss. & Dd. item, si sint antiqua: si scriptor nobilis aut integrę famę fuerit: si mors scriptoris fidem scripturę augeat, vide Menoch. conf. 402. num. 46. & seqq. aliquot. Quando autem satis probatum sit instrumento, sicut & aliis modis, arbitrabitur iudex, l. 79. de jud. l. 3. §. 2. de test. Menoch. 2. arb. jud. 90. Cacher. decis. 128. nu. 11. excepta tamen confessioni rei, quia confessas pro judicato habetur, l. 1. l. 3. l. 6. in fi. de confess. l. 21. de jud. Cuj. ad Paul. 5. sent. 5. §. 2. vide Vult. 2. Iurisp. 2. in fi.

f) de quibus omnibus latē tractat Ferr. in for. opp. contr. instr. Lanfr. in d. c. quoniam, verb. instrumentorum, de prob. g) l. 1. 4. §. 6. l. 7. §. 10. & l. 11. C. hic, l. 19. C. de R. V. l. 15. C. de jur. dos. In defectum tamen aliarum probationum amissio instrumenti juramento ejus cui amissum est, probabitur, l. fin. C. hic. Geil. 2. obs. 37. nu. 2. Imò tenor amissi instrumenti etiam testibus probatur, qui quales esse debeant, vide Soar. lit. l. n. 150. Matth. de Afflict. decis. 274. n. 3.

h) Wef. d. n. 6. Castr. Alex. lasfr. in l. 13. §. 5. de jurejur. unde tantum probant inter eos, inter quos exarantur. lasfr. in l. cum aliquis. C. de jur. delib. nu. 4. Quid. Pap. decis. 193, nisi in antiquis. Soar. lit. l. n. 128. Crav. tr. de antiq. temp. p. 1. n. 74. vide Geil. 2. obs. 37. n. ult.

V I.

Testes a sunt personę quę ad fidem alicujus rei faciendam accesserunt b, de jure ad id habiles c, & sumtibus producentis d citatę e, atq; mediante juramento f examinatę: eaq; ad minimum duę g.

a) per quos vivę vocis expeditur probatio, l. 15. C. de fid. instr. & quorum assertio testimonium dicitur: quę validior & dignior multo probatio censetur quàm ea quę sit per instrumenta. Innoc. & alii in c. cum P. Tabellio, de fid. instr. Dec. in rubr. hic, & Dd. in d. l. 31. de jurej. Fr. Viv. l. opin. 347. Soar. lit. T. nu. 272. b) c. forus, 10. de V. S. Alc. 2. parerg. 2. Wef. hic, n. 1. Vult. 2. Iurisp. 2.

c) quales in dubio censentur, qui expressē prohibiti non reperiuntur, arg. l. 1. hic. Lanfrar. de test. n. 55. gl. & Coss. in l. immo, 45. de proc. habiles autē quo tempore esse debeant, vide Soar. lit. T. n. 108. & inhabilitas testium productorum etiam post conclusionem causę allegari potest, lasfr. in l. admonendi, l. 2. nu. 64. de jurej. lo. Fish. in add. ad Villu. lit. T. n. 108. Qui verò de jure in-

FF

habi-

habiles sint, dicetur paulò post. d) l. 3. §. 4. *hic*, l. 11. *C. exod. l. 6. §. 2. de appell. l. 11. §. 1. ad exhib. Geil. l. 1. obf. 99. per tot.* e) l. 19. *C. hic. Spec. sit. de test. §. qualiter. vers. sed judex. Camp. tr. de test. reg. 167. Diff. Bald in c. 1. §. porro, quib. mod. feud. amis. Ant. de Bustr. in c. 2. hic.* citationis tamen loco est, cum à parte ipsa testis producitur, maximè si de citationis defectu tum non opponaris contra quem producitur, *arg. l. 20. hic. Lanfr. d. 1. n. 12. Crot. sr. de test. p. 7. n. 35.* Nam testis ultrò se ingerens eo ipso fit suspectus, *arg. l. 25. de proc. Mynf. 4. obf. 3. Crot. d. n. 35.* nisi planè sit homo legalis, & omni exceptione major, *Petr. de Monca. ibid. in add.* Si tamen personarum qualitas, l. 18. *C. de fid. instr. & ibi Sieb.* distantia loci aut consuetudo aliud requirant, poterunt ad dicta testium recipienda idoneæ personæ mitti, *cum olim. 34. hic, arg. l. 15. de jurej. & ibi Cost.* modò civiliter, non criminaliter agatur, l. 18. *& aush. seq. C. de fid. instr. c. 3. Rom. sing. 397.* f) quod est veritatis dicendæ, & præstatur antequam testimonium dicatur, l. 9. *C. hic, c. 5. eo.* & in eo omnis substantia & vis depositionis consistit, *vide Geil. l. obf. 106.* & quæ dicta sunt suprâ p. 1. diff. 11. *ib. §. lit. A. adde Menoc. 2. arb. jud. cent. 5. cas. 474. n. 60. Mynf. 4. obf. 77. Soc. reg. 516.* Illud certum est, tam in criminalibus quàm civilibus juramentum hoc requiri, *gl. & Barr. in d. l. 1. in fi.* quinimò & partes citandæ sunt ad audiendum jurare testes, *c. 2. hic, l. 18. C. de fid. instr.* Statuto tamen induci potest, ut injuratis testibus credatur, *arg. l. 9. verb. præcepimus, C. de test. Diff. Everh. à Middelb. in topic. loco, à passio ad legem, n. 8. Felin. in c. constitutus, ex. de rescript. aliter distinguendo Geil. d. obf. 101. n. 13.* g) l. 12. l. 1. in fi. *hic, arg. l. 218. de V. S. Mynf. 3. obf. 76. & resp. 1. n. 11. Duen. reg. 603. atq; hinc duos* testes etiam ad Papam vel Imperatorem convincendum sufficere, sc. in eo casu, ubi nominatim lex plures non requirit, rectè dicitur, quod commune dicit Fr. Viv. 1. *opin. 412. & 2. opin. 292. Sonar. lit. T. nu. 221. & seq. Diff. aliquo modo Clar. §. sent. §. fin. q. 66. vers. sed quare.* Jure Sax. solutio debiti tribus testibus ad minimum probanda est, *Landrecht lib. 3. art. 6.* & in causa criminali septem testes producendi, *Landrecht lib. 1. art. 8.* sed usus hac in parte ad juris civilis normam rediit, nec desueta illa jura hodie observat, *notas Kötig. c. 79. n. 1. Sueid. ad §. 1. n. 17. Inst. de jur. nat. gent. & civ. Reinh. p. 4. diff. 62.* Illud hoc jure speciale est, quòd probatio natiuitatis postumi ad eum effectum, ut in testamentum rumpat, per quatuor viros, qui hoc audiverunt, & duas mulieres, quæ natiuitati adfuerunt, fieri debeat, *Landrecht lib. 1. art. 33. Reinh. p. 6. diff. 23.*

VII.

Unius verò testimonium regulariter a nullum est. Quia autem muneris publici est testium productio, idèd ea judicis compulsi sit *b* etiam in invitos *c*, captis pignoribus vel multæ indictione *d*. Tempus productionis testium regulariter est post litem contestatam *e*: ubi tamen de morte testium verisimiliter timetur, ante litis contestationem peti potest commissio & examen ad perpetuam rei memoriam *f*.

a) d. l. 9. *C. hic, l. 20. de quest. Reg. Boss. d. de oppos. contr. sect. n. 70. & seqq. Specul. d. sit. de test. §. restat.* adeoq; unus testis plenè non probat, et si Princeps esset, *Clar. §. sent. §. fin. n. 21.* quod eleganter exemplis Principum declarat Bodin. *6. de Repub. 6. pag. 757. & seq.* nisi Princeps de suo facto testaretur, *Mynf. 5. obf. 34.* An igitur & alterius cujusq; testimonium de facto proprio probat? Negat Boër. *decif. 221. nu. 17. Villal. comm. opin. lit. T. n. 91. Diff. l. inf. in l. 1. n. 65. & 66. C. de summ. Trin. Cast. in l. 2. §. 1. si ex nox. caus. ag. Mynf. resp. 25. nu. 17.* Quorum tamen opinio ita vera est, ut unus testis semiplenè probeat, *Villal.*

Villal. *d. loc. nu. 92.* maximè si omni exceptione major sit. *Fr. Viv. 1. opin. 422.* ergò si tuncurum mihi datum duobus testibus, ego solutione uno inculpato teste probem, juramentum suppletorium mihi defertur, *Curr. in l. admonendi. nu. 305. de iurejur. Soar. lit. T. n. 106. vide Vult. d. c. 2. nu. 42. Lancellos. tr. de off. Pras. sit. de test.* ubi multipliciter regulam de unius testimonio limitat. Si tamen unicus ille testis singularis sit, non creditur ei etiam in dignitate constituto, puta Episcopo vel Cardinali, *Barbat. conf. 29. cel. pen. lib. 1. Plat. in l. si quando. n. 762. C. unde vi. Menoch. conf. 410. nu. 17.* b) l. 22. hic. gl. in d. l. 9. C. eod. *Wespar. eod. nu. 2. & seq.* Jure Saxon. testimonium apparitoris judicialis vim habet testimonii duorum, *gloss. ad Landeck. lib. 1. art. 8.* idq. propter fidem personæ & juramenti religionem, *argu. l. 5. §. 13. de reb. eor. qui sub tut. l. 5. C. de exat. scrib.* dummodò tamen deponat de actu ad officium suum pertinente, quo casu & jure communi testimonium apparitoris solius in modicis valere notat Goth. post Bald. in d. l. 5. §. 13. c) d. l. 9. C. hic. cum auth. *seq. tot. tit. de test. cogend.* quia occultatio veritatis est peccatum mortale, *c. quis quis. 11. q. 3. Geil. 1. obf. 100. per tot.* adeoq. & de jure Saxon. hoc ipsum usu observatur, ut testes cogantur. *Rönig. in process. c. 82. nu. 2. Diff. gloss. ad Landeck. lib. 3. art. 21. ad verb.* sic sollen aber, *vide Reinb. p. 4. diff. 54.* d) c. fin. de test. cogend. *Cros. tr. de test. p. 5. in fin. arg. §. fin. Inst. de satisd. ius. Camp. reg. 141. arg. l. si quis ius dic. non obr. Lanfr. in d. c. quoniam, verb. testes, nu. 31.* excipendi tamen sunt ii, qui invitati venire non tenentur, *vide Wespar. hic. n. 3. Iust. Reuber. tr. de test. p. 2. n. 55.* e) c. 1. & 2. hic. *Lanfr. in d. c. quoniam, c. 8. n. 34. Socin. reg. 242. c. quoniam frequenter, ut lite non contest.* & ibi Io. Andr. Innoc. Butrig. Imol. adde Bart. in l. de etate, num. 3. de minor. *Soar. lit. T. n. 243.* f) idq. vel ex c. significavit, hic, vel ex d. c. quoniam frequenter, §. sunt & alii, ut lite non contest. vide tamen de differentia horum capitulorum *Myns. 4. obf. 71. Geil. 1. obf. 92. n. 2.* Reo autem vel ei qui verisimiliter in lite vocari timeret in distinctè hæc productio permilla est, *Geil. d. obf. 92. nu. 8. Soar. d. lit. T. n. 244. Gomez. 3. var. ref. 1. n. 19. & 21. Cost. in l. 4. ad l. Aquil. Lanfr. d. c. 8. n. 34. notant Dd. in l. purè, §. fin. de dol. & met. exc.* actori verò non, nisi, ut diximus, mortis metus vel longa absentia subsit, et si aliter ad agendum impediatur. *Capel. Tholof. decis. 423. Gomez. d. loc. Soar. d. loc. n. 245. & 247. Geil. d. obf. 92. nu. 3. & seqq. Diff. Capry. decis. 123. nu. 6. & seq.* Actor autem intra annum utilem post tale examen ager, d. c. quoniam frequenter, ubi *Pan. n. 7. Socin. n. 11. gl. in verb. infra annum,* aliàs violenta præsumtio contra eum oritur quòd examinatio facta sit in fraudem. *Alt. tr. de præsumt. in princ. §. 2. n. 15.* reus non item cogitur, quia in ipsius potestate non est. *Geil. d. loc. nu. 9. Vult. 2. Iurispr. 30. nu. 30.* citari etiam pars ad tale examen debet, d. c. significavit, ubi gl. Innoc. & Abb. adde Socin. in rubr. de dilas.

VIII.

Produci testes nequeunt in totum quidem pupilli & his similes a, infames b, & omnes qui jure intestabiles esse iussi sunt c. Pro parte vel certo modo testimonium interdicitur cuilibet in re sua d, mulieri in testamento e, domesticis in causa dominorum vel parentum f.

a) furiosi, mente capti, propter defectum iudicii, l. 1. l. 3. §. lege Julia, l. 19 in fi. l. 20. hic. jurare enim nequeunt, in quo vis est testimonii, *Spec. §. 1. de test. nu. 34.* Sed an major factus rectè testabitur de iis quæ in pupillari ætate vidit? Ita volunt *Campeg. reg. 250. Renb. part. 1. num. 13. & seqq.* modò tamen pubertati tempore fuerit proximus, cum res gesta est, de qua testatur *Reub. d. loc. n. 16.* quod olim sensit *Alber. de Rosar. in d. l. 3. hic. Diff. Bart. ibid. aliter Castr. ibid. vide Io. And. in add. ad Specul. tit. de test. §. 1. vers.*

licet nunquid. Excipe tamen à regula crimen læsæ majestatis, in quo & pupillus testis, l. 10. de quæst. Pupillo autem junge cæcum de visu, *Camp. reg.* 118. *Reub. p. 1. n. 58.* (utrum de auditu deponentem, *Reub. d. loc. n. 56. Alb. de Malet. sr. de test. num. 32.* b)

l. 13. & seq. hic, l. 2. de senat. Myns. 2. resp. 29. *Wespar. hic. n. 3. Menoc. l. arb. jud. 27. n. 3. & seq. vide c. 54. hic, l. 3. §. 5. hic.* & intellige infames infamia juris. *Camp. reg.* 29. ubi per multos casus id limitat. Quid de infamibus infamia facti? Volunt eos in causis criminalibus arceri à testimonio, *glos. & Dd. in l. 2. verb. turpitudinem, de senator. Camp. reg.* 31. vide *Socin. reg.* 415. *Villalob. in lit. l. concl. 29.* aliud est in causis civilibus, l. 2. de obf. par. & patr. præf. l. 1. ubi *Bart. Bald. & alii, de sum. Trin.* Ita quidem Dd. Nobis verius videtur, notatos infamia facti indistinctè ad testimonium admitti debere, *arg. l. 1. §. 1. h. quin & eos admittimus*, qui jure pro infamibus habentur, iis exceptis qui nominationem prohibentur, l. 3. pr. & §. 5. hic, d. l. 13. *Duar. ad l. C. eo. c. 1. Don. c. 1. in tr. de testib.* c)

quos enumerat *Wel. d. n. 3. ubi vide.* Quid, si is contra quem testis produci debet, curet eum fieri inestabilem, puta, de crimine publico accusari, an hoc proderit? Ita vult *Capolla caus. 4. malè*: cùm factum procuratum, maximè dolosum, ad opprimendam veritatem non profit, *Moller. 3. semestr. 9. ibiq. alleg.* Et hinc est, quoddè de jure communi Judæus non potest esse testis contra Christianum, c. 1. hic, c. non potest, 2. q. 7. *Cravet. conf. 73. n. 12. & 18.* quod jure Sax. secus esse notat *Reinh. p. 4. diff. 18.* d)

l. 10. hic, l. 10. C. eod. ibiq. *Sich. Camp. reg.* 55. *Reub. p. 2. n. 1.* unde heres institutus testis esse nequit, l. 20. de testam. Jure tamen speciali legatarius & fideicommissarius testis in testamento esse potest, d. l. 20. l. 15. de reb. dub. vide *gl. in d. l. 10. hic.* An etiam in nuncupativo? Negat *Duar. ad tit. qui testam. fac. fol. (mibi) 326.* cui contradicit *Vigl. in c. legatarius. Inst. de testam. vide & Con. 1. com. 3. nu. 6. adde infra diff. 10. sb. 4. lit. L.* Is etiam, qui de suo honore vel vituperio tractat, verius est ut in proprium commodum deponere existimetur: unde advocatum, ne quidem finito advocacionis officio, testificari posse existimo in causa, in qua patrociniū præstitit, *arg. l. fin. hic. Salic. in l. omnibus, n. 6. C. de test. Surd. decis. Mart. 219. (Diff. vulgò Dd. quos vide apud Masc. 1. de prob. concl. 66. adde Farinac.* c)

d. l. 20. §. 6. de testam. c. 2. c. 15. q. 3. quod idem est in feudo, c. unum, in si. qui test. sint necess. an etiam in causis criminalibus? Ita est secundum Canonistas in c. forus, in si. de V. S. & c. mulierem, 33. q. 5. sed quia id jure civili cautum non reperitur, atq; alioquin omnes admittuntur qui prohibiti nō reperiuntur, dicemus eas testes esse posse, vide *Sich. ad rubr. C. hic, num. 8. Schenck. sr. de test. num. 38.* sed an in codicillis mulier testis admittitur, cùm in testamento prohibeatur? Non puto, nisi forrè penuria sit virorum, ut in locis remotis, & tempore pestis, *Old. c. 4. de test. n. 13. Tirrag. de LL. connub. p. 1. gl. 9. nu. 60. Dec. in l. 2. de R. l. n. 26. Diff. Bart. in l. si ibiq. las. n. 17. C. de cod. h. Harim præf. obf. tit. 15. de testib. obf. 5 & tit. 38. de codicil. obf. 1. Spec. 1. de test. n. 33. notat Gerb. ad l. 18. hic. Hot. 3. obf. 14. vide de ead. q. Con. 9. com. 3. Wes. ad §. 6. Inst. de testam. Cuius in l. 20. qui test. fac. Borch. de feud. c. 10. n. 41.*

f) l. 6. hic. liberti in patronum et si domestici non sint, *arg. l. 6. C. de quæst. junct. l. 2. C. hic.* et si enim d. l. 6. de quæstione loquitur, tamen etiam de voluntario testimonio rectè accipit eam *Acc. in l. 11. C. hic. vide Reub. p. 2. num. 56. & seqq. Diff. vulgò Dd.* Aliud tamen est in eo qui famulus vel mercenarius meus fuit: vide *Reub. d. p. 2. nu. 70. & seq. Diff. aliqui per l. 6. C. hic.* Illud sanè non nego, si domestici ab extraneo aliquo contra dominum producantur, & pro eodem testificentur, valere illorum testimonium, l. 17. C. hic. ubi *Sich.* Quid? an vasallus contra dominum audietur? Regulariter audiendum nego, c. unum, §. item si delator, qua fuit prima caus. benef. am. arg. c. ex parte, & c. seq. de postul. secus est si coactus, vel officii ratione

acid

ne id fecerit, l. 5. §. 13. de his quæ ut indign. Alvar. in d. §. item si. Zafser. feud. p. 10. num. 42. Refensb. synops. feud. §. 10. obs. 34. Diff. Ioan. Andr. in add. ad Spec. §. 1. vers. sed nunquid vult fallus. Singulos qui sunt de civitate vel collegio, in causis civitatis vel collegii si testes esse possent sub distinctione affirmo, vide Sich. post Dd. ad l. parentes, C. hic, num. 1. & 6. Mascard. vol. 1. de prob. conclus. 395. nu. 9. Wesenb. par. hic, nu. 3. Item fratrem in causa fratris, Donell. de testib. c. 5. Cujac. ad l. 22. qui testam. fac. Robert. 4. sent. 2. Revard. 2. var. 8. Vigl. in §. 8. Instit. de testam. Dissent. Duar. ad h. tit. & 1. disp. 28. Amicum in causa amici, l. 3. princ. de testib. vide Donell. cap. 4. de testib. Huc etiam pertinet species l. 23. hic, ubi sic legimus: Produci testis non potest in reum, qui antè in eum testimonium dixit, cum Budæo ibid. Donell. cap. 4. de testib. Robert. 4. sent. 3. Varias aliorum sententias notat Goth. in d. l. 23.

IX.

Testes jurati coram iudice & notario clam partibus a viva voce b deponent de facto super quo interrogantur c ex certis scientiæ suæ causis d, non auditu alieno e: aliàs excipietur contra personas & dicta eorum f. Peracta tandem examinatione iudex operam dabit ut partes ulteriori productioni renuncient g, atq; ita testium dicta publicata litigatoribus communicabit h.

a) l. 8. C. hic, ubi Sich. Myns. 3. obs. 85. Quod autem testes jurati deponere debeant, expressè deciditur in l. iurijurand. C. de test. c. hortamur. 3. quasi. 9. An sine iuramento examinari debeant testes in causis summariis, videremissivè Zang. tr. de exce. c. 2. n. 10. b) l. 1. & ibi gl. & Barr. hic. Nov. 90. c. 4. c) Bart. in l. qui testam. §. si. de testam. l. 5. Lud. decif. 18. n. 5. d) l. 10. C. de prob. c. in presentia. Socin. reg. 496. & seq. non de credulitate, l. tertium, C. hic. Villal. lit. C. num. 97. ne quidem si dicant se pro certo credere, l. fin. l. 6. si cert. pet. nu. 7. & 9. aut sibi videri, l. fin. rubr. de iurejur. n. 4. & seq. e) c. licet, ext. hic, ubi Canonist. Myns. 6. obs. 58 Menoch. 2. arb. jud. cent. 5. cas. 475. nu. 4. vide Rip. in l. 1. si cert. pet. nu. 86. f) l. 16. hic, l. 6. ubi Barr. C. eod. VVes. par. hic, num. 7. latè Reub. p. 3. per tot. vide & Donell. c. 6. princ. h. ubi eleganti distinctione explicat, quatenus testes de auditu probent. Hic notandum, licet de jure Can. exceptiones contra testes ante publicationem attestationum objici debeant, c. 1. de except. c. licet causam, de probat. c. presentium, hic. Rebuff. tr. hic, nu. 28. & seq. tamen de generali consuetudine Germaniæ exceptiones cum protestatione reservantur post publicationem, Matth. Coler. tract. de except. c. 1. Geil. 1. obs. serv. 101. num. 8. quod Camera Imperialis non tantum quoad testes, sed etiam quoad omnis generis exceptiones observat, vide Ruland. tr. de commissar. lib. 7. c. 4. n. 1. & seqq. g) quarta testium productio non fit nisi cum solennitate legali. Novell. 90. c. 4. & ibi Cujac. in causis, hic. Myns. 1. obs. 70. Geil. 1. obs. 91. nu. 18. Post publicationem verò testificatorum nulli parti, siue copiam illorum acceperit, siue non, permittitur ulterior probatio, vel testium productio, de jure etiam Saxon. Nov. Elect. Aug. p. 1. c. 16. in fin. ne quidem in appellacionis instantia, imò ne quidem super articulis directè contrariis, Novell. Elect. const. p. 1. c. 21. h) VVespar. hic, num. 5. An publicatio attestationum fit de substantia iudicii, & an saltem in summariis omitti possit, vide remissivè Zang. tr. de exce. c. 2. nu. 12. An superisdem vel aliis directè contrariis articulis alii testes in secunda instantia admittantur? controversum est, Affl. qui hanc, C. de temp. appell. atque ita in

Camera observari testatur Myns. 4. obs. Neg. text. in Gl. fin. de testib. Covar. pract. qu. 18. num. 6. Nov. Elea. Aug. p. 1. c. 11. exceptis casibus quos vide apud Socin. reg. 409. An verò & quatenus confessio ab aliquo, tanquam teste, facta eidem præjudicet in alio iudicio, vide pulehrè disquirentem Surd. decis. 309.

DISPUTATIO VI.

De Nuptiis.

Respondente Hieronymo Sperlingio Witzenhusano Hassio.

T H E S I S I.

SPONSALIA *a* sunt mentio & repromissio *b* futurarum *c* nuptiarum *d*: celebrata inter cives Romanos *e* solo consensu legitimo *f* interposito, ideoq; & mutuo dissensu rursus dissolvuntur *g*.

a) a spondendo dicta, l. 2. unde sponsi & sponsæ appellatio, l. 3. de sponsal. æquivocè accipiuntur, alibi pro muneribus à sponso datis sponsæ, l. 1. C. si nupt. ex rescript. facit l. Reg. 18. vers. 25. licet pecunia nuptiarum causa sponso promissa veteribus dicebatur sponsa. Varro 5. de ling. Lat. alibi pro sponione, qua uxorem ducturus stipulabatur à patre ejus eam in uxorem ductum iri, Agell. ex S. Sulp. 4. noct. Att. 4. d. l. 2. l. 11. de sponsal. Covar. epit. sponsal. c. 1. num. 12. Mozz. de nupt. in pr. num. 6. 8. Beusf. tr. de spons. c. 1. adde paulo aliter Boët. 2. Top. Et sunt sponsalia jurisgentium, quod Bald. Novell. 11. de dote 3. qu. pr. Mozz. d. pr. num. 9. confirmant arg. l. 4. d. 11. facit quòd Græcis aliud fuit *μνηστέρια*, aliud *γαμήλιον* : & jam olim in populo Dei distincta hæc fuisse, arg. Deut. 20. 7. Matth. 1. 18. docet Beza tr. de divort. pag. 3. ut scilicet tanti momenti obligatio distinctis gradibus perficeretur: ut intermedio inter sponsalia & nuptias tempore impedimenta dispicerentur: ne parum honestè mox à mentione nuptiarum effreni impetu conjuges prouerent. Sponsam igitur & uxorem jure Canonum, quo sponsalia de præsentibus introducta sunt, ut postea diceretur, sæpè confundi scio, c. 2. c. 5. de spons. duo. Abb. c. pen. de spons. Felyn. rubr. de spons. col. 2. Covar. Mozz. d. loc. quod in sacra scriptura etiam alicubi observari potest, Genes. 29. vers. 21. Matth. 1. vers. 20. Deut. 22. vers. 24. Bulling. tract. de conj. c. 15. id quod etiam ex nostris tradant Covar. d. c. 1. num. 3. Mozz. d. pr. nu. 7.

b) ita probabile est Florentinorum in d. l. 1. potius scripsisse (mentio) imitatione Græcorum, vide Harmen. 4. epis. 1. Beusf. d. c. 1. quàm mutua repromissio, quod olim præavit Hotom. in comm. verb. jur. c) nam ita sponsa ab uxore in jure civili differt, quòd hæc de præsentibus, illa semper de futuro, arg. d. l. 1. c. 1. de spons. adde l. 3. de parricid. l. 13. §. 3. de adul. Cov. d. c. 1. n. 6. & 16. glo. ad c. quemadmodum, verb. sponsam, de jurejur. Abb. in c. discretionem, de eo qui cogn. conf. ux. Alb. l. 11. §. 7. de adul. Diff. Felyn. in rubr. de spons. col. 2. cum sponsa igitur de futuro, hoc est, propriè dicta adulterium non committit, arg. d. l. 11. §. 7. l. 6. §. 1. l. 13. §. 3. & 6. de adul. glof. in c. quidam 27. qu. 2. Cov. d. c. 1. num. 8. (Diff. Alber. & alii d. loc. cujus sententia ratione effectus sustineri potest, cum in plerisque etiam pœnalibus sponsa pro uxore habeatur, l. 3. 4. de parricid. l. 6. 8. de sponsal. de nostra specie text. est Deut. 22. vers. 23.) nec jure mariti à sponso accusari potest, nisi post stuprum ei cui desponsata erat, nubat, l. 7. C. de adul. d. l. 11. §. 7. eod. A. Fab. 3. conjest. 6. Dissent. Cujac. 6. obs. 16. qui tamen sententiam suam retracta-

retractat 20. *obf. 16. vide & Fr. Sarmient. 1. select. interp. 5.* Tempus inter sponsalia & nuptias certum jure constitutum non est, in Ecclesia tamen triundinalis promulgatio in solenni cetera usu recepta servatur.

d) sponsalia igitur nuptiarum non sunt, sed nuptiarum sive matrimonii spes, l. 13. §. 3. *de adult.* Unde sponsalia de presenti revera nulla sunt, & à jure Canonum introducta, *c. penult. de sponsal.* sed ejusmodi sponsalia pro matrimonio verè contracto habentur, si cetera requisita adfuerint, *arg. l. 30. & ibi Dec. de R. l. c. aliter 30. qu. 5. c. honorantur 32. qu. 2.* sed quod nondum consummatum sit conjunctione corporum, *Bensf. d. str. qu. 7. & 8. Beza d. str. pag. 7.* In dubio ramen præsertim in lingua Germanica sponsalia de presenti præsumi verius puto. *Bensf. d. q. 8.* atq; ita etiam ante copulam sponsi dicuntur vir & uxor, *Covar. p. 2. c. 1. num. 4.* (Dissent. vulgò Dd ut refert Felyn. in *rnbr. de sponsal. col. 3. vers. ex quib.* vide variè distinguentes Mozz. *de nat. matr. num. 41. Myns. 6. obf. 78. Kirchov. 4. commun. conclus. 46.* imò ex diuturna cohabitatione matrimonium præsumitur, l. 24. *de rit. nupt.* vide tamen Novell. 78. c. 4. etiam jure Canonum, *Hoff. & Abb. in c. lazar. qui fil. sint legit. (Diff. Palaos. sr. de spur. c. 19. Mozz. d. tit. de nat. matr. num. 42.)* Multoq; magis sponsalia de futuro per carnis copulam transeunt in matrimonium, *c. qui fidem, de spons. argum. l. 51. pr. pro soc. d. 51. de don. int. vir. Cov. p. 1. c. 4. §. 1. nu. 1.* quod etiam in sponsa incerta verum, ut si quis juravit unam ex tribus sororibus se ducturum, *Covar. d. §. 1. nu. 17. (Diff. gloss. in c. ex literis, hic.)* etiam si sponsa post sponsalia, ante coitum cum sponso, esset cum alio fornicata, *Mozz. d. §. 1. nu. 8. (Diff. Neviz. 2. sylv. nupt. num. 12.)* Hoc tamen casu rectè statuit jus Canonicum, quòd dissolutio sponsal. possit peti, *c. quemadmodum, de jurejur. arg. Deus. 22. vers. 23. Covar. d. loc.* Præsumtio etiam pro matrimonio est ex traductione sponsæ ad domum sponso. *Io. Andr. in c. fin. de sponsal. Ale. 3. præsumpt. 38. Diff. Abb. in d. c. fin. de sponsal. col. 4. num. 2. & partim Covar. d. p. 1. c. 4. §. 2. num. 1.* qui hoc in solenni traductione admittit.

e) princ. Instit. *de nupt. l. 17. de stat. hom.* non Christianos cum infidelibus, *c. cave. 28. quæst. 1. laud. Covar. d. p. 2. c. 7. §. 11.* ubi tamen male reprehendit eos, qui asserunt hanc prohibitionem juris divini esse. Sed an non Augustini mater Ethnica maritum habuit? puto cum mixtos gentilibus Christianos temporum injuriâ ab observatione legis hujus recedere coactos, maxime cum sub Imp. viverent Ethnicis. *Dissent. Cov. d. loc. n. 2.* putans matrimonia talia inter duos infideles contracta, quorum postea alter transiit ad fidem Catholicam subsistere, *vide l. Cor. 7. vers. 10. & seqq. 2. Cor. 6. vers. 14. & Beza d. str. pag. 99. & seqq.*

f) d. l. 4. hic etiam per epistolam, l. 18. *ead. arg. l. 2. §. 2. l. 38. de oblig. & act. an verò & quomodo per epistolam probetur matrimonium vide Coras. 3. misc. 4. num. 4. & seqq.*

g) c. 2. *de spons.* ubi ex jure communi circa contrahendus argumentatio sumitur, *Cov. p. 1. c. 5. pr. num. 1. gh. in l. 1. & ibi Cyn. C. eod. arg. l. nihil. de R. l. Mozz. hic. tit. quom. solv. spons. nu. 3.* (Diff. *Bensf. sr. de sponsal. q. 58.* ubi non rectè ad hoc allegat Cov. d. §. 1. c. 4. ibi enim loquitur de casu quo unus ex sponsis à contractu resilire cupit.) etiam si jurata sint, *per eleganter tradita à Cov. d. c. 5. n. 1. arg. c. 1. de jurejur. ubi Abb. & Dd. Menoch. l. conf. 15. n. 1. Diff. gh. in c. præterea, hic. aliter Mozz. d. tit. n. 5.*

II.

Consensus ille legitimus est in personis contrahentibus, & contrahendi modo a. Personarum quædam sponsalia contrahere prohibentur ob necessitudinem, eamq; cognationis vel affinitatis. Cognatio in linea recta prohibitionis est infinita b: in transversa ii qui sibi invicem sunt loco paren-

parentum & liberorum *e*: in cæteris secundi & tertii gradus personę prohibitionem habent *d*: non quarti *e*: & licet computatio Pontificia usque hodie frequentetur, civilem tamen longè rectiorem putamus *f*: nec dispensandi in gradibus jure divino vel civili prohibitis potestatem Papę tribuimus *g*.

a) ubi regula generalis: ubi non sponsalia, ibi multò minus nuptiæ, *arg. l. 16. eod. unde pleraque sequuntur, sponsalibus & nuptiis intelliguntur communia. Vulg. i. jurispr. 18. num. 7. & 8.* b) §. 1. *Inst. de nups. l. 7. C. eod. Vlp. frag. tit. 5. §. 5. Harmeno. 6. epit. 4. Levit. 18. vers. 7. 8. l. 4. & ibi glos. l. 13. de rit. nups. Ratio est: reverentia naturalis parentibus debita, & confusio sanguinis incesta, Th. Aquin. in 2. dist. 2. q. 154. art. 9. Tirag. 7. leg. connub. num. 4. l. ult. de rit. nups. aliter Plutarch. probl. Rom. 108. Cic. 5. de finib. vide Cov. p. 2. c. 6. §. 6. n. 12. (Diff. Gofred. in summ. tit. de consang. qui prohibitionem hanc ultra quartum gradum non extendit.) estq; regula vera etiam in adoptivis eo vinculo soluto, d. §. 1. vers. & hac addò, l. 14. 55. de rit. nups. l. 23. in fin. de adopt. c) §. 5. *Instit. de nups. d. l. 17. C. eod. l. 17. §. 2. eod. add. l. 1. §. 6. d. 10. §. 15. de grad. Vlp. frag. tit. 5. §. 6. etiam adoptivi, l. 23. & ibi Acc. in fin. l. 12. §. fin. l. 17. §. 2. l. 55. §. 1. de rit. nups. in qua postrema lege pro (materteram) putro legendum (amitam) Hor. 1. resp. amic. 10. Diff. Cujac. 23. obj. 36. vide & Cont. 1. subsec. lect. 5. d) d. l. 17. l. fin. C. de incest. nups. §. 2. *Inst. eod. e) Num. 36. vers. 11. §. 4. Inst. de nups. qui affirmare legendus, l. 3. de rit. nups. l. 9. C. eod. Nam Theoph. ad d. §. 4. item Gajo, 1. Instit. 4. Vlp. frag. t. 5. Harmeno. 6. epit. 14. negatio adscripta est ex constitutione Theodosii, nuptias in quarto gradu verantis, quæ apud Gothos olim, Cassio. var. 7. hodie apud nos recentiorum placitis reducta est, vide Cont. 1. lect. 9. & 2. lect. 2. Vult. d. c. 18. n. 15. Goth. ad d. l. 19. Borch. ad d. 4. Jure Saxon. ex constit. Elect. nuptiæ in quarto gradu lineæ collateralis æqualis permittuntur, Sncid. ad tit. Instit. hic. c. de urb. Canon. circa fin. Constat ergò ex his non tam ad numerum graduum, quàm ad venerationem personarum, quæ parentum loco sunt, respecti, adeoque prohibitiones graduum, Levit. 18. juris naturæ esse, d. l. fin. vide Bez. d. tract. p. 28. & seq. Bucer. 2. de regno Christi. 17. Diff. variè variè: alii tantùm primum gradum lineæ rectæ prohiberi putant à natura, Thom. ad 3. sent. dist. 40. q. 1. art. 3. quos satis refellit d. l. fin. Cov. p. 2. c. 6. §. 6. nu. 4. alii in linea recta consentiunt, sed in transversa primo tantùm gradu idem putant, ut Cov. d. loc. n. 5. Imò sunt & qui hoc negant, arg. Genes. 11. vers. 29. & c. 20. vers. 1. quia Abraham duxit Saram sororem suam, quæ tamen neptis fuit ex alia uxore. August. 16. de civ. Dei 12. & 19. Diff. Hieron. in Hebr. quæst. super Gen. Ch. Alex. 2. siromas. velle eruditè Cov. d. n. 5. Bez. d. tr. p. 34. f) quia cum natura & jure divino consentit, ut latè & pulchrè ostendit Beza d. tr. pag. 22. 31. & seqq. Bucer. d. c. 17. Imò amplius, ex Canonum supputatione interdum ducere possum, quam nec divino nec civili jure ducere possem, ut in specie c. 9. de consang. ubi vide gl. & lo. And. Bez. d. p. 31. Diff. c. 2. 35. q. 5. & ibi Canonist. omnes. Cov. p. 2. c. 6. §. 6. num. 8. quia, inquit, matrimonium est inter duos, idèd & ex duobus unum gradum in transversalibus constitui oportet. Quin & prohibitio Pontificum alia fuit atq; alia pro libitu, Covar. d. loc. nu. 9. tandem in quarto gradu (qui nobis est octavus) transversali adqueverunt inclusivè, c. non debet, de cons. & aff. quia corpus humanum constaret quatuor humoribus, vide Cov. d. loc. n. 10. g) arg. Levit. d. c. 18. latè Bez. p. 75. & seqq. Diff. usitè distinguendo Mozz. de nups. col. 7. n. 15. Covar. d. c. 6. §. 9. & 10.***

Affini-

III.

Affinitatis (quæ inter cognatos mariti & uxoris non est *a*) prohibitio eandem habet regulam, ut impediatur coniungi eos qui sibi invicem parentum liberorumve loco sunt *b*. Nudis porro sponſalibus ea non contrahitur *c*, ſicut nec ex coitu illicito *d*. Cognatione autem ſpirituale & clericatu ſimpedimentum induci non putamus.

a) §. 6. *Inſt. hic. Vult. d. c. 18. nu. 17.* unde duo fratres duas ſorores in matrimonio habere poſſunt: & mariti filius ex uxore alia ducere poteſt novæ ſux filiam ex marito alio, §. 8. *Inſt. hic.* ubi hanc rationem aſſignat *Wel. adde l. 34. §. 2. eod. l. 134. pr. de V. O.* Imò nec inter vitum & uxorem propriè eſt affinitas, *notas Theoph. & gloſ. in d. §. 6. Inſt. hic. Bald. in l. 1. C. unde vir & ux. Abb. & alii in c. quod ſuper his, de con. & aff. Cov. p. 2. c. 6. §. 7. in ſin. Bez. d. tr. pag. 41. (Diff. Porc. & ibid. in addit. laſ. ad d. §. 6.)* etſi ab iis oriatur affinitas. Affines igitur propriè ſunt uxor & cognati mariti, maritus & cognati uxoris: & de his accipienda fuerint ſtatuta mentionem aſſinum facientia, *laſ. in l. ſin. C. unde lib. num. 59. Curt. jun. nu. 78. (Diff. Caſtr. ibid.)* b) *d. §. 6. & ſeqq.* etiam affinitate morte alterius extincta, *l. 15. eod.* ubi (convenire in matrimonium) legitur vulgò pro (convenire in manum) *ut monet Tiraq. 4. leg. connub. gloſ. l. p. 4. num. 5. Cujac. ad Vlp. frag. ſis. 6. adde l. 4. C. hic. l. 14. §. 4. l. 40. eod. l. 16. ſol. matr. l. ſin. de conſect. cauſ. dat. Id tamen non nimis late extendendum, ne conſcientiis laqueos injiciamus. Sic permittitur hodie etiam in Eccleſiis Saxonice, ut vitricus privigui relictam viduam ducat, *arg. c. non debes, de conſang. & affin. Beuſt. 2. de marim. 53.* quod olim ſecus fuiſſe apparet ex *Sneid. ad ſis. Inſt. hic. c. de arb. affin. num. 13.* Idem eſt, ſi ſine ſibi fratrum ſororumve loco, *ad l. 17. C. hic. l. fratris, l. ſin. C. de inceſt. nupt. Bez. d. tr. p. 49. & ſeqq. Diſſ. Canon. iſt. qui affinitatis tria faciunt genera, eaq; gradibus diſtinguunt, l. 11. & ibi gloſ. 10. Andr. & c. de conſ. & aff. vide Covar. d. §. 7. n. 6. Mozz. col. 7. nu. 41.* Illud tamen non improbamus, quòd relictam viduam fratris defunctæ ſux uxoris ducere permittitur, *Sneid. d. nu. 13. Welſ. parat. D. de gradib. nu. 7. Cov. d. c. 6. num. 7. Beuſt. d. p. 2. c. 55.* c) *l. 12. §. 1. hic. §. 9. Inſt. eod. l. 6. in ſi. de grad. & aff.* etſi & hic honeſtas reſpicienda ſit, *d. §. 9. l. 142. hic.* & interdum appellatio affinitatis ad deſponſatos extendatur, *l. 8. de grad. & affin. ut in teſtimonii dictione, l. 5. de teſt. adde c. 8. 11. 12. & 13. 27. q. 2. Bez. d. ſracl. pag. 61.* d) cùm affinitas, ſicut omnis neceſſitudo inter perſonas, juſ ſit: coitus autem illicitus, eo ipſo quòd illicitus, non juris, ſed facti ſit: & licet concubinatus olim permiſſus, non tamen juſtus fuerit: (*vide inſ. p. 2. diſp. 16. th. 3. lit. A.*) nec ad hoc ullus eſt in jure civili textus: nam *l. 4. C. hic.* prohibitionem habet meræ honeſtatis, *arg. d. l. 42. eod. Coraſ. miſc. 3. n. 3. Diſſ. vulgò omnes: ipſe Coraſ. d. c. 3. p. Covar. d. §. 7. n. 3. C. Tholoſ. & ibi Auſtor. deciſ. 96. Bez. d. tr. p. 63.* quod de jure Canonico fortè admiſerim *per c. 2. de conſang. ſed perperam inductum.* Perſponſalia autem de præſenti ante coitum affinitatem contrahi non puto, *cum Cov. d. num. 3. Diſſ. aliqui arg. l. 30. de R. I. Th. Aquin. 4. diſſ. 41. quaſt. 1. arr. 1. col. 4.* e) *Conr. Lag. in meth. jur. ſis. de nupt. Diſſ. Canon. iſt. in cap. 1. & t. de cogn. ſpir. in 6. cap. vos ante omnia, de conſecr. diſt. 4. laicè Covar. p. 2. cap. 6. §. 4. per tot. Mozz. d. col. 7. nu. 18.* Fruſtrà igitur quaeritur: An hæc cognatio, Gewaterſchafft, contrahatur per procuratorem: quod aſſ. Abb. & Card. in c. veniens, de cogn. ſpir. in 6. negant verò alii omnes. *Barr. in l. 29. §. ſorſitan, de lib. & poſſ. Rom. ſing. 53. Cap. Tholoſ. deciſ. 157. & alii alleg. à Cov. d. §. 4. nu. 6.* Et quod magis ridiculum: An & ille dicendus cognatus ſpirituſualis, qui ſuſcepit quidem de fonte, ſed non reſpondit nomine baptizandi?*

G G

quod

quod negant plerique, *Rom. sing. 14. lo. Andr. Ph. Franc. in c. 1. d. tit. &c. affirmat Cov. d. 6. §. 4. nu. 7. fin.* f) quod jure divino verum fatetur ipse Covar. d. c. 6. §. 3. & conjugium non obesse sacerdotio ex divina institutione. *Alf. de Castro, tr. de hares. hares. 4. verb. matrimonium. Doro. Soto. 8. de just. & jur. q. 4. art. 2. contra alios.* Fatentur igitur prohibitionem esse humanam, quam nos juri divino & civili Romano contrariam asserimus: *confer Hebr. 13. vers. 4. Tit. 1. vers. 7. 1. Timot. 3. vers. 2. L. Cor. 7. vers. 5. 9. & seq. &c. adde l. 2. §. fin. C. de Episc. & Cler. Nov. 123. c. 13. & 15.*

IV.

Siautem sponsalia in gradibus prohibitis contracta coitu sive nuptiis consumentur, ex incestu a fuerint, quarum poena multiplex b. Porro sunt & alia sponsaliorum impedimenta, ut furor c, ætas septennii minor d, profunda ebrietas e, constitutio corporis planè frigida f, & olim conditio servilis g, cum quibusdam aliis b.

a) *not. gloss. in rubr. C. de incest. nupt. & eod. 105. tit. facit l. 38. pr. de adul. ubi igitur prohibitio jurilgentium, ibi incestus, si contra peccetur, argum. l. fin. de cond. sine caus. adde l. fin. hic, c. lex illa, §. incestus, 36. q. 1.* b) §. 12. *Inst. hic, l. 14. C. de incest. nupt. l. 52. §. 8. de rit. nupt.* Si absq; matrimonio incestus committatur, poena adulterii punitur, *gl. Bart. & Dd. in d. l. 38. pr. de adul. Ang. tr. de malef. vers. c. may. col. 2. P. Grillan. 3. de poen. omnif. coit. qu. 3. si cum matrimonio, bona hsc o adjudicantur, auth. incestus, C. de incest. nupt. qui etiam mortuo delinquente ab herede ea petit, gloss. in l. 3. §. quod autem, quod quisq; jur. Bald. Nov. tract. de aore. p. 12. num. 25. Bart. & Dd. per l. 14. de publ. & l. 22. ad SC. Syllan. (Diff. l. fin. d. §. quod autem. lo. Ign. in d. l. 22. num. 15.) & præterea vilis verberatus in exilium mittitur: honestus cum infamia perpetuò relegatur, d. auth. add. const. crim. Carol. V. art. 117. *Beust. tr. de matr. quæst. 59. & 60. Covar. d. c. 6. §. 8. Bez. d. tr. p. 68. c)* l. 8. de sponsal. l. 16. in fin. de rit. nupt. c. dilectus, de sponsal. qui non præsumitur, l. 5. C. de codic. sed probatur ex aëibus exterioribus, *Alc. 1. præsumt. 38. & 2. præf. 18. Covar. p. 2. c. 2. num. 5. & seq. Mozz. tit. qui contr. poss. nu. 5. rectè tamen contractum matrimonium furor superveniens non impedit, l. 8. qui sui vel al. jur. vide tamen l. 22. §. 7. solut. matr. & Nov. Leon. 111. & seq. contra quas disputat Beza d. tr. p. 225.* d) l. 6. 14. de spons. Vul. d. c. 18. num. 27. adde Leon. Nov. 109. c. 4. & 5. An igitur obligant sponsalia impuberum? vide c. de illis, cum seqq. de despons. imp. Host. in summ. de spons. imp. §. quid juris, nu. 15. c. 2. de despons. Bez. p. 81. *Beust. p. 1. quæst. 3.* Et placet nec malitia contrahentium ætatem septem annorum preveniri posse, *arg. l. 4. §. 5. de LL. Abb. in c. juvenis, de spons. Brunell. tract. de spons. concl. 4. Diff. Covar. p. 1. c. 2. num. 1. & p. 2. c. 5. pr. num. 3. in fin. vide Mozz. col. 1. n. 3. & 4.* e) *arg. l. 4. de spons. c. dilectus, eod. ubi Canonist. Cov. p. 2. c. 2. n. 9. Mozz. tit. qui con. poss. num. 5. Hemming. tr. de conjug. pag. 215. vide Beust. d. p. 1. qu. 11.* f) quia is finem matrimonii assequi nequit: vide Host. in summ. s. tit. de frig. & malef. Kling. de caus. matr. rubr. de 7. imped. Mozz. d. col. 7. nu. 44. *disfiniè Beust. p. 2. quæst. 14. & seqq. Beza pag. 91. & 229. ubi rectè contrarium statuit, si vitium hoc incidit matrimonio jam consummato.* g) jungi quidem poterant servi cum ancillis, & in iis prohibito graduum erat, §. 10. *Inst. hic.* sed ea conjunctio contubernium erat, non conjugium, *confer l. 7. de agnos. lib. l. 67. de jur. dos. l. 3. C. de incest. nupt. Vlp. fragm. tit. 5. l. 14. §. 2. de rit. nupt. l. 3. C. de incest. quod mutatur c. 1. & 105. tit. de conjug. servu.* h) ut ex digonitate, quò pertinebat ferè lex Julia de maritandis ordinibus, *videl. l. 16. 44. §. 8. hic.**

l. 20. §. 1. de man. vind. l. 17. rer. amos. l. 32. hic, junctal. si de stat. hom. ex administratione publica, l. 38. 63. hic, l. 1. C. si rect. prov. vel privata, ut tutelæ, l. 59. 64. §. 1. hic, l. 7. ad l. lul. de ad. ult. vide plenè Vult. d. c. 18. nu. 43. & multũ seqq. quæ hodie partim cum Reip forma mutata sunt. adde Beza d. tr. pag. 228. ubi rectè ait: conjugia prohibitionis planè civilis inutilia non esse simpliciter, nec dirimenda, sed pœnas habere tantùm civiles. Harm. 4. epis. 2. c. quod autem 29. q. 1.

V.

Modus contrahendi est potissimùm in consensu *a* tum eorum qui junguntur *b*, tum & parentum, si adhuc sub eorum potestate sint *c*: unde metus ipso jure matrimonium vitiat *d*, nisi cohabitatione spontanea purgetur *e*. Is autem consensus verbis ad id aptis declaratur *f*.

a) dico potissimùm, quia circa solemnia sponsaliorum magna fuit varietas apud Romanos, vide latè Briffon. & Hotom. *intr. de ritu nupt.* Consensu autem semper opus fuit, *arg. l. 4. u. & passim de sponsal. l. 30. de R. l. unde is de substantialibus est matrimonii, atque aded & sponsaliorum, dd. l. arg. l. 1. de pact. l. 1. de contr. ems. l. 2. 3. de obl. & act. Cov. p. 2. c. 2. nu. 1. Mozz. pr. nu. 5. & tit. de substans. matr. n. 20.* b) *l. 2. l. 7. 11. 13. de sponsal.* qui solus sufficit si filius sit sui juris, hoc est, ad contrahendum per se habilis, *l. 25. de ritu nupt.* Unde tamen rectè non colligitur, consensum parentum in nuptiis non requiri jure naturali: nam emancipati semper videntur contrahere voluntate patris, *l. 3. §. 4. de bon. poss. contr. tab. notat Gothofr. ad d. l. 25. acutè Cuj. 3. obs. 5. Diff. A. Cont. 1. subsec. lect. 4.* In filia emancipata jus diversum constitutum est in *l. 18. §. 20. C. de nupt.* Ratio diversitatis, sexus ejus conditio & imbecillitas. Vulgò malè dd. Constitit. consilii tantùm esse existimant. c) *pr. Instit. de nupt. l. 3. l. 16. §. 1. de rit. nupt. l. 35. eod. junct. l. 1. de obspar. quod in filio indistinctè verum, in filia ante 25. annum ætatis. Nov. 115. c. 3. §. si alicui. idq; necessariò de jure tum divino, tum humano, non honestatis tantùm gratia. Coraf. 1. misc. 17. Chaff. in catal. glor. mund. p. 12. confid. 36. plenè Old. 4. class. act. 26. Duar. ad tit. sol. matr. c. 2. Borch. ad d. pr. Instit. hic ubi vide & can. alleg. Diff. vulgò Dd. Cov. p. 2. c. 2. §. 8. n. 1.) aded quidem, ut jure civ. consensus præcedere debeat, nec sufficiat rati habitio ad hoc ut liberi postea nati justi sint, *pr. Instit. h. ubi Borch. & Cujac. idem 3. obs. 5. Cont. 1. disp. 7. Hotom. quest. 9. Dissent. Wesf. & Pac. ind. p. 2.* Unde queritur: An statuta consensum parentum, vel iis mortuis curatorum exigentia iusta sint? quod affirmo cum *Parif. 3. conf. 29. nu. 42. & usu servari vidi etiam in foro Ecclesiastico Canonico Budissinæ, ubi tale extat statutum autoritate Imp. confirmatum. Diss. vulgò Dd. teste Brunell. d. tr. concl. 19. nu. 4. & seq. Dec. ind. d. l. 30. de R. l. num. 13.* Sed ap. ita citra voluntatem parentum consummatum matrimonium rescinditur: Humanus est ut negemus, *Paul. 2. sent. 19. l. 2. §. fin. de lib. exhib. Vult. d. c. 18. nu. 95. Dd. sup. alleg. Diff. Old. d. act. 26. Beza d. tract. p. 147. & seq. Basil. Monner. tr. de clandest. conjug. Alsthus. 1. jurispr. 38.* Illud valdè dubium est: An ob causam non requisiti parentum consensus liberi exheredari possint? De filio indistinctè neg. de filia affirm. si ante 25. annos nubat absq; parentum consensu, vel si post eam ætatem nubat servo, aut meretricio more vivat. Ita Cujac. ad Novel. 18. sibi partim contrar. 3. obs. serv. 5. Vide de ead. quest. Vag. q. de success. creat. §. 10. n. 635. Borch. de gradib. fol. 70. Hotom. ill. quest. 9. Dec. ad l. 30. de R. l. nu. 10. Cont. 1. subsec. 4. nu. 7. Fr. Sarm. 1. select. 11. nu. 8. Benst. de sponsal. c. 20. Wurmbs. pract. obs. tit. 39. de testam. obs. 19. Dissen. Coraf. 1. misc. 17. nu. 5. Duar. ad tit. de nupt. c. 2. quorum sententia, etsi dura, probatur constitutione Saxop. tit. von Ehegebrünnen fol. 19. in*

filiis nimirum adhuc sub potestate patria constitutis, *arg. Nov. El. Aug. p. 2. c. 10.* sicut & ob alias circumstantias ex æquitate meritis limitatur hæc opinio, etiam illis in locis, ubi peculiaribus constitutionibus inducta est, *vide Benst. d. cap. 2. Adrian. Pulvæum tract. de nups. lib. 1. num. 74. & seqq.* Ex supra deductis autem indubium est, quoddammodo legatum filio relincente, sub conditione, si delicta & voluntate patris uxorem duxerit, filius legatum non obtineat, cum sine licentia & voluntate patris uxorem ducit, *gloss. in c. cum secundum leges, de hæret. in 6. quam multi Dd. sequuntur, ut testatur Ans. de Gamma decis. 314. n. 1. Diff. Abb. in c. Ecclesia, n. 15. de constit. Felyn. ibid. n. 60. Alex. in l. turpia, §. 1. de cond. & demonstr. per illum text. Eman. à Cost. in l. cum tale, §. si arbitratur, per illum text. & l. filia sua, eod. tit.* d) modò cadat in virum constantem, *c. significavit, qui dux. in matrim. Covar. d. c. 3. §. 5. in princ. Mozz. tit. de subst. matrim. nu. 7. Beza d. tract. pag. 82. in metu autem reverentiali secus est, l. 22. de rit. nups. lasé Covar. d. c. 3. §. 6. num. 3. & 4. (Diffent. Io. Ign. in l. 3. §. eleganter, ad SC. Syllan. num. 176.)* Metus porro, quo matrimonium vitari diximus, non probatur uno teste, *arg. l. 12. de test. Alc. 3. præsumt. 7. Covar. d. §. 5. num. 11. Diff. Corpoll. caus. 144.* e) Io. Andr. Abb. & Præf. per c. ad id, de sponsal. c. 1. de his quæ vi. Mozz. d. loc. nu. 10. f) cpen. de spons. ubi regula generalis: verba esse accipienda secundum sensum communem, *c. ex literis. 1. de spons. arg. l. 7. de supel. leg. gloss. in l. 52. §. 4. de legat. 3. ut, volo te in uxorem; ubi sponsalia sunt de præsent. Volo te ducere in uxorem; ubi potius videntur sponsalia de futuro, Covar. p. 2. c. 4. §. 1. num. 4. (Diff. Card. in d. c. ex literis.)* sicut & cum dicitur: habebote in uxorem, *Covar. d. loc. num. 5. (Diff. gloss. & Dd. in c. ex parte, de sponsal.)* item, nullam aliam habebote nisi te, *arg. l. 21. §. penult. de act. emt. Alc. in l. actione, C. de transact. (Diff. las. & Curt. jun. ibid. & vulgò Dd. qui matrimonium: aliter Covar. d. c. 4. num. 8. vers. ex quibus. qui ne quidem sponsalia sic contracta putat.) vide de his & similibus Benst. p. 1. q. 8.*

VI.

Consensus ille est vel purus a, vel conditionalis b: ubi regula generalis, conditiones honestas c admitti, illicitas repudiari d. Consensui generatim opponitur error, qui si sit in ipsa persona e, stricto jure matrimonium vitabit: non etiam facile, si sit in accidenti f.

a) quem plerumque comitantur archæ sponsalitiæ, l. 38. de rit. nups. idq; plerumque sunt annuli, l. 11. §. 6. de act. emt. l. 5. §. 15. de inst. act. Quæ an ultrò citroq; dari solitæ sint, hodie quidam ambigunt. *Aff. gloss. in l. ubi, C. hic. Wesspar. cod. Hipp. à Coll. in l. 30. de R. I. Negat Cuj. 4. obs. 26. Vult. 1. jurispr. 18. in fin. post nu. 13. Borch. ad §. 2. inst. de emt. Nuptiis non securis arrhas sponsus amittit, si per ipsum stetit: si per ipsam, ea in duplum tenetur, l. 3. §. C. de spons. Aliud sunt sponsalitia, de quib. Vult. d. c. 18. in fin. Goth. ad d. l. 3. Geil. 2. observ. 80. num. 3.* b) csuper eo, c. de illis, de cond. appof. qui non efficit matrimonium statim, ut not. Canonist. ibid. *Covar. p. 2. c. 3. §. 1. Diff. Spec. tit. de cond. appof. col. 1. quod tamen probat Beza d. tr. pag. 9. si conditio apposita prioris sit necessaria, quæ non nisi cum ludibrio adhibetur, vide Toming. decis. 10. per discurs.* c) d. c. c. lasé Cov. d. c. 3. §. 1. & 2. Mozz. tr. de nups. in pr. nu. 14. imò & conditio illa non protinus inhonesta est, quæ ad lucrum tendit, ut: ducam te, si 100. in dotem dederis, d. c. de illis. *Ang. Fulgos. las. in l. 1. c. de inst. & subst. unde constat, posse quem spe lucri consequendi ad matrimonium invitari, adde l. 71. §. 1. (ubi malè Pand. Flo. pro matrimonio, legunt, testamentum) de cond. & dem. stipulatio tamen pœnalis apponi spon-*

salibus

salibus nequit, *c. gemma, de spons. vide Beuf. p. 1. q. 4.* d) *c. 1. r. ff. de cond. app. id eoq;* pro non adjectis habentur. *Dd. vulgò in d. c. 1. Cov. d. c. 3. §. 2. per tot.* quod tamen rectè limitat *ibid. n. 5.* in iis, quæ ita impossibilia sunt, ut potius ad redarguendum vel jocandum afferuntur, quam ad consensum demonstrandum; sequitur Beza *d. sr. pag. 10.* Illud addo: conditionis eventu effici sponsalia pura sine novo contractu: *Abb. & alii in d. c. de illis, Toming. d. decis. 10. (Diff. Cov. d. c. 3. pr. n. 5.)* itemque conditionale matrimonium purum effici, si conditionis eventum præcedat copula, *vulgò Dd. in d. c. ff. nec obstat c. per tuum, eod. ubi non probatum erat à viro, quod post conditionis defectum copula intercellisset. Cov. d. c. 3. §. 1. nu. 13. Diff. gl. ibid.* e) *c. 1. 29. q. 1. arg. l. 1. r. de jurisd. l. 11. de contr. emt. Mozz. in col. matrimonium, nu. 5. Cov. d. c. 3. §. 7. num. 1.* nisi post compertum errore sponsus sponsam cognoverit: atq; ita Jacob summo jure non est usus, *Gen. 29. vers. 23. & seqq. Bez. d. sr. p. 83. Covar. d. loc. Ita compressam ab alio ignoranter qui ducit, justè errore prætendit. Harm. 4. epis. 12. Matth. 1. vers. 15. Beuf. p. 2. q. 14. Beza d. sr. pag. 228. arg. Deut. 22. vers. 21. Diff. Wes. hic, n. 8. Hof. summ. de matr. num. 26. Cov. d. c. 3. §. 7.* Alieni verò nominis suppositio errorem in persona non includit necessariò, *Beza d. sr. pag. 83. Diff. c. tua nos, de spons. contra juris omnis rationes. Mozz. de subst. matr. num. 11. & vulgò Can.* f) unde inferunt vulgò: etsi dolus det causam contractui, ad talem errorem regendum circa qualitatem personæ seu fortunam, non tamen vitiari matrimonium: *Cov. d. §. 7. nu. 3.* quod in matrimonio nondum consummato vix admitterim: cum sit bonæ fidei hic contractus, qui per dolum causam ipsis dantem fiunt nulli, *vide p. 1. disp. 28. th. 2. lit. F.*

VII.

Sponsalia fiunt a ob nuptias b, quæ sunt maris & scæminæ c conjunctio d, individuum vitæ consuetudinem continens e: quæ mortuo uno conjuge reiterari ab altero possunt f, atq; de novo benedicendæ sunt g: commune earum effectum, si justæ sint h, est potestas maritalis in uxorem i, & patris in liberos ex iis progeneratos k.

a) *l. 6. de sponsal. l. 13. §. Divus, de adult. per not. sup. th. 1.* b) quæ à nubendo, h. e. velando nominantur, quod proprium sponsarum, unde matrimonium & nuptias opponi notat Borch. ad pr. Inst. hic, ut in §. pen. eod. l. 10. & seq. hic. quæ & conjugium, *l. 21. C. hic. sæpè matrimonium, quod uxor cum spe materni nominis obinendi nubat, à fine, Agell. 18. nott. Ast. 6. Augustin. 19. contra Manich. 26. Isidor. d. loc. Diff. Dec. in l. 3. de jurisd. afferens hanc causam, quia mater semper certa, non item pater, vide Menoch. 2. arb. jud. q. 89. Matrimonii institutio divina, *Gen. 2.* non tamen propriè sacramentum. (Diff. Canonist. omnes. *Cov. p. 2. c. 1. nu. 1.*) actus sanè legitimus, *argu. l. 77. de R. l. Cov. p. 7. c. 3. m. 3. ratione solennium, & quia conditionem non admittit: arg. eorum qua tradit Ale. 3. parerg. c. 4. (Diff. variè Dd. ratione personarum contrahentium contractus, l. 30. de R. l. arg. l. 2. 3. de obl. & act. Althus. 1. jurispr. 38. ubi societati promerctali societatem conjugalem opponit.* c) *l. 1. hic, unus non plurius, argu. Gen. 1. vers. 27. & 2. vers. 22. & seqq. Matth. 19. vers. 3. & seqq.* d) animorum primò, secundariò corporum: *Gorb. ad d. l. 1.* atque illa est conjugii materiale, *vide Cov. p. 1. s. 1. m. 3. Mozz. tit. qua res sit in contr. matrim. n. 2.* e) *§. 1. Inst. de patr. pot. d. l. 1. hic,* atque in eo est formale conjugii, atque ejusdem consummatio: quæ ut esse possit, necessaria est sponsæ ad domum deductio: domum intelligo, in qua maritus sit paterf.*

paterf. & dominus, l. 5. in fi. hic, l. pen. de don. int. vir. & ux. l. pen. de incest. nupt. Hot. 4. obser. 26. & ill. q. 19. Briff. 1. select. antiq. 18. P. Fab. in l. 30. n. 6. de R. l. Rob. 1. sent. 4. Vult. 1. jurispr. 19. n. 7. Bodin. 1. de rep. 3. Marq. Freher. 3. de infam. 17. n. 11. Mauser. ad tit. Inst. hic, circa princ. eademque sententia jure Saxon. expresse probatur, dum eo jure ingressus tori maritalis requiritur, Landrecht lib. 1. arr. 45. (Diff. Duar. ad tit. sol. matr. Cuj. in par. C. b. Pac. 5. antin. 47. Geil. 2. obs. 90. nu. 4. & alii) atque huc pertinet etiam, ut uxor habeatur affectione maritali, l. pen. C. de repud. l. 32 §. 13. de don. int. vir. & ux. l. 16 §. 1. quib. ut indign. l. 31. de donat. Unde apparet affinitas concubinitus cum matrimonio: nam & concubina una tantum, & soluto permixta erat, sed quæ non haberetur affectione maritali, l. pen. & tot. tit. de concub. Hot. d. q. 19. An in nuptiis cum concubina dotalia instrumenta requirantur, dictum est p. 1. diff. 2. th. 6. lit. F. f) 1. s. C. de sec. nupt. quæ tamen permixta magis quam probata. Cuj. par. ibi. Vult. d. c. 19. in fin. adde Cov. p. 2. c. 3. §. 9. nu. 4. vide Bez. de polygam. fol. 30. & seqq. g) argu. 1. Cor. 7. vers. 39. 1. Tim. 5. vers. 14. Bez. d. tr. pag. 155. Bucer. 2. de regno Christi. 20. Diss. jus Canonicum, Mozz. de nat. matr. n. 10. & seq. Cov. d. p. 2. c. 8. §. 11. n. 2. h) pr. Inst. hic, §. pen. eod. Si in gradu prohibito contractæ sint ignoranter nuptiæ, ad quem pertinent utrinque; acquisita? Pro ignorante contra fiscum stabimus: gl. in l. 4. C. de incest. arg. l. fi. de leg. 1. Em. Costa in c. si pater. verb. uxorem. n. 6. de testam. (Diss. Clar. Salic. & vulgò Dd. in d. l. 4. Arg. l. 32 §. fin. de don. int. vir.) de discrimine incestuum & nefariarum nuptiarum vide Cuj. par. C. de incest. & Nov. 22. Vult. d. c. 19. n. 26. & seqq. i) jure naturali & divino, Genes. 3. vers. 16. & 24. vers. 58. Levit. 22. vers. 12. ubi Nic. Lyra. Num. 30. vers. 4. & 7. ubi Aug. in q. c. 59. Deut. 22. vers. 5. 1. Cor. 11. vers. 6. & seqq. Ephes. 5. vers. 22. adde exempla juris gentium ex Tiraq. 1. leg. connub. & jure canonico, c. honorantur, 32. q. 2. c. voluit, 33. c. 1. de frig. & malefic. Bal. in cap. 1. an mar. succ. ux. jure tamen civili veteri non aliter, nisi filia esset à patre emancipata, & si certo modo in amplexum viri venisset: unde distinctio matrimoniorum quæ habentur farre, coemptione, usu. Brisso. d. lib. quod moribus postea rectè mutatum, vide latè Bodin. 1. de Rep. 3. mulier igitur viri domicilium sequitur. laïe Tiraq. d. l. 1. n. 28. etiam defendendo se, c. constitutus, de test. ubi Bal. notab. 1. laï. Dec. in l. 19. de jurisd. et si agatur ad dissolutionem matrimonii, c. ex parte, de rest. spol. (Diff. Panorm. ibid. notab. 4.) An igitur tenebitur sequi maritum vagabundum? utique si ab initio sciverit talem esse, sibi imputabit: sin minus, humanior esset negantium sententia. Tiraq. d. l. 1. n. 39. ubi vide alleg. Cov. p. 2. c. 7. pr. n. 5. Huc & illud refero: licet de jure civili maritus curator uxoris esse nequeat, §. pen. & ibi gl. Fab. Ang. & Dd. Inst. de excus. tut. l. 14. de cur. fur. l. 2. C. qui dar. tut. poss. l. 4. l. 17. C. de exc. tut. Pigg. d. tr. q. 3. n. 63. ne ad certam litem quidem, Sal. in d. l. 2. Ang. in d. §. pen. (Diff. Barr. in l. 31. §. fin. de procur. Bald. Alex. laï. in l. 2. C. eod.) tam de jure Saxon. quilibet maritus uxoris suæ curator legitimus est. Landr. lib. 1. arr. 31. ibi gl. & Zobel. in addit. & lib. 3. arr. 45. vers. der Mann ist auch Vormund. Reinh. 2. diff. jur. civ. & Saxon. tit. de tutel. diff. 2. Fachs. diff. 8. Zobel. 2. diff. 23. et si nobilitate generis marito præcellat, Zobel. 2. diff. 24. Schrader. tr. feud. p. 10. c. 19. n. 156. Sneyd. ad d. §. pen. n. 3. in fin. vide pulchrè & latè Dan. Moller. in comment. ad constit. Saxon. p. 1. c. 8. n. 3. & per tot. adde notata supra p. 1. diff. 9. th. 6. lit. A. Cujus juris singularis consideranda est ratio & effectus. Ratio est: quia per nuptias, tanquam per emancipationem, mulier ex potestate patriæ transit in potestatem mariti, Landr. d. lib. 1. arr. 31. wenn ein Mann ein Weib nympt/so nimpt er sie in seine gewehr/ vnd all ihr Gut in rechte Vormündtschaft. Sneyd. ad tit. Inst. quib. mod. patr. pos. solv. in fin. nu. penult. Seelbag. in epit. jur. civ. & Saxon. class. 2. tit. 8. diff. 5. Schurff. conf. 20. n. 19. vol. 2. Constit. Saxon. p. 2. c. 1. (Diff. Gæden. conf. 66. nu. 17. Zobel. in ad-

dis. ad Landrecht lib. 1. art. 31. & 2. diff. 25. qui hoc saltem de cura bonorum & administratione intelligunt.) quod & juri divino consentaneum est: *confer Gen. 3. vers. 16. 1. Cor. 14. vers. 36. Eph. 5. vers. 22. & 33. 1. Petr. 3. vers. 6.* idemque in Hispania, Gallia, Longobardia servatur; vide remissivè quæ tradit Dauth. *de testam. num. 159. Bodin. 1. de rep. 3.* Effectus in eo est, quod uxor sine consensu mariti nihil donare vel alienare de bonis suis potest, *d. art. 31. & art. 45.* scilicet inter vivos, *Sneid. d. loc. Nov. Elez. Aug. p. 2. c. 15. §. gleiches gestatt. & adde Weichb. art. 65. Zobel. 2. diff. 10. 21. & 22.* ubi multas quæstiones huc pertinentes pulchrè disputat, *Fachf. diff. 7. Reinh. 1. disp. 7. 8. & 9. Stelbag. d. class. 1. c. 8. diff. 13.* Aliud est, si sciente marito uxor bona administret, & mutuum in utilitatem bonorum contrahat, tum enim maritum eo ipso teneri ad mutuum solvendum, quod in rem communem versum est, non dubitari debet. Unde Sichard, *ad tit. C. ne uxor pro marito, &c.* notat illum titulum in Germania non observari, sed ferè consuetudinibus & statutis in contrarium factis abrogatum esse, *adde Mynf. 1. obs. 19. Geyl. 2. obs. 90.* Quod verò de jure Saxon. diximus, uxorem sine consensu mariti nihil donare vel alienare posse, hoc inde fit, quia bona ipsorum, constante nimirum matrimonio, censentur ab ipsis invicem pro indiviso possideri, *Zobel. 2. diff. 16. aded, ut maritus usufructum omnium bonorū uxoris suæ habeat absq; ulla differentia & distinctione. Coler. p. 1. proc. exec. c. 3. n. 204. & seq. et si proprietatem non habeat, Fachf. diff. 6. Reinh. p. 6. diff. 21.* in dotalitio etiam, et si uxor usufructum habitura est soluto morte mariti matrimonio, tamen matrimonio stante maritus etiam dotalitii perfectam administrationem habet, *Zobel. 2. diff. 17.* Tandem & illud notandum: quibusdam in locis effectum hujus juris quadatenus etiam post mortem unius ex conjugibus durare: puta in iis locis, ubi statuto cavetur, ut superstes debitum à defuncto contractum exsolvat: quod et si durum videtur, quia tamen in commodis etiam percipiendis locum habet, de jure valere existimo, *per notat a Mynf. 1. obs. 29. in fi. Geyl. 1. obs. 24. n. 11. & obs. 90. in pr. Mynf. resp. 32. n. 25. Coler. p. 1. de process. execu. c. 3. n. 39. Moller. 2. semest. 41. n. 8.* k) *vide supra p. 1. disp. 2. 1. b. 5. adde Afcam. Clem. tr. de effect. patr. pot. & quod marito egenti alimenta præbere teneatur non tantum ex bonis dotalibus, sed etiam ex paraphernis, arg. L. 23. §. si maritus, sol. mat. Soar. lit. B. nu. 13. Clar. §. fin. q. 82. stat. 1. n. ult.* quam ampliacionem de jure Saxonico esse indubitam scribit Martin. Coler. 1. aliment. 12. n. 9. allegans ad hoc *Landrecht lib. 1. art. 31.* ubi dicitur: Mann vnd Weib haben nicht gegreyet Out zu syrem Leibe. Unde licet marito prodigo bonorum uxoris administratio auferatur; tamen uxor ei redditus communicare cogitur, *ut determinat Schurff. 1. conf. 80. in fin. & hoc ipsum reciprocum esse in marito, ut & ipse uxorem inopem & ægram alere teneatur, notat vi supra p. 1. disp. 10. 1. b. 3. lit. E.*

VIII.

Matrimonium consummatum inter vivos solvitur a tantum alterius conjugis adulterio b, & malitiosa desertione c: sponsalia etiam aliis modis d: autoritate judicis e semper interveniente, qui etiam secularis f esse potest.

a) nam si propter frigiditatem insanabilem petatur divortium, id non solvitur propriè, sed irritum pronuntiatur, *vide Beust. p. 2. qu. 14. & seq. Beza d. tract. p. 91. & seqq.* & cum alter conjugum cogi non debet, ut cohabitaret cum periculo peccati, sed declaratione judicis interposita alii nubere poterit. Diss. Conan. & alii, quos refutat Beza d. loc.

b) *l. consensu. C. de repud. Matth. 5. vers. 31. & 19. vers. 9.* quod omnes

omnes concedunt: & quidem in totum, non quoad mensam & thorum, quod malè confinxerunt canones, c. 16. §. 2. & *alibi*: quos latè refellit Beza d. tr. p. 156. & dimisso ob adulterium uno, pars innocens cum alio nuptias contrahere poterit: imdetiam pars nocens, certis tamen legib. Beza d. tr. p. 169. Buc. 2. de regn. Christ. 12. & 24. §. 31. (Diff. plerique, vide latè Cov. p. 2. c. 7. §. 6. nn. 13.) nisi uterque sit nocens, plura vide infra diff. 33.

c) 1. Cor. 7. vers. 15. & vers. 39. quod à consistoriis Eccles. Evangelicarum passim usu receptum rectè servatur, & deserto aliz nuptiæ conceduntur: vide Beuff. p. 2. q. 26. 27. 28. 29. 30. & 31. Atque has duas causas tantùm agnoscunt sacre literæ: addidere Imp. & alias multas, t. r. C. de divort. quas putamus admitti à Christiano magistratu non debere. Diff. Buc. d. lib. 2. c. 17.

d) ut superveniente morbo incurabili, &c. de quibus vide latè Mozz. t. r. quom. solv. spons. Cov. d. p. 2. c. 5. per tot. Hodie tamen id receptum est, quia sponsalia publicè & testatò ferè contrahuntur, ut cogatur etiam, si causa negandi non sit evidens & probata, sponsalia pars nolens implere. Beuff. p. 1. q. 58. & 59. si absit sponsus, quando teneatur cum expectare sponsa, ibid. qu. 60. & quomodo in eo casu ad liberationem procedatur, q. 61. & seqq.

e) olim quomodo potuerit fieri, vide l. 9. de divort. vide c. 1. §. 3. q. 2. c. 9. §. 9. m. 6. c. 3. de divort. c. 16. de off. deleg.

f) est enim matrimonii contractus mixtus: quod ad societatem humanam attinet, planè civilis: quod ad Deum autorem & mysterii significationem, Ecclesiasticus, vide plenè Bez. d. tr. p. 245. & seqq. Buc. d. lib. 2. c. 15. add. Basil. Monner. tr. de clandest. conjug. pag. (mibi) 20. Diff. Cov. d. p. 2. c. 8. §. 12. per tot. Mozz. sit. de nat. mat. n. 18. & seqq. qui simpliciter & absolute conjugium dicunt esse rem spiritualem. Coronidis loco sit: pessimo exemplo à posterioribus Canonibus permitti, ut raptor cum rapta liberè possit contrahere matrimonium, quod enim in l. un. C. de rapt. c. placuit. c. de puellis. §. 6. q. 2. contra statuitur, id iustissimam rationem habuit jure divino & humano suffultam: contra quam non potuit nec debuit aliud jus induci, in c. fin. de rapt. (Diff. Covar. d. p. 2. c. 3. §. 9. nn. 1.) quibus quæstionibus opus non esset, si ubique locorum æqualis circa puniendâ delicta magistratuum animadversio vigeret, vide d. l. un. p. §. D. art. 118.

DISPUTATIO VII.

De jure dotium.

Respondente Josepho Amman ab Ammanseck, Styro.

THESIS I.

DOs a est jus b in re c marito ad sustinenda onera matrimonii à muliere vel alio pro ea constitutum d: acin profectitiam & adventitiam rectè distribuitur e.

a) generatim quidquid datur, ut Gen. 30. vers. 6. sic vulgò dotes animi & corporis nominamus: & Varro 4. de re rust. vineam cum sua dote, h. e. accessoriis: & in jure dotes prædiorum, l. 2. §. fin. l. 20. §. 1. de instr. leg. l. 34. §. 1. de leg. 2. & in jure Canonico dotes ecclesiarum sive sacellorum, c. cum sicut, de consecr. Eccles. c. pia mentis, 16. qu. 7. at hic in specie est pecunia nuptiarum causa data. Varro 4. de ling. Lat. & vide seq. b) arg. l. 7. bic. l. 5. pr. de impens. dos. l. 21. §. 1. de don. int. vir. Bart. Imol. Roman. in rub. sol. matr. & multis

multis quæ alleg. Phannuc. tr. de lucro dotis, in rubr. n. 7. Diff. Az. in sum. C. hic, quem sequitur Bald. Novel. tr. de dote, pr. Ang. Castr. Bulg. Crot. Socin. Zas. in rub. sol. matr. Phann. d. loc. Duar. hic, c. 1. Hotom. hic, pr. qui tem definitiunt vel donationem. Quia & jus universale dos est, arg. superiorum. Bart. nu. 2. in d. l. 5. pr. de impens. dat. laf. rub. sol. matr. nu. 28. Wef. par. C. de inoff. donat. (Diff. Bald. in l. 6. C. de sent. sine cert. quant. prater sup. alleg.) adeoq; libellus & sententia generalis in ea valet. Bart. d. loc. laf. Campes. hic, q. 4. Diff. Zas. d. rubr. c) quod omnium optimè explicata videtur Guibert. c. 2. n. 4. & seqq. ubi ostendit, quoniamodo universitatis mista sit dos. d) l. 76. in fin. hic, l. 13 §. 1. de fund. dot. l. 1. C. de dos. caus. Vlp. in fragm. tit. 6. §. dos qua 8. Unde rectè arguitur, dotem promissam propriè dotem non esse, arg. l. 1. C. de dos. caus. Guib. d. c. 2. n. 12. & seqq. Obr. disp. de dotibus, th. 241. & seqq. Diff. laf. Rip. & vulgè Dā. in rub. sol. matr. Camp. p. 1. q. 2. Geil. 2. obs. 79. n. 1. & 2. quia tamen per relationem ita appellatur, inde concludimus, statutum de lucro dotis etiam in dote promissa locum habere, arg. l. 9. vers. hoc tamen, C. de pact. conv. super dot. l. 2. 3. 6. C. de dos. promiss. gl. in l. un. §. accedit. C. de rei ux. act. Rol. à Vall. de lucro dot. q. 5. per tot. & seqq. Bald. Novel. hic, p. 6. privil. 37. laf. 1. conf. 38. & 115. Geil. d. loc. Diff. Bart. & alii in l. jubemus, §. jam. C. de SS. Eccles. imò amplius, statutum tale putamus locum habere in desponsata per verba de præsentī, nondum tamen traducta vel cognita, arg. l. 30. de R. i. junct. c. 1. & passim sub illo tit. de spons. & quia in statutis communis loquenda usus attenditur potius, quam verborum proprietas, argu. l. fin. C. qui ven. et. imp. e. quamvis, de V. S. Geil. d. loc. n. 5. idem plenè c. seq. n. 3. ubi videtur alleg. adde Rol. à Vall. d. 2. r. q. 106. n. 1. 2. 3. u/ q. ad n. 19. Camp. d. tr. p. 5. q. 13. Cost. in l. 1. de sponsal. Wef. ibi. par. n. 7. & ad tit. C. de inoff. dot. n. 6. Myns. 6. obs. 78. Diff. plurimi relati à Rol. à Vall. d. loc. n. 19. & à Geil. d. loc. n. 1. 2. adde Schneid. tr. de success. inc. vir. nu. 19. arg. nuntur. l. 24. C. de nupt. l. 15. de cond. & dem. Jure tamen Saxon. vice locust hic quæstioni, propterea non dat maritus & uxor bona sua pro indiviso possident, Landr. lib. 1. art. 31. su. item etate/ h. e. quamdiu vivunt, communio autem illa non incipit, nisi post nuptias consummatas, wenn der Mann das Ehtis der Wath besdritten. e) Vlp. in fragm. d. tit. l. 5. 35. 81. hic, l. 2. §. 1. sol. matr. l. 4. C. de col. las. l. un. §. 1. de rei ux. act.

II.

Profectitia dicitur, quæ à patre profecta est de bonis vel factis ejus a: quam officii paterni ratione dare pater cogitur b etiam locupletis c, emancipatæ d: non tamen hæreticæ e, turpiter viventis f, infcio patre ante annum 25. ætatis indigno maxime marito nubenti g, naturali h, spuria i.

a) d. l. 5. pr. & §. seqq. & in dubio ut parens dedisse non ut extraneus intelligitur, l. 7. C. de dos. prom. ubi laf. Goth. l. 10. pr. l. 59. sol. matr. d. l. 5. §. 5. & §. fin. Diff. gl. in l. 2. §. 1. & ibi Bart. n. 4. sol. matr. Cyn. in d. l. un. §. accedit. C. de rei ux. act. Const. Roger. hic, c. 10. n. 5. b) l. 19. ubi Goth. de ris. nupt. l. fin. C. de dos. prom. & arg. l. 17. ad SC. Maced. Diff. Connan. 8. comm. 8. ubi ait: patrem cogi quidem posse ut filia conditionem quærat, ac non ut illi dotem attribuat. c) arg. d. l. fin. §. neq. enim. Bald. Novel. d. p. 6. privil. 4. Roger. d. tr. c. 3. n. 4. Guib. hic, c. 4. n. 13. Geil. 2. obs. 95. n. 14. Everh. in Top. loco, à dote ad alim. n. 1. (Diff. Bart. in l. 22. §. 4. ad Trebell. Alc. 8. parerg. 3. Conn. d. c. 8. n. 7. per l. 22. §. pen. ad Trebell.) quod etiam verum est si dos ei semel à patre data sine culpa ipsius perierit, arg. l. 22. §. 1. sol. matr. gl. in l. 2. §. 1. verb. dos, eod. Camp. p. 1. q. 15. & 26. laf. in §. fuerat, nu. 35. & nu. 117. Inst. de act. d) d. l. 5. §. 11. adde alleg. ad lit. A. Diff. Obrecht. d. diff. th. 88. & seqq. per d. l. 5. §. 11. l. 44. l. 51. eod. e) l. 19. C. de hæret. Nov. 115. c. 3. §. 14. est enim hæreticos

HH

crimen

crimen publicum, l. 4 §. 1. C. d. ii. Sed ne pro affectibus hominum turpiter erraret hac in parte, definimus hæreticum eum, qui errore in doctrinæ Christianæ fundamentum impingentem pertinaciter defendit. l. 2 in fin. C. d. iis. Nov. 109. pr. vers. hereticos. Vult. 1. iur. i. 46.

f) l. 19. C. de inoff. test. d. Nov. 115. c. 3. §. 11. g) auth. sed si poss. C. de inoff. test. d. Nov. 115. c. 3. §. 11. vers. si verò. Bal. Nov. p. 6. priv. 16. Cam. p. 1. q. 13. n. 1. Geil. 2. obf. 95. n. 10. & seq. & Dd. ibi. citati. idq; humanius est. Sed jure civili subtiliter inspecto crediderim patrem ad dotis constitutionē filix minori etiam digno sine suo consensu nubenti cogi non posse: quod placet Guib. d. tr. c. 3. n. 19. Obr. d. diff. 1. 82. & seqq.

h) arg. l. 41. §. patris. 11. de leg. 3. Bart. Bald. Imol. in rubr. sol. matr. Bald. in l. fi. C. de dot. prom. & in auth. qua res. C. comm. de leg. Camp. p. 1. q. 17. Guib. c. 3. n. 9. & fa- cit l. 8. C. de nat. lib. Nov. 89. c. 12. junct. l. 29. C. de inoff. Diff. pleriq; Canonist. arg. c. cum habe- ret. qui dux. quam poll.

i) Geil. 2. obf. 88. potest id facere, sed non tenetur, arg. l. 2. de off. Praef. l. 40. de jud. Diff. Palaot. tr. de spuris. c. 49. Menoch. 3. prafumt. 15. nu. 36. Cov. in epis. de retral. lib. 4 p. 2. c. 8. §. 6. num. 11. & ibi alleg. sed si faciat hoc, & fortè ultra vires, an quod excedit alimentorum modum constante matrimonio repetet pater? Maxi- mè: nisi fortè maritus ignoraverit sponfam suam esse spuriam. Bart. in l. fin. qua in fraud. cred. Cov. d. loc. Diff. Palaot. d. tr. c. 50. Illud addo: si filibus legitimis paternæ suc- cessioni renunciantibus dotem esse dandam ad mensuram legitimæ, ut justè dota- tæ dicantur, l. 29. 35. C. de inoff. test. adq; id tempore mortis non datæ dotis conside- randa sunt patris bona, arg. l. 3. §. fi. de bon. lib. Cast. in d. l. 35. Zaf. in l. 62. n. 26. de V. O. facit §. quantitas. Inst. ad l. Falc. Diff. Boër. decis. 62. Porò quomodo dos congrua dici possit, & quale hîc debeat esse boni viri arbitrium, vide Menoch. 2. arb. jud. c. 149. & conf. 211. per tot. Sim. de Prat. conf. 90. in fin. Tessaer. decis. 192. per totum.

III.

Dos adventitia dicitur, quæ ab extraneo quovis citra parentem pater- num constituitur a, ut à matre b, avo materno c, fratre, qui sororem con- sanguineam inopem dotare tenetur d, non etiam matrem e, & alio quo- vis f: ubi id generale, promittendo g dotem omnes obligari.

a) atque sic extranei loco omnes habentur, qui per virilem sexum non as- cendunt, d. l. un. §. 13. l. 16. C. hic. Vlpia. in fragm. d. iis. 6. atque hæ personæ ad dotandum non nisi in certis casibus coguntur, ut jam dicitur. An igitur avus paternus dotare cogitur? sanè iis casibus quibus pater cogeretur, nisi egestas obstarat, arg. l. 6. de col- lar. l. 7. §. fi. de in rem vers. l. 33. de pati. Rom. in l. 1. sol. matr. Bald. in l. fin. de dot. prom. Roger. 2. 3. num. 1.

b) l. 14. C. hic. nisi ex magna causa, h. e. ut Bart. Bald. Cyn. Alb. Jac. ac- ciptiunt, in casu extremæ inopiæ paternæ: vel ex causa lege specialiter expressa, ut si mater sit hæretica, filia Christiana: arg. l. 19. C. de har. cujus intuitu Tribonianum probabile est in l. 14. C. hic. verba illa: (vel lege specialiter expressa) addidisse. Obr. d. diff. 220. & seqq.

c) nisi in casu itidem inopiæ, l. 45. sol. matr. & tum ptofe- ctix loco erit: si pater divite avus dotarit, adventitia dos censetur, d. l. 6. de collar. l. 79. hic. Menoch. 3. prafumt. 17.

d) l. 13. §. fin. de adm. tut. & ibid. Dd. Duar. hic. c. 3. Wes. par. n. 3. Zaf. in l. 1. nu. 29. sol. matr. Tessaer. d. decis. 192. n. 7. & seq. e) arg. d. l. 13. §. 2. de adm. tut. Arg. in l. 1. sol. matr. Camp. p. 1. q. 21. Diff. Hor. hic.

f) sive de suo: ut quilibet alius extraneus: sive de bonis nubentium, ut tutores & curatores, l. 6. l. 69. §. 5. hic. l. 9. C. de adm. tut. l. 28. C. de episc. aud. qui si maritus non rem sed pecuniam in dotem sibi dari velit, ad distractionem non sine decreto pervenient, l. 6. in fin. hic. l. 8. nu. 6.

8. ubi Goth. *C. de prad. min. Bald. Nov. p. 7. privi. n. 5. pr. Cuj. 7. obf. 23.* g) *2. f. C. de promiss. atq; talis pollicitatio neq; pactum nudum est, neq; legitimum: sed est conventio cuius causa, ut uxor ducatur. Conn. 5. comm. 3. unde et actio, l. 45. de pass. l. 5. de praesc. verb. l. 3. C. de rer. permis. Dissent. vulgò Dd. quorum sententiam defendimus p. 2. disp. 6. th. 2. lit. C.*

IV.

Dari porro in dotem possunt res omnes quæ in commercio sunt, etiam incorporales, æstimatæ & inæstimatæ b, (non tamen alienæ c.) etiam indefinitè promissæ d ad arbitriū boni viri reducendæ, & bona omnia e: quamvis in dote constituenda læsis succurratur f. Ob promissam etiam à muliere dotem fidejussor interpositus tenetur g: qui tamen à marito ne volente quidem pro conservanda dote accipi nequit h.

a) l. 7. §. 2. l. 54. 66. 78. hic, l. 6. sol. matr. l. 13. §. 10. de pet. her. l. 5. 17. 30. C. hic, d. l. un. §. 7. l. 7. C. de usufr. An & feudum? ita puto, si modò ejus natura id patiatur, c. 1. de eo qui sibi & her. Dd. in c. 1. §. donare, qual. ol. pos. feud. al. Curt. tr. feud. p. 4. n. 93. ubi respondet ad contrariam. Wurmbs. pract. obf. sit. de feud. obf. 19.

b) l. 52. hic, l. 31. §. 2. C. eod. in illis mariti est periculū, l. 10. & seq. ubi Cost. hic, l. 10. C. eod. arg. l. 3. locat. quod plenius distinguit Duar. in l. 66. §. 3. sol. matr. & facta traditione plenum dominium ad illum dicitur pervenisse, d. l. un. §. 9. l. 5. C. hic, l. 29. de pact. dot. in inæstimatis distinguitur, ut postea dicitur. c) l. 34. 67. hic, l. 13. C. eod. l. 3. C. de praesc. long. temp. dotales tamen sunt, si à marito sint usucaptæ, d. l. 67. & t. pro dote. vel constitutæ, l. 81. hic, arg. l. 13. si cert. pet. l. 13. C. de cond. ind. atq; sic actione dotis veniunt restituentæ, l. 6. §. 1. hic, l. 11. sol. matr.

d) l. 69. §. 4. hic, l. 13. C. de dot. prom. quib. non obf. l. 1. C. eo. Forcat. in cupid. dial. 2. n. 8. 9. adde gl. & Dd. in d. l. Bald. Novel. p. 6. privi. 11. Tib. Decian. 2. responf. 32. nm. 63. Diff. Duar. l. disp. 56. Guib. c. 4. n. 4. & 7. vide de ead. quest. Rob. 4. sent. ult. Conn. 8. com. 8.

e) modo non adjiciatur pactum lucrandæ dotis, l. 4. C. hic, l. 72. eod. futura tamen hoc casu non intelligentur. Hor. hic. Vaud. l. q. 31. Geil. 2. obf. 82. nec omnia bona in dotem data præsumuntur ex eo, quòd mulier tacitè maritum omnibus suis bonis uti frui patitur, arg. l. 6. hic, vide Wespar. C. de inoff. dos. plurium sententias adducentem. Diff. ipse

ibid. cum Bart. in l. si constante, num. 78. sol. matr. aliter dissentit Lac. Curt. conjest. 39. qui ex eo, quòd hodie plerunq; mariti plenam & justam omnium, quæ uxoris sunt, administrationem habent, negat hodie in Belgio, in quo vixit, & scripsit, dotes esse. An dote non constituta, bona mulieris dotalia vel paraphernalia censeantur, vide Menoch. 3. præsum. 8. & 9. Tessaur. decis. 187. Fr. Viv. l. decis. 17. num. 11. Hier. Laurent. decis. 18.

Toming. decis. 30. Wes. conf. 25. Dan. Moller. ad constit. El. Aug. p. 1. c. 28. n. 38. & multis seqq. ubi ad quæstionem practicabilem, de jure nimirum hypothecæ & prælationis, quam mulier in concursu creditorum mariti in bonis ejusdem habet, insert: de qua vide

inf. p. 2. disp. 24. th. ult. lit. C. f) minoribus per restitutionem, l. 1. C. si adv. dos. l. 9. §. 1. de minor. reliquis ex æquo bono, l. 6. pr. ubi Alber. Cost. & alii, adde l. 12. §. 1. hic. Roger. c. 8. nu. 67. et si læsio sit infra dimidium. Pin. ad l. 2. C. de resc. vend. p. 1. c. l. nu. 12. & seq. Diff. gl. & Dd. in d. l. 6.

g) l. 55. hic, l. 60. §. 1. mand. Quin & augeri stante matrimonio dos potest, ita tamen, ut tum & donatio propter nuptias augeatur, l. 19. l. seq. auct. sed jam. C. de don. prop. nupt. Nov. 97. c. 2. Roger. c. 19. nu. 3. & seqq. et si æqualitas donationis propter nuptias & dotis hodie rarò servatur. Geil. 2. obf. 78. m. 2.

h) t.

r. C. ne fidei. dos. dent. Wesf. in §. in omnib. n. l. Inst. de fideiuss. Cuj. in par. C. eod. & in l. 17. §. 1. ad Vellej. Bald. Nov. p. 6. privi. 21. Camp. p. 3. q. 173. & ibi alleg. communiter Dd. Diff. 10. Andr. in add. Spec. tit. de donat. int. vir. & ux. §. fin. ver. illud. Imol. in d. l. si constante. Duar. c. 4. hic. Conn. 8. comm. 9. n. 8.

V.

Constituitur autem dos vel ultima voluntate *a*, vel inter vivos *b*, idq; variis modis *c*: quibus omnibus tacite inest conditio, si nuptiæ secuta fuerint *d*. Dos igitur sine nuptiis esse non potest: nuptiæ sine dote esse possunt *e*.

a) *ut in casu l. 48. §. 1. hic. l. 71. §. 3. de cond. & demonstr. adde l. 20. l. 76. hic.* b) idq; tacite vel expresse: ad illud sunt casus *l. 13. 30. 40. 64. hic. l. 19. l. penult. §. 5. sol. matr.* Quid si primo marito defuncto uxor alii nubat, nulla dote expresse constituta, an etiam prioris matrimonii dos in secundo tacite iterata videbitur? Ita est: si ex prioris matrimonii liberi non extent: nam si extent, tum secundus maritus nō plus censetur pro dote accipere, quā unus illorum liberorum a matre acciperet, *l. 6. prin. C. de sec. nupt. l. 19. §. fin. C. de don. ante nupt. Bart. in l. pen. §. 5. solut. matr. Diff. pleriq; Dd.* Sed quid, si mulier tradat bona sua novo marito vi & potestate instrumenti contractum matrimonii continentis, nulla tamen dotis mentione specialiter facta; an censetur per hoc ipsum ejusmodi bona dedisse in dotem? quod ira demum affirmandum est, si maritus tanta taliq; dote dignus esse videatur, quod in dubio prudens iudex arbitrabitur, *Bald. in l. nulla C. hic. nu. 2. Rol. à Vall. in tr. de lucro dotis. q. 73. Toming. decis. 18. n. 10. Diff. Phanuc. tr. de lucro dotis. gloss. 10. n. 46. qui cum Dd. vulgō inter dationem & traditionem nimis anxie distinguit, vide etiam Masc. 1. de prob. concl. 215. & 576. Menoch. 3. de præsunt. 6. & 8.* c) ut traditione, *l. 46. pr. hic. cautione, arg. l. ult. de serv. l. 3. §. 2. de act. emt. cessione, Vlp. in fragm. tit. 19. §. 10. patientia, d. l. ult. l. 3. pr. de usufr. acceptatione, l. 43. §. 1. hic. delegatione, l. 33. hic. l. 49. sol. matr. l. 14. de novat. nuda debiti remissione, l. 58. §. 1. l. seq. hic. stipulatione, l. 20. & seq. hic. ubi in l. 23. non opus est pro verbo, dotis, legi conditione. Cujas. 13. obs. 25. Diff. A. Cont. 1. disp. 6.* d) *l. 21. hic.* hac igitur deficiente, evanescet obligatio, *d. l. 10. §. 4. l. 41. §. 1. hic. aded, ut etsi postea mulier ei sem nupserit, non convalescat, l. 22. hic. arg. l. 83. §. 5. de V. O.* e) atque ita ad matrimonii substantiam dos nihil pertinet, *l. ult. C. de don. ante nupt. Nov. 117. c. 3. Hos. hic. adeoq; mulier ob dotem promissam non tamen solutam aut prastitam repudiari aut expelli non potest, l. ult. C. de repud. junct. d. l. ult. §. 2. adde l. 28. de relig. & sumt. Wesf. par. hic. n. 6. Cov. 1. var. ref. 7. n. 2. Diff. Inf. in §. fuerat. Inst. de act. nu. 98. Camp. p. 2. q. 54. Rog. c. 15. n. 1. ubi multos alleg. Geil. 2. obs. 87. n. 2.*

VI.

Quoties traditione *a* dos constituitur, in dubio dos æstimata traditur censetur *b*. Cū verò res inæstimata in dotem quovis modo constituuntur, tum maritus inspecto traditionis actu, jure naturali dominus fit dotis: ac effectu considerato jure naturali penes mulierem, fictione juris civilis penes maritum est dominium *c*.

a) vera vel ficta: traduntur autem res æstimato aut inæstimato, *l. 10. l. 69. §. 7. hic. l. 11. de fund. dot. l. 50. 51. solut. matr.* b) *d. l. 10. §. 4. & §. 1. §. 10. C. eod.* atque ita tacite præsumitur æstimatio: aliàs expresse vel inter dantem & accipientem emptio vendi-

venditio contrahitur, *ad l. vel precium rerum adjicitur*, ut sciatur soluto matrimonio quid restituendum sit, *d. l. 69 §. 7. l. 21. C. hic. adde sup. thes. 4. ad lit. B.* c) ut subtiliter & verè consideravit hanc quæstionem Cujac. *10. obs. 32. sequitur Borch. ad pr. inst. quib. al. lic. per text. l. 30. C. hic. argum. l. 19. C. de pact. Et ita sere Guib. hic. c. 5. num. 4. Dissent. varè* Dd. communior videtur esse sententia statuentium dotem in dominio mariti, *gl. Bart. Cyn. Salic. & pleriq; in d. l. 30. Bald. Novell. par. 8. privil. 6. Camp. p. 4. q. 7.* quo in effectu reddit solutio, *Vult. 1. diff. 17. & idem 1. jurispr. 20. n. 29.* qui juris in re dotali constitui, hoc est, dotis in proprio significato dominum statuit maritum: rei ipsius, uxorem. Aliter Mart. *gl. quem secutus videtur Aufr. ad Capell. Tholos. decis. 278. Baro ad pr. Instit. d. tit. Coras. 5. misc. 14. Conn. 8. comm. 9.* qui nullatenus naturalem dotis dominum esse concedunt maritum. Sunt qui utrumq; conjungunt, *ut Roger. c. 13. Obrech. d. disp. in fin.* quod si distinctè fieri intelligatur, eodem cum Cujac. sententiæ res reddit, *adde & Hor. hic. Vaud. 2. q. 3. Zaf. 2. sing. intell. 5. Pin. in l. 1. p. 3. num. 12. C. de bon. mar.*

VII.

Juri dotium pacta conventa legem dari solent *a*, sive ante sive post nuptias interposita *b*, inter omnes eos qui repetere dotem, & à quibus repeti potest *c*. Sic pacta, ut superstes maritus dotem *d*, mulier verò donationem propter nuptias *e* lucretur, valere putamus: etsi non negemus, ea ultimæ voluntatis instar mutari posse *f*, modò iis non auferatur quod statuto vel lege debetur *g*.

a) quæ ob id dotalia appellantur, *l. 1. & l. 1. de pact. dot. l. 10. C. de pact. l. pen. C. de dot. promiss. & servanda sunt*, nisi dotis causam deteriorem reddant, vel naturæ ejus vel bonis moribus adversentur, *d. res. tit.* Talia pacta consuetudine etiam Germaniæ passim frequentantur, *Zobel. 2. diff. 48. 10.* in tantum, ut licet dispositione justis communis non niterentur, tamen vi consuetudinis cujusdam universalis valeant, *Duenn. reg. 219. ad num. 6.* Requiritur autem pro probatione vel insinuationem ad acta in utriusque partis præsentia, vel duos aut tres testes, quatenus in terminis contractus subsistunt: ubi verò ita concepta sunt, ut in vim contractus sustineri nequeant, puta si in iis hereditas invicem sit vel tota, vel pro parte relicta, tum enim quinq; testes requiruntur, ut saltem in vim ultimæ voluntatis valeant, *Wesen. conf. 38. num. 58. arg. l. fin. C. de mort. caus. donat. Nov. El. Aug. p. 2. c. 43. ibiq; Dan. Moll. add. Landrecht lib. 2. artic. 3. Reinb. p. 1. diff. 44. adde infra von Leibzögen / thes. 10. paulo ante fin.* Ex qua doctrina huc referenda est quæstio: Si mulier nobilis in terris ubi viget jus Saxon. nubat viro nobili cum dote, unde teneatur ipsi constituere dotalium congruum, quod cum ob pauperatatem nequeat, an ipso prius defuncto contra heredes dotis repetitio viduæ denegetur? quod non admittendum esse, quia causam dotis deteriorem reddit, rectè concludit Moller. *ad Nov. El. Aug. p. 2. c. 42. num. 5. & seqq.* aliud est, si dote accepta dotalium constituere maritus promiserit, & ante impletum promissum defunctus bona secularia reliquerit, unde id congruè constitui possit, feudiq; successores ad hoc faciendum se offeruat, tum enim adhuc dotalium vidua accipere cogitur, nec dotis repetitioni locus est: Imò vicissim, ubi dote soluta etiam de dotalio nihil conventum, heredes id constituere de singulari consuetudine juris Saxon. nihilominus tenentur, vel dotem duplicatam, hoc est, ut tan-

eundem, quantum dotis illatum est, pro donatione nuptiali reddatur, restituere, *H. Pist. l. qu. 4. nu. 2. 28.* Ubi verò mariti negligentia, vel quia ante diem solutioni dotis adjectum is moritur, dos soluta non est, ibi mulieri solutionem dotis offerenti adhuc dotalitiam constituere tenentur heredes: in id etiam si mora uxoris arguatur, modò cum forte usuras dotis à tempore mortis offerat: ut hoc singulari consuetudine in Saxon. receptum testatur *H. Pist. l. qu. 5. nu. 7.* Viduæ autem dotalitii ratione, quod à primo marito ad vitam acceptum, secundò in dotem adfert, maritus de nudo constituere dotalitium non tenetur, *H. Pist. l. qu. 14. ubi vide. adde Zobel. 2. diff. 49. & seqq. Reinh. p. 6. diff. 18.* b) *l. 1. pr. l. 12. §. 1. l. 28. de pact. dot. Diff. nonnulli per l. 22. §. 8. vers. sin. verò. sol. matr.* c) *d. l. 1. §. 1.* Ubi illud experiri placet: pactum filię patri quoque dotem profectitiam repetere volenti nocere, si adjecta filię persona agat, *l. 7. d. tit. vide Duar. ad l. 2. vers. sed utrum, solut. matr. Conn. 8. comm. 10. nu. 6. Hotom. 9. obs. 2. Pac. cent. 5. antin. qu. 56.* Quin & parentes stipulatione liberis in potestate non constitutis utilem actionem adquirunt, *l. 4. C. de pact. super dot. l. 26. C. hic. l. 45. sol. matr. Sed an hoc ultra dotem ad res alias extenditur? Ita vult Cuj. in l. 38. §. 17. de V. O. & tr. 7. ad Afr. in l. 23. de pact. dot. Diff. Don. in d. l. 38. §. 17. nu. 39. A. Fab. l. coniect. 4. quorum sententia verior est, confer. ib. 2. lit. C. infr. disput. 27.* d) *l. 2. 12. 24. de pact. dot. l. 6. 9. anth. seq. C. eod. d. l. un. §. 6. C. d. tit. lac. Butr. tract. de dote, n. 51. Odoff. tr. de restit. dot. n. 49. & seqq. Phannuc. d. tr. §. per mortem, nu. 15. Rol. à Vall. tr. de lucro dotu, qu. 1. nu. 9.* e) *d. l. 9. & anth. seq. Novell. 97. c. 1. Costal. in d. l. 2. prope fin. Camp. p. 1. qu. 61. num. 2.* f) *l. 15. C. de pact. & ibi VVes. par. t. s. de adim. leg. per l. 5. C. de pact. super dot. VVes. par. de mors. caus. don. ubi vide quos alleg.* g) *Bald. in l. 35. C. de inoff. las. & vulgò Dd. in anth. præterea, C. unde vir & uxor.*

VIII.

Dotis ita constitutæ effectus sunt: actio civilis ex stipulatu bonæ fidei, qua maritus dotem quovis modo constitutam petit *a*, eiq; tacita annectitur hypotheca in bonis ejus qui dotem promisit *b*: quin & actio ex empto est ad eundem finem, rebus æstimato datis *c*.

a) *d. l. un. §. 1. & 2. §. fuerat, ubi las. nu. 14. Mud. n. 8. Inst. de act. Old. class. 4. act. 26. Bald. Nov. p. 4. n. 1. & 2. VVes. par. hic, nu. 6.* Dico esse bonæ fidei propter text. expressum *d. l. un. (Diff. Cujac. consult. 16.)* Dico quovis modo constitutam, hoc est, etiam promissione nuda, etiam per alium, &c. Quid igitur si mulier in dote cõstituenda aliquem stipulatorem adhibeat, qui dotem sibi soluto matrimonio reddi stipuletur, eritne is in dubio mandatarius vel donatarius? Prius placet *per l. 7. §. fin. hic, l. 29. §. 2. de pact. dot. ubi Cost. las. & alii Dd. in l. 33. solut. matr. Diff. Bart. ibid. cujus distinctionem sequitur Menoch. 3. præsunt. 10. vide eleganter Cujac. ad d. l. 33. tr. 7. ad Afric. pag. (mibi) 324.* b) *d. l. un. §. 1. verb. ab utraq; parte. las. in d. §. fuerat, nu. 31. VVes. d. nu. 6.* quod & evictionis nomine intelligendum, si quando illa contingat, *Bart. & Dd. in d. l. un. §. 1. las. d. loc. num. 32.* Exerceri autem actio illa statim matrimonio contracto potest, *l. 21. 37. cod. Myns. d. §. fuerat, n. 27.* c) *l. 16. l. 34. hic.*

IX.

Est & is dotis constitutæ effectus, quod fructus ejus summa æquitaris ratione lucratur maritus *a*, ut in sustinendis matrimonii oneribus sublevetur: quod & in rebus ex dotali pecunia nomine uxoris comparatis sequi-

sequimur *b*. Ex ipsa tamen dote inæstimato accepta nihil ne quidem mobilium, quæ servari possunt, etiam si consentiat mulier, alienare potest: nisi mulier post biennium semel atq; iterum consenserit *d*, non etiam si jurejurando eandem corroborarit *e*.

a) *l. 7. pr. l. 10. §. 3. hic, d. l. un. §. 9.* an autem ultra dotis reditum in uxorem teneatur maritus impendere, impium penè erat dubitare, propter autoritatem divinarum literarum, *Genes. 2. vers. 23. & seq. 1. Cor. 8. vers. 12. Ephes. 5. vers. 28 & seq. nisi & id Interpp. nostri in dubium vocassent*. Tenei igitur maritum & ex jure civili puto *per l. 13. C. de neg. gest. l. 22. §. fin autem, ubi glo. fol. matr.* Illud non improbabilius dubitatur: An vestes & ornamenta muliebria a marito uxori tradita ita uxoris fiant, ut revocari nequeant? Et si ornatus solum causa dentur, magis esse existimo, ut soluto matrimonio possint condici, *l. 15. l. 53. de don. inter vir. & ux. Bart. & vulgò Dd. in l. pen. §. servus, solut. matrim. Camp p. 2. q. 55.* ubi vide diversas diversorum opiniones reclaras. Idem fuerit in ornatu plerunq; precioso, quem sponsus sponsæ misit, si modò de donatione expressè non constet, *arg. l. 1. §. 10. commod. Roger. c. 19. num. 21. & seqq.* Plenius hæc tractat Duaren. in *l. 66. §. servus, solut. matr. Surd. decis. Mant. 166. ubi vide latissimè.*

b) vel permutatione quæstis, *l. 54. l. 24. & seqq. r. 3. l. 62. hic, l. 12. C. eod. l. ult. C. de serv. pign. dat. manum. l. 21. de pact. dos. l. 1. & passim de fund. dos. adde l. 25. de adquir. dom. Duar. in l. 22. §. fin. solut. matrim. A. Fab. §. conjec. 9. Dissent. Donell. §. comm. 2. circ. fin. vide Cujac. §. obs. 29. Pac. cent. 5. antin. q. 53. Hot. disp. de dot. fol. (mibi) 831. in fi. Ang. las. & alios in §. item si de dote, Inst. de ad. contra, an fructus bonorum paraphernalium (hoc est eorum, quæ præter dotem uxor habet,) maritus quoq; percipiendo suos faciat, ut ad illorum restitutionem cogi non debeat, quæstio est? quod illo casu, cum fructus consumi sunt, & maritus permittente uxore parapherna administravit, nec de illius voluntate in contrarium constat, intrepidè affirmandum puto, *arg. l. 9. §. 3. hic, l. 21. §. 1. de don. int. vir. & ux. l. fin. C. de pact. convent.* non distinguendo inter fructus naturales & industriales. *Tessaur. decis. 187. (Diff. alleg. ibid.)* quod multò magis procedet de jure Saxon. *per ea quæ notavi disp. prox. præced. th. 7. lit. J. vers. cuius juris singularis, &c.* Aliàs in dubio ad evitandas disceptationes utile erit, de hoc diserte pactis dotalibus caveri, ut monet *Tessaur. d. decis. 187. in fin.**

c) *l. un. §. cum lex Julia, & §. cum autem, & ibi glo. C. de rei ux. act. sextus in pr. Inst. quib. al. lic. Novell. 61. c. 1 ubi Cujac. Cost. in l. 1. de fund. dotal. Dissent. Hot. d. disp. in medio, fol. (mibi) 835. post Azon. in summ. C. de fund. dos. Guib. hic, c. 5. nu. 14.* quos existimo alienationem voluntariam & necessariam, perperam confundere. Cum enim necessitas legem non habeat, ad illam prohibitio non extenditur: sunt tamen & pauci casus excepti in voluntaria. *vide Bald. Novell. d. tract. p. 7. privi. l. 1. num. 4. & seq. Prat. ad l. Jul. de fund. dos. §. certus tamen ex causis.*

d) *Novell. 61. §. 1. in fin. juncto §. 3. in fin. & ibi Cujac. idem tract. 8. ad Afr. ad l. 9. de fund. dos. Diff. Cost. in d. l. 1. Bart. in autb. si ve à me, C. ad SC. Vellej. & in l. 1. num. 3. & num. 18. solut. matr.*

e) *Prat. d. loc. Camp. p. 4. q. 10. 11. 14. & 15. Dissen. Canonist. per c. 2. de jurejur. in c. 6. c. 28. extr. de jurejur.* sed aliud est juramenti observatio, aliud contractus validitas: nos de hoc quærimus: illi de isto respondent.

X.

Soluto autem matrimonio a actio ex stipulatu bonæ fidei competit, quæ mulier ipsa sola, vel patèr cum ipsa, heredesve mulieris, adversus maritum

maritum ejusve heredes ad recuperandam dotem agunt *b.* Et quidem marito mortuo tam adventitiam quàm profectitiam pater adjuncta filia petere debet *c.* nisi emancipata sit *d.* quo casu contra ipsum parentem etiam filia competet actio *e.*

a) tum enim dotis jus expirat, amplius propriè dos non dicitur, *Guib. c. 1. num. 15. Obrecht. d. disp. tb. 239. & seq. Vlp. in fragm. tit. 6. Diff. vulgò Dd. alleg. à Guib. d. loc.*

b) ut rei dotalis possessio avocetur, *tot. tit. D. & C. solut. matr. quem. dos pet. arg. l. 23. de adq. poss. sublatum autem à Justin. est rei uxoriæ judicium, d. l. un. & hæc actio data ibid. §. 1. & seqq. d. §. fuerat, Instit. de act. & ibi Dd. Quin insuper & rei vindicatio competit, quod accipie juxta l. 20. 39. C. hic. vide Hotom. d. disp. in fin. Guib. c. 6. num. 15. & hypothecaria, l. 12. C. qui pot. Dicemus autem de prælationis jure dotium singulati inf. disp. 23.*

c) l. 2. §. 2. l. 3. l. 22 §. 4. sol. matr. l. 27. C. eod. l. 34 §. 5. de leg. 2. l. 14. ad l. Falc. Cuj. tr. 8. ad Afric. ad l. 34 sol. matr. & 3. not. Merc. 17. Diff. Coss. in d. l. 2. §. 4. quod si patris, ubi etiam Bald. & Ias. Roberts. 3. animadv. 17. & 3. not. ad notat. Merc. 17. d) l. 2. i. sol. matr. l. 71. de evict. ubi unum illum casum, cujus illa lex meminit, putamus rectè accipi de casu non existentium liberorum, cum Anton. Fab. l. consuet. 16. Diss. pleriq; & alii aliter. vide Goth. ad d. l. 71. e) l. 42. 44. solut. matr. d. l. 71. l. un. §. 11. quod

totum intelligendum est, si modò dos realiter soluta sit, de quo constare potest ex apochis sive confessione mariti. Quid si in testamento confessus sit, an illa confessio probat? quod regulariter negandum est: nonnunquam tamen ejusmodi confessio sustinetur in vim legati, *Surd. decif. 285. per totum, ubi vide.* Quando autem confessio in testamento facta, probet debitum, vide eundem decif. 259. Huc pertinet consideratio, quæ in statutis singularibus locorum, & jure Saxonum nō est infrequens: an valeat consuetudo vel statutum, ne mulieres vivis vel mortuis maritis è bonis illorum dotem illatam repetere possint, sed certa aliqua parte bonorum mariti, puta tertia vel quarta contentæ esse cogantur? de qua vide Nov. Elect. August. p. 3. conf. tit. 26. Dan. Moller. d. semestr. 41. adde Myns. l. obs. 29. Geil. 2. observ. 90. in pr. Coler. tr. de process. exec. p. 1. c. 3. nu. 39. Potest & quæstio huc referri, de iis, quæ in nuptiis donata sunt, cui adquirantur? Verius est, utriq; adquiri, à quocunq; tandem donata sint, *Panor. c. 2. extr. de don. int. vir. & ux. sequitur Novell. Elect. August. d. p. 3. conf. tit. 22. Moller. d. lib. 2. cap. 43. ubi & dissent. vide. adde Zas. l. sing. intell. 9.* Tandem collationis gratia hoc quoque notandum: Viduæ nobili de jure Saxon. post mortem mariti loco dotis deberi dotalitium, ihr Leibgeding / quod plerunq; est duplum dotis illatæ, so ihr auß dem Rittersgut auff ihr Lebtage mit 8. oder 10. pro 100. favore dotis, versinset / oder auch die Hauptsum / prout pactis convenit, & sequitur verbe: *Dan. Moller. ad Nov. Elect. August. p. 2. c. 42. nu. 4.* ita judicatum tradens: tibi verò pactis non convenit, ibi ratione incerti eventus per perceptionem duplati illius census annui repetitio dotis post mortem mulieris nulla est, sondern es verlißet das einbringen gegen messung des Leibgedings / *Zob. 2. diff. 49. nu. 13. Nov. El. Aug. p. 2. c. 42. ibiq; Moll. ubi vide requisita in constitutione dotalitii: adde Rotschurz peculiararem libellum vom Leibgeding. & notata supra tb. 7. lit. A.* Item, deberi illi præterea Morgengabe: quod quæ pertineant, vide Landr. lib. 1. art. 24. Item Mynsicht / & gerade / quod quæ sigillatim pertineant, vide Leipziger Brithem in fin. Specul. Sax. tit. was zur gerade / Morgengab / Mynsicht und Erbe gehörig, Rotschurz post process. tit. was zur Morgengabe gehört. Obiter & hoc observandum, multū differre hanc Morgengabe ab ea, quam altero die nuptiarū ante prandium nobilis sponsus dare solet (sponsæ, de qua Dan. Moll. l. sem. 32. H. Pf. 1. q.

44. Et si autem de jure communi feudali sine consensu domini effici non possit, ut mulier ex feudo dorem illatam repetat, maxime si successor feudi non simul defuncto sit heres in allodialibus: neque jus tacitæ hypothecæ in feudis locum habet: tamen verius est, & ad dorem exsolvendam dominum & quemvis fundi successorem tum teneri, quando illa in feudi utilitatem versa probatur: & valere insuper consuetudines, quibus dotalitium insuper mulieribus ex feudis assignatur, quod prolixè tractat Andr. Kohl. lib. 1. exercit. jur. c. 1. §. 2. ubi per discursum vide.

XI.

Profectitia dos uxore mortua ad patrem revertitur a, nisi vel aliud pactum fuerit b, vel filia superstites liberos reliquerit c, vel sine culpa mariti, postvè moram mulieris res dotalis perierit d: adventitia verò apud maritum manet e.

a) l. 6. §. ibi Gosh. sol. matr. l. 4. C. eod. l. 2. 6. §. cum inter. de pact. dor. b) l. 12. de pact. dor. idem est si maritus solvendo non existeret, l. 12. seq. sol. matr. habet enim tum privilegium competentiz, quod vocant, ne conveniatur ultra vires: hoc est, ut relinquatur ei alimenta, vide tamen Zas. & Gothofr. ibi. Camp. p. 3. quæst. 238. c) Mari gloss. in l. 4. C. sol. matr. & in d. l. un. §. si leas. facit l. ult. §. 1. ut leg. nom. cav. l. 19. C. de collat. l. 17. ad SC. Macedon. atque ita per totum orbem terrarum servari, atque ubique notorium esse ait Guid. Pap. conf. 12. num. 8. adde Trost. in addis. ad Barr. in l. post dorem, nu. 28. verb. extantibus, sol. matr. Tessauro. decis. 190. per totum, ubi vide plures allegatos, quibus adde Duar. in l. 48. sol. matr. latè & eleganter Ant. Fab. i. conjec. 16. Diff. Bulg. Ioan. Azo. Aco. in d. l. 4. & vulgè Dd. Reger. lit. c. 18. Guib. c. 6. num. 3. & seqq. Hotom. d. disp. circ. fin. Ang. in l. pater filia, ad l. Falcid. Sotini. sen. i. conf. 9. Govean. ad l. 6. ad l. Falc. Wurmb. pract. obs. lib. 2. tit. de dote, c. 4. Cephal. 5. conf. 709. Menoch. 3. conf. 238. Hier. Elen. 2. diatrib. 14. Nec procedit conciliatio Cujac. tract. 6. ad Afric. ad l. fin. rem rat. hab. distinguens inter jus vetus & novum per rationes ab A. Fab. d. c. 16. adductas. vide & Trib. Decian. 2. respons. 55. num. 1. d) l. 9. 26. 49 sol. matr. Wespar. ibid. num. 5. e) nisi aliter convenierit, d. l. un. §. accedis. Vlp. d. lit. 6. §. mortua, l. 22. de relig. & sum. l. 20. de cond. inst. & pulchrè confirmat Cujac. 9. obser. 4. Si tamen ex statuto vel consuetudine loci maritus dorem lucretur post mortem conjugis, existentibus ex primo matrimonio libetis, verius est in dubio detrahendam prius à filiis legitimam esse, Coraf. in l. 2. num. 25. sol. matr. Rol. à Vall. tract. de lucro dotis, q. 27. dicens hanc esse de jure veriorem & communiorem sententiam, à qua judicando non sit recedendum. Tessauro. decis. 184. ubi pro lege servari hanc decisionem in Senatu Pedemontano affirmat num. 5. (Diff. Dd. magno numero allegari ibid. num. 2.) vide in simili quod in terminis juris Saxon. huc facit, apud Shurer. tract. de success. ab intest. tit. 16. pag. (mihi) 300. & de jure Saxon. geradam in legitimà filiarum ab intestato non computari verius est, per Novel. Elest. Aug. p. 3. conf. 37. cui non obstat Novel. El. p. 3. c. 11. vide ibid. Dan. Moller. in comment. num. 5. adde quæ annotavi infra dispur. 16. sh. ult. lit. E. An statutum de lucro dotis locum habeat in paraphernalibus, vide Tessauro. decis. 195. De jure tamen Saxonico verius puto indistinctè, quod uxore mortua maritus lucretur dorem, sive illa profectitia fuerit, sive adventitia, sive data sit, sive in diem promissa. Landrecht lib. 1. artic. 45. & lib. 3. artic. 45. constit. Elest. part. 3. conf. 19. Raubbar. in resol. quæst. Teuber q. 31. per totum, ubi ad contraria eleganter respondet, & l. 11. de pact. dotal. hoc jure abrogari concludit: quæ sententia in dote in mobilibus consistente amplius confirmatur ex eo, quod aliàs etiam illo jure

maritus post obitum conjugis lucratur omnia ejus mobilia, exceptis utensilibus, siue detur stultis, siue Gerad. q. 6. item q. si liberi sint, excepta illorum legitima, ut nota-
vi infra disp. 16. th. fin. lit. E. Imò amplius, si maritus uxori potestatem fecerit de certa
pecuniæ summa testandi, idq. illa non fecerit, reservatum illud non minus maritus
lucrabitur, ut latè & pulchrè deducit Rauchb. ad resol. quæst. Teub. q. 39. per tot. ubi in fine
respondet, & rationem dissimilitudinis tradit de reservato in mortis causa donatio-
ne, de quo Nov. Elect. p. 3. c. 2.

XII.

In restitutionem dotis & fructus veniunt a, & quidquid dolo culpæ
ve mariti circa res dotales admissum est b. Fructus autem novissimi anni
computantur ex die traditi fundi, si post nuptias traditus est: sin ante,
tum computantur ex die nuptiarum ad eundem diem anni sequentis c.

a) l. 2. 7. n. 31. §. fin. l. 34. sol. matr. d. l. un. §. 9. in fin. & ibi Dd. b) l. pen. &
ult. sol. matr. Proinde si extraneus qui dotem promisit defectus sit facultatis, ma-
ritus tenebitur, nisi extraneus ille tam marito quam uxori donare voluerit, l. 33. hic,
novè & eleganter A. Fab. 2. conj. 13. Diff. Cuj. 12. obs. 17. Illud facillè intelligitur, fructus
qui in dotis augmentum cadunt, adeoq. pro parte dotis sunt, eadem actione peti,
l. 10. §. 1. & l. 69. §. fin. hic. l. pen. §. 3. l. 31. §. fin. sol. matr. c) l. 5. & 6. sol. matr. Un-
de erui potest vera interpretatio nobilissima l. 7. §. Papinianus. l. eod. quam ita puta-
mus textui & rationi juris congruere, si dicamus: Fundum (non vineam, ut pleriq.
quod textus postea refellit, cum messes nominat) fundum, inquam, vindemiæ tem-
pore, puta Calendis Octobris in dotem datum, Cal. Nov. à marito utendum fru-
endum esse locatum: securum esse divortium in fine mensis Januarii: vindemiæ fru-
ctus & merces locationis trium mensium confundi debet, ut maritus tertiam par-
tem non mercedis illius, sed annui redditus consequatur. Sit diagramma tale, ex du-
plæ proportionè Geometrica.

Fructus vind. 12

Merces locat. 24

$$\begin{array}{c} \text{Summa divid. 34. ut} \left\{ \begin{array}{c} 4 \\ \text{ad} \\ 8 \end{array} \right\} \text{sic} \left\{ \begin{array}{c} 11 \frac{1}{3} \\ 22 \frac{2}{3} \end{array} \right\} \text{portio.} \\ \begin{array}{c} \text{mariti} \\ \text{uxoris} \end{array} \end{array}$$

vide pulcherrimè Pac. ad d. l. 7. §. 1. verb. *tertia portio*. Henr. à Suerin. rep. pral. 82. Diff. va-
riè vulgò Dd. dum rem dividendam cum dividendi modo confundunt. Acc. & vulgò
Dd. juxta quos posita superiore hypothef. VI. tantum maritus consequeretur, cui
tamen debentur XI. cum una tertia: eodem in effectu tendit Cuj. 4. feud. 30. & 2. not.
Merc. 8. & Conmau. 8. comm. 10. sed per alia media. Aliter Alc. 3. parat. 1. ex cujus suppu-
tatione acciperet maritus VII. quo in effectu etiam nolens dilabatur, Coras. 5. misf.
7. Aliter Duar. 1. disp. ult. Guib. c. 6. hic. n. 20. qui efficiunt VII. Aliter Baro 2. feud. 28. ju-
xta quem maritus acciperet XII. quò etiam pervenit Ant. Fab. 1. conj. 13. qui ratione
evenientis summæ parum à scopo absunt, sed in mediis applicandis hallucinantur
vide & Hot. d. disp. qui communem defendit: quò etiam redit Rob. 2. anim. 8.

XIII.

Interdum constante matrimonio dos repetitur, ut si maritus bona
dissi-

diffipando ad inopiam vergat a: interdum ne soluto quidem matrimonio repeti potest, ut si mulier adulterii rea sit b.

a) l. 29. §. 1. C. hic junct. l. 24. solut. matr. vide c. per vestras, de don. int. vir. quod & de jure Saxon. verum puto, & usu observatum scio, non obstante textu Landrecht lib. 1. art. 31. quo dicitur, quod maritus post concubitum lucratur dotem: id enim cum effectu tum demum fit, si mulier ante maritum diem obeat, Novell. Elect. August. p. 3. constit. 21. & 22. si verò mulier maritum supervixerit, dotem repetere potest, d. p. 3. c. 20. adeoque in eum eventum merito & hoc jure sibi provideret, adeo, ut executioni, quam creditores petunt, opponere se ratione juris sui possit, & uti jure retentionis & remedio l. 24. de jur. dot. l. ubi adhuc, C. eod. Neguz. tract. de pign. in 1. membr. 5. p. princ. num. 29. post Bald. Novell. tr. de dose, p. 7. privil. 18. & 24. Gramm. decis. 92. nu. 17. Rol. à Valle 1. conf. 31. num. 37. & seq. Coler. tract. de process. execut. p. 2. c. 3. nu. 263. & seq. ubi eleganter tradit, quid hoc casu mulier probare teneatur: adde Tessauro. decis. 107. Diss. alleg. ibid. pro qua opinione et si in Senatu Pedemontano judicatum dicat, tamen faceret ad argumenta alterius sententiae, si bene ponderentur, non esse aliquam tutam responsionem. Marito tamen ad frugem redeuntis dos restitueretur, Geil. 2. obs. 85. num. 6. Diff. Camp. p. 3. q. 47. Mulier verò sciens prudensq; viro obzato, aut prodigaliter sumtuoso nubens, repetitionem dotis talem non habet. Geil. 2. obs. 84. num. 6. In fin. d. l. 24. nu. 170. Diff. Camp. d. p. 3. q. 25. b) l. 8. §. 4. C. de repud. l. 11. §. 3. ad l. lul. de adult. Nov. 117. c. 8. Menoch. 2. arb. jud. q. 287. quod malè Dd. extendunt ad osculum. Alc. 4. parerg. 10. Guib. c. 6. nu. 35. Diff. Borch. de feud. c. 8. num. 101. & Dd. communiter, teste Claro in §. adulterium, num. 16. vel stuprum post mariti mortem commissum. Novell. 39. c. 2. §. fin. Duar. in l. 2. sol. matr. Pinel. in l. 9. num. 10. C. de bon. mat. Diff. Guib. d. c. nu. 30. Item bona paraphernalia, l. 5. §. fin. C. de pact. sup. dot. l. 17. C. de don. int. vir. Diff. Cost. in l. 38. nu. 16. hic. Guib. c. 6. nu. 25. Quid si in adulterio deprehensam uxorem maritus occidat, ubi id statuto vel locorum consuetudine permixtum est? Hoc etiam casu dotem lucrabitur, arg. l. Gracchus, C. de adult. Duaren. in l. 10. §. 1. sol. matr. ibid. Gothofr. lit. M. Diff. Zafin d. §. 1.

DISPUTATIO VIII.

De Tutelis.

Respondente Gregorio Corfuant Gryphifwaldensi Pomerano.

THESIS I.

TUTELA est jus ac potestas b in capite libero c ad tuendum eum qui per ætatem d seipsum defendere nequit: ea jure e civili vel datur, ut legitima: vel permittitur, ut testamentaria & Attilianaf.

a) à tuendo dicta: unde qui talem potestatem habent, tutores quasi tutores dicuntur, l. 1. §. 1. hic, l. 1. de minor. §. 1. In fin. eod. unde & in l. 2. C. quando mul. tut. eff. fung. simpliciter defensores dicuntur. notat Obrecht. disput. de patrocinio pupill. th. 14. ad de Pract. Pupill. in form. lib. quomod. ag. ad redd. rat. tut. Ant. Piagg. tract. hic. q. 1. num. 30. Donell. 1. comm. 1. Abusum rei per antiphrasin scitè notat Alberic. in Lexic. verb. tutores. cui tutores ferè sunt q. tollitores: quod exemplis illustrat Obrecht. d. disp. sh. 16.

cavere jubet Piagg. d. q. 1. nu. 3. adde Damboud. in patroc. pup. c. 1. par tot. Vincenz. Manz. in tr. hic. q. 1. princ. n. 20. b) quasi dicas jure constituta sive justa potestas, sequela quædam patris potestatis. Theoph. ad d. §. 1. Inst. hic. Wesenb. par. eod. nu. 3. nec obstat quod paulo post legitur: tutores sunt, qui eam vim ac potestatem habent. Potest enim hic per synonymiam explicari et piofius, quod in definitione dicendum erat propriè. Dissent. vulgò Dd. qui cum Pand. Flor. legunt (vis ac potestas) quam lectionem si sequeremur, interpretaremur ea verba cum Don. d. lib. 3. c. 1. adde Barr. in d. l. 1. num. 4. Dissent. gloss. ibid. Alc. in l. 215. de V. S. nu. 13. alii aliter, quos refert Vincenz. Manzin. in tr. hic. quæst. 1. princ. num. 8. & seqq.

c) quod ad tutorem referri placet, arg. d. l. 1. §. 1. ubi Barr. num. 5. arg. l. 3. pr. de off. Praef. Manzin. d. loc. num. 14. Donell. d. c. 1. Dissent. gloss. & Wesen. in pr. Inst. hic. Cujac. 21. obs. 23. d) quo modo discernitur tutela à patria potestate, arg. l. fin. §. necessitate, C. de bon. qualib. Ascan. Clem. r. de patr. potest. c. 4. per tot. Manzin. d. q. nu. 15. item à cura, quæ non principaliter datur personæ, plura vide apud Manzin. d. tr. q. 15. pr. & dicetur infra. e) nominatim à lege, Senatusconsulto, Principe: ut patribusfamil. tribuitur jus dandi tutoris specialiter ex l. 12. tab. l. 1. pr. l. 20. §. 1. de test. tut. l. ult. C. de cur. sur. l. penult. §. si verò pater, C. de adopt. sic agnatis itidem datur tutela ex l. 12. tab. l. 1. l. 15. de leg. tut. sic magistratus dat tutorem, non jure magistratus, sed speciali legis concessione, pr. Inst. de Attil. tut. legatus Procos. à D. Marco id habet, l. 1. de tut. & cur. dat. itidemq; juridicus Alexandria, l. 2. de off. jurid. Alex. Præfectus urbis ab Imp. Severo, l. 1. de off. Praef. urb. l. penult. §. 3. de excus. Itaq; tutoris datio nec imperii nec jurisdictionis est, sed legis dantis vel permittentis, l. 6. §. 1. hic. Bellon. 1. suppus. 2. Cujac. 7. obs. 21. & 15. obs. 19. & 1. Merc. 21. Obrechts. d. disp. th. 50. & seqq. Henr. à Suerin. repet. præf. 11. (Dissent. vulgò Dd. qui cum gloss. in d. l. 6. §. 1. mixto imperio hoc tribuunt. Muscorn. tr. de jurisd. modò jurisdictionis, modò imperii esse ait, adde Roberts. 1. animadu. 21. &c.) adeoq; nec mandari potest, l. 8. de tut. & cur. dat. l. 1. de eo cui mand. est jurisdictionis. Villal. in comm. epin. l. 1. T. n. 127. Itidem hinc intelligitur, cur tutela dicatur munus publicum: confer. l. 17. §. 2. & 4. de excus. tut. l. 2. §. 2. qui per. tut. pr. Inst. de excus. l. antepen. qui sui vel al. jur. l. 2. §. ult. ad municip. Cujac. ad l. 6. §. 1. de excus. Wes. ad §. 1. verb. munus, Inst. eod. P. Fab. ad l. 2. de R. I. Pac. 5. enant. 81. Obrechts. d. disp. th. 663. Everh. Henrifon. lib. de jurisd. pro Baron. contra Govean.

f) arg. §. 3. Inst. hic. ubi Cujac. & Wes. Goth. ad l. 1. eod. Obrechts. d. disp. th. 17. adde Manzin. in d. tr. 2. q. princ. cui tutela alia est ordinaria: eaq; legitima, testamentaria, dativa: alia extraordinaria, quæ matri & avæ defertur jure novissimo.

II.

Testamentaria tutela a est quam parentes *b* liberis in potestate constitutis *c* impuberibus *d* testamento *e* constituunt: dato tutore, vel patre fam. vel filiof. *f* etiam servo: suo quidem purè *g*: alieno non nisi sub conditione, si manumittatur *h*. Illud non interest, an tutor testamento ex certo die, ad certum diem, sub conditione, vel ante heredis institutionem detur *i*: certæ tamen rei vel causæ regulariter dari nequit *k*.

a) de qua omnium primò quaeritur: & quæ si adsit, legitimam secum non compatitur, sicut nec legitima dativam, ut poss. Cyn. in l. r. C. hic. notat Manzin. d. q. 2. princ. in fin.

b) quid si patronus libertum, vel extraneus extraneum heredem instituerit, eiq; tutorem dederit? Ex inquisitione constimabitur, l. 2. §. 1. l. 4. de confirm.

confirm. tut. l. 58. in fin. de her. institut. ut post Bald. notat Obrecht. d. diff. thes. 308. & seqq.
 Exheredato autem filio etiam tutorem recte dari a patre puto, nec eo casu opus erit confirmatione, si in modum filius in potestate fuerit, & testamentum perfectum, l. 4. l. 10. §. 2. in fi. l. 26 §. 2. l. 31. hic. *Diff. Hos. 6. obs. 5.* c) & per mortem patris in alterius potestatem non recedens: iisq; tam natis quam nascituris: quod etiam tum intelligitur, si *FILII* dederit: nepotibus non intelligitur dedisse, nisi *LIBERORUM* voce sit usus, §. *fin. Inst. hic, l. 5. & seq. eod. Pac. 5. enant. 72. Manz. d. tr. quest. 1. qu. 2. pr. Obrecht. d. diff. th. 244. & seqq.* Quid igitur si mater dederit? in modum heredem etiam instituerit, confirmabitur, d. l. 2. 4. de *conf. tut. Gothofr. pass. Cujac. ad l. 4. C. hic.* (Diff. vulgò *Dd.* qui etiam tum confirmandum volunt, si non institutus sit is cui datur: ut eos allegat Obrecht. d. diff. 11.) Quid si pater emancipato dederit? itidem confirmandus erit sine inquisitione, §. *cum autem. Instit. hic. ibiq; Wesl. l. 4. eod. l. 1. 2. de conf. tut. Theoph. in §. fi. Inst. d. rie.* naturalitamen filio datus tutor, ut sine inquisitione confirmeretur, relictum ei aliquid esse oportet, d. §. *ult. l. 7. de conf. tut. l. ult. C. eod.* Et hic tutor magis est dativus quam testamentarius, arg. l. 3. de *conf. tut. l. 26. §. fin. l. seq. de test. tut. Cujac. par. C. de conf. tut. & 7. obs. 7. (Diff. pleriq; ad §. ult. Inst. de tut.)* Dico magis: quatenus enim non satisfat, l. 3. de *conf. tut.* item quatenus legatum relictum dedit, si se à tutela excuset, l. 32. §. *fi. de excus. tut.* eatenus testamentario similior: notat Manz. d. g. 2. pr. q. 1. n. 14. Illud certum est, tutorem datum filius testamentum datum non censi igno: puta quem pater credebatur esse mortuum, l. 16. §. 2. hic. iuncta l. 40. in *fin. de jur. & fid. ign. l. 14. in fi. de lib. & post. l. 3. C. de inoff. Ant. Pigg. d. tr. q. 12.* ubi tamen ait hoc à *Dd.* contraheri. d) pueri igitur curator datus testamentum confirmatur, ut sup. notavi de tutore. e) vel codicillis testamento confirmatis, l. 3. hic. Quid igitur, si codicillis testamento non sint confirmati? confirmatio iudicis requiritur, *Cyn. & Bald. in l. 2. C. hic, per illum tex. Obr. th. 126. & seq. (Diff. Old. conf. 138. in fin. per l. 16. de codicill.* Idem censendum, si tutor testamentum minus solenni datus sit, l. 2. C. de *conf. tut. l. 3. eo. Obr. th. 228. Diff. gl. in l. 2. §. 1. C. de testam. aliter Manz. d. 2. quest. pr. q. 1. n. 6.* f) *pr. Inst. hic, argu. h. 9. qui sui vel alien. jur. l. 7. de tutel. l. 21. de admin. tut.* unde recte infertur: patrem, quo sciente & consentiente filius, tutelam administravit, nec tenei tutelam in solidum, sed de peculio: nec obstat d. l. 7. nec distinctio opus est inter tutorem testamentarium & dativum. *pulchre Cujac. ad l. 46. neg. gest. in tr. 7. ad Afric. pag. (mihi) 295. Diff. Gothofr. & vulgò Dd. in d. l. 11. Pac. 5. enant. 76.* Afferunt hanc superioris distinctionis rationem, quòd testamentarius non cogatur satisfare, cogatur verò dativus, l. 15. §. 17. de *excus. tut.* g) §. 1. *Instit. qui test. tut. dari.* Is simpliciter datus dicitur tam libertatem consequitur, l. 32. §. 2. hic. *Wesl. in d. §. 1. Don. 3. comm. 5. Ant. Fab. 6. conj. 16.* nec obstat l. 9. C. de *fid. lib. l. 10. §. ult. hic, l. 14. §. 9. de fideicom. li.* aliud enim dicendum esset, si testatoris voluntas aperte refragaretur, vide paulò aliter *Cujac. not. ad d. §. 1. & 18. obs. 5. Borcholt. ad d. §. 1.* h) d. §. 1. in *fin.* cui non obstat l. 10. §. *fin. hic.* & *Cujac.* recte conciliat argum. l. 28. §. 1. in *fin. eod. Wesenb. d. loc. add. Pac. 5. enant. 71.* i) l. 3. §. 1. de *tutel. l. 8. §. 2. hic. §. ad certum. Instit. qui test. tut. P. Fab. & Goth. ad l. 77. de R. I. Donel. 3. com. 6. adde Hos. 1. amic. resp. 30.* quia speratur Praetorem intereae vel postea consulturum: hæc ratio quia in tutela dativa cessat, idem in eius aliud. j) l. 12. & 109. hic. Dico regulariter: nam si prædia remota habeat testator, puta in Syria, Africa, &c. valebit datio, l. 15. eod. l. 9. 27. de *tut. & cur. dat. l. 17. §. 1. de appell.* nec distinguo inter tutelam testamentariam & dativam, ut facit *Gothofr. in not. ad d. l. 12.* Unde etiam verius puto, quòd tutor à patre datus præteratur etiam in rebus.

rebus maternis. *Lud. Rom. consil. 118. P. Peck. 2. de testam. conju. c. 17.* Et si Cyn. & Alber. in l. si. C. de confirm. sus. dicunt, si pupillo forè non expediat habere tutorem quem pater dedit, quoddam iudex arbitrari debeat, an maternus sit præferendus. Cautelam pro matre optimam ex l. 3. §. 3. de usur. huc applicat Jo. Delict. de arte testand. tit. 7. de saut. 4. Peck. d. c. 17. n. 5.

III.

Legitima tutela est, per quam deficiente tutore testamentario *a* proximus agnatus *b* à lege *c* ad tutelam impuberis vocatur. Agnatis autem reliquis præfertur mater & avia *d*, si quidem gerere velint, & secundis nuptiis ac Vellejano renuncient *e*. Non tamen prohibentur etiam legitimi tutores, si possint, se à tutela excusare *f*. Est autem hæc tutela vel verè legitima, quæ ex verbis & mente l. 12. Tab. descendit *g*: vel quasi *h*.

a) quamdiu enim tutor ex testamento speratur, tam diu legitima tutela in suspensio est: Durante itaque impedimento dubitatur, an interim tutor dandus vel curator? Tutorem dandum puto. §. 1. Inst. de Attil. tut. l. 11. pr. de test. tut. Wes. ad §. 2. Inst. qui test. tut. Cuj. in not. prior. Inst. de fiduc. tut. in fin. (Diff. Don. 3. com. 15. in fin.) Ita in genere si tutela vel testamentaria vel legitima devolvatur ad eum qui Reip. causa abest, qui cum etiam reversus per annum habeat vacationem à muneribus, interim tutor dabitur, §. item quia. Inst. de excus. tut. l. 1. C. eod. l. 12. de tutel. l. 3. §. 10. de suspect. l. 9. de sus. & rat. distr. & multò magis curator, d. §. item quia. l. 15. de sus. vel cur. dat. Vult. i. jurispr. 26. Diff. Cuj. & Wes. ad §. 5. item quia. Don. 3. com. 5. Et quia testamentaria tutela legitimam semper præcedit, inde quæsitum est: An maritus testamento saltem uxorem privare legitima tutela suæ prolis possit? Nisi simul alium tutorem eo testamento designet, non puto, arg. l. 5. hic. auth. matri. C. quan. mul. tut. off. Bald. 1. consil. 175. incip. testator. vers. ex hoc sequitur. Alber. in l. 11. §. 6. ad l. Tul. de adul. (Diff. Bart. ibid. n. 3. vers. ultimò, ubi aliter distinguit.) vide Peck. 2. de test. conj. 16. Item hic pertineat ad eas quæstiones: Cum proximus agnatus ex aurea Bulla Caroli IV. tutor & administrator esse jubetur heredis Electoralis impuberis & Electoratus, an hoc jus ei per testamentum possit auferri? Negat Gerd. in l. 120. de V. S. n. ult. quod rationem habet evidentem, quia nimirum jus publicum privatorum pactionibus mutari nequit, arg. l. 4. de his qui test. fac. poss. Aliud est, cum quæritur: an de jure Sax. alius tutor dari possit testamento, quam proximus agnatus, cum quidem jus illud tutelam legitimam ei deferat? Respondetur enim tum demum ei deferri, cum testamentarius tutor non adest: itaque casus hic tanquam omisus manet in dispositione juris communis, ad de Zobel. 2. diff. 17.

b) l. 1. §. hic, l. 73. de R. L. iure novo, quia cognati promiscuè cum agnatis succedunt, Nov. 118. idè etiam omnes ad tutelam vocantur, d. Nov. 118. ubi not. Cuj. nisi tamen ætas vel sexus repugnet. Dico vocari omnes: hoc est, etiam ultra decimum gradum: per ea, quæ notantur in fr. diff. 16. §. 5. in fin. Dissent. Dd. vulgò, quos copiosè allegat Schrader. 17. feud. p. 10. c. 19. nu. 44. qui tamen ipse, etiam stante communi opinione, nobiscum sentit, in bonis feudalibus antiquis, & in bonis regalem dignitatem annexam habentibus, etiam si sint allodialia, d. c. 19. nu. 45. & seq. Imò & illud dubium non est, vigore simultaneæ investituræ, verinò der gesampnen hander tutelam deferri iis, qui vasallo impuberi ratione successionis feudalis sunt proximiores, et si sanguine non sint ipsi juncti, Schrader. d. c. 19. n. 49. & seq. quod & jure Saxoniæ

zonum obtinet, *Lehenrecht* c. 26. §. der Herr ist ja. *ibi*: diemittet er das angefallte unverleihen/te. Nam & aliis illo jure senior agnatus tutela onus suscipere cogitur, sive sit frater, sive affinis, *Zobel. 2. diff. 11.* adeo ut vitricum excludat, *Zobel. 2. diff. 12.* propter specialem dispositionem juris Saxo. quæ præcisè agnatum vocat, *Imbrecht lib. 1. art. 13. Weichbold art. 49. Reinh. p. 2. diff. 12.* quo ipso jus Saxon. concordat cum jure veteri Romano, *Fach. diff. 40.* ubi num. 5. notat, in hoc etiam jus Saxon. discrepare à jure communi, quod semper ad proximiorum, vel inter plures ejusdem gradus ad seniores hoc onus devolvit. Quando vero proximior agnatus est minor, an agnatus sequens major sit tutor, vel an deveniendum sit ad dativum tutorem, vide *Sneid. ad tit. Instit. de fiduciariis. tit. 16. Zobel. 2. diff. 14.* c) nempe 12. *Tabb. l. 1. hic.* atque ipso jure hæc tutela existit: unde si legitimus tutor temporali impedimento detineatur, ut administrare nondum possit, eo casu non tutor alius sed curator dabitur: quia habenti tutorem tutor non datur, *l. 10. §. 7. de excus. tut.* Si impedimentum sit perpetuum, de alio tutore providebitur, *Curs. jun. conf. 94. n. 6.* d) jure novissimo, *Novel. 118. c. 5. auth. matri. C. quan. mul. tut. off.* non quia liberis succedunt, sed propter amorem singularem erga liberos, *arg. l. 14. C. qui accus. non poss. Curt. sen. consil. 46. n. 15.* unde et si mater statuto ab hereditate filii excludatur, tamen legitimam tutelam petere poterit, *Salic. in d. auth. matri. q. 9. Obr. sb. 125. addo Borg. Cavalcant. tr. de tut. & cur. nu. 183.* Et cum omnibus legitimis præferatur, utique & avum paternum excludunt, *glos. in d. Nov. 118. c. 5.* modo defunctus fuerit emancipatus, *Cyn. in d. auth. qu. 3. Masuer. in pract. tit. de tut. & cur. n. 5. Manz. in d. tr. pr. q. 5. n. ult. Diff. lac. de Betvis. in d. Nov. & alii per verba ejus Nov. omnib. à latere cognatis.* Jure etiam Saxon. mater & avia præfertur aliis agnatis in tutela legitima: ut usus fori ostendit, & docet *Zobel. in addit. ad Landt. lib. 1. artic. 23. Schrad. tr. feud. p. 10. sect. 19. n. 30. Diff. gl. si Landt. lib. 1. art. 11. Zobel. 2. diff. 15.* ubi vide plenè tractata, quæ huc pertinent. e) cogi enim non possunt, *d. Nov. 118. c. 5. verb. permittimus, d. auth. l. 2. & fin. C. quan. mul. tut. off.* imò etiam dari tutrices à judice possunt, ut ex *Salic. Pan. Dec. notat Obr. sb. 127.* In tantum, ut si matre nesciente judex tutorem dederit, nihil egisse censeatur, ut notat *Bart. in d. auth.* Renunciandum autem omni auxilio, *Nov. 94. c. 2.* & renunciatio facienda specialiter, ut bene probat *Anr. Tassara in compen. de error. notat. c. 113. Manz. d. pr. q. 5. n. 3. in fin. Walthe. 1. mis. c. 22. (Diff. ple-riq. per d. Nov. 94. c. 2.)* Quid? an mater ob secundas nuptias tutelam filiorum amittens, eam mortuo secundo marito reassumet? *Negat Myns. 3. obs. 83. (Diff. Spec. tit. de tutor. §. nunc videndum, vers. quid si mater.)* Si deposuerit, neq; tamen nuperit, dicendum posse reassumere, *Mynsing. d. loc. Diff. Bald. in auth. sacramentum. C. qu. mul. tut. off. f)* l. 1. & 4. *hic. l. 9. C. qui dar. tut. poss. §. quia autem. Inst. de excus. tut. ubi Bald. Wes. Myns. & vulgo Dd. (Diff. Hor. ibid. Cujac. in not. ad Vlp. tit. 12. & ad l. 13. de excus. Goth. ad l. 10. §. 7. cod.) confer l. 2. §. junct. §. 2. & seq. de excus. l. 3. §. 8. ubi: vel excusatus hic. l. 9. C. de excus. Nov. 118. c. 5. vers. neq; excusationem.* g) ut agnatorum, de qua diximus: & patronorum, *tot. tit. Inst. de leg. patron. tut. ubi Wes. in rubr. confer Hor. 8. obs. 6.* h) ut parentis qui liberos emancipatos impuberes tueretur, *tit. Inst. de leg. par. tut.* ut fiduciaria, qua parente mortuo idem facit frater, *tit. Inst. de fid. tut. ibid. Cuj. in not. prior. vide Revard. de auctor. prud. c. 5.* Hoc jus de fiduciaria tutela emendatum est per *Nov. 118. c. 5. Don. 3. comm. 6.* ut ita non amplius laborandum sit de interpretatione satis difficili, *d. tit. Inst. de fid. tut.* quam satis bene interpretatus videtur *Don. d. c. 6. vide Wes. & Cont. ad eund. tit.* ubi aliquot locis eum emendant.

Dativatutela tandem competit magistratui cui id specialiter datum est *a*. Atq; dari possunt omnes qui non prohibentur natura *b* vel lege *c*. Dat autem magistratus tutorem ferè cum hoc peritur: petunt alii necessarii *d*, alii arbitrariè *e*, & quidem dat subiectum suæ jurisdictioni *f*.

a) *vide th. 1. ad lit. E.* hodie tamen ex consuetudine omnes municipales magistratus & civitatum iudices tutores dare solent, *Bart. in l. 1. hic, n. 4. Sneyd in §. nos autem §. Inst. de Attil. tut.* Unde quaeritur, quis hodie tutorem dare teneatur iis, qui Imperio immediatè sunt subiecti? Hanc dationem ad Cameram spectare rectè est receptum, *Geil. 1. obs. 1. nu. 47.* b) *§. 13. Instit. de excus. l. 1. ult. de tutel. l. 1. §. ult. de leg. tut. l. 1. C. qui daretur. l. ult. C. de leg. tut.* c) *ut servus, l. 7. C. qui daretur. poss. l. 1. 22. de test. tut. milites, l. 4. C. qui daretur. & jure novissimo creditores debitorum pupilli, Nov. 72. c. 1. 2. §. 3. (nisi debitum vel creditum sit modicum, gl. in pr. aut b. minoris. C. qui daretur. quod iudex arbitrabitur, arg. §. 1. de jud. l. 60. de jur. dot. Bart. in d. auth. num. 6. item, nisi mater sit vel avia, quamdiu secundis nuptiis abstinent, Novel. 94. quod Cuj. in Novell. 72. ad patrem & avum maternum quoque trahit, post Bald. in l. 44. de pass. n. 3.) Quid igitur, si tutelam jam susceperint, an tutores manent? Non: quia suspectos se suo silentio reddiderunt, arg. l. 8. de tutel. Hugol. Bald. Fulg. Castr. & c. in l. 21. de excus. Obr. th. 195. & seqq. Diff. Azor. referent gl. in d. l. 21. item Bart. in d. auth. minoris, n. 14. in fi. C. qui daretur. aliter Cyn. in d. auth. q. 13. Salic. ibid. n. 10. qui putant tum curatorem tutorem adiungendum. At Nov. 72. curatorem eo demum casu adiungi vult, cum durante tutela creditum vel debitum contractum est. Obr. thes. 205. Judicos posse tutores esse docet l. 15. §. 6. de excus. Diff. Obr. th. 178. & seqq. cui quod de educatione dicitur, concedi potest: at tutela & educatio pupilli separata sunt, maximè si contutores habeat Christianos. d) *ut mater, l. 2. §. 1. & passim, qui pet. tut. l. 6. §. 10. C. eod.* quod si negligat, à successione repellitur, *ad. l. nisi minor sit, l. 2. C. si adv. delicti.* vel filius pubes demum decedat, *arg. l. 3. ubi Bald. in pr. & l. 6. C. ad Tertyll. idem in liberto & aliis qui proximè ad successionem vocantur, l. 10. C. de leg. her. d. l. 2. §. 1. quod ad vasallos quoque extendere conatur Obr. th. 76.* De jure Saxoniæ secus esse videtur, ut nimium mater non teneatur petere filio naturali tutorem, *ut ex textu Landrecht lib. 1. artic. 48. notat Reinb. p. 2. diff. 10.* sed vix est, ut usus hoc observet. e) *ut cognati, affines, & c. d. l. 2. pr. l. pen. C. eod.* imò quilibet id facere, & sumtus in id factos repetere potest, nisi fortè alius ex agnatis idem fuisset facturus, *l. 2. vers. quæ tibi, ubi notant Bart. Bald. Salic. & Castr. C. de neg. gest.* f) *h. e. in suo territorio, §. 4. Inst. de Attil. tut. arg. l. 1. §. ult. hic, idq; in duobus tantum locis, originis vel patrimonii, l. un. C. ubi pet. tut. Obr. th. 85. & seqq. Diff. gl. §. sed in hoc, verb. creaverit. Ang. ib. n. 2. Porc. n. 7. Plat. nu. 12.* Illud non impedit, si in suo municipio idoneum magistratus non inveniat, quin ex vicinis municipiis idoneum eligens nomen ejus Præfidi transmittat, *vide l. 10. de tut. cui non obstat l. 1. in fin. l. 3. hic, solve ex l. 24. eod. adde Cuj. in l. 1. de excus. Pac. 3. enant. 70.* In genere notandum, ex officio tutorem à magistratu constitui, si mater vel legitimus tutor sint negligentes, vel si nullus pupillo prospiciat, *l. 6. C. qui daretur. vel cur. arg. l. 1. verb. quæ sunt juris, de jurisdict.**

V.

Ita constituta tutela à tutore legitimè est suscipienda *a*: ad quod requiritur

ricur satisfactio rem pupilli salvam fore *b*, hodie præstanda ab omnibus *c*,
juramentum *d*, & inventarii confectio *e*.

a) l. 1. pr. & vers. ex quo scis, ibiq; Dd. l. 20. ibiq; gl. l. 39. §. 3. & 6. de adm. tut. l. 19. C. eod. l. 60. de rit. nupt. l. 2. si tut. vel cur. app. l. 9. de mun. & hon. l. 5. ibiq; gloss. & Dd. C. de peric. tut. l. 3. ibiq; gl. C. de susp. tut. l. 15. ibiq; gl. C. de excus. tut. l. 1. ibiq; gl. C. si tut. vel cur. fals. alleg. excus. si. Landrecht lib. 1. art. 23. verb. tutor erit, circ. fin. aded ut dd. iuribus periculo tutelæ obligetur, si munus delatum non statim agnovit. Imò iudex tutorem ex officio dare & compellere potest etiam nemine petente, arg. l. fin. de off. ejus cui mand. est juris d. l. 1. pr. ibiq; gloss. verb. extra ordinem, de adm. tut. neq; potest tantum, sed & debet hoc facere, ut omittens in syndicatu conveniri queat ob damnum pupillis ita illatum, Ord. politiæ 1548 & 1577. rubr. §. 1. ibi: ernstlich auferlegt. Schrad. tr. feud. p. 10. sect. 20. num. 10. Diff. Sap. in l. 1. de juris d.

b) l. 4. §. 1. rem pup. salv. l. 7. de prat. stip. Ord. politiæ 1548 & 1577. tit. 31. §. item dasz er nach, etiam de jure Sax. Landrecht lib. 1. art. 23. ibiq; gl. Latin. verb. vel eis satisfidare. Schrad. tr. feud. p. 10. c. 20. num. 288. & seq. eaq; fit datis fidejussoribus, qui & ipsi eodem modo obligantur, ut ne divisionis quidem habeant beneficium, l. ult. rem pup. Quid si propter inopiam satisfidare nequeat tutor, an ad juratoriam cautionem admittetur? Nego, cum Sneyd. ad pr. Inst. qui satisfid. cog. Geil. 2. obs. 47. l. fin. l. 2. pr. qui satisfid. cog. n. 2. Imò nec pignoriibus datis, vel pecunia invicem satisfidationis depolita de jure satis caveri puto, propter expressum tex. l. 7. de prat. stip. dixi p. 1. diff. §. lit. A. & D. Diff. gl. & Dd. Geil. in d. l. 7. & in d. l. 2. pr. qui satisfid. cog. Obr. th. 362. quæ tamen opinio usu invaluit, ut vel expressè vel tacitè bona tutoris pro satisfidatione sint: vide lit. C.

c) ex ordinatione politiæ Caroli V. in comis. August. 1548. tit. 31. §. 4. eaq; fit sub hypotheca omnium bonorum tutoris, bey verpfändung aller seiner Haab und Güter / so viel des rehbeyen von nöthen: itaq; ex Jas. ad d. l. 2. num. 2. dici potest: cum tutorem non esse satis idoneum, qui non tantum in bonis habeat, quantum pupillus: etsi id iudicis arbitrio committat, Bald. in l. ult. C. de mag. conven. nu. 3. & 5. Obr. th. 364. Olim tantum tutores legitimi, & à testatore extraneo, vel à magistratu sine inquisitione dati tenebantur ad satisfidationem. §. 1. Instit. de satisfid. l. 5. de conf. tut. & c. Adde & hoc, quòd administrationem tutelæ tutor suscipere non debeat, nisi sit ipsi à magistratu decreta, verbesserte Testamentsordnung 1548. & 1577. tit. 8. dasz auch ein jeglicher Vormünder: quod in testamentarii supplet hodie pleriq; in locis magistratus confirmatio, quæ ipsa loco decreti est: vide tamen Schrad. tract. feud. p. 10. sect. 20. num. 108. & seqq. adde Reinb. 2. diff. 2.

d) quo sanctè promittat, se absq; dilatione pupilli defensionem suscepturum, & omnia facturum, quæ sunt in rem pupilli, l. ult. §. penult. C. de adm. tut. Novel. 72. c. fi. Bart. in l. 5. de leg. tut. Mysf. 6 obs. 39. Wespar. de tutel. nu. 5. in fin. & de admin. tut. n. 4. Obr. th. 387. & seqq. Schrad. tr. feud. p. 10. c. 20. nu. 264. Diff. Jac. Mandel. conf. 21. nu. 11. Don. ad tit. de jurejur. in princ.

e) l. 7. de adm. tut. l. 24. C. eod. l. ult. C. arbit. tut. & ad id tenentur omnes, gloss. in d. l. 24. verb. publica, in fin. Salic. ibid. nu. 14. itaq; antequam hoc fiat, administrare tutor nequit: quia inventarium est caput reddendarum rationum, Bald. in l. 72. §. 1. de cond. & dem. Obr. th. 417. nisi iustissima causa allegari possit, d. l. 7. de adm. tut. vide apud Obr. th. 402. & seqq. Quæ autem extra prohibitionem sive remissionem testatoris sint iustæ causæ, quæ à confectioe inventarii tutorem excusent, vide apud Plor. in repet. l. si quando, §. 4. n. 84. & §. 5. n. 32. de in lit. jur. Calca. conf. 93. l. as. conf. 3. circa primum, lib. 1. Phan. in tr. de in lit. jur. p. 2. membr. 2. n. 44. & Aliquot seqq. An inventarii confectio testamento remitti posset, & alia, vide infra diff. 12. th. 4. utrunq; fit, potest

KK

test

test magistratus propter utilitatem pupilli tutorem jubere, ut conficiat inventarium, *Bart. Bald. Salic. in l. ult. C. arbitr. tut. Clar. §. testamentum, q. 66. vers. ult. Soar. lit. l. n. 178.* Impensis pupilli confici debere verius est, *Myns. 6. obs. 39. n. 7.* An curator ad litem quoque conficere tenebitur inventarium? *Nego cum Geil. 2. obs. 108. n. 11. Diff. Bart. in l. eis rem pup. salu. n. 1.* vide & alia ad inventarii materiam pertinentia *inf. d. diff. 12. sb. 4. & 5.* & remissivè allegata *Dan. Möller. 1. semestr. 39. in fin.*

VI.

Sequitur officium tutoris cui jam decreta est administratio: quod versatur in persona pupilli rectè educanda *a*, alimentis congruè decernendis *b*: autoritate in contractibus omnibusque negotiis *c*, unde damnum possit *d* oriri pupillo, præstandae, interdum etiam in transigendo *f*, erogando *g*, alienando *h*. Et quidem sine autoritate tutoris ipse pupillus quid gerens non obligatur, ne naturaliter quidem *i*: nisi in quantum factus est locupletior *k*.

a) maximè apud matrem, *l. 1. C. ubi pup. educ.* nisi vitricum superinduxerit, *d. l. 1. vide tamen l. ult. C. de contr. tut. l. 32. in fin. de adops. Gosh. ad d. l. 1. id à magistratus dependet arbitrio, qui de eo præsentibus agnatis statuit, l. 2. & passim d. tit. Wurmb. h. præf. obs. tit. 38. c. 4. adde Cuj. 6. obs. 29.*

b) vel à prætore, si id tutor petat, *l. 2. §. 1. l. 3. eod.* quæ lex non est nimis rigida, *Bart. ibid. post Roger. contra Dyn.* vel ipse tutor suo arbitratu pupillum alit, si forte non sit utile secreta patrimonii pandi, *l. 2. C. de alim. pupill. præf. adde l. 12. §. 1. de adm. tut.*

c) ita in iudiciis nunquam solus versari pupillus potest, propter dubium eventum, *l. 4. C. de aut. & conf. tut.* nec extra iudicium, etsi re ipsa damnum non sentiat, dummodò res talis est, unde sentire possit.

d) *arg. §. 1. Inst. d. tit. Wes ad pr. eod. Diff. Dnar. ad tit. de adq. her. c. 4.* e) quæ est expressa probatio ejus negotii, quod inter pupillum & extraneum præsentem tutore geritur, *arg. l. 3. de aut. tut. l. 1. in fin. de tut.* autoritas itaque tutoris non præcedere negotium, sed contractum perfectum statim sequi debet, *l. 9. §. 5. d. tit. l. 31. de usucap. l. 25. §. 4. de adq. her. Hotom. 1. amic. resp. 3. Don. 3. comm. 13. accuratius 7. comm. 9. fol. 147. vide & Obr. sh. 508. 560. Diff. Cujac. 13. obs. 31. Borch. ad §. fin. Inst. de aut. tut.*

f) modò non fiat alienandi, sed decidendi causa: quod idem de compromissis notant *Bart. & Bald. in l. 12. C. de transact. adde l. 22. C. de pass. l. 64. §. ult. de adm. tut. cap. cum tempore, ext. de arbitr. ubi Panorm. n. 3. Obrecht. sh. 435. & seqq.*

g) *d. l. 13. §. cum tutor, de adm. tut. l. 3. C. eod.* & solvendo creditoribus pupilli, *l. 23. C. eod.* Imò casus sunt, quibus sibi ipsi solvere tutor potest, *l. 9. §. 7. de adm. tut. l. 28. §. 1. de contrah. emt. Bart. & vulgo Dd. in l. 15. de reb. cred. & Domel. (Dissent. Coraf. 6. misc. 15.)* etsi in rem suam tutor autor fieri nequeat, *§. ult. Inst. d. tit. l. 7. princ. eod.*

h) *d. l. 12. §. 1. quæ servando servari nequeunt, l. 22. C. eod.* aliàs enim requiritur iusta alienandi causa, causæ probatio, iudicis inquisitio, & decreti interpositio, *d. l. 12 l. 16. C. eod.* maximè in immobilibus, *l. 1. de reb. sor. qui sub tut. & vide Geil. 2. obs. 79. num. 1.* donare nullo modo possunt, nisi regum vel illustrium personarum tutores, *vide Geil. 2. obs. 72. num. 8. & 9.* Et quod de decreto diximus, etiam verum putamus in alienatione molendini juxta flumen firi, & inundationis periculo obnoxii: *Pin. in l. 1. p. 3. nu. 28. C. de bon. mar. (Diff. multi ibi. alleg.)* His & illud addendum: olim pecuniam pupillarem non debuisse esse sterilem, *l. 3. §. 4. de contr. tut. ad l. 7. §. 11. l. 15. de adm. tut. at id plerique casibus mutavit Novel. 72.*

a. 6. 7. 8. Rem autem à tutore pupilli pecunia emtam pupillus, sicut & minor emtam à curatore, civitas emtam a syndico, utili vindicatione petere potest, l. 2. *qu. ex fact. tut. l. 3. C. arb. tut. l. 8. §. 1. de reb. cor. qui sub tut. Don. §. com. 2. in fin. Sich. ad l. 12. C. de jur. dot. n. 7. & vulgò Dd. Diff. A. Fab. §. conjet. 9. i) l. 59. de obl. & ad l. 1. 42. de condit. in deb. k) l. 1. de novat. l. 127. vide l. 21. ad l. Falc. l. fin. de jurejur. l. 44. l. 95. §. 4. de solut. l. 25. §. 1. quando dies leg. eod. l. 64. ad SC. Treb. Cuj. in d. l. 127. & 17. obs. 4. & 3. Merc. 21. & seqq. Pat. 4. enant. 10. Vult. 1. disc. 16. Diff. Dd. vulgò, qui inter pupillum infantie & pubertati proximam cum gl. distinguunt: ita & Rob. 2. rec. lect. 17. idemq; etiam naturaliter obligari pupillum docet, etsi locupletior factus non sit. 3. anim. 21. & seqq. & 3. nos. ad novat. Merc. 21. & seqq. Paulò aliter Donel. in d. l. 127. qui præterea addit, obligari pupillum naturaliter ratione rei, d. l. 1. in fin. de novat. d. l. 25. §. 1. quan. dies leg. ult. de jurej. non ratione personæ, d. l. 59. de O. & A. d. l. 41. de condit. in deb. quem sequitur Obr. l. b. §. 41. & multis seqq. Aliter Coraj. 6. misc. 22. qui distinguit inter obligari naturaliter, & obligari naturā: quem eruditè refellit Vult. d. c. 16.*

VII.

Finitur tutela communiter quidem morte *a*, & conditionis existentia *b*, & diei *c* adventu: ex persona pupilli, pubertate *d*, qualibet capitis diminutione *e*: ex persona tutoris capitis diminutione maxima & media, excusatione iusta *g*, & remotione à tutela *h*.

a) mors quidem alterutrius vel utriusque relationem tollit, §. item finitur. *Instit. quib. mod. tut. fin.* ita tamen ut mortuo tutore pupillus alium tutorem aliunde accipiat: cum tutelæ onus non transeat in heredes, l. 16. de tut. mortuo verò pupillo omnino tollitur causa finalis: ergò & destinatum ad finem, arg. l. fin. C. de ind. vid. toll. & l. fin. de accept. idemq; est pupillo vel tutore ab hostibus capto, Piagg. d. str. q. 15. nu. 1. & 3. b) l. 14. in fin. de tut. l. 8. §. 1. de test. tut. l. 3. §. 1. de adm. tut. Etsi enim tutoris datio actus est legitimus cum à magistratu fit: tamen dubito an etiam tum sit actus legitimus, cum à testatore testamento datur, propter l. 77. de R. l. vide Cujac. 15. observ. 16. quamvis hoc affirmat Hos. 1. resp. amic. 30. Illud omnino nego, tutoris auctoritatem esse actum legitimum cum Cujac. d. obs. 16. contra Hos. d. c. 30. & d. lib. 1. c. 3. c) d. l. 14. d. l. 8. §. 1. de test. tut. & d. l. 3. §. 1. de adm. tut. quia ad tempus permittitur, postea censetur prohibita, l. si ita de vulg. & pup. Manz. q. 9. pr. nu. 12. & seqq. Itaq; si mater pupilli adsit, nec ipsa gerere velit, etiam tum petere tutorem alium tenetur, ut supra dixi th. 4. Quia verò nisi id faciat (successione mutatur, quæro an idem verum sit in eo, qui ei fortè in testamento patris substitutus est? Aff. cum Donel. 3. comm. 8. contra gl. & Barr. in l. 2. q. per. tut. d) pr. *Instit. d. tit. l. 3. C. qu. tut. esse desinat. vide Macrob. 1. Saturn. c. 6.* Illud in Electorum filiis specialiter cautum est sanctione aureæ bullæ Caroli IV. ut ad annum 18. completum usq; sint sub tutela proximi agnati. Et Oldr. consil. 52. voluit ad 20. annum Principes intelligendos esse pupillos, adde Obr. d. disp. th. 583. Illud singulariter asserit Oldrad. d. consil. 52. in fin. ubi ait, videri quod regi etiam invito curator detur, vide ibid. remissivè Rayn. Corf. in addit. etsi de jure & æquitate Canonica etiam indistinctè hodie adolescentes minorennes invitò cogi ad recipiendos curatores, asserat Piagg. d. str. q. 2. n. 17. Schrad. sr. feud. p. 10. sect. 19. n. 28. tamen superioremi Oldradi assertionem in Rege vel Principe minimè amplectendam reor: maximè in Imp Romano: vide Aur. Bull. c. quæ cōtroverfia nuper insigni exemplo Friderici IV. Elect. Palatini est ventilata, Richardo patruo ejus curatellam affectante. vide Oegen

bercht Pfalzgraff Reicharts per 10. & in primis pag. 51. ejusdem widerlegung; tñ Electoris Friderici IV. tunc abscunus per discursum, & in primis pag. 85. & seqq. ubi exempla minorum Regum & Principum, adde Tiraq. de nobil. c. 20. n. 41. & arg. l. 5. in pr. C. ad l. lul. maj. & exemplum Caroli V. ad Imperii fastigium vocati anno ætatis 19. lege apud Sleid. lib. 1. comm. c) etiam minima, & quia redigit pupillum in alienam potestatem, etiam hodie arrogatione l. penult. §. ult. C. de adopt. l. 6. in fin. l. 14. in fin. de tut. f) d. §. item finitur. minima capitis diminutione legitima tantum tutela perit, l. 7. de cap. min. quod nec hodie mutatum puto per Novel. 118. c. 4. Diff. Obr. d. disp. sh. 603. Don. 3. com. 14. fol. 194. An transfuga, h. e. qui fide mutata ad hostes transiit, desinet esse tutor? Ita statuo arg. l. 19. §. 4. & 7. de capt. & postl. §. sed & capitu. Inst. qu. mod. tut. si junct. l. 5. §. 1. de cap. min. Diff. Cuj. 4. obs. 9. per l. 15. de tut. quam ibid. rectè interpretatur Goth. aliter Don. 3. com. 13. g) quæ quia communis curatoribus, dicitur de ea disp. seq. sh. 1. & 2. h) de qua itidem dicitur disp. seq. sh. 3. & 4.

VIII.

Post annum igitur 14. puberes adolescentes accipiunt a curatores à magistratu beadem solennitate c. Differunt tamen à tutoribus objecto d, causa efficiente e, sine f: etsi hodie ex notoria consuetudine tutela & curatela ferè cohareant g.

a) an inviti? id negat §. 2. Inst. de curat. præterquam ad litem, quod ego facile crediderim ex l. Lætoria à Triboniano illo loco inserptum: etsi M. Antoninus Philosophus Imp. id eatenus, teste Capitolino, abrogâret, ut omnes adulti curatores reciperent, causis non expressis cur eos peterent: cum ex illa l. Lætoria non nisi causam certam exprimentibus, atq; ita non invitis darentur, pulchrè Ravar. 1. var. 17. Aliorum coacta est expositio, qui d. l. 2. intelligunt de minore curatorem jam habente, quasi ei invito dari curator nequeat, quod falsum esse arguit l. 20. §. 1. de tut. & cur. dar. Cuj. 17. obs. 7. Utcunq; sit, hodie etiam invitis adolescentibus curatorem dari satis ostendit Constitutio politicæ Carol. V. tit. 11. §. 1. & 2. b) nam testamentum non rectè dantur, l. 1. §. fin. de conf. tut. Cuj. 7. obs. 6. etsi dati confirmentur, dixi sup. sh. 2. nec legitima curatela legibus est prodita, nisi furiosorum, vide pulchrè Horom. 8. obs. 6. c) quam de tutoribus omnibus, antequam administrare incipiant, explicavimus sup. sh. 5. arg. s. s. de satisd. tut. vel cur. l. de criminibus. C. de Episc. & Cler. l. 1. §. si quidem. C. de cur. fur. Illud hic addo: tutoris appellatione latè sumta contineri curatorem: arg. l. 101. §. 2. de cond. dem. l. asin l. 86. de V. O. n. 12. Fr. Ares. conf. 66. Ant. Piagg. d. tr. q. 8. n. 1. Manx. d. tr. q. 15. pr. n. 1. at non contra curatoris appellationem venit tutor, Barr. & vulgè Dd. in l. tutores. §. 1. de adm. tut. d) quod tutor puberem, pr. Inst. de curat. bene Cuj. 17. obs. 7. datur ad certam causam, l. 3. §. 2. de tut. §. certa rei. Inst. qui test. tut. dar. datur & majoribus furiosis, &c. §. furiosi quoz. Inst. de cur. ubi dñys. & Dd. e) quæ remota olim lex Lætoria, post constitutio D. Marci, de qua accipienda l. 1. §. 3. pr. de minor. Cuj. ad l. 1. de excus. propinqua prætor, & quidem solus: ut dixi modò ad sit. B. f) quia hæc finitur anno demum 25. nisi veniam ætatis minor à Principe impetraverit, s. s. C. qui men. at. g) Gil. 2. obs. 96. nu. 1. & seqq. possunt tamen tutores, illa consuetudine non obstante, finita per pubertatem tutela, & rationibus redditis tutelam deponere, & adulto curatorem petere, ut singulariter notat Geil. d. obs. 96. n. 6. vers. possunt.

DISPU-

DISPUTATIO IX.

Dereliquo jure tutelæ & curæ.

Respondente Joanne Christophoro Oelhasio Noribergensi.

T H E S I S I.

EXCUSATIONE quoque tutela solvitur *a*: est autem excusatio justæ alicujus causæ allegatio, qua tutor onus tutelæ deprecatur: ejusq; vel susceptæ jam *b*, vel suscipiendæ. Susceptam tutelam finit tutoris moribus fonticus *c*, superveniens lis cum pupillo *d*, absentia Reipubl. causa *e*, mutatio domicilii *f*, & allectio in consilium Principis *g*.

a) jure constituta: qui enim jure datus non est, ne quidem tutor aut curator est, adeoq; excusatione non indiget, l. 13. §. 12. *de excus. §. item major. Inst. eod. arg. l. 17. §. 4. eod. ubi Cuj. adde l. 1. de conf. sus. Vult. 1. juri iur. 25. nn. 29.* Debet autem excusatio esse justa, hoc est, quæ sua æquitate nitatur, l. 1. *de vac. mun.* aliàs vix unquam reperirentur idonei: nec placet universalis cautela Barr. Cæpoll. *in tract. cautel. 16.* quod tutor datus curare debeat, ne fidejussorem inveniat: est enim dolosa, ideoque non proficua, *arg. l. 38. ibi*: neq; malitiis indulgendum est, *de R. V. Ant. Piagg. d. tract. q. 10. in fin.* quin & nostris moribus esset inutilis, ubi bona ipsius tutoris hypothecæ supponuntur, *dixi disp. præced. th. 5.* b) quæ improprie contingit in casibus hac thesi deinceps expressis: nam aliàs à suscepta tutela non datur excusatio, l. 17. §. 5. *de excus. Vult. d. c. 25.* Proponenda est excusatio intra dies quinquaginta continuos, l. 13. §. 1. *de excus. l. 18. C. eod. §. 16. Inst. eod. l. 1. quand. app.* nisi ultra centum milliaria tutor habitet, d. l. 13. §. 1. *& seq.* à die cognitionis, d. §. 1. *l. ult. de tut. & cur. dat. ab his.* idque non per libellos, l. 25. *de excus.* quia decreto opus est: est contestari excusatio per libellos possit submovendæ præscriptionis gratia, *ut in l. 3. §. 10. eod. ubi rectè Cujac. adde l. 9. §. 1. de off. Proconsul. l. 71. de R. l. ubi Hipp. à Collib. l. 2. C. quem se s. aper.* (Dissent. Acc. in d. l. 25. ubi variè conciliat, id tamen, quod excusari absentem tutorem negat, sequitur A. Aug. lib. sing. ad Modest. in d. l. 13. §. 10. quod refellitur *argum. l. 19. C. de adm. tut. l. 15. §. 3. de manu. vind. & c.*) atque ita proposita excusatio intra quatuor menses finiri debet, l. 38. d. 1. quæ si approbatur, sequitur liberatio, l. 22. *C. de excus. tutor.* nisi falsis allegationibus excusatus sit, §. fin. *Inst. eod. l. 1. & s. s. C. si sus. fals. alleg. exc. l. 37. de excus. l. 5. C. de præd. min. tot. tit. C. si ex fals. instrum. jud.* si rejicitur excusatio, potest tutor appellare d. l. 13. quod nisi fecerit, tutor omnino esse cogitur, l. 3. *& 6. C. de excus. imò & si fecerit, si appellatio injusta pronuncietur, obligatur ex eo tempore, quo accedere ad administrationem debuit, l. 20. de adm. tut.* Sed an & à datione tutoris appellari potest? Ajo, *arg. l. 6. l. 3. 4. de excus. l. penult. de tut. dat. l. 20. de adm. tut. l. 17. in fin. de appell. l. 1. §. 1. quand. appell. l. 8. C. de exc. Cuj. & Gotb. in d. l. 4. Obr. th. 714.* (Diss. Acc. Sneider. Myns. Balduin. ad §. qui autem, *Inst. de exc. Wesin par. b. n. 4. ibid.* Duar. c. 1. Don. 8. comm. 9. vulgò *Dd. in §. qui autem. 16. Inst. eod. per ill. text. vide ibid. Sneider. num. 4.*) Id benè monuerunt quidam, ne excusatio reddatur nulla, tanquam contra minorem indefensum lata, datur à judice pupillo in eam causam curator, *arg. l. 27. §. 2. mand. vulgò Dd. in l. 1. C. de transact. Cast. l. confil. 302. num. 5. Matt hest. in tr. sing. not. 135. Casp. Caballin. ad constit.*

March. lib. 5. c. 9. num. 7. Ant. Piagg. d. qu. 10. nu. 7. c) *l. 10. in fin. l. 11. 40. d. tit. argu. l. 2. §. 3. in fin. si quis eaus. l. 4. §. 5. l. ult. de ad. ed. l. 95. de R. l. ubi P. Fab. quo casu alius tutor datur, l. penult. de tur. Sin autem morbus non sit talis, interea actor vel curator datur, l. 45. §. 1. l. 12. d. tit. adeoq; tum ea propriè excusatio non est, quia tutelam non solvit, notat Cujac. in d. l. 13. Obr. d. disp. th. 617. & seqq. adde l. 1. C. qui morb. Socin. jun. 2. cons. 16. nu. 25. Vinc. Manzin. d. tr. q. 7. pr. nu. 13.* d) *l. 20. 21. pr. de excus. §. 4. Inst. eod. l. 16. C. eod. modò non sit fortè modica, adde §. fin. Instis. de auth. tut. l. 8. cum auth. seq. C. qui tur. dari, & disp. preced. th. 4. lit. C. Manzin. d. tr. qu. 7. pr. num. 7. talemq; tutorem etiam ex officio repelli posse, et si se non excuset, constat arg. d. l. 20. junct. l. 36. pr. eod. Obrecht. d. disp. th. 673.* e) *l. 10. princ. d. tit. §. item qui Reip. 2. Instis. eod. l. 32. 35. & seq. ex quib. caus. maj. comites quoq; eorum excusantur, non tamen à tutela antea suscepta, l. 14. §. 2. d. tit. vide A. Aug. & Cujac. in d. l. 10. id tamen totum locum non habet in libera legatione, l. 12. de leg. hoc est, in ea, quæ à Senatu vel Imperatore clarissimis viris tituloreus ad res proprias gerendas, velur ad adeundas hereditates sibi delatas datur, vide Cic. 3. de LL. Manur. ad 1. Epist. ad Attic. 1. Bud. Gotb. ad d. l. 12. De aliis legatorum privilegiis vide passim tit. de legat. Cujac. 11. observ. 5. Forcat. necyom. dialog. 1. Cont. ad l. 1. Jul. maj. & adde inf. disp. 32. th. 1. lit. C.* f) quo casu opus est, ut rescripto Principis & migratio fiat, & tutela deponatur, l. 12. d. tit. vide l. 4. C. de jur. fisci, ubi (metæois) legendum rectè monuit Alc. ibid. sunt autem metæci, qui domicilium suum aliò transferunt, quorum prædia in fiscum redigebantur, nisi ea speciali concessione Principis retineant, vide Cujac. in d. l. 4. g) *l. 30. pr. d. tit. quod ad legum Doctores in genere trahendum non est, nisi qui Romæ docent, l. 6. §. 12. d. tit. (ubi & ap- p̄ar barbarè præfidatum vulgatus interpret reddidit: cùm interpretari debuisset provinciam, notat A. Aug. ibid.) vide Balduin. & Myns. ad §. item Romæ, n. 4. Inst. hic. ibid. Sneider. n. 7. Myns. resp. 54. n. 15. Don. 3. com. 9. Manz. d. q. 7. n. 31. Obrecht. d. disp. th. 659. & seq. Diff. Duar. 1. disp. annivers. 3.*

II.

Præter has causas à suscipienda tutela vel cura excusationem etiam præstant: numerus liberorum *a*, onera tria tutelæ *b*, ætas septuaginta annorum *c*, potestas *d*, paupertas *e*, literarum imperitia *f*, inimicitia cum pupillorum patre *g*, artium liberalium professio *h*.

a) Romæ tres, in Italia quatuor, in provinciis quinq; modò naturales iustiq; sint, §. 1. Instis. d. tit. l. 2. §. 3. eod. modò vivant eo tempore, quo pater ipsorum ad tutelam vocatur, d. l. 2. §. 8. nec capti ab hostibus profunt, l. 1. ibi, de quorum statu non ambigitur. C. qui num. liber. nec adoptivi, l. 2. §. adoptivi, de vac. mun. Tacit. 15. annual. nec naturales tantum, l. 2. C. de ind. vid. soll. nec qui in utero adhuc sunt, d. l. 2. §. 5. junct. l. 9. ad l. Falcid. l. 7. de stat. hom. Cujac. in d. l. 2. §. 5. pag. (mibi) 217. & seq. in bello cæsi singulari jure computantur, l. 18. d. tit. pr. Instis. eod. Cic. Philipp. 9. Val. Max. lib. 5. c. 6. Manz. d. q. 7. num. 1. Origo hujus juris manasse videtur à Lacedæmoniis, Arist. 2. polit. 7. §. & non. 10. Inst. de jure N. G. & C. Quod autem d. pr. Instis. dicitur hoc fieri exemplo cæterorum munerum, intellige civilem & personalium, argu. l. 1. §. 3. l. 18. pr. & §. 2. de mun. & hon. l. 1. C. qui num. liber. non etiam patrimonialium, à quibus excusat fedecim demum liberorum numerus, l. 2. §. 2. de jur. immun. l. 24. C. de decur. ubi Cuj. in not. pro (duodecim) errore ex notis numerorum creato legendum putat (sedecim.) Ut

cunq;

eunq; sit, duodecim vel sedecim liberorum parentes immunes essent à collectarum solutione, *juxta Accurs. & Bart. in d. l. 24. quod diligenter notandum esset, si modò usu obtineret, ait Thom. Linius ad d. pr. Instit. verb. ceterorum.* b) *§. item tria, Instit. d. tit. l. 2. in fin. l. 4. eod. l. 1. C. qui num. tutel. idem facit una, si diffusa sit & negotiosa: ut non tam tres tutelæ, quàm tria onera difficilima à tutela excusent, l. 31. §. fin. pulchrè Cujac ad d. l. 2. qui fratres sint confortes, idem §. obs. 7.* c) *§. item major, Instit. d. tit. l. 2. pr. eod. & quidem annum septuagesimum completum esse oportet, l. 3. de jur. immun. d. l. 2. pr. l. 74. §. ult. ad Treb. adde Cujac. ad l. 5. qui restam. fac. poss. l. 1. §. 15. l. 8. de mun. & hon. Sed quia d. l. 2. princ. ait, excessisse eos oportere annum 70. eo tempore quo dantur: an id etiam de testamentariis intelligemus? Non puto: in iis enim aditæ hereditatis tempus consideratur, si extraneus scriptus sit hæres, l. 7. 9. d. c. est. tut. ibiq; Acc. Cujac in d. l. 2. contra plerosq; vide infra disp. 12. thes. 2. in fin.* d) *ut qui res Principum administrant, l. 41 pr. d. l. 22. §. 1. eod. quod pertinet procurator fisci, præfectus annonæ vel vigillum, exactores tributorum, silentiarii, &c. l. 10. l. ult. C. eod. Manz. d. qu. 7. nu. 2. 3. & 7. adde §. 1. & 3. Instit. d. tit. l. 40. d. tit. §. item propter paupertatem, Instit. eod. Pauper quis dicatur, relinquitur ferè arbitrio judicis. Suid. ad d. §. nu. 2. Menoch. 2. arb. jud. quæst. cas. 61. aliter distinguit Bart. in l. si constante, C. unde vir & ux. Manz. d. qu. 7. num. 10. & alii relati à Menoch. d. loc. de privilegiis & incommodis paupertatis vide Cornel. Benincasam, tr. de pauper. add. Covar. 1. var. resol. 6. num. 8. Matth. Brun. sr. de cass. bon. qu. 25. pr. Matth. de Afflic. doc. 377.* f) *cum rusticitate & imperitia rerum conjuncta, l. 6. in fin. h. t. juncto §. similiter, Instit. eod. ubi Acc. Balduin. Myns. Borch. & Dd. vulgò. Ant. August. in d. l. 9. in fin. Pac. senant. 32. Duar. 1. disp. anniv. 3. in fin. Vult. 1. discept. Schol. 8. Obr. d. disp. thes. 708. & seqq. Diff. aliter alii. Hot. ad d. §. similiter, quem asserit ex diametro adversari d. l. 6. §. fin. vide & VVef. ad d. §. similiter. & Don. 3. comm. 9. id verò tempori repugnat, quod Cujac. in fin. d. l. 6. & Goth. ibid. in nor. putant jus d. §. fin. correctum esse à D. Pio, cum Paulus JCrus, cujus verba in d. l. 6. §. fin. citantur, post D. Pium vixerit, quod ex historia indubitatum est.* g) *§. 9. 11. 12. Instit. d. tit. quò etiam refertur status quæstio: cum interdum paria videantur, capitis accusare, & in servitutem petere, l. 12. pr. de bon. libert. l. 6. §. amplius, d. tit. quæ ratio etiam est in tutela legitima & dativa, Manz. in d. q. 7. nu. 16. in fin. Aftam. Clem. tr. de patr. pot. effec. 8. num. 2.* h) *ut Medicinæ, Philosophiæ, Rhetoricæ, Grammaticæ: modò conditiones adsint, quæ describuntur in l. 6. §. 2. & seqq. d. tit. Cujac. ibid. Obr. d. disp. thes. 645. & seqq.*

III.

Finitur quoq; tutela accusatione *a suspecti*: quæ ex l. 12. tabb. descendit b, & de qua cognoscere ii demum possunt quibus id datum est c. Postulare suspectos possunt omnes d, modò sint puberes e, etiam mulieres necessitudine fortè ductæ, vel injuriâ pupillorum motæ f.

a) quæ an civilis vel criminalis, rectè vulgò Dd. distinguunt: civilem esse rum, quando civiliter agitur & petitur, ut tutor vel curator declaretur suspectus, & ab administratione removeatur, rationem reddat, reliqua restituat, vel etiam ut ei adjungatur curator, Porc. Suid. Myns. ad §. 1. Instit. hic. Bart. in l. 1. §. 1. eod. criminalale tum, quando tutor accusatur criminaliter, ut non tantum removeatur, sed & arbitrio judicis puniatur, d. l. 1. §. fin. Dd. supradict. loc. quibus adde Bald. in l. 1. C. de

tut.

tut. non gess. Et hoc posteriore casu inscriptionem & fidejussores requiri tradunt, ut in aliis publicis criminalibus judiciis: et si Aug. in *tr. malef. verb. ad querelam*, nu. 5. inscriptionem concluduntur generali non servari dicat: quod an verum sit etiam ex constitutione Carolina, *Peinliche Halsgerichts Ordnung art. 12.* ut inscriptionis necessitas plane remissa sit, quod asserit Sneyd. in d. §. 1. nu. 5. vide inf. disp. 31. b) l. 1. §. 1. d. tit. pr. Instit. eod. Cic. 3. Off. qui ait: dolum in judicio tutelæ lege XII tabb. vindicari. Quia in favorem pupillorum, si plane notoria sit tutoris improbitas, removeri ex officio judicis potest sine accusatione, l. 3. §. 4. d. 1. ubi Bart. et si aliâs regulare sit, neminem sine accusatore condemnari, l. 6. vers. sic et, de cust. & exh. re. l. 6. §. 2. de mun. & hon. sed hoc viam inquisitionis non tollit, l. 13. de off. Praef. urb. vide inf. disp. 31. c) ut Romæ Prætor, in provinciis Præfides, d. l. 1. §. 3. & Præfides quidem olim soli, & pro tribunali tantum, l. 1. §. 11. ad SC. Turpill. postea id etiam legato Proconsulis datum, d. l. 1. §. 4. bic, l. 4. de off. ejus cui mand. est juris d. Cujac. 18. obs. 39. & par. eod. Diff. Hor. 3. obser. Vacat. à Vacuo. 6. declar. 80. & vulgè Dd. qui idem putant jure magistratus cognitionem de suspectis competere, quia mandari ea possit, Bart. Bald. & alii in d. l. 4. de off. ejus cui. sed id propter utilitatem pupillorum factum contra stricti juris regulas puto, d. l. 4. verb. propter, &c. et si hodie verum sit: quia ex notoria consuetudine tutores dantur jure magistratus indistinctè ab iis qui jurisdictionem exercent, omnes eos etiam eodem jure de suspectis posse cognoscere, ut notat Aldob. Schneid. & alii in in §. datum, Instit. hic. Otrech. d. disp. sb. 737. & seq. d) quia est quasi publica hæc actio, d. l. 1. §. 6. l. 6. C. eod. §. 3. Instit. eod. Dico, quasi publica, non verè & principaliter: quia & hoc in favorem pupillorum receptum, ut desistens ab accusatione non incidat in SC. Turpill. l. 1. §. 11. ad Turpill. quod aliâs in accusatione verè publica receptum, d. l. 1. §. 10. nec verè ex lege aliqua publicorum judiciorum accusatio illa descendit, l. 1. de pub. jud. nec omnes ex ea damnati infamantur, §. 6. Instit. d. tit. quod tamen in verè publicis judiciis contingit, l. 7. de pub. jud. Postulare igitur potest etiam contutor, l. 3. princ. & servus instruere potest accusantem, l. fin. pr. & major 14. annis consilio conjunctorum curatores suos, §. consequens, Instit. eod. e) l. 7. hic, l. 4. C. eod. arg. l. 1. 2. C. qui leg. pers. stand. in jud. f) d. l. 1. §. 7. quod tamen Accurs. nimis late extendit ad mulieres etiam impudicas, confer l. 1. §. 5. de postul. l. 1. de accus. Manz. q. 8. pr. n. 8. & 9.

IV.

Suspecti postulari possunt tutores omnes a, et si legitimorum, quia ferè conjuncti sunt, honori magis parcendum sit b: & quidem propter malam rerum pupillarium administrationem, quæ vel dolum habet c, vel culpam saltem d: quorum uno probato e removendus tutor est, et si satis offerat f, remotus autem ob dolum infamis efficitur, ob culpam non aequè g.

a) d. l. 1. §. 5. l. 4. C. eod. etiam testamentarii, propter rationem l. 8. & seq. de confirm. tut. b) §. 2. Instit. hic, d. l. 1. §. 5. l. 11. de postul. ceterum famè eorum ita parceatur, si Prætor non permittat famosam actionem contra eos proponi, sed actionem in factum verbis temperatam, ut bonæ fidei fiat mentio, l. 11. in fin. de dol. mal. Et Bart. in d. l. 1. §. 5. tradit in arbitrio esse judicis, vel itne accusatum omnino removere, an ei curatorem adjungere, argu. l. 9. hic. cui non obstat l. ult. in fin. C. de tut. vide Cujac. 12. obs. 32.

obj. 32. Quid si avus tutelam gessit nepotis, & res ejus alienari prohibitas sine decreto distraxit? Siquidem ad eas revocandas regressum nepos non habet, etiam tum ut suspectum removendum, ex communi sententia tradit Bapt. à Villalob. *lit. F. n. 99.* ubi vide. Quia & affine remedium tradit *ibid. num. 98.* vindicationem nempe rerum à tali tutore alienatarum: & in genere, quoties tutor solvendo non est, ut tutelæ actio adversus eum futura sit inanis, adhuc restitutio in integrum superest: *Franc. Turz. opin. 60. num. 2. verb. quod si tutor.* c) qui sine culpa esse non potest, l. 1. §. 1. de dol. l. 1. §. 1. hic, & interdum præsumitur, ut si tutor malis moribus præditus sit, & cum inhonestis personis vivat, l. 3. hic, item si in alia tutela malè versatus sit, l. 3. §. 7. & 8. *ood. arg. l. 7. §. 2. circa fin. de accus.* d) latam & levem, l. 3. §. fin. hic, l. 2. §. 5. D. non etiam levissimam, *l. quidquid, C. de arbit. Sneyd. & Dd. vulgò ad d. §. Instit. hic. vide inf. 1b. §. 1.* e) quid si suspicio non probata sit, an injuriarum tutore tenetur, qui suspectum eum postulavit? Non credendum: nisi certum crimen objecerit, *arg. l. 13. §. 2. de injur. quoniam & tum excusare quasdam personas potest affectio animi, ut matrem: quæ potius amore erga pupillum, quàm animo injuriandi erga tutorem processisse ad accusandum præsumetur, arg. l. 15. §. 2. ad SC. Turp. l. 2. 4. C. de calum. l. 2. C. de abolit. l. ult. de pub. jud. per ea quæ docet Cujac. 10. obj. 8. (ubi rectè defendit in l. 4. ad SC. Turp. nihil emendandum esse cum Rob. 1. rec. l. 23. Diff. Jac. Curt. 2. verisim. vide A. Fab. 2. conj. 20.) Wef. in addit. ad Sneyd. ad §. 1. Inst. hic, in fin. De jure Sax. tutor aut curator, qui dolose aut fraudulenter versatur circa administrationem bonorum pupilli, debet simpliciter diffamari, ac in posterum ei omnium tutelarum administratio prohiberi, *Landrecht lib. 1. art. 44. Zobel. 2. diff. 18.* f) l. 17. §. 1. de test. iur. l. 5. 6. hic, *arg. c. venerabilis, extra de elect. quin ne quidem in patre tutore admittitur, ut ait Villal. in com. opin. lit. F. n. 100.* g) d. §. suspectus. 6. Inst. hic. Unde quæsitum est: An eo loco sub doli appellatione lata culpa comprehendi debeat, ut ex ea damnatus etiam fiat infamis? Ita de jure dicendum videtur: nam ubi ex facto irrogatur infamia, lata culpa assimilatur dolo, quoddammodo ita horreat facta infamiam irrogantia, ut magis ipsa facta respiciat quam consilium, l. 11. §. 4. qui not. infam. confer. l. 226. de V. S. l. 7. §. 1. hic, l. 11. de incend. ruin. C. c. l. 8. de edem. l. 1. §. 1. si mens. fals. mod. l. 1. §. 2. si quis test. lib. esse iuss. l. 32. de pos. l. 29. mand. l. 5. §. 15. ut in poss. leg. idem olim voluit Azo per d. §. & ubi Balduin. Hot. Coraf. 4. misc. 2. Zaf. 1. sing. resp. 2. n. 32. & seqq. Duar. ad l. 5. de in lit. jur. n. 33. & 35. Don. ibid. n. 10. Delrio ad l. 23. de R. l. c. 14. Diff. magis communiter Dd. ad d. §. 6. Inst. hic, ubi Sneyd. Wef. idemq. in addit. ad Sneyd. Alc. in d. l. 226. Wef. in par. qui nos. infam. n. 4. Geil. 2. obj. 110. nu. 2. Cest. in l. 11. §. pen. qui not. infam. Nobel. disp. 3. b. 3. lit. B.*

V.

Effectus tutelæ est in actionibus hinc descendentibus. Finita igitur tutela a pupillo directa tutelæ actio competit contra tutorem, ut reddat rationem omnium gestorum & omissorum b: in quam regulariter venit dolus, culpa lata & levis c: si tamen contra heredes tutorum agatur, ne quidem levis d, nisi in paucis casibus e. Quin & semel intentatum ac finitum hoc iudicium propter species prius omittas repeti potest f.

a) l. 1. in fin. l. 4. princ. l. 9. §. 2. l. 18. in fin. de iur. & r. distrab. in aliis verdò administratoribus secus est: quod tamen & jure Saxonia tutoribus observatur, ut nisi ipsi proximi agnati sint, aliis proximioribus singulis annis cogantur calculum admi-

LL

nistrat-

nistratōnis ponere. *Landrecht lib. 1. art. 23. 41. 44. 45. Fach. in diff. juris civ. & Saxon. diff. 17. VVes. parat. d. tit. nu. 3.* imò de jure Saxon. etiam testamentarii & dativi tutores ad rationes annuatim reddendas tenentur. *Zobel. 2. diff. 16. Novell. Elest. Aug. p. 2. c. 11. nec id olim secus fuit, Landrecht lib. 1. art. 23. Reinh. p. 2. diff. 7. & 8. Fachs. diff. 17.* Quamquam ad idem hodie & alibi tutores cogi posse puto, ex Constitutione politiz Caroli V. quam auctiorem fecit Rudolph. II. vide diegu Bramesfurt anno 1577. verbesserte Politicordnung / *sub tit. von Pnyssen vund munderbörigen*: et si ferè non nisi finita tutela id exigatur.

b) § ult. *Inst. de Attil. sur. l. 1. pr. §. 3. & passim de tut. & Rat. distr.* in quam actionem etiam venit id quod interest, *l. 6. pr. de adm. tut. l. 4. C. arb. sur. l. 17. & seq. locat. & usuræ*, si tutor pecuniam pupillarem in suos usus converterit, *d. l. 6. §. pecunia, l. 1. C. de usur. pupill. & est perpetua hæc actio, l. 8. C. arb. sur.* ita quidem, ut regulariter quilibet pro parte vituli teneatur, *l. 1. §. 10. & seq. d. tit. l. 37. pr. de adm. tut. l. 6. C. arb. sur. l. ult. vers. & ita demum rem pup. salu.* nisi ipsi suo arbitrio & privata conventionē dividerint tutelam: tum enim tenentur singuli in solidum, cum hac conditione, ut quem pupillus elegerit, ei cedat actiones suas adversus alios, *l. 2. C. de divid. tut. ubi Goth. adde l. 5. de magistr. conven.* Quin & in liem juratur, etiam contra heredem tutoris, si sit in dolo vel lata culpa, contra ipsum tutorem, etiam ex levi culpa, *l. 1. l. 4. & tot. l. C. de in lit. jur. ubi Goth. lit. N. Diff. Cujac. in par. C. de in lit. jur. per l. 4. in fin. & §. 5. eod.* Datur etiam hæc actio, etsi pater testamento rationum reddendarum necessitatem tutori remiserit, *l. 5. §. 7. de adm. tut. l. 27. §. 3. de pass. Villa. in lit. T. n. 128* Quin & si filius patris curam gesserit, adhuc ad rationes reddendas tenebitur, *ut commune ait Soar. in comm. opin. lit. P. nu. 211.* Et licet jus Sax. differentiam faciat inter administrationem bonorum allodialium & feudalium, ut de illis quidem senior agnatus tutor rationes reddere de fructibus totius temporis, quo administratio duravit, teneatur, in his nō item, quos dominus feudi, ut tutor pupilli, percipit, *ut est textus Lehenrecht c. 26. ibiq. addit. Landrecht lib. 1. art. 58. Reinh. p. 2. diff. 11.* tamen usu contratio ab hoc est recessum, adeò, ut hodie dominus feudi non magis quam alius tutor, durante pupillari ætate, fructus feudi suos faciat, *Coler. r. de process. execut. p. 2. c. 3. nu. 304.*

c) *per ea, quæ de suspensis dixi* *ib. 4. ad lit. D.* levissima culpa non item, *l. 7. C. arb. sur. P. Fab. Delr. & vulgò Dd. ad l. 23. de R. l. Alc. ad l. 126. de V. S. Cujac. parat. C. de arb. sur. Bocer. in d. l. 23. c. 4. nu. 11. Vult. 1. discept. schol. 15. Diff. Accurs. in §. 6. Inst. de susp. quod idem voluit Harmenop. pro quo afferri possunt l. 4. de peric. sur. l. 1. in re mandata, C. mand. ad qua & alia respondet P. Fab. in d. l. 23.*

d) *l. 1. C. de hered. tut.* in qua nihil expungendum est, *Ant. Fab. 1. conjecl. 12. Hewr. à Suerin. rep. prelect. c. 1. Diff. Cujac. 13. obf. 29.* idem tamen postea *2. l. obf. 2. & in illa l. 1. & in l. 2. C. de mag. conven.* unde itidem eam sustulerat, negationem relinqui maluit: etsi illud negavit, heredes tutorum regulariter propter levissimam culpam non teneri.

e) nempe si contra tutorem lis inchoata, hoc est, contestata est, item nisi ex damno pupilli lucrū captatum sit: & tandem nisi alii ex damno pupilli per gratiam lucrum præstitum sit: & posteriores quidem casus excepti ita sunt de regula, quia in iis evidens dolo & culpa facit, ut si quid præterea ab heredibus tutorum etiam leviter peccatum sit, illud saltem per consequentiam tum quoque in condemnationem veniat, *ut bene explicat Suerin. d. c. f. eodē penè sensu Horom. r. amic. resp. 23. & Ant. Fab. d. r. 12. Diff. Cujac. d. c. 29. & d. c. 2.* qui negat eas exceptiones esse de regula.

f) *l. 2. C. de judic. arg. l. 20. l. seq. de except. rei jud.* non ut his de eadem re agatur, *l. 5. §. 6. 7. de exc. rei jud.* sed ut eadem actio his de rebus diversis intendatur: quia est generalis, *h. 38. pro soc. l. 29. §. 1. de minor. l. 10. de appellat.* hæc per priorem sententiam actio tute

relæ ulterior de omiffa specie fublata eft ipfo jure, *d. l. 2. C. de jud. Diff. Accurf. in §. item, Inft. de except. Bart. Bald. Fulgof. Caft. Inft. in l. 60. de cond. ind. (de qua vide Ant. Fab. 4. con-
jeft. 16.) qui civilem obligationem per fententiam putant tolli ipfo jure addo l. 3. de
except. rei jud. l. 3. in fi. C. de fruct. & lit. exp. Illud non intereft, repetita hæc actio an apud
eundem vel alium judicem inftituatur, arg. l. 55. de re jud. Inft. in d. l. 2. C. de judic. (Diffent.
Acc. Zaf. & vulgò Dd. ibid. per l. 1. ult. de quib. reb. ad eund. jud. eas l. 5. C. arb. rut. quæ de
judicio nondum finito loquuntur.) Quin & fi quid in priori judicio omiffum eft, id
judex fupplere & proferre debet, l. un. C. ut qua def. adv. Itaq; fupervacanea eft Ang. &
Caft. cautela, qui ex d. l. 2. in fin. confultunt, quoties exceptio propriæ actionem exclu-
dit, toties replicationem expreffis verbis proponendam effe.*

VI.

Præter tutelæ actionem tutor quoq; actione de rationibus diftra-
hendis tenerur, quæ pro eo competit, quod in tutela gerenda ex bonis
pupilli eft ablatum *a*. Contraria tutelæ actio datur tutori contra pupil-
lum, de his quæ ei propter tutelam ablunt *b*, dummodò ex officio fumptus
fecerit, vel obligatus fit *c*.

a) l. 1. §. 19. 21. l. 2. de tut. & rat. diftr. in quam venit duplum ejus quod abla-
tum eft, l. 55. §. fed fi ipfi, de adm. tut. ita ut in duplo res ablata contineatur, d. l. 2. §. fin. &
verum rei precium duplicetur, d. l. 1. §. 20. addo Paul. 2. fent. 30. ibid. Cujac. & quia pæ-
nalis eft, heredibus quidem datur, at non in heredes, d. l. 1. §. fin. vide Vtrefen. par. de tut.
& rat. diftr. num. 6. ubi & de concurfu cum actione fuperiore, addo d. l. 1. §. 21. ubi rectè
legitur in Pand. Flor. (ut quis dicat) A. Aug. 1. emend. 2. contra Haloand. qui addita ne-
gatione legit (ut quis non dicat, &c.) b) l. 1. & tot. tit. de contr. & ut. tut. aff.
§. tutores, ibi non tantum, Inft. de obl. ex q. contr. l. 2. pr. ubi pup. educ. l. 2. de alim. pup. præft. l. 3.
C. de adm. tut. l. 46. §. fin. cod. Datur quoq; heredibus, l. 3. §. fin. de contr. & ut. & an per
compensationem hoc ipfum deduci a tutore poffet, fi directè tutelæ actione conve-
niatur, vide l. 1. §. 4. de contr. & ut. l. 3. C. cod. l. 2. de in lit. dand. tut. c) confer l. 33.
§. fin. l. 32. 6. l. 13. §. 1. de adm. tut. et fi tutelæ actione pupillus non agat, l. 1. §. fin. de contr.
& ut. l. 3. §. fin. C. d. tit. non tamen confequitur hoc judicio, ut tutelæ actione libero-
tur, l. 3. §. 1. de contr. & ut. tut. aff.

VII.

Utraq; hæc actio utilis datur minori adverfus curatorem *a*: ex cura-
telæ verò obligatione præterea ratione fingularum rerum eft negocio-
rum geftorum actio, quæ durante etiam curatela comperit *b*, utilis qui-
dem domino, contraria verò curatori *c*. Est & adhuc pupillo actio ex sti-
pulatu, rem pupilli falvam fore *d*: & tandem actio fubfidiaria, qua tenen-
tur, qui fatisfadationem à tutoribus vel curatoribus folent exigere, fi aut
omnino à tutoribus vel curatoribus fatisfdari non curaverunt, aut non
idoneè paffi funt caveri *e*.

a) l. 3. l. 20 tut. & rat. diftrah. l. 2. l. 14. C. de admin. tut. atq; tum, quia univerfale
judicium durante cura dari non potest: eft enim par ratio abfurditatis & utilitatis,
quæ proponitur in l. 9. §. 4. & l. 16. de tut. & rat. diftrah. Diff. variè variè: alii hæc actio-

nes negant dari, sed universalem negotiorum gestorum, ut *Cujac. 17. obs. 7. Vigel. lib. 5. meth. jur. civ. in fin. per l. 5. §. 6. de adm. tut. l. 4. §. fin. de tut. & rat. distrab.* Alii dari quidem putant, sed id etiam durante cura, *Wesemb. parat. de tut. & rat. distrab. nu. 7. Dd. in d. l. 2. C. de adm. tut. quod expressè repugnat rationi, d. l. 9. §. 4. & l. 16. de tut. & rat. distr. & sequentibus in l. 2. & l. 14. C. de adm. tut.* b) *l. 4. in fin. l. 16. de tut. & rat. distr.* quæ ita facile conciliantur cum *d. l. 2. & l. 14. Cujac. d. e. 17. in fi. adde l. 7. C. arb. tut. l. 17. C. de neg. gest. Paul. l. sent. 4. §. ult. ubi Cuj.* c) ut quæq; res minori salva esse desinit, *l. 16. de adm. tut. d. l. 4. in fin. de tut. & rat. distrab.* rationem afferre conatur *Cujac. d. e. 17. Insuper & conditione furtiva & furti tenentur administratores iis de rebus, quas dolo malo in officio intervertisse probantur l. 1. §. pen. & fi. de tut. & rat. distr. l. 16. C. de furt. l. 33. eod. Wespar. de tut. & rat. distr. in fin. Chaffan. in consuet. Burg. de just. rubr. 2. glof. 5. n. 6.* d) quæ competit, si res pupillo salva non sit, nec detur vel fiat, quod ex tutela dari fieri oportet, *l. vi. rem pup. salv. itidemq; finita demum tutela datur, l. 4. §. 4. d. tit. l. 16. de tut. & rat. distr. in curatoribus tamen & protutoribus stipulationis dies eedit, & agi potest, simul atq; quid salvum esse desinit, d. l. 4. §. penult. Wesemb. par. ibid. nu. 4. & quidem tam rei principales quàm fideiussores post moram, fructuum & usurarum medii temporis nomine teneri ait, l. 10. rem pup. salv. an ided, quia intelliguntur in omnem causam intervenisse, ut vulgò Dd. existimant; quibus adde paulò aliter disserterent *Cujac. 17. ad Afr. an hoc in pupillis ipsorum favore specialiter receptum, sicut multa alia, arg. l. 1. pr. de V. O. l. 4. §. fin. de fideiuss. tut. ut vult Coras. 2. misc. 12. num. 11. quod magis placet. confer sup. p. 1. disp. 23. ib. §. per tot.* e) *§. fin. Instit. de satis d. tut. vel cur. l. 1. cum seqq. C. de magistr. conven.* quod in Gallia defuetudine abrogatum notat ex Bugnon. *l. abrog. Gorbos. ad rubr. C. d. tit. nec in Germania usurpari scio: forte quia iidem qui dant magistratus, etiam satisfactionem exigunt: & habent illa solennia nota ferè. De levi autem culpa hac actione magistratuum heredes non teneant rationis est, l. 2. C. d. tit. l. 4. 6. eod. Ant. Fab. 1. conjest. 12. contra Cujac. 13. obs. 39. ubi in d. l. 2. negationem expungit: à qua tamen emendatione recedit 11. observ. 2. & parum à Fabri opinionone abest: cætera hujus actionis capita vide apud Vigel. 5. meth. jur. civ. l. 21. per tot.**

VIII.

Coronidis loco sit: magistratum municipale dari tutorem posse decreto decurionum *a*, vel à collega *b*, sed immunitate uti posse *c*: qui futurus est magistratus, excusare se non potest *d*: qui desinit esse, licet in magistratu tutelarum periculo se obligaverit, se excusare non potest *e*.

a) *l. 3. qui per.* b) *l. 19. §. 1. de tut. & cur. dat. ab his.* c) *l. 6. §. 16. de excusf.* d) *l. 23. pr. d. tit.* e) *l. 15. §. 9. de excusf. Cujac. in l. 5. in fi. eod. Diff. Acc. & alii ibid. adde Wesad §. similiter, Instit. eod.*

DISPUTATIO X.

De Testamentis.

Respondente Augustino Polmanno Leowardiensi Frisio.

THESIS

T H E S I S I.

TESTAMENTUM a jure gentium introductum b est voluntatis nostrae justa c sententia de eo quod quis post mortem suam fieri velit d: idq; vel perfectum, quod directam heredis institutionem continet e: vel imperfectum, ut codicilli f. Perfectum rursus vel paganum, vel militare g. Utrumq; hodie h fit per scripturam i vel per nuncupationem k.

a) verbum simplex, non à testatione & mente compositum, sed ita per as-
lusionem sive soni similitudinem dictum, imitatione Stoicorum, scitè magis quàm
verè. Alc. 4. de V. S. & in Laberna, eod. Cuj. 11. obs. 37. Cat. Cost. in memor. verb. testamētum.
adde Agell. 6. not. Attic. 12. Laur. Vall. 6. eleg. 36. Diff. Serv. Sulp. apud Agell. d. loc. & hunc se-
cutus Imp. vulgo Dd. in pr. Inst. hic. Vsq. de success. creat. in prafat. num. 28. Grass. §. testamen-
tum, q. 2.

b) Ias. & alii, in rub. de adq. her. Bart. in l. interdum, de cond. ind. n. 7. Ias.
ibi. n. 4. & in l. 32. de jure n. 184. vers. subdit tamen. & ita communiter sentit Dd. refert
Jo. Annib. ad l. nemo potest, de leg. 1. n. 189. Cov. 3. var. resol. 6. n. 7. Turan. in com. opin. lit. T.
verb. testamentum. Villal. lit. T. nu. 20. Soar. lit. T. n. 11. probat Theoph. ad tit. Instit. de lube N.
G. & C. Cic. 3. de finib. Cuj. ad l. 1. hic. Diff. Guil. Bened. ad c. Raynucius, verb. testamentum, n.
2. hic. Ch. Porc. ad pr. Inst. eod. n. 2. lo. Andr. in l. indebitum, de R. l. nu. 2. Diff. aliter Vacu. 1. de-
clar. 16. num. 1. qui juri naturæ originem testamenti adscribit. Eleganter causam hoc
jus inducentem exprimit Just. Lips. in prafat. ad lect. or. li. de cruce. Solatium (inquiens)
fati est voluntas ultra fatum.

c) h. e. legibus consentanea: ideo hæc vox si ad
species testamenti singulas referatur, quæ alias & alias solemnitates requirunt, æ-
quivoca fuerit, generi tamen desiniendo rectè adhibetur. arg. l. 4. qui test. fac. poss. l. 55.
de legat. 1. l. 15. §. 1. ad l. Falc. ideoque olim J. Cui testamentis conciliandis adhibuit, arg. l.
88. §. fin. de legat. 2. Borch. ad d. pr. Inst. hic. (Diff. variè Dd. quorum alii justam senten-
tiam accipiunt pro perfectâ, quos refutat Vigl. d. pr. nu. 24. alii pro solenni, ut Vigl. d.
loc. Conn. 9. comm. 1. alii conjungunt utrumque, ut Dom. 6. comm. 4.) vide Vult. ad d. pr.
pag. (mibi) 88. Testamentum igitur factio non privati, sed publici juris est, h. e. tribui-
tur jure publico & LL. non privati voluntate, l. 3. & ibi Cujac. & Goth. qui test. fac. Hoc.
Vult. ad princ. Inst. quib. non est permitt. Diff. Rav. §. var. 12. n. 9. vide & Charon. 2. verisim. 12.
d) d. l. 1. qui test. fac. ubi Bart. & Cuj. definitionem vocant perfectam: adde Clar.
§. testamentum, q. 1. Covar. opus. de test. pr. nu. 3. Vigl. Mysf. & alii ad d. pr. Vof. parat. eod. & c.
qui tamen in eo dissentiunt omnes, dum negant quod definitio hæc sit generalis,
etiam codicillos complectens, Diss. aliter alii, qui testamento in specie definitio-
nem hanc non competere putant, Acc. & Vult. in d. pr. & in d. l. 1. Lag. meth. p. 2. c. 62. Ro-
land. in tr. de testam. rubr. 3. n. 1. Seb. Brand par. eod.

e) cum sensu accipio definitio-
nem Vult. §. juriss. 73. nu. 6. eamq; cum d. l. 1. ut speciem cum genere componi pos-
se puto: arg. l. 19. §. 1. de test. mil.

f) nam & in illis sententia justa, arg. l. 2. §. 2. &
passim sub illo tit. de jur. codicill. & à testamento ratione perfectionis differunt: adeo-
que codicillus testamentum in specie non est, in genere testamentum est. Diff. vul-
go Dd. quorum aliqui negant illo modo testamenti appellatione comprehendendi
codicillos: alii id concedunt, sed valde improprie & largo modo. Alc. ad rub. de leg. 1.
n. 1. Bologn. ibid. n. 48. Grass. §. codicillus, n. 1.

g) divisionem testamenti in justum
& injustum omitto, cum sit æquivoca, hanc autem satis probat tit. Inst. C. & D. de
test. & de test. mil. hoc milites tantum faciunt: illud & pagani & milites, si velint.

LL 3

b) olim

h) olim enim fiebat testamentum calatis comitiis, *Agell. 15. not. Att. 27. & 8. c. 19. Alex. ab Alex. 4. gen. dir. 3. ubi præsentia & autoritas populi loco solennium erat, Wesad §. 1. Inst. hic. per l. 1. & 2. C. qui in Eccles. man. vel in prociuctu ab exituris in militiam. Plur. in Coriol. Cic. 1. de Orat. Agel. d. c. 17. non quod fieret succinctè, ut divinat Acc. in d. §. 1. His abolitis successit testamentum per æs & libram. d. §. 1. ubi Theoph. Cuj. ad l. 1. & 3. eo. Wes. par. num. 5. vide Vlp. frag. tit. 20. de quo rectè accipitur §. 10. vers. lites autem, ut ibid. notant Wes. Cuj. Vult. (Diff. vulgò Dd. aliter Vigl. ibid. qui de scripto solenni accipit) quod & ipsum postea abolitum partim, h. e. emancipatione sublata, l. 15. C. eod. testium adhibitio mansit. Vigl. ad d. §. 1. vers. accessit, nu. 8. Vult. pag. 106. (Diff. ibid. Wes. vide & Conn. 9. com. 1.) Unde exitit quartum testamenti genus, Prætorium nempe, §. 2. hic, & postea quintum, §. 3. eod. de quo hic agimus, & quod in scriptum & nuncupativum dividimus. Voluit quidem novum superaddere Just. in §. 4. & l. 29. C. eod. sed id mutat Nov. 119. i) vide Cuj. ad l. 21. hic. cujus solennia sunt in d. §. 3. & seqq. addel. pen. l. 21. 22. hic, l. 21. C. eod. Clar. §. testamentum, q. 4. k) d. l. 21. §. 2. C. hic, §. fin. Instit. eod. & solennitatibus testamenti scripti deficientibus omne testamentum fit nuncupativum, etsi in scripturam redactum sit. Bart. in l. ult. de jur. codic. Villal. lit. T. num. 21.*

II.

Porro in omni testamento spectatur, an is qui fecit, testamenti factionem habuerit : & an ritè fecerit a. Testamenti factionem habent omnes qui non prohibentur b. Prohibentur alii propter potestatem cui subsunt, alii propter defectum. In illis sunt filii fam. c, servi d, de statu suo errantes vel dubitantes e, capti ab hostibus f, obsides g, damnati pœna capitali h : nisi milites i sint.

a) l. 4. hic, l. 1. §. 8. de bon. poss. sec. tab. Cujac. par. D. & C. hic. Rolandin. de test. rub. 1. n. 3. Vult. i. jurispr. 17. n. 8. & seqq. Dico in omni testamento : quia neque codicillos facere potest testari prohibitus, Roland. rub. de codicill. n. 6. Grassi §. codicill. n. 2. quod & ad statuta testamenti factionem restringentia rectè extendunt Bart. in l. 2. de leg. 1. communem ajunt ibid. Alex. n. 2. Rip. n. 20. las. n. 33. Socin. jun. n. 13. Zas. n. 2. Vasq. de succ. prog. §. 30. n. 32. Grassi d. loc. n. 3. Diff. Bald. in l. fi. C. de test. b) l. 4. 19. hic, arg. l. 12. & ibi gl. de judic. l. 1. §. 1. de testib. l. 43. §. 1. de proc. c. qualis, dist. 25. Don. comm. 5. Grassi §. testamentum, q. 20. n. 1. c) l. 6. d. l. 19. hic, l. pen. C. eod. pr. Inst. quib. non est perm. addel. l. 2. de leg. 1. etsi pater consentiat, d. l. 6. arg. l. 3. eo. lo. Andr. in c. si pater, de test. in 6. Viv. in tom. opi. verb. filiusf. Ben. Capr. reg. 101. n. 62. Clar. d. §. q. 18. nec obstat l. 25. in fi. de mort. caus. don. vide Vigl. ad d. pr. n. 9. Vult. pag. 113. Non tamen mortis causa donare potest ipsi patri, cujus consensus requiritur, gloss. & Bart. in l. 1. de aut. sut. commune ait Corn. 1. conf. 294. (Diff. Fulg. conf. 28. & alii alleg. à Dec. d. loc. & ab Alex. 1. 101. 106.) Denique in quibus pater usumfructum non habet idem statuunt vulgò Dd. Bart. in l. pen. C. hic, Alex. in l. si quis. C. de test. mil. n. 5. Rim. n. 3. Clar. d. q. 18. Covar. rubr. de testam. p. 3. n. 9. & 28. Vasq. de success. et pat. §. 22. n. 9. & seqq. Fr. Viv. verb. filiusf. n. 1. Sed id negat Dec. (teste Grassi d. §. q. 23. n. 2.) quem sequitur Vaud. l. q. 1. quod defenditur disp. seq. th. 2. lit. d. Donare autem inter vivos filiumf. posse illa bona supracitati Dd. consentiunt, Covar. d. n. 9. adde Cravett. conf. 92. Illud indubium, filiumf. testari de peculio castrensi vel quasi, §. fin. Inst. de mil. test. arg. l. 2. ad SC. Maced. d) l. 16. 19. 20. §. 7. hic, quod & ad monachos extenditur, aurb. in grassi.

ingressi C. de SS. Eccl. si tamen ante ingressum testari sint, tale testamentum ingressu monasterii non rumperetur. *Bart. in auth. si qua mulier. C. d. tit. Cov. de testam. c. 2. num. 5. (Diff. Cyn. Jas. & alii ibid. vid. Grass. d. §. q. 34 n. 3.)* imò & in monasterio testari poterit, si ingressus sit protestatus de bonis retinendis. *Abb. in c. fin. de cond. appof. Cov. c. 3 §. i. n. 18. Diff. gl. las. Dec. in d. auth. ingressi.* magis communem ait *Villal. lit. P. n. 170. addo Grass. d. q. 34. n. 6.* e) *l. 14. 15. hic. vide tamen Nov. Leon. 37.* f) *§. ult. Instit. quib. non est permiff. l. 8. hic. l. 10. de test. mil. Paul. 3. sent. 4. §. 2. vide tamen Nov. Leon. 40. & plenè Vafq. ill. controu. 103. num. 1. Grass. d. §. q. 25.* hostium loco nostris moribus quoad hanc quæstionem habemus tantum infideles, Christum non agnoscentes, ut sunt Turcæ, Sarraceni: *eleganter Alc. ad l. hostes, de V. S. Accedit Duar. ad h. t.* g) *l. 11. hic. quod rectè intelligitur de obsidibus pro captivis pop. Rom. traditis, non de iis qui ab una civitate alteri traduntur. Panor. ad rub. hic. Bar. & Dd. in d. l. 11. Ben. Capra reg. 102. n. 103. Grass. d. q. 25. Lopez. 1. animad. 18.* h) *l. 8. §. 1. & fin. hic. l. ult. C. ne bapt. iter. quod & hodie indistinctè verum puto cum Vafq. 3. contr. ill. 96. nu. 2. Fach. in add. ad Villal. lit. 7. post n. 19. Grass. d. §. 26. & seq. Diff. lo. Ign. ad l. 1. §. qui sibi, n. 108. ad SC. Syll. Covar. rubr. d. test. p. 3. n. 26.* Aliud est in bannito: *Bart. in l. 1. C. de her. instit. Vigl. ad tit. Inst. hic. in fin. per nos sup. p. 1. disp. 9. sb. §. lit. C.* itemque in excommunicato, quem verius est retinere utramque testamenti factionem, *Capra. reg. 102. nu. 188. Fr. Viv. verb. excommunicatus, n. 5. Cov. ad d. rub. p. 2. n. 18. A. Gabr. 4. com. concl. de test. concl. 1. Vafq. d. c. 101. n. 5. (Diff. gl. in e. decernimus, de sent. excom. in 6. Host. in c. pia, de except. in 6. dubitat Clar. d. §. q. 24. in fi.)* nisi sit excommunicatus ob hæresin, *auth. credentes, ubi Bart. & Dd. C. de hæret. Grass. d. §. q. 24.* i) *l. 6. §. 6. de inj. rupt. irr. test.*

III.

Defectus ob quem alii testari prohibentur, vel animi est, ut in impubere *a*, mente capto *b*, furioso *c*, prodigo *d*: vel corporis, ut in surdo & muto *e*, item in cæco *f*.

a) *§. 1. pr. Instit. quib. non est permiff. l. 5. 19. hic. l. 4. C. eod. l. 1. §. 8. de b. p. sec. tab. l. 2. C. quando. provoc. Paul. 3. sent. 4. §. 1. Vp. fragm. tit. 20. princ.* quod tamen olim remissum fuit tribb. militum & professus cœlibatium. *l. fin. C. de test. mil. ubi Cujac. par.* itaque tale testamentum ne quidem ad pias causas valet. *Imol. in c. quia ingressa, hic. nisi statuto impuberis sagacis testamentum valere juberetur. Barr. & Ang. in l. 4. hic, per l. fin. C. de test. mil. Capra reg. 103. n. 30. Diff. Arch. in d. c. quia ingressa.* b) *§. furiosi, versed & mente capti. Inst. de curat. notat Bal. in l. 2. C. de cur. fur.* Quomodo autem mente captus à furioso differat, *vid. Myns. ad d. §. furiosi, nu. 21. addo Ale. 2. par. reg. 16.* c) *d. §. r. vers. furiosi autem, l. 9. C. eod.* nisi testamentum per furoris intervalla confecerint. Et sicut regulariter nemo furiosus præsumitur, *l. 5. C. de codicill. Vigl. in d. vers. item furiosi, nu. 4. Duar. hic, c. 2.* ita pro furiosi dilucida intervalla habentis testamento stat præsumtio, licet non fuerit probatum tempore testamenti conditi tale intervallum extitisse, atque ita præsumtio furoris tollitur ex alia præsumptione actus gesti. *Ang. in d. §. 1. Instit. hic. pulchrè lof. Lud. decif. 1. n. 13. Grass. d. §. q. 21. Mant. 2. de cons. ult. vol. 5. nu. 7. Rom. in d. l. 9. Corn. 3. conf. 26. n. 15. Boer. decif. 23. n. 88. Diff. Abb. in c. sicut tenor, nu. 3. de regul. & trans. ad relig.* d) *l. 18. hic. §. 2. Inst. eod.* intelligimus autem interdictum lenè, *h. e. a Prætorè per notata sup. p. 1. disp. 20. sb. §. lit. B. quib. addo opt. tex. in l. 16. §. 1. de cur. fur.) cum Cuj. ad l. 6. de V. O. contra Donell. ibid. Obr. disp. de insit. her. n. 105.* atque ita statim ubi interdictum est, prodigus testari nequit, *Clar. q. 33. Grass. q. 22. Vafq. ill. contr. 37. n. 9.*

37. n. 9. idque extenditur recte ad eum, cui interdictio facta est, et si prodigus revera non esset. *gl. Dd. Vigl. in d. §. 2. hic. Diff. 10. Fab. in §. furiosi. Inst. de curas.* cujus sententiam eatenus admittit Vigl. *d. loc. n. 4.* si ab omnibus homo frugi habeatur: Quia & si probe suæ posteritati consuluerit prodigus, testamentum ejus valebit, per ea quæ ante de furioso diximus, *facit Novell. Leon. 39. Vigl. & Borch. ad d. §. 2.* c) olim mutis & surdis non aliter testari licebat, quam si id à Principe impetrasset nominatim, *l. 7. & ibi Gothofr. hic.* sed cum non sine summa difficultate Princeps adiri posset, ideo Just. citra ullam impetrandi necessitatem illis hoc concessit. *l. 10. C. qui test. fac. poss.* ut siquidem surdi essent, loqui tamen possent, illis testamentum facere liceat: si muti & surdi simul fuerint, idque casu: tum si literas teneant, testamentum suum scribere possint. Cæteris verò mutis aut surdis si literas ignorent, ne quidem Principis scripto testandi facultas concedi potest, *ut eruditè Vigl. ad §. 3. Instit. quib. non est perm. diff. Dissens. Acc. & vulgò Dd.* f) nisi testetur secundum formam *l. 8. C. qui test. fac. poss.* ubi quaeritur: An vitietur cæci testamentum, nisi heredis institutio præcedat legata? Quod negandum puto cum Bald. in *d. l. 8. n. 6.* qui recte ait, illud ordinem non concernere causam formalem, sed modum testandi veteribus usitatum: is autem ordo generatim sublatus *l. pen. C. de inst. & subst. Castr. in d. l. 2. n. 5. in f. Alex. n. 17. Inf. n. 1. & seqq. & l. conf. 26. n. 1. Rol. à Vall. l. conf. 82. n. 16. & seq. Durand. de arte test. tit. 1. qui non hab. test. fac. cautel. 3. Soar. lit. T. nu. 49. (Diff. Cyn. Bari. Butrig. Fulg. Dec. in d. l. 3. Ang. in §. 4. Inst. quib. non perm. Cassopol. caus. 128.) vide Vigl. ad d. §. 4. n. 3.* An verò cæcus testamentum condens inter liberos necesse habeat etiam solennia *d. l. 8.* observare? quod controversatur. Negantium opinio placet, quam magis communem ait Valsq. *d. c. 103. n. 11. Grass. d. §. 31. contra multos.*

IV.

An rite factum sit testamentum ita intelligitur, si ejus forma examinetur in specie a. In testamento itaq; perfecto præter heredis institutionem b inspicitur testium adhibitio, & ipsum testandi factum c. Testes esse possunt, qui ex testam. aliquid capere possunt d: prohibentur igitur intestabiles primum e: sed & amplius prohibetur mulier f, furiosus g, impubes h, servus i, prodigus k: item heres scriptus l, ejusq; vel etiam testatoris domestici m.

a) nam per formam species à se invicem differentiam accipiunt: testamentum igitur paganum tum rite factum fuerit, si testamenti pagani formam habeat: idem de nuncupativo, de militari, de codicillis secundum uniuscujusque formam dicendum. Huc referri potest elegans quaestio: Facultate concessa vasallo disponendi in ultima voluntate de feudo pro arbitrio, an solennitates testamentorum sublatæ intelligantur? Quod negandum est per ea quæ jam dixi: *jun. ad l. si quando. C. de inoffic. test. Dec. conf. 512. n. 2. Menoch. l. arb. jud. q. 7. n. 39. Daub. sr. de testam. n. 113. ibiq; allegat. Mollier. 2. semestr. 10. nn. 1. Dissens. Ruin. l. conf. 100. n. 2.* Id tamen ita exaudiri non debet, ut ejusmodi facultatem ad primum tantum testamentum restringamus: *vide de Martin. Frece. sr. de feud. in materia Assensu, q. 10. per l. omnium. C. de testam. Mollier. d. c. 10. n. 2. & 3. Diff. Dec. d. conf. 512. ibiq; Molin. in addit. Tirac. in sr. ad l. boves, §. hoc sermone, d. de V. S. conclus. 78.* b) quæ testamenti caput, *l. 1. de her. inst. aded. ut ne quidem à milite omitti possit, §. 1. Institut. de test. mil. l. 1. de jur. cod. vide plenè diff. seq.* c)

Vall. l.

Vult. i. Jurispr. 73. n. 112. d) l. 1. l. 18. de testib. §. 6. *Inst. hic, ubi vide Vigl.* e) d. §. 6. *Agell. 6. not. Attic. 7.* ut ob carmen famolus damnatus, l. 13. §. 1. *hic, l. 5. §. 10. de injur. l. 21. de testib.* quam unam intestabilium speciem reperiri notat Vigl. ad d. §. 6. *in fi. ibid.* tamen Cuj. in not. prior. aliam affert speciem. f) l. 20. §. 6. *hic, non* propter iudicii infirmitatem: aliis enim & à testimonio dicendo in aliis causis arceretur: sed quia juris publici, à quo testamenti factio est, communionem non habet, l. 22. de R. l. *Vigl. ad d. §. 6. n. 3.* & hoc etiam jure Can. verum puto, ut commune ait Dec. ad c. 3. de testib. & ad d. l. 2. n. 31. *Clar. d. §. q. 55. Viv. lib. 1. verb. testis, nu. 2.* (Diff. *las in l. 21. C. hic, nu. 9. Cros. tr. de testib. p. 1. nu. 10.*) idem in codicillis (*dixi sup. p. 2. disp. 5. th. 8. lit. E.*) arg. d. l. 8. C. qui test. fac. Diff. vulgò *Dd. Viv. d. loc. n. 3. Grass. d. §. q. 57. nu. 4.* g) nisi tempore dilucidi intervalli, l. 41. de R. l. d. l. 20. §. 4. h) d. §. 6. *Inst. hic, vide d. disp. 5. th. 8. lit. A. i)* d. §. 6. & d. l. 20. §. 7. Quid igitur, si unus ex testibus, qui testamenti facti tempore idoneus ab omnibus habebatur, postea deprehendatur servus, & c? Jure ipso nullum est testamentum, sed sustinetur ex liberalitate Imp. §. 7. *Inst. hic, arg. l. 3. de off. Prat. ubi vulgò Dd. l. 1. C. hic.* atq; hoc ad similes etiam casus favore ultimarum voluntatum rectè producit, arg. l. penult. §. fin. de jur. & fact. ign. Aliud tamen fuerit in adscriptitiis, ut post Fab. notat Vigl. ad d. §. 6. faciunt notata sup. p. 1. disp. 2. th. 2. lit. D. item in monachis, si monasterium sit institutum, Viv. 2. com. op. verb. testes monachi, nu. 1. *Grass. d. q. 57. n. 13.* quod & aliis casibus venia abbatum fieri posse verius puto, cum Fab. d. loc. Diff. gl. ad auct. si testis. C. de test. *las in d. l. 21. Steph. Bodeus ad d. §. 6.* k) d. §. 6. d. l. 18. pr. hic. per ante dicta in thes. 3. ad lit. D. l) §. 10. *Inst. hic,* quia nemo in re sua testis idoneus, d. l. 20. princ. adde disp. 5. sup. th. 8. lit. D. legatariis tamen & fideicommissariis testimonium non denegatur. §. 11. cod. d. l. 20. *Vital. lit. T. nu. 31.* nec inde probatur legatum ademptum, quia quis sit in testem testamento adhibitus, *las in l. 22. C. hic, nu. 6. Dur. de arte test. 2. caus. 2. Vital. d. lit. T. nu. 32.* & quod de legatarii testimonio diximus, putamus indistinctè verum, etiam cum probanda est ultima voluntas defuncti per testes. *Alex. in d. l. 22. n. 2. Rim. n. 2. Duran. tit. 2. caus. 9. Grass. d. q. 57. n. 15.* (Diff. *Pan. ad c. in super. de test.*) Ratio decisionis superioris est: quòd testator elegerit fidem testis, quoad totum testamentum: id autem est individuum. unde indistinctè tam in nuncupativo, quàm solenni testamento, vera est hæc sententia, Vigl. d. §. 10. n. 9. *Grass. d. §. testamentum. q. 57. n. 15.* (Diff. *Duar. ad rubr. hic.*) imò etiam vera est hæc sententia, si de legato principaliter quærat, Vigl. d. nu. 10. *Bald. ad l. 20. hic, nu. 3.* Atqui etiam in rem suam per consequentiam testimonium perhibere prohibitum? c. 20. de test. Jure speciali hoc in legatario receptum esse, verius puto, Vigl. d. nu. 10. *Males. tr. de testib. p. 1. c. 4. n. 54. & seqq.* m) d. §. 10. §. 9. eod. vide d. disp. 5. sup. th. 8. lit. fin. & domesticus quis sit, inf. disp. 12. th. 2. lit. A. aliud igitur fuerit in filio emancipato. Vigl. ad §. 8. n. 4. *Inst. hic. Don. 6. comm. 7. Daur. ad l. 20. hic, n. 6.* ubi eleganter ad contraria respondet. Diff. vulgò *Dd. per l. 6. C. de testib.*

V.

Adhibendi autem sunt in testamento perfectò testes non prohibiti numero septem a, ad id rogati specialiter b, animo & corpore præsentes c: & quidem in testamento scripto de substantia est, ut ii omnes vel per se, vel si ipsi nequeat, per alium subscribant d, itemq; signacula sua testamenti apponant e: quod in nuncupativo necesse non est, nisi in vim proba-

MM

tionis

tionis f. Hodie in utroq; testamento opera notarii publici etiam adhibetur, quo ipso necessitas recognitionis sigillorum post testamentum apertum tollitur g. Ipsum testandi factum in eo est, ut testamentum uno fiat contextu, nullo alieno actu interposito h.

a) §. 3. *verb. septem testibus. Inst. hic*, l. 3. unde lib. l. 2. de b. p. sec. tab. l. 12. 21. & fin. C. hic. atq; hic numerus testium de substantia est testamenti, Bar. in l. 55. de leg. 1. ibid. Rip. n. 27. luf. n. 7. Cov. ad c. cum effes. de test. nu. 8. (Diff. Alr. ad l. 1. C. de SS. Eccles. & 6. par. ad. 17.) in tantum, ut coram minori numero testium celebratum testamentum ne quidem in foro animæ obliget, Bald. ad d. l. 1. n. 55. Rip. ad d. l. 55. n. 27. Grass. q. 54. nu. 4. nisi in casibus, de quibus ib. seq.

b) l. 21. §. pen. hic, d. l. 21. C. eod. quomodo antiquitus rogarentur, vide Ulp. frag. tit. 20. Paul. 3. sent. 4. §. 4. & ibi Cuj. quod in testamentis specialiter ad evitandum fraudem receptum, Don. 6. comm. 7. adeoq; & jure Can. hoc verum & vulgò receptum ait Grass. q. 58. nu. 2. & institutus rogationem testium probare tenetur, vide Bart. in l. 24. de test. mil. Cast. 2. conf. 431. nec rogatio in dubio præsumitur, Grass. d. q. 58. n. 6. nisi subscripserint, Boer. decis. 131. nu. 4.

c) d. §. 3. Inst. hic. & quidem non tantum loquentem audire, sed & videre præsentem testatorem testes debent, ut notant Dd. in l. 7. 9. 12. C. eo. Rim. in d. l. 9. num. 3. Abb. in c. ex literis, de consuet. num. 5. Corn. 2. conf. 18. idem hanc omnium ferè Dd. iententiam esse attestatur 3. conf. 166. in pr. Paris. 2. conf. 33. num. 1. Diff. gloss. in l. 2. §. 1. idem Labeo. verb. meminere, de aqu. pluvi. arc. quæ communiter reprobat, ut notant Bart. Fulg. & alii ibid. Ch. Phort. Inst. de mil. test. in pr. n. 8. Barer. in §. sed hac, test. hic. nu. 4. in fin. quamvis de actibus inter vivos illud rectè dicatur, sufficere auditum, nec in d. l. 9. Inst. n. 9. Alex. n. 6. Grass. d. §. q. 59. n. 4.

d) d. §. 3. verb. subscriptione testium. adeo, ut si testis nomen suum non adscripserit, pro non adhibito habeatur, l. 22. §. 4. l. pen. qui test. fac. d. l. 21. C. eod. e) maxime à annullorum, dum modò ii characteres, h. e. insculpta signa habeant, d. l. 22. §. 4. & §. quem locum comparatè intelligo cum Conn. 9. comm. 2. ut in defectu annuli signatorii liceat etiam signare alio instrumento characterem habente. Diff. Vigl. ad d. §. 5. nu. 2. qui locum illum simpliciter accipit. Diff. aliter Baro, Wes. ibid. Don. 6. comm. 8. Hoto. 1. obs. 20. quibus & Bar. ad d. l. 22. §. 5. consentire videtur, ut d. l. 22. §. 5. legatur negativè: sed hanc correctionem reprehendit Cuj. 14. obs. 11. Rob. 1. rec. l. ed. 21.

f) §. 3. Inst. hic. (Forma igitur nuncupativi testamenti est ipsa heredis coram testibus nuncupatio, qui olim defuncto testatore apud judicem sistebantur, & defuncti supremum judicium exponebant.) arg. l. 21. §. per nuncupationem, C. hic, ubi gl. facit arg. l. 4. de pign. Don. 6. com. 10.

g) atq; ita notarii illa scriptura per se plenam fidem facit gl. singularis in l. 2. & ibi Bar. atq; Dd. quem test. ap. vide plenè de pign. abscond. in comitiis Colon. 1512. sub tit. von Testamenten. & vnd sollen die Notari, & §. seqq.

h) d. l. 21. hic. quo & illud pertinet, ut omnes qui ad testandi actum adhibentur, simul maneat, donec suprema contestatio peragatur, arg. d. l. 21. §. 3. l. 28. C. eod. Vigl. in d. §. 3. n. 5. Diff. gl. & alii in d. l. 21. §. 3. Unde contractum in testamento celebrari non posse verius est, arg. l. 20. de V. S. ubi tamen vide Gerd. n. 5. l. 21. §. fin. qui test. fac. poss. l. 6. §. fin. de duob. reis. quod rectè communis schola temperat, si à testamento penitus sit remotus: aliàs enim poterit, ut adsignatio libertorum, l. 1. §. 3. l. 7. de aff. lib. vide Clar. d. §. q. 75. Grass. q. 60. n. 20. Goth. ad d. l. 21. §. fin. (Diff. Vigl. ad d. §. 3. nu. 5.) item divisio, quæ emtionis vicem obtinet, l. 1. C. com. utr. jud. Huc refero notabilem doctrinam ex Novel. Elect. Aug. p. 2. c. 23. ubi in patetis dotalibus & dotalitiorum quædam valere possunt jure contractus, adeoq; non nisi

nisi mutuo consensu sunt revocabilia : quædam jure ultimæ voluntatis, ut proinde non minus ac mutua conjugum testamenta revocari possint : adde *Myns. l. obf. 8. Gyl. 1. obf. 117. n. 2. Pech. 1. de test. conj. 43. n. 1. & 2. Wes. conf. 63. nu. 9. ad fin. Grass. d. §. testamentum. q. 90. n. 2. eleganter & distinctè Dauth. ad d. l. heredes palam, 21. §. fin per tot. ubi omnino vide.*

VI.

Militare a porro testamentum est, quod milites *b* in expeditione *c* facere possunt regulariter coram duobus testibus *d*, quocunque modo nuncupetur sive scribatur *e*: idq; in expeditione factum integrum annum pòst valer etiam extra militiam *f*. Relaxata itidem est testandi solennitas casibus quibusdam, ut in testamentis rusticorum *g*, parentum inter liberos *b*, & ad pias causas *i*.

a) quod est minus solenne, justum tamen ex peculiari privilegio, *l. 1. hic*. Unde miles in dubio uti velle censetur jure speciali, non communi, *l. 3. hic, l. 1. 2. C. eod. Vafq. de success. creat. §. 24. n. 41. Diff. vulgò Dd. vide Grass. d. §. q. 9.* b) qui in numeros relati sacramentum militare præstiterint, *Vigl. ad rubr. Inst. hic, n. 15. & seq. Diff. ibid. Acc.* Unde deduco, non competere privilegia testandi militaria mercatoribus vel laniis victualibus qui castra sequuntur, *argu. l. 1. 6. C. hic. (Diff. ibi gloss. & vulgò Dd. Grass. d. §. q. 3. num. 6.)* neq; doctoribus etiam actû legentibus, sicut nec advocatis, *arg. §. fi. Inst. hic, verb. sed jure communi, Dd. in l. 27. hic. Coras. ad l. 8. C. de subst. imp. (Diff. Alex. in d. l. 27. nu. 2. & seq. communius Dd. ibid. & sequitur Grass. d. §. q. 4.)* multò minus clericis, *Grass. d. §. q. 5. (Diff. gloss. in l. 6. de re jud.)* Militibus autem hodie competere adhuc privilegia illa verius est, modò cætera requisita adsint, celsi in solennibus militiæ aliquid mutatum potius sit quàm abolitum. *Vigl. d. loc. contra Dd. Geil. 2. obf. 118. adde Val. Franc. sr. de fidejuss. c. 2. n. 216. & seq.* c) *pr. Inst. hic, verb. videlicet cum in expeditionibus, l. 1. 26. eo. l. pen. C. eo.* Unde de limitancis militibus dubitatum fuit? Puro & illos propter subita sæpe discrimina in expeditione censendos, *arg. l. 6. §. 1. de V. S. Cap. Tholos. decis. 141. n. 2. Zaf. de compend. subst. memb. 3. Conan. 9. comm. 5. Cuj. in not. ad Inst. b. Gotb. in l. 17. C. eo. Diff. Rip. in d. l. 27. n. 9. & vulgò Dd. testis Orzar. ad rub. Inst. hic, n. 4. Geil. 2. obf. 118. n. 6. Don. 6. com. 28.* d) h. e. solennitate juris gentium observata, *arg. l. 12. de testib.* Testes autem extra consuetum ad id vocati, in ipso consuetu etiam casu præsentes esse possunt, *l. 24. & ibi Dd. hic, §. planè. Inst. eo. Diff. Vigl. ibid. n. 6.* e) *d. pr. varf. quoquo enim modo. Inst. hic, & passim sub l. iis. eod.* Atq; nulla alia solennitate exhibita miles ita testamentum condens filium ex certa scientia præterire potest, neque hodie causæ expressione opus est, *l. 41. de bon. lib. §. 6. Inst. de exher. lib. l. 9. C. hic, Vafq. d. §. 24. n. 33. (Diff. Taf. in d. l. 9. nu. 8. & vulgò Dd. Grass. d. §. q. 7. nu. 2.)* item duo testamenta condere potest, quorum utrumq; valeat, *§. 4. Inst. hic.* etiam in dubio, nisi posterior esset de omnibus bonis, *Bart. in l. 36. in fi. hic. Mantie 6. de conj. ult. vol. l. n. 21. (Diff. varie Dd. in d. §. 4. per l. 15. §. 2. eo. vide Vigl. ad d. §. 4.)* item pro parte testatus decedere potest, pro parte intestatus, quod in aliquot casibus explicat *Grass. d. §. q. 8. Clar. q. 16. f)*

adeoq; opus non est, ut in bello decedant, *§. 3. Inst. hic. (Diff. Rip. in d. l. 27. n. 11.)* modò hoc est missi sint, *Vigl. ad d. §. 3. ubi causam inquirir l. 21. eo. vide Grass. d. §. q. 3. n. 4.* Quod verò de muto & surdo dicitur in *§. 2. Inst. hic.* intellige de eo qui talis est ex casu, cum aliàs ne miles quidem esse queat : *Vigl. & Vuls. ibid. (Diff. vulgò Dd. gloss. in d. §. 2. Grass. d. §. q. 3. n. 4.) ex l. 4. eod.* g) cui permittitur secundum loci consuetudinem

dinem testari, servatis requisitis, *l. ult. C. de test. Don. 6. com. 9.* b) h. e. in quo liberi heredes instituantur, *l. 21. §. 1. de test. H. Pifk. 1. q. jur. 1. num. 1.* quod intellige quoad defectum solennitatis, non voluntatis, *l. 16. C. fam. etc. Ang. Alex. Inf. in d. l. 21. §. 1. Boër. decif. 93. nu. 10. Clar. §. testamentum, q. 8. in pr. (Diff. Spec. tit. de instr. edit. §. compendiosè, vers. quid si pater. Salic. in l. fin. C. fam. etc.)* vide exactè distinguentem Grass. d. §. q. 12. & 16. Unde charta testatoris manu exarata, sine testibus, respectu liberorum quidem subsistit; non etiam respectu legatorum, quæ extraneis vel etiam ad pias causas relicta essent, *Toming. decif. 4. n. 7. & alii relati ibid. n. 4. addo de tota hac materia per discurs. H. Piflor. 1. q. 1. & 2. Menoch. 3. conf. 22. 4. & conf. 267. n. 15. & 33. & 4. præsunt. 7. Decian. 1. conf. 34. & 2. conf. 86. n. 14. & seq. Fich. 1. conf. 39. Tessaur. decif. 94. Dausb. ad l. 21. §. ex imperfecto, per tot. C. hic. Mynf. §. obf. 28. Geyl. 2. obf. 112. Hotom. conf. 54. & 55. & 56. & 57. Corn. 3. conf. 118. Alex. 3. conf. 76. Cajstr. 1. conf. 374. Thom. Grammat. decif. 62. Marian. Socin. 2. conf. 189. n. 74. Masf. ar. 3. de probat. concl. 135. 2. nu. 62. & multis seqq. Mantie. 6. de conjec. ult. vol. tit. 2. m. 18. Dominic. de Magdal. tr. de num. test. in testam. requisit. p. 1. c. 16. n. 157. usq. ad fin. Wesenb. conf. 90. A. Gabriel 4. com. conclus. tit. de testam. conclus. 9. n. 12. & seqq. Cephal. conf. 377. Decian. 1. conf. 34. & 3. conf. 126. Zant. in conf. pro uxore. Cujac. consult. 1. Boër. decif. 240. Clar. §. testamentum, q. 8. & aliquot seqq. Dilect. de art. testand. tit. 2. caus. 2. in fin. Covarr. ad c. Raynurtius, §. 1. n. 3. & seqq. & ad c. relatum, el primo, per tot. i) c. relatum, 1. hic. Donel. d. c. 9. in fi. Quia tamen solennitas jurilgentium, h. e. duo testes in tali testamento requiruntur, idèd sine iis non valet, *Alex. 3. conf. 17. n. 16. Covar. ad d. c. relatum, n. 12. Mantie. d. lib. 6. tit. 3. n. 9. (Diff. Dyn. in l. 2. de mil. test.)* item imperfectum testamentum ratione voluntatis ne quidem ad pias causas valet, *Boër. decif. 240. Mynf. §. obf. 28. Grass. d. §. q. 19. per tot. (Diff. Abb. in rubr. de success. ab intest. Ad do hic & testamentum coram Principe vel apud acta factum, quod propter fidem publicam sine aliis solennitatibus subsistit, l. 19. C. de test. l. 34. C. de donat. Boër. decif. 228. n. 3. pulchrè Donel. 6. com. 6. (Diff. gloss. in d. l. 19. verb. testibus. allegati apud Mynf. 6. obf. 29. n. 1. & 2.)* & hæc sententia, quòd in testamento apud acta non requirantur testes, confirmata est hodie in Saxon. *Novel. Elect. August. p. 3. c. 3. in fin.* ita tamen, si ipse testator præsens deponat, *Dan. Moller. lib. 1. semestr. c. 5.* In testamento pestis tempore facto placet duos vel tres testes sufficere, si testator in defectu sit: sin minus, quinque: *vide Bald. in l. fi. C. de test. n. 1. Dur. de art. test. 2. caus. 2. n. 2. Geil. 2. obf. 118. n. 18. Mynf. 1. obf. 96. Diff. Ang. in d. l. fin. Crott. tr. de testib. n. 11. & alii. vide multis de hac quæst. differentem Gothofr. in l. 8. C. qui testam. & Tessaur. decif. 180. per totum.**

VII.

Testamentum perfectum tamdiu manet, donec infirmetur. Infirmitur vel ipso jure, vel per officium judicis. Ipso jure, cum rumpitur vel irritum fit. Rumpitur agnatione sui heredis *a*, & mutatione, hoc est, posteriore testamento ritè facto *b*: si tamen in posteriore heres ex re certa instituitur, & priores tabulæ valere jubeantur, utrumq; subsistit *c*. Irritum fit testamentum testatore cap. diminutionem maximam vel mediam passio *d*. Officio judicis infirmatur testamentum per querelam in officio *e*.

a) §. 1. *Inst. de exher. lib. §. 1. Inst. quib. mod. test. rump.* etiam si postumum postea vivo adhuc patre decedat, *l. 3. §. 3. l. 12. de inj. rupt. irr.* Quid si clausula codicillaris, ut hodie factè semper fit, testamento apponatur? Et tum, si scienter facta est præteritio po-

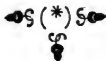
stumi.

stumi, testamentum virtute ejus clausulæ sustinetur, atque institutio ad fideicommissum trahitur. *A. Gabr. 6. comm. conclus. 7. num. 5. Geil. 2. observ. 114. Grass. d. §. q. 36. num. 21. q. 50* Si verò præteritio facta est ignoranter, rectè dicitur contrarium, *Bart. ad l. 1. de jur. eod. Gabr. Geil. Grass. dd. locis. Diff. alleg. ibid.* b) §. 2. *Inst. quib. mod. rump. test.* Itaq; ad revocationem prioris testamenti ne quidem sufficiet, si testator simpliciter coram septem testibus dicat, se nolle testamentum prius valere, *arg. d. §. 2. Durand. de arte test. tit. de mat. test. caus. 3. num. 1. Grass. d. §. q. 84. ubi vide alleg. (Diff. Bald. in l. 27. C. hic. n. 2. Sotin. jun. 2. conf. 145. n. 9. & seq.)* nisi simul coram illis testibus dicat se velle ab intestato decedere, *Grass. d. §. q. 84. nu. fin. Clar. q. 92. Fr. Mantie. 2. conject. ult. volunt. 15. n. 18. c)* l. 29. *ad Trebell. §. 3. Instit. d. tit.* An igitur quis de feudo seorsim, de allodiis etiam seorsim testari poterit? Ita puto, per hos ipsos textus. Est & casus, ubi prius testamentum perfectum revocatur per secundum imperfectum, puta cum in primo instituti sunt extranei, in secundo autem venientes ab intestato coram 5. testibus, l. 21. §. 3. *C. hic. Grass. qu. 86. num. 4.* quod tamen non procederet, si aliquis ex liberis esset præteritus *Dislocoterici per l. 2. de inj. rupt. irr. l. 12. §. 1. de b. p. contr. tabb. Vigl. ad §. ex eo autem solo, Inst. quib. mod. test. infr. Clar. qu. 97. vers. scias tamen.* d) §. 4. & seq. *Instit. d. tit. l. 8. §. 1. & fin. hic, l. 6. §. 5. & seq. de inj. rupt.* Minima capitis diminutio adoptione vel emancipatione contingens, testamentum irritum non facit (*vide pulchrè Vigl. ad d. §. 4. contra Dd.*) quod de castrensi vel quasi peculio ante factum intelligitur: necesse hoc in milite speciale, ut pleriq; putant *in §. pen. Inst. de mil. test. vide l. 8. §. 3. de jur. codicill.* e) *de qua dictum p. 3. disp. 13. per tot.*

VIII.

Codicilli sunt testamentum a imperfectum b coram quinque testibus c in scriptis vel viva voce d factum, quibus directò e hereditas nec dari nec adimi potest f.

a) *per notata sup. th. 1. lit. F. & th. 2. lit. A.* adde quæ scribit pulchrè Menoch. lib. 4. *presumpt. 3. nu. 6. & seqq.* saltem lata significatione. b) tum ratione voluntatis, quia directò heredem non instituit, tum collatione testamenti ita dicti in specie. Quid igitur si directæ verba inveniantur in codicillis? Traherentur ad fideicommissum ab iis implendum qui venirent ab intestato. *Dd. in l. 37. §. 2. de leg. 3. Diff. Fulg. ibi.* c) *l. ult. C. eod. ad probationem actus, si viva voce nuncupentur: ad solennitatem etiam, si scribantur. Diff. aliqui per §. fin. Instit. hic.* quo casu & subscriptio testium requiritur, l. 8. §. fin. *C. hic. Schneid. in §. fin. Instit. eod.* d) olim in scriptis tantum, *l. fin. C. de bon. lib. hodie etiam altero modo, Don. 7. comm. 18.* e) *l. 10. hic, l. 76. ad Trebell. l. 37. §. 1. de cond. instir. l. 2. C. hic.* f) unde clausula codicillaris, quæ & ipsa testamentum non sustinet, nisi saltem requisita codicillorum ad-sint, *Grass. d. §. num. 5. de cujus vi post alios Hotom. 8. obs. 1. Relicta codicillis, nunc actione ex testamento, nunc conditione ex lege peti debent. Accurs. Sneyd. Myns. & Dd. communiter in §. fin. Inst. hic, in l. ult. C. eod.*

DISPUTATIO XI.

*De institutionibus & substitutionibus
heredum.*

Respondente Joanne Rentzelio Hamburgensi.

T H E S I S I.

HEREDIS *institutio* est successoris à testatore facta designatio *a*: eaq; duplex: una in specie sic dicta, quæ primo gradu: altera, quæ ulteriores fit, & substitutio appellatur *b*. In illa personarum prerogativa observatur: in hac non item: nam si parentes qui liberos in potestate habent *c* testamentum condant, necesse habent eos cujuscunq; sexus *d* vel conditionis *e*, tam natos quàm nascituros *f*, heredes instituere *g*, aut nominatim exheredare *h*.

a) *Vult. i. jurispr. 73. num. 52. sine qua nec testamentum est, nec in eo scripta valent, l. fin. de jur. codicill. l. 1. in fin. de vulg. & c. l. 3. vers. Calpurnius, quæ in test. del. §. in primis, Inst. de fid. lib.* b) *vide inf. sh. §. per tot.* c) aliud in matre & avo materno, quorum præteritio pro exheredatione est, etiam jure novissimo, §. ult. Inst. de exher. lib. Nov. 115. c. 3. ubi nihil corrigitur de jure veteri: sed præteritio refertur ad matrem, exheredare ad patrem, §. eadem, Inst. de her. ab intest. Diff. Mynsibid. n. 3. Don. 6. comm. 11. Præteritio autem in paterno testamento facta, testamentum etiam hodie ita nullum reddit statim ab initio, ut nihil ex eo deberi possit, l. §. 30. de lib. & post. l. 1. de injust. rupt. §. 1. Inst. de ex. lib. l. 16. de vulg. & c. l. 30. §. 1. C. de inoff. test. l. ult. in fin. C. de lib. prat. Cujas. in l. filio, de lib. & post. Wes. in §. 5. Inst. d. tit. num. 6. (Diff. Donell. ad auct. ex caus. 1. num. 7. & 8. Hot. 4. obs. 27. Clar. §. testamentum, q. 52. num. 2. Geil. 2. obs. 113. in pr.) idq; multo magis si ignoranter præteritio facta fuerit, l. 9. & 10. C. de test. mil. arg. l. 102. de cond. & dem. l. 30. in fi. C. de fideic. l. 6. §. cum autem, C. hic. Geil. d. obs. 113. n. 2. vide p. 1. disp. 13. sh. 7. (Diff. Donell. d. loc. n. 9. & 6. comm. 13. in fin. Cuj. 10. obs. 22.) idq; etiam tacente filio, pr. Inst. de ex. lib. arg. l. 3. §. 6. l. 7. de lib. & post. l. 5. C. de LL. Riminald. in l. postumo, C. de bon. poss. contra tab. num. 543. usq; ad nu. 565. Diff. Clar. §. testamentum, q. 43. nu. 2. Menoch. conf. 401. n. 38. Sed ante tale testamentum etiam jure prætorio nullum est? Nego, arg. l. 4. §. 2. de vulg. & c. l. ult. in fin. C. de lib. prat. l. 19. de bon. poss. contra tab. Cujas. par. C. de bon. poss. quam Prat. poll. Vigl. in §. 1. Inst. de ex. lib. num. 4. Vult. 1. meth. 75. Vafq. de success. 10m. 1. §. 15. nu. 33 Diff. Riminald. d. l. n. 583. & 619. ac seqq. Myns. in d. §. 1. nu. 8. Decius & Dd. magis communiter in l. 2. C. de bon. poss. contra tab. quorum sententiam tueretur Aut Fab. 1. conj. 19 per l. 15. 16. de leg. præst. l. 1. §. ult. und. lib. l. 12. in fin. de bon. poss. l. ult. de lib. & post. Item si filius bonis patris se abstinerit, testamentum ex æquo & bono sustinetur, l. 17. de injust. rupt. Diff. Clar. d. q. 43. num. 3. siue in eo testamento fratres alivæ ab intestato venientes, siue extranei instituti sint, Ant. Fab. 1. conj. 19. Diff. Conn. 10. comm. 4. num. 4. Quid si ante testamentum conditum vel in ipso actu præteritioni filius consentiat? adhuc illud nullum est, arg. l. 35. §. 1. C. de inoff. test. l. 30. de lib. & post. junct. a. l. 13. C. de test. a. l. 55. l. 112. §. 3. de legat. 1. l. 15. §. 1. ad l. Falc. l. 27. de R. l. l. 3. C. de collat. l. ult. de suis & legit. Diff. Riminald.

Rimin. in d. l. nu. 635. Clar. d. qu. 43. nu. 3. d) §. 5. *Instit. de ex. lib. l. 4. C. de lib. prar.*
 e) siue suos siue emancipatos, d. §. 5. d. l. 4. l. fin. §. 1. C. de leg. her. Don. d. c. 11. *Clar. d.*
§. q. 40. n. 7. Diff. Vigl. in d. §. 5. etiam à patre in adoptionem extraneo datos, l. 10. pr. vers.
omnia igitur, C. de adopt. f) *pr. C. §. 1. Instit. de exher. etiam jure novissimo, arg.*
Nov. 115. c. 3. ibi: filium vel filiam, & c. juncto §. fin. Instit. qui test. iur. dar. poss. l. 5. §. 6. de test.
iur. l. 84. l. 163. pr. de V. S. Rimin. d. loc. n. 455. & seqq. Don. ad d. aush. nu. 6. vide d. disp. 13. th. 1.
lit. B. g) ergò non valet testamentum, in quo filius non directò, sed post in-
 stituti denum mortem institutus est, eiq; per fideicommissum substituitur, *Hotom.*
4. obs. 24. Quod si filius heres institutus decesserit, antequam postumus in utero præ-
teritus nascatur, hic heres est à intestato, l. 16. de lib. & post. atq; ita opus non est, ut
accepit decreto bon. possessionis commodum ad suos heredes transmittat: vel si
filius dum vixit, decretum non accepit, ut heredibus ejus eo beneficio succurratur,
arg. l. 12. de Carb. ed. Ant. Fab. 1. conj. 10. Diff. Cuj. 3. obs. 21. vide Pac. cent. 5. qu. 89. Henr. à Sue-
rin. rep. lect. 35. Gov. 1. var. lect. 4. & Cuj. 17. 4. ad Afr. ad d. l. 16. h) *pr. Instit. de ex. lib.*
de qua supra p. 1. disp. 13. satis dictum. Quibus addo: olim exheredari sine justa causa
neminem potuisse, l. 8. de bon. damn. l. 14. §. ult. de lib. & post. l. 28. vers. fin. mater. C. de inoff.
test. l. 30. pr. l. 33. §. 1. vers. cum enim infantem, C. eod. Novell. 115. c. 3. pr. Instit. eod. arg. est Cic. pra
S. Ros. (mibi) tom. 2. fol. 30. lit. E. Don. d. lib. 6. c. 12. (Diff. Hos. 7. obs. 8.) Item: hodie testa-
mentum, quo exheredatio non ex justa causa fit, non statim ipso jure esse nullum.
Don. ad d. aush. n. 6. Diff. Vult. in §. ult. Instit. de ex. lib. in fin.

II.

Liberi quoq; de rebus propriis a testamento factò parentes præter-
 ire non debent b: sorores verò vel fratres consanguinei in fratrum testa-
 mentis tantum turpibus personis præferuntur c. Deficientibus autem
 personis hucusq; expressis, liberum est unicuiq; extraneos d, etiam servos
 e, etiam plures f, testamento heredes instituire, dummodò expressè non
 inveniantur prohibiti g.

a) in quibus habent testamenti factionem, qualia sunt castrensia & quasi:
 item adventitia, quorum usus fr. ad patrem non pertinet, l. ult. §. 5. vers. filiusfam. C. de
 bon. qua lib. Novell. 117. c. 1. §. 1. facit §. 9. de testam. in fr. 32m. Vlp. Vaud. 1. quæst. 1. Diff. Vigl. ad
 pr. tit. quib. est permiss. fac. test. n. 16. Duar. eod. tit. (mibi) pag. 421. col. 2. Don. 6. comm. 5. & 28.
 in fin. b) l. 15. de inoff. test. Novell. 115. c. 4. & olim etiam competiisse parentibus
 præteritis querelam docet l. 17. C. de inoff. test. l. 14. & 15 eod. Don. 6. comm. 14. in fin. Cujar.
 8. obs. 23. c) l. 27. C. d. tit. nisi fratri causa aliqua ingratitude ex Novell. 22.
 c. 47. obijci possit. Don. d. lib. 6. c. 15. vel eadem qua institutus turpitudine laboret, l. 11.
 C. de inoff. test. l. 14. fol. matr. aut servus necessarius institutus sit, d. l. 27. in fin. d)
 etiam incertos, §. 27. Instit. de legat. & ignotos, §. ult. Instit. de her. inst. l. 2. C. eod. Don. d. lib. 6.
 c. 17. e) siue proprios, siue alienos, pr. Instit. d. tit. vide disp. seq. tb. 1. lit. E. f)
 §. 4. Instit. hic. g) ut servi pœnæ l. 3. quæ pro non script. hab. l. 17. de pœn. depor-
 tati, l. 1. C. de her. instit. (quo casu hereditas non ad fiscum pertinebit, arg. d. l. 1. juncto l.
 70. de adq. her. l. 1. si sab. test. nulla ext. l. 1. pr. & §. 6. de success. ed. arg. d. l. 3. un. §. 3. C. de cad.
 toll. Donell. d. lib. 6. c. 17.) apostatæ, l. 2. C. de apost. heretici, l. 4. §. C. de her. Cum extraneis
 autem heredibus testamenti factio esse debet tempore testamenti, mortis, aditæ he-
 reditatis, §. 4. instit. de her. qual. & diff.

Nemo

III.

Nemo verò ex testamento heres est, nisi nominatim aut certa demonstratione *a*, non errore quodam *b*, à testatore *c* institutus fuerit: siue institutio purè concepta, siue in conditionem modò non impossibilem *d* aut diem incertum collata fuerit *e*.

a) l. 9. §. 8. *C. seq. l. 48. §. 3. hic.* sic qui frater non est, si fraterna charitate diligitur, rectè suo nomine sub appellatione fratris instituitur, l. 58. §. 1. *eod.* contumeliæ tamen causâ demonstratio fieri non debet, d. l. 9. §. 8. nisi nomini proprio aut appellativo adjiciatur, l. 48. §. 1. *eod.* Don. d. lib. 6. c. 19. Duar. c. 3. *hic, pr. Pac. cens. §. quest. 90.* Quoties verò non appareat quis designatus sit, institutio non valet, l. 62. §. 1. *eod.* ubi nihil à Tribonianò additum esse defendi potest. Diff. Ant. Fab. §. conj. 19. b) l. 9. *hic, l. 4. C. eod.* Imò amplius, falsa causâ vel error vitiat etiam institutionem, quoties apparer, quòd testator eum, quem tabulæ demonstrant, non fuisset institutus, nisi errore inductus fuisset, Bart. & Dd. vulgò in l. demonstratio, §. quòd autem, de cond. & demonstr. Moller. 2. semestr. 12. ibiq; alleg. c) non igitur valet in alienam voluntatem collata institutio, l. 32. pr. l. 68. *hic.* ea tamen captatoria non rectè dicitur, Duar. c. 3. *hic, in fin. Coras. §. misf. 15. Donell. d. c. 19. in fin. (Diffent. Vacun. 4. declar. 63. nu. 5. vide Menoch. conf. 408. nu. 5. in fin. & n. 6.)* sed captatoria est quæ ad captandam alienam hereditatem refertur, siue sibi siue alteri in futurum obtinendam, l. 71. *hic, pulchrè Menoch. conf. 408. nu. 2. & seqq. ibiq;* copiosè alleg. etiam in militis testamento, l. 1. C. de test. mil. non cum duo mutua affectione ducti se invicem instituerint, Duar. d. c. 3. in fin. Conn. 10. comm. 6. nu. 6. Geil. 2. obs. 126. Diff. Peck. 1. de test. conj. 8. in fin. Zas. in l. 61. de V. O. num. 19. & 20. d) d. §. 9. & 10. Inst. *hic, l. 1. de cond. inst. l. 3. de cond. & demonstr.* Filio in potestate addita conditio extra ejus vires si ra institutionem vitiat, l. 15. *ult. de cond. inst.* secus est in filia, licet sub potestate sit, in emancipatis, Donell. 6. comm. 12. in nepote, l. 4. pr. l. 6. §. 1. *hic, Duar. de cond. inst. c. 4. Dissent. videtur Wesenb. paras. ibid. num. 4. hodie si sub casuali vel mixta conditione instituat filius, ea rejicitur usque ad ipsius legitimam, & valet testamentum, l. 32. l. 36. §. 1. C. de inoff. test. Vasq. de success. ere ar. §. 30. n. 12. & seqq. Gorhof. ad l. 4. C. de inst. & subst. contr. Decium, Coras. &c. quos sequitur Duar. c. 4. de cond. inst. Idem dicemus, si sub potestativa conditione sic institutus: Nam ne sub hac quidem in legitima institui potest, ut eam adimplere cogatur, d. l. 32. l. 50. C. eod. Geil. 2. obs. 120. (Diff. Cujac. ad l. 4. de hered. inst. secus Alci.) et si aliàs regulariter verum est, potestativam conditionem vim obtinere præcepti, l. 64. de leg. 2. l. 11. §. 9. de leg. 3. l. 2. pr. C. comm. de leg. §. fin. Inst. de sing. reb. per fideic. relit. quod pulchrè ad usum fori accommodat Surd. dec. 232 per totum, ubi vid. e. Posthumo addita conditio si ante eum natum existat, tum is testamentum agnatione non rumpit, l. 12. de lib. & postb. secus est si pendente conditione nascatur, l. 24. eod. Item institutus in unum casum: Si post mortem testatoris nascatur: non censetur etiam in alterum, post factum testamentum testatore adhuc vivo, institui, l. 10. eod. Duar. ad tit. de lib. & post. c. de inst. post. Illud difficile est: an liberi positi sub illa conditione: si sine liberis, &c. vocati ex testamento intelligantur? Nego: arg. l. 1. C. de post. junct. l. ult. §. 2. 3. C. comm. de leg. & per l. 8. si quis omiff. caus. Duar. c. 5. de cond. inst. Donell. ad d. l. 1. num. 9. Diff. Coras. 2. misf. 19. Clar. d. §. g. 77. Si institutus conditioni parere nequit, tum postulantibus creditoribus jubet Prætor bona possideri & distrahi, l. 23. §. 2. *hic.* ut benè Ant. Fab. §. conj. 78. legit: per curatores, &c. argum. l. 4. de cur. bon. dan. l. 5. de cur. fur. Pluribus*

bus conditionibus adjectis omnes implendæ, nisi disjunctæ sint, l. 5. de cond. inst. §. 11. *Inst. de her. inst. vide Clar. d. §. 77. & seq.* c) l. 62. pr. hic. ex certo tempore vel ad certum tempus institutio non valet, §. 9. *Inst. cod. l. 34. d. tit.* idem fuerit, si unus instituat ad certum tempus, & post illud alius. *Diff. Gomez. 1. var. ref. 2. n. 9.* at tacite dies certus adjici potest, *Cujac. 3. obs. 34. Vult. in d. §. 9.*

I V.

Partes hereditatis divisione legis certæ quidem sunt *a*: sed tamen testator tot faciet, quot voluerit *b*: ac exinde institui possunt omnes heredes aut sine partibus *c*, aut omnes partibus adscriptis *d*, aut quidam ex certis partibus, quidam sine parte *e*.

a) l. 13. ibi: *divisio legu selenius, l. 70. §. 2. hic, §. 5. Inst. eod.* b) d. l. 13. §. 1. d. §. 5. in fin. *Paul. 3. sent. 4. §. 19.* In re autem certa institutio fieri nequit, l. 1. §. 4. l. 74. *hic. Don. 6. comm. 18.* (ubi pro illis verbis, d. l. 74. (excepto fundo, excepto usufr.) legit (ex certo fundo, ex certo usufr.) sed alteram lectionem retinendam ait *Duar. hic, c. 3.*) *Diff. W. & par. hic, nu. 5.* Sed *Don. d. loc. ita* distinguit, ut unum heredem ex re certa non institui rectè putet, duos plurésve rectè. c) tum ex æquis partibus heredes sunt, §. 6. *Inst. hic, l. 9. §. 12. eod.* nisi quidam conjunctè, quidam disjunctè institui sint partibus à testatore non expressis: tum enim conjuncti pro uno sunt, l. 19. §. 2. *eod. l. 1. §. 10. ver. fin. verò, C. de cad. toll. l. 34. pr. de leg. 1.* d) tum pars vacans singulis tacite pro sua quota accedet: & contra abundans unicuique; pro sua portione decedet, §. 7. *Inst. hic, l. 83. l. 4. eod. nec id l. 23. C. de legat. mutatur, vide Donell. d. lib. 6. Vigl. in d. §. 7. nu. 6. (Diff. Duar. hic, c. 3.)* nec illud testator prohibere potest, *arg. l. 55. de leg. 1. l. 74. hic, l. 7. de R. l. Duar. 2. de jure accresce. 14. Vult. in §. 5. hic. (Diff. Vigl. ibid. in fin.)* testamentum tamen ex eo proflus nullum non erit. *Diffen. Clar. d. §. 74.* e) tum sine parte institutus heres erit ex parte quæ illi deest: & plures sine parte scripti in eandem concurrent. Toro asse completo nominatim ex partibus instituti in dimidiam, ille vel illi qui sine parte sunt in alteram dimidiam vocantur, §. 6. *Inst. hic.* nihil verò interest, quo loco scribarur heres sine parte, l. 20. l. 78. §. 2. *hic.* Quid si testator plures instituerit ex partibus assem excedentibus, & adhuc alium sine parte scripsit: is habebit quod deest dupondio, l. 18. *hic, §. 8. Inst. eod.* Asse præcisè expleto alius ille sine parte scriptus in alium assem venit, l. 17. §. 3. *eod.* nempe si institutus sit simpliciter: nam si jubetur heres esse ex certa parte quæ nulla sit, in totum heres non erit, d. l. 17. §. 3. Sed si testator dupondium distribuerit, & tertium sine parte instituerit, in quam partem is venire debeat quæritur: in trientem admittetur, d. l. 17. §. fin. ubi *Cujac. & A. Fab. 5. conject. 20. Diff. Hor. ad d. §. 8. & 8. obs. 2.*

V.

Substitutio a est ulteriori gradu b facta heredis institutio c: & in vulgarem & pupillarem rectè dividitur d: quarum utraq; vel ab una tantum parte fit, vel reciproce: illo casu heredi instituto is qui coheres non est: hoc verò coheres coheredi substituitur e: idq; vel expresse, vel tacite f.

a) substituendi vox ad plura accommodatur, *arg. l. 18. l. 69. de usufr. l. 45. §. 13. de jure fidei. l. 4. de imp. in reb. dot. l. 22. de leg. 1.* legatariis quoque item mortis causa donatariis substitui potest, l. 50. de legat. 2. l. 32. de legat. 3. l. 10. de mort. caus. don. Fideicommissaria quoque voluntas rectè substitutio dicitur, l. 41. §. 3. *hic, l. 57. §. 1. & 2. ad SC.*

NN

Treb.

Treb. l. 6. §. 2. C. de inst. & subst. Don. 6. comm. 23. Vacun. 4. declar. 61. n. 6. Diff. Vigl. ad §. 1. Inst. de pup. subst. num. 15. Sed nos hic de substitutione heredis tantum loquimur. b) rectè hic ordo gradus appellatur, *Don. d. c. 23. gradus autem non ex numero personarum, nec ex ordine scripturæ, sed successionis numerandi sunt, l. 2. §. 6. hic.* c) *Vult. 1. jurispr. 73. n. 93. Duar. hic, c. 1. & hoc verum propriumq; substitutionis genus esse probat, l. 43. §. 2. l. 36. hic, l. 29. princ. de lib. & post l. 20. §. ult. de cond. inst. pr. Instit. de vulg. subst. et si interdum substituti & instituti ut species contrariæ distinguuntur. Duar. & Don. ad loc. Diff. vulgò Dd. alii aliud genus fingentes: Fumau tr. de subst. nu. 4. suppositionem, Cuj. par. hic. dationem.* d) *Gajus 2. Inst. tit. 4. arg. rub. Inst. & D. hic, arg. l. 8. C. de imp. subst. Cuj. d. loc. Borch. & Vult. in pr. Inst. hic. Diss. ferè omnes, & dissimiliter. Gomez. d. c. 3. n. 16. quatuor ponunt, quod probat Wcl. par. hic, in fin. aliter Donell. d. c. 23. Vacun. 4. declar. 61. Myns. in rub. Inst. hic, nu. 5. qui duas tantum ponunt.* e) *arg. §. 1. & ibi Vult. Instit. de vulg. l. 4. §. 2. l. 41. §. 4. & §. 5. hic. Duar. c. 24. hic.* f) expressè ita: T. & S. heredes sunt: si T. heres non erit, S. heres esto: si S. heres non erit, T. heres esto. Tacitè ita: T. & S. heredes sunt: eosq; invicem substituo. *Duar. d. c. 24.* Hanc speciem Dd. malè breviloquam vocant. *Don d. c. 23. in fi. Duar. d. c. 24.* Adjungit adhuc aliam speciem Vult. d. loc. quam partim tacitè, partim expressè fieri ait ita: T. & S. heredes sunt, uter eorum supervixerit: sed tacitam esse non dubitamus, l. 24. & seq. hic. Porro his verbis (eosq; invicem substituo) heredes ex iisdem partibus substitui videntur, ex quibus instituti erant, §. 2. *Inst. de vulg. l. 24. hic.* ex hac autem substitutione reciproca admittuntur tantum heredes superstitēs; nō etiam heredes heredum, l. 23. 43. §. 1. hic, l. 18. de adq. her.

VI.

Substitutio vulgaris fit verbis tam generalibus quàm specialibus a, & quibuscunq; personis b, legitimè testamento heredibus institutis c, in casum quo heredes non erunt d.

a) generalibus ita: Si T. heres non erit, S. heres esto: multis enim modis accidere potest, ut T. heres non sit. Specialibus ita: si noluerit: si non potuerit, &c. *Duar. hic, c. 9. exempla vide passim l. 1. hic, l. 3. C. de her. inst. pr. & §. 7. Inst. de pup. princ. Instit. de vulg.* Unde deduco: quodd expresso uno casu (si noluerit) altero verò omisso (si non potuerit) non intelligatur in alterum casum substitutio facta, *arg. l. 10. de lib. & post. arg. l. 1. §. 2. de procur. Duar. d. c. 9. Clar. d. §. 9. 76. nu. 10. Diff. Barr. in l. 1. hic, nu. 14. Inf. in d. l. 3. num. 3. & seqq. Gomez. d. c. 3. num. 10.* Qui verò ita scribit (si heres non erit) is omnem casum potentiz & impotentiz complexus intelligitur, *arg. l. 56. solus. marr.* Quid in alieno juri subiecto illa verba importent, vide §. ult. *Instit. de vulg. l. 40. de her. inst.* b) tam liberis nostris, *arg. pr. Inst. de pup.* quàm extraneis, *et Inst. de vulg. imò & servis, arg. l. 41. de her. inst.* Quod si testator servo alieno, qui paterf. habebatur, instituto generaliter substituerit, hereditas per semisses inter dominum servi, cuius jussu hereditas adita est, & substitutum æquis portionibus dividetur, §. 3. *Inst. de vulg. l. 40. de her. inst.* ubi non opus est dicere, quodd substitutus fuerit coheres. (*Dissin. Her. in d. §. 3.*) nec opus est hac lectione: Sempronium coheredem substituerit, &c. *Vult. in d. §. 3. Suorin. rep. lect. 37. (Dissent. Alciat. 1. dispunct. 2. Duar. hic, c. 10. Donell. 6. com. 24. Vacun. 6. declar. 83. in fin. VVesemb. Myns. in d. §. 3.)* nec legendum in fin. ita ut as, &c. *Eor. d. §. 3. Suorin. d. c. 37. Dissent. Cujac. in d. l. 40. Borch. & Vult. in d. §. 3.)* si dictum §. 3. ex

l. 40. interpretetur, ut cum Imp. in d. §. 3. dicat substitutum in partem admittendum, nec quoram exprimat, eam ex d. l. 40. æstimemus: pro eo autem quod in d. l. 40. in editione Goth. legitur (nihil aliud intelligitur significare, quam si hereditatem vel sibi adquisierit, &c.) ita legendum esse (quam si hereditatem, &c.) ex collatione d. l. 40. cum d. §. 3. cuius facile apparet.

b) codicillis enim directo substituere nemo potest, §. 2. *Inst. de codic. l. 17. C. eod. l. 13. in fin. eod.* benignè tamen receptum, ut substitutio directa in codicillis facta sumatur pro fideicommissaria, l. 76. *ad Treb. l. ult. C. de codic. Borch. in fi. pr. Inst. de vulg. Vigl. in pr. d. tit. n. 3. & seqq.*

δ) in casum nempe primum, sicut pupillaris in secundum, l. 8. *C. de impub. subst. l. 4. princ. l. 45. hic.* rationem dat Don. d. c. 13. *Rimin. ad l. precibus, C. de impub. subst. n. 7.*

VII.

Hereditas inter substitutos ita ferè a ut inter institutos dividitur. Pluribus b enim institutis partes à testatore factæ servantur: iis non factis ex æquo heredes sunt omnes c. Ita tamen substituti demum ad bona testatoris d admittuntur, si primo gradu institutus heres non extiterit e, siue noluerit f, siue non potuerit g.

a) ferè dico propter casum, de quo ad l. C. b) unus enim substitutus in totam hereditatem substitutus intelligitur. c) l. 9. §. 12. *de her. insti.* quod posterius ita demum servatur, si substituti prius instituti non sint. Nam pluribus institutis, si invicem ipsi aut plures ex his uni substituuntur, tum substituti videntur ex iis partibus, ex quibus instituti erant, §. 2. *Inst. de vulg. l. 5. §. 24. hic, l. 1. C. de impub. subst.* dummodò sub appellatione generali heredum substituti sunt, d. l. 5. nam si nominibus propriis expressè quidam substituti sint, viriles partes inter eos factæ videntur, arg. l. 124. *de leg. l. 1. 24. ad Treb. Don. d. c. 24. in fin.* ceterum coheredi substituto alius substitutus ad utramq; partem jure substitutionis admittitur, §. 3. *Inst. de vulg. ubi VV. n. 2. Vigl. & Myns. n. 3. l. 27. eod. Duar. hic, c. 10.* Distinctionem illam, cujus in d. §. 3. mentio fit, puto explicari in l. 41. *hic. Vigl. Myns. Hot. Wof. Borch. Vult. ad d. §. 3. Don. d. c. 24. Diff. var. Dd.* d) *pr. Inst. de pup. Duar. d. c. 10.* e) l. 3. l. 69. *de adq. her.*

Existit autem primus heres, siquidem suus est, ipso jure, §. 3. *Inst. de her. ab intest.* extraneus non sic heres nisi adeundo, §. 6. *Inst. de her. qual. & diff.* Substitutio ergo ex necessario herede non facit voluntarium, cum suo heredi substitutus quis est in vulgarem casum, si heres non erit. *Donell. d. c. 24. argum. l. 4. & l. 12. hic, l. 86. de her. insti. Coras. l. mis. 2. Cujac. tr. 2. ad Afr. fol. (mibi) 31. in fin. Diff. Gomez. 1. var. res. fol. 3. nu. 15.* ita nec servio proprio necessitas adeundi hac substitutione remissa erit, arg. *pr. Inst. de her. qual. & diff. Vigl. ad pr. Inst. de vulg. in fin. Diff. Mynsibid. num. 2. Vult. in pr. Zas. de subst. pup. vers. secundus effectus.* f) ut suus abstinendo, l. 57. *de adq. her. §. 2. in fin. Inst. de her. qual. extraneus repudiando, §. pen. Inst. eod. l. 3. C. de imp. subst.* Si tamen filius jubente patre adire recusaverit, si pater adeat, substitutum adhuc excludit, l. 8. §. 1. *C. de bon. qual. lib. Duar. d. c. 10. Diff. Donell. d. c. 24.* Sed si substitutus ætatis beneficio contra hereditatis aditionem restitutus sit, an substitutio, quæ hereditatis aditione evanescat, in integrum restitutione convalescet? *Aff. arg. l. 44. de res. jud. l. 61. de adq. her. Donel. d. c. 24. A. Fab. 3. conj. 4. Myns. ad pr. Inst. de vulg. nu. 10. Diff. Duar. d. c. 10. Cuj. ad l. 7. §. 10. de minor.* g) §. 2. *Inst. quib. mod. test. inf.* sic nec ipse heres per se, nec in persona heredum suorum, hereditas enim non adita non transmittitur, l. 119. §. 5. *C. de cad. sol.*

soll. præterquam à liberis institutis ad ipsorum liberos, l. un. C. de his quæ ante ap. tab. ab extraneis ad quoscunque; heredes tum demum, si instituti intra annum ad deliberandum concessum decesserint, l. 19. C. de jur. delib. sed his, quos transmittere duxi, decedentibus hereditatem non substituo, sed heredi defuncti deferri verius puto, arg. l. 40. de her. inst. Donell. d. c. 24. Duar. d. c. 10. Zaf. tr. de subst. vers. tertia species. si tamen hereditas instituto ut indigno auferatur, substitutum fisco potius non puto, l. 15. ad SC. Syll. Duaren. d. c. 10. Substitutione facta in eum casum, si filii mei sine filii decesserint, exclusa per testatorem propria filia, congruè tamen dotata, an substituto moriente & relinquirente filiam, deficiat substitutio, ita ut neptis testatoris substitutum excludat? verus & ardua est quaestio. Si substitutus sit de agnatione testatoris, verius est ipsum à nepte ex præsumta voluntate testatoris non excludi, arg. l. 1. ibi q. Dd. C. de cond. insert. Castr. 2. conf. 409. A. Gabr. comm. opin. conclus. num. 9. Et 11. Sim. d. Prat. 3. de interpr. ult. vol. dub. 3. solut. 2. nu. 74. vers. hi sunt igitur. Grass. §. fideicommissum, q. 35. num. 4. vers. unde pro resolutione. Zaf. tr. h. c. ad fin. Menoch. 1. conf. 95. Et conf. 104. num. 46. vers. 10. Guid. Pap. dec. 485. Trentacinq. tr. h. c. p. 4. c. 7. nu. 12. Gomez. 1. var. ref. 5. num. 25. Tessaaur. dec. 188. nu. 6. Et seq. Surd. decif. 70. ubi vide. (Diff. plurimi alleg. ibid. nu. 9.) si verò substitutus non sit de familia testatoris, nec apposita substitutioni qualitas masculina (ut in nostra lingua testolchens Erben / vel similis) tum verius erit substituto neptem præferri, & substitutionem evanescere, arg. l. 102. de cond. Et dem. l. 4. C. de lib. prat. Grass. d. q. 35. in fin. Trentacinq. d. p. 4. c. 7. nu. 12. vers. secundum casus. Tessaaur. d. decif. 188. nu. 4. (Diff. Castr. 1. conf. 58. Et in l. 1. de cond. insert. in fin.) Aliud est, si extet in loco vel familia statutum excludens fœminas, vel si notam masculinitatis testator in substitutione expresserit: vel aliàs de voluntate ejus constet: tum enim id sequendum erit, arg. l. 15. de leg. 1.

VIII.

Pupillaris a substitutio vera est vel quasi: illa liberis impuberibus b in potestate existentibus c, etiam postumis d, etiam exheredatis e, fit in eum casum, si heredes erunt, & impuberes decesserint f: non tamen prius quàm pater sibi ipsi g heredem scribat h.

a) moribus introducta, l. 2. h. c. pop. Romani, non Lacedæmoniorum, Vigl. ad pr. Instit. eod. num. 22. Soar. in add. ad Gomez. 1. var. resol. 4. in pr. Diff. Gom. ibid. Vacun. 4. declar. 63. num. 1. b) §. 8. Et ult. Instit. eod. nec in plures, at bene in pauciores annos, l. 38. §. 1. Et 2. l. 43. §. 1. h. c. & substitutio verbis directis scripta ne quidem in vim fideicommissi valet, d. §. ult. ubi Wof. nu. 3. l. 7. eod. Zaf. tr. de comp. subst. n. 15. Cuj. 11. obj. 25. Donell. 6. comm. 25. Rimin. in d. l. precibus, num. 335. Et seqq. Vult. h. c. fol. (mibi) 259. Diff. Gomez. 1. var. resol. 7. num. 5. Vacun. 4. declar. 64. n. 9. Et 16. sed tamen substitutio usq; in pubertatem tantum vitiabitur, arg. l. 14. h. c. l. 61. pr. de jur. dot. Don. d. c. 25. c) l. 2. de vulg. ergò nec mater pupillariter substituet: nec substituetur emancipato: (quamvis in utroque hoc casu simile excogitatum est substituendi genus vulgari ex l. 34. Et 39. h. c. vide Duar. h. c. c. 14. in pr. (nec naturalibus, Gov. in l. 2. h. c. Diff. Fum. tr. de subst. nu. 37. nec hæreticis, c. 2. de her. in 6. l. 3. C. de apost. Novell. 134. d) §. 4. Instit. h. c. ab extraneo tamen adoptatis pater naturalis pupillariter substituet, arg. l. penult. C. de adopt. §. 2. Instit. eod. & impuberi arrogato substituit arrogator, nisi in bonis, quæ haberet impubes etiam non arrogatus, l. 10. §. 6. h. c. c) d. §. 4. etiam jure novissimo. Diff. Rimin. ad d. l. precibus, num. 46. filio verò præterito neutro modo substitui posse

posse verius est. *Hot. 4. obf. 26.* f) *pr. Inst. hic, l. 1. §. 1. eod.* quod & intelligitur, etsi alterius casus tantum fiat merito, *l. 4. pr. hic.* atq; idem & vulgaris expressa pupillarem tacitam & contra contriuet, *Myns pr. Inst. hic, n. 3. Don. 6. comm. 26. Duar. hic, c. 16. A. Fat. 2. coniect. 2. Vigl. pr. Inst. hic, n. 19.* g) nec refert institutio an exheredato substituat, *l. 2. §. 4. hic. vide Rob. 1. rec. lect. 34. Diff. Don. d. c. 25. Vult. hic, fol. (mibi) 263. Pac. cent. 5. q. 92.* h) *l. 1. §. 3. hic, §. 5. Inst. eo.* Ergo in pupillari substitutione duo quodammodo sunt testamenta, §. 2. eo. non tamen necesse est, ut utrumque eodem tempore fiat, *l. 16. §. 1. hic.* sed tum una solennitas non sufficit, *d. l. 16. §. 1. Duar. d. c. 14.*

IX.

Et vocantur ita substituti ad omnia pupilli bona *a*, legitimis heredibus *b*, etiam matre *c*, exclusis, modò adita sit hereditas *d*: quia non adita substitutus non admittitur: sicut & filio ad pubertatem perveniente *e*, vel tempore mortis in potestate non existente *f*, vel apud hostes decedente *g* substitutio evanescit: idem fit testamento paterno rupto aut infirmato *h*.

a) *l. 6. §. 10. §. 5. hic.* ut heredes filii, *pr. Inst. hic.* imò & patris, si filius impubes decedens hereditati paternæ se miscuerit, *arg. l. ult. C. de her. inst. Don. d. c. 26.* unde ad *23* alienum utriusq; tenentur, *l. 20. de re aut. b. jud. poss. l. 10. §. 2. hic.* nò tamen ad paternum, si filius paternæ hereditati se abstinerit, *d. l. 28. Suerin. rep. lect. 40. Dis. An. Fab. 2. conj. 2.* b) *l. 39. 70. de adq. her. l. 89. de R. l. l. 8. C. comm. de success. l. 7. C. hic.* c) *l. 45. hic, l. 8. §. 5. de inoff. test.* quod & in tacita pupillari verum, *arg. l. si. C. de inst. & sub. l. 1. Don. ad l. 8. C. hic, n. 5. Vigl. ad §. 1. Inst. eo. Diff. Zas. tr. de subst. c. 2. tit. pupillari substitutionis est d. u. §. sed quid de tacita, eff. 6. Rimi. ad d. l. 8. n. 56. & seqq. & n. 217. cum seqq.* Imò & a legitima per expressam pupillarem excludi puto, *l. 9. C. hic, l. 8. §. 5. C. de inoff. test. c. 1. in fi. de test. in 6. Rim. d. loc. n. 90. & seqq. Gomez. 1. var. resol. 4. n. 7. (Diff. Zas. d. loc.)* quod & de tacita tenentur, *Vasq. 2. de succ. prog. §. 15 n. 58. (Diff. Gomez. d. c. 4. n. 8.)* etiam in foro poli, *arg. d. c. 1. cum c. fin. de preter. Nov. 18. pr. Rim. d. loc. n. 130. & seqq.* d) *l. 2. §. 1. vers. adeo, l. 10. §. 4. hic.* etiam ex SC. Trebell. *l. 28. §. 3. hic, l. 14. §. 3. ad Treb.* idem est, si minor ad eundem hereditatis causam restitutus sit, *d. l. 3. §. 3.* Imò aliquando absq; omni additione hæc substitutio valet, ut in *l. 41. §. ult. de mil. test. d. l. 2. §. 1. vers. pland. vide Duar. d. c. 14. Don. d. c. 25. ad de disp. seq. sb. 3. lit. C.* e) *l. 14. 43. pr. hic.* idem est in tacita pupillari, quæ sub expressa vulgari continetur, *arg. d. l. 14. Bar. in l. 1. eod. in fin. Diff. Cov. in c. Raynuntius, §. 5. n. 7. vers. illud etiam. Gomez. 1. reso. 3. n. 30. circ. si. vers. quando quia.* f) *l. 41. §. 2. hic,* pupillo igitur post substitutionem factam arrogato extinguitur, *l. 17. §. 1. de adopt. quo casu actio contra arrogatorem datur, l. 40. hic.* g) *l. 28. l. 10. §. 1. de capt. Prætor tamen ei quem pater filio substituit utilem ex testamento actionem decernit, d. l. 10. §. 1. in fi.* non etiam ex meate I. Cornelie. *A. Fab. 3. conj. 9. Diff. Cuj. 15. obf. 17.* Quod si filius in civitate vivo patre captivo decesserit, pupillares tabulæ irritæ fiunt, si re reverso, si re non reverso patre, *l. 11. de capt. A. Fab. d. c. 9. Diff. Cuj. d. c. 17.* h) *l. 2. pr. l. 26. §. 1. hic, l. 8. §. 5. de inoff. test.* aliud est, si contra testamentum patris bonorum possessio petita sit, *l. 34. §. ult. hic.* Hodie quoq; rescisso per querelam testamento paterno substitutioni locus non est, etsi cætera legata debeantur, *Cuj. tr. 4. ad Afic. ad d. l. 34. §. ult.* quod tamen in casu præteritionis vix dixerim, per nos sup. sb. 1. lit. C. vide *Hot. 4. obf. 26. Diff. Don. d. c. 25. Gom. 1. resol. 4. n. 4. & ibi Soar. in add. Clar. d. §. 2. q. 54. n. 2.*

NN

X. Quasi

X.

Quasi pupillaris substitutio est, qua parentes *a* liberis suis *b* mente capitis *c* heredibus institutis *d* certas personas *e* in casum quo heredes erunt, & in furore decesserint *f*, relicta legitima *g* substituere possunt.

a) utriusq; sexus *l. 9. C. hic.* quod si eodem tempore *a* pluribus fiat, illius tantum valebit, qui filium in potestate habet, *ar. §. 2. Inst. de adopt.* si plures habeant, propiores gradu remotioribus præferentur. *Don. 6. comm. 27.* b) modò mortuo parente sui juris futuri sint, *Don. d. loc. Wesf. ad §. 1. Inst. hic. n. 3.* c) item furiosis & prodigis, *Wesf. par. hic. n. 8. Gom. 1. resol. 6. num. 4. (non mutis. Don. d. c. 27. nisi a Principi impetrent, l. 43. hic. Cuj. par. C. eo. Diff. Mynf. ad d. §. 1. n. 5. Gom. d. c. 6. n. 3.)* etiam impuberibus, *d. §. 1. ibi: etsi puberes. ubi Vigl. n. 6. Mynf. n. 9. l. 9. C. hic. Gom. d. c. 8. n. 8.* non tamen exheredatis. *Don. d. c. 27. Diff. Mynf. d. loc. n. 6.* d) pater ergò hic sibi prius facit testamentum. *Don. d. c. 27.* e) liberos primùm, deinde fratres, tandem quoslibet, *d. l. 9. d. §. 1.* uno autem liberorum ita substituto, si plures sint, reliquis querela competit. *Vigl. ad §. 1. Inst. hic. n. 7. Diff. Don. d. c. 27. in fi.* f) quid si relapsant, & deinde in idem malum recidant, an evanuit substitutio? Si ante mortem substituentis recidant, nego cum *Don. d. c. 27.* si post mortem ejus recidant, affirmo, *arg. l. 41. §. 2. d. c. vulg.* g) *d. l. 9.* tota autem legitimâ non relicta substitutio valebit, & ad legitimam legitimæ ageretur, *arg. l. 30. C. de inoff. test. l. 32. C. eod. Diff. Don. d. c. 27.*

XI.

Postremò milites *a* ex jure singulari impunè liberos scienter *b* prætereunt *c*: eos qui testamenti factionem non habent rectè instituunt *d*, etiam in re certa *e*, etiam ex die, vel ad diem *f*: pupillariter *g* quoque directò ultra pubertatem *h* liberis *i* substituunt, etsi sibi testamentum non fecerint *k*.

a) aliud est in Doctoribus & causarum patronis, *arg. §. ult. Inst. de mil. test. l. fi. in pr. vers. in tali, & §. 1. ibi: secundum leges, &c. C. de inoff. test. l. ult. C. qui test. fac. poss. Don. 6. comm. 28. Diff. vulgò Dd. Grass. in recept. sens. §. testamentum, q. 4.* b) *l. 6. C. de test. mil.* nam in ignorantibus jus commune erit, de quo *sup. th. 1. lit. C.* c) *d. l. 9.* unde contractorum testamenta querela non datur: quod de bonis q. castrensisbus testamentibus quoque concessum nec mutatum arbitror, *arg. l. 3. de const. Princ. cum l. ult. §. 1. C. de inoff. test. Mynf. ad §. ult. Inst. de test. mil. Diff. Vigl. ad §. ult. eod. n. 11. Clar. d. §. q. 48. n. 2. d) l. 3. §. 2. de test. mil.* e) *l. 6. eod. l. 1. n. 2. C. eod.* f) *l. 8. C. eod. l. 5. §. 5. §. 4. eod.* quod & in substitutione verum est, *d. l. 5.* g) multoq; magis vulgariter, *l. 14. de vulg.* quo casu an expressa vulgaris pupillarem tacitam inducat videbimus *per l. 4. d. tit. l. 4. C. de inst. & subst. Diff. Don. ad l. precibus, C. de imp. subst. n. 6. Suerin. rep. l. 36. Vacun. 4. declar. 63. n. 11. Gov. 1. var. l. 2.* h) vel expressè ita, si filius intra pubertatem aut postea decesserit: vel quandoque magis filius decesserit: & tum filio intra pubertatem decedente hereditas tota (ne quidem detracta legitima, *arg. l. fin. C. de inoff. test. l. 15. de vulg. Gov. d. c. 2. num. 2. Diff. Rim. ad d. l. precibus, n. 547. cum seqq. & n. 558. cum seqq.*) ad substitutum pertinet, *d. l. 15. d. l. precibus, ubi & Don. nu. 7.* si verò post pubertatem, ad substitutum pertinent bona patris, quæ ejus cum moreretur fuerunt, idq; directò, non jure fideicommis, etiam matre existente in medio, *arg. d. l. 15. l. 9. & 10. C. de mil. test. Don. d. loc. n. 10. & seqq. Hor. l. amic. rest. 17. & 18. Diff. Rim. ad*

Rim. ad d. l. n. 281. & n. 303. cum seqq. Cuius. 12. obs. 27. & 17. obs. 26. in fin. Gov. d. c. 2. n. 1. bona autem filii eo casu ad legitimos heredes pertinent, d. l. precibus, ubi Don. n. 8. i) nulla inter suos & emancipatos, l. 41. & 4. de test. mil. (Diff. Rim. d. loc. num. 80. cum seqq.) vel puberes & impuberes facta differentia. k) d. l. 15. §. 5. l. 2. §. 1. de vulg. subst.

DISPUTATIO XII.

De acquirenda vel omittenda hereditate.

Respondente Upio à Burmania Phrysis.

T H E S I S I.

Quemadmodum heredes a qualitatibus sunt dissimiles *b*, ita ratione dissimili hereditatem acquirunt, eandemve recusant. Servus enim à domino *c* institutus necessario efficitur heres *d* & liber *e*.

a) heres dicitur in genere is, cuius illud acquirit, quod jure civili in bonis defuncti protinus ab ipsius morte constituitur, l. 37. hic, l. 24. de judic. l. 9. §. 12. de her. inst. l. 24. l. 178. §. 1. de V. S. l. 59. 62. 128. §. 1. l. 194. de R. l. quasi herus, id est dominus, §. 3. Inst. de her. qual. & diff. l. 11. §. 6. ad l. Aquil. Cuius. 10. obs. 16. ideoq; in Pand. Floreat. perpetuo sine diphthongo scribitur, Borch. in d. §. fin. imò heredi aliquando plus licet, quam liceret ipsi defuncto, cuius heres est, si adhuc viveret, arg. l. 38. sol. mat. ut notat Alex. in addis. ad Barr. in d. l. 37. hic. Unde qui dominus est ex expressa vel tacita voluntate defuncti, idem heres intelligitur, & quidem cum effectu, h. e. non nisi adita vel apprehensa hereditate, Barr. in l. ut potest, 18. & in l. geris. 88. hic, & vulgo Dd. teste Rol. à Vall. 2. conf. 59. nu. 19. etiam si sit institutus in re singulari, Dec. in l. fin. C. de edict. D. Hadr. toll. quia is propria auctoritate rem apprehendere potest ut heres, Menoch. 4. remedi. adip. poss. n. 134. (Diff. variè Dd. quorum alii hunc legatarium faciunt, Gom. 1. var. resol. 2. n. 16. Bellon. 4. suppus. 19. A. Gabr. 6. com. concl. 11. n. 16. alii medium inter heredem & legatarium, Barr. Alex. las. in l. ex facto, de her. inst. Soar. lit. H. n. 64. alii plures casus distinguunt, Grass. in recept. sent. §. hereditas, q. 3.) imò etiam filius habens legitimam tantum titulo institutionis propriè heres dicitur. (Diff. Dd. in l. fin. C. de jur. delib. Grass. d. §. q. 8. n. 1.) unde ei beneficium l. fin. C. de edict. D. Hadr. toll. rectè attribuitur, arg. d. l. fin. verb. ex parte institutus. (Diff. communius Dd. ut refert & sequitur Grass. d. loc. nu. 2.) quibus tamen ita positus verius est, filium ita institutum non repellì à vindicatione rei suæ quam pater alienavit, arg. l. 22. §. 1. in fin. de adopt. & arg. l. 11. de R. l. facit l. 19. de lib. & post. gl. in d. l. fin. §. in computatione. Pin. in l. 1. C. de bon. mat. p. 3. n. 80. Diff. Bald. Salic. Cast. & vulgo Dd. in d. l. fin. b) alius enim est necessarius, ut qui in potestate defuncti, isq; vel necessarius tantum ut servus, de quo postea ad lit. C. vel suus & necessarius, ut liberi in potestate, de quibus ib. seq. alius voluntarius, ut reliqui omnes: de quibus ib. §. pr. §. 1. & seqq. Inst. de her. qual. & diff. Gajus 2. Inst. 3. in fin. Don. 7. comm. 1. Vulg. 1. juris p. 72. n. 11. Unde rectè dicitur: appellatione heredis simpliciter prolata extraneos etiam contineri, Bar. & las. in l. 29. §. 12. vers. verum et si (al. est §. etiamsi parente.) de lib. & post. Grass. d. §. q. 11. n. 1. imò etiam si concedatur alicui aliquid pro se & suis hereditus: ex communi usu loquendi extraneus heres continetur, Grass. d. loc. nu. 2. Pinel ad l. 1. C. de bon. mat. p. 3. n. 89. Guid. Pap. decis. 548. quod verum est, si res de qua agitur, sui

ur, sui natura transitoria sit ad quoscunque; etiam extraneos. *Bar. d. lo. n. 4. in feudo autem & emphyteusi ecclesiastica, utpote quæ sui natura ad extraneos non transeunt, heredis appellatio simpliciter prolata intelligitur descendentes tantum: nisi dispositio expressè nominet heredes quoscunque: tum enim in his quoque; venient quilibet extranei. Cur. tr. feud. p. 4. q. 130. A. Gabr. 6. comm. conclus. de V. S. concl. 4. Grass. d. loc. n. 11. Diff. Bald. in c. 1. §. donare, qual. olim feud. al. pos. c) d. §. 1. Inst. de her. qual. & diff. l. 12. qui test. fac. poss. l. 7. §. 10. de minor. siue institutus dominus sit in solidum, siue pro parte, §. 3. Inst. d. t. l. 4. C. de his qui à non dom. l. 58. hic, de qua vide Ias. in add. ad Porc. Inst. de vulg. subst. n. 35. d) d. §. 1. Inst. de her. qual. l. 17. in fi. hic. Cuj. ad l. 2. de excus. iur. e) etsi id testamento expressum non sit, pr. & §. 1. Inst. de her. inst. eo enim ipso quòd instituti sunt, directam consequuntur libertatem. §. 2. Inst. quib. ex caus. man. l. 5. pr. vers. cū igitur. C. de nec. serv. her. ubi Just. rectè argumentatur à servo sine libertate tutore dato, ad servum heredem sine libertate institutum. (Diff. Cuj. 18. obs. 5.) Quod si dominus servo eodem testamento libertatem ademerit, nihilominus servus & libertatem & hereditatem habet, l. 13. §. 1. de lib. & post. ubi non opus est ut pro (hereditatem) legamus (libertatem) arg. l. 6. in fin. de her. inst. Rob. 2. animad. 18. & 2. not. ad nos. Merc. 18. Diff. Cuj. ad d. l. 13. & §. 1. & 2. not. Merc. 18. & quod de libertate suprà diximus, id & tum verum esse arbitramur, si sine libertatis expressione communis servus instituat, juxta l. 1. C. de com. serv. manum. §. fin. Inst. de donat. Vigl. ad pr. Inst. de her. inst. Vult. ibid. Conn. 10. com. 1. Diff. Ang. & 10. Fab. ad d. pr. gl. & Dd. in l. 6. §. pen. de her. inst.*

II.

Suus *a*, ita dictus, quòd sibi ipsi succedere videatur *b*, etiam necessarius heredibus annumeratur, quia velit nolit *c* etiam ignorans & absens sit heres *d*, adedò, ut ne quidem tutoris vel curatoris auctoritate, si suus fuerit pupillus vel furiosus, ad acquirendam hereditatem opus habeat *e*.

a) quem Græci interpp. rectè vocant domesticum, propter potestatem patriam, propter quam una persona cum parente esse fingitur, Cujac. ad l. 22. pr. de test. Vult. ad tit. Inst. de her. qual. & diff. pag. (mhi) 310. Hotom. 9. obs. 10. Diff. Duar. 1. disp. 28. qui domestici nomine nimis latè comprehendit omnes qui sunt ejusdem familiz, gentis & agnationis: quod bene refutat Rzv. 2. var. 8. Don. tr. de testib. c. 3. b) unde rectè Hot. d. obs. 10. pr. appellationem Sui Heredis non popularem & oratoriam, sed forensam & juris propriam esse ait arg. l. 220. de V. S. ult. de bon. damn. itaque hic relativa particula refertur non tam ad defunctum, quàm ad ipsum heredem, ut in l. 30. §. 1. de adq. her. aliàs secus est, ut evidenter constat ex l. 4. §. 2. de bon. poss. contr. tab. Ratio ducitur ab anticipatione, quia vivo etiam patre quodammodo domini bonorum, libera tamen eorum administratione detracta existimantur, Hot. d. loc. Vigl. ad §. fin. Inst. de her. inst. facit l. 11. & ibi Cujac. de lib. & post. §. 3. Inst. de her. ab instest. Conn. 10. comm. 5. nu. 7. Myns. 4. obs. 25. (Dissent. Vacun. 3. declar. ult. qui putat suum vivo patre non quodammodo, sed revera esse dominum) unde etiam interdum vivo patre suus heres esse definit, l. 11. de suis & leg. l. 29. §. fin. de lib. & post. plus enim est esse Sui, quàm esse heredem: fuitate quippe sublata tollitur hereditas, d. l. 11. l. 6. §. pen. de bon. poss. at non ademerit hereditate etiam fuitas adimitur, quod in exheredato manifestum est, arg. l. 4. de test. iur. §. 6. Inst. de pup. sub. junct. a l. 75. de R. l. l. 6. de relig. l. 46. fam. ers. l. ult. unde legit. l. 1. §. ult. l. 2. §. 1. de suis & leg. nomen igitur retinet sui heredis nudum & sine re, l. 6. §. 2. de bon. lib. l. 2. §. 4. ad SG. Terryll. Illud addo, fuitatem agnationis esse

speciem:

speciem : unde omnis suus agnatus : at non omnis agnatus suus rectè dicitur, l. 2. de suis & leg. Cuj. 14. obf. 11. Rob. 1. rec. l. e. 2. Diff. Alc. 3. parer. 25. Hosom. 1. obf. 16. vide & Gilb. Reg. 2. concil. leg. 13. c) etiam nondum apertis tabulis, l. 3. C. de jur. delib. atque hinc necessarii appellantur, confer l. pen. §. pen. de bon. liber. l. 3. §. 1. de castre. pec. l. 3. de her. inf. l. 68. de leg. 1. l. 1. §. 3. si quis omiff. cauf. etfi enim pretor abstinendi potestatem illis facit, tamen nomen heredum retinet : dd. ll. cujus rei effectum vide sb. seq. lit. C. Ad possessionem tamen consequendam etiam in suo herede corporale apprehensionem requiri taxatum, arg. l. 1. §. 16. de adquir. poss. l. 1. in l. 3. n. 31. Zas. nu. 27. eod. l. 11. de lib. & post. ubi Cuj. Vigl. ad §. 2. Inst. de her. qual. & diff. m. 5. Vasq. 1. de success. creat. §. 19. nu. 18. Myñf. 3. obf. 3. Ceil. 2. obf. 129. n. 2. Diff. Coras. 6. misf. 12. Duar. de lib. & post. c. 3. vide infra disp. 21. sb. 2. lit. G. d) §. 3. Inst. de hered. ab intest. l. 30. §. 6. bit. l. 3. C. de jur. delib. l. 26. de R. I. non additio : hoc enim verbum ad necessarios heredes non pertinet, qui non tam heredes fieri quam existere sive apparere dicuntur, l. ult. §. fin. verò, de cur. fur. Hos. d. obf. 10. Cujac. in d. l. 11. Unde rectè infert Obr. disp. de tut. sb. 1286. regulam vulgarem, qua dicitur : quòd nemine hereditate adevnte nihil valeat eorum quæ in testamento scripta sunt, l. 2. l. 10. §. 4. de vulg. l. 19. de test. sur. l. 8. §. pen. de inoff. tantùm de extraneo herede intelligendum esse. Diff. pleriq. in d. l. 9. c) d §. 3. l. 2. §. pen. de jur. cod. l. 209. de V. S. arg. l. 3. de auct. tut. Cùm autem hodie consuetudinibus plerorumque locorum (quarum rationem pulchrè reddit Jac. Curt. 1. conjec. 6.) ipso jure possessio transferri in heredem tam testamentarium, quàm legitimum solet, idèd quæ situm est, an adhuc inter suos & extraneos heredes aliquod discrimen sit ? & esse rectissimè defendit Curt. 1. conjec. 8.

III.

Prætor a tamen suo heredi b abstinendi potestatem fecit c: quod beneficium non datur suo qui aliquid ex hereditate amovit d. Non etiam suo conceditur delatam patris hereditatem omittere servata legitima e.

a) §.2. *verf. fed. bis. Inft. de her. qual. & diff. l. 57. pr. de adq. her. l. 1. i. verb. pratorum, de vulg. & pup. fubft. gl. in l. q. quibus, de iucced. ed. Barr. in l. 1. §. fin. de iuris & leg. Ang. rr. de fuitas, q. 7. n. 17. & feqq. Vigl. Myfn. Borch. ad d. §. 2. Diff. Bal. in l. qui ante apert. t. ab. Salic. in d. l. 12. de vulg. &c. qui beneficium abftinendi putant etiam effe juris civilis, per l. fin. de jur. delib. l. 1. c. qui ante apert. tab. l. 1. c. fin. fe ab her. abftin. quibus plenè refpondet Ang. d. loc.*

b) qui voluntate teftatoris voluntarius factus non eft. *arg. d. l. 12.*

Ang. d. loc. b) qui voluntate testatoris voluntarius factus non est, arg. d. l. 12. de vulg. &c. ut si pater sub conditione institutus ei paruerit: l. 86. de her. instir. Hoto. 9. obsev. 10. Infinitio enim, si volueris, in suo non est conditionalis quoad suspendendum effectum institutionis, sed tantum id operatur, ut ex herede necessario fiat voluntarius, ut ex Bald. notat Goth. ad l. 69. eod. c) non repudiandi, l. 15. l. 57. hic, per supra dicta 1b. 2. Abstinere autem est declarare se hereditatem retinere nolle, l. 7.

Soar. lit. T. n. 305. Bart. in l. 18. C. de jur. delib. Geil. 2. obf. 31. nu. 6. & feqq. (Diff. multi relati ab Alex. in d. l. 18. nu. 7.) alios fuitatis effectus vide apud Hot. *d. obf. 10. Ang. d. tr. q. 9. per res.* Quid igitur, dices, prodest abstentio? ut creditores patris exceptione repellantur, *d. l. 57. hic. vide plenè Bart. in l. 12. de vulg. & c. Ang. d. tr. q. 8. nu. 24.* Agnitio autem siue immixtio quomodo probetur, si filius dicat se abstinuiffe. creditores negent, *videl. 88. hic. ubi Bart. per l. 1. C. de rep. her. & ibid. Bald. Geil. 2. obf. 128. nu. 12.* d) *l. 71. §. 3. & feqq. hic.* et si impubes sit, *arg. l. 9. §. 1. quod met. caus. l. 20. §. 9. in fin. de pet. her. argu. l. 71. §. 8. hic. juncta l. 1. 2. C. si adv. delict. l. 13. C. de furs.* e) *Vaud. 2. q. 18. cum ne hanc quidem persequi possit, si patris hereditati renunciaret, arg. l. 1. 2. hic. juncta Nov. 115. c. 3. & l. 2. §. 1. fam. etc. confer l. 32. C. de inoff. test. & Nov. 1. pr. §. 2. juncta l. 5. C. de her. ab l. 7. C. de imp. & al. subst. (Diff. Salic. Castr. las. & alii in l. 35. §. 2. Ang. in l. 6. de trans.) vide sup. p. 1. disp. 13. p. 16. lit. A.*

IV.

Idem & in emphyteusi dicendum est *a*: in feudo distinguendum: nam feudum ex facto & providentia tam filii *b* quàm cæteri agnati *c* etiam repudiata hereditate retinere possunt: in aliis feudis filius non succedit nisi hereditatem simul agnoscat *d*, sed agnatus quoq; siue ea admittitur *e*.

a) *argu. c. un. an agnat. vel fil. ubi gloss. verb. aut utrumq; in fin. Andr. de Ysern. latè ibid. Diff. communiter Dd. qui post Bart. in l. 17. §. 4. de pact. distinguunt, an pater emphyteusia pro se & filiis acceperit, ut eo casu retinere eam filius & solam possit non ut heres, sed ut filius vigore pacti, vide latè Marant in l. 18. hic. nu. 22 Covar. 2. var. resol. 18. nu. 2 & 3. adde alleg. p. 1. diff. 29. th. 11. lit. E.* An verò & quatenus bona emphyteutica veniant in institutione heredis, vide pulchrè discultum per Surd. decif. 93. b) *gl. Bald. Propos. in d. c. an agnat. vel fil. Salic. in l. 2. C. de libere. Ysern. in c. 1. qui success. sen. m. 18. & in c. 1. ex quib. caus. feud. amitt. Castr. las. in l. quod dicitur. de V. O. Alex. 5. conf. 74. nu. 4. & 6. conf. 19. Pin. in l. 1. C. de bon. mas. p. 3. nu. 85. æquius & receptius id dicit: adde Zas. p. 8. de feud. m. 15. & feqq. Mynf. 3. obf. 67. Geil. 2. obf. 154. Westr. feud. c. 6. n. 9. Borch. eod. c. 7. nu. 49. Rosenth. in synops. feud. c. 7. n. 49. lit. C. Diff. multi, qui hoc in agnato quidem permittunt, sed in filio præcisè requirunt ut sit heres, Th. de Marin. tr. feud. tit. 1. n. 30. Curs. p. 1. q. 8. n. 19. & communem dicit Curt. lun. conf. 138. n. 29. Affist. decif. 112. Capic. decif. 97. m. 2. Covar. d. c. 18. n. 4. Alc. 3. conf. 26. per tot. sibi contrarius 3. conf. 16. n. 4. eo. c) de quibus non est dubium inter Interpp. *arg. d. c. un. an agnat. vel fil. & notant omnes modò ad lit. B. allegati, etiam illi qui in filio dissentiunt, adde Imol. in c. ex parte, extra de feud. Rol. à Val. 1. conf. 2. & 67. n. 21. & 3. conf. 28. n. 9. & feqq. Cravet. 2. conf. 256. Rosenth. d. loc. d) per sup. alleg. & communiter receptum ait las. 1. conf. 57. n. 1. magis communem ait Clar. §. feudum. q. 9. m. 4. Rosenth. d. loc. Diff. Bald. in c. 1. de eo qui sibi vel her. nu. 9. ubi putat in mixto non requiri ut sit heres. Et hac in parte à jure civili non differt jus Saxon. ut eruadit docet H. Pfist. 2. q. 2. num. 468. usq; ad fin. eamque sententiam probat Nov. Elest. Aug. p. 2. c. 47. (Diff. Reinb. p. 3. diff. 7.) e) adde sup. alleg. ad d. c. 1. an agnat. vel fil. ea quæ scribit Clar. d. §. q. 76. n. 2. & feqq. Cov. d. c. 18. n. 4. etiam ad feudum hereditarium, Zas. d. p. 8. nu. 16. siue iste agnatus sit heres primi adquirentis per se, siue mediantibus personis aliis. Geil. d. obf. 154. Rosenth. d. c. 7. num. 41. Diff. iidem qui ad lit. B. pro dissentientibus allegantur.**

V. Cæ

V.

Cæteri heredes testatori voluntarii & extranei sunt, qui pro lubito hereditatem sibi delatam acquirere vel amittere possunt: prius solo animo & voluntate *b*, duobus tamen saltem *c* iisq; diversis modis: aditione & pro herede gestione *d*: posterius repudiatione & recusatione *e*.

a) § 3. *Inst. de hered. qual. Cuj. ad l. 2. de excus. tut.* nisi institutus rogatus sit alteri restituere, *l. 4. l. 14 §. 1. ad Treb.* b) §. ult. *Inst. de her. qual. ubi Vigl. Barr. ad l. geris*, 88. *hic. Diff. Fab. & Ang. in d. §. ult.* c) *d. §. ult. l. 69. hic. l. etiam si quis, §. pleriq; de relig. & sumpt. fun. l. cum antiquiorib. §. 1. C. de jur. delib. fac. l. sed qui mihi, §. sed quid si, hic. Don. 7. comm. 8. Diff. Cuj. in par. hic. & 7. obs. 18. Althus. 1. iuristr. Rom. 17.* d) illa nudæ est voluntas, hæc facti etiam & animi, *d. §. ult. Inst. de her. qual. l. pro herede, hic. Vaud. 2. q. 25. Diff. Acc. & Dd. ad l. potuit. C. de jur. delib.* Et de utroq; hoc modo verum est, quod vulgò dicitur: hereditas semel adita non amplius dicitur hereditas, sed proprium ipsiusmet heredis patrimonium: *Barr. & Dd. in d. l. ejus qui, §. quod si si stipulatus, ubi las. n. 8. & seqq. si cert. pet. las. in l. 1. §. vereres, de adq. poss. & vide remissivè plures allegatos à Dan. Moller. 1. semestr. 41. n. ult.* Cretionis autem (quæ nihil aliud fuit quam solennis aditio) *Plp. in fragm. tit. 22. Duar. 2. dist. 41. Vigl. in d. §. ult. de her. qual.* solennitas hodie sublata est, *l. cretionum, C. de jur. delib.* e) utramque definit *Cujac. hic, in par.* Omissione etiam amittitur hereditas si intra præstitutum tempus agnita non fuerit, *Cujac. d. loc. per l. si minor, §. Scævola, de minor. l. 1. C. quando non petent. paries. l. 1. §. ult. ut in poss. legat.* Sed quanto tempore hereditatis aditioni præscribitur, dubium est. Communiter placet 30. annis huic præscribi *per l. sicut omnes, C. de præsc. 30. ann.* quod in extraneis admittit *Duar. hic. c. 2 & ab object. defendit Coraf. 6. misc. 21.* suos verò existimari nullo tempore excludi *per l. un. C. de his qui ante aper. tab. & quia (ut diximus) aditione opus non habent.* *Goth. in l. 8. C. de jur. delib. per illum tax. Hor. 4. obs. 27. Pist. 2. q. 8. n. 36. adde Zob. 2. diff. 6 & 7. ubi ex Landrecht lib. 1. art. 28. rectè docet, mobilia vacantia jure Sax. post elapsum annum vindicari à fisco: illud malè, quod uxori fisco præferri putat, neque enim derogatur juri civili, auth. præterea. C. unde vir & uxor. Reinh. p. 1. diff. 34. in immobilibus præscriptio tricennaria requiritur, Coler. p. 1. de process. execut. c. 3. n. 260. vide inf. disp. 22. sb. 4. in fin.*

VI.

Cùm hæc hereditatis acquisitio voluntatis sit, sequitur furiosum eam non posse acquirere *a*, ne quidem adhibita tutoris vel curatoris auctoritate *b*. Per hos enim ne quidem pupillo *c*, mentis compoti aut prodigo vel minori *d*, sicut nec per dominum aut patrem servo & filio familias *e* hereditas acquiri potest, quamvis horum iustum præcedere *f*, illorum autem auctoritatem perfectio negotio interponi debere certum existimemus *g*.

a) *l. 40. de R. l. l. 47. hic, ubi Cuj. 4. ad Afr. l. 63. eod. Don. 7. com. 9.* b) *l. in negotiis, de reg. jur. & arg. l. 3. de auct. tut. l. 6. princ. hic, l. solvendo, de negot. gest. fac. ext. in l. ult. §. tali, & seqq. C. de curat. fur. ubi vide Goth.* c) *l. potuit. C. de jur. delib. hic.* tamen ipse potest acquirere hereditatem, secundum modum præscriptum *in l. 18 §. ult. C. de jur. delib.* ubi quòd dicitur pupillum cum tutoris auct. posse adire, ita accipimus, ut etiam honorario tutore auctore adire possit, *l. 49. h. ubi Cujac. 4. ad Afric. Donel. 7.*

comm. 9. Diff. Duar. hic, c. 4. Hæc omnia de pupillo 7. annis majore accipienda sunt: in infante enim singulare jus constitutum est, d. l. 18. C. de jur. delib. del. d) l. 90. hic. Cuj. l. 1. obf. 34. Duar. 2. disp. 27. Cofl. ad l. 1. de procur. Caf. arg. l. servo invito, §. si pupillo, ad Trebell. vide Suerin. c. 4. repet. prael. ubi partim dissentit. e) l. 79. hic, l. acquiruntur, §. 1. de acq. rer. dom. f) Cuj. 2. obf. 16. & 4. ad Afr. ad l. 52. hic, l. 25. §. 4. eod. l. 9. §. 6. de neg. gest. in bonorum possessionem agnoscente patris jussus non requiritur, l. 1. C. qui admitti ad bon. poss. ubi Goth. rationem diversitatis assignat. g) l. 25. §. 4. hic. Cuj. 13. obf. 31. Don. 7. comm. 9. in fin. Diff. Wesf. in parat. de aut. tut. & in §. tutor. Inst. eod. per l. obligari, §. tutor. d. t. & d. §. tutor. vide Hor. 1. amic. resp. l. An verò hæc etiam de minore sunt accipienda, ita ut is non possit adire sine curatoris autoritate? Affirmat Gæd. in l. 21. num. 14. de V. S. post Rob. 1. anim. 12. & 1. nos. ad notat. Merc. 12. Negat Cuj. in l. 101. de V. O. & 1. nos. Merc. 12. quam sententiam disputando defendi posse putamus.

VII.

Vidimus quid in hac materia sui ab extraneis differant, utriusque communia nunc percurramus. In favorem heredum ne lucrosam hereditatem temerè amittant, vel agnoscant damnosam, duo remedia jure prodita sunt: Primum est *jus deliberandi a*, quod semel tantum *b*, & certo tempore circumscriptum *c* conceditur, & in heredes transitorium est *d*.

a) quod non solum extraneis heredibus (quod quidam putant, moti, §. extraneis. Inst. de hered. qual.) sed etiam suis competere probat, l. 7. pr. de jur. delib. l. ult. §. 2. 12. 13. C. de jur. del. in qua sententia sunt Ang. Porc. & alii, ut testatur Myns. ad d. §. extraneis, n. 5. Sed videri posset hoc beneficium omnino supervacuum novo inventarii beneficio à Justiniano constituto: verius tamen est illud nihilominus non inutile esse, quamvis enim multò melius sit ex inventario hereditatem adire, quàm ex deliberatione: cum ex hac heres teneatur in solidum creditoribus hereditariis, nec Falcidiæ beneficium habet. Cujac. c. 15. de divers. temp. prescrips. Sneyd. in d. §. extraneis, num. 11. contractiora tamen sunt inventarii quàm deliberationis tempora, ut infra dicetur.

b) d. l. ult. §. 13. Cuj. d. loc. Diff. Duar. ad hunc tit. fol. (mibi) 104. vers. sed quæritur. Wesf. in par. eo. n. 2. per l. 3. 4. ff. eod. c) l. 1. hic, l. 23. §. 1. 2. de her. inst. Minus. n. 100. dierum, l. 2. hic. Cujac. d. c. 15. (Diff. Duar. d. loc. vers. prator ait.) & amplius à Principe quidem uno anno, à judicibus novem mensibus dari non licet, l. ult. §. 13. C. b. medium tamen tempus ut olim relictum est in potestate jus dicentis, l. 1. in fin. hic, l. 9. C. eod. Aliud est cum quæritur: intra quod tempus heres defuncti à creditoribus ejusdem possit super debitis compelliari? Justin. Imp. constituit ante decimum diem compelliari non debere, Nov. 115. c. 5. auth. fin. C. de sep. viol. (quod ex gentilium consuetudine, qua novendial, h. e. novem dies integri luctui tribuebatur, deductum notat Cuj. c. 6. de prescrips. Goth. ad d. Nov. 115. c. 5.) adde Wesf. par. hic, n. 7. De jure autem Saxon. & passim de consuetudine Germaniæ productum est hoc spacium temporis ad diem trigesimum, daß der Erbe von dem Erbsigften niemandt was zu geben/ober zu antwoeten schuldig ist/Weichb. art. 23. Coler. p. 2. de proc. exec. c. 5. n. 382. & 398. adeò, ut ante id tempus ne quidem arrestum permittatur, Landr. 1. art. 22. idq; usu servatum vidi: interim tamen heres rei servandæ causa ingredi possessionem non prohibetur, d. art. 22. addit. ad Reinb. p. 1. diff. 43. & p. 6. 57. itaq; hoc solum est de jure Saxon. tempus jacentis hereditatis. d) l. 19. C. hic. Don. 7. com. 4. Cujac. in parat. C. ad SC. Orfir. Sed in hereditate transmittenda differentia est inter suos heredes & extraneos: sui enim hereditatem sibi ex test. sive ab in-

ab intestato delatam ad quoslibet heredes transmittunt, l. 19. *C. de jur. del. Ang. in tr. de suitate, qu. 9. num. 74. & seqq. post multos alios: contra Accurs. & alios.* Extranei non transmittunt nisi testamentariam, l. 2. *C. ad Orfit. ibi Cujac. in parat. & ad tit. C. de iis que ante apert. sab. Diff. Dd. vulgò ad l. un. C. d. tit. Duar. ad tit. de acquir. hered. c. 5. fol. 604. & ad suos tantum heredes, vulgò Dd. ad l. 3. C. de jur. del. ibid. Sich. num. 8. Diffen. Io. Fab. ad d. l. 3. Barr. in l. ventre, de acquir. hered. dubius rem relinquit in medio. vide etiam lac. Curt. l. conject. 9.*

VIII.

Alterum quo heredibus subvenitur est inventarii a beneficium, cuius conficiendi ritus b quatuor c hæc potissimum requirit, ut intra certum tempus conficiatur d, ut per certas personas, & aliis certis præsentibus e, & ut certi quid contineat f.

a) quod definimus scripturam rerum singularum quæ in hereditate sunt descriptionem continentem, *Fr. Porc. in tr. de invent. c. 1. num. 1.* b) comprehensus in l. ult. *C. de jur. delib.* c) d. l. ult. §. 2. ubi & quintum videtur requiri, ut venerabile crucis signum præponatur, quod si non fiat, vitiati inventarium existimat *Porc. d. tr. c. 2. num. 6. Guid. Pap. tr. de invent. num. 7. Salic. in d. §. 2. arg. l. 1. §. fin. de vent. inspic.* Sed communiori calculo receptum esse, ut propterea non vitietur inventarium, testatur *Porc. d. loc. Myns. ad §. sed nostra, Inst. de her. qual. & diff. Obr. disp. de inst. her. n. 562.* sunt & aliæ quædam solennitates in inventarii confectioe attendendæ, quæ enumerantur in d. l. ult. Sed dubitari possit, an ita exactè hæc requiratur, ut una earum omiſsa inventarium vitiet? Negat *Mynt. conf. 79. n. 51.* ubi testatur has solennitates consuetudine ut plurimum non observari. Ubi generaliter notandum: quod hodie cuſusq; inventarium pro more cuſusq; loci confici, *Cravett. in consil. pro genere, nu. 476. Rol. à Vall. tr. de invent. (mibi) pag. 90. Phannuc. tr. de invent. p. 3. num. 80. & seqq. Ita jure Saxon. pœna, l. fin. C. de jur. delib.* non autem necessitas conficiendi inventarii remissa est: *Landr. lib. 1. artic. 6.* quod si desit, jurato res ad hereditatem pertinentes indicare cogitur: quin & juramentum purgationis eidem interdum deferri potest. *Moll. 2. semestr. 14. ubi vide. adde Gaden. conf. 15. n. 8. & elegantissimè H. Piff. 1. q. 2. nu. 43. & aliquot seqq. Schrader. feud. p. 8. c. 8. num. 21. & p. 7. c. 2. num. 52. & seqq. Coler. p. 2. de process. execut. c. 3. nu. 384. Wesenb. conf. 13. num. 24. Reinh. p. 1. diff. 38. Zobel. 2. diff. 55. & 56.* d) quod iis qui degunt ubi tota hereditas vel major ejus pars sita, est trium mensium, ex quo primum sibi hereditatem delatam esse cognorunt, computandum, d. §. 2. l. ult. *C. de jur. del. Porc. c. 3. num. 11.* ubi conciliat dissentientes de hac quæstione *Dd. sententias.* Inchoare verò debent inventarium intra 30. dies, ex quo delatam sibi hereditatem cognorunt, d. §. 2. *Porc. c. 2. nu. 1. Ang. in d. l. ult. §. fin. verò. Spec. de instr. edit. §. fi. & ibi Io. Andr. in addit. & alii à Porc. adducti.* Verius tamen videtur & benignius sufficere, si inventarium tempore præſtituto sit absolutum, etiam si d. spacio inchoatum non fuerit, *Barr. & Ias. in d. §. fin. verò, ibid. Bald. Fulg. Caſtr. Hotom. 5. obs. 31.* cæteris anni spacium concessum est à morte testatoris numerandum, d. l. ult. §. 3. & 11. Huc pertinent quæstiones: An curator ad litem conficere teneatur inventarium? *vide supra disp. 8. th. 5. in fin.* Et cum tutor teneatur conficere inventarium, an remitti ei necessitas illa testamento potest? *vide l. fi. §. fi. C. arb. tut.* quod & jure Saxonico observari testatur *Dn. Moller. lib. 1. semestr. 39. num. 2.* ubi & illud eleganter disputatur: An testator inventarium confici prohibens, eo ipso rationes quoque à tutore exigi voluisse intelli-

intelligatur? Verior est negantia opinio: cum & remissio illa tantum intelligatur quoad solennitates publicè faciendi inventarii, *arg. d. l. fin. C. arbit. iur.* idè nihilominus debet privatim consignare res hereditarias, & de illis postmodum rationes reddere: alioquin enim indirectè fraus & dolus illi remitteretur: quo moderamine contrariam opinionem asseutores, quos allegat *Moller. d. c. 39.* conciliari verè possunt & debent. c) per tabularios minimùm duos, *d. l. ult. §. 2. Novell. 1. c. 2. verb. s. abularii.* (*Diff. Guid. Pap. d. sr. nu. 23.*) præsentibus legatariis & fideicommissariis omnibus, vel si horum copia desit, tribus testibus idoneis. *Novell. 1. c. 2. §. 1.* qui iudicis arbitrio æstimabuntur, *arg. l. 1. §. 2. ff. de iur. del. Gorb. in d. §. 1. Diff. ibid. Acc.* eos demum idoneos putans, quorum facultates rei atque negotio, cui testimonium ferunt, pares sunt. f) hoc est, ut res hereditariæ omnes in eo specificè describantur tam corporales quàm incorporales, *Porc. c. 3. in pr. & per consequens nomina debitorum & instrumenta quibus ea continentur, non tamen (ut Dd. loquuntur) extensè, Porc. d. c. 3. nu. 3. contra Spec. An etiam fructus & aliæ accessiones quæ post mortem testatoris in hered. perceptæ sunt? Affirmamus per rationes & textus quos adducit Coras, *tr. de invent. num. 23.* (*Diff. vulgò Dd.* Si quid horum ab herede omissum fuerit, non quidem viciatur inventarium, sed duplum ejus restituere heres compellitur, *d. l. ult. §. 10. in fin. Porc. post multos alios d. c. 3. n. 6. Diff. Bart. Bald. Ang. & alii relati à Porc. d. loco.**

IX.

Ex ritè confectio inventario plurima heres a percipit commoda, qualia cum primis hæc sunt, quòd non teneatur creditoribus & legatariis ultra vires hereditarias b: Falcidiam habeat salvam c: impensas funeris, inventarii, & in alia necessaria factas deducat d: & alia quædam e.

a) etiam fideicommissarius, nam & hunc posse conficere inventarium, si ab herede sit omissum, ut etiam ab herede confectum illi prodesse existimamus, *arg. l. 2. test. quem ad. aper. l. si postulant. 7. 6. in fin. ad Trebell. l. si filius §. 11. quod cum eo, fac. l. sil. lud. ad l. Aquil. Hoc. 5. obs. 31. Diff. partim Bart. ad l. in ratione, §. quod vulgò, ad l. Falcid. & in l. 1. §. 1. de iur. del. per l. 73. ad Trebell. l. 21. de fideiussorib. vide & Coras. d. sr. num. 25. 26.* superiori verò casu heredem ob omisam inventarii confectiorem quartam Trebellianicam non amittere, rectè quidem censuerunt Franc. *Porc. d. sr. c. 6.* (ubi prolixè in utramq; partem disputat) n. 28. *Vigl. ad §. extraneus, n. 7. de her. qual. Geil. 2. obser. 138. Hoc. 4. obs. 23. Myns. in §. sed nostra, Inst. de hered. qual. n. 24. & alii quamplurimi à Porc. & Geil. adducti. Diff. Guid. Pap. decif. 53. num. 2. Salic. ad auth. sed cum. C. ad l. Falcid. & alii multi, quos adducit Porc. d. loc. n. 27.* adèd, ut testetur hanc sententiam multis dici communem. Vicina est huic quæstio: An ex causa non confecti inventarii legitima amittatur? in qua itidem negantium sententiam sequemur, quæ & communis est: latè *Porcel. d. sr. c. 5. Cost. ad l. 8. §. si Imperator, de inoff. test. Geil. d. loc. nu. 16. Myns. d. loc. n. 23. & d. in auth. hoc amplius, C. de fideicom. Dissens. Cyn. & Salicet. in d. auth. sed cum, quorum sententiam argumentis confirmant Cuj. in Nov. & Vigl. d. loc. n. 6.* Fusè utramq; hanc quæstionem tractant *Cacher. decif. 147. Valsq. de success. creat. §. 8. nu. 13. & seqq. b) d. l. ult. C. de iur. delib. Myns. d. loc. num. 14.* Quatenus ex fundo æs alienum solvatur à feudi successoribus de jure Saxon. vide *Nov. Elect. Aug. p. 2. c. 46. ibiq; Dan. Moller. huc quoque referri possunt, quæ notavi suprà th. 7. lit. C. in fin.* Aliàs tam jure communi, quàm Saxon. firma est regula: *Der Erbe mupst der muf heissen Schuldner zahlen:* quod intellige

lige modo supra dicto: & pro rata hereditatis, *adde Zobel. 2. diff. § 7.* c) *d. l. ult. §. 4.* quam non deducerent non confecto inventario, *d. l. ult. §. 12. Novell. 1. c. 2.* In foro tamen conscientiae hoc non obtinere communiter receptum esse tradit Mynf. *d. loc. num. 22.* cum æquitas juris naturalis divini neminem ultra accepta gravari permittat, *Bart. in l. 1. num. 3. q. 4. C. de SS. Eccles. Ang. & Bald. in d. l. ult.* Hoc etiam plerique; eò producunt, ut heres non confecto inventario non teneatur ultra vires hereditatis. *Porcel. d. c. 4. num. 11.* ubi ad hoc multos allegat. *Dissent. partim Ang. l. §. 5. hac stipulatio, si cui plus quam per l. Falc.* d) *l. ult. §. 9. Porcel. c. 4. nu. 6.* Au & impensæ litis contra prætendentem se heredem, cum heres non esset, factæ inventarii beneficio deducuntur? Negat Bald. *in d. §. 9.* cujus sententia verior videtur. *Dissent. Porcel. d. loc. nu. 8. Ang. & frequentis numero Dd. in d. l. ult. ibid. Sich. nu. 5. ubi Bald. refellere conatur.* c) quæ sigillatim enumerat Mynf. *ad d. §. aliter Porcel. d. c. 4.* Alia ad inventarium pertinentia *vide sup. disp. 8. th. §. lit. D. & apud Dilect. de art. testand. tit. 7. cautel. 2. & 3. Alex. 4. conf. 62. Schurff. 2. conf. 41. Clar. §. testamentum, q. 66. Old. tr. de execut. test. c. 8.*

X.

Coronidis loco sit illud quod eleganter controversi potest: An pœnâ publicationis bonorum heredi relictorum etiam heres afficiatur, qui non adierit *a* ante ultimam necem defuncti, sed qui duntaxat aperuit, recitavit, vel descripsit tabulas testamenti? Affirmamus *b*.

a) de eo casu loquimur, quo heres *a* familia vi aperta occisus fuit, *l. 9. C. ad Sylla. junct. l. 1. §. quid ergo. l. necessarios. §. ult. propter. ff. eod.* Alias enim indistinctè heres adire poterit ante ultimam necem defuncti, *l. 29. §. fin. de jur. fisci. l. 18. §. 1. de his quib. ut indig. l. 6. C. eod. Cuj. 18. obf. 6.* b) *l. 3. C. ad Sylla. l. ult. §. eod. l. 3. §. 5. ad Trebell. West. in par. ad Syll. n. 4. Duar. ad eund. tit. pag. (mihi) 517. Diss. Cuj. in par. ff. ad Syll. per l. §. 2. eod. existimans hoc casu 100. tantum aureorum pœnam populari judicio irrogari, l. 25. §. 2. d. tit. quem text. Welenb. ad eos restringit, qui cum ipsis nihil esset testamento relictum, tabulas aperuerunt.*

DISPUTATIO XIII.

De Legatis & fideicommissis.

Respondente Joanne Rhem Francofortano.

T H E S I S I.

LEGATUM *a* est donatio *b* quædam *c* à defuncto relicta *d*: cujus species olim fuerunt quatuor *e*, quæ Justinianeâ constitutione ita sunt sublata, ut omnium legatorum hodie una sit natura *f*. Imò & fideicommissa *g* legatis per omnia *h* sunt exæquata *i*.

a) à legendo dictum, *arg. l. 116. pr. de leg. 1. Welenb. ibid. num. 2. Don. 8. comm. 1. libet Ulp. in fragm. tit. 24. pr. secutus suo more Stoicos, quorum etymologiæ rebus magis quam verbis ferè consonant, dici pure à lege quod legis modo relinquatur. adde Duar. 2. disp. 9. Gerd. ad l. 120. de V. S. num. 1 pag. (mihi) 875. Significatio vocabuli olim*
latiss.

atissima, d. l. 120. ibiq; Alc. Gæd. & alii. Vigl. ad pr. Inst. de test. num. 33. l. 80. de V. S. Mynf. ad pr. Inst. hic. n. 2. vide disp. seq. th. 1. hodie specialis & stricta, d. l. 120. in fin. Wef. d. n. 2. Non igitur universitas sive iuris successio, sed singulæ particularesq; res per legatum adquiruntur, § fin. Inst. per quas pers. pr. Inst. hic, & ibi Wef. num. 1. An & portio hereditatis? puto: arg. l. 22. § fin. ad Trebell. Vlp. fragm. hic. b) § 1. Inst. hic, l. 36. de leg. 2. rectè donatio, arg. l. 1. de don. Don. 8. com. 2. atq; ita discernitur ab hereditate, Wef. in d. § 1. n. 2. Paul. 4. sent. § 1. 119. de V. S. adde quod hereditatis datio est de formalibus testamentis: disp. 11. sup. legatum verò est accidentale quiddam & accessorium, Socin. ad rubr. de leg. 1. n. 19. Bologn. n. 62. Cros. ad rubr. de test. n. 4. Crav. ibid. n. 16. & seq. Grass. § legatum q. 2. Menoch. 4. presumt. 173. 18. & hinc est quod legatum præsumitur quando donandi verbo testator usus est, Menoch. 4. presumt. 105. per tot. An idem est in l. 116. pr. de leg. 1. delibatio? Ita putat Don. d. c. 2. imò illam definitionem aliis anteponit. Vasq. 3. de succ. progreff. § 27. n. 1. tueretur Jas. ad l. 1. de leg. 1. ego eam crediderim juri novo non convenire, arg. Novell. 1. qua exauriri licet legatis hereditatem. c) ut à donatione inter vivos, & reliquis donationum speciebus distinguatur, Mynf. ad d. § 1. n. 4. d) scilicet quavis ultima voluntate, cum olim tantum testamento relinqui possent legata, d. l. 36. congruit igitur juri novo hæc definitio, Don. d. c. 2. Zas. in l. 2. nu. 5. hic. Diff. videtur Cujac. par. eod. Vult. 1. jurispr. 76. nu. 3. Illud non interest, adiciantur vel omitantur verba: ab herede præstanda. Don. d. c. 2. A. Fab. 6. conj. 1. nec credendum temere ea imperiti interpretis esse. Diff. Hot. d. pr. Inst. hic. Waltb. 1. misc. 7. Duar. in pr. ad tit. eod. aliter Gæd. ad d. l. 120. de V. S. num. 2. qui tamen putat Justinianum defendi posse, si nomen heredis abusive accipiamus, tam pro legatario seu particulari successore, quam universali, ut in l. 219. de V. S. e) scilicet per vindicationem, damnationem, sinendi modo, & præceptionem, § 1. Inst. hic. Vlp. fragm. hic. Paul. 6. sent. 6. quæ tamen accidentibus potius distincta ad duo genera non ineptè revocat A. Fab. 6. conj. 1. Illud addo: legati quod sinendi modo relinquebatur etiam olim actionem fuisse, Theoph. d. § 1. Vasq. de succ. creat. § 17. nu. 118. Diff. Acc. vulgò Dd. in l. 1. C. com. de leg. f) § 2. Inst. hic, l. 1. C. com. de leg. g) scilicet singularia, Rip. ad l. 1. hic, n. 30. Duar. ibid. Zas. n. 15. P. Pic. in l. 90. n. 2. ad l. Falc. Gomez. 1. var. ref. 12. Wef. hic, num. 10. A. Fab. 6. conj. 3. Diff. Cuj. 8. obj. 4. h) d. l. 1. Vigl. ad § 11. Inst. de test. § sed non usq; Inst. hic. Cuj. 8. obj. 4. A. Aug. 3. emend. c. ult. Rev. ar. 3. var. 4. (Diff. Coras. 5. misc. 17. Gov. 1. var. lect. 29. Gom. 1. var. ref. 12. Bolog. ad d. l. 1. n. 164. Mynf. ad d. § sed non, n. 3. Vasq. d. § 17. n. 118. ad de Duar. 2. disp. 9. Rober. 2. sent. 23.) nec opus est d. l. 1. totam Imperatori adscribi, Cuj. d. c. 4. A. Fab. d. c. 3. Diff. VVef. & Hot. in § 3. Inst. hic, ex quo constat ante Justinianum quædam differentias jam abolitas, adde l. 21. C. hic. Et cum per omnia exæquationem admittamus, idem etiam quoad libertates verum intelligitur, d. § 3. ibi: ut nulla sit, &c. nec obstat § 2. vers. qui autem, eod. nam ibi vel iniqua Triboniani vestigium juris veteris reliquit, vel satis putavit jus novum semel positum esse. Diff. Don. 8. com. 2. & 4. Bolog. d. nu. 164. Soar. in add. ad Gomez. d. c. 12. Vacun. 3. declar. 53. Zas. in d. l. 1. dubitat, quid in hac quæstione statuendum sit. i) id tamen & hodie interesse puto, quod legatù imperativè, fideicommissum precariò relinquitur, arg. tit. de legat. & fideic. Vlp. fragm. d. tit. 24. pr. (licet Hot. ad pr. Inst. eam definitionem prorsus improbet) adeoq; fideicommissum non veniet appellatione legati, nisi abusive, Wef. par. hic, nu. 5. add. aund. in d. § 3.

II.

Legata relinquere possunt qui & testari: accipere verò ii cum quibus

bus est testamenti factio passiva b: incertis personis olim c, nisi ad pias causas d, legari non potuit: hodie potest e.

a) l. 2. de leg. 1. §. ibi Duar. l. 1. de leg. 3. Vlp. fragm. tit. 25. §. 3. Grass. d. §. legatum, q. 4. num. 1. addo sup. disp. 10. ib. 2. non igitur legat rectè qui de statu suo dubitat, l. 15. qui re-
flam. fac. et si miles sit. Diffen. Acc. in d. l. 1. per l. 11. de test. mil. l. 9. de jur. codic. non filius f. d. l. 1.
§. 1. nisi consensu patris, & clausula adjecta in vim causa mortis donationis, arg. l. 25.
de don. caus. mort. Wesenb. pr. Instit. quib. non permiss. fac. test. Diff. videtur Vigl. ibid. num. 12.
non servus, d. l. 1. §. 1. nisi quatenus servus publicus olim Ulpian. tit. 20. vel Principis,
Novell. Leon. 38. non deportatus, d. l. 1. §. 2. sicut nec miles, in quem ex militari delicto
sententia lata est, l. 22. de legat. 1. l. 33. §. de don. ins. vir. l. 11. §. 1. de test. mil. vide Donell. 8.
comm. 5. & hi omnes ne quidem ad pias causas jure civili rectè legant, Vigl. d. loc. num.
17. aliud jure Canonico, c. adhuc. de test. Quid furdus & mutus? vide sup. disp. 10. ib. 3.
b) Vlp. fragm. d. tit. 24. §. legari, Instit. hic. Donell. 8. comm. 6. etiam civitates, l. 122.
de leg. 1. collegia licita, l. 20. de reb. dub. addo l. 1. C. de lud. Cujac. 7. observ. 30. Dissent. Vsq.
de succ. resol. §. 2. nu. 22. sive expressè sive tacitè relictum sit, gloss. & Dd. vulgò in l. si quid,
117. de leg. 1. Grass. d. §. 9. 12. Servo etiam alieno rectè legatur, l. 12. §. 2. de leg. 1. nec ut le-
garum subsistat, personam domini respicimus, ut vulgò malè Dd. locum hunc in-
terpretantur: sed satis est, si servus liber factus eam rem habere poterit, l. 82. de leg. 2.
dominus tamen legatum servo delatum repudiare potest, l. 7. de legat. 1. nec obstat l. 34.
§. 2. de legat. 2. ubi servus jam adquisierat, vide l. 1. §. 7. de success. ed. Cujac. 3. observ. 11. Pac. 6.
enans. 4. Desertur autem ipso jure cum agnosci potest, addita scilicet hereditate: ad-
quiritur autem cum agnoscat, l. 13. de cond. inst. l. 26. §. fin. de fid. lib. Deportato & in
hostium potestatem tradito non rectè legari extra controversiam est, l. 101. §. fin. de
leg. 1. Vsq. d. §. 2. num. 4. & seqq. Grass. d. §. 9. 10. De damnato in metallum dubitatur pro-
pter l. 17. pr. de pœn. l. 3. pr. de his qua ut indign. Novell. 22. c. 8. ut & de bannito. vide Clar. §.
testamentum, q. 20. Grass. d. §. 9. 8. disp. 10. ib. 2. lit. H. sup. Matrimonium quoque prohibi-
tum & illicitum contrahentibus sibi invicem legare non permittitur, l. 4. 6. C. de in-
cest. nups. l. 27. de usufr. leg. l. 13. qua ut indign. et si milites fuerint, l. seq. ibid. l. 41. §. 1. de
test. mil. Naturalibus liberis legari posse docet aush. licet, C. de nat. lib. Novell. 89. non
item incestuosus, d. Novell. 89. in fin. aush. ex complexu, C. de incest. nups. vide Geil. 2. obs. 88.
num. 1. qui tamen cum Dd. vulgò id limitat quadantenus ex æquitate Canonica, c. 5.
de eo qui dux. q. poll. c) §. mortis, Instit. hic. & ibi vulgò Dd. d) l. 24. 28. C.
de Episc. & Cler. vide Bald. in tract. de exec. test. 10. Aurpac. 4. epist. 3. Quò pertinet quæ-
stio: An id quod pauperibus relictum est, possit in unum pauperem conferri? Neg.
arg. l. 12. de testib. c. pluralis, de R. l. in 6. l. illo, §. ult. de leg. 3. Fr. Viv. com. opin. lit. T. verb. testa-
tor jubens. Myns. obs. 67. Diff. allegantur ibid. Item quæritur: An relicta ad pias causas
deficiente causa, ob quam data sunt, fiant caduca, & ad heredes revertantur? Quod
itidem negandum, magis? dicendum est, quòd ad alias pias causas converti de-
beant, arg. l. 16. 17. de usufr. leg. l. 5. de admin. ver. ad civ. pert. l. 13. de pollic. l. 83. §. 5. de V. O.
junct. c. qua semel. 19. qu. 3. facit doctrina Bart. in d. l. 5. VVespar. C. de pag. & sacrif. & templ.
& conf. 4. num. 23. & conf. 37. num. 6. & aliquos seqq. Reusn. 2. consule. jurid. q. 7. Cujac. lib. 2.
quæst. Papinian. ad l. ult. de his qui nos. infam. ubi notabiliter allegat Melanchthonem,
quem dicit hoc rectè accommodare ad mores suæ patriæ, hoc est, ad hodiernum
statum Imperii Romano. Germanici. vide Decret. vom Reichstag zu Augspurg 1555. & also auch
den Ständen der alten Religion. c) §. 27. Instit. hic. (constitutio tamen Justiniani,
ad quam

ad quam se refert, hodie non extat, ut rectè notant *Wesf. Mysf. & alii ibid.* nam Codex ille, qui tempore institutionum editatum extabat, iussu Justin, abolitus est, & novus factus: ut constat ex constit. *Iustin cordi nobis est. &c. de emend. C.* Donell. in l. 5. de reb. dub. *Cujac. tract. 2. ad Afric. ad l. 108. §. huiusmodi, de leg. 1.* An igitur ei qui testamenti tempore in rebus humanis nondum est, est tamen in utero conceptus, testamento sive eum instituendo. sive legando, relinqui potest? Ita puto: nec distinguo. an ille testatori suus, an verò extraneus sit futurus, d. §. 27. *adde pr. vers. nam si alienus, Inst. de bon. poss.* Fideicommissa etiam testamenti vel mortis tempore nondum conceptis relinqui posse verius statuitur, cum in illis sola voluntas spectanda ac servanda sit, l. 77. §. pen. de leg. 2. l. 85. de cond. & dem. l. 22. C. hic, l. 9. de leg. 3. *Hotom. ill. q. 6. Diff. Nic. Vall. 17. de reb. dub.*

III.

Neq; uni tantum, sed & duobus vel pluribus a eadem res b sive conjunctim c sive disjunctim d in eodem testamento e & ab eodem testatore legari potest f: ita tamen, ut si ambo aut omnes ad legatum perveniant g, legatum inter eos scindatur h.

a) agitur hic de jure accrescendi, quod lege introductum rectè asserit *Duar. lib. 1. de jur. accresc. c. 1. Bart. Romul. in lib. sing. de jur. accresc. n. 78. 91. Diff. Acc. & vulgò Dd. novissimè Cagn. ad rubr. C. quando non pot. part. accr.* Definitur à Dd. variè: nobis erit: Modus acquirendi, quo ex conjunctione vel simplici legis dispositione jus in re nobis adquiritur. *Diff. Cujac. 17. §. ad Afric.* cui est jus retinendæ vel nanciscendæ partis ejus, qui non concurret, vel concurrere desit, vide & *Wesf. par. de usufr. accresc. nu. 2.*

b) in specie, hoc est, ut nostri loquuntur, in individuo. An etiam in genere, sive in quantitate? conjunctionem sanè realem in quantitate posse contingere voluit *Ferret. ad l. 89. de leg. 3. num. 12. Diff. Fumeus de conj. num. 4. Duar. d. lib. 1. c. 5. Dd. vulgò ad d. l. 89.*

c) uno atq; eodem verborum complexu: vel, ut *Duar.* loquitur, una & eadem oratione, ut: *Lucio & Sejo hominem Stichum do, lego.* *Diff. Petr. de Bellaper. Cyn. & Citramontani omnes,* qui talem conjunctionem verbalem tantum esse somniant: quorum doctrina sustentari posse videtur *Alex.* sed ut erronea rectè improbat à *Zaf. l. sing. resp. 18. Fuma. de conj. nu. 2. Duar. d. lib. 1. c. 9.* Repetitur autem conjunctio, quæ est duorum pluriumve in eundem locum congregatio, triplex, l. un. §. 2. C. de cad. toll. l. 142. de V. S. (in cujus l. contextu non opus est adjectione horum verborum: ex parte dimidia: quod voluit *Hotom. ill. q. 44.*) aut enim re tantum, aut verbis tantum, aut re & verbis conjunctio contingit, d. l. 142. junct. l. 89. de leg. 3. Porro in omni conjunctione jus accrescendi admittimus, etiam in verbali, l. 16. in fin. de leg. 1. (nec obstat l. 110. de V. O. cum argumentum à contractibus ad ultimas voluntates non semper procedat, vide *Pac. 6. enant. 11.*) d. l. un. §. huius ita, C. de cad. toll. vulgò *Dd. in d. l. 89. Duar. d. lib. 1. c. 10. Gædd. ad d. l. 142. nu. 9. Fuma. de conjunct. c. 6. Diff. Acc. in l. pen. de usufr. accresc. Gov. lib. sing. de jur. accresc. Cujac. 15. obser. 4. & 24. obs. 34. Ant. Fab. 6. conj. l. 1. per l. 34. §. si conjunctim, 9. de leg. 1.* cui benè respondet *Forner. ad d. l. 142. ex l. 7. de leg. 2.* esse ibi vestigium juris veteris, quod in legato damnationis non admittebat jus accrescendi: nec movet *lex 20. de leg. 2.* quia ibi ab initio partes constitutæ dominicæ: nec l. 16. de leg. 1. ubi in princ. de legato damnationis, in fine de legato vindicationis agit, vide *Cujac. par. C. eod. toll. Gædd. ad d. l. 142. num. 12.* ubi rectè hanc distinctionem legati etiam porrigit ad mixtos, hoc est, re verbisq; conjunctos, ut si vindicationis

tionis legatum sit, singulis re & verbis conjunctis initio solidum debetur, concur-
su tandem partes fiant: si damnationis sit, ab initio etiam singulis partes fieri, con-
fer Vlp. *si agm* 116. 24. §. 12. 13. l. un. §. 11. *vers. in uno, ubi Goth. lit. A. C. de cad. toll. Fab. 6. con-*
fer 17. 1. atq; ita rectissime conciliatur sententia Duar. *cap. 11. Zas. d. c. 18.* cum sententia
Dd. cum aliis neutra absolutè sumpta sit vera. d) hoc est, separatim, diver-
sis prorsus orationibus, ut contingit in his, qui re tantum conjuncti, *Myns. ad §. 8. In-*
stit. hic. Titio Stichum lego: Sempronio Stichum lego: hi ab Imp. *in d. l. un. §. 10. &*
d. §. 8. disjuncti vocantur, rationem vide apud Lorient. *in d. l. 89. axiom. 2. Hotom. d. §. 8.*
Duar. lib. 1. c. 6. e) ex diversis enim testamentis jus conjunctionis non con-

tingeret, l. 16. *quib. mod. usufr.* Gædd. *ad d. l. 142. num. 2. Duaren. d. lib. 1. c. 4. & §.* f)
Myns. in d. §. 8. num. 4. g) Quid si omnes non perveniant, sed vel unus defi-

ciat, qui aut sprevit legatum, aut vivo testatore decessit? totum eo casu ad legata-
rium pertinere Justin. *ait in d. §. 8.* non autem per jus non-decreseendi, ut Dd. volunt
in conjunctione reali, *Gov. d. lib. sing.* cum vocabulum non decreseendi in hac signifi-
catione tum veteribus Jurisconsultis, tum Imp. prorsus fuerit incognitum, ut no-
tat Romul. *d. lib. c. 3. num. 14.* neq; cum onere *d. l. un. §. 10. & seq. d. lib. 2. c. 2. Myns. d. §. 8.*
num. 11. Cost. ad l. 1. de usufr. accr. Bart. in d. l. 89. In sit. add. ad Porc. ad d. §. 8. An autem in-

vito? ita videtur, per ea quæ tradit Fum. *de conjunct. cap. 16. Duaren. lib. 1. c. 3. & lib. 2. c. 1.*
h) hoc est, dividitur in partes æquales seu vitiles, l. 19. §. *fin. de leg. 1. l. 23. C. hic.*
ita tamen ut jus prælationis observetur. Et sanè mixtim conjunctos reliquis præ-
ferri non ambigitur, *Dd. in d. l. 89.* De re tantum & verbis tantum conjuncto dubita-
tur. Roger. huac illi præfert: quod Fum. *c. 10. num. 1. Duar. d. lib. 2. c. 11.* rejiciunt, & cum
Dd. vulgò verbis conjunctum re conjuncto præferunt *Jas. ad d. l. 89. num. 40. Cost. ad*
d. l. 1. §. idem ait, de usufr. accr. scilicet. Alc. 6. parad. 7. et si illud magis videntur voluisse Azo &
Bart. reprehensi à *Zas. d. c. 18. ad dep. 1. disp. 16. th. 4. lit. E. Cujac. 24. obs. 34. & seq. Gædd. d.*
loc. num. 11.

IV.

Legari possunt res omnes, tam præsentēs existētesq; a, quàm futu-
ræ b: si ve fungibiles sint c, si ve non, ut fundi instrumentum d, suppellex e,
alimentum f, aurum, argentum g: imò & incorporales, ut servitutes h,
nomen i, liberatio k, dos l, &c. modò commercio non sint exemptæ m.

a) l. 15. 17. *de leg. 3. l. 24. de leg. 1. l. 25. quand. dies leg. §. 7. Instit. hic.* ut & res ho-
stium, quæ postlindinii jure existunt, l. 9. (quæ rectè affirmativè legitur A. Aug. 1. *emen.*
2. *Diff. Haloand. ibid.* l. 104. §. 2. *de leg. 1.* si ve illæ antea nostra fuerint, si ve non, l. 98. *ead.*
Diffent. var. Dd. Zas. in d. l. 9. nu. 4. Ang. & Donell. ad l. 118. de V. O. Cujac. ad l. 83. eod. Sneider.
ad §. non solum, Instit. hic. Grass. d. §. q. 18. b) l. 24. *de leg. 1. l. 7. de trit. vin. §. 7. Instit.*
hic. l. 15. 17. *de leg. 3.* quæ olim relinquebantur non per vindicationem, sed damnatio-

nem, *Gaj. 2. Instit. §. 3.* sunt autem hæc legata conditionalia, l. 1. §. *fin. de cond. & dem.*
Myns. ad d. §. 7. & vulgò Dd. teste Zas. in d. l. 24. per l. 73. de V. O. Hic quæritur: Relicto
legato rerum futurarum, si non existat tantum quantum legatum est, an heres ad
præstationem totius teneatur? videtur affirmandum *per l. 27. §. fin. de leg. 3. l. 12. de*
alim. & cib. Quod tamen diximus, conditionalia esse hæc legata, non est eò porri-
gendum, ut mortuo, antequam res existat, legatario, transmissio legati ad heredem
ejus impediatur, *arg. l. 99. de cond. & dem.* c) *tot. tit. de trit. vin. ol. leg. ubi l. 11.*
definitur vinum vetus, de quo part. 1. disp. 20. sb. 11. lit. B. d) ubi notandum,

aliud esse fundum instructum, l. 12. §. *Celsus, de instruct. leg.* aliud fundum cum omnibus quæ in eo sunt: aliud item legare usumfructum, *ut in l. 32. §. uxori, de usufr. leg.* aliud proprietatem, *ut in l. 27. §. 3. de instruct. legat. Ant. Fab. i. conjest. 6. Dissent. Roger. Accurf. & alii ibid.* An legatum fundi instructi sit generale, & supervenientibus codicillis interpretatio ejus coangustetur, *vide Ant. Fab. i. conjest. 7. Dissent. Hotom. 3. obs. 2. & 4. obs. 7.* ubi malè tollit negationem ex d. l. 12. §. *penult. de instruct. leg.* nam ita apertè contradiceret l. 9. *de supell. ibi: si tamen species, in l. 20. d. sis.* non opus emendari, insuper: pro instructum: loquitur enim de legato per præceptionem, & quidem heredi relicto. *Diff. post Cujac. A. Fab. d. c. 7. e) s. s. de supell. leg. f) s. s. de alim. leg.* ubi noto ex l. 8. *ead. sis.* non rectè colligi rationem, ut negatio addatur, l. pen. §. 1. *de adim. leg.* illic enim per mortem fideicommissarii vel aliter corruit fideicommissum, hic per testatoris pœnitentiam, *ut not. post Cyn. Bart. in d. l. pen. Diff. A. Fab. 3. conjest. 18. aliter Acc. in d. l. pen. g) s. s. de aur. arg. leg.* ad quem selecta quædam notat Cujac. 10. *obs. 17.* Illud dignum observari: *in l. 50. eod. sis.* legatam fuisse proprietatem, *A. Fab. i. conj. 11. Cujac. 10. obs. 39.* Unde non rectè ducitur argumentatio ad explicandam l. 32. §. 1. *de usufr. leg.* sequor in ejus analysi Henr. à Suerin. *rep. prælest. 22. contra Cujac d. loc. & 25. obs. 8. aliter Ant. Fab. d. c. 11.* Pertinet huc quæstio: An mobilium legato generaliter factio pecuniæ comprehendantur, quæ in domo vel capsa testatoris reperiuntur. Quod magis est, nisi pecunia illa fœnori vel emtionis immobilium destinata sit, *per l. 79. §. 1. de legat. 3. junct. a l. 69. eod. sis. l. 86. pr. de leg. 2. l. 27. §. 3. de instruct. vel instr. leg. Pinel. in l. 1. p. 2. num. 45. C. de bon. mar. Rota Rom. decis. 332. p. 1. in noviss.* magis communem dicit Tessaur. *decis. 160. num. 4. in fin.* et si ipse aliter distinguat: *Menoich. 4. præsumt. 138. nu. 2. & seqq. Der. conf. 381. nu. 4. & conf. 472. & judicando sequitur supremus Senatus Appellationum Regni Boemix: ut extat præjudicium 16. Maji, 1597. & alia vetera. Diff. Jaf. Corn. Alc. & alii allegati à Tessaur. d. decis. 160. per l. 78. §. 1. & l. 92. in fin. de legat. 3.* quæ sententia tum demum vera est, quando legatum rerum, quæ in domo sunt, venit in consequentiam: neque verisimile est ex natura principalis legati pecuniam paratam pro accessorio legatam esse à testatore: itaq; jam alia quæstio est: An pecunia cum domo legata intelligatur? Obiter annecto hoc quoque: pecuniam fœneratitiam, & in emtionem immobilium destinatam, quadantenus, effectu scilicet juris potius, quàm rei veritate, pro immobili censeri, *arg. d. l. 79. §. 1. atq; ita concilio sententiam Dd. vulgò in l. 41. §. fin. de leg. 1. Boër. decis. 209. Rol. à Vall. tr. de lucro dor. q. 91. num. 12. Geil. 2. obs. 11. Grass. §. legatum, q. 19. nu. 8. Pinel. in d. l. p. 2. nu. 44. C. de bon. mar. cum Tiraq. de retract. §. 1. gl. nu. 105. & alii, quos ipse refert d. gl. 7. n. 111. & Boër. d. decis. 209.* quanquam si subtilitatem & accuratorem juris veteris consideremus, verius est pecuniam in abstracto, scilicet ratione quantitatis consideratam, pro re incorporea censeri, adeoq; terminos hujus divisionis, per quam res corporeæ aliæ mobiles dicuntur, aliæ immobiles, transcendere. *vide eruditè Hot. 3. obs. 3. h) s. tam autem, Instit. hic. cæq; vel personales, arg. tot. sis. de usufr. leg. vel reales, tot. sis. de serv. leg.* Ex illo sananda, l. ult. *de usufr. leg.* in cuius pr. lego cum Hal. non nihil: vel cum Ant. Fab. i. *conjest. 14.* multum: pro eo quod vulgò legitur: nihil: & paulò post pr. rerum certarum: ut respondeat propositio explanationi subjæctæ: vulgò pessimè: rerum tertix partis. Ex hoc restituenda l. 3. *de serv. leg.* in qua nihil trajiendum vel mutandum tentabimus: contra Cujac. 10. *observ. 23. & 23. observ. 11. Hotom. 2. resp. amic. 23.* qui tamen illa verba: pendente conditione decessisset: rectè accipit de legatario altero. Ususfructu autem omnium bonorum legato, an veniant bona.

bona post testamentum adquisita, vide in utramq; partem *Tessaur. decis.* 168. *per tot.* ubi pro negativa judicatum refert.

i) l. 44. §. 6. de leg. 1. l. 88. §. 8. de leg. 2. huc pertinet, quod creditori recte legatur purè, quod ipsi debetur in diem, vel sub conditione: si debitum purè, purè legetur, & in quantitate consistat, legatum erit inutile, l. 82. de leg. 2. pr. l. 29. de leg. 1. Utile verò si consistat in corpore vel specie, §. 14. *Inst. de leg.* Ita accipimus l. 28. §. 6. de leg. 1. Utilitas hæc est, quod legatarius rei debet dominium statim nanciscitur, ut eam vindicare possit, l. 3. §. 2. de leg. 3. Ita hæc conciliant Pac. 6. enant. 18. *Fab. 4. conj.* 12. An sententia J. Ctorum, quos in hac quaestione dissensisse probat §. 14. *Inst. de leg.* satis convenienter, non refert. Debent hæc accipi, tanquam a Justin. prolata, qui testatur nihil in his libris extare contrarii, vide *Don. 4. com.* 11. f. 248. qui existimat, nullam reperiri posse tam contraria conciliandi rationem.

k) l. 1. de lib. leg. idq; vel simpliciter, ut: debitum Titii peti nolo. *Grass. d. §. q. 16.* generali tamen liberatione alienarum rerum administratoribus legata non comprehensa censentur ea, quæ actione reali vendicari possunt, gl. *Bar. c. vulgo Dd. in l. 28. §. 4. d. tit. Gomez. 1. var. resol.* 12. n. 8. *Covar. 2. var. resol.* 14. n. 1.

l) l. 1. de dos. preleg. solebat aut dos ita vulgò prælegari: annua, bima, trima die: nihilominus tamen unum legatum non plura intelliguntur. *Cuj. 7. obs.* 20. *Diff. Gov. 1. var. lect.* 28. *per l. 15. §. 2. ad l. Falc.* m) puto omnino & absolute, l. 39. §. 9. de leg. 1. l. 49. §. 2. de leg. 2. nam si res sit in commercio saltem legatarii valeret legatum, l. 114. §. 5. de leg. 1. l. 11. §. 16. de leg. 3. nec obstat l. 40. de leg. 1. ubi una negatio redundat, *Cuj. ad l. 34. de V. O. c. 3. nos. Merc. 11. Wess. Borch. d. §. 5. Dissen. Rob. 3. anim.* 11. c. 3. *not. ad nos. Merc. 11. vide Don. in l. 34. de V. O.*

V.

Valer & legatum optionis a, rei alienæ b, modò defunctus alienam fuisse sciverit c: rei communis ita, ut pro parte tantum debeatur d: non etiam rei propriæ e, nisi paucis casibus f: non feudi g: non emphyteusos h. Illud generatim verum est: rem aut quantitatem sæpius in eodem testamento legatam regulariter semel tantum deberi i.

a) vel electionis. Differunt autem optio & electio: illa datur expressè, ut, Titium aut Stichum, utrum voles, lego: l. 34. §. pen. de leg. 1. vide *Rob. 1. sent.* 18. hæc ratio, ut: hominem do, lego, l. 37. eod. cui non obstat l. 71. pr. eod. cum legari generalis demonstratio fiat vel in individuo, vel in genere certa. Optio actus legitimus est: electio non item. *Cuj. ac.* 23. *obs.* 14. l. 77. de R. l. Optio per procuratorem fieri nequit: electio potest, *Cuj. ac.* 15. *obs.* 16. *Diff. Hos. ill. q. 32. c. 1. resp. amic. per l. pen. d. tit. l. 66. de procl. 17. var. hab. vide acutè differentem P. Fab. 2. semestr.* 22. Utraque semel tantum fit, & mutari amplius nequit, l. pen. de adop. leg. l. 5. l. 84. §. 8. 9. de leg. 1. l. 11. in fin. l. 33. in fin. de leg. 2. Utraque est legatarii, d. l. 36. pr. l. 34. §. pen. de leg. 1. §. si generaliter. *Inst. hic. Myns. ibi. nu. 6. nec obstat l. 45. §. 1. d. s. ubi vestigium juris veteris de legato damnationis in quo eligebar heres. A. Fab. 6. conjec.* 1. Pac. 6. enant. 16. adde §. l. 1. de reb. dub. quam bene explicat *Cuj. 6. obs.* 25. aliter *Hos. 1. obs.* 3. c. 1. resp. amic. 16. reprehensus à *Rob. 2. rec. lect.* 6. Tandem utraq; hodie personalis non est, l. ult. C. de op. leg. quamvis electio ex contractu debita rectius etiam hodie personalis dicitur indistinctè, l. 76. ubi *Don. n. 6. c. 1. ult. pr. de V. O. Diss. Dun. c. Cuj. ibid. adde P. Fab. d. c. 22. pag. (mihi) 300.*

b) §. non solum. *Inst. hic.* l. 67. §. 3. de leg. 2. l. 10. C. eo. l. 40. l. 114. §. 5. eo.

c) d. l. 10. C. legatario itaque ad commodum aspiranti id probandum incumbit, l. 21. de prob. quia in dubio ignorantia præsumitur.

mitur, *Vasq. de succ. progr. §. 27. nu. 48. Diff. gl. Imol. Aret. in l. 24. de leg. 1. idem statuendum est de re pignoratata, l. 57. de leg. 1. §. sed et si rem obligatam. Inst. hic. Diff. ex parte Myns. ibi. n. 6. & 7. Excipiuntur personæ conjunctæ, arg. l. 38. de don. int. vir. uq. ad 10. gradum. Wes. in d. §. non solum, verb. legasset. & eadem ratione præceptores, alumni, d. l. 10. verb. vel talis persona, atque legatum ad pias causas, *Vasq. d. §. 27. num. 51. Tiraq. de privil. pia caus. priv. 66. Bald in l. 1. C. de SS. Eccl. Grass. d. q. 14. n. 5. Diff. gl. Host. Gard. Taur. cred. Imol. Panor. & alii in c. 5. de test. Wes. in d. §. 4. n. 1. las. in d. l. 10. n. 11. Quid si res ecclesiæ canonicis aut clericis legetur, an & tum æstimatione debebitur? Nego: *arg. c. filius noster, de testa. Diff. Pan. ibi. las. in d. l. 10. vide Vasq. d. §. 27. n. 6. d) l. 74. de leg. 3. l. 25. de V. S. c) etiam si postea legatarius eam alienaverit, l. 41. §. 2. de leg. 1. neq. ab hac Ulp. assertione dissentit Cels. in l. 1. §. fin. de reg. Cat. loquitur enim de conditionali legato, Wes. par. de reg. Cat. Diff. Cujac. ad §. sed si rem. verb. & licet alienaverit, & ad l. 16. de V. O. Hot. 2. obs. 17. f) ut si legata sub conditione, qua existente legatarii jam esse desierat, l. 31. de V. O. ubi Don. nu. 5. item si dominium ejus ex causa onerosa legatarius habet, §. si res aliena. Inst. hic. ubi Wes. & c. g) c. nn. verb. nulla obligatio est, de success. feud. c. 1. §. donare, qual. ol. feud. & utrobq. vulgò Dd. Geil. 2. obs. 154. n. 13. Grass. d. q. 14. n. 18. Vult. ad tit. Inst. hic. fol. (mibi) 337. per ibi alleg. h) arg. §. 3. Inst. loc. 3. verb. ita sferre, C. de jur. emphyt. Diff. Myns. in d. §. addo, num. 21. & vulgò Dd. in d. l. 3. vide p. 1. diff. 29. l. h. 13. lit. E. i) l. 34. §. 1. de leg. 2. l. 18. de V. O. & ibi Cuj. & Don. n. 18. Regulariter dico: fieri enim potest, ut posterior voluntas potior habeatur prior: posterior, inquam, vel scriptura, vel intellectu. Cujac. 14. obs. 7. atque toties exoritur voluntatis quæstio, non tantum si eadem quantitas legata sit, d. l. 34. §. 3. sed et si eadem res sive idem corpus, l. 33. eo. l. 3. C. de lib. prater. Diff. Don. ad d. l. 18. n. 12. ibid. Cuj. & 14. obs. 19. Duar. in d. l. 34. §. 1. & 1. de jur. accresce. 7.***

VI.

Relinquuntur legata quavis ultima voluntate *a*, quovis modo *b*, etiam cum pænæ adjunctione *c*: idq. vel purè *d*, vel cum adjunctione diei *e*, conditionis *f*, modi *g*, demonstrationis *h* aut causæ *i*.

a) etiam in epistola, l. 22. C. de fideic. etiam codicillis, l. 1. C. de codic. l. 75. princ. de leg. 2. Myns. pr. Inst. hic. nu. 8. Vigl. ad pr. Inst. de test. n. 30. Diff. *Vasq. d. §. 27. nu. 124. etiam nuro, d. l. 22. l. 21. pr. de leg. 3. nulla ratione habita sexus vel doctrinæ, sed tamen testibus quinque adhibitis, l. ult. §. fin. C. de cod. Wes. par. hic. nu. 7. addo consis. Max. I. Colonia promulgatam, 1512. b) etiam sine scriptura, d. l. 22. modò per duos testes constet ita voluisse defunctum; pro qua sententia judicatum memini in supremo Tribunali Appellationum regni Boemiar. rationem decisionis collige ex d. l. 22. ibi: adhibitis testibus, juncta l. 12. de test. c) s. s. de his qua pæn. nom. §. pæn. Inst. hic. quæ non impleret testatoris voluntate committitur, & legatum perditur, l. 20. §. 1. de cond. inst. quò pertinet quæstio Guid. Pap. decis. 251. & filius non implens legata intra tempus à lege constitutum, hereditatem perdit, *auth. hoc. amplius. C. de fideic. non legitimam, d. auth. & Nov. 1. c. 1. Diff. Bald in d. auth. n. 7. Vasq. d. §. 27. n. 34. Illud verius puto, quòd in quovis legato conditio de non alienando sub pænâ restitutionis adici possit, Capoll. ad l. si contra. C. de usus. pro emt. n. 30. Dissent. Lud. Rom. sing. 618. legatis ecclesiæ relictis tantum id tribuens. d) l. 1. & passim, de cond. & dem. purum etiam est legatum quod in heredis vel legatarii arbitrium confertur, Donell. in l. 43. de V. O. accuratius 8. comm. 15. contra Dd. vulgò. Sed quid, an & legatum in extranei arbitrium**

trium conferri potest? non quidem absolute, ut is quasi dator legati sit, *l. 52. in fin. de cond. & dem.* at bene ita, si is voluerit arbitrari, *l. 43. §. 2. de leg. 1. l. 3. pr. de leg. 2. adde l. 46. §. 1. 2. de fid. lib.* vide var. dissentientes invicem, Cujac. 2. *observ. 2. Hotom. 1. resp. amic. 5. Robert. 2. sentent. 10. Et l. Lud. Charond. 1. verisim. 21. Em. Costans select. 21. Fr. Sarmien. 2. select. 16.*

c) qui certus vel incertus, *d. l. 1. si certus, et si nondum venierit, solvi legata statim possunt, d. l. 1. §. 1. statim enim nata est obligatio, §. 2. Instit. de V. O. adde l. 26. de usufruct. leg. (Dissens. Acc. per l. un. §. 1. C. de cad. toll.)* & legatario mortuo ante diei adventum ea legata ad heredes transmittuntur, *l. 21. quando dies leg. cod. Dd. in d. l. un. §. 1. secus est in legato cui dies incertus adjectus est, d. l. 21. l. 65. 75. de cond. & dem. l. 38. §. 16 de V. O. Gomez. 1. var. resol. 11. n. 21. Grass. q. 43. n. 3. & 4. Donell. in l. 41. §. quoties, n. 13. 23. de V. O.*

f) quæ aut casualis, aut potestativa, aut mixta, *d. l. un. §. 7. Dd. vulgo ad rub. de cond. & dem. ubi & Wesemb. n. 2. Mynd. ad §. pen. Instit. de her. inst. Grass. d. §. qu. 46. item possibilis aut impossibilis: talis est natura aut jure, l. 9. 14. 27. de cond. inst. utraque pro non scripta habetur, l. 3. de cond. & dem. & heres præstare legatum cogitur, l. 6. 20. eod. Si legatarius ante conditionem existentem moriatur, nihil ad heredes transmittit, *l. 5. quando dies leg. cod. Donell. in l. 57. de V. O. n. 4. Geil. 2. observ. 132. arg. l. 5. C. de cond. inst. infer. quod cur aliud sit in contractibus, §. 4. Instit. de V. O. bene explicat Cujac ad l. 78. eod. Dissens. Duar. & Donell. ibid.**

g) quod legatum peti potest, sed præstita cautione Muciana de adimplendo, *l. 40. §. fin. de cond. & dem. Cujac. par. C. quæ his quæ sub. mod. & consult. 5.*

h) quæ si falsa fuerit, legato non nocet, *l. 17. pr. l. 33. de cond. & dem. Duar. in l. 4. de leg. 1. Cuj. par. C. de fals. caus. ad. Imò valet etiam legatum, licet qualitas non fuerit adjecta, quam testator adjecturum se dixerat, l. 77. §. fin. de leg. 2. Socin. jun. ad l. si stipulatus, de V. O. n. 77. & seqq.*

i) ubi idem est *d. l. 72. §. 6. d. tit. Wespar. eod. modò aliàs constat de corpore vel specie legata, Pac. 6. error. 1. 32. addde Ant. Fab. §. conj. 2.*

VII.

Effectus legatorum potissimus est translatio domini *a*: possessio- nem verò non propria auctoritate *b*, neq; via executiva *c* apprehendere legatarius debet, sed actiones competentes *d* intentare: personalem quidem ex q. contractu, & hypothecariam *e*, imò & rei vindicationem *f*: quæ post aditam demum hereditatem *g* competunt: & quibus tum rem legata, tum ejus accessiones & fructus à tempore moræ legatarius con- sequitur *h*. Huc & fideicommissi effectum refero, quòd res ipsi purè subje- ctæ alienari nequeant *i*.

a) idq; statim à morte testatoris, *l. 64. de furt.* ita tamen, ut ejus rei aliquan- do commodum sit nullum, ut de conditionali legato diximus th. prox. confer plenè Grass. d. §. 69. non itidem transfertur ipso jure possessio, *l. 5. C. hic. vide tamen lac. Curs. 1. conj. 9.* Quid si legatarius ante testatorem defunctus sit? caducum sit lega- tum, *l. un. C. de caduc. toll.* etiam si filio legatum sit, & nepos supersit: vide pulchrè Dan. Moller. lib. 1. semestr. c. 31.

b) *l. 13. quod met. caus. arg. l. non est, 176. de R. I. Quid si testator legatario id permiserit? Adhuc idem dicendum per d. l. 176. junct. l. 55. de R. I. Diss. vulgò Dd. in l. 35. §. 1. de leg. 2. Menoch. rem. ad ip. poss. q. 9. n. 33. Dec. conf. 243. n. 3. Vafq. de succ. creat. §. 9. nu. 16. Duar. in d. l. 55.*

c) §. nostra autem. Instit. hic, l. 1. C. comm. de leg. Menoch. rem. 4. ad ip. poss. n. 694. Diss. pleriq; per Nov. 1. §. illud. Ang. ibid. n. 67. *l. 1. in l. fin. nor. §. n. 6.*

5. n. 6. C. de ed. D. Haer. Ios. Lud. decis. 23. n. 9. Grass. d. §. q. 27. & ex parte Myns. in d. §. nostra. n. 9. & §. obf. 61. d) l. 1. 2. C. com. de leg. e) quæ distinctæ sunt, arg. d. l. 1. 2. C. com. de leg. d. §. nostra, l. 3. §. fin. ex quib. caus. in poss. eat. & c. Diff. Vasq. d. §. 27. n. 5. An verò cumulari in eodem libello hæc duæ actiones possunt? Si de concursu actionum ex textibus juris loquimur, frustrà hæc quæritur, vide p. 1. disp. 18. 16. 10. lit. I. si de cumulatione in foro recepta quæritur, affirmo, arg. Nov. 4. §. si de neg. Wes. in d. §. nostra, num. 3. Boër decis. 334. Guid. Pap. decis. 18. A. Capic. 18. Dyn. ad c. 29. de R. l. in 6. Myns. l. obf. 58. qui hoc ait notoria Germaniæ consuetudine firmari: rationem affert Bart. in l. 1. de leg. 1. quam probat Grass. d. §. q. 74. f) d. l. 1. 2. quæ cum superioribus concurrat ab initio, sed aliis electis consumitur, Bart. in d. l. 1. Ant. Niger ibid. n. 153. & ipse Just. cum d. l. 1. 2. electionem dat, faciliè ostendit, una intentata alias consumi, arg. l. 76. §. v. variis, de leg. 2. adde Geil. l. obf. 63. g) arg. l. si nemo, 183. de R. l. gl. in l. qui filio, §. 1. verb. codicillus, de her. inst. & ibi vulgò Dd. Covar. c. 3. nu. 3. de test. Gom. l. var. resol. 12. n. 11. (Diff. Molin. addi. ad Alex. 2. conf. 109. ubi contrarium dicit in praxi vulgò servari) id quæ etiam in pia causa assero, argu. d. l. 188. Bald. Sal. Inf. in l. 1. C. de SS. Eccl. Rip. ad l. 3. de leg. 1. nu. 28. Cros. ad d. l. 1. n. 93. de leg. 1. Ant. Nig. n. 132. Diff. Bart. in d. l. 1. C. de SS. Eccl. n. 66. & alii relati à Grass. d. §. q. 68. h) d. l. 1. 2. l. 8. & ibi Duar. de leg. 1. Cujac. par. C. de usuf. & fruct. rei leg. & tr. 7. ad Afr. in l. 37. de usuf. Don. in §. actionum. Inst. de act. n. 31. Myns. ibid. n. 16. (Diff. variè las. in l. servo legato, de leg. 1. Vasq. d. §. 27. n. 22. ille ante aditam hereditatem: hic à tempore ætitionis: & aliter Coraf. 2. misf. 7. qui à tempore litis contestatæ fructus legatario tribuunt: aliter distinguit Cost. in d. l. 37. unde & Gom. d. c. 12. n. 5. & 21.) Re igitur sine factò & mora heredis peremta legatarius ne quidem æstimationem consequetur, l. 23. ubi Cuj. & Don. de V. O. i) l. 3. §. 2. auct. res qua, C. com. de leg. Geil. 2. obf. 137. An id & olim obtinuit? Puto per l. 3. §. 3. ad Treb. Vasq. de succ. progr. §. 28. n. 2. contra Bart. & alios in d. l. 3. Imò etiam re minima relicta olim heres aut cavere prætoriam stipulatione, l. 1. pr. de prat. stip. t. 1. ut leg. serv. caus. cav. aut missionem in possessionem bonorum hereditatis pati debebat, l. 13. & passim, ut in poss. leg. à quo et si quadantenus recessum est per l. 6. §. sed si. C. de his qui ad Eccl. conf. Cujac. in Nov. 53. c. 4. non tamen est prorsus mutatum per d. Nov. 53. ut volunt Dd. in d. l. 13.

DISPUTATIO XIV.

De lege Falcidia, & ad Senatusconsultum Trebellianum.

Respondente Joanne à Linfingen Hassio.

T H E S I S I.

L Ege 12. tabularum libera legandi facultas permilla erat: uti enim quisq; legasset, ita jus esto, lex erat XII. tabularum, adèd ut sapius totum patrimonium legatis erogaretur a, quod ipsum quia damnosum esse deprehenderetur b, caq; de re ferretur lex Furia & Voconia, quarum tamen neutra sufficiens ad rei cōsummationem videbatur c, tandem in gratiam testatorum d, Lex Falcidia e lata est, qua cavetur, ne plus legare fliceat quàm dodrantem bonorum totorum, ut ita heredes quartam partem semper liberam habeant g.

a) Wesf.

a) *Wespar. ad l. Falc.* Planè autem erat contra naturam legatorum, ut patrimonium totum consumerent, cum legatum nonnihil ex hereditate delibaret, h. e. diminueret, non autem uniuersum quod heredis futurum erat, exhaustire debeat, *arg. l. legatum 116. de leg. 1.* b) ob id quòd plerumq; intestati morentur, recusantibus scriptis heredibus ob nullum vel minimum lucrum adire hereditatem, *pr. Inst. hic.* c) lege enim Furia cautum fuisse scribit Theoph. ne cui plus quàm mille aurei legari possent, alioqui ejus quod amplius legatum esset quadruplum restitui, quæ lex cum indies eluderetur legando multis millenno aureos, *Qu. Voconius legem Voconiam, ab autore sic dictam tulit, ne plus legatarius quàm heres haberet, quæ & ipsa evertrebat legando multis, vide Theoph. pr. Inst. hic.* d) de eo non immeritò quæsitum est inter interpp. Cum in testatorum gratiam, ne scilicet intestati morentur, lex Falcidia introducta dicatur, cur tamen ea in militaribus testamentis cesset, *l. si certarum, 17. §. fin. de test. mil. l. 12. C. eod. l. si post missionem, & l. fin. hic. Duar. de test. mil. c. ult. & ad l. Falc. c. ult. fol. 763.* & quidem putamus hac lege non interveniente extremas militum voluntates nihilominus exitum habere posse, dum recusante scripto herede hereditatem adire, substitutis vel heredibus ab intestato venientibus incumbit defuncti voluntatem executioni mandare. *Mys. ad pr. Instit. hic, in verb. Testatorum gratia, post Coras. & alios.* e) sic dicta ab inventore suo Falcidio, Tribuno plebis, ut & aliæ multæ leges à suis autoribus denominationem habuere, Diss. vulgò Dd. qui eam à falcando dictam esse existimant, quia falcet, h. e. amputet legata. f) legatorum tantum mentionem fecit Falcidius, *l. 1. h.* Id porrectum est ad fideicommissa singularia SC. Pegasiano, §. 5. *vers. ex singulis. Inst. de fideic. hered. Duar. hic, c. 7.* & tandem variis constit. ad mortis causa donationes, *l. 5. C. h. l. 2. C. de don. mort. caus. l. 1. §. 5. quod legat. Cuj. 8. obs. 2. Duar. c. 7. hic. Toming. decis. 20. n. 1.* (quod tamen jure Saxonom fecus est, *vid. inf. disp. 19. th. 9. lit. B.*) mortis causa capiones, *l. pen. C. hic.* & donationes inter vivos, quæ morte confirmantur: quales sunt quæ fiunt inter patrem & filium, inter virum & uxorem, *l. 12. C. hic. Acc. Fab. Ang. ad pr. Instit. eod. ibid. Mys. n. 12.* Et cum olim tantum locum haberet in testamentis, postea constitutum est, ut etiam in successione ab intestato locum haberet, *l. 18. hic. Duar. c. 5. hic.* & tandem in quibuslibet ultimis voluntatibus, *Novel. 1. c. 4. ubi vide Cujac.* g) *Wespar. hic, nu. 4. & pr. Inst. eod. Vlp. eleganter in frag. tit. 24. vide Gov. in l. 1. de vulg. & pup. subst. & 2. var. l. c. 1.*

II.

Solis autem heredibus competit beneficium legis Falcidiæ a eorumque successoribus & heredibus b. Unde constat, neq; legatariis c neq; fideicommissariis d illud tribui. Libera autem est potestas unum vel duos ex æqualibus vel inæqualibus partibus heredes scribere: & pluribus institutis heredibus in singulis locum habet lex Falcidia e.

a) *l. un. ubi gloss. Barr. nu. 3. & Bald. quor. legat.* Licet autem pleriq; distinguant inter heredes, utrum extranei sint vel liberi, quasi hi præter Falcidiam detrahant etiam legitimam à natura debitam, illi verò totam Falcidiam: tamen rejecto ipsorum præjudicio filios semper unam quartam jure civili detrahere asserimus. *Cuja. 8. obs. 3. Hotom. illust. q. 37. Vaud. 2. var. q. 32. Geil. 2. obser. 121. Dissen. Vacun. à Vac. 4. declar. 59. nu. 6. & 7. Cont. lib. 1. disp. 3.* licet jure Canonico contrarium dispositum esse videatur, c. Reinaldus, c. Raynuitius, de test. Quam verò quartam detrahant, nihil interest, cum &

QQ

Falci-

Falcidia hodie liberis aucta sit in trientem, per Novel. 18. c. Lubi Cujac & in par. hic. Govean. in l. i. verb. quartam, hic. Balduin. in pr. Inst. eod. b) l. quanquam 10. c. l. saccesores 16. C. h. s. l. i. §. hoc interdictum, quor. legat. gl. in d. l. un. verb. heredi. c) l. 4. cum filia, de vulg. & pup. & ibi gl. verb. debetur, l. 47. §. nunquam, hic. Duar. ad hunc tit. c. 6. ubi rationem differentiae assignat. d) l. i. §. denig, ubi gl. in verb. permittitur, & l. ex asse, 28 ad Trebel. e) l. in singulis, hic, §. & cum. Inst. eod. Quod tamen a verum sit eo etiam casu, cum portio unius heredis jure accrescendi vel jure substitutionis ad coheredem pervenerit, quaestionem habet non inelegantem? Affirmativam sub distinctione tuebimur: ut siquidem portio onerata accesserit portioni non oneratae, portiones separentur, & in singulis Falcidia inducatur: si vero portio non onerata accesserit portioni oneratae, portiones confundantur, nec in iis sigillatim ratio Falcidiae habeatur, l. 79. l. i. §. 13. l. 11. §. pen. l. 87. qui filium, & §. coheres, eod. Cujac. 8. obf. 35. ubi hanc sententiam communem esse innuit: idem Cuj. 15. obf. 14. Myns. ad d. §. & cum. Inst. hic. Diff. Ant. Fab. 4. conj. 13. Duar. c. 8. hic. vide & Don. 8. com. 23.

III.

Falcidia quarta pars est hereditatis a. Unde in eam ea tantum imputantur, quae jure hereditario capiuntur, non quae jure legati, fideicommissi, vel implendae conditionis causa b: quae tamen in Trebellianicam quartam imputari verius est c.

a) l. 91. hic, §. 2. Inst. eod. imputantur igitur in eam fructus ex re legata ante conditionem ab herede percepti: (percepti ex legatis puris, heredis lucro cedunt, l. 10. pr. l. 73. pr. hic.) item pretia rerum hereditariarum, quas testator heredem vendere jussit, l. 9. hic. retentiones legatorum inutiliter relictorum, l. 11. §. 52. l. 73. 76. hic. actiones etiam poenales (popularibus exceptis) sed haec non nisi post litem contestatam, l. 32. princip. hic. quid si actio cum altero reo stipulandi communis sit? distinguitur, l. 62. quam, ut & omnia praecedentia plenè explicat Duar. c. 8. fol. (mibi) 558. & seq. Imputantur & ea actiones, quibus defuncto, antequam is decederet, haeres tenebatur, etiam si tum non solvendo fuerit haeres, l. 1. §. pen. hic. fac. l. 22. §. pen. l. 82. princ. eod. Duar. d. loc. b) d. l. 91. hic, l. 74. eod. c) d. l. 91. accuratè hoc probat explicatis LL. contrariis Ant. Fab. 6. conj. 4. §. Diff. Cujac. 8. obf. 4. Govean. & alii in d. l. 91. quoad praelegata dissen. Don. 7. com. 30. fol. 27. & seq. vide & Alciat. 6. parad. 4. Duar. d. loco, & 2. anniv. disp. 10. Pac. 6. enant. 51.

IV.

Cæterum in ponenda ineundaq; ratione legis Falcidiae bona consideranda sunt, sicut fuerunt tempore mortis a, & prius omnes æs alienum b, funeris impensa c, pretia servorum munimittendorum d, & quicquid heredibus debetur e, est deducendum, ac tum demum æstimatione residuorum bonorum facta de singulis legatis pro rata cujusq; f quarta Falcidiae detrahetur g olim jure tantum retentionis h, hodie etiam vindicationis i.

a) §. quantitas. Inst. h. s. d. l. 15. §. quod avus, vers. planè, l. cum quo, §. 6. pr. l. in quantitate 73. pr. hic. Falcidia enim est quarta hereditatis, quae statim à die mortis testatoris esse incipit: unde damna quae post mortem testatoris contingunt, non legatariis, sed

sed ipsis heredibus nocent, *lin ratione* 11. §. *si servus*, *lin ratione* 30 *pr. lin. quantitate* 73. *pr. eod. d. §. quantitas*, & *ibi* Dd. b) *d. l. 15. §. quod avus*, *l. qui fundum* 87. §. *si quis heredem*, *l. aris alieni* 20 *hic*, *l. irritum*, 8 *lin. imponenda*, 6 *C. hic*. c) *l. 1. §. de impensa*, *hic*, *l. impensa* 45. *de relig.* & *sumt fune* *l. §. in computatione*. *C. de jur. delib.* Sanctius namque est testatorem de suo funerari, quam alios legata consequi, *l. at si quis*, §. 1. *de relig.* d) *l. sed si non* 36. *d. l. aris alieni* 20. *l. ejus servi* 37. *hic*, *l. 1. §. in quibusdam*, *si cuius quàm per l. Falc.* e) *l. qui suum* 87. §. *si quis heredem* 1. *hic*, *l. irritum*, 8. *C. eod.* f) *l. 2. C. hic*, *l. pœnales* 32. §. *Julianus*, §. *seq.* & *l. Plantius* 49. *eod. §. cum autem*. *Inst. eod.* g) *l. 2. §. cum autem*. h) *l. pater* 14. *l. quod de bonis* 15. *l. acceptus* 93. *hic*. *Nov. l. c. 3. §. sed quia*. *Inst. de fideicommiss. hered.* *Duar. ad hunc tit. c. 8.* i) *l. pen. C. hic*. *Cuj. 8. obs. 2. Diff. A. Fab. 6. conj. 1. & 3. Acc. ad pr. Inst. hic*, *verb. dodrantem*. *Don. 8. com. 27. & ad tit. C. quod leg. n. 3.*

V.

De Falcidia jam dicta regulariter ita obtinent: sit tamen quibusdam in casibus, ut Falcidiæ locus non sit, veluti si inventarium facere heres neglexerit *a*: si testator vetet heredem Falcidia uti *b*: si portio naturâ debita fuerit legata *c*: si scienter vel errore juris solvatur totum debitum *d*: si miles legaverit *e*: si in pias causas legatum sit *f*: si testator vetet alienari *g*: si instrumenta litis legata sint *h*: si libertas relicta sit *i*: si dos uxori prælegata sit *k*: & aliis quibusdam modis *l*.

a) *th. 9. lit. C. sup. diff. 12.* Cum enim lex eum de fraude suspectum habeat, non solum beneficio legis Falcidiæ privatur, sed etiam de suo legatariis & fideicommissariis, si bona defuncti non sufficiant, supplere tenetur, *d. l. fin. §. cum igitur*, *d. Nov. l. c. 2. §. 2. arg. l. more*, & *adq. hered. l. 37. ad Trebell.* b) *auth. sed cum testator. C. hic. & d. Nov. l. c. 2. in fin. arg. l. 1. C. comm. de leg. gl. ia §. sed quia*, *verb. liceat*. *Inst. de fideic. hered. l. as. in l. Marcellus*, *pr. n. 40. ad Trebell.* *Alex. ibid. r. 8. Diff. Pap. in for. lib. pro legato rei sing. gl. 1. n. 5. ubi plures in contrarium allegat.* Excipiuntur liberi primi gradus, his enim detractionem Falcidiæ prohibere nequit, *arg. l. jubemus*, 6. *C. ad Trebell. & ibi Bart. Bald. Castr. Salic. l. as. in d. l. Marcellus*, *pr. n. 53. & seqq. ubi communem ait Clar. §. testamentum*, q. 63 *Diff. Paul. Picus ad l. 90. hic. post nu. 111. Ale. in l. cum proponas. C. de pass.* Eo tamen ipso quod testator integra legata solvi præcipit, Falcidiam non prohibere verosimilius putamus, *arg. Nov. l. c. 2. vers. si verò expressim. Rom. cons. 139. n. 2. cum alius per Menoch. lib. 1. præsumt. 45. n. 15. allegatis*, *arg. l. heredes*, 57. *pr. hic. Diff. Guid. Pap. decif. 537. n. 2. Boer. decif. 44. nu. 33. facit auth. sed cum testator*, *ubi Bald. n. 7. C. hic.* c) *l. sancimus*, *C. de inoff. test.* d) *l. 2. C. hic*, *l. pen. §. si de jur. & fact. ignor.* nisi per errorem facti integra legata solverit, *l. error*, 7. *C. de jur. & fact. igno. d. l. pen. eod. tit. l. si heres ab eo*, 68 §. *ult. ad Trebell. §. sed quia stipulationes*, *verb. repetere solutum*. *Inst. de fideic. here.* Cum igitur quaeritur: An heres naturaliter teneatur ad legata integra præstanda? affirmativa opinio ex prædictis verior apparet, *arg. d. l. error*, 9. *d. l. 7. vide Robert. l. sent. 7. Duar. c. 4. hic*, *cum quo contra Rob. civiliter non teneri, defendemus per l. 1. pr. hic.* e) *vide supra th. 1. lit. D.* f) *Auth. similiter. C. h. ubi Goth. Tiracq. sr. de privil. pia causa*, *privil. 26.* ubi dicit hoc procedere tum mediata, tum immediata, *argu. l. cum dotem maritus*, & *ibi Castr.* Excipiuntur tamen casus quidam, ubi etiam Falcidia detrahatur à legato ad pias causas, si videlicet pia causa fuerit heres instituta, qui tunc ea pia causa detra-

het falcidiam à legato piæ causa factò, cùm privilegiatus contra privilegiatum non utatur privilegio: secundò detrahatur Falcidia à legato ad pias causas, si videlicet nihilominus possit impleri pia voluntas ex eo quod esset reliquum. Hoc Ang. in l. decem. ff. b. s. ita intelligit, ut videlicet tunc demum non detrahatur falcidia secundum illam Auth. similiter, quando non relinquatur legatum: piæ causæ ad certum & limitatum usum, sed simpliciter & in genere. Sed si relinquatur ad certum & determinatum usum, puta ad constructionem alicujus capellæ, isq; usus explicari potest & perfici cum detractioe falcidiæ, ea certè detrahatur per d. l. decem, ubi gl. & l. si servus, § l. seq. ubi gl. ad l. Falc. Terriò detrahatur Falcidia à legato ad pias causas, si testator ita disposuerit, vide plenius Tiraq. d. privil. 26. Bened. Capr. reg. 103. n. 3. & seqq. g) Auth. sed & in ea. C. b. t. h) l. si pradiorum. C. eod. i) l. si servus tibi, eod. l. Papinianus, de inoff. test. k) l. cum dotem, eo. M. Grass. in recep. sent. § Falcidia, q. 7. ubi tamen ex communi Dd. opinione distinguit, ut hoc non procedat, si dotis legatum habeat còmodum representationis: post gl. in d. l. cum dotem: quod tamen rectè refellitur à Bal. ibid. Eman. Cost. in c. pater, verb. legavis, n. 31. de test. in 6. Commodè his subjicitur hæc quæstio haud modici effectus: An heres invitis legatariis in unare falcidiam detrahere possit? negantium sententiam de jure verioreni putamus, l. Plautius 49. l. in quantitate 73. § fin. b. s. l. in quartam. Bal. in l. filium quem 24. n. 35. Castr. n. 5. Sich. n. 6. C. fam. erc. Menoch. lib. 2. de arb. jud. c. 16. n. 3. Diff. multi alleg. apud Grass. d. §. q. 8. Commodius verò præcedentibus hæc annectitur quæstio non minus dubia: An hujusmodi legata, quæ legi falcidiæ ob singulare & speciale privilegium non subjacent, alia legata aggravent? Et si quidem uni atque eidem duo legata relicta sunt, quorum alterum falcidiæ subest, alterum verò non, verum est à legato defalcabili fieri deductionem utriusq; legati nomine, atque ita contra Bart. communiter obtrunxit per gl. in auth. similiter. C. hic. sin verò pluribus legatariis relicta sint, ipsis hujusmodi legatorum Falcidiam effugientium libertatem non obesse verius est. Myns. ad §. fi. Inst. hic, in fin.

VI.

Hactenus de legatorum diminutione, quæ fit per legem Falcidiam, est deinceps de fideicommissis dicendum, circa quæ duo Senatusconsulta, Trebellianum a videlicet & Pegasianum b facta sunt, quorum posterius cùm per Imperatorem sit sublatum c, omnisque ejusdem vis in SCtum Trebellianum translata sit d, ejusdem remedia e justo nunc ordine tractanda suscipimus f.

a) factum fuit hoc SCtum temporibus Neronis, consulibus existentibus Anneo Seneca, & Trebellio Maximo, à quo etiam Trebellianum nuncupatur: fuit autem de transferendis actionibus in fideicommissarium, ut absque metu litium heredes adirent hereditatem, §. 4. Inst. de fideic. her. l. 1. in pr. ff. b. s. Wes. par. hic. Cuj. ibid. b) quod factum fuit temporibus Vespasiani, Pegasio (unde & Pegasianum dicitur) & Pulsiono consulibus, & fuit de quarta deducenda, si plus quàm dodrantem vel totam hereditatem restituere rogati essent heredes, non translatis actionibus, communicato tamen remedio stipulationis partis & pro parte. Sed & hoc SCro heredes, qui suspectam hereditatem dicit, adire cogitur & restituere, non deducta quarta, translatis tamen actionibus, §. 5. & 6. Inst. b. s. Cuj. par. b. c) §. sed quia stipulationem.

lationes, Inst. h. d) d. §. *sed quia stipulationes*. Hinc rectè inscribitur hic titulus: Ad SC. Trebellianum, nec adjicitur & Pegasianum, quod erat in veteri titulo edicti perpetui, & est adhuc in Indice titulorum Pandectis Florentinis præposito, *Cujas. in par. hic. gl. ad rub. h.* e) quæ habes in gl. notabili, in *l. in testamento. pr. C. ad l. Falcid. & apud Azo. in sum. C. hic.* f) Rationem connexionis hujus tit. cum præcedentibus Ulp. in *l. 1. in pr. ff. h. t.* satis indicat: cum enim à titulo de legatis 1. usq; huc explicaverit tractatum qui pertinet ad fideicommissa singularium rerum, ordo nunc postulat ut transeat ad SCtum Trebellianum, quod tractat de fideicommissis universalibus.

VII.

Sicut autem beneficio legis Falcidiæ heres de legatis detrahit suam quartam, ita contrà beneficio SCti Trebelliani de fideicommissis quartam *a*, quam vulgus Trebellianicam vocat, deducere *b* vel supplere *c*, vel ignorantia facti solutam *d* repetere heredi permittitur. Omnibus etiam tam ex testamento quàm ab intestato succedentibus heredibus beneficium hoc competit *e*. Nec filius jurans se testamentum patris observaturum Trebellianicæ renunciassè intelligitur *f*: quin etiam de hereditate Reipublicæ restituenda Trebellianica detrahitur *g*.

a) §. *sed quia* 5. *Inst. hic.* Ex ratio est: ne hereditate vel tota vel pro parte exhausta ob nullum vel minimum lucrum heres recuset adire. Eadem igitur ratione introductū fuit SCtum Trebellianum, qua lex Falcidia. Non perperam itaq; à Dd. traditur: argumentum à l. Falcidia ad quartam Trebellianicam procedere, & quod in illa dispositum est, in hac constitutum videri. Ex ratione enim præsertim expressa in lege vel coarctamus vel producimus dispositionem, *l. milites agrum, de rei milit. l. bis solus. C. de revoc. don. Myns. in d. §. sed quia* 5. *Inst. hic. verb. recusabans*. Præter quartam tamen heres etiam deducit impensas necessarias, itemq; utiles in res hereditarias factas: quibusdam tamen casibus exceptis, *l. demum. C. de rei vind. l. unic. §. sed nec ob impensas. C. de rei uxor. ad l. mulier. 2. §. sed et enim, hic. Gom. 1. var. resol. 12. num. 40. Geil. 2. observ. 121. num. 12.* b) §. *sed quia* 7. *Inst. hic.* c) d. §. *sed quia* 7. cum seq. l. 3. 4. & 5. *C. hic.* d) d. §. *sed quia stipulationes. l. error, l. in imponenda, §. fin. C. ad l. Falcid. l. penult. de jur. & fact. ignor.* Si quis autem sciens se posse retinere quartam, universum nihilominus tradiderit, cessat conditio: Cujus enim per errorem dati repetitio est, ejus consulto dati donatio est, *l. cuius per errorem, de R. l.* e) l. 3. *C. hic, §. in primis, §. præterea, Inst. h.* f) *Hotom. §. observ. 26. Novell. 1. c. 2. l. cum in prioribus 32. C. de inoff. test.* g) l. 3. *C. h. t. facit l. 1. §. 15. l. 3. in fin. ad l. Falc.*

VIII.

Si autem fiduciarius recuset adire hereditatem, cogitur officio judicis ex hoc SCto adire, eandemq; fideicommissario ejusve heredi volenti restituere *a*, nullo neq; damno *b* ut nec commodum *c* apud ipsum remanente. Sin verò sponte adierit fiduciarius hereditatem, duplici actione, personali videlicet & hypothecaria *d*, non etiam reali *e* fideicommiss-

farius à fiduciario exigere potest. Probabit tamen prius fideicommissarius hereditatem sibi ex causa fideicommissi deberi.

a) *l. si quis omnia* 17 *si quis omnia caus. test.* §. ergo si quidem, cum seq. Instit. hic, l. cogi 16. §. idem Marrianus, ubi gloss. hic. Bart. in l. cum filiosam, 11. de leg. 1. Scharid, in l. 3. nu. 4. C. de fideic. Geil. 2. obs. 131. num. 1. 2. 3. Gomez. 1. var. resol. c. 5. num. 9. & 14. b) habet enim exceptionem heres adversus creditores & legatarios, si qui eum impetrent ex Scto Trebelliano per Justinianum reformato, adeo, ut cautio de indemnitate (de qua in l. qui poterat 4. & l. cum hereditas 36. hic. quibus non obstat l. 29. §. 2. de leg. 3.) hodie non videatur necessaria, quam aliàs fideicommissarius præstare teneretur. c) puta quartæ Trebellianicæ, quam amittit qui coactus adit, cum enim alieno periculo adeat, merito omni commodo arcendus est, d. l. qui poterat. d) l. fin. §. sed quia nostra majestas, C. commu. de leg. Covar. in c. Rainutius, §. 9. num. 4. Gomez. d. c. 5. num. 7. & 14. & post alios Myns. ad pr. Instit. hic, verb. jussit. e) l. facta 63. in pr. h. r. junct. l. in rem 24. in pr. de rei vind. f) idq; vel per scripturam, vel per quinque testes. His tamen deficientibus potest fideicommissarius ex nova Justin. constitutione heredi juramentum offerre, quod si nolit præstare, ad fideicommissum præstandum teneretur, ult. C. de fideic. §. fin. Instit. h. tit. Notandus autem est hic casus, ubi actore nihil omnino probante, ne semiplenè quidem, reus ad jusjurandum compelli potest, cum alioqui actore nihil probante reus absolvatur, l. qui accusare, C. de edend. l. fin. de jurej. cum similib.

IX.

Imputantur in quartam Trebellianicam non tantum ea quæ jure hereditario heres percipit, sed & ea quæ quovis alio jure, sive legati, sive præceptionis percipit a. Sed & fructus intermedio tempore percepti quartam extenuant b. Restituta autem hereditate, si quidem tota restituta sit, actiones heredi & in heredem competentes ex hoc Scto transferuntur in fideicommissarium c, pro parte autem restituta actiones pro rata etiam scinduntur d.

a) ut diximus sup. h. 3. An autem jure hereditario habeat quartam, vel alio jure, hoc interest, quod altero casu, id est, cum deducta vel præcepta re aliqua restituitur hereditas in solidum, ex eo Scto transferuntur actiones, & res remanet apud heredem sine ullo onere hereditario: altero verò casu, cum quarta parte retenta rogatus est hereditatem restituere, & restituit, scinduntur actiones, & pro dodrante quidem transferuntur ad fideicommissarium, pro quadrante remanent apud heredem. b) In fideicommissaria, ubi gloss. & Dd. l. mulier. 22. §. si heres, h. tit. d. c. Rainutius Azo in sum. C. h. tit. n. 23. Ferrar. in form. libell. quo agit. ex sublit. in verb. ac per fideicommissum. Contrarium obtinet in filiis in primo gradu existentibus, l. jubemus, C. h. r. l. scimus 36. §. sancimus, C. de inoff. test. Geil. 2. obs. 133. nu. 4. Covar. in c. Rainutius, §. 11. n. 4. & 8. Soar. in verb. Trebellianicam, n. 310. c) l. quamvis 40. h. r. §. & Neronie, §. sed quia stipulationes, Instit. h. r. d) d. §. sed quia stipulationes, l. si ejus 64. §. si quis rogatus, h. r. restringunt hoc vulgò ad actiones creditorum, quasi legata a solo fideicommissario præsentur, non ab herede, nisi is plus sua quarta habeat, vel portio fideicommissaria legatis non sufficiat, l. fin. C. h. r. l. 1. §. si is qui quadringenta, h. r. Ita cum comitibus, Wof. in par. h. n. 6. 7. & in §. 7. Inst. eod. verius putamus, & legatorum opera iuter

inter heredem & fideicommissarium pro rata dividi, d. §. 7. l. 1. 2. C. eod. (quod accipiendum est sub distinctione l. 30. C. eod.) Don. 7. comm. 30.

X.

Repellitur heres à detractione quarta, si testator eam expressè prohibuerit *a*, quæ tamen prohibitio in primi gradus liberis cessat *b*, si coactus adierit *c*, si inventarium conficere neglexerit *d*, si in pias causas fideicommissum relictum sit *e*, si scienter vel ignorantia juris solverit quartam *f*, si æs alienum totam defuncti substantiam absorbeat *g*, si fideicommissi alienatio prohibita sit *h*, si annus post judicis officium elapsus sit, neque in voluntatem defuncti impleverit *i*, si institutus sit in re certa, eamque gravatus restituere *k*.

a) §. fin. verò expressim, & ibigl. in verb. substitutus. Auth. de hered. & falc. Bart. in l. Marcellus 3. nu. 7. & ibi Sich. h. t. Geil. 2. obf. 138. nu. 15. Clar. §. testamentum, q. 62. nu. 1. Covar. in c. Reinald. 813. num. 6. Gomef. d. c. 5. nu. 11. Prohibuisse autem censetur, quando hereditatem totam vel integram, vel sine aliqua diminutione restitui mandavit, vel talibus verbis usus est, quæ prohibitionem istam concludenter & necessariò inferunt, d. §. fin. verò expressim. Clar. d. q. 62. Franc. Vivius in com. opin. in verb. heres rogatus. Iosephus Mascard. vol. 3. concl. 1389.

b) per text. in d. §. si verò expressim. Geil. 2. obf. 138. nu. 16. Mascard. latè in utramq. partem p. 2. q. 49. Soar. in verb. Trebellianicam, num. 306. Franc. Turzani in opin. comm. opin. 51. faciunt quæ tradit Cast. in l. mulier 22. §. cum proponam, nu. 6. h. t. fac. §. 1. & 2. Auth. de trient. & semiss. Ascan. Clem. eff. du 16. num. 14. contra Clarum d. §. q. 63. vers. sed retenta. Covar. in c. Reinald. §. 11. num. 7. si tamen testator eam detractionem prohibuit, & filius approbavit patris testamentum, simplici etiam additione hereditatis, non amplius poterit eam quartam detrahere, Menoch. conf. 401. nu. 145.

c) §. sed quia stipulationes, Inst. h. t. l. 4. eod. latè Donell. 7. comm. 22. 23. Quæritur: An etiam heredes ad adeundum cogi possint? Neg. arg. l. 13. §. 3. h. l. nu. 5. in novissimo, C. de cad. toll. Faber 6. conj. 14. contr. Acc. & Dd. comm.

d) Covar. in c. Rainutius, §. 11. num. 10. Franc. Vivius in com. opin. in verb. heres extraneus. Franc. Turz. in com. opin. concl. 19. Sich. in addit. ad Bart. in l. Marcellus, n. 8. hoc tit. Gomef. com. t. c. 5. n. 12. confer. h. 9. lit. C. sup. disp. 12.

e) §. fin. autem heres, Auth. de Eccl. sit. tibi, omni falcidia. Bart. in l. Marcellus 3. num. 5. & 6. h. t. Panorm. in c. Reinald. num. 18. causam dd. opinionum refert Geil. 2. obf. 119. nu. 6. & 7. Covar. in c. Reinald. §. 3. nu. 7. Mynf. §. sed quia heredes, nu. 6. Inst. h. t.

f) Auth. sed cum testator, §. item si, l. error facti 9. C. ad l. Falc. cuius per errorem, de R. I. g) l. 1. §. pen. l. 5. C. h. t. l. sub signatum 39. §. 1. de V. S. h) Auth. sed in ea re, C. ad l. falc. Cotta in verb. Trebellianica, Mynf. §. sed quia heredes, num. 5. Inst. h. t.

i) §. si quis à non implens, & §. si verò nulla subest. Auth. de hered. & falc. k) per multos allegatos à Menoch. conf. 401. nu. 141. quæ verba est & communis opinio, per nos ibid. Diff. Curs. jun. conf. 160.

XI.

Coronidis loco sit: I. Conditionem, si sine liberis, fideicommissio adjectam, non deficere per existentiam liberorum naturalium *a*. II. Falcidia non habere locum, si testator purè legaverit suo creditori, quod purè debebat, vel etiam quod debebat in diem, vel sub conditione, si

cate-

ea testatore adhuc vivo extiterit *b*: si eo mortuo, in solo commodo representationis locum habere Falcidiam, crebrius placuit *c*.

a) nisi ex conjecturis appareat, aliud voluisse testatorem, *l. 17. §. 4. ad Trebell. l. 6. in fin. C. de instis. & subseq. Gædd. post alios in l. 148. in fin. de V. S. Coraf. i. misf. 7. contr. communem.* b) *l. 28. §. fin. de leg. 1. l. 3. §. 2. de leg. 3.* c) *Paul. in l. 1. §. 10. ad l. Falc. Vlp. in l. 7. §. 2. de leg. 3. & l. 2. §. 1. de dor. praleg.* quam sententiam communiter sequuntur Interpp. Ab ea dissensisse Papinian. in *l. 5. ad l. Falc.* existimat Ant. Fab. *4. conjec. l. 2. fol. 173.* ubi ejus sententiam juris rationibus inagis esse consentanem, aliquot arg. demonstrat.

DISPUTATIO XV.

De Bonorum-possessionibus.

Respondente Joanne Ulrico Neuphart Spirensi.

THESIS I.

BONORUM-POSSESSIO *a* est jus *b* persequendi *c* retinendiq; patrimonii, quod cujusq; cum moreretur fuit *d*: inducta jure Prætorio *e*, & ne hodie quidem prorsus inutilis *f*.

a) quæ vox composita est, adeoq; Dd. placet pro una dictione scribi, arg. *l. 1. 2. ubi glos. l. 3. pr. ubi Bart. hic. Hipp. Rimin. ad l. 1. C. qui admitt. ad bon. poss. num. 517.* ubi id ex effectu colligit: quamquam reipsa inspecta nihil attinet in scripturæ modo scrupulosè laborare, *Old. class. §. act. 6. pr. glos. & Zas. nu. 2. ad rubr. sol. matr.* imò & aliàs transposita vocabula idem significant, *Borch. ad pr. Instis. hic. Vacun. 3. declar. 48.* ideò etsi notabile sit hoc discrimen, *Mynf. ad rubr. Inst. hic.* nec temerè negligendum, *Sich. ad rubr. C. eod. num. 19.* tamen leges id non perpetuò observant, *l. 3. de offic. ejus. l. 1. quor. bon.* b) *facit l. 119. de V. S. pulchrè Vult. i. jurispr. 75. in pr.* ut planè constet aliam esse possessionem illam, de qua sunt *tit. de adq. vel amitt. poss. item: de bon. aut. judic. poss. Mynf. 1. obs. 28.* nam reipsa dissident: hæc facti, *l. 1. §. adipiscimur, d. 3. ubi Duaren. dicitur inf. disput. 21.* (quidquid definiat Fulv. Constant. *tit. de usuc. in princ.*) nostra juris, *d. l. 3. hic.* ubi id rectè intelligit Accurs. electivè, non comparativè, sine ullo corpore reive detentione juris intellectum habens, *Borch. tr. de adq. poss. c. 1. nu. 23. Val. Forst. tract. de success. ab intest. c. quid sit bon. poss. in pr.* imò etiam corporaliter possidens hac bonorum possessione experitur, *Wespar. hic. n. 8. Old. class. §. act. 6. pr. Mynf. ad rubr. Inst. eod. n. 7. eaq; agnoscenti dominium tribuit, l. 1. hic.* (dominium, inquam, possessionis, *Goth. in d. l. 1. Gædd. ad l. 24. de V. S. num. 4.* quod tamen longè aliud est ab eo quod Dd. confixerunt, & utile appellant, *contra tot. tit. C. de nud. jur. Quir. toll.*) Diff. in differentia bonorum possessionis à possessione variè Dd. vide *Bart. ad d. l. 1. C. qui admitt. nu. 6. Jas. in l. 1. pr. de adq. poss. laicè Rimin. ad d. l. 1. n. 359. & multo seqq.* c) hæc forma est, qua bonorum possessio ab hereditate distinguitur, hereditas enim successio in universum jus, *l. 24. de V. S. ubi eleganter Gædd. num. 14. & seqq.* bonorum possessio jus persequendi: per illam directè ipso jure in universum jus succedimus, hac tantum facultatem & jus persequendi (quod fit Prætorii seu possessoriis, *Borch. princ. Inst. hic.*) aut retinendi (quod exceptionibus) consequimur, *Vult. d. c. 75.* non ut eà ipsà bonorum

bonorum possessione persequamur, ut voluerunt Dec. Seb. Sapia, & in effectu Rim. ad d. l. 1. C. qui admitt. sed ut propter ipsam persequamur, Acc. & vulgò Dd. in rubr. C. hic, Et in l. 3. eod. Graff. in rec. sent. §. bonorum possessio, q. 1. num. 2. Val. Forst. d. c. quid sit bon. poss. Diff. aliter in d. rubr. num. 36. Andr. Barbat. qui jus hic interpretatur juris beneficium, arg. l. 25. de LL. junct. l. un. C. quando non per. par. aliter Hub. Zuchard. in d. rubr. nu. 55. & seqq. d) d. l. 3. §. 3. hic. bona autem universitatem defuncti notant, l. 3. eod. quæ est hereditas, l. 62. de R. l. quo sensu & hereditatis possessio dicitur, d. l. 3. §. 1. Cujac. 4. observ. 15. & seq. ut licet aliàs bonorum appellatione veniat id quod superest ære alieno deducto per l. 39. §. 1. de V. S. hic tamen universitatem jura tam actiua quàm passiva comprehendentem importet, l. 1. 2. 3. hic, add. sup. p. 1. disp. 14. sb. 2. Quin imò bonorum possessio aliquando absolutè hereditas appellatur, ut in d. l. 1. C. qui admitt. ibi: hereditatu amplectenda. Unde nonnulli ajunt: hanc definitionem hereditati quoq; competere, Duar. hic, c. 2. Sich. ad rubr. C. eod. n. 21. Vacun. 3. declar. 48. quod ratione effectus, a quo hæc definitio ducta, Mynsf. ad rubr. Inst. hic. hoc est, ratione emolumenti inde provenientis admitto cum Donell. 7. comm. 14. Vult. d. c. 75. non ratione formæ, ut dixi modò ad lit. C. non ratione originis, ut dicitur ad lit. seq. Ex quo rectè inferitur, appellatione hereditatis propriè non contineri bonorum possessionem, Hipp. Rimin. ad l. 4. C. qui admitt. nu. 174. Diff. Fulg. per l. un. C. de his qui ante ap. tabb. c) l. 1. 2. & passim hic. l. 2. §. 3. de interdict. & arg. l. 7. §. 1. de just. & jur. Menoch. adip. poss. rem. 1. pr. Vult. d. c. 75. pr. Val. Forst. d. lib. 1. c. bon. poss. quare à Prat. introd. Zuchard. ad d. rubr. num. 64. Cagnol. ibid. num. 90. Bellon. 1. supput. 16. Graff. d. §. q. 2. Diff. Bart. ad d. rubr. & d. l. 3. lac. de Nigri ad d. rubr. nu. 23. Sap. num. 16. qui putant esse etiam bonorum possessionem, quæ origine sit juris civilis, quod latè examinat, in eoq; distinguit Hipp. Rimin. ad rubr. C. qui admitt. num. 210 & multis seqq. nec verum est quod aliquot veteres tradunt Dec. in d. rubr. Vacun. 3. declar. 108. prætorem habuisse potestatem faciendi heredem ipso jure: quod refellunt Sapia ad d. rubr. Forst. d. tr. qu. an bon. possessores heredes sint? f) sic filio emancipato præterito cum causæ expressione etiam hodie non aliter nisi per bonorum possessionem contra tabulas succurritur, gloss. in l. 9. verb. venientem, C. de collat. Sichard. ad rubr. C. qui admitt. nu. 7. Vafq. de success. resol. lib. 1. §. 3. n. 27. & differentiam suorum & emancipatorum, quoad successionem ex testamento, ne hodie quidem esse sublatam, ait Sapia ad d. rubr. C. nu. 31. Plures casus & utilitates bonorum possessionis recenset Graff. d. §. q. 5. per tot. ubi vide. add. Old. d. class. 5. añ. 6. q. an hodie rectè per. poss. Wesin §. sed eas. 4. Inst. hic. Donell. d. c. 14. in fi. Goth. in d. §. fin. Inst. Duar. sit. C. unde legit. c. 2. latè Sich. d. rubr. C. qui admitt. à pr. usq; ad num. 18. Diff. aliqui Dd. arg. l. 13. de minor. Nov. 118. d. §. fin. Inst. hic.

II.

Non ineptè a bonorum possessio in edictalem & decretalem vulgò distinguitur b: quarum illa rursus vel ordinaria est, vel extraordinaria c. Ordinaria est, quæ in aliqua parte edicti fundatur d, ejus olim plures erant species e: nunc, aliquibus à Justiniano evacuatis, sex tantummodò utiles reperiuntur: duæ ex testamento: quatuor ab intestato f.

a) ab. Acc. in l. 1. verb. transacto, C. qui admitt. Wesenb. par. hic, nu. 11. Gochoff. ad rubr. ibid. Mynsf. inst. ibid. nu. 10. Sich. ad rubr. C. eod. nu. 24. Don. d. c. 14. Vult. d. c. 75. Et quidem edictalis probatur per l. 1. §. 1. in fi. si rub. seft. null. ext. l. 30. §. 1. in fi. de adq. her. decre-

RR

talis

talibus verò per l. 1. §. decretalis, de success. edict. l. 3. §. 8. hic, l. 2. §. si quis ex liberis, ad SC. Ter-
tyll. Bart. in l. 3. §. à municipibus, in fin. hic. Cyn. & Bald. in l. fin. C. unde legit. Riminal. &
Dec. ad rubr. C. qui admitt. Diff. tamen aliqui, dum statuunt has non esse species for-
ma differentes, sed unam & eandem bonorum possessionem attributione tantum
distingui: unde potius ut diversa, non ut contraria sese respiciunt, Azo in summ. C.
hic. Zuchard. ad d. rubr. C. qui admitt. nu. 25. & seqq. Ale. in l. 151. de V. S. Fr. Zoanne. 1. resti.
2. Ronchegall. ad §. fin. Inst. hic. num. 15. b) quæ species quomodo differant alii
aliter sentiunt. Vulgò edictalis est, quæ ex edicto Prætoris mortui competens ius
quærendum concernit: decretalis à Prætoris vivo datur, & ius quæsitum respicit:
Illa non nisi pro tribunali solemniter petentibus decernitur: hæc quocunque die &
de plano agnosci potest: idq; communiter receptum asserunt Seb. Sapia ad d. rubr.
num. 17. l. ac. de Nigru. fid. num. 29. Zuchard. num. 9. & 25. Hipp. Riminal. nu. 10. Dec. num. 85.
Grass. d. §. 9. vide eleganter Wesf. ad d. §. fin. Inst. hic. Cujac. ibid. in not. verb. dies utiles. Goth.
in d. l. 3. §. 8. Illa propriè dicitur admitti, Riminal. ad l. 1. C. qui admitt. num. 215. hæc repu-
diati nequit, Riminal. ad d. rubr. num. 304. per juramodo ad lit. A. allegata. Diff. Menoch. 1. re-
med. ad ipse. poss. num. 13. & seqq. Ronchegall. in d. §. fin. Val. Forst. d. tr. in 2. divis. bon. poss. pag.
(mibi) 35. c) ut patet tum ex discrimine jam posito, tum ex definitionibus
sequentibus, vide Cujac. in not. d. loc. Camill. Plaut. in tract. hic, c. 4. num. 7. Illud addo ex
Menoch. d. remed. 1. num. 17. edictalem concedi vel cum causæ cognitione, ut cum
de præjudicio tertii agitur, arg. l. 1. C. quor. bonor. l. 1. §. 14. l. 7. §. 1. de ventr. in bon. poss. mis.
l. 1. pr. l. 3. §. 4. l. 10. de Carb. edict. Cam. Plaut. d. tract. c. 6. num. 8. Riminal. ad d. rubr. num. 104.
vel sine causæ cognitione, cum nullus adest contradictor, vel cum in ea conceden-
da non versatur præjudicium alterius, l. 1. §. 16. d. l. 7. §. 1. de ventr. in poss. Plaut. d. c. 6. num.
1. & 9. Quæ verò sint bonorum possessiones cum re & sine rei vide apud Vult. d. c. 75.
Cujac. in not. Inst. quib. mod. test. infir. verb. & sue potestatis, & 4. obs. 24. Wesf. par. h. num. 9.
Gothofr. ad l. 8. si tab. test. B. Brisslib. 2. de V. S. verb. item bonorum, in fin. Forster d. tract. in 1.
divis. bon. poss. Illud addo obiter: definitionem bonorum possessionis supra positam
etiam edictali possessioni competere, ut notas Zuchard. in d. rubr. C. qui admitt. (Diff. Ri-
min. ibid. num. 295.) atq; ita etiam comprehendit extraordinarias, quod vult Ron-
chegall. ad §. 1. Inst. hic, num. 15. d) Dd in §. 2. vers. aliam verò. Inst. hic. Azo in
summ. C. qui admitt. num. 3. Wesf. par. num. 9. hic. ceu stabili juri innixa, Althus. 1. Jurispr.
24. Et si autem ordine defertur, l. 1. quis ord. in bon. poss. serv. malè tamen hinc quidam
arguunt, Justinianum fecisse, ut bon. poss. novè dispositæ sint juris civilis, ut restè notat
Wesf. d. num. 9. Diff. allegati sup. th. 1. ad lit. E. e) §. 1. Inst. hic. ut ius successio-
nis angustissimis finibus, suorum nempe & agnatorum, inclusum, habita ratione
naturæ ac sanguinis ex æquo & bono dilataretur, & nonnunquam adjuvaretur, l. 6.
hic, arg. princ. Inst. eod. l. 3. de bon. poss. contr. tabb. Val. Forst. d. tr. tit. de 1. cam. bon. poss. introd.
& sit. seq. in fin. Wesf. in d. §. 1. Inst. hic, in fin. f) §. 2. Inst. hic, & explicabitur distinctio
per theses seqq.

III.

Ex testamento sunt bonorum possessio contra tabulas, & secundum
tabulas. Illa conceditur liberis a emancipatis præteritis primò b: deinde
& in potestate constitutis præteritis utilis est c: & quia per eam testamen-
tum evertitur d, idèd si emancipatus eam petat, Prætor ex æquitate le-
gata

gata quibusdam personis conservat e. Datur autem contra quodvis testamentum f (excepto testamento matris g & militis h) atq; aditionem impedit i.

a) etiam in secundo gradu, l. 3. hic. quia vocantur ab intestato, §. sunt autem. Instit. hic. R. in ad l. fin. C. de bon. poss. contr. tab. ubi datur etiam posthumis, l. 1. hic. non tamen adoptivis contra testamentum patris naturalis, d. l. 1. & ibi Duar. (quamvis tentari potest per l. pen. C. de adopt. §. 2. Instit. eod. id jure novo mutatu esse) non etiam justè exheredatis, l. 8. 18. 20. §. 1. hic. multò minus institutis, l. 3. §. 11. eod. quod tamen limitant Dd. nisi institutus beneficio præteriti habeat bonorum possessionem, argu. l. 10. §. fin. hic. Grass. d. §. 9. num. 2. Sed quid si filius præteritus approbet patris testamentum, an institutio præjudicat, ita ut ei beneficium hoc amplius non detur? Nego, arg. d. l. 10. §. fin. l. fin. d. l. fin. C. hic, num. 9. magis communiter receptum dicit Gom. 1. var. res. sol. num. 6. vide Clar. §. testamentum, q. 43. vers. sed ponet. Grass. d. §. 9. num. 23. in fin. R. in ad l. fin. num. 368. & seqq. Sed an etiam post testamentum legitimatis & in eo præteritis datur contra tab. bonorum possessio? Affirmo, arg. l. 1. pr. verb. adoptivos, hic. facit §. eadem. Instit. de her. ab intest. juncta Novell. 89. c. 8. pr. & c. 11. in fin. latè R. in ad l. fin. C. hic, num. 78. & seqq. Ale. ad rubr. de lib. & posth. (Diff. Socin. ibid.) quia legitima legitimatis debetur, Bald. in c. de causis, de off. deleg. Ben. de Plumbin. in disp. incip. statuto Pisano, dub. 2. & §. 3. l. 1. & Fab. de Gioch. ad auth. novissima. C. de inoff. test. Paris. 3. conf. 55. n. 30. & 2. conf. 7. num. 2. R. in ad l. fin. num. 83.

b) præteritis propriè dicitur, qui nec institutus est, nec exheredatus, notant Dd. in d. l. fin. C. hic. Unde quaeritur, an is cui legitima titulo legari relicta est, præteritus censeatur? Ita vulgò Dd. censent, quos ad longum refert R. in ad l. fin. 335. & multis seqq. alii simpliciter negant, Acc. in l. 3. C. de lib. præt. & in l. 10. C. de test. mil. Doc. ad d. l. fin. nu. 5. Placet distinctio Zuchard. ibid. nu. 24. quod præteritio consideretur ut genus & species: & hoc modo prior, illo modo posterior opinio procedat, arg. §. fin. verb. silentium. Instit. de ex lib. l. 31. C. de fidei. l. 30. vers. & hoc. C. de inoff. test. addo p. 1. disp. 13. th. 12. lit. A. In specie igitur præteritis hic intelligitur, l. 1. §. 4. l. 3. hic. l. 15. de leg. præt. §. emancipatos. Instit. de ex lib. lib. §. emancipati. Instit. de her. ab intest. Sneyd. Myns. ad §. 3. Instit. hic. imò hodie emancipato sine causa præterito etiam datur jus dicendi testamentum nullum, vide par. 1. disp. 13. Hic quaeritur: Si emancipatus legitima causa inserta, & quam heres probare velit, sit sub conditione exheredatus, qua pendente pater decedat, utrum querela inofficiosa, an verò bonorum possessio contra tabulas ei filio sit utilis? Posterius placet argu. Novell. 115. c. 3. pr. Eman. à Costa in l. Gallus, §. & quid si, num. 243. Diff. communiter Dd. ibid. Grass. d. §. 9. num. 20. Illud addo: filium sub casuali conditione institutum non videri præteritum, donec conditio deficiat, l. 3. §. 12. hic. R. in ad l. fin. num. 601.

c) §. 12. Instit. de her. ab intest. §. non solum. Instit. hic. Alex. l. 1. & vulgò Dd. in l. fin. C. hic. Wes. par. hic. Sed quomodo filio in potestate præterito hæc bonorum possessio datur, quæ est remedium resecissorium, cum ipso jure testamentum nullum sit? quia adhuc jure prætorio validum est, arg. l. 19. hic. & per allegata sup. disp. 11. th. 1. lit. C. addo Acc. in d. l. fin. C. hic. Diff. vulgò omnes, & cum iis transit Grass. d. §. 9. 19. & statuunt idèò dari bonorum possessionem contra tabulas hoc casu, ut testamentum jam antè, omni jure nullum declararetur nullum: vide latè R. in ad l. fin. num. 647. & seqq. Ex his omnibus apparet vera ratio, quomodo una & eadem bonorum possessio contra tabulas suis & emancipatis competat: eadem in genere, non in specie: emancipatis primò,

suis per consequentiam, *arg. gl.in l. fin. de magistr. conven. arg. l. 2. verb. idem genus, si cert. per. ubi in simili potest Fulg. Alex. Dec. adde Rim. in d. l. fin. n. 610. Diff. varie Dd. ibi allegati.*

d) *arg. s. t. de leg. prast. contra tab. ubi Wesf. par. in fin. atque idem legitime ex hereditato non datur, ne contra hominis & legis provisionem testamentum everratur, l. 8. 18. hic. Dec. ad d. l. f. C. hic, l. 3. n. 4. (Diff. Rim. ibid. nu. 500.) idq; verum est aded, ut nequidem beneficio præteteri detur, d. l. 10. § pen. hic. Ares. Baver. Galii in d. § emancipatos, Inst. de exher. lib. Rim. ad d. l. fin. nu. 481. Illud tamen generaliter verum est, quod bonorum possessione contra tabulas non petita adhuc duret jus dicendi testamentum nullum: quia illud remedium juris est prætorii, hoc civilis (saltem mixtè, vide p. 1. disp. 13. b. 1. lit. D.) notas Alex. ad d. l. fin. n. 22. Rim. ibid. n. 175. Diff. Dec. ibid. c)*

l. 1. pr. & passim de leg. prast. sub quo titulo editum quod continetur prioris est mitigatorium, *arg. l. 16. vers. proinde, verb. tuendum eum, eod.* Hodie ex testamento nullo legata debentur, ut illo edicto Prætoris opus non sit, *auth. ex causa, C. de lib. prast. Novel. 115. c. 3. in fin. Geil. 2. obs. 114. & obs. 114. Wesf. par. de lib. & post. nu. 5. &c. vide p. 1. disp. 13. b. 7. lit. D.*

f) modò ritè, & adhibitis suis solemnitatibus sit factum. *Duar. hic.* testamentum enim ratione formæ nullum ne quidem testamentum dicitur, nisi æquocè: neq; obstat l. 12. §. 1. hic, de qua vide Vigl. ad § ex eo autem solo, Inst. quib. mod. test. A. Aug. 1. emen. c. ult. Testamenta olim in tabulis ligneis scribi moris erat, unde lignum pro tabulis testamenti, *Cujac. 11. obser. 14. atq; sic in l. 19. pr. hic. rectè legitur (contra lignum) ubi vulgò Dd. legunt (contra legem) idq; Duar. 2. disp. 30. primum monuit, s. fte Hor. 4. obs. 1. idem probat Rim. ad d. l. fin. nu. 606.*

g) *§ ult. Inst. de exher. lib. ubi Mynf. Vigl. &c. l. 4. §. 2. hic.* idq; puto etiam jure novissimo verum esse, cum *Rom. Alex. Curt. Dec. ad d. l. fin. ubi dicitur communem, adde Alc. 4. parad. 12. Grass. d. §. q. 25. Diff. Ang. in l. 1. C. de Carb. ad las. Zuehard Rim. in d. l. f.*

h) quia eorum testamentum quoquo modo facta valent, l. un. de bon. poss. contra test. mil. adde 1. Inst. & D. de test. mil. & vide sup. disp. 10. b. pen. & Forcat. in aviaro jur. c. 12.

i) l. fin. C. hic. itaq; ante aditam ex testamento hereditatem intentari debet, l. 4. hic, ibiq; Bart. & Goth. aliud est in querela inofficis, quæ non nisi post aditam ab herede scripto hereditatem moveri potest, l. 7. §. 10. in fin. de inoff. test.

I V.

Bonorum possessio secundum tabulas a conceditur cuicunque heredi scripto *b*, secundum tenorem testamenti *c*: quæ confirmandi juris civilis causa introducta *d* additionem non impedit *e*: & regulariter cum bonorum possessione contra tabulas non concurrat *f*.

a) quæ eodem sensu adversus tabulas, *Vlp. in fragm. t. de legis. her. & arg. l. 5. de usufr. ubi notant Acc. Cuj. item in l. 1. de jur. sisc. Gilb. Reg. 2. enant. 20. Diff. Rob. 2. rec. l. 32.* Tabulas dum dicunt Jurisconsulti, intelligunt supremas, l. 1. §. 1. hic. literis scriptas, non notis, l. 6. in fin. de bon. poss. l. 40. de test. mil. *Duar. hic. c. 3.* scriptas aut nuncupatas, *arg. §. 3. Inst. de bon. poss. l. 2. C. hic, ibiq; Cujac. par. Goth. ad rubr. D. eod. olim in quavis materia, d. l. 1. pr. & l. 4. hic.* quod hodie immutatum est usu, *Mynf. 1. obs. 80.* b) modò scribi potuerit, d. §. 3. *Inst. ubi Mynf. n. 5. Sneider. 7. primo vel secundo gradu, l. 2. §. 4. & 2. hic. Duar. ibi. c. 3. Grass. d. §. q. 28. num. 1.* etiam postumo, l. 3. hic, adde l. 4. de lib. & post. etiam instituto sub conditione, l. 2. §. 1. l. 10. hic. cui et si de jure civili nullum sit proditum remedium, quo pendente conditione succedere possit, nec quæritum sit aliud jus adeundi vel repudiandi: (pendente enim conditione non est ei delata heredi-

hereditas:) de jure tamen prætorio pendente conditione datur ei bonorum possessio secundum tabulas, per quam non consequitur jus vel dominium hereditatis, sed tantum possessionem, ut, si existat conditio, pleno jure domum habeat: si deficiat, teneatur restituere venientibus ab intestato, *d. l. 2. §. 1. quæ et si de filio loquatur*, idem tamen etiam est in extraneo, *Gomez. 1. resol. 2. n. 13. Grass. d. §. q. 3. nu. 7.* Sed quid, si unus purè instituitur, alter sub conditione, an huic etiam tum competet? Distinguo: si conjunctim facta sit hæc institutio, tum heres purè institutus pendente conditione habebit totam hereditatem: si disjunctim, tum purè institutus suam dimidiam, alter pendente conditione bon. possessionem secundum tabulas habebit, *gl. in l. 2. si pars her. per. Bart. in l. planè, §. conjunctim, de leg. 1. Grass. d. §. q. 28. n. 3.* & hoc etiam casu decretum requiri verius est, *Bald. in l. fin. C. qui admitt. Gomez. d. c. 2. num. 15.* c) etiam matris, licet pendeat institutionis conditio, *gloss. in l. 6. hic*, quam vulgò approbari ex Vasq. refert *Gras. d. §. q. 28. in fi.* quod etiam verum putamus generaliter in iis, qui non secundum formam juris civilis instituti sunt: ut probas *elegantè Duar. c. 2. §. 3. hic.* d) §. 1. *Inst. hic*, ubi sub finem *Wes. arg. l. suum heredem. C. de jur. delib. & quibusdam* casibus erat necessaria: ut *sup. ad lit. B. Grass. d. q. 5. §. 28. Duar. d. c. 2. per §. 3. Inst. d. tit. & in eo maxime utilis*, quod iusta sit possessio quam Prætor largitur, *l. 11. de adq. poss. Wes. par. hic Vuls. d. c. 75. n. 8.* e) quia ipsum pro aditione est, *vide last. Rim. ad d. l. fin. C. de bon. poss. contr. tab. num. 618.* ubi per longum confert opiniones, & differentiam rationem investigat. f) *textus in d. l. fin. C. de bon. poss. contr. tab.* quia contraria sunt hæc remedia, & utrumq; a jure Prætorio profectum: & bonorum possessione contra tabulas petitâ, cessat secundum tabulas: non petitâ, iudicium defuncti impletur, *Rim. d. loc. n. 670.* quæ etiam est causa, cur illa præcedat, hæc sequatur, *arg. l. 1. per. hic: aliter Cuj. in nos. Inst. hic, quia prima fueris in edicto.*

V.

Bonorum possessionis ordinariæ ab intestato ordines sunt quatuor: primus liberorum *a*: his deficientibus secundus agnatorum *b*: tertius cognatorum *c*: quartus conjugum *d*. Bonorum possessio extraordinaria illa dicitur, quæ extra successoriaræ dispositionis ordinem ceu vaga constituta datur lege, Scto, constitutione *e*: cujusmodi est Carbonianaf, ventris *g*, & litis agnoscendæ causa quæ datur *h*.

a) *l. 1. §. 1. si tab. test. null. ext. Wes. par. quis ordo in bon. poss.* Superioribus deficientibus, *l. 1. 4. d. s.* ubi verba generalia *Goth. ad rubr. ibid.* rectè autem liberorum prima causa, *d. l. 1. §. 5.* quia etiam vivo patre paternarum rerum domini censentur, *Mynf. 4. obs. 25.* ut consuetudine vel statuto legitima sua privari nequeant, *Geil. 2. observ. 12. Mynf. 6. obs. 44 & resp. 10. n. 43.* unde illa naturâ debita, *l. 36. §. illud, 2. C. de inoff. test.* quod de successione parentum in bona liberorum non æquè dici posse innuit *l. 7. unde lib. b).* h. & à patre cognatorum: nam cognati appellatio generalis & specialis est, *l. 5. unde leg. de qua Ferrand. Adduonf. 1. ex plis jur. 40.* Unde defenditur rectè eorum sententia, qui *l. 12. de juu. & legit.* affirmatè legunt, *Cujac. 14. obs. 11. Rob. 1. recept. 2. Diff. Alc. 3. parerg. 23. Hor. 1. obs. 16. vide etiam Marc. Vertran de jur. lib. c. 27. Gilb. Reg. 2. enam. 13.* c) h. e. per æquamin conjunctorum, *l. 1. unde cogn. ubi ad rubr. nos. Goib.* cognationem etiam adoptio efficit, *l. 1. §. 4. eod.* Unde quæritur est: an hodie adoptio faciat nobiles? Non puto, nisi avus maternus adoptet, *arg. l. pen. C. de adopt. §. 2. Instit.*

cod. vel apud Principem hoc agatur, arg. l. 10. §. 3. de in jui voc. Diff. Bon. Curt. tr. de nobilit. p. 4. col. 3. vers. quid autem in filio legitimus tantum. Tiraq. tr. de nobilit. c. 15. n. 6. qui id indistinctè negant. Diss. aliter Jo. Raynaud. in tr. de nobil. p. 4. q. 5. pr. qui id indistinctè affirmat per l. 6. & 10. de senat.

d) *l. un. unde vir & ux. de qua Alex. ab Alexandro 4. genial. dier. 22. sed quia ex jure novo agnati & cognati simul succedunt, atq; in his quatuor speciebus pleraq; immutata sunt, hujus rei disquisitioni sigillatim destinata est disputatio proximè sequens. Obiter & hoc addo: idèd remotiorem ab usu veteri nunc esse bonorum possessionem veterem, quia hodierni magistratus Prætoribus non assimilantur: ut notant Dec. & Rim. n. 79. & seqq. ad rub. C. qui admitti. Diff. Bald. & alii ibid.*

e) unde etiam ex legibus nominatur, *Grass. d. §. q. 29. ubi id eleganter ad hodiernum usum applicat per tale exemplum: Si per Cæsarem constitutionem in aliquo collegio vel universitate seniori deferatur successio collegæ defuncti, exclusis agnatis vel cognatis: eo enim casu adhuc hodie ad eam recurrendum esset. Requisita ejus sunt, ut deferatur ex legibus novis, civilibus, expressè & specialiter, neq; is qui ea utitur per aliam legem civilem vocetur ad hereditatem. Inf. ad l. fin. C. unde legit. n. 7. ex quo ita magis communiter receptum notat Grass. d. q. 29. vide s. s. ut ex leg. senat. bon. poss. §. septima. Instit. hic, ibiq; Myns. Alibuf. 1. Iurisp. 24.*

f) ab autore Gneo Carbone Prætorè dicta, *Cuj. par. de Carb. edit. Val. Max. §. exempl. 6 & introducta est ad similitudinem editi contra tabulas, quod in testamentis fœminarum locum non habere constat sup. ex th. 4. adde l. 3. §. 6. d. tit. l. 4. cod. ubi in pr. rectè expungitur negatio ab A. Aug. 2. emend. 3. Zoannet. 1. refut. 3. Datur autem hæc bonorum possessio sitio impuberi, cui status quæstio movetur, dilato status judicio in tempus pubertatis, cum cautione de restituendis bonis possessis, si filius non sit, d. l. 1. §. & s. s. eo. adde Paul. 3. sent. 1. §. 1. ibiq; Cuj. qui verborum trajectionem notat ex collatione l. 3. §. 2. d. tit.*

g) quæ datur uxori, qua in defuncti mariti bonorum possessionem mittitur, donec enixa sit, vel constet eam non esse gravidam, *s. s. de ventr. in bon. poss. mist. Duar. ad tit. C. cod. Wess. par. ibid.*

h) propriè exheredato competens, qua mittitur in audam bonorum defuncti possessionem, donec probet se illegitimè & injustè exheredatum: quod Dd. & ad alios casus extendunt, ut institui & ordinari possit judicium, *Myns. ad d. §. septima, in pr. Sneyd. ibid. n. 11. vide Gov. 2. var. lect. 6. Grass. d. §. 4. fin. qui arduam quæstionem appellat.*

VI.

Bonorum possessionem agnoscere possunt *a* municipia, societates *b*, pater infantis *c*, tutor pupilli *d* nomine, procurator *e*: quin & filius familiaris ignorante *f* patre, pupillus *g*, mulier, servus *h*. Agnoicitur porro intra tempora legibus præscripta *i*, & hodie quidem sola contestatione apud judicem facta *k*.

a) etiam nondum delatam? *vide alleg. l. ult. C. qui admitt. ibid.* properantius exeratur, cui non obstat *l. 1. cod. l. in plurium, de adq. her.* Bonorum possessio delata quæ propriè dicatur, *vide l. 151. de V. S. Alex. Inf. Dec. ad l. 1. C. qui admitt. Dissens. Sap. ibid. Alc. in d. l. 151. aliter Bellon. 2. supput. 16. latè Rim. ad d. l. 1. nu. 25 & seqq.*

b) imò & syndicus eorum nomine, *l. 3. §. 3. ubi gloss. hic, de horum scientia vide l. 14. ad municip.*

c) *l. 7. hic, l. un. de bon. poss. fur.* d) & quidem solus, *d. l. 7. §. 1. l. 11. hic, l. 7. C. qui admitti. non item repudiare potest, l. 8. hic, l. 1. §. 4. de success. edit. Myns. ad tit. Instit. de aut.*

aut. tut. e) etiam non habens speciale mandatum, d.l.3. *bic*, ubi gl. & Bart. in fin. cujus rei rationes varias ex diversis affert *Rimin. in d.l.1. num. 479. & seqq. Bellon. 3. supput. 3.* putat reddi sufficientem non posse: cum hereditas adiri per procuratorem nequeat, vide *sup. disp. 12.* f) l.1. *C. qui admitt.* etiam eo invito, l. ult. *C. de bon. qua lib.* nec obligatur filius patre postea ratum non habente, arg. d.l.1. & l. fin. *Instit. de bon. poss.* (Diff. Dec. & Zuchard. ad d.l.1. ubi vide *Rim. n. 73.*) et si in contractibus secus sit, arg. l. non debet, de R.I. ibi gl. *Dl. vide & Bellon. 3. supput. 2.* Illud etiam notandum: quod repudiatio filii expressa patri non præjudicat: tamen, quæ inducitur ex lapsu temporis, præjudicat, etiam jure novo, l. fin. in pr. *C. de bon. qua lib. vulgò Dd. in l. u. qui, §. fin. de adq. her. Diff. Inf. ibid.* quod tamen rectè limitant Bart. in d.l. u. qui. *Alex. in d.l. 1. C. qui admitt. notab. 5. Rim. ibid. nu. 288.* si malitiosè filius finat tempora præterlabi, arg. l. recusare, de adq. her. *Diff. Dec. Niger, Zuchard. in d.l. 1. Pol. in tr. subdit. in subst. vulg. p. 3. n. 39.* g) l.7. *C. qui admitt. cui non obstat §. 1. Instit. de ant. tut.* h) l.7. *bic. vide Don. 7. comm. 6.* Illud hic generaliter adjiciendum, quoties lex, Sanatus consultum vel constitutio prohibet capere hereditatem semel delatam, toties & bonorum possessio cessat, l. 12. *bic. Duar. c. 4.* i) §. 4. *Instit. hic, l. 1. §. 12. de success. adict. l. fin. C. qui admitt.* ne creditoribus mora longior fieret, d.l. 1. pr. & §. septima *Instit. d. s. uti lia, §. & si intra. 5. Instit. d. s. ubi Dd. Vlp. l. 2. quis ordo in poss. servet. adde l. 1. ff. de divers. temp. præscr. ubi Goth. Zaf. ignorantia non currentia, l. si plures 9. ff. bon. poss. l. quamdiu §. C. qui admitt. fac. l. 14. ff. eod. l. 8. C. d. t. nisi jus (cujus ignorantia ne in damnis prædest, l. cum quis 10. C. de jur. & facti ignor. ubi Duar. l. regula 9 §. si quis jus. ff. eod. l. error. C. ad l. Falc. l. si per ignorat. l. fideicommissum, C. de cond. indeb. quib. non obstat l. 7. 8. ibi amittendæ. ff. eo. Baro in §. 1. *Instit. quib. mod. re. Duar. in rub. d. s. concl. 4. Don. lib. 1. comm. jur. c. 21.*) nescienti, l. 10. ff. de bon. poss. l. 6. C. qui ad l. 1. & d. l. 9. de jur. & f. *Guil. lib. 2. obs. 48. n. 22.* Tutoris scientia an pupillo noceat, vide l. 7. in ff. de bon. poss. cui non obstat l. 5. ff. de jur. & facti ignor. An patris filio, l. 3. ff. quis ordo in poss. l. unie. de bon. poss. fur. cui non obstat d. l. 7. in ff. *Cuj. obs. 8. lib. 14. Duar. de bon. poss. c. 6. Goth. in l. 2. C. qui admitt.* k) solemnibus in eam rem comparatis à Constantino amputatis, all. l. fin. *C. qui admitt. §. fin. Instit. de bon. poss. ubi Theoph. Cuj. obs. lib. 17. c. 19.* non tamen quoad decretalem, ad quam ista l. fin. *Amh. ff. haud pertingit, Don. d. l. 7. c. 14. Cuj. in not. verbis, dies utiles. Wes. ib. n. 4. eleganter Duar. c. 5. de bon. poss. Diss. communiter Wes. de bon. poss. n. 11. ibid. antiquata.* Judicem dum dico, quemlibet intelligo, d. l. f. ubi Goth. vide omnino *Don. d. c.* ubi ritum veterem depingit. An verò tempora ista in favorem creditorum constituta à prætore coarctari possint, ita ut iis elapsis bon. poss. heredes cadant? non puto præcipitandos, d. l. 1. §. largius, de succ. ed. ibi sane *Inf. in Rub. C. eod. n. 5. Duar. eo. Roncheg. in §. cum igitur, n. 2. Instit. & c.**

DISPUTATIO XVI.

De hereditatibus quæ ab intestato deferuntur.

Respondente Joanne à Linzingen Hasso.

THESIS I.

Successio ab intestato a, quæ propriè legitima dicitur b, est extra casum ultimæ voluntatis c defuncti hereditatis acquisitio d. Ejus nunc quidem

dem e gradus sunt quinque; *f. Primus* est descendendum sive liberorum gradus & quidem liberi ex justis nuptiis procreati si sint primi gradus, in capita; ulterioris gradus, sive soli sint, sive cum primi gradus liberis concurrant, in stirpes vocantur *h.*

a) intestatus is, qui vel ab initio testamentum non fecit, aut quia noluit, aut quia non potuit, *l. de suis & leg.* vel non ritè fecit, *l. 23. C. de fideic. l. 21. C. de test. arg. l. 2. de aut. sut. l. 8. §. 8. ad Vell. & id quod fecit ruptum irritumve factum est, s. r. de injur. rupt. irr. test. vel cui heres nullus extitit, l. 21. & ibi not. de testam. Rim. ad l. 9. C. de collat. n. 316. item pr. Inst. hic, & s. t. Inst. qu. mod. test. infirm. Imò & ex post facto per bon. poss. contra tabulas & querelam inofficiosi intestatus quis efficitur, §. quos. Inst. de b. poss. l. 17. C. de collat. s. t. de inoff. test. gl. in d. pr. Inst. hic, verb. extiterit. Forst. r. hic, c. intestatus quis dicatur, pag. 46. Unde infertur: si statuto bona intestari certis agnatis deferantur, & pupillus vel furiosus moriatur, eos tum intestatos dici, Bart. in l. 1. pr. de suis & leg. Alc. in l. 64. de V. S. Forst. d. loc. arg. l. 4. qui pet. sut. l. 14 §. fi. ad l. Falc. l. 27. C. de testam. l. 10 pr. de reb. dub. Diff. Cyn. & Alb. in l. 2. C. qui test. fac. Nic. Neap. in l. 50. ad Treb. aliter Sal. Fulg. Corn. ad l. 19. C. de jur. delib. quos refellit Io. Fab. ad §. 1. Inst. hic. Item mortuus quis ab intestato in dubio præsumitur, Fulg. Alex. Corn. Rom. Ias. Cagnol. ad l. 9. C. de collat. Guil. Mayner. ad c. quamdiu, de R. l. n. 43 arg. l. 2. de jur. & fact. ignor. (Diff. Rom. in d. l. 9.) et si in eo loco fieri soleant crebri testamenta, Curt. Sapia, Rim. in d. l. 9. Dissent. vulgò Dd. b) quia meræ dispositionis legis innititur, non voluntati testatoris expressæ, s. t. D. & C. de leg. her. item de suis & leg. s. t. Inst. hic. Nov. 188. vulgò Dd. in l. un. C. quando non pet. part. Gul. Ben. in c. Raynuitius, verb. in uxore, de test. n. 47. Diff. Alc. in l. 130. de V. S. & 4 par. ad 7. Rim. ad d. l. un. n. 6. & seqq. quibus bene respondet Forst. in 2. dvois. success. pag. 6. c) cujus causa prior, l. 39. de adq. her. l. 90. de R. l. l. 8. C. comm. de success. (scilicet est in jure Prætorio, quo, pendente lite de testamento, aliquando præfertur hæres ab intestato, l. un. §. fin. si tab. test. nulla ext. l. 7. §. fin. de Carb. ed. l. si de lib. & post.) quia libera debent esse hominum suprema elogia, l. i. C. de SS. Eccl. Unde filia dotata, vel statuto à successione patris exclusa, nihilominus admittitur ex testamento, vulgò Dd. ad l. fin. C. de pact. Forst. d. r. c. quando succ. ab intest. locus sit, pag. 45. d) Vulg. i. jurisf. 74. cujus causa amplior, & unde norma rumpendi testamenti descendit, arg. l. 14. de inoff. l. 4. §. 1. de b. p. contra tab. Unde filia statuto à successione patris extantibus fratribus exclusa, querelam inofficiosi non habet, arg. l. 6. §. l. 14. de inoff. test. Bart. in l. fi. ad Tertyll. Io. Plat. in §. eadem. Inst. hic, n. 20. imò nec supplementum legitimæ petit, arg. l. 30. 34. C. de inoff. test. Corn. 2. cons. l. n. 14. e) olim enim sui excludabant emancipatos, masculi scilicet æminas, agnati cognatos, s. t. Inst. hic, & ita seq. postea emancipatis subvenit Prætor, tit. de conj. cum emanc. lib. l. i. unde lib. ex filia nepotibus consumuit l. 9. C. de suis & leg. reliquis verò Just. in l. fin. C. eod. & Nov. 118. f) descendendum nempe, ascendendum, collateralium, conjugum, fisci: de quibus mox ordine dicetur. Removetur igitur affines, l. 7. C. comm. de succ. nutritores, l. 10. & aut b. seq. aod. tutores, si pupillus absque heredibus legitimis decesserit, argum. dd. l. Bart. & Cagnol. in l. 74. de R. l. Diff. Acc. ibid. Bald. Ang. Casf. in d. l. 10. circa affines tamen excipie casum l. 5. C. comm. de success. de quo vide Cuj. 12. obs. 7. Hos. 6. obs. 9. g) argum. l. 12. de suis & leg. l. 7. §. fin. si tab. test. nulla ext. & quidem hodie omni lexus emancipationis quæ differentia remota, ut dixi ad lit. E. vide aut b. in successione. C. de suis & leg. Nov. 118. succedunt & monachi parentibus ab intestato, l. 56. §. 1. de episc. & cler. Liberorum appel-*

appellatio filios filiasq; , nepotes neptesq; & ultra descendentes hîc comprehendit, 220. ibiq; *Alc. Gosh. Gæd. de V. S. §. fi. Inst. hic, §. sed sui, ibi: si quis intestatus. Inst. de her. qual. §. diff.* Unde tamen non rectè inferitur: filio abstinentem nepotem admitti de jure civili, atq; ita hodie successorium edictum habere locum in descendantibus agnatis: vide l. 6. C. de leg. her. fin. C. unde lib. Cuj. 4. obf. 6. Diff. gl. & vulgò Dd. in d. l. fin. Ramin. bid. n. 308. Vacun. 3 declar. 49. An nepos post mortem avi conceptus, ad ejus hereditatem admittetur? Omnino: arg. l. 69. §. 2. de leg. 2. Nov. 118. c. 1. vers. licet, §. 8. Inst. hic. Alc. n. l. 195. de V. S. Forst. in 1. cas. quo lib. à succ. par. arcuatur, pag. 100. Diff. vulgò Dd. h) cum filius. Inst. hic. Nov. 118. c. 1. l. 2. C. de sus & leg. illi jure proprio, hi jure representationis. §. 6. vers. & quis. Inst. hic. & quidem in infinitum, non obstante d. §. cum filius, Diff. Ant. Fab. Myns. ibid.) Quod & in feudis verum esse eleganter defendit Schrad. r. feud. p. 7. c. 5. num. 41. arg. c. 1. vers. strenuus, de feud. cognit. Quid in allodialibus de jure axonico? et si hoc jure jus representationis nepotibus non videtur competere per extum ad literam, tande lib. 1. art. 5. tamen rectè gl. ibid. id correctum esse asserit, idq; et gl. tande lib. 1. art. 16. & gl. fin. Weichb. ars. 63. adde Gæden. conf. 69. Schurff. l. conf. 73. nu. 2. idq; usu quotidie etiam in terris, quæ jure Saxónico utuntur, servari videmus: in collateralibus autem secus est, ut dicitur infra th. 5. lit. A. Sed ad jus commune recundo, quid in liberis ex diversis matrimoniis? unaquæque soboles donationem propter nuptias vel dotem sui parentis præcipuam habet, in aliis eodem modo, ut in dictum, succedunt, l. 4. C. de sec. nups. Nov. 22. Grass. §. successio ab intestato, q. 17. n. 1. lepos autem natus & conceptus post mortem avi, quando eidem succedat, etiam in casu, quo pater hereditati renunciavit, vide Surd. decif. 230 per totum.

II.

In legitimatis distinguendum, ut parentibus legitimati per subsequens matrimonium a cum reliquis b per omnia c succedant d: legitimati ex rescriptum principis e tum demum admittuntur, si nulli ex iusto conugio liberi parenti supersint f. Adoptivi durante adoptione indistinctè tri adoptivo succedunt g: iidem emancipati tum demum admittuntur, ab ascendente facta fuerit adoptio, & emancipatio fiat patre naturali ortuo i: in arrogatis hoc speciale, quodd ii emancipati in quarta minimùm bonorum parte succedunt k.

a) etiam in articulo mortis contractum, Covar. tr. de sponsal. p. 2. §. 2. c. 8. nu. 2. vil. 2. obf. 141. n. 8. Forst. tr. hic, lib. 2. pag. 170. arg. l. 10. C. de nat. lib. junct. l. 2. C. de nups. A. in l. si quis, de lib. & post. n. 4. Diff. Bald. in l. eam quam. C. de fideic. etiam interveniente matrimonio medio, arg. l. 20. solut. matr. l. 36. 41. de jur. dot. Zas. tr. feud. p. 8. n. 76. Borch. sr. id. c. 7. n. 49. Ant. de Rosel. sr. de leg. lib. 1. c. de caus. mater. n. 44. Lud. de Sard. tr. de natural. c. de legit. per ver. matr. nu. 6. Covar. d. c. 8. §. 2. num. 15. A. Gabr. de legit. concl. 1. vide latè utramq; partem Forst. d. lib. 2. pag. 171. & seqq. b) si nati sint ex alia si ex dem matre, latè Tiraq. ad l. si unquam. C. de revoc. don. verb. donatione, n. 276. Grass. d. §. 9. n. 4. c) c. tanta, qui fil. legit. l. 5. 10. C. de nat. li. §. quibus. Inst. hic. Nov. 89. §. reli. adeo q; testamentum rumpunt, Grass. d. q. 19. num. 3. Et hæc vera sunt etiam stante tuto, quo superstitis masculi foeminas excludunt, Tiraq. in d. l. 3. verb. susceperis, nu. Grass. d. q. 19. n. 6. Diff. Caser. ad l. fin. C. qui ven. ar. Unde consequens est, veriore esse orum sententiam, qui filius filiorum veris & non fictis per substitutionem vocatis,

SS

tis,

vis, etiam legitimatos per subsequens matrimonium vocari tradunt, *Tiraq. in l. si a-
quam, §. susceperit, nu. 45. 85. 95. Clar. §. feudum, q. 82. Covarr. p. 2. de matrim. §. 2. c. 8. n. 21. Ca-
cher. decif. 154. in fi. Bèr. decif. 159. n. 9. Diff. multi, quos vide apud Tessauro. decif. 196.* d)

An etiam in jure primogenituræ legitimatus nato postea ex legitimo matrimonio præferetur? dixi p. 1. disf. 2. sh. 7. lit. B. cujus loci sententiam pulchre defendit Forst. d. lib. 2. pag. 177. Contrariam receptiorem & veriore dicit Valsq. de succ. progr. §. 2. nu. 89.

e) quod hodie facere possunt etiam comites Palatini ab Imp. creati, si in spe-
cie id eis concessum: unde in instrumento legitimationis per eos factæ tenor litera-
rum concessionis Imp. inseritur, *argu. eorum qua in simili notantur sup. p. 1. disf. 4. sh. 5. lit. A.* Illud obiter addo: dignitatem illam Com. Pal. esse personale: quam tamen no-
vo exemplo Maximil. II. hereditariam tribuit Jo. Cratoni à Krafftheim, 3. Imp. ar-
chiepiscopo & consiliario. *Matth. Dresser. in orat. de vita d. Craton. adde de hac legitimatone
sup. dicta p. 1. disf. 2. sh. 6. in fi.* f) *auth. item sine. C. de nat. li. Nov. 89. §. illud tamen.*

etiam si non citatis ad hoc agnatis facta sit legitimatio, *Covarr. d. c. 8. §. 9. nu. 7. Graff.
d. q. 19. num. 9.* Illud tamen usu receptum est, ut legitimati succedant cum filiis postea
natis, *Geil. 2. obs. 144. num. 5. vulgè Dd. Graff. d. q. nu. 10.* quod de jure subsistere non pu-
taverim, sed quoad hunc effectum revocari legitimatorem, ut voluit Dyn. in *lex fa-
cto, de vulg.* eodemq; inclinat Tiraq. in d. l. verb. *donatione, nu. 281.* Imò & statuto ex-
cludente fœminas, hoc modo legitimatos non contineri rectè dicitur, idq; Camera
probat, *testo Geil. 2. obs. 140. n. 6.* magis communiter Dd. *Graff. d. q. 19. n. 12. Diff. Bald. in l.
si. vers. fuit quæstrum. C. de fideic. & alii à Geil. & Graff. allegati, vide Myns. 3. obs. 26.* g)

§. 2. *Inst. de adopt. l. pen. C. cod.* quod etiam verum est, si adoptans liberos ex justo matri-
monio superstitites relinquit: nam nihilominus adoptatus cum iisdem ad partes vi-
riles vocatur, l. 5. C. de suis & legitimis. nec id mutat auth. in successione. *verb. sola natu-
rali, C. cod. notat Forst. d. tr. pag. 127.* Imò etiam verum hoc est, si adoptans patrem ha-
beat sibi superstitem, *arg. §. 1. Inst. hic.* nisi in fraudem parentum adoptio facta sit, *arg.
l. 1. C. de inoff. don.* h) aliàs enim perinde est, ac si adoptatus non fuisset, l. 10.
§. fin. autem, C. de adopt. *arg. l. 36. l. 196. de R. I.* & adoptivus filius est fictus tantum & ima-
ginarius. *Bald. in l. 22. de adopt.* cujus rei effectus v. *sup. p. 1. disf. 2. sh. 10. per tot.* i)

tum enim emancipatio adoptivo non nocet, ac proinde tam patri quàm avo succe-
dere eo casu potest, *auth. in successione, C. de suis & legitimis. Nov. 118. §. nullam, arg. l. 1. §. si im-
pubere, de collat. arg. l. 8. de R. I. §. fin. Inst. de leg. agn. sur. Ang. in d. §. 2. Inst. de adopt. & l. 10. C.
cod. correctæ est per Nov. 118. notat bene Forst. d. tr. lib. 2. pag. 133. Diff. Acc. in d. l. pen. §. si verò,
pr. verb. reverri.* Illud generaliter verum, à quocunq; quis adoptetur, quod successio-
nem patris naturalis non amittat, *dd. l. Forst. d. loc. adde l. 2. §. liberi, ad Terryl. d. l. pen. §.
fin. Wespar. C. de adopt. n. 5.* k) dico minimum, *arg. §. 3. vers. sed et si. Inst. de adopt.*

aliàs enim succedit cum liberis aliis, ut *sup.* sus enim adoptionis quoad arrogatio-
nem veterem, Just. intactum reliquit, *Aut. de Rosell. tr. hic. n. 67. Wespar. de adopt. nu. 6.
in fin. Graff. d. §. q. 21.*

III.

Sequuntur liberi illegitimi: & ex his quidem naturales tantum a ju-
stis liberis & uxore non extantibus b patri succedunt in sextantem here-
ditatis c: matri autem succedunt ex Senatusc. Orfitiano vel soli, vel in
partes viriles cum justis liberis d. Spuriū à patre nihile, à matre verò rectè
heredi-

hereditatem capiunt f: incestuosis, nefariis, adulterinis, ne quidem aliena debentur g.

a) naturales in stricta significatione sunt nati ex concubinato, *url. l. 1. C. de concub. sive confortio servili concubinatus jure civili permittus, i. sis. D. de concub. ubi Wes. n. 3. l. 144. ubi Gædd. num. 9. de V. S. Palaot. de spur. c. 11. § 12. Coras. i. misc. 3. n. 4. quid à matrimonio differat vide sup. disp. 6. sb. 7. lit. E. Atque hic quidem concubinatus simpliciter jure civili sublati non est, Forst. de nat. lib. (Diff. multi per Nov. 18. c. 12. §. 5. junct. 7a Nov. 14.) imò ne quidem jure Canonico, c. 15. qui non habet c. Christiano dist. 34. Forst. l. loc. pag. 14. (Dissent. vulgò omnes per c. nemo, 32. c. 4.) Ergo & hodie erunt liberi naturales, arg. dd. ll. (Diff. Cujac. 5. obs. 6. in fin. quo loco malè emendat l. 16. §. 5. quæ ut indign. vide Ant. Fab. 3. conj. 14.) interim verum, concubinatum ut à Deo prohibitum in Rep. Christiana non ferendum: arg. *epist. ad Hebr. 13. vers. 4. juncto Matth. 5. vers. 31. & 19. vers. 7. Marc. 10. vers. 4. Luc. 16. vers. 18.* facit etiam juris nostri principium, ad quod omnia in specie sancita referti par est, quo jubemur honestè vivere. *Wes. ad §. 3. Inst. de just. & ur. n. 1. Rob. 3. sent. 12. Don. 2. comm. 1.**

b) quæ distinctio à just. introducta Nov. 39. c. 12. §. 4. *auth. licet, C. de sec. nupr.* etsi enim jure Digest. testamento illis relinqui poterat, *l. fin. de jur. delib. l. 45. §. 1. de vulg.* tamen ab intestato nulla eorum habebatur ratio, donec *l. 1. C. de nat. lib.* unam unciam, Justinianus duas tribueret, *d. Nov. 89. Forst. d. tr. p. 146. contra Ale.* atque secundum hanc distinctionem communis opinio intelligitur à Grass. d. §. 9. 18.

c) Nov. 89. c. 12. §. 4. *auth. licet.* quod etiam de jure canonico procedere asserunt Canonist. in cap. *lator. qui fil. sint leg. teste Rod. Suarez. l. 1. tit. de todo Monde, n. 10. & 12. Benu. Stracha add. ad Gome. conf. 166. n. 5. Grass. d. §. 9. 18.* Hoc tamen ad nepotes non extendi debet, *l. fin. C. de nat. lib. Fr. Cremon. singul. 22. Forst. d. tr. c. de succ. nat. in bona patr. nas. conclus. 3. pag. 152. (Dissent. Bald. Salic. in d. l. fin. Ioan. Bapt. Cacialup. ad l. pen. C. ad Oris. Covar. epit. de sponsal. p. 2. c. 8. §. 4. n. 10. Grass. d. q. 18. n. 3.)* nù ista ratio fortè iis successio deferatur, modò per id legitimi non defraudentur omnino, arg. *l. 9. de just. & jur. & d. Nov. 89. c. 12. §. 4.* si enim Just. licuit eos vocare in duas uncias, cum ante nihil obtinerent, cur non liceat statuto eos vocare in partes ampliores? *Diff. vulgò Dd. Fr. Vir. 1. opin. 298. Soar. lit. N. nu. 8. Grass. d. q. 18. n. 5.*

d) *l. pen. in fin. ad SC. Oris. t. 1. Inst. s. od.* atque præteriti querelam intentare possunt, vulgò *Dd. in d. l. pen. Forst. c. nat. fil. qu. succ. matr. pag. 152. Grass. d. q. 18. num. 7.* idemq; fuerit in bonis aviæ maternæ, arg. *l. 8. unde cogn. Vafq. de succ. treat. §. 10. num. 494.* Illud addo: naturales patri agnatos non esse, §. *vulgò. Inst. de succ. cogn.* ideoq; non nisi patre concedente insignia ejus gestant, *Bald. in l. 6. qui sui vel al. jur. Bart. in l. 195. de V. S. Alu. in c. ceteri; quis duc. march. com. & quidem cum signo aliquo, quo naturalitas læsa denotetur, Nic. Vbold. tr. hic, nu. 53. Palaot. tr. de spur. c. 54.*

e) quia ne quidem habere patrem intelliguntur, *l. 23. de stat. hom. arg. l. 5. de in juu voc. §. pen. Inst. de nupt. l. 2. 4. unde cogn. Forst. d. tr. c. de succ. spur. pag. 243. & seqq.* Si tamen statuto successio paterna iis deferatur, eo casu, quo de patre quoad factum constar, puto ea que successuros, per ea que tradit Palaot. d. c. 54. *Diff. vulgò Dd. Nic. Vbold. tr. hic, nu. 39. & seq. Forst. d. c. pag. 246.* Addamus hîc aliam questionem penè quotidianam: An si probatum sit eum, quem mulier nominat, esse patrem filii, vir ille teneatur spurium alere? quod licet jure civili negandum videatur, arg. *auth. ex complexu. C. de incest. nupr.* tamen contrarium usu servatur, arg. *l. 5. §. 2. & 8. de agnos. lib. Bar. tr. de alim. n. 17. Tessaur. decis. 3. n. 7.* Illud etiam puto non male defendi posse: propriè nec juris nec facti infamia spurios notatos esse, etsi non ne-

vis, etiam legitimatos per subsequens matrimonium vocari tradunt, *Tiraq. in l. si an- quam, §. si superis, nu. 45, 85, 95. Clar. §. feudum, q. 82. Covar. p. 2. de marim. §. 2. c. 8. n. 21. Gacher. decis. 154. in fi. Bér. decis. 159 n. 9. Diff. multi, quos vide apud Tessaur. decis. 196.* d)

An etiam in jure primogenituræ legitimatus nato postea ex legitimo matrimonio præferretur? dixi p. 1. disp. 2. sb. 7. lit. B. cujus loci sententiam pulchrè defendit Forst. d. lib. 2. pag. 177. Contrariam receptiorem & veriorem dicit Vasq. de succ. progr. §. 2. nu. 89. e)

quod hodie facere possunt etiam comites Palatini ab Imp. creati, si in specie id eis concessum: unde in instrumento legitimacionis per eos factæ tenor literarum concessionis Imp. inseritur, *argu. eorum que in simili notantur sup. p. 1. disp. 4. sb. 5. lit. A.* Illud obiter addo: dignitatem illam Com. Pal. esse personalem: quam tamen novo exemplo Maximil. II. hereditariam tribuit Jo. Cratoni à Krafftheim, 3. Imp. archiatro & consiliario. *Mastb. Dresser. in orat. de vita d. Crator. adde de hac legitimacione sup. dicta p. 1. disp. 2. sb. 6. in fi.* f)

auth. item sine. C. de nat. li. Nov. 89. §. illud tamen. etiam si non citatis ad hoc agnatis facta sit legitimatio, *Covarr. d. c. 8. §. 9. nu. 7. Grass. d. q. 19. num. 3.* Illud tamen usu receptum est, ut legitimated succedant cum filiis postea natis, *Geil. 1. obs. 144. num. 5. vulgò Dd. Grass. d. q. nu. 10.* quod de jure subsistere non putaverim, sed quoad hunc effectum revocari legitimacionem, *ut voluit Dyn. in l. ex facto, de vulg.* eodemq; inclinatur *Tiraq. in d. l. verb. donatione, nu. 281.* Imò & statuto excludente feminas, hoc modo legitimatos non contineri rectè dicitur, idq; Cameta probat, *teste Geil. 2. obs. 140. n. 6.* magis communiter Dd. *Grass. d. q. 19. n. 12. Diff. Bald. in l. si. vers. suis quasitum. C. de fideic. & alii à Geil. & Grass. Allegati, vide Myns. 3. obs. 16.* g)

§. 1. Inst. de adopt. l. pen. C. eod. quod etiam verum est, si adoptans liberos ex justo matrimonio superstites relinquit: nam nihilominus adoptatus cum iisdem ad partes viriles vocatur, *l. 5. C. de sus & legitimis.* nec id mutat aurb. in successione, *verb. sola naturali, C. eod. notat Forst. d. tr. lib. 2. pag. 127.* Imò etiam verum hoc est, si adoptans patrem habeat sibi superstitem, *arg. §. 1. Inst. hic.* nisi in fraudem parentum adoptio facta sit, *arg. l. 1. C. de inoff. don.* h)

aliàs enim perinde est, ac si adoptatus non fuisset, *l. 10. §. fin. autem, C. de adopt. arg. l. 36. l. 196. de R. I. & adoptivus filius est fictus tantum & imaginarius. Bald. in l. 22. de adopt. cujus rei effectus v. sup. p. 1. disp. 2. sb. 10. per tot.* i) cum enim emancipatio adoptivo non nocet, ac proinde tam patri quàm avo succedere eo casu potest, *auth. in successione, C. de suis & legit. Nov. 118. §. nullam, arg. l. 1. §. si impubere, de collat. arg. l. 8. de R. I. §. fin. Inst. de leg. agn. sur. Ang. in d. §. 2. Inst. de adopt. & l. 10. C. eod. correctà est per Nov. 118. notat bene Forst. d. tr. lib. 2. pag. 133. Diff. Acc. in d. l. pen. §. si verò, pr. verb. reverti.* Illud generaliter verum, à quocunq; quis adoptetur, quod successi- onem patris naturalis non amittat, *dd. l. Forst. d. loc. adde l. 2. §. liberi, ad Terry. d. l. pen. §. fin. Wespar. C. de adopt. n. 5.* k)

dico minimum, *arg. §. 3. vers. sed et si. Inst. de adopt.* aliàs enim succedit cum liberis aliis, *ut sup.* jus enim adoptionis quoad arrogationem reterem, just. intactum reliquit, *Aut. de Rosell. tr. hic, n. 67. Wespar. de adopt. nu. 6. in fin. Grass. d. §. q. 21.*

III.

Sequuntur liberi illegitimi: & ex his quidem naturales tantum à ju- stis liberis & uxore non extantibus b patri succedunt in sextantem hereditatis c: matri autem succedunt ex Senatusc. Orfitiano vel soli, vel in partes viriles cum justis liberis d. Spuri à patre nihilo, à matre verò rectè heredi-

hereditatem capiunt *f*: incestuosis, nefariis, adulterinis, ne quidem alimēta debentur g.

a) naturales in stricta significatione sunt nati ex concubinato, *ut l. 1. C. de concub. sive consortio servili concubinatus jure civili permittitur, t. sit. D. de concub. ubi Wesf. n. 3. l. 144. ubi Gæd. num. 9. de V. S. Palaos. de spur. c. 11. § 12. Coras. misc. 3. n. 4. quid à matrimonio differat vide sup. disp. 6. th. 7. lit. E.* Atque hic quidem concubinatus simpliciter jure civili sublatus non est, *Forst. de nat. lib. (Diff. multi per Nov. 18. c. 12. §. 5. junct. Nov. 14.) imò ne quidem jure Canonico, c. 15. qui non habet c. Christiano. dist. 34. Forst. d. loc. pag. 14. (Dissent. vulgò omnes per c. nemo, 32. c. 4.) Ergo & hodie etunt liberi naturales, arg. d. l. (Diff. Cujac. §. obs. 6. in fin. quo loco malè emendat l. 16. §. 5. quæ ut indign. vide Ant. Fab. 3. conj. 14.) interim verum, concubinatum ut à Deo prohibitum in Rep. Christiana non ferendum: arg. epist. ad Hebr. 13. vers. 4. junctio Matth. 5. vers. 31. & 19. vers. 7. Marc. 10. vers. 4. Luc. 16. vers. 18. facit etiam juris nostri principium, ad quod omnia in specie sancita referti par est, quo jubemur honestè vivere. Wesf. ad §. 3. Inst. de just. & jur. n. 1. Rob. 3. sent. 12. Don. 2. comm. 1.* b) quæ distinctio à just. introducta Nov. 89. c. 12. §. 4. *auth. licet, C. de sec. nupt.* et si enim jure Digest. testamento illis reliqui poterat, *l. fin. de jur. delib. l. 45. §. 1. de vulg.* tamen ab intestato nulla eorum habebatur ratio, donec *l. 2. C. de nat. lib.* unam unciam, Justinianus duas tribueret, *d. Nov. 39. Forst. d. tr. p. 146. contra Ale.* atque secundum hanc distinctionem communis opinio intelligitur à Grass. d. §. q. 18. c) *Nov. 89. c. 12. §. 4. d. auth. licet.* quod etiam de jure canonico procedere asserunt Canonist. *in cap. lator. qui fil. sint leg. teste Rod. Suarez. l. 1. tit. de toto Monde. n. 10. § 12. Benu. Stracha add. ad Gome. conf. 166. n. 5. Grass. d. §. q. 18.* Hoc tamen ad nepotes non extendi debet, *l. fin. C. de nat. lib. Fr. Cremon. singul. 22. Forst. d. tr. c. de succ. nat. in bona patr. n. conclus. 3. pag. 152. (Dissent. Bald. Salic. in d. l. fin. loan. Bapt. Cacialup. ad l. pen. C. ad Orst. Covar. epis. de spon. al. p. 2. c. 8. §. 4. n. 10. Grass. d. q. 18. n. 3.)* nisi statuto forè iis successio deferatur, modò per id legitimi non defraudentur omnino, *arg. l. 9. de just. & jur. & d. Nov. 89. c. 12. §. 4.* si enim Just. licuit eos vocare in duas uncias, cum ante nihil obtinerent, cur non liceat statuto eos vocare in partes ampliores? *Diff. vulgò Dd. Fr. Piv. 1. opin. 298. Soar. lit. N. nu. 8. Grass. d. q. 18. n. 5.* d) *l. pen. in fin. ad SC. Orst. s. 1. Instit. eod.* atque præteriti querelam intentare possunt, vulgò *Dd. in d. l. pen. Forst. c. nat. fil. qu. succ. matr. pag. 152. Grass. d. q. 18. num. 7.* idemq; fuerit in bonis aviæ maternæ, *arg. l. 8. unde cogn. Vsq. de succ. trent. §. 10. num. 494.* Illud addo: naturales patri agnatos non esse, §. vulgò. *Inst. de succ. cogn.* ideoq; non nisi patre concedente insignia ejus gestant, *Bald. in l. 6. qui sui vel al. jur. Bars. in l. 395. de V. S. Alv. in c. cateri, quia dic. dux. march. com. & quidem cum signo aliquo, quo naturalitas læsa denotetur, Nic. V. bald. tr. hic, nu. 53. Palaos. tr. de spur. c. 54.* e) quia ne quidem habere patrem interelliguntur, *l. 23. de stat. hom. arg. l. 5. de in jur. voc. §. pen. Inst. de nupt. l. 2. 4. unde cogn. Forst. d. tr. c. de succ. spur. pag. 243. & seq.* Si tamen statuto successio paternā iis deferatur, eo casu, quo de patre quoad factum constat, puto jure successuros, *per ea quæ tradid. Palaos. d. c. 54. Diff. vulgò Dd. Nic. V. bald. tr. hic, nu. 39. & seq. Forst. d. c. pag. 246.* Ad damus hic aliam questionem penè quotidianam: An si probatum sit eum, quem mulier nominat, esse patrem filii, vir illè teneatur spurium alere? quod licet jure civili negandum videatur, *arg. auth. ex complexu. C. de incest. nupt.* tamen contrarium usu servatur, *arg. l. 5. §. 2. & 8. de agnos. lib. Bar. tr. de alim. n. 17. Tessa. de decif. 3. n. 7.* Illud etiam puto non male defendi posse: propriè nec juris nec facti infamia spacios notatos esse, et si non ne-

getur inesse illis aliquid maculæ, quod scitè auto alchimiistico alibi Bald. compàrat, l. 6. de decur. Toming. decif. 48. num. 20. & seq. Palaeot. d. tr. c. 55. & seq. H. Piff. i. q. jur. 30. Diff. vulgè d. d. Myns. 4. obf. 31. *Az* in sum. C. ex quib. caus. infam. irrog. n. 3. Afflict. ad c. mat. rales si de feud. fuer. contro. n. 23. Propos. ibid. Cagnol. in l. 5. C. ad Orfit. Caccial. ibid. nu. 78. Bal. d. de Vbal. tr. hic, nu. 45. Tiraq. tr. de nobil. c. 15. num. 30. & seqq. vide etiam Cammergerichs ordnung p. 1. tit. 3. f) §. pen. Inst. ad Orfit. l. 1. §. ult. ad Terryll. (nisi persona illustis sit, d. l. pen. C. ad Orfit.) adde l. 2. 8. unde cogn. g) Nov. 74 & 89. auth. ex complexu, C. de incest. nups. Palaeot. d. tr. c. 34. num. 10. idq; ne quidem jure Canonum mutatum esse defendi haud absurdè potest, c. venerabile, qui fil. leg. Palaeot. d. tr. c. 46. Borch. de regal. n. 8. propter rationes allegatas à Greg. Lopez. 1. animadv. 32. (Diff. vulgè reliqui omnes per c. cum haberet, qui dux. in matr. quam poll. per adul. Covar. tr. de matr. p. 2. §. 6. Geil. 2. obf. 88. n. 4. Cois. in memorab. verb. spuris, Hart. Hartm. in pract. observ. sic. 36. de aliment. obf. 3. Ant. Tessaur. decif. 211. per totum. Forst. d. tr. de succ. ex cois. darn. concl. 3. pag. 261.) eademq; ratione hi à transverfalium successione arcantur, Ang. in §. vulgè, Inst. de succ. cogn. arg. l. 1. §. qui semel. de succ. ed. Forst. d. loc. concl. 5. Diff. 10. Petruc. argu. l. 4. unde cogn. l. 4. §. cognationis, l. 10. §. inter. de grad. consang. & c. Aliter distinguendo diff. Andr. Barbat. in d. l. pen. C. ad Orfit. n. 85.

IV.

Secundus est ascendentium sive parentum a ordo: deficiente enim linea descendentium primùm pater & mater succedunt æqualiter b: quibus non extantibus alii superiores, gradu tamen pares, admittuntur c, aliàs proximior gradu remotiorem excludit d. Cum parentibus defuncti cujuscumque gradus succedunt fratres & sorores defuncti, modò defuncto ex utroq; latere conjungantur e, & id quidem in capita f: item fratrum & sororum prædefunctorum liberi, sed in stirpes g: non etiam nepotes h. Et hæc in iustis parentibus i obtinent.

a) l. 4. §. 1. de in juv. voc. l. 1. pr. l. 10. §. 7. de grad. l. 51. de V. S. unde constat parentes in genere & specie dici: imò abusive etiam cognatos dicimus parentes, Iul. Capitol. in M. Antonin. Lamprid. in vita Alex. unde pro cognatione parentelam dixit idem Capit. in Gordian. quæ tamen significatio à jure aliena est, maximè civili, Forst. d. tr. lib. 3. pr. (Diff. Ang. ad Nov. 120. c. 5. §. 1. errans in Græco sermone: sequitur Barbat. in l. 30. C. de fideic. inf. in l. 2. de in juv. voc.) et si Canones ita interdum loquantur, ut c. ult. qui cler. vel vov. c. 2. hic, & c. Forst. d. loc. Jure porro veteri huic successioni locus non erat, l. 1. §. 9. de suis & leg. l. 9. §. pen. de lib. & posth. l. 195. de V. S. cum enim filii iam proprii nihil haberent, bona eorum jure peculii ad parentes revertebantur, l. 78. de adq. hered. (exceptis castrensibus & quasi, l. 10. 12. l. 18. §. 1. de cast. pec.) uno tamen casu ante consanguineos pater vocabatur, si contracta fiducia filium emancipasset: qui contractus imaginarius defcribitur à Sev. Boër. in Topic. vide Duar. in l. 5. verb. & in bona, de in lit. jur. Forst. d. lib. 3. pag. 271. Postea proprietates bonor. maternorum filiis concessa, l. 1. & passim, C. de bon. matern. l. 11. C. comm. de succ. b) si soli superint, nullis defuncti fratribus vel sororibus extantibus, auth. defuncto, C. ad SCrm Terryll. Novel. 118. c. 2. Olim verò matrem excludebat pater, l. 10. de suis & leg. l. 2. §. 19. ad Terryll. An verò hodie pater usum fr. retinet dimidiæ portionis peculii adventitii matri delatæ? Nego argu. l. 2. C. de bon. matern. l. 6. & fin. C. de bon. qua lib. d. Nov. 118. c. 2. Diffens. Sneider. 2. ord. ascend.

ascend. nu. 14. c) *d. Novell. 118. c. 2.* siue ex linea paterna siue materna pervenerint ea bona, *d. c. 2. vers. si autem plurimi. Forster. d. lib. 3. pag. 276. Mynf. 6. obs. 55. Wesenb. add. ad Sneyd. d. loc. nu. 12. Grass. d. §. qu. 22. nu. 5.* quæ fuit opinio Bald. in *d. aush. defuncto. Diss. Barr. & vulgò pleriq; in aush. itaq; C. comm. de succ. Schurff. 3. conf. 91. nu. 4. Borch. tr. de grad. tit. de success. ascend. Ant. Tessaun. decis. 27.* d) unde est, ut avus maternus patruo in successione præferatur, quoniam gradu propior est, *arg. aush. defuncto. C. ad SC. Tertyl. l. 1. de legis. iur. Tessaun. decis. 5. per totum,* nec locum habet jus repræsentationis *d. aush. defuncto ibi: salva gradum &c. vulgò Dd. ibid. Grass. d. §. 22. nu. 6. Dissent. Inf. Burr. in d. aush.* Hic generaliter notandum, parentes transeundo ad secunda vota bonorum hac successione quæritorum solum usumfructum retinere, *l. 3. §. 1. C. de sec. nups. Nov. 22. c. 46. nisi liberi consenserint, dd. ll. Forster. d. lib. 3. p. 297. Geil. 2. observ. 98. num. 20. nec sufficit consensus unius, Forst. d. loc. sicut nec mariti qui in agone constitutus secunda vota uxori permittit, argu. l. 22. de adopt. Forst. d. loc. Diss. Bald. ad rubr. C. de sec. nups. Geil. 2. obs. 98. num. 18. confer huc p. 1. disp. 8. sb. 10. lit. G.* e) *d. Novell. 118. c. 2.* etiam avo vel avia exclusis. *Ant. de Resol. tr. hic. num. 87. Oliver. Textor. tr. hic. num. 77. (Diss. Chyffan. in consuet. Burg. rubr. 7. nu. 6. Mynf. 6. obs. 41. in pr.) & quod in pronuntiando tamen sequimur, Borch. d. tit. pag. 230.* Notandum hic, quòd de jure Saxon. collateralæ etiam utrinque conjuncti excludantur per ascendentes, *Gæden. conf. 67. & conf. 70. Schurff. 1. conf. 55. m. 3. facis Landrech. libr. 1. art. 17. §. 1. ibiq; gl. & §. de comp. auct. & art. 33. & lib. 3. art. 38. in gloss. circa medium.* Unde statuta siue consuetudines locorum: quæ volunt fratres & sorores eorumve liberos, fratri vel sorori defunctæ succedere, exclusis parentibus: in terris Saxon. non nisi eatenus valent, ut parentibus salva sit legitima, quæ est triens bonorum. *Nov. Elef. Aug. p. 3. c. 12. laud. Wes. 1. conf. 23. addo per discursum Mynf. 6. obs. 43. num. 4. & obs. 43. Menoch. 2. arb. jud. c. 149. num. 13. Tirag. de jur. primog. qu. 52. & qu. 75. num. 7.* f) *d. aush. defuncto d. Nov. 118. c. 2.* g) *Novell. 127. c. 1. Sneyd. in 2. ord. succed. n. 29. Forst. lib. 3. de success. ab intest. c. 7. Dissent. Cujac. in Novell. 118. Borch. tr. de grad. tit. de success. ascend. pag. (mibi) 226.* h) quia privilegium non extendendum contra mentem legis, *aush. post fratres. C. de leg. barr. Grass. d. §. qu. 23. num. 4.* i) cum enim successionis jura soleant esse correlativa, ex liberorum illegitimorum successione intelligetur quid de parentibus illegitimis dicendum sit. *Grass. d. §. qu. 29.*

V.

His deficientibus succedit tertius ordo collateralium: in his primò fratres & sorores defuncto utrinq; conjuncti, nec non fratrum & sororum prædefunctorum liberi: illi quidem in capita, hi verò concurrentes cum illis in stirpes. *a*: non existentibus autem fratribus fratrum liberi soli succedunt in capita *b*. Post fratres utrinque conjunctos vocantur conjuncti ex uno latere, eorumq; liberi. Fratres legitimi tantum non succedunt sibi invicem, nisi ab ascendente fuerint adoptati *d*. Naturales porro & spurii fratribus suis uterinis cum aliis existentibus legitimis suc-

cedunt e. His omnibus deficientibus reliqui cognati gradus ulterio-
ris ex sola f gradus prærogativa vocantur in capitag, & quidem in infinitum b.

a) quia duplici vinculo, agnationis nempe & cognationis defuncto jun-
guntur Nov. 118. c. 3. ideoq; etiam cum parentibus in portiones viriles vocantur, *ut*
dixi th. præced. Grass. d. qu. 23. num. 3. de liberis fratrum vel sororum præmortuorum est
auth. cessante. C. de suis & leg. quod indubitarum est Covarr. tr. hic. concl. 8. num. 7. Grass.
d. §. q. 30. etiam stante statuto, quod agnati masculi gradu proximiores vel concu-
rentes succedant usque in quartum gradum, arg. l. 32. §. fin. ubi gl. & magis communiter
Dd. de leg. 2. Grass. d. loc. & §. fideicommissum, qu. 11. n. 9. De jure Saxo. jus repræsentationis
in collateralibus non attenditur. Landt. libr. 1. art. 3. & art. 17. & lib. 2. art. 12. gloss. in
Widobud. art. 62. Nov. Elect. Aug. p. 3. conf. 18. §. wir wollen aber. Fachs. diff. 25. Coler. tr. de pro-
cess. execut. p. 1. c. 3. nu. 38. Gæd. conf. 71. nec id mutatum est per recessum Imp. anno 1530.
Augustæ factum, ut notat Fachs. d. diff. 25. & ita usus observat, addo Schurff. conf. 1. cent.
2. Reinhard. p. 1. diff. 52. adde tradita per Matth. de Afflic. ad c. omnes filii, si de feud. fuerit.
controv. int. dom. & agn. cui tamen contradicis Dec. 4. conf. 443. sicut & jus Saxon. hac in
parte per supradictam Imperii constitutionem mutatum esse putat, sed perperam.
Myns. resp. 36. nu. 6. In feudis tamen secus est, in quibus nec de juris Saxonici usu fra-
trum filii excluduntur a fratribus simulatone investitis. Ethenrecht c. 32. H. Pistor. 3. qu.
25. in pr. & qu. 43. nu. 2. Sneyd. de 3. ord. succed. d. Nov. Elect. August. p. 3. conf. 18. Wesenb. conf.
13. nu. 51. & conf. 82. num. 19. Schrad. tr. feud. p. 7. c. 7. nu. 14.

b) Novel 118. §. si igitur
vers. sed ipsi, argu. l. 2. §. 2. de ius & legis. Vlp. frag. tit. 26. §. 36. Gaj. 2. Inst. 8. §. 6. Azo in summ.
C. de leg. hered. Jaff. sing. resp. 7. & vol. 1. conf. 4. Myns. 3. obser. 94. Wes. conf. 84. Forst. lib.
4. pag. 332. Ant. de Rosel. tr. hic. nu. 111. Vaud. 1. var. qu. 24. consil. Carol. V. in Comit. Spirens.
anno 1529. communem & tutiorem dicis Vasq. de succ. resol. §. 13. nu. 13. & ab ea nescio cuius
æquitatis prætextu recedendum non esse ait Grass. d. §. q. 30. nu. 4. in fin. & pulchrè per
rationes & auctoritates firmat Ant. Tellaus. decis. Pedemont. 162. per tot. ubi in fin. rectè
extendit etiam ad speciem facti, ubi ex testamento avi nepotes ex filiabus succe-
dunt, si ex una filia unus, ex alia plures sint nepotes, ut nimirum & hoc casu ex eadem
ratione successio fiat in capita: quod notandum. (Diff. plurimi, quos vide apud Tellaus.
Forst. & Grass. d. loc. iisq; adde Sonsbec. tr. feud. p. 9. num. 100. & seqq.) quod &
jure Saxon. verum est, Gæden. conf. 68. Landt. libr. 1. artic. 17. & est sent. post Widobud. tit.
Schwester vnd Brüder Kinder sind einander gleich nahe. Fachs. diff. 28. quod & in successione pa-
trui magni tradit Borch. tr. feud. c. 7. p. 2. n. 83. Quin & in feudis ex simultanea investi-
tura jure Saxon. filios fratrum succedere jure repræsentationis in capita receptus
est, Wesenb. conf. 41. nu. 146. & seqq. & conf. 83. nu. 16. & seqq. Quod si unius prædefuncti
fratris liberi soli extant, illi jure quidem civili fratres & sorores ex altero parente de-
functo conjunctos, item patrum, avunculum &c. excludunt, d. Novel. 118. §. unde
sequens. de jure verò Sax. hi simul admittuntur in capita, Landt. 2. art. 20. Nov. Elect.
Aug. p. 3. c. 18.

c) *auth. post fratres. C. de leg. bor.* ubi distinguendum est inter bo-
na: in bonis enim paternis consanguinei soli, in maternis soli uterini succedunt,
Nov. 84. c. 1. §. 1. & ibi gl. in verb. meliores. vide ibid. Cujac. in aliquid quæ sitis æquali-
ter vocantur: commune ait Gribald. in comm. opin. verb. fratres, Covarr. d. concl. 8. nu. 8.
vers. tercio. Grass. d. §. qu. 32. nu. 1. Forst. d. lib. 4. p. 339. quod de jure Saxon. secus esse putat
Wes. in addis. ad Sneyd. in 3. ord. succed. num. 21. per Nov. Elect. Aug. p. 3. c. 14. Hic & illud.

lingu-

singulariter est observandum, quodd jure Saxon. quoad successionem in bonis hereditariis frater vel soror ex utroque latere excludit fratrem vel sororem ex uno latere tantum, tanquam gradu remotiorem. *Landrecht li. 1. art. 3. §. nun merde. H. Piff. 1. q. 13. Dan. Moller. 2. semest. 5. in fin.* Id tamen ad ulteriores cognatos sive transversales, quorum cum eo, de ejus successione queritur, cognatio *μὲν πλάγος* est, trahendum non est, ut nimirum fratris etiam liberi vel ulteriores in gradum remotiorem transeant, *das wegen des einen Bruders das Elter vmb einen groe jurat gerechnet werde. Ioan. Frider. tr. sing. anst. frat. ab uno. &c.* atque ita aliquoties ego etiam responsum esse memini. In utroque libris tamen sive mundo muliebri (quæ *Gerade* appellatur à veteri vocabulo Germanico *gerade*) quia jus cognationis à matre attenditur, idcirco utriusque soror cum sorore utrinque conjuncta concurrens: sicut in rebus expeditoriis, *hergennette* / quia jus agnationis à patre attenditur, frater ex latere patris tantum conjunctus concurrens cum conjuncto utrinque, per rationem Baldi, quam vide apud Moller. d. c. 4. in pr. d) quia extranei adoptio hodie respectu successionis nihil operatur, l. pen. C. de adopt. *Sneid ad tit. Inst. hic. de succ. frat. leg. tantum, Forst. d. lib. 4. c. de succ. transv. legi. p. 348.* e) §. *vulgo. Inst. de succ. cogn. distinguendum* tamen, ut si ex parte patris sibi invicem conjuncti sunt, sibi minimè succedant, *ut sup. th. 3.* at si ex parte matris conjungantur, tum demum procedat assertio, *arg. l. 4. unde cogn. Covar. in epit. 4. decr. p. 216. §. 5. nu. 19.* An procedat hoc etiam in natis ex damnato coitu? Negandum videtur, cum comm. quam refert Sneyd. *Inst. hic. de succ. frat. incest. Diff. Cov. d. loc. n. 19. Grass. d. §. q. 34. in fin.* f) nullum locum habente jure representationis, quia non agitur de successione ascendens simpliciter, §. *fin. Inst. hic. §. hoc etiam. Inst. de leg. agn. succ.* Quid si concurrant patruus ex utroque latere, & patruus ex uno tantum? Verius est aequaliter inter eos dividi hereditatem: est enim casus singularis, in quo duplicitas vinculi non attenditur, *arg. l. 13. §. 2. vers. exceptis, C. de leg. her. Cov. d. loc. n. 9. Wurmbf. 2. pract. obs. tit. de succ. obs. 3. Grass. d. §. q. 35.* g) d. *auth. post fratres. C. de leg. her. d. §. fin. Inst. hic. l. 2. §. 2. de suis & leg.* h) *arg. l. 2. pr. juncto §. 1. de suis & leg. probat satis expresse §. ceterum, Inst. de succ. agn. ubi Wesf. Nov. 118. c. 3. verb. omnes deinceps. Forst. 3. de succ. ab int. 10. Baro ad §. ult. Inst. de servil. cognat. Donell. 9. comm. 4. quod videtur etiam jus Saxon. probare, art. 19. ubi *glo. lar. lib. 1. adde Wesf. in addit. ad Sneid tit. Inst. de legit. agnat. succ. & ad tit. Inst. de her. qua ab intest. defer. sub rub. de tertio ordine succeden. num. 40. Diff. Myns. post Ang. Plat. Fab. in d. §. Mathesil. tr. hic. n. 91. & vulgo Dd Grass. d. §. q. 33. vers. sed quare, Schra. tr. fond. p. 10. sect. 19. n. 44. ubi copiose allegas. adde diff. jur. civ. & Sax. 1. diff. 30. & 2. diff. 34. Schur. hic. in 12. pr. Geil. 2. obs. 150. n. 1.**

VI.

His quoque non repertis *quartus* ordo succedendi est conjugum invicem a, ubi in primis statuta locorum b & pacta dotalia c considerabuntur. Sed & si matrimonium sine dote sit contractum, & maritus defunctus dives fuerit, uxor verò superstes inops, tum uxor marito unà cum liberis, succedit in quartam, si liberi sint tres: in partem virilem, si liberi sint plures d. *Ultima* tandem est filii successio, modò is bona vacantia intra quadriennium agnoscat e: excludit autem fiscus quandoque propiores, puta si hereditatis facti sint incapaces f: quod olim in bonis damnatorum simpliciter obtinebat, hodie non item g.

a) *l. un. unde vir & uxor. l. un. C. cod. l. 20. de episc. & cler. facit l. x. de rit. nups. & quodd aliàs etiam confors consorti succedit in eo quod à Principe donatum est, l. un. C. si lib. imp. soc. s. t. C. de her. navi. idemq; in sponsa de presenti dicendum, l. 13. rer. amo. l. 15. de cond. & dem. l. 30. de R. l. Bald. in l. 42. C. de episcop. & cler. Nic. V. bald. tr. hic. p. 3. num. 3. Geil. 2. obs. 80 per tot. (Diff. alleg. ibid. num. 2.) adde Grass. d. §. q. 38. num. 2. non in concubina, l. 17. rer. amo. l. 32. de donat. Fab. de Pepis ad a. u. b. praterea, C. und. vir. num. 7. non in conjugē qui conjugem interfecit, etiam iusta ex causa, argum. l. 5. §. 1. de furt. Grass. d. q. 38. n. 4. Diff. Forst. lib. 5. concl. 1. pag. 454.* b) *arg. l. 9. de iust. & iur. Nov. El. Aug. p. 3. const. 20. in princ. Sed quid si conjuges non sint ejusdem fori, cuius loci statuta inspiciuntur? Vulgò receptum est, respiciendū regulariter locum ubi maritus domicilium habet, Grass. quast. 36. ubi id ampliat & restringit per exceptiones.* c) *quæ valent quatenus non bonis moribus repugnant, argu. s. t. de pact. dotal. & aliàs ex lege adjecta contractus æstimatur, l. 1. §. si conveneris, depof. Geil. d. obser. 80 in fin.* d) *d. a. u. b. praterea, C. unde vir. Nov. 53. cap. 6. Nov. 117. c. 5. Forst. d. loc. concl. 1. pag. 455. Imò amplius, si cæteris paribus in testamento maritus tali uxori minus illa quarta reliquisset, legatum in talem portionem imputari, & residuum peti potest, Bald. la. Fab. de Pepis ad d. a. u. b. Fr. Viv. 1. comm. opin. verb. uxori, n. 7. Grass. q. 39. nu. 3. Locutus etiam est d. a. u. b. si dos mulieris ita sit parva, ut ex ea commodè ali nequeat, Dec. ibid. num. 4. sed tum illa dos, quantumvis parva, in quartam fuerit imputanda, commune & verius dicit Moli. in add. ad Dec. ibi. lit. E. (Diff. Fab. de Pepis ibid. n. 21.) vide pulchrè differentem Surd. decis. Mant. 61. per totum. Imò vice versa beneficium d. a. u. b. rectè quoq; marito statuitur competere, arg. Novel. 53. c. fin. gloss. in d. a. u. b. verb. dose, Geil. 2. obs. 98 n. 5. Borchstr. de grad. pag. (mibi) 256. Diff. Cuj. ad d. Nov. 53. in fin. Illud satis controversum est: an mulier dotem non habens, & ad secunda vota transiens, quartam nondum exactam ab heredibus prioris vel secundi matrimonii petere debeat? Posterius magis probamus, arg. l. 3. C. de sec. nups. Forst. d. lib. 5. concl. 4. pag. 372. Diff. vulgò d. Grass. d. §. qu. 42. Quomodo de jure Sax. maritus uxori defunctæ succedat in bonis mobilibus, vide Gæd. conf. 100. num. 9. Schurff. 3. conf. 7. in fin. lucratum nimirum mobilia ex uxoris defunctæ bonis; extra geradam, quam proximæ cognatæ; & immobilia heredibus illius restituere tenetur, si liberos ex ipsa non habeat superstitēs, Landr. libr. 3. art. 36. in pr. Töming. decis. 3. num. 8. atque ita sanctionem l. hac edictali, & l. femina. C. de sec. nups. jure Saxon. correctam apparet, Fachs diff. 18. Reinh. pagin. 1. diff. 45. Inter mobilia autem recepta consuetudine Saxonica referuntur redditus annui sub redimendi pacto constituti, Schurff. 3. conf. 72. Töming. decis. 3. nu. 10. Quid, si uxor defuncta ex priori matrimonio filios reliquerit, an adhuc jure Sax. maritus posterior lucrabitur mobilia? Aff. salva tamen filiorum legitima, Schur. d. tr. sis. 16. pag. 300. In legitimam tamen filiarum ex primo matrimonio hoc casu non imputatur gerada, sed seorsim debetur, ut notat Sneyd. ad tit. Instit. de success. ab intest. pag. 416. & seq. Nov. El. Aug. p. 3. c. 37. An uxor ante maritum decedens jure Saxon. transmittat ad proximam cognatam ea quæ sponfus ipsi primo die nuptiarum donavit, Wörgengab appellatur: vide H. Pfiff. 1. qu. 44. Et cum statuto Sax. maritus lucretur mobilia post mortem uxoris, an res alienum uxoris ab ipso, an ab heredibus immobilia consequentibus sit exolvendum, vide Dan. Moller. 2. semest. c. fin. Ex d. Nov. Elest. Aug. p. 3. cap. 20. si non sint specialia locorum statuta, vel pacta dotalia, uxor post obitum mariti, liberis ex duobus matrimoniis extantibus, ex eo quod deducto ære alieno superest, accipit quartam: liberis non extantibus tertiam partem: quo casu do-*

tem,

rem, geradam, & alia conferre tenetur. quod si conferre nolit, liberum ei est dotem illam recipere. Id generaliter verius est, quod conjux præmoriens portionem à statuto alteri in suis bonis debitam non possit testamentum auferre, *argu. l. 58. de legat. 1. Geil. 2. obs. 86. in fin. & obs. 87. num. 1. in fin. H. Pist. 1. quaest. 31. num. 7. Wespar. D. unde vir. in fin. & cons. 87. nu. 9.* c) *l. pen. C. de bon. vac. l. 4. §. eadem, de fideic. lib.* aliàs bonorum possessor præscriptione esset tutus, *l. 1. §. 2. de jur. fisc.* f) puta læsæ majestatis condemnati, *arg. l. 15. qu. 2. à quib. man. s. s. ad l. 1. inl. maj. l. 5. §. 8. C. eod.* quod tamen Forst. lib. 1. c. quib. cas. lib. à succ. pellunt. cas. 2. limitat, ut non extendatur ultra filios: & quidem in crimine læsæ majestatis propriè dicto, non in eo ubi per consequentiam majestas Principis læditur. g) *tot. tit. de bon. damn.* unde damnati mox reddebantur intestabiles: hodie igitur non simpliciter obtrinet, *auth. bon. damn. C. eod.* sed ut dixi, tantum in vero crimine læsæ majest. An etiam in hæreticis? Ita sanè volunt Dd per l. 4. C. de hæres. c. accusatos, §. in eo, de hæres. Vult. 1. l. iuriss. 74. quod admiserim, modò cognitio sufficiens præcesserit, & hæreticus habeatur non erro quilibet, sed præfractus & rebellis sectarius, *vide elegantem tract. & Cels. Minors de hæres. pun. iust. Lips. 4. polit. 16. & in lib. sing. adversus dialogist. Vult. d. c. 74. Daub. tract. de testament. num. 242. & multiu seqq.*

DISPUTATIO XVII.

De collationibus bonorum.

Resp. Joanne Ludovico Walch Rotenburgico-Neccarano.

THESIS I.

COLLATIO *a* est rei propriæ *b* in commune illatio *c*, ut hæreditati communi *d* permixta inter omnes cohæredes æqualiter *e* dividatur: eam Prætor introduxit, jura deinceps ampliarunt *g*.

a) quot modis dicatur Bart. *ad rubr. hic. Inc. Butr. ad l. 1. C. eod. Bald. Salicos. l. 9. C. eod.* æquivocè accepta alibi tributorum denotat exactionem, *ut in l. 1. C. de opific. & cler. l. 6. C. de præscr. 30. ann. l. 5. C. de exact. trib.* eadem munera dicuntur in l. 2. §. 2. C. de episc. & cler. & collatio pro indictione munerum passim in *Novel. 128. Salic. in l. 9. C. hic. lo. Saporita tr. hic. c. 1.* In jure Canonico collatio est beneficii Ecclesiastici assignatio, *tot. tit. de præbend. extr. & coll. in 6. Sich. ad rubr. C. hic. num. 7.* Hic verò genus est privatæ cōtributionis inter eos qui simul succedere ab intestato desiderant faciendæ, à conferendo, hoc est, simul & in medium inferendo sic dicta, *arg. l. 1. verb. contributione, ad l. Rhod. de jac. Wesenb. par. hic. num. 2. Duar. ad tit. hic. c. 1.* cujus usus hodie quotidianus & frequens, *Vital. Nemaus. tr. hic. in pr. Hipp. Rim. ad l. 9. C. hic. nu. 2.* adeoq; ea res consideratio dignior, *arg. l. 25. pr. de lib. leg. de cujus intellectu vide Cuj. tr. 5. ad Afr. Ant. Fab. 5. conject. 2.* b) quia aliena non conferuntur, *l. 3. §. 3. verb. sua, l. 1. pr. hic. l. 6. C. eod.* quæ tamen quoad collationem eorum quæ vivo patri non adquirentur, mutata est per l. fin. C. eo. ut inf. dicatur. Hinc cautelam tradunt Bart. Cæpoll. in tr. causel. nu. 187. Rim. ad d. l. 9. nu. 294. Sapia ibid. n. 13. ad effugiendum bonorum collationem ea alienari vel in dotem dari posse, modò non appareat de dolo, *arg. l. 6. C. de dol. l. 2. C. de revoc. hu. qua in fraud. cred. al. Taurer. de Cor. in process. judic. p. ult. g. 12. Sich.*

TT

ad rubr.

ad rubr. C. hic. n. 8. Item hinc apparet differre collationem à divisione: quia hæc est rerum quæ jam aut sunt hereditaria, adeoq; communes, l. 12. *C. hic.* & inde est, quod rerum civilium veteri filii nihil conferebant, sed ea, quæ patris fuissent, dividebant, *arg. d. l. 12. Duar. hic. c. 1. Rimin. ad d. l. 9. num. 243.* eademq; ratione collatio quandoq; dicitur improprie, ut in l. 1. §. 19. *hic.* notat *glos. ibid. Vital. Nemaus. d. tr. in pr. nu. 4. in fin.* c) *Wespar. num. 1. Bald. ad d. l. 9. nu. 11. arg. l. 3. pr. hic. l. 19. C. eod. Diff. Azo in summ. C. hic. & ex par. Nemaus. d. pr. num. 4.* qui tamen non recte contra Azon. docet per collationem non effici rem hereditariam, quia collationi locus sit etiam post hereditatem aditam, l. 8. *C. hic.* vide l. 36. *fam. ere. ibiq; notat Goshoff. lit. C.* nam regulariter collatio postulanda est ante divisionem, *Sich. ad rubr. hic. nu. 19. Wespar. eod. n. 6. Inf. ad d. l. 6. C. eod. num. 7.* d) collationi igitur non erit locus nisi inter successores universales, titulo nempe heredum, non inter legatarios, vel fideicommissum particulare, aut codicillis quid dotis aut donationis nomine relictum, capientes, l. 6. *de collat. dor. l. 10. l. 16. C. hic. arg. l. 1. pr. eod. juncta l. 3. princ. de bon. poss. & in eo omnes conveniunt, ut post Alber. Jas. Dec. Cur. jun. Sap. Cagn. notat Rim. ad d. l. 9. num. 233. & seqq.* e) l. 1. *hic.* & æqualitas potissimum inter liberos spectanda, *argu. l. 77. §. 20. de leg. 2. l. 17. C. hic. l. 6. C. comm. utr. jud. quæ ut fervetur, veniunt nonnunquam in collationem, quæ aliàs sua natura non venirent. Hart. Fisl. lib. 2. q. 38. nu. 71.* quod tamen intellige de casibus qui ex mente legum elici possunt, *argu. l. pen. C. hic. Wespar. hic. nu. 4.* est enim hæc materia exorbitans à jure communi, *argu. l. 19. C. hic. Nemaus. d. tr. c. 2. nu. 1. Rimin. ad d. l. 9. num. 196.* Diss. alii, qui in dubio semper etiam ubi lex deficit, eam opinionem dicunt tenendam, per quam liberi ad æqualitatem reducuntur, *Soc. ad l. 102. de cond. & dem. Tirag. tr. de jure primog. q. 4. in pr. Fisl. d. loc.* f) ad propulstandam injuriam quam emancipati filii suis, dum participes bonorum paternorum cum illis redduntur, inferunt, l. 1. *pr. hic. Wespar. ibid. nu. 1. Cujac par. eod. Azo in summ. nu. 4. Inf. ad rubr. nu. 1. Sich. nu. 3. Rimin. ad d. l. 9. n. 280.* & hæc sola fuit ratio hujus juris inductiva, eaq; generalis, Diss. Dd. vulgò, qui & alteram addunt, quod emancipati non adquirant patris filii in potestate adquirant: quos refellit *Rimin. arg. l. 1. §. 5. hic. l. 3. de dor. collat. l. pen. §. 1. de b. p. contr. tabb.* g) interpretatione partim J. C. ut in l. 10. *hic.* ubi etiam conferunt diverso jure succedentes partim constitutionibus Imp. ut in l. 1. *pr. de coll. dor.* ubi D. Pius quod in emancipatis solum robur habebat, extendit ad suos qui dotes acceperunt, idemq; juris in donationibus propter nuptias Leo Imp. esse voluit, l. 17. *C. hic.* accedere Just. constitutiones, l. 19. 20. *& fin. C. hic. Nov. 18. c. 6.* de quibus mox distinetur agitur.

II.

Collationi porrò locus est inter solos descendentes *a*, non ascendentes *b*, multoq; minus collaterales *c*: & quidem inter descendentes, quando eos nemo gradu præcedit, & quando aliàs illis deberetur legitima *d*.

a) ad ascendentium hereditatem aspirantes, etiam per lineam maternam, l. 17. *C. hic. l. fin. C. comm. utr. jud. Wespar. hic. n. 4. Sich. ad d. rubr. nu. 9.* quod etiam verum est, si filius, cui delata est bonorum possessio ex primo capite, Unde liberi: & tempore vel repudiatione exclusus, ex alia parte, Unde cognati admittatur, *argum. d. l. 17.* nihilominus enim hi liberi permanent & sui heredes, *arg. l. 12. de suis & leg. l. 6. §. 2. de Carb. ed. §. sui. Infis. de her. qual. & Enlgos. Rom. Corn. Inf. per d. l. 17. & l. pen. §. 1. quis ord. in bon.*

bon. poss. Saport. d. tr. c. 4. n. 71. Diff. Bald. in l. 9. C. hic. Aret. las. Dec. Cagn. ibid. lat. Rim. ib. n. 202. & seqq. Vit. Nemauf. d. tr. c. de person. confer num. 19. concl. 10. b) quia de his in jure nihil cautum, argu. *Novel. 118. c. 5. pr. arg. l. 19. 20. C. hic.* ideoq; cum ascendentes succedunt descendentibus, si quid prius habuerint de bonis illorum, eo præcipuo retento veniunt ad successionem: & hanc veriore & crebriore opinionem sequuntur Vit. Nemauf. d. tr. q. 20. post Cyn. lac. de Rav. Bald. Cast. & c. Rim. in d. l. 9. n. 169. *Wes. par. d. num. 4. gl. ad l. 1. C. de legit. her. Steph. Forc. de coll. p. 1. nu. 10. Duar. hic. c. 4. Dissent. Ang. las. Dec. in d. l. 17. arg. l. fin. C. de indic. vid. toll. æqualitatis & correlativorum ratione: eodemq; inclinatur Richard. ad rubr. C. hic, nu. 11.* c) facit quod in illis cessat ratio inductiva, l. 1. pr. hic, adde arg. l. 3. §. 1. de leg. præst. vulg. Dd. Bart. Bald. Ang. las. ad d. l. 9. & 17. Rim. ad d. l. 9. num. 184. Vit. Nemauf. d. c. n. 1. *Wes. Sich. ad loc. Diff. Dec. in d. l. 17. d)* argu. d. l. 19. in fin. C. hic, ubi notat Ang. ideo si pater filium & nepotem ex filio æquis portionibus instituit, collatio locum non habet, quia filius nepotem gradu præcedit, Vit. Nemauf. d. tr. q. 25. post Dd. vulg. in d. l. 9. quas allegat ibid. Rim. nu. 218. *Diff. Fulg. ibid. in fin. arg. l. 6. §. 5. de adq. her. Seb. Sapia ibid. arg. l. fin. C. comm. utr. jud.* Unde eleganter inferitur: si filia ab intestato in partibus masculis excludatur statuto vel consuetudine, etsi illa fuerit cum masculo instituta, tamen cessare inter eos collationem, arg. d. l. fin. Bald. in l. maximum. C. de lib. præst. Ang. cons. 105. in fin. Cravet. 1. cons. 12. n. 13. facit quod non daretur tali filix b.p. contra tabb. l. 1. §. pen. illo tit. Rim. ad d. l. 9. nu. 437. & seqq. Diff. Curt. jun. & Sapia ibid.

III.

Olim tantum filii emancipati a suis b conferebant c: jure novo sibi invicem conferunt etiam sui d, etiam emancipati e: non modò filii f, sed & nepotes, & inter se & mixtim concurrentes g.

a) de quibus hæc obiter notanda: eos ne hodie quidem agnatos esse propriè gl. Bart. las. Gozad. Curt. & alii vulgò in l. qui se, C. unde lib. ib. Rim. num. 384. *Coras. in l. 26. de adop. arg. §. minima. Inst. de cap. dim. §. 1. Inst. de succ. cog. §. fin. Inst. de fideic. sus. Diff. Ang. de Vbald. in d. l. qui se. Aldobr. in §. fi. Inst. de leg. agn. sus. Vacun. 1. declar. 21.* Stante tamen statuto, ut extantibus agnatis prorsus excludantur a successione cognati, emancipati venient nomine agnatorum saltem in larga acceptance: facit quòd causa ejus inductiva est conservatio agnationis, argu. l. 76. §. 3. de leg. 2. Ang. Salic. in d. l. qui se. Aret. in d. §. fin. Inst. de leg. agn. succ. Rim. in d. l. num. 409. Diff. Bald. in l. meminimus. C. de leg. her. Dec. in aush. in successione. C. de suis & leg. Item: emancipatio non præsumitur, arg. l. 2. de jur. & fact. ign. Rim. ad l. postumo. C. de b.p. consuet. ab. num. 173. nisi quis ut patris gesserit & contraxerit, arg. l. 3. ad Maced. l. 1. C. de patr. pot. Dec. in d. l. qui se. Diff. Ale. in tr. præsu. reg. 2. præsumt. 3. Chass. in consuet. Burg. rubr. 6. §. 3. num. 2. qui ad hoc 10. annos requirunt. Puto utrumq; verum: hoc respectu patris: illud respectu tertii: ut distinguit Cagnol. in d. l. qui se. Balb. tr. de præst. p. 3. p. 4. pr. qu. 7. Pet. Antioch. tr. de mun. nu. 49. lo. Ferr. tr. de appell. num. 296. Unde infero: filium ex eo, quod sine patre studet & proficit, non haberi pro patre. ut testari posset ultra quàm de castrensis & quasi: agit enim de præjudicio patris. Rim. in d. l. qui se. nu. 115. Diff. Rebuff. tr. de priv. schol. priv. 138. in fin. b), in potestate constitutis: qualis unusquisq; in dubio præsumitur, maximè cum de legitimo parentum matrimonio constat, l. 9. ibi: emancipatum probatum fuerit. C. hic, ubi Alex. Cagn. Rim. n. 72. Galliaul. ad rubr. de V. O. nu. 75. Diff. Curt. jun. & Seb. Sapia in d. l. 9. aliter Bart. cons. 42. Ale. d. præsum. 2. n. 5. c) h. 7.

TT 2

de dot.

de dot. coll. l. 10. hic, notat ibid. gl. verb. editum. Sieb. ad rubr. C. hic, num. 5. Cuj. 3. obser. 29. & quidem in suo, cui & aufert aliquid ex causa hereditaria: exempla sunt in l. 1. §. 13. & fin. de conj. cum emanc. lib. item in d. l. 1. §. 16. cujus species elegans est & verissima, emendationeq; nihil indigens. Henr. à Suerin. lib. 1. rep. praelecl. 46. Diff. Cujac. d. c. 29. in fin. adde inf. dicta ad lit. G. d) l. fin. C. hic. Vit. Nemauf. d. tr. c. 2. num. 16. lo. Saporita d. tr. c. 5. num. 81. Cujac. 3. obser. 30. e) l. 17. C. hic. Bart. in l. 6. de coll. dos. 3. qu. pr. Rim. in d. l. 9. num. 338. Bald. ib. in l. oppos. quem sequuntur vulgò Dd. teste Vit. Nemauf. d. c. num. 3. Dissent. Acc. sibi ipsi contrarius in d. l. 9. C. hic. & alii pleriq; quos vide apud Rim. d. loc. Ang. ib. alii aliter, qui putant eos nil nisi dotes & donationes propter nuptias conferre, Azo in summ. C. hic. Coras. in d. l. 9. Cujac. par. C. hic, & d. obser. 30. f) etiam qui in adoptiva sunt familia, non quidem ipsi, sed avus in cujus potestate sunt, l. 1. §. 14. hic, l. 2. de coll. dos. junct. l. penult. C. de adopt. Sic filius patris sui successionem appetens, si sit sub avi potestate, avus ejus nomine conferet, l. 5. hic, l. 4. de conj. cum emanc. lib. l. 6. unde lib. g) non solum inter se, sed & patruis, amiris, avunculis, matricis, & hi illis vicissim, l. illam, C. hic, ibiq; notat Gothofr. in lit. C. Cujac. par. C. eod. Vit. Nemauf. d. tr. c. 1. num. 13. & vide omnino eund. q. 24. & 25. Nepos etiam post avi mortem editus conferre debet ea, quæ parer esset collaturus, si ipsius nomine paternam hereditatem affectet, l. 2. hic. idem de nepote post avi mortem conceptio statuiamus, glossin d. l. verb. aditam, Bart. ibid. Myus. §. cum autem quaritur, num. 5. Inff. de her. ab intest. Si plures sint nepotes, quia omnes unum patrem repræsentant, omnes etiam illi ut unus conferunt, illisq; vicissim una portio confertur, l. 2. §. 7. l. 7. hic, adde d. l. 1. §. 16. de conj. cum emanc. lib. cum qua non pugnat l. 9. C. hic, vide Suerin. d. c. 46. Rimin. in d. l. 9. num. 156. qui post relatas diversorum diversas solutiones idem penè & noviter docuit in d. l. 9. n. 172. Ex his inferitur, hereditate adita, vel suitatis jure transmissa etiam heredi & postumo, nisi mortuus nascatur, conferri, l. 1. §. 6. l. 3. l. 14. l. 5. hic, l. 11. C. eod. ubi gloss. & Salic. l. 125. de V. S. ut etiam impuberi, cui status controversia movetur, d. l. 3. §. 1. hic.

IV.

Olim tantum locus erat collationi in successione ab intestato a: hodie etiam heredes ex testamento sibi invicem conferunt b: nisi testator collationem expressè remiserit c: vel nisi extraneus institutus sit d. Olim necesse erat, ut ii inter quos fieret collatio, eodem jure succederent e, hodie collationi locus est, etiam cum jure diverso veniunt f.

a) eaq; Prætoria, cum quis bonorum possessionem contra tabulas vel unde liberi obtinuerit, l. 1. princ. de dot. coll. ubi illa verba: si modò se paternis bonis miscet, non intelligenda sunt, si immisceat se ex testamento ut heres scripta, arg. d. l. 1. §. pen. eod. adde l. 1. l. 7. C. hic, l. 3. §. fin. l. 9. eod. Cujac. ad Nov. 18. in fi. Vit. Nemauf. d. tr. c. 1. n. 13. in fin. Diff. Rim. ad d. l. 9. num. 235, qui etiam ex testamento olim collationi locum fuisse putat per d. l. 3. §. fin. aliter glossin d. l. 9. C. hic, verb. nullum. quæ in altero extremo peccans non fuisse collationi locum ait, nisi bonorum possessione contra tabulas petita. An igitur, stante nostra assertione codicillis olim impediatur collatio? Puto distinguendum: codicilli de toto disponentes collationem impediabant, argum. l. 9. C. hic, verb. vel novissimum judicium: de parte aliqua disponentes non item, d. l. 10. & 16. C. eod. arg. l. fin. fam. etc. l. fi. C. de codicill. l. 21. §. 1. C. de test. l. 5. quem test. aper. Cur. jun. Cagnol. ad d.

ad d.l. 9. Riminal. ibid. n. 240. Diff. Acc. & vulgò D. ibid. prælegatum etiam codicillis datum non confertur, l. 10. 16. C. hic. b) *Nov. 18. c. 2. aush. ex testamento, ibiq; glof. & Dd. Schar. n. 4. C. hic. Cuj. par. C. eod. Suid. ad §. quadam actiones. Inst. de action. 40. Vir. Nemauf. d. n. 17.* c) *l. 1. C. hic. d. aush. ex testamento, ubi las. m. 1. & quidem sufficit generalibus verbis hoc significasse: ut si testator inter filium & filiam omnia sua bona divisit, & longè amplius filio contulit quàm filiæ, quod ea aliàs dotem acceperit, hoc certè casu filia dotem suam non conferet, arg. l. 39. §. 1. fam. ere. ubi Costal. Expressè dico: quia in dubio id non fecisse præsumitur, arg. l. 39. §. 1. de leg. 3. l. 8. vers. ut cum humana, C. qui test fac. poss.* d) *argum. l. 1. §. 5. hic. & quia nulla hoc lege ne quidem implicitè caveretur, Fulg. & alii in l. illam. C. hic. Rim. ad d. l. 9. n. 176. faciunt notari sup. th. 2. ad lit. D. adde l. si §. fin autem. C. comm. us. jud. Vital. Nemauf. d. tr. c. 2. concl. 7. n. 18. (Diff. alleg. à Riminal. d. loc.)* Si tamen plures filii cum uno extraneo instituti sint, et si extraneus filiis non conferat, nihilominus tamen filii inter se conferre tenebuntur, *arg. d. l. 21. §. 1. C. de test. glof. in d. l. fin. verb. omnino. C. comm. us. jud. Dec. Caccialup. in l. 9. C. hic. Rim. ibid. n. 181. Vital. d. n. 18. Diff. Curt. jun. ibid.* e) *l. 20. §. 1. de bon. poss. contr. tab. l. 6. 7. de collas. dot. arg. l. 3. §. 1. fam. ere. l. 10. hic. vide tamen Riminal. ad d. l. 9. n. 311. & seqq. egregiè distinguentem. Diff. Dec. Curt. jun. Cagnol. ibid.* f) *ut si unus veniat beneficio institutionis, alter exheredatus per querelam, in l. 6. de dor. collas. et si enim pro parte testamentum rescissum est querela tanquam ex post facto, tamen adhuc pater dicitur decessisse testator, arg. l. 15. §. 1. l. 24. & seq. de inoff. test. pulchrè Dec. in l. jus nostrum, 7. de R. l. atq; ita duo illi diverso jure venientes hodie conferunt per d. Nov. 18. c. 2. aush. ex testamento. C. hic. ubi Bart. & vulgò Dd. Vir. Nemauf. d. tr. q. 32. Rim. in d. l. 9. num. 322. & seqq. Diff. Fulg. & Curt. jun. ibi. Rim. sen. in l. 17. C. hic.*

V.

Olim emancipati suis conferebant tam adventitia quàm profectitia a: sui suis nil nisi dotem conferebant b. Jure novo, præter dotes & donationes propter nuptias c, conferuntur profectitia tantùm d, quæ tempore mortis defuncti conferens in bonis habuit e, & quæ ob causam data sunt f: non donatio simplex, nisi paucis casibus g: neq; regulariter impensæ studiosorum h, sicut nec sumptus in elocatione filiarum i.

a) *l. 6. C. hic, arg. l. 1. pr. eod. Cuj. par. C. hic, r. s. de collas. dos.* b) *l. 4. C. hic. atque ita nobiliter limitandum est, quod dixi thes. 3. ad lit. D. Ioan. Saporta d. tract. c. 5. n. 81.* c) *de quibus dubium non est quin omni jure sint conferenda, si modò à patre proficiantur, l. 1. de coll. dos. Wespar. eod. l. 4. 17. C. hic. Duar. c. 2. hic. Et si jure novo hanc limitationem recipit, si maritus locuples sit, ut dotem salvam ab eo habere possit: vel ipsa in culpa fuerit, quò minus ipso ad inopiam tendente non petierit, quo casu (modò suæ potestatis, & perfectæ ætatis mulier fuerit, cum ad inopiam tenderet maritus) ipsam dotem conferre debet, Nov. 97. c. 6. aush. quod locum, C. hic. Cuj. ad Nov. 97. de aequal. dos. Gorb. ibid. c. 6. lit. E. Si igitur illi dos sua salva non est, minimè ad collationem cogetur, d. aush. quod locum. Costal. in l. 20. fam. ere. ubi simul hoc rectè notat, simplicem dotalis pecuniæ collationem sine usuris sufficere: quod in tantum de jure procedit, ut etiam impensas necessarias conferens antè deducere possit, l. 1. §. 5. de dos. coll. Huc pertinet quæstio: cur jure veteri, ut in casu l. 4. C. hic. cum emancipatus sorori suæ in potestate constitutæ conferret tam adventitia*

T T 3

quàm

quàm profectitia? cur, inquam, ipsa vicissim illi profectitiam quidem dotem conferret, adventitiam non item? Rationem veram puto esse hanc: quia emancipari Prætori non sunt cogniti, nisi ratione sanguinis, à patre deducta: at à patre est dos profectitia, l. 2. §. 1. *sol. matr. l. 5. de jur. dot.* ideoque meritis confectur: secus est in adventitia, quæ cum aliunde quàm à patre veniat, nihil bona illa, de quorum successione agitur, imminuit. *Sep. Sapia ad d. l. 9. Riminal. ibid. n. 155. Diff. var. Dd. Odo. Albric. las. Dec. in d. l. 4. aliter lac. Butr. Castr. ibid.* d) l. 17. *C. hic.* cujus argumento rectè defendit Cuj. 17. *obf. 3.* emendandam esse l. 27. §. 6. *ad Trebell.* ubi particula *NON* manifestè est trajecta, quod illatio & hypothesis ad quam ea sit, evidenter ostendunt, *P. Fab. apud Cuj. 3. obf. 6. Diff. Rob. 2. rec. lect. 15.* Verùm de facti specie, d. l. 17. *C. hic.* maxime perè ambigunt Dd. *vide Cuj. d. lib. 17. c. 3. Hipp. Rim. ad d. l. 9. nu. 329 aliter Dec. Curs. jun. Cagn. Sep. Sapia ibid.* e) l. 2. §. 1. *hic, l. 6. C. cod.* deducto prius ære alieno puto, non sub conditione: at non deducto eo, quod dolo malo & culpa alienasse vel diminuisse de bonis deprehendatur is qui conferre debet, l. 1. §. 23. *hic.* Quid si dolo cessavit acquirere, an & hic dolus veniet in collationem? verius est, non venire, *arg. d. l. 1. §. 23. Az. in summ. C. hic, nu. 11. arg. l. 145. de R. l. vide cautelam Cæpol. relata in th. 1. ad lit. B.* Illud hic addo: in jure momentum moriendi vitæ potius adnumerari quàm morti. *Cujac. 3. obf. 34.* itaque legatum ab extraneo ita relictum emancipato: CUM MORIETUR PATER: emancipatus conferet: quod secus esset si relictum ita fuisset: POST MORTEM PATRIS: l. pen. *hic, adde l. 79. de cond. & demonst. l. 9. C. de her. inst. ubi notat Goth. adde l. 11. §. 12. de legat. 3. Paul. 4. sent. 1. §. 11.* Cur igitur aliud statuitur in filio, cui à patre herede instituto fideicommissum relictum est: CUM MORIETUR: ut illud non conferatur l. 1. §. 19. *hic?* quia morte primùm confirmari illud oportebat, ut inciperet deberi: ergo etiam vivo patre in bonis filii non fuisse, sed post mortem demum acceptum censetur, d. l. 1. §. 19. *Diff. Cuj. 3. obf. 34.* f) putanda nubendi, ducendi, vel similem. Imò etiam aliquando evenit, ut adventitia dos donatio propter nuptias conferenda sit: puta si data fuerit à matre, & de ejus successione agatur, l. 17. *C. hic. Cuj. 3. obf. 30. Gotho. ad l. 4. C. hic.* sed tum dici potest dotem illam, quoad jus dotium esse quidem adventitiam, quia mater ad eam dandam regulariter non cogitur: esse tamen profectitiam quoad causam conferendi, ubi profectitium censetur, quicquid ab eo cui succeditur, datum est, *arg. l. 1. pr. hic. faciunt notata ad lit. E.* g) loquor de donatione simplici facta filio aut filix à parente de cujus successione agitur: quæ si suo facta, ideo non conferitur, quia morte primùm convalescit donatio, l. 25. *ibi q. Dd. C. de don. int. vir. arg. l. 15. C. hic.* item quia fructus statim fiant patris, cui filius in potestate omnia acquiri: voluit igitur pater filium habere donationem præcipuam, aliàs in peculium ei tantumdem poterat concedere. Si emancipato facta donatio: ideo non conferitur, quia eo ipso quod donatio valuit, efficaciter res est alienata: atque ita ut extraneus institutus non conferret, ita nec filius, si ve testamentum si ve ab intestato succedat, l. 18. *C. fam. etc. l. pen. in fin. C. hic. Az. Acc. & vulgò Dd. in d. l. 10. Wes. par. de coll. dot. n. 2. Diff. var. Dd. propter l. 13. C. hic.* alii dicunt suos ab intestato donationem simplicem conferre: ex testamento non item. *Cuj. 3. obf. 30.* alii donationem suo factam nunquam conferri: emancipato factam semper conferri, *Vital. Nemas. d. tr. q. 1. n. 4.* Illud notandum, quod Duar. *cap. 3. hic.* respondet ad d. l. 13. fundum fuisse filix datum in peculium, non donatum quoad proprietatem: nam ita donandi vox usurpatur, l. 31. §. 2. *de donat. l. 37. §. 1. l. 49. de adq. rer. dom.* h) *arg. l. 50. fam. etc. adde quæ dicta sunt p. 1. disp. 39. th. 13. lit. B.* (nisi pater

pater administraverit filii bona castrensis vel quasi, l. 34. de neg. gest. l. fin. de pet. hered. tum enim in dubio animo repetendi suppeditasse censetur, *Alc. i. prajum. 7.* Item, nisi filius sumrus illos pessime prodegerit, *arg. auct. quod locum. C. hic. ubi Bal. Vit. Nemauf. d. tr. q. 18. n. 23. Diff. Cyn. Cast. Fulg. ibi. non obstat l. pen. vers. quod tam in alius. C. hic. nam distinguendæ sunt dignitates, l. 1. §. 16. hic, l. 39. §. 3. fam. ere. ut temporariæ à militiis, quatenus ex hereditariæ & lucrosæ, d. l. pen. l. 30. §. 2. C. de inoff. idq. ante Cuj. d. obs. 30. docuere Coss. in d. l. 30. Et ad hoc alleg. Barr. Bald. &c. i) Wespar. de coll. dor. n. 3. Sich. ad l. 18. C. fam. ere. n. 10. Bald. in d. auct. ex testamento. C. hic. col. pen. Diff. Geil. 2. obs. 9. l. n. 5. puto conciliari posse utramq; sententiam, *arg. l. 25. de pecul.**

VI.

Non igitur conferuntur adventitia a: sicut nec castrensis vel quasi b. Collatio porro omnis fit vel re c, vel cautione d: pro portionibus hereditariis e: ita quidem ut res in specie conferatur, nec conferre iustus regulariter liberetur æstimationem offerendo f.

a) l. fin. junct. l. 17. C. hic, l. 6. C. de bon. qua lib. olim secus erat, ubi emancipatus etiam adventitia conferre cogeatur: quia patri adquisiturus fuerat, si in potestate mansisset, l. 25. §. 8. pro soc. l. 79. de adq. her. l. 1. princ. hic. Sich. ad rubr. C. hic, n. 13. Duar. hic, c. 2. communem dicit Vital. Nemauf. d. tr. c. 2. num. 6. in fin. Diff. tamen ipse ibid. & cum quibusdam etiam hodie adventitia quævis ab emancipato conferenda putat: quod rationi & usui repugnat. Fructus tamen quia adquiruntur patri, si à filio percepti sint, venient conferendi, siue consumpti sint, siue adhuc extent, *arg. d. l. 6. C. de bon. qua lib. §. 1. Inst. per quas pers. nob. adq. l. 9. C. fam. ere. Sich. ibid. Vit. Nemauf. d. tr. q. 8. Rimin. ad l. 9. C. hic, n. 338. ubi tamen nu. seq. id limitat, nisi consumpti fuerint sine dolo malo: vel nisi connivente ad hoc patre sint percepti, d. l. 6. §. fin. autem, ubi Bald. Vit. Nemauf. d. qu. 8. quia hoc diurnæ donationis vim habet, ac si filio per singulos dies loco alimentorum essent concessi, *arg. l. 15. de don. int. vir.* An etiam similiter expensæ à patre in adventitiis factæ à filio conferantur, vide Pinel. l. 1. part. 2. num. 20. C. de bon. mat. Ea quoque quæ filius ex pecunia patris lucratus est, conferre non tenebitur, *arg. l. 44. §. 1. ibi: sed cum hereditarios, circ. fin. ad Trebell. arg. d. l. 6. Dd. Imol. Alex. in l. 4. ad l. Falcid. Vital. Nemauf. d. tr. q. 28. (Diff. gl. in d. l. 6. princ. sequuntur ibid. Fulg. Tac. Butr. Spec. rit. de jud. p. 4. §. sequitur, arg. l. 31. de usufr. Aliter Barr. in d. l. 6. qui mediam illius lucri partem coheredibus dividendam, alteram ei qui lucratus est attribuendam censet, arg. l. 10. princ. de ann. leg. Alii simpliciter arbitrio judicis relinquendum putant, *Ang. ad d. §. 1. Monoch. 2. arbit. jud. cens. 2. cas. 126. nu. 5. quod non admitto, nisi tum, cum filius multa lucratus esset, nec confilio unde: tum enim dominabuntur conjecturæ, arg. l. 51. locat.) Superior sententia firmatur ex eo, quia si rem paternam decoxerit, conferre cogitur, *arg. l. 1. §. 23. hic, l. 29. C. de inoff. test. Sapor. a d. tr. c. fin. n. 108.* b) l. fin. C. hic, l. 1. §. nec castrensis, eod. Azo in summ. C. eod. Cuj. 3. obs. 30. & Nov. 18. nec equi vel arma eunti in militiam data, l. 4. C. fam. ere. quod Dd. rectè ad liberos filio emros extendunt, *arg. l. 14. C. de adv. div. jud. vide p. 1. disp. 19. rh. 13. lit. B.* c) & quidem vel per divisionem bonorum conferendorum, vel minus capiendo, delegando debitorem, actuale numerationem, &c. l. 1. §. pen. de coll. dor. l. 1. §. 11. & 12. hic, l. 2. C. eo ubi Azo in summ. n. 14. addo h. §. C. hic. Nov. 97. c. 6. ibiq. Gosh. Sich. ad rubr. C. hic, n. 17. Sncid. d. loc. nu. 39. d) datis fidejussoribus vel pignoris de conferendo, l. 1. §. 10. & seq. hic. eaque cautio committitur, cum interpellatus post aliquod spacium, quo potuit conferre, non fecit, &***

cir, & condemnationem continet: quanti ea res erit, l. 5. *in fin. hic. Wespar. eod. num. d. 170. d. n. 14. Vis. Nemauf. c. 1. n. 24.* Quid si ob inopiam idoneè cavere nequeat? vide l. 1. §. 10. l. 2. §. *fin. eod.* e) in quibus persona quoque conferentis numeratur & partem facit, l. 1. §. *ult. hic. Dua. c. 3. Vis. Nemauf. d. e. 1. n. 24.* ita ut collatio uni facta aliis non prodest, sed tantum his quibus confertur, l. 3. §. 2. *hic.* neque verò si quis plus conferat, minus accipiat, habebit quod conquaratur, cum liberum ei sit hereditate abstinere, vel b. p. non petere, l. 2. §. 5. *hic. Dua. hic. c. 3.* f) *arg. l. 1. princ. hic. l. 11. C. eod. junct. l. 1. §. 7. de obl. & act. & arg. l. 10. de V. S. junct. l. 2. §. 1. si cert. per. Rimi. ad d. l. 9. C. hic. n. 266. (Diff. Rom. & Dec. in l. 13. C. hic.)* nisi heres rem collationi subjectam alienaverit: tunc enim aestimatio sufficit, inita ratione temporis illius quo collatio petitur. *Cost. ad l. 20. fam. etc. per l. 39. §. 1. eod.* idem asserunt Dd. in eo casu, quo libri conferendi fortè sunt: singulare ponit Bald. in l. 5. C. ad Maced. *Salicet. in l. 18. C. erisc. Alex. in d. l. 13. in fin. C. hic. arg. gl. notab. in l. Nepos Proculo. de V. S. Rimi. d. l. n. 260. Horat. Luc. sr. de privil. schol. priv. 30. Diss. supr. alleg. qui hoc generale asserunt.*

V. II.

Collatio facienda petitur implorato iudicis officio *a*, & actionum hereditariorum denegatione *b*. Facta igitur collationis effectus erit, ut actiones illæ competant, etsi fortè pacto hereditati renunciatum sit *c*.

a) adeoque non jure actionis, l. 8. C. *hic. Sich. ad d. rub. n. 15. & 16.* ubi eleganter ostendit, quomodo ex legibus eruendum sit, an prodita sit actio, an verò tantum iudicis officium implorandum super sit. b) *gl. in d. l. 8. Wespar. hic. in fin.* quæ exceptio ingressum litis impedit, *l. 1. in l. 11. C. hic. n. 3. Wes. d. loc.* Multò tamen tutior est imploratio officii iudicis, fortè si non opus sit actionibus illis. *Sich. ad d. rub. n. 16.* cum & aliàs ad eas regressum semper habeat, diutiusq; illæ ipsi denegari nequeant, quàm quoad consilium mutaverit, l. 8. l. 1. §. 10. *hic.* c) *d. l. 3. l. 35. §. 1. C. de inoff. test. l. ult. de suis & legis. her. Wes. consil. 11. n. 1.* quamvis jure canonum, si juramentum renunciationi accesserit, aliud dicendum videatur, *e. quævis, de pact. in 6.* Imò hodie etiam injuratæ illæ renunciationes valent, *notat Gosh. ad d. l. 3. & notoria Germaniæ consuetudo probat.* Quid igitur si filia hereditati patris renunciet, an hoc liberis ejus nocebit, ut ad avi hereditatem admitti non debeant, si conferre velint? Siquidem filia ante patrem defuncta sit, negandum videtur, *arg. l. 14. de novat. Bald. Gosh. in d. l. 3. Rol. à Vall. l. conf. 11. n. 4. Marant. disp. 10. num. 13. & seqq. Wes. d. conf. 11. num. 2. 3. & 14. Diff. var. Dd. alleg. ibid.*

VIII.

Coronidis loco sint hæc: data à patre pro redemptione filii ab hostibus vel latronibus non conferri *a*: aliud esse in datis pro pœna delicti *b*. Item: æs alienum occasione studiorum in vita patris à filio contractum ex communi hereditate solvendum esse *c*: aliud esse circa sumtus post mortem patris in studia unius ex filiis impendendos *d*.

a) facit quoddam lytron in quartam non imputetur, *arg. l. 1. C. de neg. gest. l. 12. C. de possim.* regula quippe statui potest generalis, quòd omnia quæ volenti agere in officio in legitimam imputantur, conferenda sint *arg. l. penul. C. hic.* b) *Sich. ad l. 18. C. fam. etc. n. 13. in fi. vide remissivè Vis. Nemauf. d. sr. c. fin. q. 36.* c) *l. 1. §. 16. hic. l. 5. C. ad Macedo.* quod eleganter restringitur ad sumtus pro ratione dignitatis & familiæ,

milix, quales patet probabiliter non recusasset, *arg. l. 7. §. 13. ad SC. Maced. Sich. ad d. l. n. 10. in fin. Suid. ad d. §. quadam, num. 55. Hor. Luc. d. tr. priv. l. 18. ampl. 2. §. priv. 27. ampl. 3. d) arg. l. 1. pr. hic. Sich. d. loc. n. 10. & 11. post Bart. l. inf. & c. Diff. Dyn. ad l. 21. §. 2. ad mun. gl. in l. 3. de minor. & alii per l. 20. §. 6. & seq. l. 39. §. 3. fam. etc. l. 40. pro soc.*

DISPUTATIO XVIII.

De operis novi nunciatione, damno infecto, aqua pluvia arcenda, & publicianis.

Respondente M. Bartholdo Schorey Hersfeldiano.

T H E S I S I.

OPERIS novi nunciatio *a* est legitima quædam prohibitio *b* facta ædificanti *c*, ut ab opere nobis nocituro *d* desistat *e*, donec de jure constet *f*: in qua considerantur personæ & forma. Persona alia est prohibiti, alia prohibentis: & hujus rursus in causa publica vel privata.

a) à Prætoribus introducta l. 1. 20. hic. *Wespar. n. 7. Cujac. rr. 9. ad Afric. ad l. 15. hic.* in quo textu *Cont. s. subsec. test. 1* putat inesse casum *§. æque, 1. vers. sanè uno casu, Inst. de act. quàm rectè, dictum est alibi.* b) l. 1. §. 13. l. 4. §. 10. l. 20. pr. *Wespar. hic. num. 6.* illegitimè enim facta non tenet, *d. l. 5. §. 4. gl. ad l. 1. Bart. ibi. nu. 7.* illegitimè vel ratione rei, vel personæ, ut postea dicitur. Aliàs non refert jure vel injuria facta sit, *d. l. 1. ibiq; gl. verb. nunciationem, l. asibi. nu. 1. & vulgò Dd. d. l. 20. §. 1. & 3. hic, c. 1. ibiq; gl. verb. injuria, hic. Geil. 1. obs. 16. n. 1. Schurff. 1. conf. 9. n. 15.* ad exemplum appellationis, qua interposita nihil novari oportet, *l. 1. nih. nov. app. pend. Duar. 1. disp. 16. Geil. d. obs. 16. n. 2. Bart. d. l. 1. n. 18. ibiq; l. asibi. n. 1. & 2. Bart. in l. si. de appel. rec. n. 4. §. Schurff. d. conf. 9. n. 16.* ad eò, ut adversarius ante missam nunciationem, vel satisfactionem interpositam, non solum ædificare prohibeatur, sed & si preta nunciatione ædificare petrexit, opus factum demoliri teneatur, *d. l. 20. §. 1. & 3. ubi Zas. n. 1. l. 21. §. 1. hic. Wespar. n. 3. Geil. d. obs. 16. nu. 1. Duar. 1. disp. 16.* quod verum est eo casu, quo dubium est de jure renunciantis, si enim planè compertum sit, nunciationis jus nuncianti nò competere, impunè nunciatio sperni potest, *arg. l. 1. §. fin. l. seq. l. 6. §. 5. hic. Geil. d. obs. 16. n. 4. Ferrar. in form. li. de nov. op. nunc. nu. 2. 3. Diff. Cuj. 9. obs. 17. in fin. & 16. obs. 31. in med.* c) *d. l. 20. pr. & §. 7. hic.* & quidem in re præfenti, *l. 5. §. 2. 4. ubi Bart. Zas. ibid. n. 1. hic. adde l. 8. ibiq; Cost. fr. regund. Geil. d. obs. 16. n. 10. Wespar. n. 8. gl. in c. 1. ver. injuriam, hic.* Teneatur autem nuncians causam suæ nunciationis exprimere, si id ædificans petat, *Bart. ad l. 1. nu. 14. hic. arg. l. 6. §. 14. hic, vide tamen c. 1. de appel. in 6.* etsi manifestum sit nunciantem in possessione vel quasi esse, *Clem. appellanti, de appel. ibiq; gl. Diff. Bart. Zas. in d. l. 1. pr. n. 15. in fin.* d) nunciari enim tantum possunt futura, *l. 1. §. 1. Wespar. n. 8. Vand. 1. q. 35.* etiam ei qui ædificium faciendum destinavit, *d. l. 6. §. 2. l. 8. §. 1. l. 20. §. 2. hic. (Diff. Accurs. ad l. 1. §. 8. & in d. l. 6. §. 2. & ad l. 21. §. 3. hic. Cujac. rr. 9. ad Afric.)* Nam si quid operis jam factum sit, quod fieri non debuit, cessat hoc edictum, & locum habet interdictum, quod vi aut clam, *d. l. 1. §. 1. ubi Bart. Zas. Wespar. hic. n. 8.* (Illud obiter aspergo: edictum esse formulam juris sive san-

V V

tionem

tionem inter omnes, interdictum inter duos tantum, *Wespar. de interd. n. 3. vide v. r. Dd. in l. 1. hic. Alc. 3. parerg. 15. Hot. in Lexic. jur. verb. interdictum. Duar. 1. diff. 19. Rob. 3. sent. 19. Coraf. in l. 12 §. 1. de adq. poss. p. 2. num. 27.*) Facere novum opus videtur, qui pristinam operis faciem mutat, ædificando vel detrahendo aliquid: novum sc. relatione ad tempus nunciacionis, *l. 1. §. 1. junct. l. 20. l. 5 §. 11. l. 23 §. hic. Wesn. 6. Duar. d. e. 16. Bart. ad l. 1. §. 13. hic. Felin. in c. consiluit, de jud. Diff. Dyn. & Alc. ad d. l. 1. §. 13.* qui refectionem huc pertinere prorsus negant. Duar. ibid. distinguere videtur, ut tum demum refectioni nunciari possit, si totum demolitur, & de novo extruat. Reliquis probabilior videtur Zafii distinctio, *in l. 1. §. 13. hic.* sumta ex homonymia verbi reficere. An refectione rerum sive partium singularum mutetur universum, an eadem res maneat, *vide eleganter Hot. ill. q. 8.* e) hodie nuncians intra spacium trium mensium de jure suo docebit, quibus elapsis ædificans, oblata satisfactio de opere rursus demoliendo, pergere potest, *Lun. C. hic, c. pen. c. fi. eod. ibiq. Dd. Capol. tr. de serv. urb. c. 8. Baro in manual. hic.* ubi planè jura vetera emendata esse putat: quod non admittit *Alc. d. l. 1. n. 72. hic.* ubi inter judicalem & extrajudicalem distinguit, *vide & Duar. ad l. 5. §. 17. hic.* f) itaq; si jure sive injuria facta nunciatio proficit ad id, ut opus deferatur, *l. 20. §. 3.* Si opificibus nunciatur domino ignorante, & illi sprete nunciacione ædificando pergant, tum dominus suis impendiis novum opus destruere tenetur, *arg. l. 10. ibi: in rem, l. 5. §. 3. & seqq. l. 1. §. 5. hic. Coraf. ad d. l. 1. nu. 2. adde l. 3. §. 2. de cond. caus. dat. (Diff. Cnstr. in l. pen. in fin. eod.)* Imò si minor contra nunciacionem ædificavit injustè, non restituitur, nisi impensam patiat, *glos. Bart. Dyn. in d. l. 1. §. 2. arg. l. 37. de minor.*

II.

In causa publica omnes rectè nunciant a: in privata is demum, qui aut dominium b habet, aut servitutem c. Persona prohibiti principalis est vicinus proximus vel inferior d. Forma nunciandi est, ut illa fiat vel per partem, vel per Prætorem. Illo modo sit vel nudis verbis e, vel lapilli jactus: hoc modo tum sit, si Prætoris officium imploremus g.

a) modò cives sint ejus loci, *l. 1. §. ult. hic.* non igitur nunciant incolæ & peregrini, *arg. d. l. 3. §. ult. junct. l. cives, C. de incol. Duar. hic, c. 3. (Diff. Dd. vulgò, arg. l. 1. §. ult. de via publ. l. 4. hic.)* Inquilinum tamen & colonum nomine locatoris nunciare posse ad exemplum fructuarii utilitatis causa receptum est, *arg. l. 1. C. si per vim. Duar. in d. l. 3. §. 3.* Pupillus quoq; etsi cives sit, non rectè nunciat, *l. 5. pr. ubi las. mun. l. hic. l. 6. de pop. act. l. 8. de mun. & honor.* idem tamen non dicerem in pubere minore, *arg. l. 101. de V. O. (Diff. Duar. hic, c. 5.)* mulier quoq; excipitur, *d. l. 6. de pop. act. arg. l. 2. de R. l. junct. l. 4. verb. defendentium, hic.* b) *lun. §. 3. de remiss. & ad hujus similitudinem emphyteuticarius, l. 16. de serv. superflucius, l. 3. §. pen. hic.* creditor pignoratitius, *l. 9. hic, l. 16. de serv. d. lun. §. fin.* ubi pro (derentionem) rectè legitur (petitionem) *vide Cujas. l. obf. 16. Duar. hic, c. 3. vasallus, arg. c. 1. de conv. int. vass. & al. de benef. c. 1. §. rei autem, de invest. de re al. fact.* Socius verd etiam communis rei dominus sit, *l. 5. §. fin. commod. l. 66. §. 2. de leg. 2.* non tamen rectè nunciat socio, *l. 3. §. 1. 2. hic, ubi las. Zaf.* nisi per Prætorem vel communi dividundo id fiat, *d. l. 3. §. 12. adde l. 26. de serv. urb. l. 13. §. 3. quod vi aut clam, Zaf. sing. intell. 1.* Huc pertinet quæstio: an ædificium super communi pariete ab uno constructum, sit demolendum? Potius est, ut commune dicamus effici ædificium, communi parieti superstructum, *Bart. in l. quidam libertus, de serv. urb. præd. Boër. conf. §. n. 26.*

U seq.

Œsq. Fr. Veg. conf. 53. n. 44. Imò, ne quidem constructum super alieno pariete simpliciter demolendum est, cum non manifestum adfert vicino incommodum, sed potius solvendum pro pariete, quantum interest: unde quibuldam locis consuetudo viget sacris rationabilis, quod solum pro muri parte liceat vicino superædificare, *Burfat. conf. 111. nu. 17.* idq; Mantuz in contradictorio iudicio obtinuisse docet *Surd. decif. 168. ubi vide.*

c) quod in realibus indistinctè verum puto, siue urbanæ sint, siue rusticæ: facit ratio generalis, quia in utraque ædificando juri nostro noceri potest: per notas a p. 1. disp. 17. th. 11. lit. B. adde textum generalem d. l. un. §. 3. de remiss. qui cum distributionem contineat, restringi ejus unum membrum non potest, nisi falsitatis Ulp. arguatur, adde l. 15. de serv. urb. l. 6. §. ult. si serv. vind. l. 5. §. 9. l. 2. pr. l. 9. hic, l. 47. fam. ere. Coraf. §. mis. 25. Diff. variè distinguendo & respondendo Cujac. 1. obs. 17. Hotom. 2. amic. resp. 17. Vaud. 1. q. 53. & alii, quos vide d. disp. 17. th. 11. Usufructuarius verò non suo sed procuratorio nomine nunciat, l. 1. §. si hic, ubi latè Bart. & Zas. idem 2. sing. intel. 19. Duar. hic, c. 3. Molin. ad consuet. Paris. §. 1. gl. 1. nu. 15. Vult. 1. disc. 18. Cujac. 1. obs. 17. quia utilem servitutem vindicationem non habet, l. si usufr. per. Nec obstat l. 2. hic, l. un. §. 4. de remiss. quia fructuarius vindicando usum fructum per consequens etiam vindicat servitutes fundo fructuario debitas, l. 5. §. 1. si usufr. per. Vult. d. c. 8. Diff. Cuj. 1. obs. 16. quia tantùm recitative putat referri sententiam, Iul. in d. l. un. ad de p. l. disp. 16. th. 12. in fin.

d) l. 8. pr. hic. satis tamen est si in re præsentī ita fiat cuiusque, qui domino renunciare possit, l. 5. §. 1. 3. l. 10. hic. itaque tot erunt nunciationes, quot sunt in diversis locis ædificationes, d. l. 1. §. 16. ubi Ias. nu. 1. Zas. Duar. ibid.

e) quæ usurpatur, cum in suo quidem ædificat vicinus, sed contra jus servitutis, l. 1. §. 2. l. 5. §. 10. hic. non cum in nostro ædificatur, nisi possessionem amittere velimus, l. 1. §. 3. d. l. 5. §. 10. vide variè de speciebus nunciationis controuertentes Duar. hic, c. 6. Vaud. 1. q. 53. Hojo. 2. obs. 4. Zas. 2. sing. intell. ubi inter eam quæ nudis verbis & quæ per prohibitionem prætoris fit, nihil interesse putat: atqui certè plenior est & magis salutatis, vide Rober. 3. sent. 16.

f) l. 1. §. 6. quod vi, d. l. 5. §. 10. ubi Duar. Gothofr. hic.

g) l. 1. §. 2. 6. & seqq. hic. & his posterioribus speciebus utimur, cum in nostro ædificatur, ne possessionem amittamus, d. l. 1. Quid si nudis verbis nunciatum ædificanti in nostro, atq; ita possessio translata sit, an propria autoritate ædificium poterit destrui? Nego, nisi in continenti fiat, cum Duar. ad d. l. 5. §. 10. l. 1. §. 2. hic, arg. l. 3. §. 16. de vi arm. alioquin, si possessio in adversarium translata non sit, affirmo, contra Vaud. 2. q. 30. Illud generaliter verum puto: quamvis nunciationem fieri posse die feriato, l. 1. §. 4. ubi Duar. Imol. Zas. arg. l. 2. qui ord. in bon. poss. p. 1. disp. 5. th. 5. in fin. item solet ferè præmitti nunciationi iuramentum calumniæ, l. 5. §. 14. ubi Bart. Ias. Zas. Wesf. hic. n. 9.

III.

Tollitur nunciatio nunciantis morte a vel alienatione b: satisfatione ejus cui nunciatum est c: Prætoris contraria prohibitione d, vel post causam cognitam remissione e.

a) l. 8. §. 6. hic, ubi gl. verb. extinguitur, Ias. ibid. nu. 8. Zas. n. 1. nec obstat l. 20. fin. hic. loquitur enim de interdicto, quod datur opere jam facto: nunciatio tolli dicitur & extingui, cum res adhuc integra est, etsi satisfactum sit. Contrarium tamen receptum est, si quis nunciet pro se & heredibus suis: nec sine ratione, arg. l. 27. §. 1. de res. arb. Quid? quod post nunciationem non potest non vi factum esse, quod factum

est, adeoq; ad interdictum, *Quod vi aut clam*: videtur talis nunciatio heredi prodesse, arg. l. i. l. 3. *quod vi*. b) rei cuius causa nunciatum est d. l. 8. §. 6. ubi *Iasn. 3. & 5. Duar. hic, c. 6.* c) quia per eam jus ædificandi consequitur, l. 5. §. 17. 10. l. 8. §. 2. 4. l. 20. §. 1. 10. *Zaf. in d. l. 5. §. 15. 17. nu. 1. & seqq. hic.* interponitur enim de opere demolendo, h. e. in pristinam formam restituendo, si iniuria factum probatur, l. 21. §. 1. & *seqq. hic, l. un. C. eod.* adeò, ut spacium trimestre expectare ædificans necesse non habeat: enim Just. in provinciis non pro inhibitione ædificii post cautionem præstitam, sed pro causæ terminatione constituit, l. un. C. *hic*. Sed Canonistæ juxta solitos errores ita statuerunt, ut ubiq; tres menses expectentur, c. *pen. & fin. hic. Socin. ibid. nu. 750. Tessa. decif. 240.* ubi ait, Senat. Pedemontanum id observare cum hoc temperamento, ut siquidem nunciatur ab initio, antequam ædificans multas expensas fecerit, nec grave est ædificare volenti expectare tres menses, & nuncios allegat se habere jura, petito termino trimestri ad illa producenda, spacium hoc concedatur: ita tamen, si nuncians juret se non calumniosè hoc opponere, per gl. in l. i. *verb. satisf. datum, de remiss. arg. l. 5. §. 14. hic.* d) l. 16. *hic. Rob. 3. sent. 16.* imò in arbitrio judicis est, ut etiam non expectata cautione procedi sinat in ædificando, nunciatio non attentata, arg. d. l. 5. §. 12. 13. *ibiq; Bart. in fin. Tessa. d. decif. n. 5. vers. & per hunc textum: vnde varie dissentientes Dd. quos allegat ibid.* e) l. 1. pr. & §. 9. l. 8. §. 4. *hic, l. un. de remiss.* tunc verò utilis est remissio, cum nunciatio non tenet, h. e. cum is nunciavit, qui jus nunciandi non habuit: contra ubi nunciatio tenet, ibi inutilem esse puto remissionem, d. l. un. *de remiss. Cuj. 1. obs. 6. & 9. obs. 17. & 16. obs. 13. & 2. not. Merc. 31. Diff. Rob. 2. rec. 12. & 2. anim. 31. & 2. not. ad not. Merc. 31. vide Soar. 1. obs. 22. Hot. 2. amic. resp. 16. Duar. 1. disp. ann. 16. A. Aug. 1. emend. 3.* Pacto etiam tolli potest nunciatio, si rei familiaris causa facta sit, l. 7. §. 14. *de pact. ubi Cujac. Borch. tr. de pact. c. 5. n. 6.* Affine nunciationis remedium est protestatio: ut in Prætorè, si is ædificet, ubi vel quomodo non debeat: ei enim opus novum nunciari nequit, l. 5. §. 7. *hic. Villal. com. opin. lit. N. n. 40.*

IV.

De opere jam facto est interdictum, *Quod vi aut clam a*, quod datur ei cuius interest factum non esse *b*, juxta quod lite æstimata *c* actor in eam conditionem restituitur, in qua erat ante operis constructionem *d*, contra eum, qui vi aut clam in re soli vel solo cohærenti aliquid fecerit *e*, & quidem intra annum *f*, & in successores quatenus ad eos pervenit *g*.

a) vi facit qui per vim vel contra denunciationem facit, l. 1. §. 7. 9. l. 20. pr. *hic, l. 73. §. 2. de R. I. Wesf. hic.* clam facit, qui adversarium celavit opus, neque ei denunciavit, si timuit vel timere debuit controversiam, l. 3. §. 7. & *seqq. hic.* unde planè intelligitur hujus interdicti affinitas cum nunciatio: *adde rh. præced. lit. A. Cuj. Goth. hic. Vaud. l. 9. §. 33. in fin.* quam varie dicatur clam fieri notat *Wesf. par. hic, in alleg. ad lit. E. b)* l. 11. §. 10. §. fin. l. 13. §. 3. l. 16. §. 1. *hic. Wesf. par. ibid. Cujac. 2. obs. 25. itaq; non tantum domino datur, l. 12. 13. pr. l. 16. §. 1. l. 13. pr. & §. 3. hic.* sed & colono, fructuario & aliis, d. l. 12. 13. *per tot. l. 16. pr. l. 11. §. 8. l. 18. 19. 22. §. 4. hic.* etiam ei cui sub pacto additionis in diem venditus est fundus, & interea precario traditus, d. l. 11. §. 10. nu. 12. de quo controversit *Cuj. d. obs. 22. Rob. 1. rec. lect. 35. & in suis controvers. lib. 2. cap. 25. ubi vide. addep. 1. disp. 28 rh. 9. lit. C.* idque verum est si ipsi si alii eorum nomine, si nudis verbis si lapilli jactu prohibuerint, d. l. 1. §. 6. l. 3. pr. l. 10. §. 1. *hic.* c) l. 15. §. 7. *hic.* quod in aliarum probationem defectu juramento in litem vel judicis officio æstimatur, l. 15.

§. 9. *hic.*

§.9. *hic. l. 25. §. 10. de per. hered. l. 68. 70. de R. V. l. 3. do in lit. jur. l. 2. §. 34. in fi. no quid in loc. pub. d)* l. 7. §. 1. l. 11. §. 4. d. l. 7. §. 7. 12. c) l. 1. §. 1. 2. 3. 4. l. 5. §. 8. & *fin. l. 7. §. 5. l. 13. §. pen. l. 15. §. 2. hic.* non tamen datur contra eum qui denunciavit se opus facturum: is enim clam fecisse non intelligitur, etsi confestim post denunciationem fecerit, *l. ult. §. fin.* unde tamen malè Bart. collegit, quòd reus actorem in iudicio non comparentem expectare ne quidem per diem horamve teneatur, *vide Menoch. 2. arb. q. 46.* f) nisi causa cognita aliud concedatur, *l. 15. §. 3. & seqq. l. fi. in pr. hic. l. 14. pr. de aq. pluvi. l. 2. C. unde vi. Vsf. par. hic. n. 6.* g) d. l. 15. §. 3. *hic. Vsf. d. n. 6.*

V.

Sequitur de damno infecto a: qui igitur damnum ex ruinosis vicini ædibus aut tecto timeret, huic, si juret se non calumniæ causa petere b, jubet Prætor dominum aut possessorem earum ædium c, unde damnum timeatur, cavere d: suo quidem nomine per stipulationem e, alieno verò per satisfactionem de damno faciendo, si quod datum erit f.

a) hoc est, nondum dato, sed quod adhuc futurum veremur, *l. 2. hic. Paul. §. sent. 10. Vsf. hic. num. 1. Cuj. tr. 9. ad Afr. ad l. 44. hic.* ubi notat id quod alia actione quaeri potest, id in stipulationem damni infecti omninò non deduci, *l. 18. §. 7. l. 33. hic.* b) *l. 7. pr. l. 13. §. 12. 13. hic.* addo etiam si id, cui damnum metuit, jure habeat ædificatum, *Fr. Viu. lib. 2. com. opin. vers. edificare in sua, nu. 2. vers. & sic.* c) etiam bonæ fidei emptorem, *l. 13. pr. emphiteutam, l. 15. §. 27. vasallum, c. un. de invest. in re al. libellarium, c. fin. qual. olim feud. al. superficiarium, d. l. 15. §. 1. creditorem pignoratitium, l. 13. §. 1. l. 19. servitorem habentem, d. l. 19. l. 20. 30. pr. si dubium sit, dominus sit nec ne, tum sub exceptione satisfacti debet, l. 7. pr. l. 31. hic.* d) *l. 18. 19. in fi.* quod pro tribunali postulandum, *l. 4. §. 8. hic. Cuj. d. loc.* non tamen opus esse putem libello & litis contestatione, *Spec. in st. de li. concept. §. nunc dicendum, n. 28. (Diff. Bart. in d. l. 4. §. 8. n. 10. 11.)* sicut nec propterea, quòd Prætor, dum ita cavere jubet, decernit, dixerim tria hic esse decreta: contra Cuj. d. tr. 9. ad Afr. in l. 44. hic. e) d. l. 18. l. 5. §. 4. *hic. Vsf. par. n. 2.* quæ stipulatio cur sit cautionalis, cum nullam actionem novet, itemque de naturâ stipulationum Prætoriarum in universum, *vid. eleganter A. Fab. 3. conj. 1.* f) quæ satisfactio fidei jussoribus est facienda, *l. 7. de Pras. stip. vide Clar. §. fin. q. 47. vers. sed quero, Soar. lit. C. num. 36.* Et quidem tempus hujus cautionis est, ut duret 10. annis si opus factum sit in publico, *l. 7. pr. l. 15. §. 2. hic.* aliàs in arbitrio iudicis est, ut is pro magnitudine damni & causæ statuat, quamdiu durare debeat, *l. 13. §. fi. l. seq. hic. Clar. Soar. dd. loc.* Cum autem ante dictum sit iis non caveri, quibus aliis actionibus prospectum est, *l. 20. 33. 18. §. 9. hic.* inde disputatum est, an focius locio damni infecti cavere teneatur: puto distinguendum esse ex l. 39. pr. *hic. vide eleganter A. Fab. 2. conj. 9. (Dissent. variè Dd.)* Illud addo: affine hujus interdicti remedium esse hodie usitatum, si quis verisimiliter timeret se ab alio offensus iri, *arg. l. 6. §. 2. de offic. Pref. Clar. d. §. fin. q. 47. vers. & in primis, Soar. in lit. C. nu. 36.* quæ mandata in Camera sub pœna banni decernuntur, *Geil. 1. obs. 4.* & favorabilia sunt, quia multi per ea in officio retinentur, *Geil. 1. de pac. publ. 3. n. 7. & seqq.* contra quæ si factum sit, agitur ad pœnam banni mandato insertam, *Geil. d. c. 3. n. 3.*

VI.

Si intra præfinitum tempus ita non cavebitur, mittit Prætor eum qui

VV 3

damnum

damnum timet, in possessionem rei servandæ causa ex primo decreto *a* quod si adhuc non veniat, & cautionem cum refusione damni non offerat, tum ad secundum decretum proceditur *b*, quo actor causa cognita possidere *c* jubetur.

a) quæ omissio non facilè decernenda est, nisi præcedente legitima denunciatione ac contumacia rei, *Barr. in l. 15. §. 16. hic. Menoch. 2. arb. jud. cas. 6. n. 3.* Illud verissimum, ex primo decreto missum non possidere: *per jura & autor. alleg. à Menoch. rein. remed. 3. nu. 172.* ratio cur Prætor noluerit primo decreto largiri possessionem, est ea, quia commodum possessionis non debet quis nisi ob magnam contumaciam privati, *arg. §. 4. vers. commodum, Inst. de interd. Menoch. d. loc. num. 179 & seq. (Diff. variè Dd. ibid. alleg.)* Alia verò causa est *l. 5. §. 1. ut leg. nom. cau.* ubi secundo decreto opus non est, *Menoch. d. loc. num. 124.* Quid si in executione sententiæ definitivæ missus quis sit ex primo decreto, an possidet atque ita habet interdictum, Uti possideris? Nego, *arg. l. 3. c. qui pos. in pig. l. 3. §. 8. uti possid. communem ait Neguz. tr. de pign. p. 3. memb. 2. nu. 6. Mich. Vrcur. in l. 15. §. 16. n. 219. Bolog. n. 177. hic. Men. d. rem. 3. n. 226. Diff. Bart. Castr. & alii relati ibid.*

b) quod quomodo fiat, vide bene Men. 2. arb. qu. cas. 6. nu. 3. vers. ad secundum pervenitur: Intra quod tempus autem interponi debeat hoc decretum, erit in arbitrio judicis, *d. l. 15. §. 21. hic. Nov. 33. c. 4. ibiq. Cuj. gloss. Bald. in l. pen. C. de bon. aut. jud. Covar. 3. var. ref. 18. in fin. Menoch. d. cas. 6. num. 13.* Diff. variè Dd. quorum septem opiniones contrariæ referuntur ibid.

c) *d. l. 15. §. 23. hic.* Quod tamen non ita intelligendum, quodd Prætor missum in possessionem ex secundo decreto fecerit dominum, quod nequit, sed quod expulso vicino fecerit possessorem, & per hoc conditionem tribuerit usucapiendi, *argum. l. 12. l. 3. fin. de adqu. poss. d. l. 15. §. 16. l. 18. §. 15. l. 44. §. 1. hic. Cujac. d. tr. 9. ad Afr. vide inf. disp. 24. th. lit. G. Diff. Spec. tit. de primo & secundo decret. p. ult. n. 1. vers. in aliu autem. Guid. Pap. tr. de prim. & sec. decr. num. 38. qui multis casibus per hanc missionem putant transferri dominium: quod in medio reliquit Menoch. d. rem. 3. num. 167. Illud verius puto: secundum decretum tam in actione reali quàm personali requiri, nec lapsu temporis in reali effici verum possessorem: *pulchrè Menoch. d. rem. 3. à num. 208. usq. ad num. 216. & alii alleg. infra disp. 24. th. 3. lit. A. & G. Diff. Bart. in d. l. 15. §. 16. n. 49. Spec. d. §. 4. num. 20. & seq. Guid. Pap. d. tr. nu. 21. Iac. de Belvis. tr. eod. num. 20. Sim. Vincens. tr. de jud. miss. in poss. n. 6. Neguz. d. p. 3. membr. 2. num. 6. vers. sexto quid.**

VII.

Similis *a* superiori actioni est actio in factum ex interdicto, *De aqua & aquæ pluvie arcende*, quæ datur domino prædii *b* adversus dominum ejus loci in quo opus factum est *c*, ut aliter aqua flueret, quàm solebat, in hoc ut opus restituat *d*, unà cum damno & interesse, quod ea occasione post litem contestatam accidit *e*.

a) quia in ea similiter damnum meruitur, ut opere illo facto aqua aliter fluat, quàm fluere cœperat, *Duar. Wes. per l. 1. pr. hic. add. l. 6. §. ult. l. 14. §. 1. eod.* Formula etiam docet loqui & hoc interdictum de damno nondum facto, cujus elegans vestigium *in l. 24. §. 2. ibi*: si appareat futurum, ut aqua pluvia noceret, hic. nam de damno jam facto agendum est interdicto, Quod vi aut clam. *Cujac. par. hic. dixi supra. Diff. Duar. c. 2. hic. per l. 23. de jud.*

b) cui ex opere damnum timetur, *l. 1. §. ult. l. 6.*

ILL. 6. §. 3. l. 12. 16. *hic* itaq; & usufructuarii utiliter hac actione experietur, l. 22. *hic. non directe*, l. 3. §. *fi. hic*. *Duar.* 1. *disp. annu.* 11. Est hæc actio quidem personalis, l. 6. §. 5. sed tamen in rem scripta, quod vel inde colligitur, quod in singularem successorem transit, d. l. 12. l. 16. *hic*. *Duar. hic. c. 1. Wespar. n. 3. Bart. ad d. l. 6. §. 5.* c) is enim solus restituere potest, l. 4. §. ult. l. *seq. hic*. d) hoc est, tollat, & rem in pristinum statum & formam reponat, suis quidem impensis, si opus fecit: impensis verò actoris, si in nulla sit culpa, l. 11. §. 2. *Et §. fi. l. 12. hic*. c) l. 14. §. 2. *Cuj. par. hic*. Quid si patiente vicino opus faciam, ex quo postea ei aqua pluvia noceat, an dabitur contra me hæc actio? Negatur in l. 19. *hic. v. samem Nic. Vallam. tr. de reb. dub. c. 8.*

VIII.

Datur interdum damnum prætextu causæ publicæ, ut cum supra bonum & æquum *publicani a* extorquent vectigalia: idèd & contra eos datur interdictum, ut quod illicitè extorserint *b*, id in duplum *c*, aut si post annum agatur, in simplicum restituere cogantur *d*.

a) qui sunt vectigalium ac reddituum publicorum redemptores, l. 1. §. 3. *hic*. quorum improbitas passim in historia Evangelii arguitur, *adde l. 12. pr. hic. Cuj. par. i. bi. Borch. ad c. un. qua sint regal. in usib. feud. nu. 32.* qui si vel ipsi, vel eorum familia injuriam inferunt, tenentur hoc interdicto, l. 1. *pr. hic. ubi Cuija. Wes. ibi. n. 5. Meno. 2. arb. jud. 345. n. 3.* b) l. 9. §. 5. ut si simul ab emptore & à venditore sit vectigal rei venditæ extortum: emptor enim regulariter tantum, non venditor tenetur solvere gabellam, quam vocant, *de quo v. Vill. in com. opin. lit. E. n. 3. ibiq; addis. Eich. adde Sonr. in lit. E. n. 145. Et seq.* Ita si gabella fortè sit præstanda in decima parte rei venditæ, nec publicanus pariatur deduci expensas, illicitè facit, *Sonar. in lit. G. n. 3. Et seq.* Illud Christi exemplum docere nos potest, etiam in foro conscientie vectigalium exactionem licitè defendi, *Vill. lit. G. n. 2. Sonr. d. lit. G. n. 7.* Quid si injustum vectigal nomine Principis exigatur, an publicanus putans se justè exigere in foro conscientie tenebitur? Ita puto, quia sui quisq; facti Dzo rationem redditurus est, idèd inquirere debebat, *Diff. Mar. Navar. Azpilcueta in c. si quis autem, n. 114. de pæn. dist. 7. Et in manual. confess. c. 17. nu. 201.* c) l. 1. *pr. hic*. in quo duplo rem ipsam contineri puto, l. 5. §. 1. quod si per vim plus debito exegerit, puniuntur in quadruplum, l. 9. §. 6. *hic*. quod idem est in eo qui sine potestate magistratus exigit, *ut ex Pet. Antibol. tr. de mun. p. 3. §. 1. num. 42. refert & casus distinguit Menoch. 2. arb. qu. cas. 443. nu. 3.* Si servi nomine conveniretur publicanus, eum noxæ dare jubebatur, *vide l. 1. §. ult. l. 13. §. 1. hic*. d) d. l. 1. & l. 13. datur hereditibus & in heredes, quatenus locupletati sunt, d. l. 13. *in fin. l. 4. pr. hic. Wespar. hic. in fi.* concurrat hæc actio etiam cum aliis, ut furti, l. Aq. bonorum raptorum, l. 1. §. 2. *ubi gl. hic*. mitior tamen videtur esse hæc actio in factum actione furti, quia fur si in eum ad pœnam agatur, non absolvitur: actionem autem hanc esse arbitrariam non placet, *arg. §. præerea, Inst. de act. Duar. hic. c. 1. Diff. Coras. in l. 5. pr. n. 13. de in lit. jur. Loriot. tr. de act. axiom. 69. Menoch. 1. arb. q. 5. n. 9.*

IX.

Vectigal verò hic *a* est id quod fisco ex rebus quæ veneunt *b* penditur: cujus constituendi potestatem solus Princeps habet *c*: quod si ab aliquo non solvatur, res in commissum cadit *d*: nisi personæ vel rei immunitas sit concessa *e*.

a) aliàs

a) aliàs etiam comprehenditur id quod Reip. ex fundis vectigalibus præstatut: sed propriè vectigal est, quod fisco vel Reip. venditur, pro mercibus importandis & exportandis, *Borch. ad d. c. un. qua sint regal. n. 45.* Imò interdum vectigal quasi iurisdicção quadam est, *Schrad. tr. feud. p. 10. sect. 5. nu. 176.* & absq; solo in feudum dari potest, *Schr. d. tr. p. 3. c. 2. n. 59.* qua de re plura in Inst. nostris feudal. b) unde ii vectigal solvere tenentur, qui negotiationis causa quid vehunt, *l. omnium. l. universi. C. de vectig.* unde si pluribus rebus emtis de quibusdam gabella soluta sit, de quibusdam non sit, tum hæc tantum, non etiam illæ in commissum incidunt: quod tamen distinguit *Villal. in comm. opin. lit. G. n. 3.* Item, de jure non debetur vectigal de rebus, quas quis proprii usus gratia emit vel transportat, *l. 4. §. 1. l. 16. §. 9. hic. Villal. d. lit. G. n. 4. Franc. Viv. lib. 1. comm. opin. verb. Statutum prohibens quod non possit, n. 8. Soar. lit. G. num. 1. Clar. d. §. 9. 76. civitas:* ubi rectè addit consuetudinem esse in contrarium. In vectigalibus autem consuetudinem spectandam esse docet *Vigel. meth. jur. civ. lib. 3. c. 15. de consuet. vectig. qu. 3. reg. 4. & meth. jur. controu. lib. 3. c. 10. reg. 15. vide exemplum apud A. Gabr. lib. 5. tit. de præscr. concl. 1. nu. 15.* c) *l. 3. C. de vectig. Myns. d. obs. 29. nu. 1. cum 4. seqq. Borch. ad d. c. un. n. 46. Clar. in §. feudum, qu. 29. nu. 1. Villal. in comm. opin. lit. V. num. 9.* in tantum, ut vectigalia sine Imperatoris permisso licita vectigalia non sint, *Rot. à Vall. 2. cons. 91. nu. 2. Schrad. tr. feud. p. 3. c. 2. nu. 40.* etsi decreto civitatum, *l. 2. C. vect. nov. instit. non poss.* vel à Præside aut curia instituta fuerint, *l. 10. hic.* ut tale vectigal non modò fraudari impunè possit, *Bald. in d. l. 10. Myns. d. obs. 29. Borch. d. loc. nu. 47.* sed etiam illud instituentur, *l. Julia de ambitu, & l. Julia de vi publica teneantur, Borch. d. loc. Menoch. d. cas. 343.* Id tamen limitandum est eo casu, quo dominus inferior hoc jus sive consuetudinem exigendi vectigal præscripsisset tanto tempore, cujus initii non extaret memoria, *Clar. d. q. 29. n. 2. A. Gabr. d. concl. 1. nu. 15. Myns. d. obs. 29. n. 6. 8. & aliquot seqq. idem §. obs. 30.* ubi rationem addit, quia ex immemoriali tempore præsumitur consensus Imperatoris, ut alia probatione opus non sit, cum tempus immemoriale vim habeat jure constituti, *l. 3. §. 4. ibiq; Dd. de aq. quot. & est.* d) ad quod tamen sententia declaratoria requiritur, *Bald. in l. si quis in tantam, C. unde vi, Rot. à Vall. 3. consil. 24. per tot. Fich. in addit. ad Villal. in lit. l. nu. 96. Borch. ad d. c. un. n. 48. & seq.* An ignorantia prætexi poterit? Si crassa non sit, posse puto, *l. ult. §. 10. hic.* ubi duplum vectigal solvitur, ut res in commissum non cadat: atque ita si intra tempus à lege vel statuto præfixum non solvatur vectigal, & tardius solvens ignoraverit sibi sub pœna injunctum esse, excusabitur, *juxta A. Gabr. d. lib. 2. s. de arbitris, conclus. 2. num. 11.* Quid, si uni tantum non omnibus gabellariis sit soluta gabella? *vide Soar. d. lit. G. num. 9. & seqq.* Quid si in loco contractus, non solutionis soluta sit, vel contra? *vide A. Gabr. lib. 6. tit. de consuetudine, concl. 2. num. 12. & aliquot seqq.* e) quæ ratione clericos & studiosos ad vectigalia non teneri constat, *l. universi, ubi Alber. Salic. C. de vectig. Bar. in l. fin. §. divus 9. hic.* facit quod in iis cessat causa vectigalium inductiva, nempe causa negotiationis, *vide Villal. in d. lit. G. n. 1. ibiq; addit.* aliud est in eo qui rem ab immuni comparaverit, *Fich. in addit. Villal. ad d. n. 1. Soar. in lit. G. num. 6. Diff. A. Gabr. lib. 8. tit. de leg. concl. 3. n. 19.*

X.

Coronidis loco sit: collectas tempore necessitatis factas sub vectigalibus, adeoq; jure regalium non censerì.

argum. l. 1. §. quod si nemo, quod cujusq; universi. nom. l. omnes, C. de oper. publ. Bart. in l. 1.

in l. n. 24. C. de mulier. lib. 10. idem in l. n. nu. 2. C. de superind. lib. 10. Bald in Letiam. n. 13. C. de execut. rei jud. Guid. Pap. decis. 86. Franc. Marc. decis. 458. nu. 22. Socin. jun. conf. 98. n. 23. Schurff. 1. conf. 44. nu. 3. Cravet. conf. 111. num. 1. & conf. 195. nu. 1. Henn. Gæde. conf. 29. & conf. 34. num. 4. &c.

DISPUTATIO XIX. De Donationibus.

Respondente Joanne Episcopo Hesso.

T H E S I S I.

DONATIO est contractus *a*, seu conventio legitima *b*, juris gentium *c*, quæ acceptante donatario *d* ad rem liberalitate donantis alienandam *e* utriusq; illius consensu perficitur.

a) Donationem contractum esse de jure Justiniano minus est dubium. §. 2. *Instit. de don. §. per traditionem* 30. *Instit. de rer. divis. l. 35. C. h. tit. lult. in fin. C. de pact. l. 17. C. de fid. instr. l. 8. pr. C. de præscr. 30. ann. lult. princ. C. de bon. qua. lib. Nov. 119. c. 1. Wes. Mynf. Schn. & Dd. communiter in d. §. 2. *Instit. h. t. Hipp. Rim. ad rubr. ibid. nu. 27. Wes. par. eod. nu. 2. Cujac. par. C. eod. & 10. obser. 28. idemq; in Novel. 38. & 119.* (ubi tamen ex parte dissentit.) *Iul. Clar. 4. sent. §. donatio. q. 1. Gom. 2. var. resol. c. 4. pr. Moz. de don. in pr. & c. quid sit contr. n. 11. Diff. Boc. c. 1. de don. num. 4. & seqq. Fort. Garz in l. 7. de pact. Modus igitur est adquirendi non domini vel rei corporalis, sed incorporalis, sive obligationis, arg. s. *Instit. de obl. l. 3. de obl. & act.* Dissentire videtur Dd. in reddenda ordinis Institutionum ratione *ad rubr. Instit. de don.* Quid verò de jure digestorum? Et hoc jure contractum esse defendam *per tex. l. 22. h. t. & arg. l. 2. §. 2. l. 6. l. 12. l. 35. §. 1. eod. l. 7. C. de his qua. vi. vide Goth. ad d. l. 22. Rim. d. lcc. nu. 35. & ad pr. *Instit. eod. nu. 154. & seqq.* ubi ostendit, olim donationem non sola stipulatione & traditione factam esse, sed nudo etiam pacto. *Diff. Dd. comm. omnes. Cujac. par. D. & C. hic, & d. obl. 28. Wes. Mynf. Gom. & alii ad loc. Nominatum autem contractum esse contra nonnullos ait Moz. d. tit. de don. nu. 8. eamq; communem dicit Iul. Clar. d. q. 1. per ibi alleg. *Instit. Alex. in l. 7. de pact. Wes. par. d. n. 2. Reçdè tamen ad donationem propriam id restringit Moz. d. nu. 8. vide diversas Dd. ea de re opinioniones apud Rimin. d. loc. nu. 43. & seqq.*****

b) contractum & conventionem legitimam pro eodem hic accipio, intelligens omnem eam, quæ jure civili ad producendam actionem cognita est: quo fundamento suprâ p. 1. *disp. 6. th. 5.* pacta quæ vulgò dicuntur legitima, contractus esse defendi, sicut vicissim contractus, qui solo consensu perficiuntur, inter quos & donatio est, revera sunt conventiones sive pacta nuda legitima: nuda ratione substantiæ, à negotio dandi aut faciendi, non ratione effectus producendæ civilis obligationis. *Dissen. Dd. quos memini omnes, tum passim alibi, tum potissimum in l. 7. de pact. ex quorum tamen definitionibus divisionibusq; conventionum firmissimè id quod tunc deduci posse videtur arg. l. 5. 6. 7. de pact.*

c) solo enim consensu perficitur, *d. §. 2. l. 2. §. 2. D. eod. l. 35. C. eod. d. §. per traditionem. Instit. de rer. divis.* quod contractibus juris gentium competit. *l. 1. in f. de contr. emt. l. 1. locat. Wes. d. nu. 2. Moz. de don. in pr. num. 9. Cujac. 10. obl. 28. & 12. obl. 28. Diff. Gædd. ad l. 23. de V. S. num. 5. & 6. & Dd. ad rub. Inq. h. t. Adcoq; & donatio pro-*

XX

ptet

per nuptias hoc jure introducta censetur, *Forcat. in necem. dial. 74. n. 3. Diff. Conn. 1. comm. 6.* d) *l. 19 §. 2. h. t. l. 10. eod. l. 69 de R. l. l. 8 §. 3. de bon. lib. Cuj. 12. obser. 28. & consule. 43. Wesf. par. n. 4.* e) Donatio igitur propriè, ut dixi, non est rei alienatio, sed traditionis, per quam illa fit, causa, *l. 4. C. de contr. emt. Myns. ad rubr. Inst. h. t. Cujac. d. obs. 28. vide quæ dicta sunt ad lit. A.* f) *l. 19 §. 2. hic, junct. l. 10. C. eod. §. 2. Inst. h. t. l. 35. C. eod. l. 2 §. 2. D. eod. Gomez. d. c. 4. in pr. Cuj. & Wesf. ad loc.* Expressum autem donatarii consensum requiri verius puto, quod faciunt tradita per *Sich. rubr. C. de pact. Gom. 2. var. ref. c. 9. n. 2. ubi Eman. Soar. in addit. Diff. Bar. & Dd. communiter in l. 7. de pact. l. ul. Clar. d. §. donatio. q. 14. n. 5.*

II.

Donatio vel pura seu propria est, quæ & simplex dicitur *a*, vel impropria *b*. Illam donator sine ulla causa ex sola liberalitate peragit ea mente, ut rem donatam nullo calu ad se reverti velit *c*.

a) *l. 1. pr. l. 29. h. t. l. 35. §. 2. de mort. cau. don. l. 25. C. de donat. l. 82. de R. l. l. 214. de V. S. §. 2. Inst. h. t. Schn. pr. ibid. nu. 3. Wesf. ibid. & in par. hic, nu. 3. Cujac. par. D. & C. eod. Rim. ad d. pr. num. 55. Godd. ad l. 18. de V. S. Moz. de divis. don. n. 2. & seqq.* Hæc cum propriè donatio sit, in dubio semper præsumitur. *Moz. d. loc. nu. 20. l. ul. Clar. q. 4. n. 2. Schneid. de mort. cau. don. num. 3. in pr. Inst. h. t. Diff. Alc. ad l. 76 §. 1. de V. S.* Ut igitur remuneratoria censetur donatio, necesse est causam & merita, officiaq; ob quæ donatur, nominatim à donatore expressi, aut certè liquidè probati. *Myns. cent. 4. obs. 75. per l. 27. h. t. Boc. de don. c. 8. num. 5. Clar. q. 3. num. 2. Gail. 2. obs. 38. num. 5. & 6.* quod tamen non simpliciter restringendum est ad personas inter quas prohibita donatio est, ne ab aliis eludatur in sinuandis necessitas. *Diff. Geil. d. num. 6. Clar. d. q. 3. num. 2. & mortis causa donatio non nisi facta mortis mentione præsumitur, l. 42. in fin. ubi gloss. & Dd. de mort. cau. don. l. 11. ubi Bart. de dot. preleg. Clar. d. quæst. 4. num. 4.* b) *d. l. 1. & l. 29. h. t. d. l. 35. §. 2. de mort. cau. don. t. t. C. de don. quæ sub mod. vide Dd. supr. ad lit. A. citatos.* Hanc donationem, ejusq; diversas species propriè munus dici declarat *Godd. ad l. 18 de V. S. num. 10 per l. 194. eod.* c) *d. l. 1. pr. l. 18. l. 19. & t. t. hic, l. 35 §. 2. de mort. cau. don. ubi Goth. l. 82. de R. l. l. 4 §. 6. C. de rev. donat. Clar. qu. 1. num. 3. Gomez. d. c. 4. nu. 1. & 15. Moz. d. loc. nu. 3. Myns. Schneid. & Dd. in §. alia. Inst. h. t. Cujac. par. eod. Vult. 1. iurisspr. Rom. 76. Godd. ad d. l. 18 fac. quod in contractu nominato perfectò penitentia locus non est, l. 5. C. de obl. & act. Wesf. par. de cond. caus. dat. in fin. Sich. ad l. 12. C. de rei vind. nu. 2. Unde extra casus modosq; à lege expressos rescindi ne quidem Imperiali rescripto potest, l. 5. C. de revoc. don. l. 9. C. de don. ant. nupt. l. 12. C. de rei vind. l. 3. C. de rescin. vend. l. 4. C. de emant. Schn. ad §. sciendum. Inst. h. t. num. 4. Sich. ad l. 9. C. de don. ant. nupt. n. 1. & ad l. 12. C. de rei vind. & ad l. 5. C. de obl. & act. n. 2.*

III.

Donare hoc modo possunt omnes illi qui liberam rerum administrationem habent *a*, iis tamen exceptis, qui speciali juris dispositione prohibentur *b*. Quorum numero primùm est filiusfamilias *c*; itemq; pater, à quo facta filio in potestate constituto donatio rata non est *d*, nisi certis jureq; definitis modis confirmetur *e*.

a) *arg. l. 7. pr. h. t. Moz. de pers. int. quas cad. don. Schneid. Myns. & Dd. in §. 2. Inst. h. t. Wesf. par. hic, nu. 4.* Ut igitur testari, ceterosq; contractus peragere, sic donare non possunt

possunt forisofus, pupillus, servus, prodigus, cui bonis interdictum est, l. 2. h. t. l. 28. §. 2. de pati. l. 6. de V. O. l. 11. de acquir. rer. dom. l. 1. l. 10. de cur. fur. Mozz. d. loc. nu. 2. & seq. vide ite. Inst. quib. non est perm. fac. test. & sup. p. 1. disp. 6. Sed quid de minore pubere? si licet alios contractus etiam sine tutoris auctoritate inire potest, donatione tamen rem præsertim immobilem alienare nequit, arg. l. 1. & l. 1. de reb. eor. qui sub tut. junct. l. 7. pr. de don. ubi rem simpliciter donans eam perdere videtur, l. 3. C. si maj. fact. alien. Mozz. d. loc. nu. 4. Juramento tamen minoris spontaneo irrevocabiliter ea donatio firmatur, c. cum contingat, de jurejur. Ale. Sich. ad auct. Sacramenta puberum. C. si ad vers. vend. n. 34. b) arg. l. 12. pr. de jud. l. 1. §. 1. de testib. Schneid. ad d. §. 2. n. 46. Et hoc in prohibitoriis generale est, Dd. in d. l. 12. Sic jure Sax. bona immobilia avita (Stammgüter) absq; consensu descendantium heredum extraneis donari non possunt, imò ne quidem consensus descendantium sufficit, si valor bonorum vel quingentos aureos Ungaricos excedat (tunc enim insinuatione judiciali opus est, vide infra th. 6. lit. D.) item, si in fraudem legitimæ fiat; quo casu ne quidem uni ex liberis præ aliis donare pater poterit. ita textum Landrecht lib. 1. art. 52. interpretatur Nov. Elef. Aug. p. 1. c. 12. Zobel. 2. diff. 19. Fachs. diff. 5. Reinh. p. 1. diff. 1. & 10. vide sent. post Weichbud sub tit. ob Stammgüter mögen vbergeben werden. Item: donatio simplex de jure Saxon. fieri non potest, nisi valetudine firma, auff dem Siechbett aber tan niemand mehr verschenden/ (sc. donatione inter vivos) atq; si vel et vber das Bettbett reychen mag/ Reinh. p. 1. diff. 2. Omnis autem donatio immobilium de jure Sax. actis insinuanda est, Fachs. diff. 4. Reinh. 1. diff. 3. in loco ubi res sitæ sunt, Reinh. p. 1. diff. 4. c) filiusfamilias vi potestatis patriæ donare nequit, ne quidem si liberam peculii administrationem habeat, l. 1. princ. h. t. l. 28. §. 2. de pati. l. 1. §. 1. quæ res pign. dat. Mozz. d. loc. num. 9. lul. Clar. d. §. d. natio, qu. 6. Schneid. d. loc. num. 48. Justa tamen ratione motus, vel in dignitate constitutus, vel ex consensu patris donare, sicut & de castrensi & quasi castrensi peculio potest, d. l. 7. ubi Dd. Mozz. Clar. Schneid. dd. loc. d) l. 11. C. de don. l. 17. ubi Bald. C. eod. l. 25. C. de don. int. vir. & ux. l. 1. §. 1. pro donat. l. 2. §. 1. pro hered. Mozz. d. loc. num. 13. Clar. qu. 8. Boc. de don. c. 3. num. 3. Geil. 2. obs. 38. num. 1. 2. 3. & 4. Schneid. in d. §. 2. num. 66. Gomez. d. loc. nu. 25. e) Juramento enim firmata servanda est, d. c. cum contingat, ubi Dd. Geil. d. obs. 38. num. 7. Mynf. 2. obs. 33. nu. 5. Clar. d. loc. num. 8. Mozz. d. loc. num. 20. Boc. d. c. 3. num. 4. Rimin. in §. 1. Inst. hic. num. 273. Dissen. multi quos allegant & refutant Geil. & Moz. dd. loc. Rati habitatione etiam partis post filii emancipationem, sicut & heredum post mortem defuncti confirmatur, l. 31. §. 2. de don. l. 17. C. eod. l. 4. §. 1. pro suo, l. 4. pro donat. Mozz. d. loc. num. 17. Boc. num. 8. & 9. Cujac. ad d. l. 2. pro hered. quæ emancipatio hodie generali Germaniæ consuetudine & jure Saxon. intelligitur statim ex eo, cum filius seorsim habitare cœperit: vide sup. par. 1. disp. 2. in fin. Deniq; sola patris morte hæc donatio confirmatur, l. 25. ubi Salic. & Dd. C. de don. int. vir. Clar. d. loc. num. 7. Boc. num. 5. Gomez. & Cujac. dd. loc. quod ante Pandectas à Justiniano compositas secus fuisse non dixerim, arg. d. l. 25. l. 2. C. de inoff. donat. l. 18. C. fam. ercisc. l. 6. pr. C. de secun. nupt. Paul. 5. sent. 11. §. 3. junct. l. 22. de prob. Diff. Cujac. ad Paul. d. loc. & ad l. 2. pro hered. Boc. d. loc. num. 5. Adde quod & ab initio valet filio à patre facta donatio, si sit remuneratoria ob benemerita filii, gloss. & Dd. in d. l. 11. C. hic. & in auct. unde si parens. C. de inoff. testam. Tirag. in l. si unquam, verb. donatione largitus, nu. 20. 21. & 106. C. de revoc. donat. Moller. 2. semestr. 16. ubi hanc communem esse, & ita judicatum refert. Diff. Pinel. in l. 1. p. 3. num. 62. C. de bon. mat. & in l. 2. p. 1. c. 4. num. 4. C. de rescind. vend.

Inter conjuges quoque constante matrimonio donatio simplex sive propria prohibita est *a*: Impropria non item *b*. Confirmatur autem & illa tum juramento *c*, tum morte donantis *d*, etiam sine stipulatione & prævia traditione *e*.

a) l. 1. *hic*, *passim* t. s. D. *de C. de don. int. vir. & ux. ubi* Dd. Wesenb. par. h. s. Cujac. par. D. *de C. eod. lul. Clar. d. §. donatio*, q. 9. Gom. de don. nu. 23. Mozz. de pers. sine quas cad. don. num. 31. Boc. d. tr. c. 3. nu. 11. Cujac. ad l. 1. pro don. Coraf. s. misc. 1. Geil. 2. obs. 40. Mynsf. 2. obs. 33. Suadet hoc ratio tum honestatis, tum utilitatis: illa, ne conjugalis amor precio videretur conciliari: hæc, ne muruo amore conjuges se invicem spolient, d. l. 1. *et* 2. h. sit. vide Wesenb. Coraf. Gom. Boc. dd. loc. Si igitur donatio donantem pauperiorem non reddat, ut si donandi animo sui juris renunciationem faciat conjux, cessat prohibitio, arg. l. 7. §. 1. *et* 7. h. s. ubi glof. *et* Dd. VVesibic, n. 4. Mozz. d. loc. n. 42. vide Gom. d. loc. *et* pulchre Em. Soar. in addit. ib. lit. L. (Diff. multi per textum l. 1. §. 1. fin. h. s. idemq; est de jure Sax. Zobel. 2. diff. 20. per textum Landrecht lib. 1. art. 31. quod si mortis causa conjuges mutuo donare velint, mulier petere debet à judice, ut ipsi ad hunc actum curatorem constituat, & tum donatio coram duobus testibus etiam extrajudicialiter fieri potest, nisi quingentos aureos Ungaricos excedat; tunc enim vel judicialiter, vel coram quinque testibus facienda est. Fachs. diff. 4. *et* 7. Illo casu etiam mulier curatorem habere debet, quod in codicilli vel etiam testamenti factioe non opus est, Nov. Elect. Aug. p. 2. c. 15.

b) donatio mortis causa inter conjuges prohibita non est, l. 9. §. 2. l. 10. l. 11. *hic*, l. 43. de mort. caus. don. Mynsf. d. obs. 33. num. 4. Schn. §. 1. inst. *hic*, num. 6. VVesf. d. nu. 4. Diff. Clar. d. q. 9. nu. 2. Mozz. d. loc. nu. 31. Non etiam interdicitur remuneratoria & reciproca illa, ut sine liberis prædefuncti bona ad superstitem perveniant, l. 12. *ubi* commun. Dd. C. de inoff. test. l. 7. §. 2. h. s. arg. l. 1. *et* 27. de don. Geil. 2. obs. 40. nu. 7. *et* 126. nu. 3. Mynsf. 2. obs. 33. nu. 6. Schneid. d. §. 2. nu. 61. Borch. de pact. c. 5. nu. 70. Mozz. d. num. 31. Diff. multi per textum & rationes à Mynsf. d. observ. 33. expósitas. Huc pertinet juris Saxon. observatio: vigore cujus gerada sive mundus muliebris vel filiabus debetur, vel illis non extantibus proximiori agnatæ, aded ut mulieri omnis facultas de ista per ultimam voluntatem disponendi adempta sit, Nov. Elect. Ag. p. 3. conf. 14. quia non tam jure hereditario quàm legis beneficio & ratione familiæ debetur, Dan. Moller. 1. semestr. 11. n. 2. vide supra disp. 16. th. 3. Sed tamen mulier geradam sive mundum donare inter vivos & alienando transferre potest in quemcunque, excepto tamen marito, modo solemnitates adhibeat, quas requirit d. conf. 14. *et* refer. Dan. Moller. 5. semestr. diff. 94. Quæ exceptio iterum in marito sublimitatur, ut per donationem remuneratoriā etiam in maritum transferri gerada donatione inter vivos possit. Nov. Elect. Aug. p. 2. conf. 13. Moll. d. diff. 94. Toming. dec. 6. per discursum. Quid verò si maritus ignobilis vel senex nobilem vel puellam ducat, poteritne in compensationem nobilitatis vel juventutis uxori donare? Constante matrimonio doteq; constituta id fieri posse nego, vide lul. Clar. d. q. 9. num. 5. Diff. Dd. comm. quos allegat Clar. d. loc. Gom. d. num. 23. Mozz. d. loc. nu. 34.

c) cum contingat de jurej. Geil. 2. obs. 40. Mynsf. 2. obs. 33. n. 5. lul. Clar. d. q. 9. nu. 3. Boc. d. c. 3. nu. 12. Rim. d. loc. nu. 271. Diff. Barr. Bald. Salic. *et* Dd. alii, quos refert *et* refutat Geil. d. obs. 40.

d) l. 24. *et* 25. C. h. s. l. 32. §. 2. D. eod. Geil. 2. obs. 91. nu. 1. Mynsf. d. obs. 33. nu. 2. Gomez. d. nu. 23. Clar. d. q. 9. num. 6. donatio à marito uxori facta, vel à patre filio facta, inter vivos, evanescit præmoriēte donatario,

Menoch.

Monoch. conf. 411. n. 1. c) *l. 33. pr. b. t. Nov. 162. c. 2. & ibi Cuj. Coraf. 5. misc. 1. Boc. d. c. 3. n. 13. Diff. Bart. & Dd. comm. in l. 23. b. t. quos allegat & sequitur Clar. d. nu. 6. & Gomez. d. n. 23. Mozz. d. c. 39. vid. ad d. l. 23. A. Fab. conj. 8.*

V.

Donari possunt res omnes tam incorporeales quam corporales *a*, modò sint donantis propriæ *b*. Et quidem bona omnia *c*, tam futura, quam præsentia *d*. Emphyteusin tamen emphyteuta *e*, sicut & vassallus feudum *f* donare citra consensum domini nequit.

a) *l. 9. pr. l. 17. l. 27. b. t. Mozz. de reb. qua don. poss. Schn. d. §. 2. n. 83.* An verò simplex usufructus sine proprietarii consensu donari potest? Nego, per §. finitur. 3. *Inst. de usufr. ubi VVes. n. 6. & Dd. comm. l. 66. de jur. dot. ubi gl. & Dd. Gomez. 2. var. resol. c. 15. nu. 17. Sich. ad l. 6. C. de usufr. n. 2. Diff. Arius Pin. ad l. 1. C. de bo. matern. part. 3. n. 37.* b) *l. 9. inf. de don. l. 14. C. eod. l. 20. de acquir. rer. dom. l. 54. de R. l. 1. vers. docere. C. de bon. mat. l. 2. C. de usuc. pro donat. l. 6. C. de furt. VVes. par. hic, n. 6. Mozz. d. loc. n. 2. Diff. Cuj. in l. 3. pro donat. & gl. in d. l. 9. §. si quam allegat & sequitur Schneid. d. loc. n. 84.* Et hinc est, quòd de evictione donator non tenetur, nisi stipulanti promiserit, *l. 18. in fi. b. t. l. 2. C. de evict. Paul. 5. sens. 11. §. 5. ubi Cuj. VVes. d. n. 7. Schn. d. loc. n. 83. Don. & Sich. ad d. l. 2. Diff. ibid. gloss. & Dd. comm. Rimin. ad §. 1. 1st. hic, n. 105.* c) *l. 35. §. 4. & §. 5. C. de don. l. 8. C. de rev. don. l. 5. de inoff. donat. l. 17. §. 1. que in fraud. credit.* Unde decidi debet quæstio: an cedens omnia bona possit postea alteri in præjudicium donatarii cedere jus aliquod, puta redimendi certum prædium, vel etiam ipse exercere actiones directas? Si enim omnia bona donata sint, jura non comprehendentur, cum bonorum nomine non contineantur, sed tertiam quandam speciem constituunt, ut pulchrè docet *Hos. 3. obser. 3. adde Tessaur. decis. 201. (Diff. alleg. ibid.)* d) per d. l. l. & arg. l. 9. C. de lud. & calic. l. 21. C. mand. l. 25. §. 11. de her. pet. Coraf. 6. misc. 17. *Geil. 2. obs. 11. nu. 10. Corn. conf. 204. vol. 2. & conf. 6. vol. 4. Decius conf. 30. n. 2. conf. 237. nu. 1. Boc. d. c. 3. n. 15. Vaud. 1. var. quæst. qu. 31. Gorb. ad l. 9. inf. b. t. Diff. Dd. comm. in l. stipulatio hoc modo concepta, de V. O. & in l. ult. C. de pact. Clar. q. 19. Schn. d. §. 2. n. 86. & seqq. Mozz. d. loc. n. 6. Rim. pr. Inst. de don. num. 30.* qui cum omnium donationem non aliter admittunt, nisi reservet sibi donator aliquid, de quo possit testari: sed, stante communi opinione, si intestatus moriatur donator, cujus erit id, quod reservaverat? Heredis, qui aliàs ab intestato successurus erat, tum donatarii, idq. comprobatur *Nov. Elect. Aug. p. 3. const. 2.* Alia quæstio est: an donatio omnium bonorum indefinitè facta comprehendat bona futura? quod alia ratione negatur, non quia auferatur libera testandi facultas, sed quia donatio stricti juris est: vide gl. in l. fin. C. qua res pign. obl. & ibi Dd. & in l. fi. C. de pact. Covar. 2. var. resol. 12. n. 4. Clar. §. donatio, q. 19. versic. eademq. ratione, *Gomez. 2. resol. 2. n. 4. Coler. p. 1. de proc. exec. c. 10. num. 145.* etiam reservatione facta, *Cephal. conf. 288. n. 43. Tessaur. decis. 199. Diff. alleg. ibid. num. 8.*

e) *l. 3. C. de jur. Emphys.* ubi generatim prohibetur Emphyteuscos alienatio citra consensum domini, cujus ea in re versatur præjudicium. Ita sentit *Itner. referent. Accursio in d. l. 3. Bart. in l. si domus, §. fin. n. 2. de leg. 1. Ang. in d. l. 3. fac. quod tradunt Dd. com.* donatarium sine consensu domini possessionem donatæ Emphyteuscos apprehendere non posse, prout eos allegat *Clar. §. emphyteusis, q. 15. num. 2.* ubi sententiam istam, licet minus communem, æquiores ait. *Diff. à thes. Dd. comm. per l. ult. C. de præd. cur. fin. decr. non al. ubi vide Cuj. quos citat & sequitur Clar. d. q. 15. n. 1. Sich. ad d. l. 3. num. 19. Specul. de emph. n. 131. Azo in sum. C. de jure emph. n. 10. Borch. de feud. c. 3. n. 42. Mozz. d. loc. n.*

19. f) *c. un. §. donare qualiter olim pot. feud. al. ubi in pr. omnis feudi alienatio prohibetur*; ejus autem appellatione donatio quoque continetur, *vide cap. 1. de prob. feud. al. per Losh. & c. 1. de prob. feud. al. per Frede. Dd. ad. text. Borch. c. 8. de feud. num. 42. & 48. Myns. 6. obs. 30. Moz. 2. tr. de feud. c. ex quibus causis feud. amitt. nu. 124. fac. quodd. feud. ususfructus est, c. un. in quib. caus. feud. amitt. Ususfructus autem donari non posse dixi sup. ad lit. A.*

VI.

Solo autem consensu donationem perfici dictum est *a*. Ex quo scripturam regulariter ad ejus essentiam non requiri deduco *b*. Si tamen donatio simplex 500. solidos exsuperet *c*, actis insinuanda est *d*, ut maxime in pias causas aut Ecclesiam collata sit *e*, juramentum tamen insinuationis defectum supplet *f*. Quod si illa praestita omnino non sit, invalida erit donatio, non quidem in totum, sed qua definitum à jure modum excedit *g*.

a) *suprà th. 1. lit. C. & F. per alleg. ibid.* b) *l. 29. & 31. C. b. t. l. 12. C. de fid. instr. An verò olim scriptura fuerit necessaria, quaeritur? Nego, arg. dd. text. Diff. Goth. ad d. l. 29. Boc. d. c. 3. num. 24. arg. l. 25. C. hic. quæ tamen lex d. l. 12. recentior est.* c) Solidus jure nostro idem est quod aureus, §. *pen. Inst. de poena tem. lit. l. pen. & ult. de in ju. voc. l. 5. §. 6. de his qui eff. vel de j.* ejus æstimatio apud diversos Imperatores diversa fuit, prout ex Hotomanno testatur Bocet. d. c. 3. n. 18. Quot verò nostratum aureorum 500. solidis Justinianis respondeant, non satis expeditum est, cum ratione prout Dd. volunt, secundum librarum æstimationem inita, maximam auri diversorum numismatum videamus quoad valorem bonitatemque differentiam. Aureum verò Ungaricum hodie pro solido usurpari posse ait Wesf. *par. hic. num. 6. & in not. ad Sch. §. 2. Inst. hic. num. 24.* ubi ait Schn. valorem auri Ungarici solido Justiniano respondere. Si quid tamen consuetudine vel statuto ea de re determinatum sit, id observandum esse tradit Geil. 2. obs. 39. n. 4. quod in poena laquei furibus pro furto 5. solidorum irroganda nolim sequi, cum ubique hodie usuales solidi sint aureis Hungaricis minores, *vide infra disp. 30 th. 3. lit. G.* Diss. Dd. diversimodè, quorum opiniones vide apud Boc. d. c. 3. n. 18. & 19. Geil. d. obs. 39. In nostra sanè Germania ex consuetudine inveterata, quæ nobis est lex novissima, aureus vel solidus aureum Rhenanum efficit, *ut post Ale. & Myns. notat Kopen. decis. 5. in fin.* extra causam furti, ubi etiam Constit. Elect. Aug. p. 4. c. 32. interpretatur solidum pro aureo Hungarico, *vide ibid. Moller. n. 10.* d) *l. 35. & 32. C. hic. §. 2. Inst. eo. ubi Dd. l. 19. C. de sacr. Eccl. Wesf. d. n. 6. Geil. d. obs. 39. Boc. d. c. 3. n. 20. Clar. q. 15. nu. 1. Gom. d. c. 4. nu. 6. Sich. ad l. 34. C. hic. n. 2. & seqq.* A principe tamen cuivis principivè ab alio facta donatio insinuationem non requirit, *l. 34. auth. item & à privatis, C. hic. ubi Dd. Nov. 52. c. 2.* Hoc tamen ad Principes superiorem recognoscentes extendendum non est, *arg. dd. text. Cuj. consul. 3. in fin. Sich. d. l. 34. n. 19. Diff. Bars. in l. si consul. de adopt. quem cum aliis allegat & sequitur Schn. in d. §. 2. Inst. h. t. Rim. ib. n. 452.* Exceptiones alias vide in l. 36. C. hic. e) *d. l. 34. §. 1. l. 19. C. de sacr. Eccl. l. 35. §. fin. vers. tantog; magis, C. de don. Sich. ad d. l. 34. n. 20. Boc. d. c. 3. n. 20. Gom. d. loc. n. 10. Schn. n. 21. Rim. nu. 385. Diff. Azg in summ. C. hic. & Dd. comm. in d. l. 36. per quam dictus l. 34. & 19. derogatum falsò putant Clar. q. 17. pr.* f) *Geil. 2. obs. 39. Clar. q. 18. Gom. d. c. 4. n. 8. Diff. Bald. Salic. Castr. aliq; quos citat & refutat Geil. d. obser. 39.* Simpliciter

pliciter tamen & nudè renunciari in sinuationi nequit, *arg. l. 55. de leg. 1. Dd. in l. stipulatio hoc modo concepta, de V. O. Gom. d. loc. n. 9. Sich. d. l. 34. § si quis autem, nu. 5. Rimin. d. §. 1. n. 238.* g) *d. l. 34. ubi Dd. l. 21. in fi. de don. Nov. 162. c. 1. Clar. q. 17. n. 2. Geil. 2. obs. 5. n. 8. Rim. d. §. 1. n. 210.* Ex his obiter deduco, donationem inter parentes & liberos non minus quam cæteras citra in sinuationem valere, modò 500. solidos non exuperet, *l. 25. C. de don. int. vir. & ux. Cujac. 20. obs. 2. & ad Paul. 4. sent. 1. § 10. Boc. d. c. 3. n. 7. Diff. Damin. & Placent. per l. 27. C. de don.* Inter conjuges autem donatio non in sinuata morte donantis non in universum, sed ad 500. usque solidos confirmatur, *d. l. 25. vers. nam amplior ubi Goth. Clar. q. 15. n. 3. Diff. Salic. in d. l. 25.*

VII.

Donatio hæc ita perfecta donatorem ad rem tradendam obligat *a*, ad quod conditio ex lege cogitur *b*: nec nisi certis ex causis revocari potest *c*. Cujusmodi encrmis ingratitudo *d*, & liberorū supervenientia est *e*. Priori casu revocatio soli donatori *f*: posteriori ipsis etiam liberis hereditibus competit *g*. Generatim verò heredibus legitima defraudatis succurritur per querelam inofficiosæ donationis *h*, qua res donata in solidum, non ratione duntaxat legitimæ revocantur *i*.

a) *l. 35. ubi Dd. C. hic, l. 12. D. eod. Nov. 162. c. 1. § 2. Inst. hic. Wesf. par. hic, n. 7. Cujac. par. C. eod. Moz. quem agas. ex don.* Præcisè autem res tradenda est, nec præstando interesse donator liberatur, *arg. l. 22. h. t. § 2. Inst. eo junct. l. 52. § 7. de obl. & ad d. l. 35. C. hic. verb. omnimodo, Rimin. ad §. 1. Inst. h. t. nu. 41. & seqq.* b) *d. N. 162. c. 1. & ibi Cujac. Wesf. d. n. 7.* Quod si stipulatio annexa fuerit donationi, ex stipulato agatur, *d. c. 1. Boc. d. c. 3. n. 25.* convenietur autem donator in quantum facere potest, *l. 12. l. 33. de don. l. 28. de R. l. l. 19. inf. de rev. jud. Moz. d. loc. n. 2.* c) *Dd. in l. 18. h. t. Clar. q. 1. n. 3. & q. 21. nu. 1. Moz. de nat. don. n. 1. Wesf. d. n. 7. Gom. d. loc. n. 11. Boc. d. c. 3. n. 26. vide l. 2. C. de rev. don. l. 17. C. de don. l. 4. C. de don. qua sub mod. §. 2. Inst. h. t.* Nihil igitur scriptum Principis, aut testamentum ipsius auctoritate roboratum operatur, per ea quæ suprà *th. 2. lit. C.* d) *d. §. 2. l. 1. 9. 10. C. de rev. don. Gom. de don. n. 14. Clar. q. 21. Boc. d. n. 26. Rim. ad d. §. 1. n. 10. & seqq. Moz. quom. rev. don. n. 21.* Causas autem revocandæ donationis, sicut & exheredationis, alias quæ legibus expressæ sunt de jure non agnoscimus, licet de consuetudine secus observetur, *l. ult. C. de rev. don. Schnei. ad §. sciendum, Inst. hic, n. 6. Diff. Dd. comm. Gom. d. n. 14. Clar. q. 21. nu. 2. & seqq. Moz. d. loc. Rimin. d. §. 1. num. 536.* e) *l. si nunquam 8. C. de rev. don.* Cujus legis dispositio de donatione cuivis etiam extraneo facta, comprobante usu fori, accipitur. *Tiraq. ad d. l. 8. Cujac. 20. obs. 5. Clar. q. 12. ubi hanc ait esse communem, Gom. d. n. 11. Moz. quom. rev. don. n. 71. & seqq. Myns. 5. obs. 63. & 64. Boc. d. c. 3. n. 28. Diff. Accurs. in d. l. 8. quem ibidem sequitur Dou. num. 18. & seqq. Coraf. 7. misc. 10. Hor. i. resp. amic. c. 12.* ut maximè verò Ecclesiæ facta donatio sit, revocari tamen in solidum potest, *Myns. 6. obs. 95. Diff. gl. in c. ult. 17. q. 4. Bart. in l. 87. § 3. de leg. 2. aliq. quos allegat Myns. d. loc. vide Rim. d. §. 1. nu. 392.* Renunciare autem huic beneficio patrem in sui, non liberorum (ut infra dicam) præjudicium posse, velitationis ergò defendam, *arg. l. 41. de minor. junct. ad l. 8. Cuj. d. obs. 5. Clar. q. 21. n. 4. Gom. d. n. 11. Tiraq. in d. l. 8. ubi plurimos pro hac sententia allegat, Boc. d. n. 28. Diff. Myns. d. obs. 63. Geil. l. obs. 40. n. 13. aliq. ibid.* copiose allegati, existimantes, ne quidem sub jramento factam renunciationem necessariò servandam: donatio verò hujusmodi, si

vivo donatore liberi supervenientes decedant, non convalescit, cum ipso jure rescissa sit, *arg. d. l. 8. Bart. in d. l. 87. §. 3. de leg. 2. Don. ad d. l. 8. m. 9. 10. & 11. Diff. Clar. q. 23. m. 9. Gom. de don. nu. 12.* Qui hanc testatur communem. f) l. 1. 7. 9. & 10. C. de revoc. don. Gom. d. loc. n. 14. *Moz. qua act. ex don. det. n. 4. & 5. Cujac. 4. obs. 19.* g) *Goth. ad d. l. 9. arg. l. 3. de don. qua sub mod. fac.* quod per d. l. si unquam donatio ipso jure annullatur. *Clar. d. q. 23. n. 8. Don. ad d. l. 8.* quodque sub modo conditione non nasciturorum liberorum peracta donatio præsumitur, *Myns. d. obs. 63. Gom. d. n. 11. ad d. l. 8.* unde

deficiente conditione omnimodo & in uniuersum donatio evanescit. *Diff. Clar. d. q. 23. in fi.* Quin istis etiam fundamentis donationem non ratione duntaxat legitimæ, sed in solidum condici posse tentabo. *Diff. Cujac. 20. obs. 5. Goth. ad d. l. 8. aliq. commun. omnes.* h) l. 1. C. de inoff. don. ibiq. *Dd. l. 87. §. 3. & ibi Dd. de leg. 2.* Datur verò hæc querelæ inofficiosi testamenti, *Cujac. & Vves. h. i.* i) *arg. l. 9. C. hic.* ubi in omnibus exæquata inofficiosi querelæ hæc inofficiosa donationis dicitur. Per istam verò totam hereditatem omniaque bona obtineri dubium non est, l. 19. de inoff. test. *fac. l. 87. §. 3. de leg. 2. l. 16. §. 1. de jur. patron. l. 4. C. de contr. emt. vide doctissimè differentem A. Fab. 3. conjest. 17. Diff. Dd. comm. omnes in d. l. C. hic. Cujac. 5. obs. 14. idemq. ad l. 10. si quid in fraud. tr. 1. ad Afr. & Nov. 92. Boc. d. c. 3. num. 27. Clar. q. 24. n. 2. Gomez. d. loc. nu. 13. Mozz. quom. annull. don. num. 91. Hot. d. loc.*

VIII.

Hactenus de donatione propria. Videamus nunc breviter de impropriis: quarum natura & generalis affectio est, quòd non absoluto liberalitatis intuitu, verum sub modo & conditione fiunt a. Sive autem mortis, sive nuptiarum causa, aut alia quavis sub conditione fiat donatio, poterit ea conditione non impleta, per conditionem ob causam dati causa non secuta, retractari b.

a) l. 1. de don. s. C. de don. qua sub mod. ubi *Cuj. par. l. 35. §. 2. de mors. cau. donas. §. 1. & 3. Inst. de don. l. 19. §. 1. & 6. de don. l. 34. eod. Boc. de don. cap. 4. & seqq. Moz. de don. divis. n. 5. vide sup. h. 2. lit. B. Diff. gl. in l. 1. de don.* existimans donationem conditionalem propriam esse donationem, quam communiter approbatam ait *Curt. Jun. in l. 1. si cert. per. Clar. de don. q. 2. n. 1.* Reciproca etiam, sicut in genere quævis remuneratoria impropriis donationibus annumeratur, l. 27. b. *sir. Clar. d. q. 2. nu. 2. & q. 3. Boc. c. 8. de don. Geil. 2. obs. 38. n. 5. Rim. d. loc. n. 93. & seqq. Diff. A. Fab. aliq. ibid. à Rim. allegati n. 90.* Neq; revocatio remuneratoria potest, neque insinuationis necessitatem, quantacunque sit, requirit, l. 34. ubi *Goth. de don. l. 27. ubi gl. & Dd. eod. Paul. 5. sent. 11. §. 6. ubi Cujac. Clar. q. 3. n. 1. & q. 23. n. 2. Geil. 2. obs. 40. n. 7. & 8. Rim. d. loc. num. 129. & 130. Diff. idem ad d. §. 1. nu. 474.* Merita verò quæcunque, non ea tantum, ex quibus daretur actio, sufficere puto, *arg. l. 27. & 34. b. s. Diff. Arius Pin. ad l. 1. C. de bon. mat. p. 3. n. 62.* Hinc sequitur, castrum duobus à Principe diversis temporibus donatum, cedere priori, *l. ult. C. de loc. prad. civ. Geil. 2. obs. 55.* neq; ad infringendum jus prioris donatarii expressa clausula derogatoria quidquam operatur, cum princeps æquè ac privatus ex conventionione obligetur: *per ea qua tradit Geil. d. obs. 55. n. 7. Dec. conf. 151. n. 11. Diff. Geil. d. nu. 7. & Dd. comm. ibid. allegati.* Quod si donatio inter plures fratres ultro citroque facta sit, ut superstites bonis defunctorum ad arbitrium tanquam suis utantur, non poterit postea

postea ab uno vel altero fratrum revocari, vel cum effectu donari tertio aut extraneo cuiuspiam: imò etsi traditio illi facta sit, tamen adhuc erit inefficax, quia priores donarii ex donatione ultrò citroq; facta, atq; ita remuneratoria, (denn es hat je einer dem andern durch gegenständung seine schenkung vergelten wollen) habent jus quæsitum ex titulo oneroso; tertius ille vel extraneus ex titulo lucrativo, quomodo post Bald. & Jass. decidendo limitat l. 15. C. de R.V. Toming. decis. 9. b) l. 2. 6. 8. C. de cond. ob caus. Cuj. par. C. de don. quæ sub mod. Boc. c. 4. de don. Ad implendam verò conditionem donationis adjectam actione præscriptis verbis utimur, l. 28. de don. l. 9. l. 22. C. eod. Cuj. d. loc. Rei autem donatæ vindicatio solo, eoq; speciali casu, l. 1. C. hic. donatori competet, Cuj. d. loc. Diff. Goth. ad d. l. aliiq; generalem opinantes d. l. 1. dispositionem.

IX.

Mortis causa donatio ab eo essentia suæ formam nanciscitur, quod mortis suæ intuitu donator eam facit a. Et legatis æquiparatur b, in omnibus ferè c, ut maximè autem 500. solidos exsuperet, insinuationem tamen non requirit d, modò quinque testes in ejus ingressu adhibiti sint e. Reddatur autem irrita donatoris pœnitentia etiam nuda f, vel morte donarii ante donatorem obeuntis g.

a) §. 1. Inst. de don. ubi d. l. 1. C. passim t. t. D. C. de mort. cau. do. Moz. de don. div. nu. 16. Clar. q. 4. n. 1. Boc. c. 5. n. 1. Wef. C. Cuj. par. hic. Species ejus enumerantur tres in l. 2. l. 31. §. 2. l. 35. §. 4. hic. Boc. d. loc. nu. 3. Schn. ad §. 1. Inst. hic. nu. 5. Moz. d. loc. n. 17. Hæc donatio in dubio præsumitur, si in ea mortis, ad quam collata sit, mentio fiat, nisi contraria donantis voluntas liquidò appareat. S. h. d. loc. n. 3. Clar. d. q. 4. n. 2. C. seqq. Rim. d. pr. n. 316. Vide sup. tb. 2. lit. A. in fin. Adjectio autem clausulæ de non revocanda donatione eam non transmutat in simplicem, arg. Nov. 87. in pr. C. l. 13. §. 1. h. t. Diff. Schn. d. loc. n. 4. Clar. d. q. 4. nu. 5. ubi hanc ait communem per l. 27. hic. Neq; sufficit ad præsumendam mortis causa donationem, quod donator in periculo mortis tum fortè constitutus, cum moreretur, fuit, l. 42. §. 1. h. t. ubi Goth. Moz. d. loc. num. 19. Clar. d. q. 4. num. 3. Bart. Bal. Alex. Imol. C. Dd. com. in l. 33. fol. matr. Rim. d. loc. n. 317. Diff. Ans. de Butr. in c. 2. de consuet. quem ex parte sequitur Ripa de priv. contr. cau. post nu. 175. C. seqq. In hac donatione vulgò requirunt utriusque partis præsentiam per l. 38. de mort. cau. don. nobis cum Hot. 2. obs. 18. C. Pist. l. 9. l. 13. n. 6. contrarium videtur verius, arg. l. 11. §. 2. de don. int. vir. C. ux.

b) d. §. 1. Inst. de don. l. 15. l. 17. in fin. l. 37. hic. l. ult. C. eod. Nov. 87. pr. idq; verum est etiam si ab intestato facta sit donatio, arg. d. l. ult. l. 37. verb. generaliter, D. eod. Boc. d. c. 5. n. 4. Diff. Cuj. ac. §. obs. 17. in fin. C. 20. obs. 6. idemq; tr. ad Afr. 2. in l. 10. si quid in fraud. C. ad Novel. 87. ultimis autem voluntatibus quàm contractibus propinquior est, magisq; affinis mortis causa donatio, arg. d. §. 1. Inst. hic. Diff. Boër. conf. 34. n. 12. quem allegat, & ex parte sequitur Clar. q. 5. vide Moz. d. loc. n. 22. Rim. ad pr. Inst. de don. nu. 572. C. 616. Ex his sequitur, inter eos fieri posse hanc donationem, inter quos testandi legendiq; jus est, l. 9. h. t. l. 25. eod. Donare itaq; mortis causa minor sine consensu curatoris poterit, Wef. par. hic, nu. 4. Diss. multi per rationem à Wef. d. n. 4. aliisq; communiter expositam. Bonis mortis causa donatis heres jure communi Falcidiam, sicut à legatis detrahit; dixi sup. p. 2. diff. 14. tb. 1. lit. F. quod jure Saxon. secus est, Landrecht lib. 2. arr. 30. Novel. Elect. Aug. p. 3. confit. 1. etiam si omnia bona mortis causa in alium collata sint, modò donatio actis sit insinuata, d. confit. 1. Toming. decis. 20. in fin. De jure quoque

YY

Saxon.

Saxon. verius est, mulierem absq; curatore mortis causa donare posse, quod laudè & pulchrè confirmat Rauchbar. in *resol. quali. Tenberi. q. 32. per totum.* ubi vide ad contraria elegantèr quoq; respondèntem. Cætera in quibus donatio mortis causa cum legatis conveniat, vide apud Dd. in d. §. 1. *Schn. ibi. n. 24. Gom. de don. n. 16. & seq. Mo7. d. loc. nu. 22. & seqq.* Interdictum etiã. Quod legatorum, non minus in his donationibus quam legatis locum habere arbitror cum *Cuj. 8. obs. 2. & 10. obs. 28. & in par. C. quod leg. Boc. d. c. 5. nu. 5. Diff. Wespar. quod legat. nu. 6. Rim. ad d. pr. nu. 533. & 569.* c) Licet enim donatio mortis causa per omnia ad exemplum legatorum redacta sit, d. §. 1. tamen speciales quasdam illa habet, quibus ab his distinguitur, differentias, de quibus vide *Schn. d. n. 24. & gl. ib. verb. ferè. Gom. d. loc. d) l. fi. C. h. s. d. Nov. 87. Schn. d. loc. n. 14. Boc. d. c. 5. n. 3. Mo7. d. loc. n. 32. Gom. n. 17.* Olim verò requisitam generatim fuisse insinuationem per l. 25. C. de don. probari nequit. *Diff. Goth. ibid. & in d. l. fi. Boc. d. n. 3. Barr. in d. l. 25.* Hodie pro majori cautela in locis, ubi jus Saxon. viget, plerunq; donationes mortis causa apud acta insinuantur, & solennitates juris Saxon. adhibentur, *Beuß. ad l. admonendi, de injur. n. 206.* e) *l. fi. C. hic.* Ex qua testium quinque præsentiam in quavis mortis causa donatione, nõ ea duntaxat, quæ 500. solidos exsuperat, necessariam puto, *Boc. d. n. 3. Diff. Balduin. in Justin. no. fol. 140. & seqq. Diff. aliter Schn. d. n. 14.* insinuationem testium loco substituens. f) *l. 30. l. 35. hic, l. 13. eod. Nov. 87. pr. Boc. d. c. 5. n. 6. Schn. d. loc. n. 22. Gom. n. 19. Diff. Acc. referente Wespar. hic. nu. ult.* Tacita autem sive præsumta revocatio pro expressa habetur. *Gom. n. 18. vers. decimò infero, Schn. d. n. 22. Dan. Möller. 2. semestr. 39.* Necessè tamen est, ut donatoris declaretur voluntas: eo enim solo, quòd sanitati restitutus est, non censetur revocata donatio. *arg. l. 22. de prob. l. sancimus, C. de test. l. 13. & 39. hic. Paul. 5. sent. 7. §. 2. Wes. in not. ad Schn. d. loc. n. 21. Diff. Schn. ib. Gom. n. 19. Rim. d. pr. n. 17.* g) *l. 23. hic, l. ult. eod. l. 19. de reb. cred. l. 12. de cond. cau. dat. Schn. nu. 23. Gom. d. n. 19. Boc. d. n. 6. Toming. decis. 9.* Datur autem ad revocandam hanc donationem conditio ob causam dati, vel utilis in reum actio, *l. 30. l. 35. §. 3. hic, l. 14. l. 18. 19. eod. d. l. 12. Cuj. ad d. l. 23. b. s. tr. 2. ad Aff.*

DISPUTATIO XX.

De rerum divisione, & acquirendo earum dominio.

Respondente Joanne Rentzelio Hamburgensi.

T H E S I S I.

RERUM summa divisio est, qua aliæ divini, aliæ humani juris esse dicuntur *a*: quarum illæ nullius in bonis, aut sacræ *b*, sanctæ *c*, religiosæ *d*: hæ verò plerunq; in bonis: & aut publicæ aut privatæ dicuntur. Publicæ *e* rursus vel communes omnium *f*, vel publicæ in specie *g*, vel universitatis *h*. Privatæ sunt in singulorum dominio: quod à proprietate differt *k*, & est jus cuiuslibet rei jure patrimonii dominandi *m*.

a) *de rer. div. qui rit. cur. l. lib. sup. ponatur, vide Wes. Cuj. par. ibid. b) d. l. 1. l. 6. §. 2. eod. §. 7. Inst. eod. nec alienari queunt, l. 6. pr. de contrab. emt. l. 83. §. 5. de V. O. nisi certis casibus, d. §. 7. l. 21. C. de SS. Eccl. Nov. 120. c. 10. c. aurum, 12. q. 2. Fit res sacra dedicatione*

nione publica, hoc est, non tantum facta palam ad notitiam populi, *Novel. 67. c. 1. de*
& usibus divinis publicis, non privatis, arg. d. l. 6. §. 3. & d. §. 7. Don. 4. com. 1. potest & lo-
 cus publicus sacer fieri, *l. 9. §. 1. eo. sacræ autem delinunt esse, si in hostium potestatem*
pervenierint, l. 36. de relig. dicto ædificio locus sacer esse non desinit, d. l. 6. §. 3. in fin.
 c) hoc est, sanctione ll. contra injurias hominum munitæ, *l. 8. 9. de rer. divis. ut*
muri, portæ civitatum, d. l. 2. §. 2. d. l. 9. §. fin. §. 10. Inst. hic. quarum usus, qui civitatis est,
 ne impediatur, nihil in iis immittere, facere, jungere, *d. l. 8. in fi. d. l. 2. d. l. 9. §. 4. nec sine*
permissu inhabitare, l. 3. ne quid in loc. sacr. imò ne quidem reficere eas omnibus li-
cet, d. l. 9. §. 4. & pœna capitis circa eas delinquentibus constituitur, d. §. 10. l. fin. eod. l. 3.
§. 17. de remil. d) sepulturæ attributæ, *§. 9. Inst. eod. vel ei ad hærentes, l. 43. de R.*
V. Locus religiosus sit non destinatione sola, arg. l. 6. §. 3. de relig. sed mortui illatione,
d. §. 9. quam ipse, vel eo consentiente alius facit, d. §. 9. l. 9. §. 4. eod. In communem igitur
locum putari ne quidem unus ex dominis cæteris invitis sepeliet, d. §. 9. d. l. 6. §. 4.
l. 2. §. 1. de relig. l. 6. §. 6. com. div. Dif. Don. d. c. 1. Hor. Borch. ad d. §. 9. Mynsib. n. 7. In commu-
ne verò sepulchrum etiam sine cæterorum consensu aliquis ex dominis, non etiam
alius, sepeliet, l. 41. de relig. facit Cic. de H. Hor. ad d. §. 9. Dif. Myns. Borch. d. loc. Sepulchro-
rum violatio ita prohibita est, s. d. D. & C. de sep. viol. ut ne creditor quidem ullo casu
mortui sepulturam ob debitum impedire possit, l. ult. C. d. tit. Coler. tr. de process. execut.
p. 1. c. 6. num. 108. Diff. Ang. in Nov. 60 §. 1. Hipp. Marf. in d. l. ult. num. 63. & in sing. 199. Desi-
nit locus esse religiosus, si capiatur ab hostibus, l. 36. de relig. vel reliquæ ad eorum
corpus in alio loco transferantur, in l. 44. §. 2. in fi. eod. Ad do & illud: in d. §. 9. utramq;
lectionem, tum affirmativam (quæ placet Horom. Cont. Wesf. ex d. l. 6. §. 4.) tum ne-
gativam, (quæ vulgaris est) defendi posse, v. Don. d. c. 1. e) arg. l. 1. de rer. divis.
pulchrè Don. d. li. 4. c. 2. pr. ubi explicatione homonymiæ, verb. publicæ, multa contrar.
dissolvit. f) ut aër, mare, & ejus littora: aqua profluens, sc. fluminis, Vacun.
1. declar. 11. num. 3. & 4. Don. d. c. 2. Boro. Hor. Borch. in d. §. 1. Diss. Acc. qui aquam pluviam,
Myns. in d. §. 1. qui seaturientem ex terra intelligit. Harum usus quia communis, idèd
contra prohibentem est injuriarum actio, l. 2. §. 9. ne quid in loc. publ. l. 13. §. 3. de injur. fac-
cis d. §. 1. §. 5. hic, l. 4. §. eo. unde & pilæ in mari jactæ jacentis sunt, & ædificium in litto-
re positum ædificantis, l. 2. l. 3. §. 1. l. 4. ne quid in loc. publ. l. 14. de adq. dom. neq; opus est ve-
niæ magistratus, Donel. 4. com. 9. g) quæ quasi in populi alicujus ditione: nec
eadem cum communibus, arg. pr. Inst. hic, l. 2. pr. juncta l. 4. §. 1. eod. item §. 4. §. juncto §. 5. eod.
Wesf. ad d. pr. n. §. 6. & seqq. Don. d. c. 2. (Diss. Hor. 8. obf. 4.) ut flumina, portus, §. 2. Inst. hic. u-
bi nil opus est addi voculam PENE, Don. 4. com. 3. in pr. (Diss. Hor. d. c. 4.) item alveus, §.
3. Inst. hic, l. 1. §. 7. de flum. arg. l. 30. §. 3. de adq. dom. & ripæ fluminis, l. 6. §. 1. hic, l. 3. de flum.
Differunt tamen hæc invicem: fluminis enim, portus, alvei proprietas nullius est:
usus publicus iis quorum fines alluit, Donel. d. c. 3. riparum usus publicus quidem, sed
proprietas eorum quorum prædiis hærent, §. 4. Inst. hic. Unde in flumine publico sine
incommodo ædificatum ædificantis fieri verius puto, l. 24. pr. dam. inf. arg. l. 1. pr. &
§. 12. 19. 21. de flum. facit l. 2. §. 17. l. 3. 4. & ult. ne quid in loc. publ. Rober. 1. rec. lect. 11. in fi. Diff.
Hor. 1. obf. 23. Donel. d. c. 3. Myns. ad §. flumina, hic, n. 9. h) ut theatra, stadia, bal-
nea, &c. §. 6. Inst. hic, §. 2. Inst. de inur. stip. §. ult. Inst. de emt. l. 9. de usuc. l. 2. §. 1. ne quid in loc.
publ. i) d. l. 1. §. 11. Inst. hic. eadem dicuntur in patrimonio princ. Inst. hic. nec
obstat quod cum alibi, tum apud Cic. 1. de Off. dicitur, res nullas naturæ esse privatas,
loquitur enim de jure naturæ primævo, quo omnia fuere communia, c. jus naturale,
diss. 1. à quo jure gentium oportuit recedi, cum crescentibus hominum cupiditati-

Saxon. verius est, mulierem absq; curatore mortis causa donare posse, quod latè & pulchrè confirmat Rauchbar. in *resol. quali. Tenber.* q. 32 per totum. ubi vide ad contraria elegantèr quoq; respondeantem. Cætera in quibus donatio mortis causa cum legatis conveniat, vide apud Dd. in d. §. 1. *Schn. ibi. n. 24. Gom. de don. n. 16. & seq. Mo7. d. loc. nu. 22. & seqq.* Interdictum etiam, Quod legatorum, non minus in his donationibus quam legatis locum habere arbitror cum *Cuj. 8. obs. 2. & 10. obs. 28. & in par. C. quod leg. Boc. d. c. 5. nu. 5. Diff. Wespar. quod legat. nu. 6. Rim. ad d. pr. nu. 533 & 569.* c) Licet enim donatio mortis causa per omnia ad exemplum legatorum redacta sit, d. §. 1. tamen speciales quasdam illa habet, quibus ab his distinguitur, differentias, de quibus vide *Schn. d. n. 24. & gl. ib. verb. ferè. Gom. d. loc.* d) *l. fi. C. h. i. d. Nov. 87. Schn. d. loc. n. 14. Boc. d. c. 5. n. 3. Mo7. d. loc. n. 32. Gom. n. 17.* Olim verò requisitam generatim fuisse in sinuationem per l. 23. C. de don. probari nequit. *Diff. Goth. ibid. & in d. l. fi. Boc. d. n. 3. Barr. in d. l. 25.* Hodie pro majori cautela in locis, ubi jus Saxon. viget, plerunq; donationes mortis causa apud acta insinuantur, & solennitates juri Saxon. adhibentur, *Beust. ad l. admonendi, de injur. n. 206.* e) *l. fi. C. hic.* Ex qua testium quinque præsentiam in quavis mortis causa donatione, nõ ea duntaxat, quæ 500. solidos exsuperat, necessariam puto, *Boc. d. n. 3. Diff. Balduin. in lustin. suo, fol. 140. & seqq. Diff. aliter Schn. d. n. 14.* insinuationem testium loco substituens. f) *l. 30. l. 35. hic, l. 13. eod. Nov. 87. pr. Boc. d. c. 5. n. 6. Schn. d. loc. n. 22. Gom. n. 19. Diff. Acc. referente Wespar. hic. nu. ult.* Tacita autem sive præsumta revocatio pro expressa habetur, *Gom. n. 18. vers. decimò infero, Schn. d. n. 22. Dan. Möller. 2. semestr. 39.* Necessè tamen est, ut donatoris delectetur voluntas: eo enim solo, quod sanitati restitutus est, non censetur revocata donatio. *arg. l. 22. de prob. jancimus, C. de test. l. 13. & 39. hic. Paul. 5. sent. 7. §. 2. Wes. in not. ad Schn. d. loc. n. 21. Diff. Schn. ib. Gom. n. 19. Rim. d. pr. n. 17.* g) *l. 23. hic, l. ult. eod. l. 19. de reb. ad l. 12. de cond. cau. dat. Schn. nu. 23. Gom. d. n. 19. Boc. d. n. 6. Toming. decis. 9.* Datur autem ad revocandam hanc donationem conditio ob causam dati, vel utilis in rem actio, *l. 30. l. 35. §. 3. hic, l. 14. 18. 19. eod. d. l. 12. Cuj. ad d. l. 23. b. t. 17. 2. ad Aff.*

DISPUTATIO XX.

Dererum divisione, & acquirendo earum dominio.

Respondente Joanne Rentzelio Hamburgensi.

T H E S I S I.

RERUM summa divisio est, qua aliæ divini, aliæ humani juris esse dicuntur *a*: quarum illæ nullius in bonis, aut sacræ *b*, sanctæ *c*, religiosæ *d*: hæ verò plerunq; in bonis: & aut publicæ aut privatæ dicuntur. Publicæ *e* rursus vel communes omnium *f*, vel publicæ in specie *g*, vel unitivitatitatis *h*. Privatæ sunt in singulorum dominio: quod à proprietate differt *k*, & est jus cuiq; rei jure patrimonii dominandi *m*.

a) *derer. div. qui sit. cur. i. lib. sup. ponatur, vide Wes. Cuj. par. ibid.* b) *d. l. 1. l. 6. §. 2. eod. §. 7. Inst. eod. nec alienari queunt, l. 6. pr. de contrah. emt. l. 83. §. 5. de V. O. nisi ceteris casibus, d. §. 7. l. 21. C. de SS. Eccl. Nov. 120. c. 10. c. anrum, 12 q. 2. Fit res sacra dedicatio*

ione publica, hoc est, non tantum facta palam ad notitiam populi, *Novel. 67. c. 1.* sed & usibus divinis publicis, non privatis, *arg. d. l. 6. §. 3. & d. §. 7. Don. 4. com. 1.* potest & locus publicus fieri, *l. 9. §. 1. eo.* factæ autem desinunt esse, si in hostium potestate pervenerint, *l. 36. de relig.* diruto ædificio locus sacer esse non desinit, *d. l. 6. §. 3. in fin. c)*

hoc est, sanctione ll. contra injurias hominum munitæ, *l. 8. §. de ver. div. ut muri, portæ civitatum, d. l. 2. §. 2. d. l. 9. §. fin. §. 10. Inst. hic.* quarum usus, qui civitatis est, ne impediatur, nihil in iis immittere, facere, jungere, *d. l. 8. in fi. d. l. 2. d. l. 9. §. 4.* nec sine permissu inhabitare, *l. 3. ne quid in loc. sacr.* imò ne quidem reficere eas omnibus licet, *d. l. 9. §. 4.* & pœna capitis circa eas delinquentibus constituitur, *d. §. 10. l. fin. eod. l. 3. §. 17. de re mil.*

d) sepulcræ attributæ, *§. 9. Inst. eod.* vel ei adherentes, *l. 43. de R. V.* Locus religiosus fit non destinatione sola, *arg. l. 6. §. fi. de relig.* sed mortui illatione, *d. §. 9.* quam ipse, vel eo consentiente alius facit, *d. §. 9. l. 9. §. 4. eod.* In communem igitur locum putum ne quidem unus ex dominis cæteris invitis sepeliet, *d. §. 9. d. l. 6. §. 4. l. 2. §. 1. de relig. l. 6. §. 6. com. div. Dis. Don. d. c. 1. Hot. Borch. ad d. §. 9. Myns. ib. n. 7.* In communem verò sepulchrum etiam sine cæterorum consensu aliquis ex dominis, non etiam alius, sepeliet, *l. 41. de relig. facit Cic. de ll. Hor. ad d. §. 9. Dis. Myns. Borch. d. loc.* Sepulchrorum violatio ira prohibita est, *l. 1. D. & C. de sep. viol.* ut ne creditor quidem ullo casu mortui sepulcrum ob debitum impedire possit, *l. ult. C. de tit. Coler. tr. de process. execut. p. 1. §. 6. num. 108. Diff. Ang. in Nov. 60 §. 1. Hipp. Mars. in d. l. ult. num. 63. & in sing. 199.* Desinit locus esse religiosus, si capiatur ab hostibus, *l. 36. de relig.* vel reliquæ ad totum corpus in alio loco transferantur, *in l. 44. §. 2. in fi. eod.* Addo & illud: in d. §. 9. utramque lectionem, tum affirmativam (quæ placet Horom. Cont. Wes. ex d. l. 6. §. 4.) tum negativam, (quæ vulgariter) defendi posse, *v. Arg. l. 1. de rer. div. pulchrè Don. d. li. 4. c. 2. pr.* ubi explicatione homonymiæ, verb. publicæ, multa contraria dissolvit.

f) ut aër, mare, & ejus littora: aqua profluens, sc. fluminis, *Vacuum. 1. declar. ii. num. 3. & 4. Don. d. c. 2. Baro, Hot. Borch. in d. §. 1.* Diss. Acc. qui aquam pluviam, Myns. in d. §. 1. qui seaturientem ex terra intelligit. Harum usus quia communis, idè contra prohibentem est injuriarum actio, *l. 2. §. 9. ne quid in loc. publ. l. 13. §. fi. de injur. facit d. §. 1. §. 5. hic, l. 4. §. eo.* unde & pilæ in mari jactæ jacientis sunt, & ædificium in litore positum ædificantis, *l. 2. l. 3. §. 1. l. 4. ne quid in loc. publ. l. 14. de adq. dom.* neq; opus est venia magistratus, *Donel. 4. com. 9.*

g) quæ quasi in populi alicujus ditione: nec eadem cum communibus, *arg. pr. Inst. hic, l. 2. pr. juncta l. 4. fi. eod. item §. 4. fi. juncto §. 5. eod. Wes. ad d. pr. n. 5. 6. & seqq. Don. d. c. 2. (Diff. Hor. 8. obs. 4.)* ut flumina, portus, *§. 2. Inst. hic.* ubi nil opus est addi voculam PENE, *Don. 4. com. 3. in pr. (Diff. Hor. d. c. 4.)* item alveus, *§. 3. Inst. hic, l. 1. §. 7. de flum. arg. l. 30. §. 3. de adq. dom.* & ripæ fluminis, *l. 65. §. 1. hic, l. 3. de flum.* Differunt tamen hæc invicem: fluminis enim, portus, alvei proprietates nullius est: usus publicus iis quorum fines alluit, *Donel. d. c. 3.* riparum usus publicus quidem, sed proprietates eorum quorum prædiis hærent, *§. 4. Inst. hic.* Unde in flumine publico sine incommodo ædificatum ædificantis fieri verius puto, *l. 24. pr. dam. inf. arg. l. 1. pr. & §. 12. 19. 21. de flum. facit l. 2. §. 17. l. 3. 4. & ult. ne quid in loc. publ. Rober. 1. rec. l. 11. in fi. Diff. Hor. 1. obs. 23. Donel. d. c. 3. Myns. ad §. flumina, hic, n. 9.*

h) ut theatra, stadia, balnea, &c. *§. 2. Inst. hic, §. 2. Inst. de inut. stip. §. ult. Inst. de emt. l. 9. de usuc. l. 2. §. 1. ne quid in loc. publ.*

i) *d. l. 1. §. 11. Inst. hic.* eadem dicuntur in patrimonio princ. *Inst. hic.* nec obstat quod cum alibi, tum apud Cic. 1. de Off. dicitur, res nullas naturæ esse privatas, loquitur enim de jure naturæ primævo, quo omnia fuere communia, *c. jus naturale, disp. l. 1.* à quo jure gentium oportuit recedi, cum crescentibus hominum cupiditati-

bus in communione amplius vivi non posset, & dominia rerum distinguerentur, ut majoribus malis occurreretur, *Vasq. 2. ill. contr. §. 1. num. 11. Bod. 6. derep. 8. quod & Deus in decalogo, Exod. 20. ver. 15. & Christus in Novo Testamento probat, argu. Matth. 18. ver. 23. & 19. 12. & 27. 57. Marc. 12. v. 41. Luc. 12. v. 16. & 16. 19. & 19. 2. adde 1. Cor. 1. v. 26. & 1. Tim. 2. v. 1. & seqq. & ibi. c. 6. v. 17. contra Anabaptistas. k) ut genus à specie, arg. l. 4. C. de prob. l. 3. C. de interd. l. 16. §. 1. de usu & hab. Cujac. 3. nos. Merc. 9. Gæd. ad l. 49. de V. S. nu. 8. adde G. Lopez. 1. anim. 26. Ioan. Parlador. rer. quosid. c. 4. P. Greg. 1. synts. 12. n. 3. (Diff. Rob. 3. nos. 9. Don. 9. com. 8.) estq; aliud rerum sive proprietatis, d. l. 4. aliud obligationis, argu. d. l. 49. aliud servitutum & possessionis, Gædd. d. nu. 8. Cujac. d. c. 9. Diff. Rob. 3. anim. 9. & d. c. 9. l) nam & incorporalium rerum propriè dici dominium puto, l. 3. si usus fr. pet. l. 15. §. 8. quod vis aut clam, l. 4. C. de prob. l. 5. 17. quib. mod. usufr. amis. arg. l. 2. de relig. l. 10. §. 3. l. 49. de adq. dom. l. 16. §. 1. de uf. & hab. l. 2. de pecul. l. 66. de jur. dos. l. 8. pr. de reb. auct. jud. poss. isem arg. s. & l. 2. pr. l. 4. §. 6. 7 si serv. vin. l. 5. §. 1. si usus fr. pet. junct. l. 33. pr. de R. V. arg. l. 4. 8. pr. de her. inst. §. ult. Inst. de her. qual. & diff. r. s. Inst. de reb. corp. & incorp. & arg. l. 49. de V. S. l. 52. de adq. do. Gæd. ad l. 49. nu. 8. Rob. 3. sent. 18. §. 3. anim. 9. Diff. Don. d. c. 8. Duar. 1. disp. 18. Cuj. 10. obs. 16. Wesf. ad rubr. Inst. de reb. corp. num. 2. & par. hic. num. 3. Mynf. ad rubr. Inst. hic. n. 6. m) Gæd. d. loc. n. 7. 9. ad l. 25. eod. n. 7. Diss. omnes in tradenda domini definitione, Bart. ad l. 17. §. 1. de adq. poss. n. 4. & §. ibid. laf. Alex. & alii, Duar. d. c. 18. Coraf. 6. mife. 20. n. 1. Vacun. 2. declar. 43. nu. 9. Wesf. Mynf. d. loc. Donel. d. c. 8. & c. quos refellit Gædd. d. loco, quem omnino vide.*

II.

Adquiritur dominium variis jure naturali modis a: summam occu-
patione, traditione, accessione, specificatione b. Occupatio tripliciter fit:
captivitate hominum c vel rerum d: venatione bestiarum, avium e, pi-
scium f: & tandem inventione rerum, vel quæ nunc nullius sunt, aliquan-
do tamen alicujus fuerunt g, vel quæ nullius unquam fuerunt h.

a) i. r. Inst. & D. hic. Distinguendi tamen modi à causis acquirendi: nam per causas fit præparatio constitutionis & acquisitionis: per modos ipsa constitutio & acquisitio, causa itaq; præcedit, quod sequitur, *facit* §. 40. Inst. hic, l. 31. pr. hic. prin. Inst. de usufr. §. 4. Inst. de act. Vult. 1. Jurispr. Rom. c. 69. in fin. b) Vult. 1. Jurispr. Rom. 70. Gæd. ad l. 23. de V. S. nu. 4. c) §. 17. Inst. hic, l. 5. §. fin. l. 7. pr. eod. qui inde capitis diminutionem patiuntur, ut & emancipati, §. 3. Inst. de cap. min. nec in emancipatis id hodie est mutatum, d. §. 3. & l. ult. C. de emanc. lib. Hos. ad d. §. 3. in fin. Diff. Don. 6. comm. 16. Wesf. Borch. ad d. §. 3. Gov. 1. var. lect. 26. Vacun. declar. 16. n. 11. d) siue sint alicujus, siue nullius, l. 15. §. 1. l. 3. pr. hic, l. 36. de relig. mobiles siue immobiles, arg. d. §. 17. d. l. 5. d. l. 7. d. l. 51. §. 1. Don. 4. com. 21. (Diff. Conn. 3. com. 5. Duar. hic, c. 3. Cuj. 19. obs. 7. Mynf. Borch. ad d. §. 17. Gæd. ad l. 3. §. 1. de V. S. nu. 10. 14.) & statim capientes fiunt, etiam duce belli non dividente, d. §. 17. Vac. 2. declar. 35. Gæd. d. loc. n. 11. (Diff. Duar. d. c. 3. in fin.) ab hostibus receptæ rursus eorum fiunt, l. 19. pr. l. 16. l. 20. §. 1. de cap. nisi transfugæ sint, d. l. 51. princ. arg. l. 3. §. ult. ad l. Corn. de Sicar. l. 5. §. 1. de cap. min. d. l. 19. §. 8. e) si omnino ferae sint, l. 1. §. 1. hic, §. 12. Inst. de eod. Circuræ enim tum domum occupantis fiunt, cum in libertatem naturalem se receperint, d. §. 12. l. 3. §. ult. l. 5. princ. hic, §. 15. Inst. de hic, d. l. 5. 4. 4. eod. aliàs earum furtum fit, l. 8. §. 1. famil. ercisc. Illud non interest, in suo an alieno quis venetur, modò à domino providente non prohibeatur, d. l. 3. §. 1. d. §. 12. quo casu ingrediens domino injuriarum tenetur, argum. l. 25. de act. emt. l. 13. §. fin. de injur.

VENAN-

venando tamen capta sibi acquirit, Wesenb. parat. hic. num. 7. Et ad d. §. 12. nu. 5. Borch. Mynfing. nu. 9 ibid. Vult. d. c. 70. num. 12. Duar. ad l. 2. §. 14. de adq. poss. Pruckman. tract. de regal. §. venatio. c. 6. num. 2. Et seqq. Sebast. Medic. tract. de venat. p. 1. q. 7. nu. 15. Diff. gloss. Por. ad d. §. 12. Affl. dec. 321. nu. 13. Cujac. 4. obs. 2. aliter Don. d. lib. 4. c. 8. in fin. Bod. 1. de rep. §. 7. f) in mari, fluminibus, stagnis, lacubus publicis tantum, d. l. 13. §. ult. l. 3. §. 14. de adq. poss. Don. d. c. 8. Vult. d. c. 70. nu. 13. Hor. ad d. §. 12. Wes. par. hic. num. 7. circa fin. Alth. 1. jur. Rom. 14. Diff. Cujac. d. c. 2. Borch. Wesenb. sibi contrarius ad d. §. 12. Duar. ad d. §. 13. §. 14. g) ut res pro derelicto habita. §. 47. Inst. hic. quæ statim derelinquitur esse definit, etiam antequam ab alio occupetur, l. 2. §. 1. pro derel. l. 43. §. 5. de furt. nec pro parte relinqui à domino totius potest, l. 3. si eod. item thesaurus, qui in suo inventus, sive fortuito, sive data opera, sine tamē magicis artibus, totus sit inventoris. §. 40. Inst. hic. l. un. C. de thes. l. 2. C. de malef. Et math. in alieno repertus fortuito dividitur domino & inventori, inventus data opera domini est totus, d. §. 40. d. l. un. vers. quod si nobis. l. 7. §. 11. sol. matr. idemq; est, si inveniat in publico vel fiscali loco, d. §. 40. l. 3. §. 10. de jur. fise. si in sacro aut religioso: ex mente Justiniani inventori totum tribuo, d. §. 40. ubi Hor. Wes. Borch. Rob. 1. rec. lect. 5. Vult. d. c. 70. nu. 16. Diff. Duar. ad h. r. c. 4. Et ad l. 7. §. 11. sol. matr. Don. 4. comm. 14. Alv. in c. un. qua sint regal. nu. 9 aliter Cujac. 9. obs. 37. Hodie quando thesaurus sit de regalibus, & quid de invento in fundo feudali & emphyteutico, vide Rosenth. synops. feud. c. 5. in fin. Et si autem jure Saxon. thesaurus omnis subterraneus, profundius meatu aratri jacens ad regalia pertinere dicitur. Landr. libr. 1. arr. 35. tamen id tantum de venis metallicis intelligi, in thesauro autem propriè dicto jus commune servari jubet Nov. El. Aug. p. 2. c. 53. Cæterum in fundo alieno inventi thesauri quantitatem inveniens iuramento indicare tenerur; imò quandoque eam ob causam tormentis subijci posse notat Moller. in d. p. 2. c. 53. num. 8. Et 9. Illud indubitatum esse debet: thesaurum repertum à vidua in fundo, in quo constitutum habet dotalicium, inter viduam & heredes defuncti mariti dividendum esse, arg. d. §. 40. l. 7. §. 11. sol. matr. Molin. p. 1. cons. Paris §. 1. gloss. 1. n. 43. Et §. 37 gloss. 10. nu. 48 Moller. d. loc. §. 6. 7. (Diff. Guil. Bened. ad c. Raynultius. p. 1. verb. cetera bona. nu. 30. de testam.) h) ut lapilli, gemmæ, &c. §. 18. Inst. hic. l. 3. de rer. div. nec aspectus sufficit, nisi accedat apprehensio, Hor. Mynf. Borch. ad d. §. 18. Don. 4. comm. 10 in fin. quod idem in thesauro statuo, arg. l. 3. §. 1. Et §. 3. in fin. de adq. poss. l. 31. §. 1. hic. Dissens. Donel. d. c. 14. in fin. Duar. ad d. l. 3. §. 3. An idem est in rebus fortuito amissis, quas alius invenit? si lucri faciendi causa eas servet inventor, furti tenetur: cum is, qui amisit, animo non desierit possidere, l. 43. §. 4. Et seqq. de furt. c. si quid invenisti, 14. qu. 15. arbitrariè tamen potius, quam pœna furum ordinaria punietur ejusmodi rei inventæ occultator, ut notat addit. ad Fachs. diff. 59. cautela de libello proponendo, daß man offensich metden lasse / es sey diff oder das gefunden worden / &c. proponitur in d. l. 43. §. 8. vers. solens. Quid si adhuc nemo repertus inventum? inventor sibi impune servabit, maximè si pauper sit, arg. ea sanè, 14. q. 5. auct. omnes peregrini, ibiq; Dd. commun. de success. dives rectius faciet, si pauperibus distribui caret, Ioan. Fab. Et Ang. in §. fin. Instit. de rer. divis. Jure Saxon. paulò aliter hæc sunt, vide Landrecht libr. 2. arr. 57. Et 29. Stelbag. in epir. jur. civil. class. 3. tit. 8. diff. 2. Fachs. diff. 59. Reinh. 1. de pœn. diff. 15. Zobel. 2. diff. 50. Et 51. Prore inventa accipiet etiam potest indicinæ præmium, id tamen peti probè nequit, d. l. 43. §. 8. in fin. Mynf. §. si Inst. hic. in fin. Covar. c. peccatum. p. 2. §. 3. n. 3. Coras. ad l. 1. de adq. poss. n. 10. Cuij. 11. obs. 18. Zas. ad l. 4. §. si sibi. 7. ibiq; Costal. de cond. ob surp. caus.

III.

Bestiarum tamen venatio consuetudine longissima subditis citra injuriam adempta est *a*, ita ut nulli venari liceat, nisi qui hoc jus vel concessione Imp. *b* vel ex alia causa *c* in alterius fundo constitutum habeat *d*: quo casu adversus quemcunque possessorem istius juris usum impediētem confessoria actione experiri poterit *e*.

a) cū enim dominium in locis publicis Principes habeant, in his ut suis prohibere venationem aliis possunt, *argu. l. 2. C. de quadr. prescr. l. 3. ne quid in loc. publ. Imō & privatis in propriis fundis venatio non sine ratione interdicitur, argu. c. un. §. 5. de pace ten. ubi Alva. vide Wesf. par. hic. nu. 7. Pruckm. d. §. c. 4. nu. 7. & seqq. Seb. Med. d. 1. r. p. 1. §. 5. Fundus verò suos fepire, feras abigere jure non prohibentur: imō damnum agrorum dominis datum rescarciendum ajo, *argu. l. 2. §. fin. ad l. Aqu. §. 1. Instit. si quadr. paup. Geil. 2. obs. 68. nu. 10. Med. d. qu. §. nu. 8. & 9. multoq; minus obferam captam capitis supplicium irrogandum, arg. Nov. 134. c. 13. Geil. d. num. 10. Pruckm. d. c. 4. nu. 62. & seqq. Wesf. d. n. 7. Med. d. q. §. num. 7. vide Fachin. 1. contrav. 1. ubi de pœnis contra prohibitiones magistratus venantium distinctè & eleganter agit, adde Covarr. in c. peccatum, d. c. R. l. p. 2. §. 8. Natta conf. 604. Zoarum. ad l. 2. C. de pact. int. ems. nu. 145. usq; ad n. 192. b) ut cū jus venandi unā cum ditionibus in investitura conceditur: tum enim vassalli id ex usufr. habent, *arg. c. un. in fin. in quib. caus. feud. amitt. ut & alii usufructuarii, l. 9. §. 1. 61. de usufr. Don. 10. comm. 8. Med. d. p. 1. q. 15. (Diff. Pruckm. d. c. 4. n. 68.)* regal. tamen propterea non computandum, *arg. c. un. quæ sint reg. Wesf. d. n. 7. Differt. Pruckm. d. §. c. 1. Seb. Med. d. p. 1. q. 27. c) puta stipulatione, pacto, §. ult. Instit. de serv. l. 5. eod. juncta l. 3. pr. de usufr. emtione, l. 16. si serv. vind. l. 10. de evict. precario, l. 2. §. fin. l. 3. l. 15. §. 2. de precar. imō & usucapione inter præsentēs 10. inter abentes 20. annorum spacio, ut alia prædiorum jura, dixi p. 1. disp. 17. sh. 8. (Diff. Geil. 2. obs. 66. num. 9. aliter Med. d. 1. r. p. 2. q. 1.) & jus venandi ita constitutum servitutibus realibus annuero, cum Geil. d. obs. 66. & tr. de pign. c. ult. num. 7. Zas. 1. sing. intel. 11. Diff. Pruckm. d. §. c. 2. aliter Med. d. p. 2. q. 2. d) dummodo aliās venari non verentur, ut rustici, d. c. un. §. 5. de pace ten. clerici, c. 1. de cler. ven. Monachi, c. 1. §. porò, Clem. de stat. mon. e) *arg. l. 2. pr. l. 10. §. 1. si serv. vind. §. equè, Instit. de act. Geil. 1. obs. 66. n. ult. neq; dominus suo facto id jus deteriorare potest, arg. l. 6. §. ult. si serv. vind. l. 13. §. 1. de ser. urb. neque sylvam excidere, & c. l. 16. l. seq. de usufr. l. 6. 7. C. de serv. Geil. 2. obs. 67. Pruckm. d. §. c. 7. et si præscriptione jus venandi quæsitum sit, arg. l. 1. §. si de acqu. plur. arc. §. ult. Instit. de usu & hab. cum t. seq. l. 1. de usufr. l. 2. C. de præsc. long. tem. l. 5. §. 3. de iur. act. priv.****

IV.

Secundus modus est traditio, quæ geritur inter dantem & accipientem *a*: ubi in illo requiritur rei transferendæ potestas *b*, voluntas *c*, & quæ ista perficit traditio *d*: in hoc requiritur consensus *e*: & rei traditæ acceptio *f*.

a) §. 41. Instit. hic. l. 30. eod. l. 20. C. de pact. b) quam aliqui habent jure, ut ipsi domini qui alienare non verantur, d. §. 41. tutores & curatores, l. 16. C. de adm. sur. l. 8. pr. & §. 1. de reb. eor. dominorum loco sunt, l. 7. §. 3. pro ems. l. 27. de adm. sur. l. 56. §. 4. de furs. l. 11. §. 7. quod vi, & c. alicui dominorum voluntate: ut procuratores & credi-

TOICES

rores in pignore: de his vide sup. *disp. 1. th. 8.* illi vel generale vel speciale mandatum habent, *l. 11. §. ult. l. seq. de pig. act. l. 33. de adq. poss.* An illo casu, si liberam administrationem habear, alienare quidvis poterit? *Aff. Hos. Cuj. ad §. 43. Inst. hic. Goth. in not. ad l. 9. §. 4. hic. Pac. 2. enant. 4. 7. Neg. Don. 4. com. 15. Duar. de pro. c. 9. per i. 63. de proc. l. 16. C. eod. l. 7. pr. de donat. addep. 1. disp. 7. th. 6.* c) ubi duo insunt: 1. ut sciat rem quam transferre cogitat suam esse, *l. 53. hic. l. 3. §. 8. de cond. caus. dat. & causam habeat cur velit. d. §. 41. l. 31. hic.* sive ea revera præcesserit, sive opinione tantum tradentis, *arg. l. 18 §. 1. de adq. poss. Don. 4. com. 16.* in emtione in super opus venditori satisfieri, *§. 42. Institut. hic. l. 19. de contr. emt. l. 5. §. 18. de trib. act. vide p. 1. disp. 28. th. 2 & 6.* Jure Saxon. traditionem rerum immobilium oportet coram iudice fieri, die aufflassung muss vor Gericht geschehen / sonst bleibt das Gut dessen, der es vergeben oder verkauft hat / laubrecht *libr. 1. art. 34. ubi glos. concord. libr. 3. artic. 34. Reinh. p. 1. diff. 22.* interim tamen verius est, etiam illo jure heredem venditoris ad tradendum præcisè, si modò habeat tradendi facultatem, cogi, *vide notata supra p. 1. disp. 28. th. 11. lit. F.* d) *d. §. 41. d. l. 20.* hinc ante rem traditam emtor non vindicat, *l. 50. de R. V. adde l. 3. C. de his qui à non dom. l. 15. C. de R. V. l. 6. C. de her. vel act. vend.* Traditur res mobilis de manu in manum: res soli inducendo in possessionem ædium, fundi, &c. imò & permittendo, ut quis per se rem capiat, aut in possessionem rei soli veniat, *l. 5. l. 34. de adq. poss. l. 1. C. eod. aut rem, quæ jam apud se est, ex domini causa teneat, l. 9. §. 4. hic. Don. 4. comm. 17. l. 18. in fin. adde Hosom. 12. illa q. Cujac. 4. obf. 3.* De vacuæ possessionis traditione *vide p. 1. disp. 28. th. 4. in fin.* quam tamen requiri non putat *Don. 4. comm. 19.* e) ubi iidem duo insunt, 1. ut consentiatur in corpus rei transferendæ, *l. 36. hic.* 2. ut velit rem traditam suam fieri: quod nescitur ex causa præcedente, sive verè, sive opinione sublit, *argu. l. de cond. ind. junct. l. 43. pr. de furt.* Imò et si in causis dissentiat, tamen transfertur dominium, sive constituitur sive dissolvatur obligatio, *d. l. 36. Donel. 4. comm. 18. C. ad l. 8. de reb. cred. num. 6. in fin. ibid. Wespar. num. 12. Dissent. Alc. §. parerg. 15. Pac. 3. enant. 67. aliter Costal. ad d. l. 18. aliter Duar. ad tit. de reb. cred. c. 2.* f) cum is cui traditur, rem corpore & animo præhendit, nancisciturq; ejus naturalem possessionem, de quo plura *diffus. seq.*

V.

Tertius modus est accessio: eaque vel naturalis, vel industrialis
a. Naturalis species duæ: nam res alia nobis accedit beneficio vel rei nostræ, vel alienæ: ad illam pertinent partus ancillarum *b.* foetus animalium *c.* alluvio, qua latenter *d.* prædio nostro *e.* aliquid motu fluminis *f.* adjicitur: alveus à flumine relictus *g.* insula in flumine nata *h.* ad hanc verò fructus non à malæ. *i.* sed à bonæ. possessore *k.* vel usufructuario *l.* percepti.

a) *Vult. d. c. 70. Gæd. ad d. l. 23. n. 4. argu. §. 19. Inst. hic. l. 2. 6. C. eod.* b) ex quocunq; conceperint *per l. 7. C. de R. V. §. pen. Institut. de jur. perf. Don. 4. comm. 23. facit l. 19. 24. de stat. hom. Vlp. fragm. tit. 5. §. 7. Caj. 1. Inst. 4. §. fin. l. 9. ad munic. l. 3. C. solut. matr. Cic. in Top. Wespar. de stat. hom. num. 5. Diff. Don. 1. comm. 10. Hor. 4. obf. 12.* c) nostro-
 rum, *d. §. 10. l. 2. 6. hic.* etiam ab alienis imprægnatorum, *l. 5. §. 2. de R. V. d) §. 10. Inst. hic. l. 7. §. 1. eod.* pars ergo mei fundi vi ablata manet mea, donec alibi coaluerit, *l. 9. §. 2. de damn. inf. arborèsve radices egerint, §. 22. Inst. d. l. 7. §. 2. Diff. Hor. ad d. §. 21.) &*

11111

tum neutilis quidem mihi superest actio, d. l. 9. §. 2. *Don. 4. comm. 27 pr. & c. 34 in fin. c)* secus est in agris limitatis, l. 16. *hic.* quos non ita concedi solitos putem, ut nihil in publico relinqueretur, d. l. 16. *in fin. Don. d. c. 27. Diff. Cujac. 2. obs. 9. Gerb. ad d. l. 16.* f) publici, non privati, l. 12. *hic. Myns. ad d. §. 20. num. 3. Diff. Don. d. c. 27. g)* qui pro modo latitudinis acquiritur prædia propè ripam possidentibus, §. 23. *Inst. hic. d. l. 7. §. 5.* usu enim tantum abstulerat occupatio fluminis. *Don. 4. comm. 28. (Diff. Hor. ad d. §. 23.)* Flumine ad priorem alveum repentinè vel lentè reverso novus alveus confinibus possessoribus acquiritur, d. §. 23. d. l. 7. §. 5. l. 38. *hic. Dissent. Hor. 6. obs. 1* qui veteri domino restituendum putat, & ibi casum d. l. 38. inquit, ut & *Don. d. c. 28. in fin. Pac. 6. enant. 88.* minus rectè. Inundatio verò fundum domino non auferit, §. 24. *Inst. hic. d. l. 7. §. 6. l. 1. §. 9. de sum. l. 30. §. ult. hic. l. 23. quem. us. amit.* h) sive eminentem super alveum faciat, l. 30. §. 1. *hic. d. l. 7. §. 3. & §. 22. Inst. eod.* tum enim insula facta vicinis ripæ prædiis (non limitatis, l. 1. §. 6. 7. *de sum.*) cedit: id quæ modò vicinis utriq; ripæ, ut si insula in medio flumine sit: modò uni, cui proximior est, & non tantum proprietate, sed & usu, d. l. 7. §. 3. & d. §. 22. l. 29. *eo. d. l. 1. §. 6. Hor. 1. obs. 23. Don. 4. comm. 29. Diff. Cuj. 14. obs. 11. in fin. Rob. 1. rec. lect. 11. Pac. 6. enant. 93.* Ratio alia apud *Donell. d. c. 29.* alia apud *Hot. ad d. §. 22.* i) qui de omnibus perceptis, percipiendisteneatur, l. 22. *C. de R. V. l. 22. §. 2. de pignor. act. §. 36. in fin. Inst. hic. §. 2. de offic. jud. l. 33. de R. V. l. 1. in fin. C. de pet. her. l. 2. C. de fruct.* sed an qui bona fide possidere cœpit, deinde rem alienam esse cognoscit, fructus deinceps suos facit? *Nego per l. 48. §. 1. hic. argum. l. 20. §. 11. l. 25. §. 5. de her. pet. Don. 4. com. 24. Cujac. ad Afric. in l. 40. hic. Gædd. ad l. 109. de V. S. nu. 12. Cop. 2. de fruct. tit. 4. c. 5. Menoch. 15. remed. recup. poss. nu. 612. Fachin. 1. contr. ov. 59. Diff. Duar. ad tit. de naut. scæn. in fin. A. Fab. 4. conj. 16. in med.* k) qui fructus omnes consumptos plenè lucratur, ut nec de æstimatione teneatur, l. 4. §. 2. *fin. reg. l. 40. in fin. hic. §. 2. Inst. de offic. jud. d. §. 36. Donell. 4. comment. 57. A. Fab. 4. conj. 17. Gov. 2. lect. 15. Dissent. Cujac. ad d. l. 40. Duar. d. loc. qui re evicta naturales etiam consumptos ab eo restituendos ajunt.* An, in quantum locupletior factus, restituet? Et si multi negant, quos vide sup. p. 1. *disput. 15. th. 11. in fin. tamen æquior videretur affirmantem sententia, argu. l. 72. de leg. 2. l. 1. C. de pet. her. junct. l. 27. §. 3. de R. V. l. 3. de cond. ind. §. 2. vers. si hereditas. Inst. de off. jud. argum. l. 25. §. 11. de pet. her. A. Fab. d. c. 17. Covarr. 1. var. resol. 3. num. 6. Menoch. 15. remed. recup. poss. num. 598.* De perceptis quidem, nondum tamen consumptis, quid dicendum? *Donell. d. c. 25. & tr. de fruct. c. 4.* industriales ei totos tribuit, naturalibus tantum restituendis, per l. 25. 28. 45. *de usur.* Alii putant, percipiendos omnes adquiri: domino autem rem vindicante antequam consumatur, omnes officio judicis restitui, l. 22. *C. de R. V. l. 4. §. 2. fin. reg. d. §. 36. d. §. 2. Wes. ad d. §. 36. n. 13. 14. A. Fab. d. c. 17. Vult. 1. disc. 20.* quos sequor contra *Cujac. ad d. l. 40.* qui quoad industriales consentit. Pendentes ad dominum fundi pertinent, l. 53. *de R. V. arg. l. 44. eod. Don. d. c. 25.* in bonæ fidei possessore non refert titulum habeat nec ne, *argum. d. l. Donell. d. cap. 25. Vult. d. c. 20. (Dissent. Wes. ad d. §. 36. nu. 11.)* lucrativum vel onerosum, d. §. 36. *Vult. d. loc. (Dissent. Pac. 5. enant. 45.)* l) quibus & jure naturæ fructus adquiri puto, arg. §. 37. *Inst. hic. Diff. Donell. d. c. 24. pr.* Valallo, aliove possessore fundi defuncto, vel jure possessoris alioqui dissoluto, an & quatenus fructus ad pristinum possessorem heredemve ejus pertineant, vel ad novum possessorem transcant, & quæ hoc casu sit distribuendorum fructuum incunda ratio, in bonis allodialibus tam feudalibus, de jure præsertim Saxonico, vide *Landrech. lib. 2. art. 58. Nov. Elect. August. p. 3. conf. 32. H. Pfist. 1. q. 24.*

Indu-

VI.

Industrialis accessionis species sunt inædificatio in suo solo ex aliena materia *a*, vel in alieno solo ex sua materia scienter *b* non etiam ignoranter *c* facta: implantatio alienæ plantæ in suo *d*, vel suæ in alieno *e*, vel in confinio facta *f*: fatio in alieno ex re sua, vel in suo ex re aliena *g*: intextura *h*: scriptura *i*: pictura *k*.

a) §. 30. *Inst. hic*, d.l. 7. §. 10. materiam tamen prior dominus vindicat, vel ad exhibendum agit, d. §. 30. *in fin.* etiam post tempus usufructuionis dissoluto ædificio à bonæ f. emtore possessio, d.l. 7. §. 11. l. 23. §. ult. de R. l. l. 23. de usuc. Stante verò ædificio ad tigni æstimationem agitur in duplum, si tignum furtivum bona fide junctum fuerit, d. §. 30. d.l. 7. §. 10. l. 23. §. pen. & ult. de R. V. l. 6. ad exhib. si mala fide, tenetur furci in duplum, & conditione furtiva ædificio soluto, d.l. 1. in f. l. 2. de sign. junct. si putavit suum esse, vel voluntate domini se facere, sola justii pretii solutio sufficit, l. 68. §. fin. de solus. Donel. 4. comm. 33. Gædd. ad l. 62. de V. S. nu. 8. Berch. Wesenb. Cujac. ad d. §. 30. & 33. obs. 19. Diff. Mynsf. ad d. §. 30. num. 7. nec ædificans solus tignum exemtum restituendo dupli præstationem effugit, argu. d.l. 1. §. 1. d.l. 6. (Diff. Don. d. c. 33.) maxime si mala fide possideat, Berch. d. loc. (Diff. Don. d. c. 33.) Tignum est omnis materia ædificando apta, etiam pars ædium, arg. d. §. 30. d.l. 7. §. 10. & l. 1. §. 1. de sig. junct. l. 62. de V. S. arg. l. 7. §. 2. de exc. rei judic. Gædd. ad d.l. 62. n. 3. Diff. Hotom. ad d. §. 30. verb. quæ cavetur, &c.

b) si ædificium immobile, arg. d.l. 7. §. 12. l. 60. *hic*, l. 16. de act. emt. Don. d. c. 33. pr. Diff. Duar. *hic*, c. 5. tum enim ne quidem diruto ædificio materiam vindicat ædificans, d.l. 7. §. 11. §. 31. *Inst. hic*. Si verò ædificium possedit, circa impensas ita plenè distinguo. NECESSARIAS deducit, d.l. 36. §. fin. de hered. pet. l. 5. C. de R. V. Gædd. ad l. 79. de V. S. Cuj. obs. 1. Ant. Fab. 2. conjest. 1. et si res non extet amplius, in quam factæ sunt, arg. d.l. 5. l. 8. de pign. act. l. 4. de imp. dot. (Diff. Cuj. d. c. 1. Gædd. d. loc. nu. 6. *ibid.* Alc. nu. 6. Mynsf. ad §. certè. *Inst. hic*, nu. 5.) vel tolli nequeant, per dd. d.l. 79. l. 14. de imp. dot. (Diff. Ant. Fab. d. c. 1. *in fin.*) nisi dominus rei denunciavit ne faceret, arg. l. 1. C. de infant. exp. l. 67. §. 2. de furt. (Diff. Ant. Fab. *ibid.*) Fir autem deductio retentione, exceptione doli officio judicis, l. 38. l. seq. de per. her. l. 38. l. 48. de R. V. l. 11. ad quædam. Gædd. d. loc. nu. 7. (Diff. Cuj. d. c. 1. aliter Mynsf. d. loc. nu. 6.) imò neg. gest. actione uti licet non possederit, l. 6. §. 3. de neg. gest. Gædd. d. loc. num. 8. & 9. UTILES tollit, si sine læsione queat, d.l. 5. l. 48. de R. V. quo ipso à bonæ f. possessore distat, Ant. Fab. d. c. 1. Don. d. c. 33. *in fin.* (Diff. Cuj. d. c. 1. Gædd. ad d.l. 79. §. 1. nu. 6. *in fin.* *ibid.* Alc. nu. 5. Mynsf. ad d. §. nu. 7.) Idem in VOLUPTUARIIS, l. 39. *in fi. de per. her. Cuj. d. c. 1. Fab. d. c. 1. Mynsf. d. loc. num. 9. Diff. Gædd. ibid. §. ult. nu. 3.* nec distinguo inter actionem universalem & specialem, arg. d.l. 39. l. 38. de R. V. Cujac. Fab. d. loc. Diff. Donel. d. c. 33. *in fin.*

c) tum enim diruto ædificio materiam vindicat, l. 2. C. de R. V. Stante verò eo dominoq; soli id possidente, nec de sumtibus nec de precio materiæ agit, l. 14. de dot. exc. l. 33. de cond. ind. Donell. d. c. 33. si ædificans possederit, utiles & necessarios sumtus deducit, d.l. 14. d.l. 7. §. 11. d. §. 31. d.l. 39. Fab. d. c. 1. Gædd. ad d. §. ult. n. 3. in quantum res facta est locupletior, l. 38. l. 48. de R. V. Donell. d. c. 33. Atqui ita marito uxor impensas præstat fundo fructuosiore facto, l. ult. de fund. dot. cui obsistat l. 7. §. 13. solus. *matrim.* Alii textum emendant, ut Cujac. ad l. 4. §. si pupillo, de usufructu. l. 1. not. Merc. 23. reprehensus ab Hoto. 1. resp. amic. 13. Rob. 1. rec. lect. 10. & 1. anim. 23. & 1. not. 23. A. Fab. 1. conjest. 8. Gædd. ad l. 77. de V. S. num. 8. & 9. Aliter emendat Hot. d. c. 13. Aliter Fab. d. c. 8. Aliter respondet Rob.

Z Z

d. c. 10.

d. c. 10. & 13. *Aliter Duar. ad d. l. 7. §. 13. aliter Pac. §. art. 63.* Nulli assentimur. Ob impensas necessarias à marito in dotem factas dos quoque ipso jure minuitur per retentionem, si fundus vel aliud corpus in dotem datum sit, l. 56. §. 3. *de jur. dot. §. 37. Inst. de act. per diminutionem* verò ipsius rei, si pecuniaria dos sit, l. 5 *princ. & §. 1. de imp. det. arg. d. l. 56. §. 1. vers. pecunia. (Diff. Ant. Fab. 1. conj. 2.)* Jure etiam Saxon. colonus vel is qui habet prædium pignoris loco, ædificia quæ pro utilitate prædii ædificavit, auferre potest, nisi proprietarius ea redemerit ad justam æstimationem, *Landrecht lib. 2. art. 53. Zobel. 2. diff. 63.* d) modò radices egerit, §. 32. *Inst. hic, d. l. 7. §. fin.* Jure Sax. amplius etiam rami ex arboribus vicini in meum fundum dependentes mei sunt, ut mihi eos vel succidere, vel fructus ex illis colligere liceat, *Landrecht lib. 2. art. 52. & Weidbub art. 126. cum ibi notat. Reinh. p. 6. diff. 12.* e) tum enim planta omnino amittitur, d. §. 32. si tamen bona fide posuerit, poterit possidens per retentionem fundi sumtus servare, l. 9. *pr. hic, l. 11. C. de R. V. §. 33. Inst. hic. si mala fide, nihil consequitur, arg. §. 31. Inst. hic. Don. d. c. 34. in fin. Diff. Wes. ad §. si Titius, n. 8.* f) quæ communis est pro regione cujusq; prædii, d. l. 7. §. fin. l. seq. *hic, d. §. 32.* nec in eo dissensere veteres J. C. *Diff. Hotom. 1. obs. 10. & 5. obs. 14.* g) quibus casibus idem quod suprà de plantis lit. D. & E. *arg. d. §. 33. d. l. 9. pr.* h) §. 27. *Inst. hic.* i) §. 34. *Inst. eod.* bona tamen fide possidens exceptione doli impensas scripturæ servat, d. §. 34. d. l. 9. §. 1. neq; hic quidquam derogatum, *arg. d. §. 34. Diff. Myns. ib. n. 6. & ad §. seq. n. 3.* k) cui tabula cedit, §. 35. *hic, d. l. 9. §. 2.* neque in hoc Paulus à Justiniano & Cajo dissentit, *arg. l. 14. de V. S. ubi Gædd. n. 13. Don. 4. comm. 36. Pac. 3. enant. 43. Diffen. Cuj. Hor. Myns. Wes. ad d. §. 35. Borch. ad §. 34.* sic tabulæ dominus dominium prorsus amittit, *arg. l. 23. §. 4. de R. V. & d. §. 34. & seq. item d. l. 14. l. 13. §. 1. de V. S. (Diff. Don. d. c. 36.* si tamen tabulam à pictore bona fide possidente petat, picturæq; æstimationem offerat, audietur, d. §. 35. nisi pictor contra pretium tabulæ offerat, *Don. d. c. 36.* idemq; est, si dominus tabulæ possideat, *arg. d. §. 35.* Quod si uno tempore & pictor & tabulæ dominus à tertio possidente tabulam pictam vindicent, pictorem prætulerim, *arg. d. l. 23. §. 4. juncto pr. & arg. d. §. 35. Acc. in d. l. 9. §. 2. vide Donel. d. c. 36.* ubi utramq; ad agendum admittit, potiorum cum existimans, qui prior ad sententiam pervenit.

VII.

Ultimo loco est specificatio a, quæ quatuor modis fit. Aut enim sit in totum ex aliena materia: aut partim ex specificantis propria, partim ex aliena b: aut per confusionem tam diversæ quàm ejusdem materiæ, vel minorum utrinq; consensu c, vel casu fortuito d factam. Huc etiam referunt commixtionem e.

a) quia nova species constituitur: veteri enim specie manente, & figura æantrùm externa mutata res prioris domini manet, ut lana alio colore tincta, l. 26. §. ult. h. frumentum spicis excullum, d. l. 7. §. 7. *vers. videntur.* b) §. 25. 26. *Inst. hic.* quibus casibus (licet de posteriore dissentiat Borch. ad d. §. 26.) species ad materiam reduci potest, vel non: illis enim materiæ domino acquiritur, d. §. 25. d. l. 7. §. 1. l. 24. *hic, arg. l. 78. §. 4. de leg. 3.* hic verò fit facientis, d. §. 25. & 26. d. l. 7. §. 7. contra quem tamen materiæ dominus actionem habet in factum, l. 23. §. 5. *vers. ideoq; de R. V.* nec in hoc alia ratio navis & cæterarum rerum, *Don. 4. comm. 12. circa fi. (Diff. A. Fab. 6. conj. 15.* neq; Paulus id negat in l. 26. *hic. Don. d. loc.) Diff. Hotom. ad §. cum ex alieno, Inst. hic. Ant.*

Fab.

Fab. d. l. 15.) Sed an æs & aurum mixtum deduci potest? Nego per l. 5. §. 1. *vers. sed si deduci. de R. V. Borch. ad §. 28. Inst. hic. Diff. Hor. 7. obs. 12.* c) tum corpus ex confusio-
ne factum utriq; commune, §. 28. *Inst. hic.* d) & hoc casu corpus commune,
d. §. 28. in fin. d. l. 7. §. 9. *Diff. Hor. 4. obs. 21. & 7. obs. 12.* etsi materia deduci possint, arg. d. l.
7. §. 9. §. 28. *Inst. hic. Diff. Don. 4. comm. 31. Flor. Myns. Wesf. Borch. ad d. §. 28.* c) *Vult.*
d. c. 70. *Diff. Don. d. lib. 4. c. 20. 30. 31.* §. 29. *Inst. hic. ubi Myns. n. §. 21. vers. at in his, de R. V.*
Hæc facit corpus vel commune plurium, vel unius tantum: illud ita, si commixtio
utriusq; voluntate, non casu, non mala fide fiat, d. §. 29. hoc ita, si mixtio fiat ab eo,
qui rem ab alio bona fide accepit, arg. d. 78. *de solut.* nec id in nummis speciale, *Don.*
4. com. 21. *Diff. Borch. ad d. §. 29.*

DISPUTATIO XXI.

De acquirenda vel amittenda
possessione.

Respondente Joanne-Ulrico Neuphart Spirensi.

T H E S I S I.

POSSESSIO *a* in genere *b* est detentio *c* rei corporalis *d* animo affe-
ctione *e* dominie concurrente, eaq; naturalis vel civilis *f*: quæ spe-
cies planè inter se sunt distinctæ atq; oppositæ *g*: nec etiam præter illas
reperiuntur aliæ *h*.

a) a sedum positione, l. 1. *pr. hic. ut rectè legunt Pand. Flor. Cont. 1. disp. 9. Alc.*
1. *disp. 1. Bellon. 4. suppl. 15. Vigl. Inst. de testam. §. 1. nu. 10. Borch. 1. r. hic. c. 1. num. 6. 7. Diff. alii,*
qui simpliciter pedum positionem legunt, cum vulg alii utrumque defensari posse
arbitrantur, P. Greg. 1. *syn. jur. 13. num. 4. Zas. in d. l. 1. Walth. 2. mis. 19.* Frustra itaq; Dd.
querunt, cur a pedibus potius, quàm alia corporis parte, à corpore potius quàm ab
animo dicatur possessio. Positionem verò Cujac. *par. C. hic.* reddit situm, sessionem
vel stationem: eamq; voculam non originis, sed rei significandæ causa assutari vo-
lunt, *Duar. in d. l. 1. pr. Donel. 5. comm. 6. Tob. Non. ad pr. Inst. de test. num. 30.* b) *arg.*
l. 3. §. 21. *hic. Tac. Curt. 1. con. 11. Diff. partim Horom. 9. obs. 1. pr. Ferret. in l. 38. §. 7. num. 4. &*
alii. ut refert gl. ibid. de V. O. qui, si genus spectemus, definiri non posse existimant, vi-
de *Borch. d. c. 1. num. 15. 16.* c) seu detentatio, l. 15. §. 3. *ex quib. caus. maj. l. 5. de im-*
pens. dot. l. 1. pr. junct. §. 3. l. 29. hic. §. 5. Inst. quib. mod. pat. pot. Donel. d. c. 6. P. Greg. d. c. 13. n. 6.
& seqq. Cujac. par. hic. Duar. 1. disp. 18. Alc. in l. 115. de V. S. Vacun. 2. declar. 32. Ferrer. in l. 1. nu.
28. *hic. Diff. aliter alii: ut quibus possessio est jus vel juris, Bart. Azo. in d. l. 1. Sneid. d. §.*
4. *num. 7. & 9. Fulz. Conf. de usuc. pr. nu. 7. Cujac. in not. Inst. de reb. corp. & incorp. aliis dum*
adquiruntur, est facti, adquisita verò est juris, *Soc. Zas. in d. l. 1. & §. 1. n. 9. ibiq; Duar. Cov.*
2. *p. relect. ad c. possessor. in. nu. 3. Vaud. 2. qu. 3. in med. Borch. d. c. 1. nu. 9. & 18. Fich. in add. ad*
Villal. l. 1. P. nu. 165. alii dicunt, etsi adquisita possessio sit juris, interim tamen plus ha-
bere facti, ut *Geil. 2. obs. 129. n. 3. & ibid. alleg.* d) l. 3. *pr. & §. 1. ubi gl. Ferret. hic. Ser-*
vitudes & jura quia non sunt, sed intelliguntur, l. 1. *de usufr. leg. Borch. pr. Inst. de rer.*
div. l. 1. §. 2. Inst. de act. idèd quoq; nō possidentur, arg. d. 14. de serv. l. 32. §. 2. de serv. urb.
l. 4. §. 1. *de usuc. Hor. 9. obs. 1. nisi improprie per usum, l. 10. §. 1. de usuc. Don. 11. com. 12. Rob.*

d. c. 10. & 13. *Aliter Duar. ad d. l. 7. §. 13. Aliter Pac. §. ant. 63.* Nulli assentimur, Ob impensis necessarias à marito in dotem factas dos quoque ipso jure minuitur per retentionem, si fundus vel aliud corpus in dotem datum sit, l. 56. §. 3. *de jur. dot. §. 37. Inst. de act. per diminutionem* verò ipsius rei, si pecuniaria dos sit, l. 5 *princ. & §. 1. de imp. det. arg. d. l. 56. §. 1. vers. si pecunia.* (*Diff. Ant. Fab. 1. conj. 2.*) Jure etiam Saxon. colonus vel is qui habet prædium pignoris loco, ædificia quæ pro utilitate prædii ædificavit, auferre potest, nisi proprietarius ea redemerit ad justam æstimationem, *Landrecht lib. 2. art. 53. Zobel. 2. diff. 63.* d) modò radices egerit, §. 32. *Inst. hic, d. l. 7. §. fin.* Jure Sax. amplius etiam rami ex arboribus vicini in meum fundum dependentes mei sunt, ut mihi eos vel succidere, vel fructus ex illis colligere liceat, *Landrecht lib. 2. art. 52. & Weidb. art. 126. cum ibi notat. Reinh. p. 6. diff. 12.* e) tum enim planta omnino amittitur, d. §. 32. si tamen bona fide posuerit, poterit possidens per retentionem fundi sumtus servare, l. 9. *pr. hic, l. 11. C. de R. V. §. 33. Inst. hic, fin.* mala fide, nihil consequitur, *arg. §. 31. Inst. hic. Don. d. c. 34. in fin. Diff. Wesf. ad §. si Titius, n. 8.* f) quæ communis est pro regione cuiusq; prædii, d. l. 7. §. *fin. l. seq. hic, d. §. 32.* nec in eo dissensere veteres J. C. *Diff. Hotom. 1. obs. 10. & 5. obs. 14.* g) quibus casibus idem quod suprà de plantis lit. D. & E. *arg. d. §. 33. d. l. 9. pr. h) §. 27. Inst. hic. i) §. 34. Inst. eod.* bona tamen fide possidens exceptione doli impensas scripturæ servat, d. §. 34. d. l. 9. §. 1. neq; hic quidquam derogatum, *arg. d. §. 34. Diff. Myns. ib. n. 6. & ad §. seq. n. 3.* k) cui tabula cedit, §. 35. *hic, d. l. 9. §. 2.* neque in hoc Paulus à Justiniano & Cajo dissentit, *arg. l. 14. de V. S. ubi Gædd. n. 13. Don. 4. comm. 36. Pac. 3. enant. 43. Diffen. Cuj. Hot. Myns. Wesf. ad d. §. 35. Borch. ad §. 34.* sic tabulæ dominus dominum prorsus amittit, *arg. l. 23. §. 4. de R. V. & d. §. 34. & seq. item d. l. 14. l. 13. §. 1. de V. S. (Diff. Don. d. c. 36.* si tamen tabulam à pictore bona fide possidente petat, picturæq; æstimationem offerat, auditur, d. §. 35. nisi pictor contra pretium tabulæ offerat, *Don. d. c. 36.* idemq; est, si dominus tabulæ possideat, *arg. d. §. 35.* Quod si uno tempore & pictor & tabulæ dominus à tertio possidentem tabulam pictam vindicent, pictorem prætulerim, *arg. d. l. 23. §. 4. junctio pr. & arg. d. §. 35. Acc. in d. l. 9. §. 2. vide Dorel. d. c. 36.* ubi utramq; ad agendum admittit, potiorsem cum existimans, qui prior ad sententiam pervenit.

VII.

Ultimo loco est specificatio a, quæ quatuor modis fit. Aut enim fit in totum ex aliena materia: aut partim ex specificantis propria, partim ex aliena b: aut per confusionem tam diversæ quàm ejusdem materiæ, vel minorum utrinq; consensu c, vel casu fortuito d factam. Huc etiam referunt commixtionem e.

a) quia nova species constituitur: veteri enim specie manente, & figura tantum externâ mutata res prioris domini manet, ut lana alio colore tincta, l. 26. §. ult. h. frumentum spicis excullum, d. l. 7. §. 7. *vers. videntur.* b) §. 25. *26. Inst. hic.* quibus casibus (licet de posteriore dissentiat Borch. ad d. §. 26.) species ad materiam reduci potest, vel non: illis enim materiæ domino acquiritur, d. §. 25. d. l. 7. §. 1. l. 24. *hic, arg. l. 78. §. 4. de leg. 3.* hic verò fit facientis, d. §. 25. & 26. d. l. 7. §. 7. contra quem tamen materiæ dominus actionem habet in factum, l. 23. §. 5. *vers. ideoq; de R. V.* nec in hoc aliaratio navis & cæterarum rerum, *Don. 4. comm. 12. circa fi. (Diff. A. Fab. 6. conj. 15.* neq; Paulus id negat in l. 26. *hic. Don. d. loc.) Diff. Hotom. ad §. cum ex alieno, Inst. hic. Ant.*

Fab.

Fab. d. l. 15.) Sed an *as & aurum mixtum* deduci potest? *Nego per l. 5. §. 1. vers. sed si deduci, de R. V. Borch. ad §. 28. Inst. hic. Diff. Hor. 7. obs. 12.* c) tum corpus ex confusione factum utriusque commune, §. 28. *Inst. hic.* d) & hoc casu corpus commune, d. §. 28. in fin. d. l. 7. §. 9. *Diff. Hor. 4. obs. 21. & 7. obs. 12.* et si materiae deduci possint, arg. d. l. 7. §. 9. §. 28. *Inst. hic. Diff. Don. 4. comm. 31. Flor. Mysf. Borch. ad d. §. 28.* e) *Vult. d. l. 70. (Diff. Don. d. lib. 4. c. 20. 30. 31.) §. 29. Inst. hic, ubi Mysf. n. §. 23. vers. at in his, de R. V.* Hæc facit corpus vel commune plurium, vel unius tantum: illud ita, si commixtio utriusque voluntate, non casu, non mala fide fiat, d. §. 29. hoc ita, si mixtio fiat ab eo, qui rem ab alio bona fide accepit, arg. l. 78. *de solut.* nec id in nummis speciale, *Don. 4. com. 21. Diff. Borch. ad d. §. 29.*

DISPUTATIO XXI.

De acquirenda vel amittenda
possessione.

Respondente Joanne-Ulrico Neuphart Spirensi.

T H E S I S I.

POSSESSIO *a* in genere *b* est detentio *c* rei corporalis *d* animo affectione *e* domine concurrente, eaq; naturalis vel civilis *f*; quæ species planè inter se sunt distinctæ atq; oppositæ *g*; nec etiam præter illas reperitur alia *h*.

a) a sedum positione, l. 1. *pr. hic, ut rectè legunt Pand. Flor. Cont. 1. disp. 9. Alc. 1. disp. 1. Bellon. 4. supplet. 15. Vigl. Inst. de testam. §. 1. nu. 10. Borch. tr. hic. c. 1. num. 6. 7. Diff. alii, qui simpliciter pedum positionem legunt, cum vulg alii utrumque defensari posse arbitrantur, P. Greg. 1. syn. jur. 13. num. 4. Zas in d. l. 1. Walrh. 2. misc. 19. Frustrataq; Dd. quærun, cur a pedibus potius, quàm alia corporis parte, à corpore potius quàm ab animo dicatur possessio. Positionem verò Cujac. *par. C. hic*, reddit situm, sessionem vel stationem: eamq; voculam non originis, sed rei significandæ causa assutam volunt, *Duar. in d. l. 1. pr. Donel. §. comm. 6. Tob. Non. ad pr. Inst. de test. num. 30.* b) *arg. l. 3. §. 21. hic. Tac. Curt. 1. conject. 11. Diff. partim Horom. 9. obs. 1. pr. Ferret. in l. 38. §. 7. num. 4. & alii, ut referi gl. ibid. de V. O. qui, si genus spectemus, definiri non posse existimant, vide Borch. d. c. 1. num. 15. 16.* c) seu detentatio, l. 15. §. 3. *ex quib. caus. maj. l. 5. de impens. dot. l. 1. pr. junct. §. 3. 4. l. 29. hic, §. 5. Inst. quib. mod. pat. por. Donel. d. c. 6. P. Greg. d. c. 13. n. 6. & seqq. Cujac. par. hic. Duar. 1. disp. 18. Alc. in l. 115. de V. S. Vacun. 2. declar. 32. Ferret. in l. 1. nu. 28. hic. Diff. aliter alii: ut quibus possessio est jus vel juris, Bart. Azo. in d. l. 1. Sneider. d. §. 4. num. 7. & 9. Fulv. *Const. de usuc. pr. nu. 7. Cujac. in not. Inst. de reb. corp. & incorp. alius dum adquiritur, est facti, acquisita verò est juris, Soc. Zas. in d. l. 1. & §. 1. n. 9. ibi gl. Duar. Cov. 2. p. rel. et. ad c. possessor. init. nu. 3. Vaud. 2. qu. 3. in med. Borch. d. c. 1. nu. 9. & 18. Fich. in add. ad Villal. lit. P. nu. 165. alii dicunt, etsi acquisita possessio sit juris, interim tamen plus habere facti, ut Geil. 1. obs. 129. n. 3. & ibid. alleg.* d) l. 3. pr. & §. 1. ubi gl. Ferret. hic. Servitutes & jura quia non sunt, sed intelliguntur, l. 1. *de usufr. leg. Borch. pr. Inst. de rer. divis. V. §. 4. §. 2. Inst. de act. ided quoq; nō possidentur, arg. l. 14. de serv. l. 32. §. 2. de serv. urb. l. 4. §. 1. de usuc. Flor. 9. obs. 1. nisi improprie per usum, l. 10. §. 1. de usuc. Don. 11. com. 12. Rob.***

ZZ 2

4. sent.

4. sent. 8. Coras. §. misc. 5. in l. 4. de serv. Vaud d. q. 3. quomodo & sequestrantur, Clem. 1. de sequestr. l. 23. de V. S. Ord. Camp. p. 2. tit. 21. §. ob aut in obberberem falli. Gædd. in d. rub. de sequestr. nu. 13. Uticū autem factū ad constituendam hanc quā possessionem saltem requiri puto, c. cum Ecclesia, de caus. poss. & propr. l. 1. §. 4. de aq. quot. l. 8. §. 3. si serv. vind. Menoch. 1. arb. quast. cas. 160. Covar. d. p. 2. relect. inis. nu. 6. Diffen. Castr. Ferret. nu. 1. in l. 3. pr. hic. per l. 3. pr. ibid. dare, & de usufr. e) quæ verba sunt Theoph. t. 1. Inst. per quas

pers. adqu. & tit. quib. mod. toll. obl. Cont. d. c. 9. Donel. in l. 9. §. 5. de reb. cred. Hotom. in l. 8. C. de usufr. per l. 12. §. 1. de noxal. ad l. penult. C. de furt. eaq; superioribus juncta essentiam (quidquid dicant Vaud. Hotom. dd. loc.) possessionis in genere ritè exprimunt, justè an injustè, nihil interest ad genus definiendum, l. 3. §. 5. hic. Sic mulier rem sibi à viro donatam injustè quidem, l. 16. hic. Cuj. in l. 1. pro donat. Ant. Fab. 4. conject. 17. Vult. 1. disc. 20. (Diff. Borch. d. tract. ca. 2. 1. poss. div. num. 2. & passim.) at interim verè possidet, l. 1. §. 4. hic, l. 1. §. 9. unde vi. idem in alio quovis injusto possessore, l. 11. & seqq. per. ber. §. 3. Inst. de interd. l. fin. hic, l. 1. §. 30. unde vi, l. 1. §. fin. l. 2. uti possid. l. 4. §. 23. de usuc. ideoq; nemo possidet, nisi qui corpore & animo, eoq; domini, rem tenet. Don. d. c. 6. & in l. un. C. uti possid. num. 2. & seq. f) hæc justa & b. fidei: illa injusta & malæ fidei, l. 3. §. 4. l. 22. hic, l. 2. & 3. de precar. d. l. 2. & 3. uti possid. Donel. §. com. 7. in quo consentit Cujac. observ. 38. Vult. 1. jurispr. 68. ut & in hoc: utramq; corpore & animo constare, utramq; animo retineri, l. 8. hic, vide th. seq. lit. G. Dissent. poss. alios Zas. in l. 1. pr. & l. 3. §. 5. hic. Alc. in d. l. 115. Peck. in c. sine, de R. l. in 6. Coras. in l. 12. §. 1. hic. Conn. 3. comm. 10. Soar. lit. P. num. 164. qui

naturalem a corpore, civilem ab animo definiri malè præsupponat: atque hinc unam tantum possessionem, videlicet civilem, sive, ut vocant, realem statuunt, quasi quæ animo retineatur, sit illa ipsa quæ corpore & animo prius acquirebatur, vide & Gr. Lopez. 1. animadu. 27. g) nec in eodem possessore concurrentes, Donel. d. c. 7. ex d. l. 1. §. 9. unde vi. l. 2. §. 1. pro hered. adde l. fin. C. hic. unde colligo, naturalem, quatenus civilis opponitur, semper injustam, & malæ fidei. (Dissent. Cujac. Borch. Vult. dd. loc.) civilem semper justam ac b. fidei esse: ut Borch. d. c. 2. 1. poss. div. num. 2. immeritò reprehendat Socin. Alc. & c. arg. l. 3. §. 3. l. 23. hic, quæ de una eademq; possessione, anima & corpore constante, non de diversis speciebus loquuntur. Diff. pleriq; in d. l. 1. Dyn. in d. c. sine, Gomez. in l. 15. Taur. num. 19. Duar. d. c. 18. & passim h. t. Wesenb. ib. num. 3. Soar. d. lit. P. num. 164. qui non modò civilis & naturalis concursum admittunt, sed & ita definiunt, ut in effectu cum superioribus unam speciem statuentibus omnino consentiant.

h) corporalis enim sub naturali comprehenditur, d. l. 24. hic, l. 10. C. eod. Duar. d. c. 18. & c. 1. h. t. Cujac. d. obs. 33. Schneid. d. §. 4. nu. 18. Soar. d. lit. P. nu. 164. Diff. Bart. in l. 1. hic. Cujac. sibi contrarius in not. Inst. per quas pers. adqu. qui tres faciunt species: alii addunt quartam, civilissimam, quæ non tam speciem quàm modum adquirendæ possessionis respicit.

II.

Possidentur autem res corporales a tam mobiles quàm immobiles b, certæ c, aliis possessoribus vacuæ d: & quidem ex causis variis e ac pluribus simul f: animi tamen & corporis g adminiculo h accedente.

a) ut dixi h. t. lit. D. non tamen sacræ, religiosæ, l. 30. §. 1. hic, §. 1. Inst. de inut. stipul. c. 1. de reb. Eccl. non al. non forum aut basilica, l. 1. §. 5. non liber homo, l. 30. §. 1. l. 23. §. 2. adde etiam liberos nostros, d. l. 1. §. 8. ubi Ferret. n. 12. hic. Don. in rubr. C. de interd. nu. 5.

b) l. 13. 15. 47. hic. Alex. n. 19. l. 37. Rip. n. 24. Cros. n. 14. & vulgò d. in l. 1. hic. Diff. gl. ibid.

gloss. ibid. §. 4. Inst. de interd.) ad quorum possessionem adquirendam sufficit quamlibet patrem introire. l. 3. §. 1. *ubi Goth. hic.* idem est si plures sint, modò reliquæ sub illa, quam quis ingressus est, ut partes contineantur, *arg. d. l. 3. n. 1. ubi Zas. n. 36. Ferret. n. 31. hic, l. 91. §. fin. de leg. 3. Geil. 2. obs. 129. nu. 6. 7. & obs. 62. n. 7. & seqq. Mynf. 3. obs. 39. Borch. d. tr. c. 3. n. 13. & tr. feud. c. 6. n. 35. Dyn. in c. 1. de R. l. in 6. Diss. pleriq. ib. alleg. Mascard. concl. 946. vol. 2. Fr. Vir. comm. opin. verb. possessio.* c) l. 3. §. 1. l. 26. *hic, l. 32. §. 2 de usufr. ubi Cujac. Don. 5. comm. 8. Corf. 2. indag. c. ult. Borch. d. tr. c. 5. n. 9. & seqq. ubi contraria resolvit. d)* l. 3. §. 5. *hic, ubi omnes. Borch. d. tr. c. 7. Don. d. c. 6. & in l. un. C. uti poss. nu. 6. & seqq.* unde rectè colligitur, *arg. l. 20. §. ult. de adq. dom. l. 1. l. 92. de adq. her. sine vacua possessione dominium non transferri, vide Hor. ill. q. 11. adde p. 1. disp. 28. sb. 4. in fi.* e) etiam injustis, l. 4. §. 6. *hic.* unde explico l. 3. §. 21. *eod. cum Don. 5. com. 14. Wespar. hic.* justè etiam possidet, qui autore Prætoris possidet, l. 1. *hic, ubi bene Zas. num. 10. adde Geil. 2. obs. 76.* causam verò possessionis sibi ipsi mutare nemo potest, d. l. 3. §. 19. l. 33. §. 1. *de usufr. l. 2. §. 1. pro her. l. 5. C. hic.* hoc est, nemo potest statuere ut ex alia causa possideat, quam ex qua possidet, l. 19. §. 1. *hic, ubi Zas. Duaren. Borcholt. d. c. 6. n. 34. & seqq.* causam intelligo etiam naturalis possessionis, d. l. 2. §. 1. *pro hered. vide gloss. in d. l. 5. C. hic.* quæ inviolabilissimè hæc tradit. f) d. l. 3. §. 4. *ubi Socin n. 14. Zas. n. 32. & seqq. Ferret. n. 2. 3. & seqq. adde l. 1. pro suo. Vssyl. art. 1. Inst. de act. §. 14. n. 7. 8. latè Borch. d. c. 6. à pr. ubi contraria explicat.* g) sc. copulativè, *arg. §. 5. Inst. de interd. l. 3. pr. & §. 6. l. 41. §. 5. hic.* sive naturaliter sive civiliter possideat: ut dixi t. b. 1. lit. F. adde l. 133. de R. l. l. 4. C. hic. *Mynf. d. §. 5. in fi. Vand. d. q. 3. Borch. d. c. 2. 3. div. poss. per tot. (Diff. las. in l. 6. §. 1. n. 37. in l. 49. n. 9. & alii, hic.)* Unde verius putò, nec feudaliū nec feudaliū possessionem in heredes etiam suos ipso jure continuari, l. 23. *prin. ubi Zas. n. 6. l. 1. §. 16. l. 30. §. 5. hic, l. 20. de usufr. Geil. d. observ. 129. & 152. Mynf. 3. obs. 38. idem resp. 61. n. 33. 34. Wespar. quor. bon. nu. 7. Rosen. synops. feud. c. 6. sb. 47. Cov. 3. ref. 5. n. 6. Sonar. in lit. P. n. 178. Bellon. 4. supput. 15. nu. 4. 5. Diss. ibi. alleg. quib. adde Coraf. 6. misc. 12. V. Fors. tr. de suc. ab intest. pag. (mibi) 15 per l. 30. ex quib. caus. maj. l. 2. pro her. Codd. in l. 24. n. 18. & seqq. de V. S. Borch. d. tr. c. ult. num. 24. & seqq. Zas. in d. l. 23. n. 11. hic. Wesen. quoad feuda antiqua, tract. feud. c. 8. & in genere Royz. decis. Lituan. 3. n. 374. Et si non nego, posse hoc consuetudine vel statuto introduci, Coraf. 6. misc. 13. Mynf. 3. obser. 39. Geil. d. obs. 152. n. 18. & d. obs. 129. n. 13. & tr. de arrest. c. 12. n. 16. per c. 2. de consuet. A. Gabr. 5. comm. concl. 9. (Diff. Bald. in l. 1. C. comm. de leg. Aves. in l. 1. princ. bic. Affiit. decis. 329.) idque Gallica consuetudo confirmat, de qua pulchrè Bellon. 4. supput. 15. & 4. seqq. lac. Curs. 1. conjectur. 6. & 7. Quo præsupposito, in heredem testamentarium ut legitimum continuari ipso jure possessionem dicam, las. 2. conf. 147. col. 6. & 4. conf. 146. Alex. 3. consil. 24. arg. l. 62. de R. l. l. 24. de V. S. l. 1. 2. 3. de adq. hered. confer Ale. in l. 130. de V. S. & 4. parat. 7. Pinel. in rubr. l. 2. c. 1. n. 5. C. de bon. mas. Covar. de testam. in prin. n. 5. plenè Vafq. de succ. creat. prefat. n. 21. & §. 2. n. 41. ubi dissentientes allegat, & causam reddit, cur leges contra hanc sermonis proprietatem nonnunquam varient, ut in l. 57. §. 1. ad Trebell. l. fin. de fund. instr. leg. l. 40. §. 3. & §. fin. de cond. & dem. & c. aliud est in legatario, ut nimirum in eum, ne quidem stante superiore cōsuetudine, ipso jure possessio rei legatæ transeat, nisi fortè filius in re certa heres scriptus sit, l. 2. de hered. inst. l. quories, C. eod. Alex. 1. conf. 161. Curs. conf. 160. lac. Curs. Brugenf. 1. conject. 10. h) hoc est, corporali apprehensione, seu actu, apprehensionis istius corporalis loco, jure cognito: quatuor illa necessaria in specie, l. 1. in pr. l. 3. §. 3. l. 23. §. 1. *hic. Sneyd. §. 5. Inst. de interd. n. 59.* hic etiam sufficit in casu, l. 1. §. 21. l. 18. §. 2. *hic, l. 79. de solut. l. 9. §. 6. de adq. dom. l. 47. de contr. emt. l. 1. C. de don. Don. 5. comm. 9. quibus addis Ferret. in d. l. 3. nu. 10. & seqq. casum.**

l. 9 §. si ser. pet. l. 2. pro soc. l. 13. de reb. aut. jud. de casu verò d. l. 1. C. de don. vacillat. Alii etiam addunt aliarum l. casus, quos planè non admittit Ferret. d. loc. vide Duar. Alc. Zafin d. l. 3. pr. Gorb. ibid. l. 1. C. in l. 7. q. de contr. emt. l. 1. 28. C. de donat. Sneyd. d. §. 5. nu. 101. Borch. r. feud. c. 7. mod. 1. adq. feud. Ioan. Eich. com. opin. l. 1. P. n. 101. Et seqq. Diss. vulgò Dd. qui his casibus animum sufficere putant.

III.

Adquiritur possessio tum per nosmet ipsos *a*, tum per alios *b*, puta servos *c*, etiam alienos, etiam bona fide nobis servientes, etiam fructuarios *d*: imò quoq; per liberas personas *e*, quod & in municipibus seu universitatibus placuit *f*.

a) corpore & animo nostro conjunctim, ut dixi antè: ideoq; furiosi vel infantes sine tutore incipere possidere nequeunt, *l. 1 §. 3. l. 32. §. 1. hic*, §. 1. *Inst. de inut. stipul. Cuj. ad Afr. tr. 3. idem ad l. 4. de usuc. quo sensu accipienda l. 3. C. hic. Don. §. com. 11. (Diss. varie Duar. in l. 1. §. 3. hic, Fr. Caldas in l. 3. C. de in integ. restit. verb. cum non absimilis, n. 51. Et seqq. ubi multos Dd. intellectum refert, adde Sneyd. d. §. 5. num. 135. Gorb. in d. l. 3. §. 1.) Imò amplius, furiosus ne quidem tutore autore possessionem inchoat, arg. d. l. 1. §. 3. l. 5. de R. l. 1. de b. p. inf. fur. vide Ferret. Zaf. Gorb. in d. l. 1. §. 3. Diss. ibi. Dua. Cifm. in l. 4. de usuc. n. 5. b) *l. 53. de adq. dom. l. 1. C. per qu. pers. §. 5. Inst. eod. l. 9. hic* modò animum possidendi habeant, *l. 1 §. 9. 10. hic*. & adquirant nostro nomine, *d. l. 1 §. 19. 20. d. l. 9 l. 4. 2. 49 §. si. hic. Dua. Ferret. in l. 1 §. 14. hic. Vulz. 1. jurispr. 68. n. 30. ac voluntate nostrâ, d. l. 53. §. 18. l. 1 §. hic. l. 8. C. eod. pulchrè Don. §. com. 8. Et 10. Diss. Dd. vulgò. c) etiam qui in fuga sunt, d. l. 1 §. 14. ubi Duar. Ferret. ad d. l. 1 §. 1. hic, l. 15. §. 1. de usuc. Menoc. 2. arb. cas. 233. non etiam pignoratios, d. l. 1 §. 15. non hereditarios, ut rei ejusdem hereditatis per eos adquiramus, d. l. 1 §. 16. hic, l. 18. de adq. dom. l. 43. de adq. her. Zaf. 1. consil. 10. n. 6. nec ignorantibus nobis, nisi ex causa peculii, d. l. 1 §. 5. ubi las. n. 3. Ferre. nu. 4. 5. Zaf. Duar. ib. l. 3. §. 12. l. 4. 24. 44. hic. Conn. 3. com. 8. n. 9. Cuj. in l. 62. de V. O. Don. d. c. 8. Diss. gl. in d. l. 1 §. 5. C. in d. l. 4. §. 1. Cujas sibi contrarius 24. obs. 9. d) §. 4. *Inst. per quos pers. l. 1 §. 6. 8. l. 34. inf. de stip. serv. l. 23. de adq. dom. l. 49. hic*. quid communes? vide d. l. 1 §. 7. l. 5. 18. 19. de stip. serv. l. 24. comm. div. l. 25. de adq. dom. Ferret. in d. l. 1 §. 19. Schneid. in d. §. 5. n. 140. ubi hæc de servis ad monachos transferunt. e) puta procuratorem etiam generalem, *l. 1 §. 10. hic*. (rejecla Dd. distinctio ne inter totorum bonorum, & eum quem cum libera vocant. Don. 4. comm. 15. Vaud. 1. q. 47.) idq; sine cessione, *l. 24. §. 1. hic. Dua. in d. l. 1 §. 20. Don. d. c. 8. ubi & hoc contra plerosq; rectè dicit, per hunc tantum volentes nos adquirere. Adde curatorem, tutorem, quos etiam ignorantibus, nec quidquam mandantibus adquirere non sine justa causa receptum est, d. l. 1 §. 20. C. §. 5. hic. l. 3. C. eod. l. 8. de reb. eor. qui sub tut. l. 27. de adm. tut. nec obstat l. 8. §. fin. de usuc. quem vel cum gl. & Bart. de eo casu, cum quis jure prohibere nihil possidere potest: vel de peregrino, cum Cuj. 22. obs. 17. Walth. 2. misc. 15. vel etiam de stricto jure accipio: f) *l. 2. hic*. ubi ex multis similibus id bene declarat Duar. & defendi potest per ea quæ tradit H. Pist. 1. q. jur. q. 37. Don. in l. 27. de reb. cred. Myus. 4. obs. 78. Et seqq. Geil. 2. p. p. 9. adde Gabr. lib. 6. com. concl. 11. quod cujusq; univers. concl. 2. ubi dissentientes allegat.***

IV.

Retinemus eam *a* vel animo & corpore simul nostro *b*: vel animo nostro solo *c*: vel deniq; animo nostro & corpore alieno *d*. Unde possidere non

re non possunt dici servi nostri, coloni, inquilini, depositarii, fructuarii
g: & generaliter omnes h qui nostro nomine in possessione sunt: nam &
eandem rem à pluribus in solidum possideri non posse verius est k.

a) tam naturalem quam civilem: rerum & corporalium & incorporalium,
Alynf. resp. 25. num. 15. Sneed. in d. §. 5. n. 160. b) ut enim iis adquiritur, ita multò
magis retinetur, l. 19. §. 1. *hic. l. 4. C. cod.* c) l. 3. §. 10. 11. (ubi quod de saltibus di-
citur, in omnibus omnino prædiorum possessionibus obtinet, l. 1. §. 25. *de vi & vi
arm.*) l. 6. 23. §. 1. 30. §. 8. l. 44. 46. *hic. d. §. 5. d. l. 4. l. fin. C. hic.* d) *d. l. 9. hic. l. 35. de adq.
dom. Don. 5. com. 13.* e) de quibus inter omnes constat, l. 24. l. 40. §. 1. *hic. l. 38. §. 7.
8. de V. O. l. 6. §. 2. de precar. l. 33. §. 1. de usuc. l. 2. C. de præscr. 30. ann. Menoch. recup. rem. 1. n. 62.
Conn. 3. comm. 10. nu. 8.* tum quod non teneant animo domini (quem nec de facto sibi
assumere possunt, *per ea quæ dixi sup. th. 2. lit. E.*) tum etiam quod à possessoris contro-
versia possessionis nota arceantur, l. 9. *de R. V. l. 3. §. 8. uti possid.* imò generaliter verum
sit eum possidere, cuius nomine possideatur, *d. l. 9. l. 31. l. 18. in prin. l. 3. §. 12. hic.* f)
l. 17. §. 1. *depos. conser. l. 39. hic.* ubi de sequestro res esse dubia videtur. Rectius puto dici
posse, eum non possidere, *d. l. 39.* nisi hoc inter partes specialiter convenierit, *d. l. Doni.
3. com. 13. Coraf. 3. misc. 2. Duar. 3. de benef. Eccl. c. 10. vid. p. 1. disp. 26. th. 9. lit. A. B.* (Diff. vari-
i varii: alii semper, alii nunquam possidere sequestrium statuunt: alii inter vo-
luntarium & necessarium sequestrum distinguunt, ut ex illo possessor constituatur,
ex hoc non item: alii aliter, *vide gl. in d. l. 39. Wespar. depos. n. 6. Geil. 1. obs. §. num. 10. &
obj. 148. n. 9. & tr. de arrest. c. 12. pr. Costal. in d. l. 17. Zas. antin. dissol. p. 2. n. 4. & c.*) Si credito-
rem pignoris possidere volunt, cum eo animo à debitore pignus ei tradatur, *per l. 35.
§. 1. de pign. act. l. 1. §. 15. l. 36. hic. l. 37. pr. de adq. dom. d. l. 40. pr. hic. l. 17. §. 1. ad Vall. l. 16. de usuc.
& c. Borch. d. tr. c. 6. n. 19. & seqq. Don. d. c. 13. & c. 6. Gædd. d. tr. c. 2. n. 6. 7. Cuj. 18. obs. 24. & tr.
7. ad Afric. in d. l. 40. hic.* (ubi tamen adjicit: debitorem videri possidere per credito-
rem ad unam causam, scilicet ut impleat usucapionem, l. 1. §. 15. l. 36. *hic. l. 16. de usuc.*)
*Vul. d. c. 68. n. 24. (Diff. videntur Alynf. 6. obs. 70. n. 20. Fr. Baldui. tr. de pign. c. 15. Cuj. sibi con-
trarius in d. l. 16. de usuc. pag. (mihi) 450.)* Sic precario rogantem possidere placet, *arg. l.
13. §. 7. hic. l. 15. de precar. Zas. in l. 21. hic. n. 1. & 4.* Tentari tamen potest, hos omnes reve-
ra & proprie non possidere. per ea quæ *sup. th. 1. lit. D.* dicta sunt, vel tantum pro-
pter jus quod in re habent possidere, ut de usufructuario & aliis dicitur *lit. seq.
g.* l. 1. §. 8. l. 49. §. 2. *hic. l. 10. §. 5. de adq. dom. §. 4. Inst. per quas pers. l. 3. C. de usufr. l. 6. §. 2.
de precar. l. fin. uti possid. l. 3. §. 12. ad exhib. l. 1. §. 8. quod legat. l. 2. C. de præscr. 30. ann. l. 12. §. 3. 4.
de usufr. l. 15. §. 1. qui satisd. cog. Cuj. d. obs. 33. in fin. & 18. obs. 24. Don. in l. 7. Cunde vid. ad de
Borch. d. c. 6. n. 33.* ubi distinguit inter usum fructum sive jus utendi fruendi, & fundum
prædium: idque ad vasallum & emphyteuticum accommodat. *Diff. varie Dd. vide
Menoch. recup. rem. 1. n. 69. 75. 90. Ferrer. in l. 1. §. 6. n. 9.* ubi civiliter & naturaliter possidere
vult *per l. 49. hic.* quod sequi videtur Balduin. d. c. 15. h) ut qui familiaritatis
gratia fundum nostrum ingrediuntur, l. 41. *hic.* aut missi sunt in possessionem ex pri-
mo decreto, *d. l. 3. §. 8. uti possid. l. 3. §. fin. hic. vide sup. th. 18. §. 5. inf. à disput. 24. th. 2.*
i) quod aliud est quam possidere, sive possessionem esse: sicut aliud est in ser-
viture vel libertate, aliud servum vel liberum esse, l. 10. §. 1. *hic. Geil. 1. obs. §. num. 10. Cuj.
d. obs. 33. Borch. tr. feud. c. 1. n. 22.* k) l. 3. §. 5. *hic. l. 5. §. 15. commod. l. 19. de prec.* In con-
trarium adducuntur l. 15. §. 4. *de prec. l. 3. pr. uti possid.* sed illæ in omnibus manifestissime
Sabinianam redolent hæresin: cui Procilianos restituisse, eam Ulp. ipsum non pro-
basse.

basse, certè Labeonem reprehendisse, eosque secutum Paulum à vero alienam judicasse, ex singulis verbis d.l. 3. §. 5. *hic*, item l. 5. §. 15. *commod.* satis constat. An non igitur unus naturaliter, alter civiliter possidere poterit? sanè hæc communiter à Bar. Cast. Jaf. Dua. Wef. Vaud. d. q. 3. pr. (ubi quod de possessione dotis dicit non probat Borch. d. c. 6. *Cuj. 10. obs. 32.*) Vult, & aliis approbara, sed ipsissima Sabinianorū sententia est. An non duo in solidum civiliter? Ea sententia est Petri, Roger. Vacun. *declar. 39.* & aliorum, sed non Proculianorum. Sententia tertia Mart. glossogr. qui non solum duos in solidum civiliter, sed etiam naturaliter possidere posse putavit, omnibus displicuit merito. Quisquis igitur possidet, sive naturaliter, sive civiliter, sive (quod idem est) justè, sive injustè, aut non possidet, aut solus possidet, *Don. ad l. Cui possid. n. 7. 8. Cuj. d. obs. 33. Goth. in d. l. 3. §. 5. Con. 3. com. 10. Borch. tr. feud. c. 9. n. 26.*

V.

Effectus possessionis nobiliores sunt: quòd possessor probationis onere levatur *a*: fructus lucratur *b*: non cogitur cuiquam titulum suæ possessionis allegare vel probare *c*: & si qui sunt alii *d*: non item privari potest possessione invitus *e*, cujus nomine etiam omnibus illis, qui aliquod impedimentum ei struunt, impunè resistere potest *f*.

a) *c. sepè, de rest. spol. c. ad aures, de præsc. ex literis, de probat. l. 14. 20. eod. l. 2. 16. 15. 24. C. eod. Mar. in l. is potest, de adq. her. num. 219. Covar. in l. 12. §. 1. hic, nu. 18. Menoch. 2. arb. jud. 48. n. 12. §. 34.* quod & in quasi possessoriis latè tradit Masc. 3. *de probat. concl. 1194.* præsumitur enim dominus & titulo præambulo possidere, gl. per l. 76. de R. V. Wef. par. n. 7. Masc. d. lo. concl. 1196. Alc. reg. 2. *præsum. 23.* nisi jus reluctetur, Menoch. *recup. rem. 10. n. 43. Alc. 1. præsums. 10. H. Pist. 1. quest. 46. n. 7.* Præsumi etiam intermediam possessionem ex probatione extremorum placet, *arg. l. pen. C. de apoch. publ. Cov. in c. possessor. p. 2. §. 1. n. 1. de R. l. in 6. Geil. tr. de pign. c. 22. n. 13.* (*Diff. Barb. 2. consil. 8. per c. accedentibus, ibiq. gloss. de privil.*) vide eleganter Mascard. 1. *de probat. concl. 170. vol. 3. conclus. 1195. n. 8.* Item nomine proprio potius quàm alieno possidere quis præsumitur, ut contrarium asserens id probare teneatur, *Alex. 1. consil. 136. commune ait & sequitur Mascard. d. vol. 3. concl. 1197. per tot.*

b) vide *disput. preced. tb. 5.* c) l. 11. C. de per. hered. l. 7. C. de testib. *probat. l. 4. C. de edend. l. fin. de R. V.* nisi mota adversus eum hereditatis petitione, d. l. 11. l. 12. eod. l. 36. de R. V. l. 4. 20. *de interrog. Cuj. 11. obs. 11. Wurmb. 1. pract. obs. 26. obs. 1. Inf. in §. 28. Inst. de acq. n. 201.* vel juris præsumptione contra eum militante, *arg. c. fi. de jurej.* ut si laicus possessionem decimarum prætendat, *c. dudum, de elect. vel dominus feudi noviter adquisiti à vasallo id petat, Pistor. d. q. 46. Borch. tr. feud. c. 8. n. 117. Afflicti. decis. 262. n. 57. remissivè Geil. 2. obs. 69. nu. 7.*

d) ut quod dominium ex civili possessione causetur, l. 3. *de usucap. l. 20. C. de pact. l. 2. §. fin. pro hered. Borch. hic, c. 2. n. 13. Donell. 5. com. 17. & seq.* quod possidens potior sit non possidente, etiam causam habente, *arg. l. 15. C. de R. V. ubi Goth. Myns. 4. obs. 61. Geil. 2. obs. 55. Covar. 2. var. resol. 19. Gomez. 2. var. resol. 2. n. 20.* (quod & in feudo à Principe, Episcopo & prelato concessio admittit Pistor. 2. q. 29.) Addo: quòd possessio immobilium suspicionem fugat tollit, & à cautione judicio sisti liberat, l. 15. *qui satisd. ubi Wef. n. 11. & C. eod. nu. 35. Geil. 2. obs. 10. num. 6.* Item possessio pignoris jus offerendi operatur, l. 80. de R. V. l. 12. *quib. mod. pign. solv. l. cum res, ibiq. gloss. C. de prob. Geil. 2. obs. 18.* Deniq; huc pertinet: quòd duobus de principatu vel comitatu contendentibus, vasallus in dubio homagium ei præstat qui in possessione

Tensione est, arg. l. 60. §. 1. de usufr. Guid. Pap. decis. 181. & decis. 326. Val. Forst. d. sr. tit. cui incumb. onus prob. in filias. §. recte quoq. &c. e) ne quidem injusta sine causæ cognitione, l. 2. in fin. C. si propt. publ. pens. l. 6. C. unde vi, l. 2. C. ad l. iul. de vi publ. Men. rem. recup. 8 per 101. Geil. 2. obs. 76. n. 8. Achil. Pers. tr. adip. pos. n. 43. multò itaq; minus justâ, etsi periculum armorum subesset, Achil. ib. nu. 39. adde Guid. Pap. decis. 246. Sequestratio enim possessionis regulariter est prohibita, nec ob contumaciam quidem admittenda, c. 1. ubi Gerd. n. 160. & seqq. de sequest. poss. & fruct. (Diff. Coras. 2. misc. 3. nu. 8. & alii) nisi vel ob periculum dilapidationis, Geil. 1. obs. 147. num. 3. & obs. 148. pr. Myns. 5. obs. 35. Gædd. d. c. 2. n. 24. vel fugæ causatæ ex denegata cautione jure debita, l. 16. in fin. de offic. praesid. l. 7. §. fin. qui satisd. Gædd. d. c. 2. n. 28. vel status incertitudinem in rebus ad peculium pertinentibus, l. fin. C. quib. ad lib. procl. l. un. C. de assertio. toll. Gædd. c. 2. n. 41. adde ex Ord. Cam. p. 2. tit. 21. §. ob quod in obberubrem fallu casum litigiosæ live momentaneæ possessionis: de quo vide Geil. d. obs. 5. Gædd. d. c. 2. n. 24. & seqq. Myns. in §. retinenda, n. 3. Inst. de interd. vide sup. p. 1. diff. 26. tb. 8. & seqq. f) l. 29. §. 1. ad l. Aquil. Barr. post gl. in l. 1. §. 1. n. 3. de interd. per l. 1. §. 27. l. 3. §. 9. de vi & vi arm. Cuj. 5. obs. 18. Menoch. retin. poss. remed. 3. n. 29. Unde: omne quod in nostro ædificatur, quatenus possidemus, propria autoritate destruere nos posse defendam, per d. l. 29. §. 1. l. 2. §. 2. quod vi aut clam, l. 1. 2. C. ut nem. lic. fin. l. 27. de serv. urb. Cuj. 16. obs. 12. Duar. in l. 1. §. 16. de nov. op. nunc. ubi & Zas. nu. 4. Co. ras. ad l. 1. de serv. n. 62. & seqq. Diff. Vaud. 2. q. 30 per totum.

VI.

Probatur possessio ex sola insistentia a vel cultura rei b, perceptione fructuum c, pensionum d: item censuum & collectarum solutione e, investitura f, clavium traditione g, fama h, testibus i, modis deniq; aliis & actibus juris possessorii in re factis k.

a) animo tamen possidendi conjuncta, l. 3. hic. Menoch. res. in. remed. num. 561. Masc. 3. de probas. concl. 1179. ubi ait omnes ita docuisse in l. 38. §. 7. de V. O. qui animus probatur vel juramento, Geil. 2. obs. 106. n. 7. & 2. obs. 48. n. 24. Guid. Pap. q. 614. Masc. d. 2. de prob. concl. 94. n. 5. §. 14. Beust. in l. 31. de jurej. n. 101. vel simplici assertione audientibus & præsentibus aliis facta, Borch. hic, c. 3. n. 15. b) Bald. in l. 12. §. 3. de usufr. gl. in l. 3. verb. finiat. C. si. reg. quam Bal. ibi. n. 4. summe notandam dicit, ob id quod per dictam agrorum culturam possessio probetur, etsi de redditibus non constet, adde Barr. in l. 2. C. hic, ibiq; addit. Alex. Men. d. rem. n. 563. etsi suo nomine hoc per alium fecerit, Borch. d. c. 3. n. 5. & 16. Masc. vol. 3. concl. 1182. c) Menoch. d. rem. n. 564. per l. 48. de solus. l. 2. C. hic, l. 10. C. de agric. etsi alius nostro nomine perceperit, Menoch. d. rem. nu. 565. & seqq. laud. Masc. d. vol. 3. concl. 1183. ubi diff. allegat. d) quia loco fructuum succedit pensio, arg. l. 58. de usufr. Menoch. d. rem. num. 567. & sufficit unicam solutionem pensionis factam fuisse probari, arg. l. 1. §. 21. de aq. quot. Masc. d. concl. 1168. num. 9. & seqq. Diff. Rom. conf. 70. nu. 13. e) vide Bart. Bald. in l. 8. C. de act. emr. Menoch. d. rem. nu. 568. f) Menoch. d. rem. n. 571. Wes. hic, n. 6. Masc. d. concl. 1180. n. 8. non abusiva, Geil. d. obs. 152. n. 14. Myns. 4. obs. 61. n. 2. nisi fiat in re præsentis, Borch. sr. feud. c. 7. n. 7. g) in rei præsentia facta, l. 74. de constr. emr. §. 45. Inst. de rer. div. l. 1. §. pen. arg. l. 3. pr. hic, argu. l. 17. pr. de act. emr. l. 21. pr. de furs. junct. l. 1. §. 1. de peria. & comm. Covar. 3. var. resol. 16. num. 11. Menoch. d. rem. num. 569. Masc. vol. 1. concl. 298. & vol. 3. concl. 1184. Diff. Alex. Ang. in l. 3. §. 3. hic. Circa instrumentorum traditionem placet distinctio Cyn. in l. 2. in fin. C. hic. Wes. hic, n. 6. Masc. d. vol. 3. concl. 1184. h) Wes. d. nu. 6 per c. 13. de prob. Gabr. 3. com. concl.

§. n. 126. *vers. 3. ampliat. de rest. spol. Menoch. rem. ult. retin. q. 8. n. 34. Matheslan. sing. 2. equi-
tur Dec. in d. c. 13. n. 17. Duenn. reg. 299.* i) etiam singularibus, *VVef. d. n. 6. gl. Bart.
& Dd. in l. 21. §. ult. de testib. Bald. in l. 1. n. 8. C. de testam. Diss. Ripa in l. 24. fol. matr. n. 17. Pin.
p. 3. in l. 2. c. 4. & ult. num. 27. C. de rest. vend. quos conciliare nititur Masc. d. concl. nu. 21.
k) ut per lignorum incisionem, bestiarum passionem, arg. l. 7. §. 12. fol. matr. l. 2.
C. hic, l. 12. pr. de usuf. Masc. d. vol. 3. concl. 1189.*

VII.

Amittitur deniq; possessio vel invitis vel consentientibus nobis *a*. Il-
lud mutata vel conditione rei possessæ *b*, aut personæ possessoris *c*, vel de-
tentione ipsa *d* rerum cum immobilium *e*, tum mobilium *f*; hoc fit ani-
mo *g*, sive verbis, sive facto, ut puta alienatione quacunq; *h*, declarato.

a) *Don. §. com. 12. 13. VVef. hic, n. 8. Duar. ad hunc tit. c. 3.* b) ut re sacra
aut religiosa facta, vel in aliam speciem mutata, l. 30 §. 1. & 4. hic, l. 12. de relig. B. Brisse.
2. antiq. c. 15. Borch. hic, c. ult. n. 21. c) puta possessore in alterius potestatem re-
dacto, d. l. 30 §. 3. l. 23. §. 1. l. 19. ex quib. caus. maj. l. 54 §. ult. de adq. dom. vel humanis exem-
to, d. l. 30 pr. Seb. Med. tr. mors omnia solvit, p. 2. concl. 8. l. 3. §. 13. hic, Don. d. c. 12. pr. Borch. d. c.
ult. n. 16. & seq. e) puta rebus occupatis a flumine, mari, hominibus, d. l. 3. §. 8.
9. 17. d. l. 30 §. 3. hic, l. 5. de usuc. l. 1. §. 1. 2. 23. de vi arm. Borch. d. c. ult. n. 9. Cuj. in l. 33. de usuc. vel
magistratus autoritate, d. l. 30 §. 2. hic. Borch. d. c. ult. n. 22. f) puta rapina, fur-
to, fortuita subductione, l. 13. pr. l. 15. 47. l. 3. §. 13. 14. 18. hic, l. 1. §. ult. de furt. vide Don. d. c.
12. ubi & de amissionis ratione, quatenus per alios possidemus: confer Cuj. 24. obs. 30.
eund. tr. 7. ad Afric. in l. 40. §. 1. hic. Borch. d. c. ult. per tot. g) & corpore sine exce-
ptione: non enim nisi animo & corpore amittitur facto nostro: sive a corpore ini-
tium fiat ejus amittendæ, sive ab animo, l. 8. 44. 46. hic, l. 133. de R. l. nec obstant l. 3. §. 6. l.
17. §. 1. l. 34. & c. hic. quoties enim animo desinimus possidere, etiam corpore desini-
mus, Cons. d. lib. 1. c. 11. Don. d. c. 12. & 13. Vacun. 3. declar. 42. Diss. var. Cuj. par. C. hic, Goth.
in d. l. 153. qui sibi putant particulam, ferè, esse exceptivam: alii vulgò distinguunt,
aut a corpore, vel animo initium fiat, Goth. in d. l. 8. Wef. par. hic, n. 6. aliter Duar. d. c. 3. a-
liter Ferret. in d. l. 3. §. 8. h) donatione, aut simili, Don. d. c. 13. Duar. d. c. 3.

DISPUTATIO XXII.

De Usucapionibus & Prescriptio-
nibus.

Respondente Georgio Corffw ant Gryphifw aldensi Pomerano.

T H E S I S I.

USUCAPIO *a* est adjectio *b* vel adquisitio *c* domini *d* per continua-
tionem *e* possessionis *f* temporis lege definiti *g*. Prescriptio *h* est ex-
ceptio *i* ex tempore legis determinato *k* substantiam capiens *l*.

a) ab usu & capio dicta, l. 13. 29. 44. §. 7. hic, l. 1. C. de usuc. pro her. quod per u-
sam, l. 19 pr. l. 23. §. 1. ex quib. caus. maj. l. 33. pr. l. 44. §. 4. hic. Hoto. Inst. eod. enunc. 2. Duar. ibid.
pr. fol. (mhi) 872. hoc est, per possessionem, l. 115. de V. Subi. Ale. nu. 11. aliquid capiat, l.
5. pr. de

§. *pr. de dam. inf. Wes. par. hic*, n. 2. Et *Inst. eod. n. 2. Myns. ad rubr. eod. n. 2.* vel adquirat, d. l. 19. 23. §. 1. *ex quib. caus. maj. l. ult. pro emt.* b) l. 3. *hic. probat Wes. par. n. 3. Myns. d. rubr. n. 6. Cont. 1. diff. 10. & 12. Don. 5. com. 5. Vule. 1. Iurispr. 71. nu. 2. Forner. 2. select. 17. Gædd. ad l. 109. de V. S. n. 1. Diff. Duar. ad d. l. 3. Cujac. ibid. Et ad Vlp. fragm. tit. 19. auctoritate lisd. §. etym. 25. quem tamen emendat: quomodo verò utraque lectio sustineri possit, vide Vule. d. loc.*

c) *Vule. d. c. 71. Covar. in c. possessor, §. un. p. 1. relect. n. 1. & quidem juris civilis. pr. Inst. hic, §. fin. Inst. de us. & hab. §. ex his, Inst. per quas pers. nob. adq. Sneyd. ad d. pr. n. 10. Balb. tr. hic, 1. p. principalis, q. 4. (Diff. Hannib. ad rubr. hic, nu. 16.) ex l. 11. tab. Cujac. par. C. de usuc. pro emt. Wes. ad d. pr. Cic. in Topic. Myns. pr. num. 2. (Diff. Hott. ibi. enunc. 2.) ob finem, de quo tb. 7.*

d) d. l. 3. *hic, adde tb. 7. inf. lit. B.* e) l. 3. 20. 31. §. 1. *eod. §. diutina, Instit. eod. l. 2. C. de præscr. lon.* f) l. 3. 10. 26. *hic, arg. tit. pro her. pro emt. & c. l. 1. C. comm. de usuc. & sine possessione non procedit, d. l. 19. ex quib. caus. maj. l. 25. hic, §. sine, de l. 1. in 6. ubi Peck. unde possessio pro usucapione dicitur, d. l. 19. l. seq. Cujac. ad l. 3. *hic, & par. C. pro emt. & pro usu ipso, ut d. l. 115. de V. S. Don. 5. com. 5.* g) §. 1. *Inst. hic, l. 3. 25. 31. §. 1. hic. Vlp. 19. l. 1. d. loc. Vule. d. c. 71. unde suffragium temporis dicitur, l. 24. de don. int. vir. ibi. post Bald. notat Goth. lit. C. Cuj. par. C. d. t.* h) a præiniendo sive præscribendo, præscribere est ab agendo repellere, *Schneid. d. rubr. n. 7. unde præscriptio in genere exceptio, l. pen. & fi. C. de except. arg. rubr. D. & C. de exc. & præscr. at nobis tantum exceptio ex possessione temporis lege definiti, hoc est, præscripti. Ea olim ab usucapione in tribus maximè distabat. Primò rebus possessis: usucapio enim erat corporaliū, l. 25. *hic, l. 43. de adq. do. mobilium & immobiliū, l. un. C. de usuc. transf. l. 39. hic. non tamen omnium, sed Italicorum tantum, d. l. un. pr. mancipi nec mancipi, Vlp. fragm. tit. 19. vers. 7. ibiq. Cujac. præscriptio erat immobiliū tantum, arg. l. 3. 9. d. c. divers. & temp. præscr. Donel. 5. comm. 4. incorporaliū, l. 1. C. de ann. exc. l. 10. si serv. vind. l. pen. & ult. C. de serv. & corporaliū in solo provinciali, hoc est, rerum nec mancipi, prædiorum, stipendiariorum vel tributariorum, pr. Inst. hic, l. un. C. de usuc. transf. l. 12. §. 2. de Publ. act. Rip. d. tit. 19. Cujac. ad Paul. 5. sent. 2. §. 3. & par. C. de usuc. transf. Cont. 1. diff. 10. Atque ita Dd. rectè reprehenduntur, qui usucapionem mobilibus, præscriptionem immobiliibus à Just. attributam contendunt, s. l. Instit. de usuc. Covar. in d. c. p. 1. relect. n. 3. Don. 5. comm. 4. Alc. ad l. 130. de V. S. n. 2. Diff. Sneyd. d. pr. n. 9. gl. ibid. verb. usucapionitur. Et in l. 3. Azo ad rubr. C. hic, n. 7. II. tempore acquirendi mobili ubiq. anno olim uno continuo, l. 31. §. 1. *hic, pr. Inst. eod. Vlp. d. tit. 19. §. 7. ubi Cujac. & in par. C. de præscr. long. temp. immobilia Italica sive mancipi biennio usucapiebantur, d. l. un. Vlp. d. tit. Instit. d. loc. præscriptio verò longo tempore, 10. vel 20. annorum absolvebatur, l. 9. de præscr. long. temp. l. 10. si serv. vind. l. 28. de serv. urb. l. 1. 2. l. penult. C. de serv. Paul. 5. sent. 2. & §. 5. res olim in hac tempora conjungebantur singulari successori, l. 5. 6. de div. & temp. præscr. in illa non item, l. 14. ubi Cujac. *hic, d. l. un. C. de usuc. transf. III. effectu acquirendi, ex usucapione adquirebatur dominium, l. 3. *hic, l. 20. C. de pact. Vlp. d. tit. 19. & actio in rem directa competebat, arg. l. 23. de R. V. l. 3. de Publ. act. præscriptio verò tempore præscribentibus res provinciales non adquirebatur dominium, sed jus quoddam dominio proximum, quod est possessio plena, quam in heredem quoque transferebant, Cujac. par. C. de præscr. long. & in l. 4. §. libertatem hic. Don. 5. comm. 4. per l. pen. C. de præscr. 30. ann. unde actio in rem utilis dabatur, l. pen. & ult. C. de exc. l. 2. C. in quib. caus. cess. long. temp. præscr. d. l. 10. Item effectu interruptendi: præscriptio litis contestatione interruptebatur, l. 10. C. de adq. poss. Donel. 5. comm. 21. VVeß. *hic, si. non item usucapio, l. 20. §. 11. l. 25. §. 7. de pet. hered. l. 9. §. 6. ad exhib. Quæ omnia partim sublata, partim usucapioni*******

communicata sunt, d. l. un. i) l. pen. & ult. C. de except. l. 11. eod. l. 3. §. 1. de priv. l. 29. de exc. rei jud. & s. s. de except. seu præsript. k) tempus enim sine legis sanctione nihil hac in re operaretur, Cov. in d. c. p. 1. relect. nu. 4. l) gl. ad rubr. extr. de præs. Alc. ibid. n. 4. & in d. l. 130. de V. S. Cov. d. loc.

II.

Ufucapere possunt, qui & possidere a : unde & paterf. & filiusf. b maximè castrensia & q. castrensia peculia c : item pupillus d & infans tutore auctore rectè ufucapiunt e. Omnes verò res corporales, siue sint mobiles, siue immobiles f, imò & incorporales g ufucapiuntur.

a) Duar. hic, c. 4. Hofst. in summ. eod. lib. 2. nu. 3. Azo de ufuc. pro emt. num. 4. aded ut siac possessione non procedat præscriptio, l. 25. hic. unde regula manavit, non plus præscriptio intelligi, quam fuerit possessum, l. 1. §. Iulianus, ibiq; gloss. Bart. & Dd. d. 1. itin. act. uq. priv. c. cum olim, ibiq; Dd. extr. hic. Unde cum multæ aliæ, tum sequens quaestio quotidiana deciditur : si præscripta sit servitus pascendi centum oves in fundo alieno, aucto ovium numero, non ided augetur servitus, arg. d. §. Iulianus, l. 12. C. de servit. l. 1. §. 18. de aq. quos. & est. vide & rubr. post Weichb. uic eine Schäferei möge gethetet werden. Sneyd. Inst. de serv. rust. n. 31.

b) l. 4. §. 1. ubi Cuj. hic. c) d. l. 4. d) l. 32. §. 2. de adq. poss. l. 4. §. 2. hic, etiam sine tutore, modò animus ei sit possidendi, Azo d. n. 4. Hofst. d. n. 3. ita & furiosus, quod ante furem possidere cepit, ufucapit, d. l. 4. §. 1. 2. 3. Hofst. Azo dd. loc.

e) d. l. 13. §. 2. non item servus, d. l. 4. §. 4. l. 2. 118. de R. l. l. 2. §. 9. pro emt. ubi Cuj. l. 44. §. 1. de adq. poss. l. 44. §. fin. hic. dominus tamen etiam ignorans ex causa peculiari per servum ufucapere potest, l. 1. §. 5. de adq. poss. l. 2. pro solut. l. 8. hic. f) pr. Inst. hic. Vip. d. s. 19. §. 7. ibiq; Cuj. l. un. C. de ufuc. transf.

g) quæ in iure consistunt, unde & jura dicuntur, eis. Inst. de reb. corp. & incorp. l. 1. de ver. divis. Ita nomina siue debita ufucapiuntur, ut debitor qui præscriptione tutus est, similis sit ei, qui satisfecit, l. 45. in fi. de adm. tut. Guid. Pap. decis. 199. idq; ufu observari testatur Dan. Moller. libr. 2. semestr. 18. aded ut nec fidejussores, qui renunciarunt omnibus beneficiis, hoc casu pro debitore principali teneantur : imò in terris Elect. Saxon. ne quidem ordinatione provinciali, von versäßen Brieff vnd Siegeln / quæ in executione liquidorum instrumentorum nullam aliam exceptionem, quam solutionis admittit, censetur exclusa exceptio præscriptionis, Moller. d. loc. nisi adsit positiva mala fides debitoris, Molin. ad Alex. 4. conf. 99. adde infra disp. 28. th. 3. lit. H. & th. 7. lit. D. Ita & præstationes annuæ in bona moneta vel frumento solvendæ, si uniformiter per triginta annos in viliori moneta vel frumento solutæ sint, indistinctè præscriptæ censentur hodie de usu fori Saxon. ut nimirum non teneatur debitor eas post lapsum tanti temporis in futurum in meliori quàm hæctenus exolvere, Nov. Elect. Aug. p. 2. c. 3. Ita & operæ rusticorum, siue quæ uniformiter illarum loco per triginta annos præstita est pecunia, Nov. Elect. Aug. p. 2. c. 4. Nam & de jure communi servitutes instar rerum immobilium ufucapiuntur, l. fin. C. de præsc. long. temp. l. 2. & l. pen. C. de serv. l. 16. §. 1. C. de usufr. l. 1. §. fin. de aq. plu. arc. l. 5. §. ult. de itin. act. priv. l. 4. §. 27. hic, ubi Cuj. rejecta distinctione inter continuas & discontinuas, Wespar. de servit. n. 5. & saq. Duar. hic, c. 3. Coßta. in l. 14. de serv. Don. 11. comm. 11. quasi enim possidentur, l. 10. §. serv. vind. l. 1. in fi. de serv. nrb. l. fi. de serv. & annueratur immobilibus, l. 13. ubi Goth. C. de serv. l. 14. d. s. l. 16. §. 1. de us. & hab. Wes. hic, n. 10. omnesq; habent causam continuâ, etsi exercitium interdum intermittatur, d. l. 14. l. 28. de serv. nrb. animo tamen perpetuò retinentur, Coßta. in d. l. 14.

& im

in d. l. 28. arg. l. 3. de publ. act. l. 3. §. 6. l. 6. §. ult. de adq. poss. VVes. d. loc. Duar. l. disp. 34. Don. 5. comm. 23. Longov. ad l. 3. de jurisd. Diff. Barr. in l. 2. C. de servit. & ag. Capol. tr. de serv. 19. per d. l. 14. d. l. 28. l. 3. §. 4. de ag. quor. qui continuas longo tempore, discontinuas immemorabili usucapi volunt, adde Schneid. Inst. de serv. §. fin. nu. 16. & seq. Mynf. 4. obs. 53. & 2. dec. resp. 11. nu. 16. Geil. 2. obs. 69. nu. 14. & obs. 66. num. 7. per l. 1. §. fin. de ag. plur. arc. Azor. hic. n. 6. Sear. in add. ad Gom. 1. var. ref. 15. in lit. F. vide & Coras. 5. misc. §. 5. in d. l. 14. de serv. quomodo circa jus vetus & novum hic neoterici aliqui distinguant, vide sup. p. 1. disp. 17. th. 1. lit. C. & th. 8. lit. B.

III.

Quod vetum est, modò res non sint vitiosæ: ut furtivæ *a* mobiles *b*, vi possessæ immobiles *c*, res prædici contra l. Juliam datæ *d*: nec commercio exemptæ, ut sacræ, religiosæ *e*, liber hominif: nec aliàs usucapi prohibita, ut res pupillares *g*, minorum *h*, meræ facultatis *i*, dotales *k*, publicæ *l*, testamento alienari prohibita *m*, res fisci *n*, bona adventitia filii fam. quæ patri non adquiruntur *o*: nec ejus qui legitime impeditur quò minus agere possit *p*.

a) § furtiva, Inst. hic. l. 4. §. 6. l. 33. pr. eod. prohibente id l. Attinia, cujus verba Crispin. ad d. §. refert ex Agell. 17. not. Attic. 7. l. 7. §. 3. pro emt. l. 1. C. pro emt. l. 7. 10. 12. C. de furt. Partus ancillæ furtivus est, sive conceptus sive editus sit apud furem, imò etiam si prægnans subrepta apud bonæ fidei possessorem pepererit, l. 48. §. 5. de furt. l. 11. §. 2. & seq. de Publ. act. l. 4. §. heres, hic ibiq. Cuj. Don. 5. comm. 25. arg. l. 1. §. 1. de ventr. inst. hic. partus verò conceptus & editus apud b. f. possessorem furtivus non est, ad d. l. 33. pr. l. 10. in fin. hic, adde l. 3. C. de usuc. pro emt. confer sup. p. 1. disp. 15. th. 15. quod jure Saxon. fecus esse innuit Landr. lib. 3. art. 7. Reinb. 1. diff. 14. sed hodie dubitarem, an hoc usu obtineat, si casus contingeret. b) aliæ enim ut nec contrætantur, ita furtivæ non possunt dici, d. §. furtiva. vers. abolita est. c) l. 4. §. 22. & seq. hic. l. 86. de furt. l. fin. vi bon. rapt. l. 48. de adq. dom. l. 33. §. 2. hic. d) d. l. 48. pr. l. 8. de l. l. l. repe. tund. Et hæc ita obtinent, nisi vitium purgatum sit, §. aliquando, Inst. hic. l. 4. §. 12. l. 24. §. 1. hic. ut cum res in domini potestatem reversa est, d. l. l. 22. l. ult. pro solut. l. 5. pro emt. l. 84. 86. de furt. l. 32. hic. Cujas. 12. obs. 3. Vlp. 11. 19. Donel. 5. comm. 28. e) §. sed aliquando, Inst. hic. l. 9. hic. l. 30. §. 1. de adq. poss. f) l. fin. C. de præscr. qua pro lib. l. 6. C. de ingen. l. 21. C. de evict. l. 9. hic. d. l. 30. §. 1. l. 23. §. ult. eod. g) l. 10. ubi Gothoff. quem serv. amitt. l. 3. ibi. sed pupillari, &c. C. de præscr. 30. ann. l. ult. de usuc. pro emt. l. 48. de adq. dom. Mynf. 10. dec. resp. 100. num. 49. contra pupillos enim nec incipit præscriptio, nec contra defunctum incepta continuatur, Mynf. 2. dec. resp. 11. nu. 28. & seq. Cujas. ad l. 4. vers. si pupilli, hic. l. fin. C. in quib. caus. rest. ubi glof. & Dd. Balb. in d. tr. p. 1. 6. par. pr. num. 34. Wes. par. hic. n. 14. (Diff. Rob. 1. anim. 24.) qua finita posteriora tempora cum prioribus continuantur, Vulz. 1. jurisf. 71. h) supra pubertatem, contra quam tantum currit præscriptio 30. annorum, l. 3. C. de præscr. 30. ann. l. 3. C. de quib. non ob. long. tem. præscr. Mynf. 3. dec. resp. 23. num. 11. non etiam minor, l. fin. C. in quib. caus. rest. in integ. rest. refert Vulz. d. c. 71. i) l. 2. de via publ. & iitin. Geil. 2. obs. 18. nu. 4. Cuj. par. C. de præscr. 30. ann. Wormbf. 1. obs. 5. Mynf. 4. dec. resp. 31. num. 14. & 9. dec. resp. 81. nu. 10. quod

30. quod exemplis pulchrè illustrat Hierem. Setzer. *ad Inst. disp. 7. thes. 14. per tot. ubi vide.* nisi prohibitioni interpositæ is qui meram facultatem habebat, cum patientia acquieverit, *Dd. ad l. gloss. in l. qui, 11. de servit. urb. & in l. 1. C. de serv. & aq. Sicuti relucendi pignoris & pacto de retrò vendendo, ne quidem 30. annis præscribitur: arg. l. 44 §. 1. l. 13. ubi Cujac. hic. Costal. in l. 19. qui pos. in pign. Soar. in lit. P. num. 204. Gomez. 2. var. resol. 2. nu. 28. Alc. in rubr. de præscr. Zoannes. sr. de emt. vend. sub pact. retro vend. n. 28. & 33. Fab. de Mont. sr. de emt. q. 7. pr. nu. 4. VVespar. hic. n. 14. Borch. sr. de usur. c. 6. nu. 10. & seqq. Cachéran. decif. 115. Beust. in l. admonendi, de jurejur. nu. 871. Gæden. conf. 54. num. 8. & seqq. idq; etiam in territoriis, ubi viget jus Saxonicum, confirmat Nov. Elect. Aug. p. 2. const. 1. adde Cuj. in par. C. de præscr. 30. ann. Diff. Balb. d. sr. i. p. 5. par. pr. qu. 12. Ang. in §. actionum, Inst. de act. nu. 54. Rip. in rubr. de pign. nu. 14. adde sup. p. 1. disp. 28. th. 10. lit. D. & p. 2. disp. 1. th. ult. lit. H. adde lo. Kopen. decif. 1. per totum: qui in jure offerendi præscriptionem admittit: non item in jure relucendi. De annuis præstationibus, Jährliche Zins oder Pächter dubitari etiam solet, an non solvendo debitor illarum solvendarum necessitate per præscriptionem se liberet? Negativa verior est de jure, arg. l. 7. §. fi. C. de præscr. 30. ann. cum uniuscujusque anni propria sit præscriptio, atq; ita ab unoquoq; retrò computandum esset tempus, unde præteritæ quidem præscribi possent, illorum annorum scilicet, à quibus triginta anni sine ulla exactione elapsi essent; futura non item, cum in mera facultate sit, eas deinceps exigere, vel remittere; quod voluisse videtur originaliter antiquus Doctor Pileus q. 137. Boër. decif. 336. in fin. Inf. in l. 1. C. de jur. emphyt. nu. 72. Tessaure. decif. 179. num. 4. Guid. Pap. decif. 406. & 2. seqq. V. aq. 2. ill. controuv. 83. Borch. sr. de usur. c. 4. num. 34. eamq; Camera Imp. in judicando observat, Mynf. 1. obs. 16. & 6. obs. 70. in fin. & resp. 31. nu. 12. & seqq. Affirmant Schurff. 1. conf. 10. nu. 12. & seqq. post gloss. & Barr. in d. l. 7. §. fin. Gæden. conf. 35. n. 30. Has opiniones aliqui ita conciliant, ut priori locus sit, si annua præstatio per ultimam voluntatem constituta sit: si autem per contractum, locus sit posteriori. Sed posteriorem sententiam in pronuntiando indistinctè hodie ex Novella Elect. Aug. p. 2. c. 2. sequuntur ferè territoria, in quibus viget jus Saxon. quæ opinio sustineri potest potissimum ex negligentia domini, qui tam diu tales præstationes non exegit, argu. l. 1. 2. pro derel. argu. l. alienationis, 28. de V. S. k) l. 4. 16. de fund. dot. l. 48. de adq. dom. vide l. 3. C. de præscr. long. tem. Cujac. 14. obs. 9. nisi inchoata sit antequam dotales fierent, l. 16. de fund. dot. l. 30. §. fin. C. de jur. dot. l. 1. C. de usuc. pro dot. Cujac. d. loc. l) l. 9. l. fin. hic. l. 34 §. 1. de contr. emt. l. 2. de via publ. & in l. 6. C. de oper. publ. vide l. 7. de div. & tem. præscr. m) l. ult. §. fin. autem. C. comm. de leg. l. si contra. C. de usuc. pro emt. Cov. p. 3. rele& §. 3. n. ult. n) §. res fisci, Instit. hic. l. 2. C. comm. de usuc. l. 1. C. de quadr. præscr. l. 18. 24. 41. hic. o) l. 1. in fi. C. de ann. exc. l. 1. §. aut b. nisi, C. de bon. mat. l. 4. §. fin. C. de bon. qua lib. Don. §. comm. 24. Cujac. ad l. 13. hic. p) d. l. 1. in fin. C. de ann. exc. l. 1. §. divus, quand. appell. sit. c. ex transmissa, extra de præscr. ubi Innoc. & Pan. VVespar. hic. nu. 14. Mynf. 7. dec. resp. 69. nu. 27. & 10. dec. resp. 110. n. 5. arg. l. 8 §. pen. de precar. & ut verbo dicam, cum effectu non obijciatur præscriptio iis, qui restitui in integrum possunt: ut militibus belli tempore, l. 1. 6. 8. C. quib. non objic. long. absentibus Reip. causa, l. 2. 4. C. eod. captis ab hostibus, l. 6. C. eod. ægrotantibus, periclitantibus deficiente judice vel reo, l. 26. ex q. caus. maj. l. 2. C. de annal. except. Mynf. 2. dec. resp. 11. n. 29. VVespar. hic. nu. 14. in fi. furentibus, prodigis, Barr. in l. 1. §. si quis, de iur. act. priv. per illum text. & arg. l. 1. §. fi. l. 2. C. de ann. exc. l. 1. de div. & tem. præscr. l. 1. §. 7. ex quib. caus. maj. l. fin. C. in quib. caus. in integr. restit. Impedimento verò sublato tempora continuantur, l. 3. vers. nec sufficiat, l. 7. C. de præscr. 30. annor. Cuj. in l. 13.*

in l. 13. hic. An ex capite ignorantie adversus præscriptionem datur restitutio? Non puto: *arg. l. 1. §. C. de præsc. long. tem. l. un. C. de usuc. transf. Pinel in aush. nisi, C. de bon. mat. n. § 8. Fr. Sarm. 2. select. interpr. 10. Diff. gl. in l. 1 C. de pet. hered. Dd. in l. licet, C. de jur. delib. Bart. in d. l. 1. §. si quis, de itin. act. priv. Tiraq. de retrait. p. 1. §. 35 gl. 4. n. 35. & seqq. VVes d. num. 14. Vsq. 2. illustr. controuv. 63.*

IV.

Usucapionis species è tempore sumi debent *a*, pro cujus varietate variant & illæ *b*. Dividitur igitur *c* in annalem *d*, biennalem *e*, triennalem *f*, quadriennalem *g*, decennalem *h*, vicennalem *i*, tricennalem *k*, quadragenalem *l*, & centenalem *m*, quæ & immemorialis dicitur.

a) *Wespar. hic. num. 7. Sneider. Inst. eod. de spec. præsc.* *b)* temporis computatio civilis de die in diem, *l. 134. de V. S. l. 6. ubi Cujac. l. 7. hic.* non de momento in momentum, quæ naturalis est, *l. 3. §. minore, Cuj. de div. & temp. præscr. c. 1. adde l. 3. de jur. immun.* sufficit ergo dies postremus cæptus, licet nondum impletus, *l. penult. de div. & temp. præscr.* nec obstat *l. 6. de oblig. & act.* loquitur enim de actionibus personalibus hac lege datis, ut si non egerit intra statuta tempora, excludatur ab agendo, & idè postremus dies completus ut sit, non tantùm cæptus necesse est. *c)* re-jecta Accur. Bart. & aliorum distinctione, quibus alia est usucapio, alia præscriptio, *dixi th. 1. ad lit. H.* *d)* quæ olim rerum mobilium quarumvis, *pr. Instit. hic. Vlp. d. tit. 19. §. 7. & ibi Cuj. l. un. C. de usuc. transf. Don. §. comm. 4. Coras. ad d. l. 14. de serv. item injuriarum verbalium, de quibus est actio Prætorial, l. 5. C. de injur. idq; omnes affirmant. Sed an etiam actio Cornelia, quæ est de injuria reali, annali præscriptione tollitur? Nego cum Martin. glossar. Balb. de præscript. p. 4. part. 4. princip. qu. 2. nu. 6. Clar. in §. injuria. vers. tollitur autem. Rol. à Valle 2. conf. 39. num. 15. Myns. 1. obs. 84. Prosp. Farinac. in tract. crimin. tit. de inquisitione. q. 10. nu. 23. Fachin. 9. controuv. 7. (Diff. Azo in summ. C. hic. Gomez. 1. var. res. c. 6. num. 15. Rota decif. 240. tit. de injuriis. in novu.) Id verò dubitari non debet, annum hunc à die illatæ injuriæ, non à die scientiæ computari, hoc est, non utilem, sed continuum esse, *gl. in l. 5. C. de injur. ibiq; Cyn. & Alb. Clar. & Rosa Rom. d. loc. Diff. gloss. in §. 1. Inst. de perp. & temp. act. Fachin. 9. controuv. 8. per l. 1. qua in fraud. cred. l. 6. de calum. l. 55. de adit. edict. l. 2. quis ordo in bon. poss. serv. Bald. in d. l. 5. C. hic. Schurff. 1. conf. 61. nu. 6. Geil. 2. obs. 105.* Ita etiam annalis est præscriptio actionis Paulianæ, quia creditoribus provifum est, ut res alienata ab accipiente intra annum cum sua causa revocetur, *l. 1. tot. tit. qua in fraud. cred. vide qua notantur infra disput. 24. thes. 5. usq; ad lit. G.* *e)* quæ olim rerum immobilium Italici soli, *d. th. 1. ad lit. H.* Sed eas duas species Just. in d. l. un. C. de usuc. transf. mutavit. *f)* quæ hodie res mobiles usucapiuntur, §. 1. Instit. hic. d. l. un. etiam ecclesiasticæ, *auth. quas actiones, C. de SS. Eccl. c. fin. 16. q. 63. Sneider. d. loc. nu. 1. Dyn. in c. possessor, n. 18. de R. l. in 6.* *g)* quæ præscribitur a privato contra fiscum, & contra, *l. 3. & t. s. C. de quadr. præscr. §. fin. Instit. hic.* *h)* quæ res immobiles usucapiuntur inter præfentes, §. 1. Instit. hic. l. 9. pen. & ult. C. de præsc. lon. tem. l. un. C. de usuc. transf. l. 7. C. qu. non objic. long. Præfentes hic accipie in eadem provincia vel territorio domicilium qui habent, licet res usucapienda sita sit alibi, *l. 1. §. sancimus, & ibi gl. C. de long. temp. præsc.* Provincia est eadem, quæ uni subest præfidi, cû plures contineat civitates, *Dd. post text. in d. l. 1. §. Sneider. d. loc. n. 4.* Quid si quis aliquot annos præfens, aliquot absens? adjiciuntur supra decennium*

10. quod exemplis pulchrè illustrat Hierem. Setzer. *ad Inst. disp. 7. thes. 14. per tot. ubi vide.* nisi prohibitioni interpositæ is qui meram facultatem habebat, cum patientia acquieverit, *Id. ad. l. gloss. in l. qui, 11. de servit. urb. Et in l. 1. C. de serv. Et aq.* Sic juri reluendi pignoris & pacto de retrò vendendo, ne quidem 30. annis præscribitur: *arg. l. 44. §. 1. l. 13. ubi Cujac. hic. Costal. in l. 19. qui pot. in pign. Soar. in lit. P. num. 204. Gomez. 2. var. resol. 2. nu. 28. Alc. in rubr. de præscr. Zoannet. tr. de emt. vend. sub pact. retro vend. n. 12. Et 33. Fab. de Mont. tr. de emt. q. 7. pr. nu. 4. VVes. par. hic. n. 14. Borch. tr. de usur. c. 6. nu. 10. Et seqq. Cachera. decis. 115. Beust. in l. admonendi, de jurejur. nu. 871. Gæden. conf. 54. num. 8. Et seqq. idq. etiam in territoriis, ubi viget jus Saxonicum, confirmat Nov. Elect. Aug. p. 2. conf. 1. adde Cuj. in par. C. de præsc. 30. ann. Diff. Balb. d. tr. 1. p. 5. par. pr. qu. 12. Ang. in §. actionum, Inst. de act. nu. 54. Rip. in rubr. de pign. nu. 14. adde sup. p. 1. disp. 28. lib. 10. lit. D. Et p. 2. disp. 1. lib. ult. lit. H. adde 10. Kop. decis. 1. per totum: qui in jure offerendi præscriptionem admittit: non item in jure reluendi. De annuis præstationibus, Jäbrliche Zins oder Pächte / dubitari etiam solet, an non solvendo debitor illarum solvendarum necessitate per præscriptionem se liberet? Negativa verior est de jure, *arg. l. 7. §. fi. C. de præscr. 30. ann.* cum uniuscujusque anni propria sit præscriptio, atq; ita ab unoquoq; retrò computandum esset tempus, unde præterita quidem præscribi possent, illorum annorum scilicet, à quibus triginta anni sine ulla exactione elapsi essent; futura non item, cum in mera facultate sit, eas deinceps exigere, vel remittere; quod voluisse videtur originaliter antiquus Doctor Pileus q. 137. Boer. decis. 336. in fin. *Inf. in l. 2. C. de jur. emphyt. nu. 72. Tessaur. decis. 179. num. 4. Guid. Pap. decis. 406. Et 2. seqq. Vafq. 2. ill. controuv. 83. Borch. tr. de usur. c. 4. num. 34. eamq; Camera Imp. in judicando observat, Myns. l. obs. 16. Et 6. obs. 70. in fin. Et resp. 31. nu. 12. Et seqq. Affirmant Schurff. 1. conf. 10. nu. 12. Et seq. post gloss. Et Bart. in d. l. 7. §. fin. Gæden. conf. 35. n. 30.* Has opiniones aliqui ita conciliant, ut prior locus sit, si annua præstatio per ultimam voluntatem constituta sit: si autem per contractum, locus sit posteriori. Sed posteriore sententiâ in pronuntiando indistinctè hodie ex *Novella Elect. Aug. p. 2. c. 2.* sequuntur ferè territoria, in quibus viget jus Saxon. quæ opinio sustineri potest potissimum ex negligentia domini, qui tam diu tales præstationes non exegit, *argu. l. 1. 2. pro derel. argu. l. alienationu, 18. de V. S.* k) l. 4. 16. de fund. dot. l. 48. de ad. 3. dom. videl. l. 3. C. de præsc. long. tem. Cujac. 14. obs. 9. nisi inchoata sit antequam dotales fierent, l. 16. de fund. dot. l. 30. §. fin. C. de jur. dot. l. 1. C. de usuc. pro dot. Cujac. d. loc. 1) l. 9. l. fin. hic. l. 34. §. 1. de contr. emt. l. 2. de via publ. Et in l. 6. C. de oper. publ. vide l. 7. de div. Et tem. præsc. m) l. ult. §. fin. autem, C. comm. de leg. l. si contra, C. de usuc. pro emt. Cov. p. 3. relect. §. 3. n. ult. n) §. res si ci. Inst. hic. l. 2. C. comm. de usuc. l. 1. C. de quadr. præsc. l. 18. 24. 41. hic. o) l. 1. in fi. C. de ann. exc. l. 1. §. aut h. nisi, C. de bon. mat. l. 4. §. fin. C. de bon. qua lib. Don. §. comm. 24. Cujac. ad l. 13. hic. p) d. l. 1. in fi. C. de ann. exc. l. 1. §. divus, quand. appell. sit. c. ex transmissa, extra de præscr. ubi Innoc. Et Pan. VVes. par. hic. nu. 14. Myns. 7. dec. resp. 69. nu. 27. Et 10. dec. resp. 110. n. 5. arg. l. 8. §. pen. de precar. & ut verbo dicam, cum effectum non obijciat præscriptio iis, qui restitui in integrum possunt: ut militibus belli tempore, l. 1. 6. 8. C. quib. non objic. long. absentibus Reip. causa, l. 2. 4. C. eod. captis ab hostibus, l. 6. C. eod. ægotantibus, periclitantibus deficiente judice vel reo, l. 26. ex q. caus. maj. l. 2. C. de annal. except. Myns. 2. dec. resp. 11. n. 29. VVes. par. hic. nu. 14. in fi. furentibus, prodigis, Bart. in l. 1. §. si quis, de iur. act. priv. per illum text. Et arg. l. 1. §. fi. l. 2. C. de ann. exc. l. 1. de div. Et temp. præsc. l. 1. §. 7. ex quib. caus. maj. l. fin. C. in quib. caus. in integr. restit. Impedimento verò sublato tempora continuantur, l. 3. vers. nec sufficiat, l. 7. C. de præscr. 30. annor. Cuj. in l. 13.*

in l. 13. hic. An ex capite ignorantie adversus præscriptionem datur restitutio? Non puto: *arg. l. f. C. de præsc. long. tem. l. un. C. de usuc. transf. Pinel in auth. nisi, C. de bon. mat. n. 58. Fr. Sarm. 2. select. interpr. 10. Diff. gl. in l. 1 C. de pet. hered. Dd. in l. lices, C. de jur. delib. Bart. in d. l. 1 §. si quis, de itin. act. priv. Tiraq. de retrait. p. 1. §. 35 gl. 4. n. 35. & seqq. VVes d. num. 14. Vasq. 2. illustr. controuv. 63.*

IV.

Usucapionis species è tempore sumi debent *a*, pro cujus varietate variant & illæ *b*. Dividitur igitur *c* in annalem *d*, biennalem *e*, triennalem *f*, quadriennalem *g*, decennalem *h*, vicennalem *i*, tricennalem *k*, quadragenalem *l*, & centenalem *m*, quæ & immemoralis dicitur.

a) *Wespar. hic. num. 7. Sneyd. Inst. eod. de spec. præsc.* b) temporis computatio civilis de die in diem, *l. 134. de V. S. l. 6. ubi Cujac. l. 7. hic.* non de momento in momentum, quæ naturalis est, *l. 3. §. minore, Cuj. de div. & temp. præscr. c. 1. add. l. 3. de jur. immov. sufficit ergo dies postremus cæptus, licet nondum impletus, l. penult. de div. & temp. præscr. nec obstat l. 6. de oblig. & act.* loquitur enim de actionibus personalibus hac lege datis, ut si non egerit intra statuta tempora, excludatur ab agendo, & ideo postremus dies completus ut sit, non tantum cæptus necesse est. c) rejecta Accur. Bart. & aliorum distinctione, quibus alia est usucapio, alia præscriptio, *dixi th. 1. ad lit. H.* d) quæ olim rerum mobilium quarumvis, *pr. Inst. hic. Vlp. d. tit. 19. §. 7. & ibi Cuj. l. un. C. de usuc. transf. Don. §. comm. 4. Coras. ad d. l. 14. de serv. item injuriarum verbalium, de quibus est actio Prætorial, l. 5. C. de injur. idq; omnes affirmant. Sed an etiam actio Cornelia, quæ est de injuria reali, annali præscriptione tollitur? Nego cum *Martin glossat. Balb. de præscript. p. 4. part. 4. princip. qu. 2. nu. 6. Clar. in §. injuria. vers. tollitur autem. Rol. à Valle 2. conf. 39. num. 15. Myns. 1. obs. 84. Proff. Farinac. in tract. crimin. tit. de inquisitione. q. 10. nu. 23. Fachin. 9. controuv. 7. (Diff. Azo in summ. C. hic. Gomez. 1. var. resol. c. 6. num. 15. Rota decis. 240. tit. de injuriis. in novum.) Id verò dubitari non debet, annum hunc a die illatæ injuriæ, non à die scientiæ computari, hoc est, non utilem, sed continuum esse, *gl. in l. 5. C. de injur. ibiq; Cyn. & Alb. Clar. & Rota Rom. d. loc. Diff. gloss. in §. 1. Inst. de perp. & temp. act. Fachin. 9. controuv. 8. per l. 1. qua in fraud. cred. l. 6. de calumn. l. 55. de adil. edict. l. 2. quæ ordo in bon. poss. serv. Bald. in d. l. 5. C. hic. Schwiff. 1. conf. 61. nu. 6. Geil. 2. obs. 105.* Ita etiam annalis est præscriptio actionis Paulianæ, quæ creditoribus provifum est, ut res alienata ab accipiente intra annum cum sua causa revocetur, *l. 1. tot. tit. qua in fraud. cred. vide quæ notantur infra disput. 24. thes. §. usq; ad lit. G.* e) quæ olim rerum immobilium Italici soli, *d. th. 1. ad lit. H.* Sed eas duas species Just. in *d. l. un. C. de usuc. transf.* mutavit. f) quæ hodie res mobiles usucapiuntur, §. 1. *Inst. hic. d. l. un.* etiam ecclesiasticæ, *auth. quas actiones, C. de SS. Eccl. c. fin. 16. q. 63. Sneyd. d. loc. nu. 1. Dyn. in c. possessor, n. 18. de R. l. in 6.* g) quæ præscribitur a privato contra fiscum, & contra, *l. 3. §. t. s. C. de quadr. præscr. §. fin. Inst. hic.* h) quæ res immobiles usucapiuntur inter præsentēs, §. 1. *Inst. hic. l. 9. pen. & ult. C. de præsc. long. tem. l. un. C. de usuc. transf. l. 7. C. qu. non objic. long.* Præsentēs hic accipe in eadem provincia vel territorio domicilium qui habent, licet res usucapienda sita sit alibi, *l. f. §. sancimus, & ibi gl. C. de long. temp. præsc.* Provincia est eadem, quæ uni subest prædicti, etsi plures contineat civitates, *Dd. post text. in d. l. f. Sneyd. d. loc. n. 4.* Quid si quis aliquot annos præsens, aliquot absens? adjiciuntur supra decennium**

201 anni, quot ex decennio absens fuit, *auth. si quis*, C. de long. temp. præscr. Nov. 119. §. 7. j)

quæ res immobiles præscribuntur contra absentes, *ad. ll.* Absens in jure vagrie dicitur, l. 173. *in fin. de V. S. ubi Gædd. Cujac. 7. obs. 37.* hic sunt qui in diversis territoriis habitant, licet res usufruapienda sita sit in uno, *d. l. si d. §. ancimus. Et hæc actiones reales & criminales ferè omnes præscribuntur*, *Schneid. d. loc. num. 44.* etiam publicæ accusationes, l. 12. C. ad l. Corn. de fals. adeò ut & fisco & magistratui ex officio vel per inquisitionem procedere volenti obstat, *Beust. in l. admonendi, de jurejur. num. 870. Gomez. 3. var. resol. 1. nu. 6. Gædd. in l. 131. §. 1. de V. S. Balb. tr. hic. p. 4. quarta pars. princ. quæ. 2. versic. amplius, ubi communem dicit. Boff. in tit. de accus. num. 31. & seq. per l. 12. C. ad l. Corn. de fals. vide Tessaure. decis. 76. & decis. 209.* ubi tamen nu. 3. distinguit inter delictum voluntarium ac deliberatum, & inter delictum quod quidem voluntarium est ratione ipsius facti, in quo delinquitur, non autem ratione occasionis: ut in illo præscriptioni aut totali remissioni pœnæ locus non sit, *ex doctrina Masfil. in l. 19. §. 1. per illum text. ad l. Corn. de fals.* Intellige autem dictam præscriptionem, ita, ut tempus à die delicti, non scientiæ currat, juxta receptiorem opinionem, *Anchor. 2. var. quæst. 49. num. 10. & seqq.* Sunt tamen quibusdam actionibus criminalibus minoræ tempora in specie præstituta: ut actioni injuriarum, quæ anno expirat, l. 5. C. de injur. de dolo, quæ biennio terminatur, l. fin. C. de dol. accusationi adulterii, quæ quinquennio finitur, l. 5. C. ad l. Iul. de adult. l. 1. §. 10. ad Turpil. Gædd. ad l. 131. §. 1. de V. S. num. 10. & seqq. (quanquam in suis ditionibus eam Elector Augustus prorsus sustulit, p. 4. const. 20. in fin.) ut & alia quædam, *vide tit. C. ne de stat. dex. post quinq. quar. l. 2. & ibi Dd. de test. & commiss. l. 7. ad l. Iul. pecul. l. 2. C. de apostas. l. 34. C. de inoffic. test. de qua dictum p. 1. disp. 13. tb. 12. lit. D. & E.* Accusatio pacis publicæ 20. annis præscribitur, modò ea exceptio opponatur, *Myns. 4. obs. 35. Geil. 1. p. p. 20. nu. 30. & 35. arg. l. 2. §. de reg. vis, l. 12. C. ad l. Corn. de fals. Clar. §. si. q. 51. prin.* Hæc & præcedens præscriptio vocantur longi temporis, *l. 1. C. de long. temp. præscr.* longum tempus ferè pro 10. vel 20. ann. *Paul. 5. sent. 2. §. 3. ibiq. Cujac. & 5. sent. 5. §. antepen. l. pen. de præstipul. item diuturnum, l. 16. §. 3. qui & à quib. man.* unde aliàs hæc usucapiones temporales, *Myns. Sneider. Instit. hic. per l. 3. C. de præscr. 30. an. & tit. Instit. de perp. & temp. act.* aliter longum tempus dicitur, *Novel. 61. §. adeò, Instit. loc. l. 57. eod. l. 1. pro soc. l. 3. §. 4. de aqu. quot. vide Wurmbs. 1. obs. 40. obser. 8. k)*

quæ longissimi temporis dicitur, juri Dig. incognita, *gloss. in l. qui 30. ad l. Aquil. Sneider. d. loc. nu. 11.* sed jure Cod. prodita, l. 8. & l. 1. C. de præscr. 30. ann. quæ præscribuntur res immobiles & actiones personales, l. 3. 4. & passim, C. d. l. 5. C. quib. non ob. long. temp. præscr. l. 1. §. ad hæc. C. de ann. exc. Balb. d. tr. 1. p. 4. par. pr. qu. 1. 2. 3. l. 2. de const. pec. Quò pertinet quæstio: utrum valeat statutum civitatis, quò cavetur, ut nisi intra certum tempus creditor perierit debitum, excludatur? hoc est, an tempus jure civili præscribendæ actioni personali præfinitum, statuto possit minui? Quod nego, si debitor sit in mala fide, *cum Fachin. 1. contrav. 68.* Et si autem verus debitum rubigine non obducatur, ut nostri dicunt: tamen qui tempore liberatus est, similis est ei qui satisfecit, *Moller. 2. semest. 18.* atque bona fides in eo præsumitur, *per nos at a h. 6. lit. D. & E.* ut etiam existimem stante juris canonici dispositione de bona fide semper necessaria, probationem in contrarium non admittendam. l)

quæ ecclesiastica, quia res temporales Ecclesiæ & similes præscribit *auth. quas actiones, C. de SS. Eccl. c. de quaræ, c. ad aures, extra de præscr.* quod rectè & notabiliter ad pias causas extendit Bald. *in d. auth. sequitur Tiraq. tr. de priv. pia causa, priv. 139. Diff. alleg. ibid.* m)

quæ præscribuntur res Rom. Ecclesiæ, *d. auth. l. 23. C. de SS. Eccl. Novel. 95.*

cum nobis, de præscr. c. nemo, 16. qu. 3. (An verò *Novel. 9.* corrigitur per *Novel. 131. c. 6.* Aff. Cujac. 5. obs. 5. Diff. *Covarr. 2. par. relect. §. 3.*) item res civitatum, *Luls. C. d. tit.* argumento horum res Principis in expreis casibus, *Bart. & Taf. in d. aush. quas actiones, quæ quoad res civitatum non corrigit, l. ult.* Quoad collationem juris Saxonici, hic notandum, illo jure duas tantum species præscriptionum cognitæ esse, tricennalem nempe & annalem, quæ potissimum in territoriis, ubi jus Saxon. viget, observantur, esse *Schurff. 1. conf. 32. num. 14. & conf. 69. num. 17.* Præscriptiones autem speciales & singulares, à jure civili & Canonico introductæ, propterea ne quidem in hoc foro sublata censendæ sunt, sed unaquæque procedit in suo casu, *Zobel. 2. diff. 1.* Tricennalis est annorum triginta & unius, sex septimanarum, & trium dierum, *Landrecht lib. 1. art. 29. junctâ gl. 1. & d. lib. 1. art. 38. & gloss. Weichbild art. 4. super verbo, Jahr vnd Tag; quæ propriè locum habet in immobilibus: usu tamen ad jura etiam incorporalia extenditur, Gaden. conf. 2. num. 56. Wesenb. conf. 42. n. 35.* non tamen in juribus Ecclesiarum, Xenodochiorum, & aliorum piorum locorum, qui casus, ut omissus, per supradicta remanet in dispositione juris communis, *Novel. Elect. Aug. p. 2. consil. 5.* an idem in Rep. & civitate? ita videtur, arg. *Landrecht lib. 1. art. 29. §. da der Stadt; sed contrarium deciditur d. p. 2. Novel. Elect. Aug. consil. 6.* nec regalia Imp. hac præscriptione usucapiuntur, *Landrecht d. art. 29. §. des Reichs Schatzkammer tan sich nimmermehr verschweigen.* quod in bonis vacantibus sive fisco delatis de jure civili secus est, *Reinh. p. 6. diff. 20.* Illud indubitarum, hac præscriptione triginta unius annorum & aliquot septimanarum omnes servitutes jure Saxon. præscribi, *Schurff. 1. conf. 69. n. 7. Mod. Pistoris 1. conf. 7. nu. 7. & 8.* ubi ita in omnibus curiis Saxonici indistinctè pronuntiari attestatur. Imò etiam non nisi hac præscriptione usucapiuntur bona mobilia hereditaria, ea ratione, quia hereditati cohærent. Altera species præscriptionis de jure Saxon. est unius anni, sex septimanarum, & trium dierum, eaq. respicit res mobiles, *Landrecht lib. 1. art. 28. & lib. 2. art. 44. in pr. cum ibi not. Zobel. 2. diff. 5.* separatim consideratas (hereditati enim, utpote quæ juris sit, cohærentes, aliter censentur.) Hæc annalis præscriptio servatur etiam in petendis rebus utensilibus, expeditoriis & victualibus, *gerade / heere gewette vnnnd musteth / d. art. 28. & in proponenda actione injuriarum, Landrecht lib. 3. art. 31. circa fin. Fachs. diff. 11. Reinh. tit. de var. cas. diff. 1. (Diff. Zobel. 2. diff. 8.)* ubi hoc ad omnes actiones pœnales trahit. Illud etiam hoc loco annotandum, de fori Saxon. usu, quæ de præscriptione annali & tricennali dicta sunt, daß nemlich jener sechs Wochen vnd drey Tage / *Reinh. p. 6. diff. 3.* Dieser aber ein Jahr / sechs Wochen / vnnnd drey Tage zugelegt werden / ea etiam in præscriptionibus specialibus & singularibus, quæ aliàs de jure communi æstimantur, intelligenda esse, ut nimirum illis, quæ sunt infra tricennalem, semper subintelligatur adiciendum esse illud augmentum sex hebdomadarum & trium dierum: illis autem quæ sunt supra tricennalem, subintelligatur adici debere annum unum, sex hebdomadas & tres dies: per rationes pulchrè notatas per *Zobel. 2. diff. 3.* ubi vide, quod tamen hodie vix obtinet in præscriptione quadragenaria contra Ecclesiam, quia præcisè de quadraginta annis referendo se ad jus commune loquitur *Novel. Elect. Aug. p. 2. c. 5.*

V.

Ad perficiendam tempore usucapionem requiritur & possessio *a* continua *b* civilis *c*, non autem naturalis *d*: item iustus titulus *e*, hoc est, causa
BBb possess-

possessionis legitima, & translationem domini per se habilis f: isque vel generalis, ut: ut pro suo g: vel specialis b.

a) ut causa ejus proxima, l. 25. hic. *Alc. in rubr. de adq. poss. nu. 2. c. sine, de R. l. in 6. ubi Peck. nu. 1.* b) §. diutina, §. novissimè, *Inst. hic. l. 4. §. 15. eod. l. 13. §. pen. de adq. poss. l. 11. C. eod. live penes eundem semper fuerit, l. 31. §. 1. hic. Vlp. tit. 19. §. 8. ubi Cujac. & in l. 6. hic, l. 2. C. de præscr. long. sive sine alio possessore intermedio legitime ab uno ad alium translata sit, d. l. 2. l. 20. 31. hic. l. 13. §. 4. de adq. poss. l. 2. §. penult. pro ems. l. 14. 15. de div. temp. præscr. quæ posterior continuatio ex æquitate est, d. l. 14. Cujac. in l. 14. hic. Donel. §. comm. 20. Unde inspecto initio rem ab alio præscribi ceptam successor universalis ego præscribere pergo, d. l. 20. 31. hic, l. 23. de adq. poss. et si in mala fide sim, l. 2. §. 17. pro ems. l. 3. pro her. contra si is à quo accepi mala fide possedit, mihi bona fides non præstat ut tempore ipsius ad absolvendum præscriptionem utar, d. l. 11. C. de adq. poss. l. ult. C. comm. de usufr. l. 15. ibiq; Cujac. hic. Borch. tract. de adq. poss. c. 8. imò et si in mea persona tempus totum absolvam propter initii defectum in persona ejus à quo accepi nihil ago, l. 8. C. de usufr. Covar. p. 2. relect. §. 9. l. 4. §. 15. l. 10. hic. At successor singulari mala fides auctoris tum non nocet, si uti nolit accessione temporis illius: si verò ipse mala fide possideat, bona fides auctoris ipsi nil prodest, l. 32. §. 1. de serv. urb. l. 14. hic. ubi Accurs. Bart. Cujac. & c. Donel. §. comm. 20. Continuatio possessionis præsumitur, si extrema probentur, c. inter dilectos, de fid. instr. l. sive, 16. C. de probat. & ibid. Bart. vulgò Dd. in l. Celsus, 27. hic. Myns. 2. dec. resp. 19. num. 23. c) l. 10. 25. 27. hic, l. 1. §. 14. de adq. poss. l. 1. C. comm. de usufr. l. 22. de nox. act. Bart. las. & Dd. in l. clām, 6. §. 1. de adq. poss. Balb. d. tr. p. 3. prin. q. 3. Villal. comm. opin. 160. possessio enim verb. quæ quid sit, vide disp. præced. ejus rei effectum vide supra in egregia quæstione practica, quam notavi par. 1. disp. 29. th. 4. lis. C. in fin. d) quæ sola non sufficit, l. pen. C. de præscr. 30. ann. Bart. in l. 1. de adq. poss. n. 8. Wes. in addis. ad Sneyd. hic, in §. requis. n. 58. Cov. p. 2. relect. pr. n. 7. c) pr. Inst. hic. Donel. §. comm. 14. Myns. 1. dec. resp. 4. nu. 22. à tuendo dictus, Old. tr. hic, ad pr. num. 12. Myns. Sneyd. ad rubr. Inst. eod. Peck. in c. possessor, de R. l. in 6. nu. 1. §) l. 3. seqq. de Pub. act. l. 4. 8. C. de præscr. long. temp. unde creditor pignoris, conductor, superficarius & similes non usucapiunt, l. 13. hic, l. 25. de adq. poss. Jure Saxon. & passim etiam in Imp. Rom. ad interrumpendam usucapionem, quam quis metuuit, usitatum est, ut pignora capiantur, das der Grundherr pfändet: quæritur igitur, an talis pignorum capio efficaciter interrumpat usucapionem? Quod magis est, aded, ut post ejusmodi pignorationem de novo opus sit tempora præscriptionis incipere: idq; Novel. Elect. Aug. probat. p. 2. c. 7. simulq; statuit, pignora in judicio loci, ubi fundus situs est, deponenda esse: quod si negligatur ab extraneo, præter restitutionem pignoris & cautionem de non amplius turbando, triginta solidos jure Saxon.olvere tenetur: si à subdito, maxime si jurisdictionis invertendæ causa fiat, locus est pænæ graviori etiam corporali, Novel. Elect. Aug. p. 2. c. 8. Illud non interest, lucrativus, an onerosus, verus an putativus, justo pura errore causatus sit titulus, l. 11. pro ems. vide Covar. 2. p. relect. §. 7. g) l. 1. 2. & l. 1. pro suo, & patientia usucapere permittentis, l. 2. ul. i Gothof. C. de serv. quæ est instar alienationis, l. 28. de V. S. l. 6. §. 1. §. serv. vind. h) Vult. l. l. iuris. 71. ut emtionis, l. 1. D. & C. pro ems. successionis, s. c. pro her. (suos quoq; pro herede usucapere posse puto, arg. l. pen. & fin. eod. l. 1. Pin. ad rubr. C. de bon. mat. p. 2. num. 38. do. 40. 41. Duar. ad l. de lib. & post. l. 3. Cujac. ad l. 3. pro her. Diff. Acc. & Dd. ad d. l. 2. §. filium. Don. §. com. 14.) Nec in omni præscriptione requiritur titulus, Covar. l. var. ref. 17. (Diff. Dyn. in d. c. possessor, n. 15.) non sanè in longissima & inmemori-*

riali.

riali, l. 3. 7. 8. §. 1. *C. de præsc. 30. ann. Myns. l. obs. 30.* non in rebus Ecclesiæ à laico præscribēdis, modò bona fides adsit, *c. ad aures, & Dd. in c. f. de præsc. in 6.* aliud placet in decimis quas Ecclesia contra Ecclesiam præscribit, *c. 1. d. s. Balb. d. p. 3. pr. q. n. 13.* An ad præscribendas servitutes titulus & scientia domini requiratur? *vid. p. 1. diff. 17. hb. 9.* Tandem ex possessione sine titulo bona fides non præsumitur, *l. ult. C. unde vi, Peck. in d. c. possessor, n. 7. Diff. Bars. in l. Celsus, 27. h. Balk. in rep. d. l. n. 9.*

VI.

Deniq; & bona fides a desideratur: quam ab initio b, non obstante mala fide superveniente c, ad suille sufficit: & quæ præsumitur donec probetur contrarium d.

a) *pr. Instit. hic, l. 2. C. de præsc. long. sine qua omnis possessio improba, Donel. 5. comm. 7.* est autem illa rei alienæ ignorantia, *l. 32. §. 1. hic, l. 21. C. de fur. l. 109. de V. s. ibiq; Alc. l. 22. de nox. act. Myns. Sneider. hic, arg. c. si virgo, 34. qu. 2.* & de jure civili in longi tantum temporis præscriptione requiritur, *§. 1. Instit. hic, l. 6. 9. C. de præsc. long. temp. Myns. l. dec. resp. 4. num. 22.* non etiam longissimi & immemoralis, *l. 3. l. 8. §. 1. C. de præsc. 30. ann. Nov. 119. c. 7. Myns. 4. obs. 6. nu. 1. Geil. l. obs. 21. nu. 15.* ut hac etiam præscribantur res Principi in signum supremæ potestatis reservatæ, *Bart. in l. 1. §. 1. de publ. & vet. Balb. p. 5. princ. qu. 1. & seqq. Zaf. 6. cons. 16. n. 12.* neq; probatio in contrarium eâ probatâ admitatur, *Myns. d. obs. 30. & 5. dec. resp. 48. nu. 10. Geil. l. obs. 21. nu. 15. Borch. ad c. un. quæ sint regal. n. 17.* at jus Canonum indistinctè in omni præscriptione bonam fidem requirit, *d. c. possessor, ubi Dyn. Covar. & c. c. vigilant, c. si exir. de præsc. cui in hac materia meritò standum, Pinel. in auth. nisi, C. de bon. mat. nu. 12. Cæpol. d. tr. de serv. c. 24. nu. 7. Sneider. hic, nu. 16. Myns. 4. obs. 6. & 2. dec. resp. 17. nu. 10. & resp. 41. nu. 13. & resp. 48. nu. 16. Dd. in l. fin. de præsc. Old tr. hic, nu. 17. in fin.* Jure Saxoniæ non tantum in annali præscriptione, sed etiam in tricennali bona fides requiritur, *ut est gloss. laudat. lib. 2. art. 18. & art. 36. Novel. Elect. Aug. p. 2. c. 3. (Diff. Zobel. 2. diff. 2.)* quod tamen in immemoriali præscriptione secus esse videtur; *Scabin. Lips. sens. num. 39. post diff. Zobelii.* b) *l. 15. §. ult. hic. l. un. §. hoc. C. de usuc. transf. Novel. 119. c. 7. l. 48. §. 1. de adqu. dom. l. pen. pro emt.* aded ut etiam heredi sine successoris universali etiam in bona fide existenti mala fides auctoris noceat, quò minus rem alienam uti capere possit, *argu. l. 11. de divers. præscript. Fachin. 1. contro. v. 66.* In emtione & traditionis & contractus tempus inspiciatur, ut utrobique emtori bonam fidem adfuisse sit opus, *l. 10. pr. hic, ibiq; Accurs. gl. & Dd. in l. 27. eod. videl. 2. §. 1. pro emt. ibiq; Wesen. par. num. 3. Pinel. in d. auth. num. 13. Conn. 3. comm. 13.* c) *l. 2. pr. l. pen. pro emt. d. l. 48. §. 1. l. 4. §. 16. hic. Cujac. ad l. 27. eod. Donel. 5. comm. 24.* quia possessionis causam mutare sibi nemo potest, *l. 19. 40. de adqu. poss. Connan. d. c. 13.* At jus Canonicum ab omni parte bonam fidem requirit, *d. c. possessor, Geil. 2. obs. 18. nu. 7. Myns. 4. obs. 6. num. 4. & seq.* etiam in tempore immemoriali, *c. fin. ibi: nulla. & c. de præsc. in 6. Dyn. in d. c. possessor, nu. 13. Covar. ibid. 2. p. relect. §. 8. nu. 4. Fachin. 1. contro. v. 64.* Completa verò usucapione, si scientia rei alienæ superveniat, à jure suo is qui usucepit, recedere non tenetur, sed securè etiam in foro conscientiæ possidet, *Balb. 2. p. 3. q. 7. nu. 5. & plenius q. 9. Peck. d. loc. nu. 12. Soar. in comm. opin. lit. P. nu. 226. gl. & vulgò Dd. in d. c. vigilant, & d. c. fin. Fr. Sarm. 2. sel. in. 10. num. 2. & seqq. Vasq. 2. illustr. contro. v. 71. Menoch. 1. arb. jud. c. 49. num. 6. Fachin. 1. contro. v. 64. Diff. Dan. 2. Ethic. 15. Alc. in repet. l. quinq. c. fin. reg. Dubirancem ubi b. f. possessorem præscribere placet, arg. l. 10. de stat. hom. l. 27. §. 2. de adqu. dom. Sarm. d. c. 10. nu. 7. Peck. in d. c. num. 4. Diff. Balb. d. tr. 2. p. 3. p. pr. qu. 2. Innoc. & vulgò Dd. in d.*

c. fin. Vaſq. ill. contr. q. 77. nu. 2. & 3. aliter Cov. p. 2. rele&. §. 7. nu. 2. & 3. vide c. ſi virgo, 34. q. 1. d.) c. fin. de præſums. l. pen. C. de evi&. ibiq; gl. Bart. in l. 27. hic. facis l. 21. de prob. Alc. 3. præſumt. 3. Pinel in d. auct. niſi, n. 12. Dyn. in c. qui contra, de R. l. in 6. n. 5. & ibi addit. Myſſ. reſp. 41. nu. 15. & reſp. 11. nu. 24. Id& & uſus fori Saxon. ſequitur Nov. Ele&. Aug. p. 2. c. 3. Hic quæri ſolet: an denunciatio extrajudicialis malam fidem inducat? quod puto, arg. l. 17. C. de R. V. l. 20. §. 11. de per. her. Dd. vulgò in d. l. 17. Myſſ. d. reſp. 11. nu. 34. communem ait Felin. c. 2. n. 5. verſ. fallit, 6. de præſc. Diff. Pinel. in d. auct. niſi, nu. 16. Ex quibus autem cauſis mala fides præſumatur, vide Menoch. 2. arb. jud. c. 225.

VII.

Finis uſucapionum eſt bonum publicum *a*: cui obtinendo deſtinatur earum effectus: adjicit enim poſſeſſori dominium *b*: parit exceptionem litis finitæ *c*: quamvis obligationem tollit *d*: juſtum titulum inducit *e*, &c. Contraria uſucapioni eſt ejus cœptæ interpellatio *f*: quæ aut naturaliter ſit, ut quando quis vi de poſſeſſione dejicitur *g*, vel alicui res mobilis eripitur *h*, vel ſponte ſua poſſeſſionem dimittit *i*: aut civiliter *k*, ut hodie per citationem, & litis conteſtationem *l*.

a) ut dominiorum incertitudo evitetur, l. 1. hic. Inſt. eod. in pr. Weſ. hic. num. 13. Hor. d. pr. Inſt. eod. evunc. 3. Cujac. par. C. de uſuc. pro emt. litium tollatur immortalitas, l. ult. pro ſuo, Don. 5. comm. 30. Vacun. 1. declar. 28. num. 4. & ſeq. nec poſſeſſores amittenda- rum rerum metu ſemper torquerentur, l. 7. pr. C. de præſc. 30. ann. Omni itaq; juri & æquitati ſententia uſucapio, Weſ. d. num. 13. Schneid. ad d. pr. num. 11. & 12. 5. comm. 5. & 30. Covar. in d. c. poſſeſſor, §. un. p. 1. rele&. num. 5. & p. 3. rele&. in pr. n. 1. Vaſq. 2. ill. contr. 52. Donell. 5. comm. 30. Duar. ad l. 1. in pr. de pact. (Diff. Acc. in §. juſs aut em, Inſt. de jur. nat. & c. gloſ. in l. 14. de cond. ind. & in l. 1. de neg. geſt. Azo ad c. C. de uſuc. pro emt. num. 1. Bald. in l. 1. C. de præſc. 30. ann.) aded, ut juxta etiam ex officio, etſi pars non petat, cognoscere ſuper præſcriptione abſolvendo reum, poſſit, modò ex actis manifeſtè de ea conſtet, Pa- norm. in c. ad aures, hic. Myſſ. 3. obſ. 38. Novel. Ele&. Aug. p. 1. c. 25. (Diffent. Boër. deciſ. 344.) aded, ut ne quidem ignorantia exceptionem objicere, aut ex eadem reſtitutionem petere poſſitis, contra quem præſcribitur; vide ſup. p. 1. diſp. 11. ſb. 17. lit. A. & diſp. 17. ſb. 9. lit. B.

b) & quidem plenum & abſolutum, l. 3. hic, l. 20. C. de pact. l. 20. ex quib. cauſ. maj. l. 17. in fin. de R. V. l. 10. §. 2. de adq. dom. Weſ. ad pr. Inſt. hic, nu. 9. Don. 5. comm. 29. Duar. 1. diſp. 17. Fachin. 1. contro. v. 70. Diff. Accuſſ. Bart. & vulgò Dd. in auct. niſi, C. de bon. mat. per l. 1. §. ſi. de aq. plu. v.) non admiſſa diſtinctione dominii directi & utilis, ut quidem eam capiunt Dd. vide p. 1. diſp. 15. ſb. 1. lit. G. adde laſſimè Vjſſ. ad §. omnium. Inſt. de a&. num. 58. & ſeqq. Baro 4. de benef. 7. Coſtal. ad l. 1. ſi ag. ve&. dominium enim proprietatis unum eſt, Don. ad §. ſi itaq;, Inſt. de a&. nu. 4. per l. 5. §. ult. in fin. commod. Diff. vulgò Dd. vide p. 2. diſp. 20. ſb. 1. Neq; hujusmodi dominium jure civili quæſitum à principe abſque cauſa alicui auferri poteſt: arg. l. 11. de R. l. l. fin. C. ſent. reſc. non poſſ. l. 16. C. de tranſact. l. 15. de cond. inſt. l. 3. C. de L. l. 35. ibi: nec credendum eſt, C. de inoffic. teſt. Diffent. Dd. vulgò.

c) quæ litis conteſtationem impedit, c. 1. de lit. conteſt. in 6. Weſenb. par. hic, num. 14. laſſ. Socin. in c. olim, de lit. conteſt. num. 19.

d) Bart. in l. fin. §. 1. rem rat. hab. e) c. de quar. & de præſc. c. 1. eod. in 6. Weſ. hic, n. 14. ubi plures effectus videt. f) l. 10. C. de adq. poſſ. Weſen. par. num. 15. Vult. d. c. 71. quæ in jure modò uſurpatio, l. 25. hic. modò interpellatio, l. 1. C. de præſc. long. tem. d. l. 10. modò temporis interruptio nomi-

natur,

natur, l. 1. l. 3. C. de ann. except. Wesf. d. n. 15. allegans Harmen. 1. r. 3. Interruptio hæc efficit, ut prius inchoata ufucapio prorlus in nihilum redigatur, & de novo ordianda sit præscriptio, Wesf. Vult. ad loc. Mynf. 2. dec. resp. 11. n. 33. Don. 5. comm. 21. g) l. 4. §. 22. & seqq. l. 5. 15. hic, Wesf. Mynf. Don. Vult. ad loc. domino tamen servus eripere possessionem non potest, l. 33. §. fin. hic, l. 40. de acqu. poss. h) l. 30 §. 4. de acqu. poss. l. 4. §. 4. & seqq. hic. i) d. l. 30 §. 4. Et hæc naturalis interruptio est facti potissimum, Conn. 3. comm. 14. nu. 1. 2. Wesf. d. n. 15. Plures modos quibus naturaliter ufucapio interruptipitur, vide in l. 3 §. 1. & 2. l. 23 §. 1. de acqu. poss. s. pro derelict. Incorporalium verò possessio interruptipitur cessante patientia per objectum aliquod impedimentum vel prohibitionem, l. 4 §. viam, hic, quandoq; etiam solo casu cessante, ut in l. 32. de ser. urb. Paul. 1. sent. 17. k) fitione quadam per actus legitimos, l. pen. C. ne de stat. def. post quinq. l. 1. C. de long. temp. præscr. l) d. l. 10. C. de acqu. poss. l. 7. C. de præsc. 30. ann. l. 2. l. fin. eod. Nov. 119. §. ultra, Conn. 3. comm. 14. n. 8. Wesf. d. n. 15. Diff. Old. 17. hic, c. 3. num. 27. & seqq. Wurmbf. 1. præsc. obsf. 4. 4. obsf. 8. & 10. Geil. 1. obsf. 74. n. 20. & seqq.

DISPUTATIO XXIII.

De re judicata.

Respondente Joanne Christophoro Oelhafen Noriberg.

THESIS I.

Res judicata dicitur, quæ finem controversiarum pronuntiatione judicis accipit a. Sententia verò est rei controversæ in judicio ritè facta decisio b: eaquæ vel interlocutoria, vel definitiva c. Interlocutiones sunt, quas interim judex, dum principale negotium in pendentia est, de incidenti aliquo fert articulo d: eæ regulariter retractari non possunt e: sicut nec sententia definitiva, quæ principalem causam definit & terminat f.

a) l. 1. hic. Briff. in Lex. verb. res judicata. Vult. 2. jurisp. 32. utilitas ejus manifestata est, tum quod omne jus ad judicia refertur, VVesf. hic, nu. 1. tum quod in foro nulla frequentior, Duaren. ad d. l. 1. b) l. 19. §. 1. de rec. arb. Mar. p. 6. §. & demum, num. 1. (aliàs variè in jure accipitur, ut in l. 1. qui resf. fac. l. 8. §. 5. ut cum. C. eo. Wesf. hic, n. 3.) differt à re judicata ut causa ab effectu: sententia finit: res judicata finitur, Zasf. ad l. 1. hic, n. 2. Duar. ib. Vult. 2. jurisp. 26. et si unum pro altero per metonymiam dicatur, s. r. C. de exec. rei jud. l. 1. C. hic. Zasf. d. loc. n. 3. Differentia & inde colligitur, quod si sententia appellatione suspensa fuerit, tum demum dicitur in rem judicatum transire, cum tempus provocationis elapsum est, ita ut amplius jus sententiæ controversi non possit, l. 1. & pass. C. hic, l. 32. C. de transact. l. 1. §. fin. ad Turpill. Zasf. ad l. 47. hic, nu. 10. VVesf. hic, nu. 3. Villal. comm. opin. lit. A. n. 112. Geil. 1. obsf. 144. n. 1. & seqq. & obsf. 147. nu. 11. & 12. Diff. Duar. ad l. 1. hic, per l. 14. C. de appell. Arbitri compromissarii pronuntiatio propriè nec sententia, nec res judicata dici potest, arg. l. 1. hic, ubi Duar. Zasf. ad l. 5. eod. n. 8. facit l. 1. C. de rec. arb. Paul. 5. sens. §. 13. §. 3. qui nos. inf. licet nonnunquam ex consti. Justiniani aliud dicendum, l. 4 §. 5. C. de rec. arb. Duar. ad d. l. 5. Diff. Alt. ad l. 46. de V. S. nu. 6. qui arbitro etiam propriè sententiam tribuit, arg. l. 9. hic, l. 7. §. 1. de rec. arb. c) arg. rub. D. & C. hic. Zasf. in l. 9. §. 1. de off. Proconsf. Wesf. hic, n. 4. Disf. gl. in c. quod autem 2. q. 1. ubi quatuor, Spec. §.

species, pr. de sententia, ubi quinque species recenset. d) *l. 14. hic. Alex. & vulgò Dd. in rub. hic. gl. in Clem. un. de j. quest. verb. definitiva. c. 38. de off. deleg. c. 36. de test. Dua. per l. 1. hic. Vult. 2. jurispr. 30. Mar. d. loc. num. 2. locum habet interdum etiam post sententiam, ut in executione*, l. 15. §. 2. *hic.* Quæstionem autem incidentem, quæ cum principalis decisione non est conjuncta, separatim iudex decidere cogitur, *l. pen. de nox. a. l. 39. de minor. l. 5. §. 8. de lib. agnos. l. 2. C. de ord. jud. Rob. 2. sent. 12. Diff. Azo in sum. C. de ord. jud. Bart. l. 74. de judic. vide Menoch. 1. arb. jud. qu. 45. & qua notavi sup. p. 1. disp. 12. rh. 13. lit. C.*

e) *arg. l. 27. de pæn.* quia interlocutio fit causa cognita, *l. 7. 9. in fin. C. de sent. l. 3. 4. C. de dila. Vaud. l. 1. q. 49. Diff. vulgò Dd. Mar. p. 6 num. 7. & 21. Cuj. par. C. de sent. per l. 14. hic, ubi latè Duar. Goth.* quæ contra obijciuntur, *ut l. 13. §. 6. qui not. inf. l. 19. in fin. de rec. arb. l. 16. de op. nov. nunc. l. 14. hic, &c.* ferè pertinent ad ea quæ pro suo imperio Prætor sine causæ cognitione facit, *confer l. 20. §. 1. 3. 10. de op. nov. nunc.* f) *l. 1. 4. 5. 28. 42. cum similib. hic. Wesd. n. 4.* Et ab hac appellare licet: ab interlocutoria jute civili non item, *l. 2. de app. rec. nisi contineat damnum irreparabile, vide Myns. 4. obs. 63. Geil. 1. obs. 129. vide inf. disp. 33. rh. 5. per tot.*

II.

Sententia definitiva continere debet condemnationem vel absolutionem *a.* Ut autem valeat, requiritur, ut iudex sit competens *b,* & ut judicet secundum formam legis præscriptam *c.*

a) *l. 21. de rec. arb. l. 1. 3. 4. hic. Zas in d. l. 1. n. 3. Mar. d. loc. n. 1. & 2.* hæc tamen verba non præcisè requirimus, sed & æquipollentia sufficere arbitramur, *l. 27. 59 pr. hic. Zas in d. l. 1. n. 16. facit l. 21. §. 1. de rec. arb. c. in his, de V. S. Zas. ad d. l. 1. n. 1. Dua. in d. l. 59. Diff. gl. in d. l. 1. imò & condemnationem & absolutionem potest una continere sententia in diversis articulis, confer c. 1. de seq. poss. l. 3. C. de sent. & interloc. l. 1. hic. Mar. d. loc. num. 122. Geil. 1. obs. 2. n. 6. Vult. 2. jurispr. 31. num. 17. Cujac. parat. C. hic. nec sufficit in causa appellationis, si prior sententia revocetur vel confirmetur. Fr. Turz. com. opin. 24. Spec. de sens. §. species, nu. 3.*

Quid si actor ipse absolutionem perat, an reo ad impensas tenebitur? Aff. nisi causa ob quam renunciat de novo superveniat, aut retrò habeat justam causam litigandi, *Bald. in l. 4. C. de part. Walth. 2. misc. 39. Diff. Bart. in l. 1. pr. ad Turpil. nu. 12. Abb. in c. finem, de dol. & cont. Zas in l. 13. §. 6. C. de jud. qui actorem in causa criminali absolutionem petentem, l. 2. C. de abol. sive ea ei concedatur, sive non concedatur, neutro casu ad expensas teneri putant.* At abolitio & temerè litiganti conceditur, *d. l. 2. & renunciationis speciem habet: jam verò in expensas condemnatur, qui temerè litigat, l. 79. de jud. imò & qui renunciat, etsi justam litigandi causam habuerit, Bald. in d. l. 4.* Sed cum improbus litigator præter litis impensas etiam damnum adversario præstare debeat, §. 1. *Inst. de pæn. sem. lit.* quæritur, quid hic damni nomine veniat? puto interesse & lucrum cessans, modò id certum sit, *arg. l. 15. C. de jud. l. 53. ubi Zas. Ang. Myns. Wes in d. §. 1. ibiq. Cujac. in not. post Bar. in l. 1. de al. jud. mui. Diff. Walth. 1. misc. 28. ar. l. 13. §. 1. C. de jud. l. 8. pr. de pæn.*

b) *l. ult. de juris d. l. 6 §. 10. vers. ergo, de inj. rups. test. l. 1. §. fi. ad Terryll. Villa in com. opin. lit. P. n. 319. Geil. 1. obs. 42. n. 8. & seqq. & obs. 113. n. 3. vers. aut à judice.* etiam si statuto vel consensu partium omnis nullitas sublata esset, *Geil. d. obs. 42. nu. 13. & seqq.* in quo tamen distinguit A. Gabr. 6. *comm. opin. sit. de stat. concl. 3.* etiam in delegato non vero, licet is qui delegare potuit, ratum habuisset, *Guid. Pap. decisi. 286. n. 2. Soar. in comm. opin. lit. D. n. 43.* Ut igitur valeat sententia, is qui judicat jurisdictionem vel saltem notionem habere debet, *l. 3. C. de juris d. l. 5. hic. Paul.*

Paul. 5. sent. §. 1. lo. Ant. Lescur. praelect. 1. de jurisf. Dna. ad tit. C. si ad v. rem jud. rest. Unde oritur difficilis illa disputatio: an sententia lata ad sententiam peritorem, quando non est publicata nomine competentis judicis, solummodo maneat die bñrnung selbst an stat des Urtheils cröfnet / transeat in rem judicatam, adeoque retractari possit ad consultationem peritioris? Verior est eorum sententia, qui volunt retractari posse, & in rem judicatam non transire, ut latè probat *Jas. in l. 31. de jure. nu. 38. & seq. Hipp. Marf. sing. 427. Felin. in c. proposuisti, de prob. libiq. Dec. num. 14. Diff. Panor. & alii ibi. quorum opinione sequitur Nov. Uelst Aug. p. 1. c. 26. idque quodammodo consentaneum est juri Saxon. veteri, da fraget der Richter des Urtheils einen andern / das ist / einen seiner zugeordneten Schöppen / der es ausspricht / Landr. libr. 1. art. 62. Lehenrecht art. 68. quod ita consuetudine observari notat Reinh. p. 4. diff. 49. c) & quidem si solus sit, etiam sententiam proferre solus potest: imò etiam debet, l. 27. §. 4. de rec. arb. c. si hic, in 6. Mar. d. loc. n. 49. aliàs nulla erit sententia, *Zaf. ad l. 62. n. 5. hic.* exceptis tamen illustribus personis, l. 2. c. de sent. ex brev. rec. Mar. d. n. 49. & 56. Quid si plures judices constituti sint? omnes pronunciant, idque coram, l. 37. 39. hic. *Zaf. ad l. 36. eo. nu. 7. & ad d. l. 39. num. 5. l. 4. C. q. prov. non est nec.* nec reliquorum sententia valet, si unus ex iis requisitus adesse nolit, d. l. 39. ubi *Duar. c. si. de arb. in 6.* aut pecunia sit corruptus, c. ad probandum, hic. arg. l. 7. C. q. prov. non est nec. Aliud est, si ad sit, & contrarium statuat: tum enim sententiæ reliquorum stabitur, d. l. 36. 39. hic, l. 27. §. 3. de rec. arb. idemque est, si unus jurarit, sibi non liquere, d. l. 36. ubi *Zaf. n. 2 & 5. vide Agel. l. 4. not. Att. 2. Diff. Duar. ad h. t. in meth. expl. c. 2. ubi hoc ad judicia tantum divisoria trahit. Quid si omnes praesentes sint, sed in diversis summas condemnent? minimæ stabitur, l. 38. §. 1. ubi *Zaf. n. 1. & 6. hic. Cujac. 12. obs. 16. ar. l. 110. de R. l. 1. 27. §. 3. de rec. arb.* nisi plures majorem summam amplectantur, d. l. 36. c. 1. de arb. in 6. *Dua. ad l. 36. nam & deterior pars valet, si numerosior sit, d. l. 36. Cujac. 12. obs. 19. si pars condemnit, pars absolvat, absolutio praevaleret, d. l. 38. l. 47. de O. & A. l. 168. de R. l. ult. hic. Zaf. ad l. 28. n. 5. Cujac. 12. obs. 16. nisi agentis causa sit favorabilis, puta libertatis, dotis, &c. l. 38. hic, l. 70. de jur. dot. l. 85. de R. l. vel absolutoria sit manifestè iniqua, l. 10. de inoff. Zaf. in d. l. 38. n. 3. Quid si duo judices dati sint, iiq̃ue dissentiant? erit in pendente utriusque, donec iudex competens, hoc est, delegans unam earundem confirmarit, l. 28. ibiq̃ *Duar. Zaf. ad l. 25. n. 1. & 3. eod. (Diff. aliqui per l. 38. eo.)* quo casu tempus appellationis ante confirmationem non curret, arg. l. 2. C. de usur. re jud. Alg. 1. parerg. 32. Quod si ipse delegans dederit diversas sententias? neutra valebit, arg. l. 14. C. de fid. instr. Et hæc de judicibus veris. Arbitri compromissarii si dissentiant, nullius sententia vigorem habebit, l. 17. §. 6. de arb. c. ult. hic. *Zaf. ad l. 28. n. 8. adde c. suspicio- nis, de off. deleg.* vide de his divisionibus omnibus, singularumque membris accuratè tractantem Anton. Tessaur. decis. 1. per tot.***

III.

Ad formam sententiæ ferendæ pertinet, ut de rebus in iudicium deductis *a*, lite contestata *b*, probationibus auditis *c*, causaq̃ planè cognita *d* pronuncietur: idq̃ fiat in scriptis *e*, in loco consueto *f*, interdiu *g*, pro tribunali *h*, citatis ad hoc litigatoribus *i*.

a) l. 18. comm. div. l. ult. C. de fid. lib. §. 34. *Inst. de act. Old. tr. de sent. c. 7. Fich. in add. ad Villal. lit. l. n. 125. Figel. li. 2. meth. jur. controv. c. 17. reg. 4. ex c. 9. ubi exemplum ponit ex Luls. de confess.* item summa vel causa debet esse talis, quæ jurisdictionem judicantis non excedat, *Nov. 15. c. 3. §. fin. Nov. 82. c. 3.* Sententia tamen divisibilis valet usque ad

limi-

limites judicantis, l. 29. §. 1. de minor. l. 21. pr. de rec. arbit. Cuj. 12. obf. 2. *Inf. in l. fin. C. de jurisdict.* Aliud dixerō, si totum erat in jurisdictione judicis, neque de toto lata sit sententia, vide *Fr. Viv. lib. 1. comm. opin. verb. judex condemnans*. Hinc etiam est, quod judex ad causas civiles deputatus, principaliter nequit cognoscere de criminibus, & contra, l. 3. C. de jud. l. 1. §. 1. C. si à non comp. jud. Vant. sis. de null. ex def. jurisdict. nu. 47. & seq. Imò amplius, sententia conformis debet esse libello, Goth. post Dd. in l. 18. comm. div. Mysf. Hor. Wesf. ad §. 1. Inf. de off. jud. Zaf. ad l. 43. n. 8. hic, l. fin. C. de usur. rei jud. l. 1. C. de qu. d. l. fin. C. de fid. libert. Mar. d. p. 6. §. 1. & demum, n. 61. Geil. 1. obf. 66. num. 1. Turzan. reg. 62. In tantum, ut si judex in genere condemnaret, pecuniam petitam solvi debere, non valeret sententia, Zaf. ad l. 5. §. 1. hic, n. 6. Nullo modo autem valet sententia talis: Solve quod debes: arg. l. 21. §. 3. de rec. arbit. l. 1. hic, l. 21. qui nos. inf. nec obstat l. 5. §. 1. l. 59. pr. & §. 1. hic, ubi per relationem ad testamentum vel formulam petitionis sententia fit eadem conformis, Dissent. Zaf. Goth. ad d. l. 5. §. 1. vide Ioan. Andr. in ad. Spec. tit. de sent. §. qualiter, vers. quid si gl. in l. 21. §. 3. de rec. arbit. & in l. 3. C. de sent. b) Wesf. par. hic, n. 7. Vult. 2. jurisf. 31. ad quam reus etiam cogi potest. Turzan. opin. 137. eaque fieri potest, etiam si affirmativè sub distinctione ad libellum respondeatur, quod bene explicat Gædd. ad l. 36. de V. S. n. 13. & seqq. commune ait Villal. in lit. L. num. 127. Diff. videtur Tiraq. lib. 1. de retract. §. 15. gl. 2. n. 1. & 2. Vigel. in lib. de lit. contest. Omittitur licet contestatione sententia erit nulla. dixi p. 1. diff. 12. th. 2. lit. B. quod tamen non attenditur in judicio Principis, sicut nec in Camera, modò de meritis causæ constet, Geil. l. obf. 75. n. 5. 8. & 11. obf. 76. n. 1. c) Maran. d. n. 59. 60. Wesf. Vult. d. loc. nam probatio de substantia est judicii, gl. in c. ecclesia S. Maria, de constit. Bald. in l. 2. C. de judic. & alii allegati à Cravet. consil. 265. nu. 5. vers. non obstat. (Diff. Turz. opin. 160. & alii.) & semper vel verè vel per representationem intervenit: hoc fit in nororio, item cum in contumaciam proceditur, &c. ideoque verius est sententiam esse nullam, quæ ita proferatur: condemno si est probatum: contra Bart. & vulgò Dd. Fr. Viv. lib. 2. comm. opin. verb. sententia qua judex. vers. ult. ideoque ab ea sententia appellari non est opus, contra A. Gabr. lib. 2. tit. de sent. concl. 2. Si tamen certum quid pronunciatum est, non annullatur sententia ob hæc verba adjecta: prout hætenus solitum est: quia vim conditionis non habent: ut rectè vulgò Dd. statuunt, Curt. jun. consil. 79. n. 3. Villal. lit. S. nu. 46. d) Duar. in meth. explic. ad h. tit. c. 1. & l. diff. anniv. 41. Wesf. Vult. d. loc. l. fin. §. si. quod met. caus. clem. pastoralis, de sent. & re jud. Mar. d. lo. n. 47. & 51. l. 9. §. 1. de offic. Procons. causa enim est materia sententiæ, Mar. d. loc. n. 58. & ideo sine causæ cognitione non valet sententia, Mar. num. 59. per c. quoniam, de probat. quin & conclusum in causa sit oportet, c. nullum, c. judicantem, 30. q. 5. Wesf. par. hic, n. 7. e) l. fin. C. cominat. epist. l. 1. l. 2. C. de sent. ex brev. rec. adde Nov. Leon. 45. Old. sr. de sent. c. 20. Zang. sr. de exc. c. 2. in fin. ubi vide diversas Dd. opiniones remissivè. Breviculum malo in d. rubr. & d. l. 2. quàm periculum, pro tabella, libello, idque post Hal. probat Budæ. & Alc. 1. diffund. 21. ex Sext. Ruff. Isidor. Diff. vulgò Dd. qui ineptè divinant hic tradi, quomodo judex sine periculo, obne gestare, possit sententiam proferre: aliter Cuj. 5. obferv. 25. in fi. qui periculum pro libello accipit, idque quibusdam locis auctorum confirmat: quæ tamen loca aliter interpretatur Hot. 3. obf. 20. f) l. pen. in fin. de just. & jur. l. 5. C. qu. & quand. jud. ubi Goth. l. 6. C. de sent. & interl. Vult. 2. jurisf. 28. propter necessitatem tamen imminentem super turrim ferri posse sententiam commune ponit Villa. lit. S. nu. 45. Delegatus si certum locum præfinitum non habeat, quemcunque etiam privatum deligere non prohibetur, modò non sit suspectus locus, & sine incommodo litigantium,

rium, l. 59. de jud. Mar. d. loc. nu. 20. & seq. ubi plures limitas. vide. g) Nov. 82. c. 3. *Tas. in l. 20. C. de tran. act. n. 3.* ubi communem dicit, sequitur Villal. lit. S. nu. 32. Diff. aliqui per d. l. 20. Fr. Viv. lib. 2. verb. *sententia lata*, nu. 2. verf. *Adverte*, aliquot casus distinguit. Item ferenda est sententia die consueto, l. 3. C. de dilat. l. fin. C. de ser. l. 2. si quis in ius voc. l. 6. C. qu. prov. non est neces. l. 6. de fer. c. consuluit, de off. deleg. Mar. d. loc. num. 89. 92. & seqq. h) Nov. 82. c. 3. Bald. in l. 1. C. de sent. ex brev. Mar. d. loc. num. 48. nisi aliud necessitas postulet, arg. l. 11. de off. conf. c. statuimus, de off. deleg. in 6. i) peremptorie tribus edictis, vel uno pro tribus, l. 53. §. 1. de re jud. l. 72. de jud. l. 7. C. quo. & qu. jud. l. 1. §. pen. qua sent. sine ap. Inter absentes itaq; iudicatum non valet, l. 47. hic, l. ult. C. si per vim. *Zaf. ad l. 9. n. 9. & ad l. 47. n. 1. Geil. l. obf. 109. n. 1. Cuj. ad Paul. §. sen. 5. & ad l. 27. de dol. mal.* nisi contumaciter reus absit, l. 47. §. 3. hic, l. 5. de pœn. l. 13. C. de jud. Mar. d. loc. nu. 47. *Geil. d. obf. 109. num. 1. Duar. l. diff. 50. aut b. qui semel. C. qu. & qu. jud. idq;* post litem contestatam, d. l. 13. §. 1. C. de jud. Contumax non erit qui morbo lontoico impeditus non comparet, l. 53. §. 2. l. 60. hic, eo enim casu invitis litigatoribus & iudice diem differri puto indistinctè. vide *Agell. 20. not. Attic. l. confer d. l. 53. l. 2. §. 1. si quis caus. Suerin. repet. pralest. c. 30. Dissens. vulgò Dd. ad d. l. 53. Cujac. 12. obf. 18.* Quid si morbus sit adeò diuturnus, ut iniquum sit iudicium differre tamdiu? Curator dari bonis poterit, vel procurator mitti, l. 32. §. ult. de her. inst. arg. l. 18. de jud. l. pen. de vacat. mun. Acc. in d. l. 53. *Suer. d. c. 30.* Adversarius in iudicio præfens etiam non vocatus perinde erit ac si vocatus fuisset, *Zaf. Duar. ad d. l. 47. per l. 29. ult. de min. (Diff. Bart. in l. 1. de in ius voc. Geil. d. obf. 109. nu. 3.) vide p. l. diff. 4. rh. 6. lit. A.* si tamen paratus non venerit, dilationem petere poterit, Nov. 53. c. 3. §. 1. In genere tamen notandum, hac vocatione nos hodie non uti, nisi magna aliqua causa subsit, *Clem. l. de jud. itaq;* sufficit ab initio citatio ad totam causam, vide d. diff. 4. rh. 8. lit. B. diff. 12. rh. 35. in fin.

IV.

Omniò etiam debet iudex rei certæ a sententiam proferre, etiã cum de incerta quantitate actum fuit, ut contingit in interesse b: quod definitio damnum obveniens vel lucrum cessans ultra rem ipsam c: idq; modò tanti quanti res est, modò pluris, modò minoris æstimatur d: ita tamen, ut casibus certis e duplum veri pretii g excedi non debeat: in casibus verò incertis æstimatio ejus tota iudicis arbitrio permittitur h.

a) vel verbis, vel per relationem pro rei & causæ natura expressæ, l. 5. §. 1. l. 59. hic, l. 6. de rob. cred. s. 1. C. de sent. qua sine cert. quant. Quid verò certum sit vel incertum, facti est quæstio, nec in universum definiti potest, l. 32. de usur. itaque certa debet esse sententiæ quantitas, quantum possibile est, §. curare, 32. Inst. de act. ubi Dd. sunt enim aliquot casus ubi hoc fieri nequit, *Tas. Woson. Myns. ad d. §. 32. Duar. ad d. l. 59. hic. (Diff. Donel. in d. §. 32.* qui unicum modò casum statuit, quo iudex certam sententiam ferre nequeat, nempe, cum rei petitæ præstatio pender ex electione debitoris.) Usuras tamen & alias hujusmodi accessiones generatim posse peti & adjudicari statuo, arg. §. 1. ibi: *rem omnem cum fructibus. Inst. de off. jud. l. 3. C. de in ius stip. l. 3. C. de fruct. & lit. exp. c. cum venerabilis, de except. c. cum ad sedem, de rest. spol. Duar. in l. 59. §. 2. hic. Diss. pleriq; per l. 3. C. de sent. qua sine cert. qu. l. 3. §. 1. de R. V.* b) quod Latine ita recedè puto posse dici cum Coraf. l. misc. 20. contra plerosq; , etsi in jure nostro ita nuspiam legatur, teste Fulg. in l. 2. si cert. pet. contra Ant. Fumæum, qui frustra huc affert l. 82. pr.

CCc

de leg.

de leg. 2. ubi (interusurarium) legitur rectè, non rectè (interesse usurarium) & l. 35. in fin. de contrab. emt. ubi ex glos. ad verb. teneri, in quorundam exemplarium textum irrepre-
runt voculæ (ad interesse) vide Donel. tr. de eo quod interest, c. 2. Potrè interesse omni
jure introductum probat Bolog. ad l. un. C. de sent. qua pro eo, &c. & non est nisi unum,
sive rem sive æstimationem species. Ferret. ad d. l. un. n. 22. Don. tr. c. 3. Caball. tr. eod. n. 14.
& seqq. licet unum idemq; aliquando sit auctius, aliquando diminutius, Ferret. d. n.
22. (Diff. A70 in summ. C. d. tit. Dd. vulgò ad rubr. & l. un. ibid. ubi Bologn. num. 75 sequitur
Seb. Brant parat. C. eod. n. 1. Alc. in l. 193. de V. S. quid distinguunt in singulare, commu-
ne & conventum) procedit enim interesse ex culpa aut factò, l. 80. de furt. l. 4. §. 7. de
damn. inf. l. 32. ad l. Aquil. adeoq; etiam in delictis id quod interest, ad dupli conde-
mnationem est restringendum, Bart. ad d. l. un. nu. 26. Dec. nu. 70. (Diff. Alc. ibid. c. 10. Fa-
chin. 1. controv. 49. Non etiam procedit interesse ex affectione, l. 33. eod. d. l. un. ibi: quod
revera l. 63. ad l. Falcid. Donel. d. tr. c. 3. Coraf. 6. misf. 1. n. 4. §. nec ex conventionē, l. 38. §. 17.
de V. O. Don. d. c. 3. Ferret. ad d. l. un. nu. 20. adeoq; pœnæ conventionales duplum exce-
dere possunt, arg. l. 38. §. 17. d. l. un. ibi: cum sciamus, &c. Rebuff. in d. l. un. verb. proferuntur,
n. 49. Fachin. 1. controv. 50. Diff. variè relati ibid. imò nec ex equitate, Diff. Ferret. d. loc. n. 1.
c) arg. l. 13. rem vas. hab. l. 2. quod cert. loc. l. 24. §. 4. locat. d. l. un. ibi: & hoc non solum,
l. 11. ad Trebell. Forcat. necyom. dial. 41. n. 2. Ioan. de Larebec. tr. de mora, c. 16 pulchrè Gædd. ad
l. 81. de V. S. nu. 4. (Diff. Ant. Guib. 1. q. memorab. 4. vide & Cujac. par. C. d. tit. & Don. in l. 1. C.
de edend. n. 8.) Differt igitur interesse ab æstimatione, quæ non competit, nisi re per-
dita, l. 8. de cond. furt. l. 72. de V. O. item à pœna, quæ certa est, ideoq; certi conditio-
ne petitur, l. ult. de prat. stipul. l. 23. de reb. cred. item ab usura, cuius modus legibus est de-
finitus, l. 26. C. de usur. DAMNUM intelligo defectum ejus, quod certò haberi po-
tuit, & haberi potuit ex eo solo, quod præstandum est, non aliunde, arg. l. 29. §. 3. ad l.
Aquil. Cujac. par. C. d. s. ib. Don. Ferret. n. 27. nec obstat l. 2. in fin. quod cert. loc. Don. d. loc. Diff.
Bart. qui pecuniam numeratam, Alc. qui emissionem excipiunt. d) venit igitur
in computationem interesse, si res crevit in bonitate intrinseca, Bologn. ad d. l. un.
nu. 107. arg. §. 3. Inst. de emt. l. 67. §. 2. de furt. vel in valore, l. 23. de act. emt. l. 12. §. pen. de furt.
Bolog. d. loc. n. 108. non item illud quod extra rem consistit, l. 21. §. 3. de act. emt. Don. d. tr.
c. 10. 11 Cab. d. tr. n. 94. 97. 98. & malè dividitur interesse in intrinsecum & extrinsecum.
Don. d. loc. Cab. n. 3. (Diff. post Dd. Bolog. ad d. rub. nu. 95. & seqq. & ad d. l. un. nu. 13. 85.) imò
extrinsecum interesse ne quidem in mercatore locum habet, arg. d. l. 21. Cab. num. 93.
(Diff. Bologn. d. n. 109. 111. Ferret. nu. 31.) nisi plurimum intersit, ut liminat Cabal. d. loc. nu.
97. per l. 3. 6. quod cert. loc. Jure Saxon. quomodo interesse post moram definiri debeat,
decidit Nov. Elect. Aug. p. 2. c. 30. ut nimirum interesse damni emergentis, vel etiam
lucri cessantis ab illis, qui id petunt, per circumstantias vel conjecturas aliquas li-
quidando summarie saltem probetur, atq; super eo sententiam moderatoriam ju-
dex ferat: interesse verò pretii rerum emtarum non soluti in distinctè & absque alia
probatione ad modum legitimarum usurarum æstimeretur, (quæ hodie sunt quinque
annua in centum per terras Sax. vel alibi sex in centum, ut in Silesia, Lusaria, &c. idq;
ex æquissima ratione; wett der Käufer Gut und Zeit in Händen behaltet. e) hoc est,
certam quantitatem sive pecuniæ summam & rem certæ naturæ obligatione com-
prehensam habentibus, Donel. d. tract. c. 5. arg. l. 2. §. ult. qui satisd. cog. §. ult. Inst. de V. O. l.
38. §. 17. eod. l. ult. de prat. stip. Cujac. par. C. d. tit. num. 5. Bologn. num. 8. & 56. Differt. Cabal.
num. 42. Ferret. nu. 13. & 14. qui quantitatis nomen trahunt ad res omnes fungibiles.
f) in quo & simpliciter continetur, Don. Cuj. ad l. un. Cabal. nu. 201. nisi separatim
& in

& in simplum & in duplum actiones constitutæ sint, ut in futto, *arg. §. fin. Instit. de obli. ex delict. pr. Inst. vi bor. rapt.* referturq; hoc duplum ad omne interesse: (contra Dd. qui tantum ad singulare traducunt, *Bologn. nu. 9. 10.*) ut ne quidem interesse conventum possit duplum excedere: contra Caball. n. 170. qui distinguit, an de certa pœna conventum sit, necne. g) l. 44. de act. emt. l. 60. de evict. Don. c. 8. Ferrer. nu. 25. Caball. nu. 66. 71. 92. (Diff. gl. in l. 1. §. fin. verb. legitimum, quod cert. loc. Spec. tit. de fruct. §. viso, nu. 3.) Itaq; simplum illud, cuius respectu interesse duplum excedere non debet, est casus ille certus de quo controversitur, si res principaliter debita, Caball. n. 66. 173. Ferrer. d. nu. 25. Pretium porro hic ratione interesse in pura obligatione intelligimus, quod erat tempore contractus, l. 62. de jur. dot. l. 69. de contr. emt. Caball. nu. 71. 72. in æstimatione rei principaliter debita præstanda quid juris sit, vide par. 1. disp. 20. th. 13 per tot. h) incerti casus sunt, in quibus promittitur aliqui fieri, vel non fieri. facta enim non restringuntur ad certam rem existentem, sed futuram, Bologn. n. 81 55. Don. ad d. l. un. arg. l. 75. §. 7. de V. O. Canonist. in c. sacro, de sent. excomm. (Diffen. Bart. lac. de Rav. Alc. & alii in l. 6. si cert. pot.) itaq; huc pertinent omnes veri & quasi contractus, in quibus est obligatio faciendi aut non faciendi, Don. ad d. l. un. (Diff. Ferrer. ibid. n. 15. Goth. lit. K.) ut mandati, tutelæ, negotiorum gestorum actio, l. 13. §. ult. hic, l. 81. de V. O. l. 8. §. 6. mand. l. 1. de tut. rat. distr. l. 2. de neg. gest. item interdicta omnia: item maleficia, quibus nõ certa pœna à legibus præscribitur, confer l. 21. ad l. Aquil. l. 1. §. 11. unde vi, l. 48. pr. l. 67. §. 1. de furt. item æstimatio doli etiam in venditione, l. 45. §. 1. in fin. l. 13. §. 2. l. 44. §. 1. de act. emt. unde venditor rem alteri venditam scienter mihi tradens, in omne detrimentum etiam ultra duplum mihi tenetur, l. 13. 30. d. l. 45. §. 1. in fi. de act. emt. si ignoranter fecerit, tenetur in id tantum, quanti minoris emtor rem fuisset emturus, & quanti revera interest, l. 15. §. 1. de evict. l. 13. princ. de act. emt. A. Fab. 6. conj. 17. adde p. 1. disp. 28. th. 2. lit. C. Tandem notandum: interesse non venire jure actionis, in officio judicis, l. 13. §. 1. h. ubi Zaf. nu. 2. 3. (Diff. Dd. vulgò, quorum alii inter obligationes dandi & faciendi, alii inter contractus nominatos & innominatos distinguunt, vide latè Bologn. nu. 145. & seqq.) petitur tamen actione incerti ex stipulatu, si stipulatio intervenit, l. 4. de usur. l. ult. de prat. stip. l. 68. l. ult. de V. O. l. 3. C. de inus. stip. l. ult. si quis in jus voc. non ier. Diff. gl. Bart. las. Alc. & c. ad l. 9. si cert. pot.

V.

Præterea sententia debet esse juri consentanea a. Finis ejus est, ut lites sopiantur b: effectus, ut post decem dies transeat in rem judicatam c, nec possit prætextu novorum instrumentorum retractari d, sed jus faciat inter litigatores e: deturq; ei, qui obtinuit, non modò exceptio litis finitæ, si conveniatur ob rem judicatam f, sed & actio judicati, ut satisfiat sententiæ g.

a) l. 32. hic, c. 1. c. inter ceteras, eod. si enim sit contra jus expressum, erit ipso jure nulla, l. 19. de appell. secus, si sit contra jus dubium, maxime in tanta diversitate interpretationis legum, Duar. in d. l. 32. adde l. 1. §. 2. qua sent. fin. appell. l. 2. C. qu. provoc. non sit nec. Mar. d. loc. n. 119. vide p. 3. disp. 12. th. 14. lit. A. & disp. 11. th. 8. lit. D. Turz. op. 116. A. Gab. lib. 2. tit. de sent. concl. 7. num. 5. Vigel. met. h. jur. contr. lib. 2. c. 17. leg. 4. exc. 20. De consuetudinibus cujusq; loci in judicando observandis vide Geil. 2. obser. 31. Et quia justa debet esse sententia, idèd judex per gratiam vel sordes sententiam ferens nihil agit,

Soar. lit. l. nu. 160. imò, præter infamiam quam subit, etiam litis æstimationem parti-
bus solvere cogitur, l. 2. C. de pœn. jud. mal. jud. ubi Gothof. Novel. 124. c. 2. b) c. 2.
hic, l. 19. §. de rec. arbitr. l. 1. hic, ubi Zas. num. 1. l. 8. C. de reb. cred. Donel. Wesf. Mynf. Hot. ad §.
11. Inst. de act. l. 5. §. 2. de jurejur. l. 1. conf. l. 56. hic, l. 6 §. 2. ad Trebell. & res judicata pro veri-
tate habetur, Cuj. 16. obf. 32. exceptis certis casibus, ut in l. 3. b. ubi tamen non ipso ju-
re sententia nulla est, sed opus est restitutione. Diff. varè in d. l. 33. Acc. & Dd. ibi. Duar.
Rei judicata comparatur confessio judicialis, l. 3. de confess. l. un. C. ed. l. 5. 6. hic. facta
coram competente judice, l. 26. C. de lib. caus. Cost. in l. 20. de int. in jur. fac. de re certa,
l. 3. 6. de conf. juri & naturæ non repugnante, l. 14. §. fin. de int. in jur. fac. præsentis adver-
sario, l. 6. §. 3. de conf. & non raro præsumtionem juris & de jure infringit, Menoch. l.
præsumt. q. 61. c) Nov. 23. Nov. 119. c. 5. auct. hodie. C. de app. ubi gloss. & Dd. vulgò,
Wesf. par. n. 8. Zas. ad l. 1. hic, nu. 3. olim ex l. 12. tabb. condemnatis 30. dies dabantur, vi-
de Agel. 20. not. Attic. 1. intra quod tempus appellandum, dicitur inf. disp. 33. Geil. 1. obf.
113. d) l. 4. C. b. l. 12. §. 3. de bon. lib. l. 3. C. de sumt. & exp. lit. l. 1. §. ult. de quæst. l. 27. pr.
de pœn. ar. l. 29. C. de transact. Duar. 2. disp. 33. idem ad l. 35. hic, ibidemq. Zas. nec ob alios tes-
tes, arg. l. 15. C. de fid. instr. exceptis tamen quibusdam casibus, quos vide apud Wesf. hic,
n. 10. Mar. d. lo. n. 128. ad fi. Mynf. 4. obf. 60. Duar. in d. l. 35. quod etiam refero casum, si quis
noviter repererit, quæ prius ex justa & probabili ignorantia non produxit, ut resti-
tutionis beneficium ei ex hac causa tribui possit, arg. l. 1. lex quib. caus. maj. junct. a l. 1. §. 8.
de itin. act. jud. priv. arg. l. 10. §. ult. de edend. junct. a l. ult. de eo per quem fact. erit, & c. latè Sfort.
Odd. de restit. in integr. q. 72. art. 3. Diff. post alios Fachin. 1. controuv. 51. quæ tamen in Eccle-
sia hoc rectè admittit d. lib. 1. controuv. 53. An inter illos casus, quibus ob nova instru-
menta reperta retractatur sententia, numerabitur casus, quando testamentum
post sententiam repertum est? Ita puto, arg. l. 6. de transact. l. 1. test. qu. ap. l. 2. de jurejur.
Duar. d. loc. Diff. vulgò Dd. test. Soar. lit. l. n. 5. Conciliari tamen videntur hæc sententia,
si recipiatur distinctio valde probabilis, quam adfert Fachin. 1. contr. 52. ut illa pro-
cedat in testamento novo reperto, ex quo major quantitas debetur, arg. l. 2. de exc. res
jud. hæc in reperto novo testamento, quo prius revocatur, arg. l. 29. §. 5. mand. l. 1. C. de
cond. indeb. Illud elegantè quaeritur: an annulleretur sententia, de qua judex in mor-
tis articulo dixit, quòd injustè sit à se prolata? Tum demum annullari placet, cum
præsumtiones aliæ contra sententiam concurrunt: in judicis verò præjudicium in-
distinctè, vide Villal. in lit. l. n. 115. & seq. Soar. lit. l. nu. 249. Alc. reg. 3. præf. 4. n. 7. c)
pro sententia præsumitur Turz. op. 133. idem reg. 10. Gabr. d. lit. de sent. concl. 4. pr. concl. 5.
& 6. maxime si antiqua sit, Wesf. hic, num. 8. facit l. 25. de stat. hom. l. 207. de R. l. ubi P. Fab.
Quomodo jus faciat, vide Hot. 6. obf. 23. aliis certè, quàm contra quos actum est, non
præjudicat, l. 63. hic, s. 1. C. q. res judic. non noc. Mynf. 5. obf. 41. num. 4. §. & obf. 47. num. 11. 12.
Cujac. 17. obf. 8. Geil. 1. obf. 118. nu. 1. Vulz. 2. Iurispr. 32. et si hoc scivissent, modò citati non
sint, arg. l. 63. l. 47. hic. Rob. 1. sent. 20. Diff. Pin. ad l. 1. C. de bon. mas. p. 3. n. 45. Covar. præf. obf.
13. n. 6. Quid si tertius intervenierit iudicio inchoato quidem, sed nondum finito, an
is iudicium inter priores litigatores inchoatum poterit impedire, ita ut iudex una
sententia omnium trium litem dirimere teneatur? Nego, arg. l. 57. de R. V. l. pen. de
per. hered. Covar. præf. quæst. 14. nu. 4. Ios. Lud. decif. Perns. 26. n. 26. Fachin. 1. controuv. 5. Diff.
Alc. ad l. 31. de pos. Alex. in notis ad Bart. in d. l. 57. Felin. & Imol. in c. cum super, de sent. & re
judic. Menoch. conf. 488. Geil. 1. obf. 70. nu. 15. Tandem sententiam esse stricti juris ajunt
vulgò Dd. Turz. opin. 168. quin & per eam dominium transferri ajunt Villal. in lit. D.
n. 108. Soar. lit. D. nu. 127. quod pinguius dictum contra l. 20. C. de pact. vide l. 8. §. 4. si serv.

vind.

vind. l. asin rub. hic, n. 16. Fachin. l. contro. 62. f) l. 1. de exc. rei jud. quod verum est, si idem conveniatur, qui ante obtinuit: nisi fortè nunc ab intestato conveniatur, qui ante ex testamento conveniebatur, A. Gabr. lib. 2. tit. de act. concl. 3. nu. 17. g) Est autem actio iudicari civilis, quia ex l. 12. tabb. descendit. Cuj. 3. obs. 30. juncto §. sed ista. Inst. de act. ubi Schneid. n. 5. Myns. n. 4. personalis, l. 3. §. 11. de pecul. hodie perpetua & rei persecutoria, l. 6. §. si. hic. Geil. 1. obs. 117. Myns. 2. obs. 8. & intentari debet coram iudice ordinario, l. 15. pr. hic. Iudex à quo fuit appellatum exequi suam sententiam nequit, nisi deferat appellatione, l. 29. C. de appel. auth. si quis. C. de episc. aud. Myns. 4. obs. 94. Geil. 1. obs. 113. Diff. Cuj. 20. obs. 36. Aliud est in sententia, à qua appellari non potest, ut nimirum, non obstante revisionis vel supplicationis remedio, ad instantiam illius, qui eam obtinuit, media tamen cautione, executioni mandetur, auth. qua supplicatio, C. de prec. imp. offer. T. Essaur. decis. 2.

VI.

Executio fit in rebus in condemnationem deductis præcisè a post quadrimestre tempus à sententia elapsum b, ita ut pignora primò in mobilibus, deinde in immobilibus, tertio in nominibus capiantur c: qua si intra duos menses solutioni destinatos emptorem non invenerint, ad eam quantitatem, quæ debetur, addicuntur d.

a) l. 4 § 3. Spec. in §. sequitur. de exc. sent. in add. verb. condemnati: & quidem in solidum, l. 1. C. qui bon. ced. poss. exceptis iis, qui habent privilegium competentia: qui non tenentur ultra id quod facere possunt, vide l. 173. de R. l. Cujac. 24. obs. 38. A. Fab. 2. conj. 4. quod tamen beneficium personale est, l. 24. & seq. hic. nec ei datur, qui dolo fecit, ut desierit esse solvendo, l. 22. §. 1. l. 51. hic. ubi Duar. Zaf. b) l. 7. hic. l. 2. 3. C. de usur. rei jud. quod consuetudinibus & statutis locorum variè mutatur. Et in Camera quidem duplici modo ad executionem proceditur, aut per executoriales, aut per mandata executorialia, vide Geil. 1. obs. 113. & obs. 115. n. 3. idem 2. de pac. publ. 17. n. 23. adde Myns. 2. obs. 8. c) l. 15. §. 2. 3. 4. hic. qui ordo an in creditoris gratiam introductus sit, & an in præjudicium debitoris mutari possit, quæritur? puto negandum cum Dd. vulgò, contra Duar. d) l. 31. hic. Duar. in d. l. 15. § 3. & 1. disp. 6. Vult. 1. disc. 10. (Dissent. Alc. 6. parad. 3.) iis autem non sufficientibus persona capitur, l. 1. C. qui bon. ced. poss. De jure Saxon. vide Nov. Elect. Aug. p. 1. c. 32. adde Zobel. diff. 45. Fachs. diff. 56. Reinh. p. 4. diff. 9.

DISPUTATIO XXIV.

De beneficiis quibus creditoribus contra debitores succurritur.

Respondente Joanne Renzelio Hamburgensi.

T H E S I S I.

INTER modos a quibus contra reum contumacem b proceditur, refertur quoq; missio in possessionem bonorum c: ea fit dupliciter, nempe aut ex primo, aut ex secundo decreto d.

CCc 3.

a) quo

a) quorum ex Ord. Cam. referuntur tres à Geil. 1. obf. 60. num. 1. Vult. 2. jurispr. 30. num. 7. uno tamen electo ad alterum creditorem progredi posse non affirmatim, propter l. 9. de cur. fur. facit l. 11. in fin. de leg. 2. l. 84. §. 9. de leg. 1. l. 5. de separas. l. 20. de ops. leg. item arg. l. 18. ad l. Aquil. Dissent. Geil. ibid. n. 4. b) l. 7. §. 3. quib. ex caus. in poss. legat. talem dicimus non solum eum, qui tribus edictis evocatus presentiam sui non facit, l. 53. §. 1. de re jud. sed eum, qui in eodem foro creditoris occursum evitat, aut se circa columnas vel stationes occultat, l. 36. de reb. auct. jud. poss. l. 7. §. 3. quib. ex caus. in poss. Revard. 4. var. 7. Hot. 2. resp. amic. 13. Dissent. Cujac. 1. obf. 13. c) quæ imperii est mixti, l. 4. de jurisd. Vaud. 2. var. qu. 33. ac proinde non competit magistratui municipali, l. 26. ad municip. (Diff. Wesf. par. qu. ex caus. in poss. Spec. lib. 2. part. 1. t. de primo decr. §. 4. n. 1. Don. ad tit. C. de prat. pign. n. 6. in fin. & seq.) sicut nec delegatis, Cujac. ad Nov. 153. pag. (miki) 239. Diff. Spec. d. §. 4. num. 1. quamvis rectè mandari possit, l. 1. in fin. l. 4. §. 1. de off. ejus cui mand. Vaud. d. q. 35. Vacun. 6. declar. 80. d) l. 2. & 7. ex quib. caus. in poss. ubi Wesf. par. n. 4. & 9. l. 15. §. 16. de damn. inf. non tamen absque causæ cognitione ulum interponi potest, Nov. 53. c. 4. §. 1. arg. l. 2. C. qui pet. in pign. junct. a inscriptione l. ult. ad Trebell. & l. ult. de jur. patr. arg. l. 105. de R. l. 1. §. 1. de off. Proconf. Spec. d. l. 1. de primo decr. §. 2. n. 8. Wesf. d. loc. n. 7. Diff. Cuj. 10. obf. 31. in fin. Sunt etiam aliæ missiones in possessionem bonorum, quæ tantum ex uno decreto fiunt, ut illa quæ ventris nomine, aut ex Carbon. edicto datur, l. 1. §. 15. & 19. cum seqq. de vens. in poss. mis.

II.

Ex primo decreto mittuntur creditores a in possessionem bonorum b debitoris c latitantis d rei custodiendæ causa e.

a) siue illis purè siue sub conditione debeatur, l. 6. pr. l. 11. quib. ex caus. in poss. argum. l. 14. pr. ut leg. nom. cav. juncto 1. t. seq. Spec. d. §. 2. num. 11. Cuj. obf. 32. Gæd. ad l. 12. de V. S. nu. 13. (Diff. Zaf. ad l. 14. quib. ex caus. nu. 5.) sic legatarii, quibus servandorum legatorum nomine non cavetur, in possessionem rerum hereditariarum mittuntur, l. 5. pr. ut in poss. leg. l. 14. pr. ult. leg. nom. cav. dammodò certum sit legatum deberi, l. 1. §. 3. (ubi Cuj. 4. obf. 33. rectè voculam: solitum: tollit) & §. 4. l. 2. §. 60. d. l. 14. §. 1. Item si hereditas petitur, l. ult. C. de edict. D. Hadr. toll. ubi etiam in actionum possessionem missus intelligitur, Vaud. 1. var. qu. 33.) & quamplurimis causis aliis, de quibus passim in jure, vide Cujac. d. obf. 31. Spec. de decr. prim. §. 3. nu. 26. & seqq. b) olim universorum, l. 1. l. 2. pr. & §. 1. quib. ex caus. in poss. l. 5. & ult. C. de reb. auct. jud. poss. l. 1. C. de edict. D. Hadr. toll. l. 13. ut in poss. leg. tam mobilium quàm immobilium, l. 5. §. 8. & 9. etiam emphyteuticorum, oppignoratorum, d. l. 5. §. 7. l. 15. §. 1. qui satisd. cog. aut bona fide possessorum, d. l. 5. §. 8. imò, si alia deficiant, etiam feudalium, Geil. 1. obf. 117. Spec. d. §. 3. num. 8. non tamen depositorum aut commodatorum, d. l. 5. §. 9. Hodie verò missio tantum fit pro modo debiti, Novel. 153. c. 4. §. 1. Duar. ad tit. quib. ex caus. in poss. ear. (Diff. Cujac. ad d. Novell. 153. pag. 239.) quod tamen in missione ex Carboniano edicto, & ea quæ ventris nomine fit, locum non habet, Spec. d. p. 1. tit. de contum. §. 3. n. 3. Jure verò Can. distinguitur actio realis à personali, ut hoc casu primùm inmissio fiat in mobilia, quæ si non sint, in immobilia, & tandem in actiones & jura, c. ult. §. in aliis, & §. ult. ut lis. contest. c) etiam minoris: siquidem & hîc etiam sine curatore ex contractu obligatur, l. 101. de V. O. ubi Cujac. & 19. obf. 33. & 1. Merc. 12. Vult. 1. discept. 16. Henr. à Suerin. 1. repet. prael. 41. in fin. Val. Franc. tr. de fidejuss. c. 2. n. 122. & seqq. Diff. Duar. Don. Zaf. ad d. l. 101. Rob. 1. anim. 12. & 1. nec ar. 12. Gæd. ad l. 21. de V. S. n. 6. & post Dd. vulgò Wesf.

Wes. de fidej. n. 4. Hoc tamen in minori cum pupillo, prodigo, furioso commune est, si sine curatore constitutus sit, quod tum bonorum possessio tantum, non etiam venditio permittenda, *d. l. 7. §. 9. 10. & 11. Cuj. d. obs. 31. Spec. de secund. decr. §. 2. n. 14. Dis. Zas. ad l. §. de reb. auth. jud. poss. Matth. Brun. tr. de cess. bon. n. 8. & 16. q. 7. pr.* In pupilli quoque bona immissio fit, etiam cum servo (non tamen jussu solius pupilli, *l. 1. §. 7. quod juss. Dis. Zas. ad l. §. 5. contra sum. q. 1. b. ex caus. in poss. eat. n. 1.*) aut tutore ejus contrahatur, vel imple alteri heres existat, *d. l. 3. §. 1. 2. & 3.* sed hæc missio decernenda non est, priusquam tutores, cognati, alive amici ad pupillum defendendum evocati sunt, *l. 5. §. 1. cod. & missione facta usque ad pubertatem in ipsi alimenta præstanda sunt, l. 33. pr. ult. de reb. aut. jud. poss.* d) nec se per alterum defendentis, *l. 2. pr. d. tit.* Illum quoque indefensum dico, cujus procurator cõtumax fuit, *arg. d. l. 2. §. ult. ubi Goth. in nos. l. 63. de jud. l. 35. §. ult. de procur. l. 17. C. de dign. l. 21. §. ult. ex quib. caus. maj. Spec. d. §. 3. n. 18.* Sed num hoc casu dominus restitutionem in integrum petere poterit? Nego, *per l. 15. 21. §. 2. l. 22. 28. 39. ex quib. caus. maj. l. 16. C. de procur. Geil. 1. obs. 45. nu. 3. (Dis. Wes. par. ex quib. caus. maj. in integr. rest. n. 5.)* idque etiam si legationis causa absit, *ar. l. 1. in fi. C. quib. ex caus. maj. facit l. ult. in fi. de in int. rest. jussu d. l. 39. l. 140. de R. l. ar. d. l. 15. 21. & 22. (Dis. Cuj. 19. obs. 14.)* aut per procuratorem defendi non potuerit, *ar. d. l. 15. & 22. d. l. 2. §. ult. l. 6. qui satis d. cog. vide Zas. ad d. l. 2. quib. ex caus. in pos. n. 5. Diff. Pac. cent. 3. q. 10.* e) non igitur fructus percipiet, *l. 5. §. 22. ut in pos. leg. d. l. 7. pr.* sive personalem sive realem actionem instituerit, *d. l. 7. §. 6. 18. & 19. ubi Wes. par. n. 8. (Diff. Spec. de prim. decr. §. 5. n. 13.)* neque possidet, *l. 12. eo. l. §. pr. ut in pos. leg. l. 3. §. ult. de adq. poss. Wes. d. n. 8. (Diff. Vacun. 2. decl. 34. n. 14.)* idque etiam in reali actione verum puto, *ar. d. l. 7. §. 18. d. l. 3. §. ult. c. fi. in aliis, & §. ult. ut lit. contest. c. 1. §. pen. & ult. de eo qui mis. in pos. c. 9. de dol. & contum. (Diff. Spec. d. §. 5. n. 9. & 12.)* et si ex hac causa prætorium pignus constitui verum sit, *l. 26. de pig. act. c. 1. C. de Prat. pig. Don. tr. de pig. c. 6. Cuj. §. obs. 30. (Dis. Spec. d. §. 5. n. 4.)* Contra prohibentem verò possessionem ingredi datur actio creditoris, qua consequitur quanti ea res fuit, ob quam in possessionem missus erat, *l. 1. pr. & §. 5. ne vis fiat ei qui in pos. quam pœnam si consecutus fuerit creditor ab extraneo, nihil à debitore petere potest, l. 51. §. 1. de re jud. ubi Dna. Zas. A. Fab. 4. conj. 19. Hot. §. obs. 29. Dis. Cuj. 12. obs. 23.* De jure Sax. missio ex primo decreto locum non habet, *vide Coler. p. 3. de process. exec. c. 10. n. 5.* ubi declarat textum Landt. li. 1. art. 70. intellige autem locum non esse missioni ex primo decreto de jure Saxonium, si de contumacia rei agatur, statim enim fit condemnatio in totam causam, nisi habeat legitimum impedimentum, quod proximo judicio deducere tenetur. *Reinh. p. 4. diff. 8.*

II L

Ex secundo decreto fit missio a, si reus fraudationis causa b tempore justo c præterito d latitet, ut bona ejus e curatore assignato f possideantur g & vendantur h.

a) quod similiter & in reali actione interponitur, *d. l. 7. §. 16. 18. & 19. d. c. ult. §. in aliis, d. c. 1. arg. l. 10. de V. S. ubi add. num. 4. cum seqq. Zas. ad d. l. 7. §. illud sciendum, n. 12. & 13. (Diff. Spec. de secund. decr. §. 4. nu. 21. & 22.)* non tamen contra hereditatem jacentem, *l. 8. quib. ex caus. ubi Zas. num. 4.* b) ut si turpi de causa latitet, *d. l. 7. §. 2. a-* animus tamen latitandi quoque requiritur, unde furiosus, prodigus, cæteri que curatorum ope juvantur, propriè non latent, *d. l. 7. §. 9. 10. & 12.* nec bona eorum venduntur, nisi id eis expediat, *d. l. 7. §. 11.* quod tamen ad alios extendi non velim, *arg. d. l. 7. §. 15. Diff. Spec. d. §. 2. nu. 14 in fin.* Sed si fraudulenter latitans exceptione tutus sit, au-

hoc

hoc decretum dabitur? Ajo per d.l. 7. §. 15. Spec. d. §. 2. nu. 3. Diff. Zas. in d.l. 7. §. cum hoc, n. 6. aliter Pac. 4. eman. 63. c) quod iudicis arbitrio determinandum, l. 15. §. 2. de dam. inf. Nov. 53. c. 4. §. 1. ubi Cuj. pag. 238. & par. C. de bon. auth. jud. poss. num. 2. & §. obf. 30. in fin. Wefpar. de reb. aut. jud. nu. 2. (Diff. Spec. de secun. decr. §. 3. n. 2. Vaud. 1. q. 37. in fin.) jure tamen Canon. annuum est, d. c. ult. §. fi. d. c. 1. & pen. Diff. Alc. in c. 1. de iud. num. 34. ubi & hoc jure juxta commu. dicit esse arbitrium. d) nam si tempore redierit, omnia recuperat: impensis tamen sine dolo malo à creditore negotiorum gerente factis, præstitis, l. 8. §. 3. l. 9. §. 1. & 4. de reb. aut. jud. Sub dolo etiam culpam latam comprehendit, l. 22. de V. S. l. 7. §. 1. de susp. sur. l. 11. de inc. ruin. l. 8. de eden. l. 1. §. 1. si mcnf. fals. mod. l. 1. §. 2. si quis test. lib. l. 32. de pos. l. 29. mand. l. 5. §. 15. ut in poss. leg. et si aliàs negotiorum gestorem etiam de culpa levissima teneri defendi possit, per §. 1. Instit. de oblig. ex q. contr. l. 11. de neg. gest. l. 24. C. de usur. l. 21. C. mand. arg. l. 13. C. eod. junct. l. 36. de R. l. argu. §. 1. lib. 1. sent. Paul. l. 4. junct. §. 2. Instit. q. mod. re contr. oblig. Vult. l. diffe. 15. Borch. ad d. §. 1. Diff. vulgò Dd. Sich. ad l. 20. C. de neg. gest. Delrio ad l. 23. de R. l. c. 14. Boc. ad d. l. 23. c. 4. num. 12. Hotom. ad d. §. 1. enunc. 6. quod defendere conati sumus p. 1. diff. 10. sh. 5. lit. D. sh. 12. Cautionem quoq; de lite prosequenda iudici, c. 2. & 3. de eo qui mitt. in poss. c. 11. de off. jud. ord. in fin. Spec. de prim. decr. §. 5. n. 27. per fidejussores præstabit d. Nov. 153. c. 4. in fin. ubi Cujac. Diff. Spec. d. §. 5. n. 22. e) in quarum venditionem etiam usufructus venit, non tamen ea, quæ reus antè bona fide alienavit, l. 8. princ. & §. 1. de reb. aut. jud. poss. Secunda etatenus, ut non res feudalit, sed tantum commoditates distrahantur, Geith. obf. 117. n. 7. Wef. parat. de reb. aut. jud. poss. in fi. quod si nulla fuerint bona, perinde missus habetur, ac si aliqua possedisset, l. 13. d. tit. f) l. 14. pr. de reb. aut. jud. constituitur autem à Prætorè cum consensu majoris partis creditorum, aut privato consilio eorum, l. 2. princ. ult. de cur. bon. dand. invitatus tamen nemo constituitur, d. l. §. 3. & si plures sint, omnes in solidum tenentur, l. 3. eod. et si nihil tetigerit, d. l. §. 3. ult. hic tamen curatores suo loco procuratorem constituere non poterunt, argu. l. 9. de cur. fur. & arg. d. l. 2. §. 5. junct. l. 17. §. 3. comm. A. Fab. 5. conject. 18. Diff. Wefpar. de cur. bon. dand. nu. 2. Zas. ad l. si plures, eod. num. 5. g) d. l. 7. §. 1. & n. 2. nec lapsus temporis in reali actione verum possessorem facit, argum. d. l. 7. §. 16. & 18. arg. d. c. ult. §. in aliis, Diff. Spec. de secun. decr. §. 4. n. 20. Wefpar. de reb. aut. jud. poss. num. 3. nec dominium, sed ut capiendi conditionem hoc decreto tribuit, l. 3. §. ult. de adq. poss. l. 12. l. 15. §. 16. & l. 18. §. 15. l. 44. §. 1. de dam. inf. Vaud. 1. qu. 37. & mittuntur æqualiter, non pro rata damni, d. l. 15. §. 18. Zas. l. sing. resp. 16. fructus quoq; non capiet, sed vendet, l. 8. §. 1. de reb. aut. jud. aliàs ad interesse actoris tenebitur, l. 9. §. 6. 10. & unius possessio omnibus prodest, l. 12. eo. l. ult. C. de bon. aut. jud. poss. h) idq; ibi ubi reus domicilium habet, aut ubi contractum est, l. 1. 2. & 3. de reb. aut. jud. poss. & quod superfluum erit, id apud ecclesiasticam ejus loci deponendum, d. l. ult. §. 1. creditoribus tamen hæc venditio non permittitur, si ipsis petentibus curator bonis vendendis à magistratu sit constitutus, l. 9. de cur. fur.

IV.

Verum hæc infamia a beneficio l. Juliz b vitari potest, quo debitori-
bus c omnium bonorum d cessio permittitur e: ut precio ex venditione red-
acto f creditoribus, quoad ejus fieri possit, satisfiat g: dummodò benefi-
cium competentiz non habeant h, aut casu bona amiserint i, vel hoc be-
neficio privati sint k.

a) quæ

a) quæ ex ea venditione inferitur Cic. pro Quintio (mibi) *tom 2 p. 10. lit. C.* non etiam ea quæ ex cessione bonorum venit, l. 11. *C. ex qu. caus. inf. r. reg.* quamvis non sine ignominia fiat, *Novel. 135.* unde & miserabile ac flebile beneficium dicitur, l. 7. 8. *C. qui bon. ced. Cont. 2. sub. l. 18. vide plenius Hot. ill. qu. 26. Cujac. in Novel. 138. & nota- ta sup. 1. disp. 8. sub. ult. lit. C. Tessa. decif. 36.* ubi in fine addit memorabile decretum, ex quo apparet vetus forma cedendi bonis in Sabaudia, eaq; satis ignominiosa: qua tamen vel simili non utendum, nisi cum constet debitorem esse in dolo, *per ea quæ tradit idem Tessa. decif. 182. in fin.* b) l. 4. *C. eod. de j. æm. debitorum*, qui tolle- vendo non erant, successivè usurpatis, vide *Hotoim. il. qu. 26.* unde constat rigido ju- re veteri debitorem etiam creditori mancipari sive in servitutem addici potuisse, *videl. l. 2. C. de exat. trib. Alc. ad l. 224. in fi. de V. S. Alex. ab Alexand. 6. genial. dier. 10. ibiq; Tiraq. Coraf. 3. misc. 18. num. 12.* sed postea sub gravi pœna prohibitum, *l. ob as, & auth. seq. ibiq; Dd. C. de ast. & obl. adde Novel. 134. c. 7.* Jure tamen Saxon. rigor juris veteris iterum introductus est, *Landrecht lib. 1. art. 19. Zobel. 2. diff. 30. Reinb. p. 4. diff. 12. & p. 6. diff. 34. König. in process. c. 138. num. 11. & abt. nach Sachsen Recht. Celer. de proc. exec. p. 1. c. 9. num. 28.* quem novissimè mitigavit *Novella Elect. Aug. p. 2. c. 22.* mit einföhrung des *Schuldturms: vide sup. p. 1. disp. 20. th. 14. lit. D. Fachs. diff. 10. ad de Geil. 1. obs. 26. & 2. p. p. 1. m. 23.* c) si- ve patresfamilias sive filii sint, l. 7. *C. qui bon. ced. poss. tam mas quam fœmina, d. l. 7. ibi. si- lius. utrinq; sexus, Novel. 134. c. 9. vers. si verò mulier, Wespar. hic. n. 3. in fin. Duar. ad l. 1. de cess. bon. c. 3. Zas. ad §. ult. Inst. de act. num. 4. (Diff. Matth. Brun. d. 12. q. 1. quar. q. pr. Covar. 2. var. res. n. 3.) etiam Ecclesia. Nov. 3. *proem. versum verò DEO*, heres non conscientis inventuram, *arg. l. ult. §. 14. C. de jur. delib. Novel. 1. c. 2. §. 2. Diff. Brun. q. 6. quart. q. princ.)* debitor filci, *arg. l. 2. C. de exat. trib. Covar. d. c. 1. num. 4. in fin. & similes:* dummodò de- bitum agnoscant, vel extra, vel in judicio, aut etiam de eo condemnatus sit, *l. penult. hic. Brun. quæst. 1. pr.* Imò etiam à creditoribus non conventus bonis cedere potest, *arg. d. l. pen. & seq. l. 6. C. eod. Diff. Brun. q. 7. quart. q. pr.* d) quo casu & commo- ditates veniunt rerum alienati prohibita tum, ut feudi, usufr. *Brun. q. 3. pr. num. 18.* in cessione filii etiam profectitia, l. 7. *C. hic. Brun. q. 4. pr. num. 4.* An ita omnia bona cedi debebunt, ut nec ad victum quidquam quotidianum remaneat? Negativam: ut æ- quiores sequor, *arg. l. 6. de cess. bon. Novel. 135. in fin. proem. fac. l. 33. in pr. & l. ult. de reb. aut. jud. Brun. d. q. 3. nu. 9. Covar. d. c. 1. in fin. Diff. Hot. d. q. 26. in fin. Don. ad §. sunt præterea, cum seqq. Inst. de act. nu. 6. Wesenb. par. hic. nu. 4.* Jure Saxon. cessionem bonorum non agnosci, tradit *Celer. de process. execut. p. 1. c. 9. num. 29.* e) d. l. 4. & sit cessio qua- cunq; animi & voluntatis significatione judiciali vel extrajudiciali, *l. ult. hic. l. 6. C. eod. unde nec litis contestationem requiri puto contra Brun. 15. q. pr.* Sed an renun- ciari huic beneficio potest? Ajo ex *Novel. 136. c. 1. l. 41. de min. l. 29. C. de pati. Diff. Connan. d. c. 1. num. 7. Brun. q. 10. pr. Zas. ad l. qui cedit, hic. num. 7. vers. nonus casus.* Quinquennalis dilatio interdum quoq; debitoribus dari solet, *l. ult. C. qui bon. ced. M. Ant. Cuscb. tract. de morat. præf. quam & fidejussori prodesse puto, arg. §. ult. Inst. de replic. l. 11. C. de excepte. d. l. ult. junct. l. 3. de const. Princ. & l. 19. §. 1. de capt. & postl. (Diff. Brun. q. 8. pr.)* De origine hujus dilationis vide *Cujac. 2. obser. 10.* & quibus de causis justè concedi possit. vide *Tessa. decif. 186.* quam qui impetrat ad fidejussionem idoneam tenetur, *Petr. Fab. ad l. 191. de R. I. Wurmtf. obs. præf. tit. 28. obs. 28. nu. 9. Geil. 2. obs. 46. nu. 4.* non verò ad usuras mediis temporibus, *Moller. 4. fœmest. 7.* nisi dolosè dilationem impetrasset, *adde verbosè ferte Policeyordnung anno 1577. tit. 23.* f) non enim creditoribus sua autoritate bona dividere, eaq; jure domini detinere permittitur, *d. l. 4.* si tamen debitor ante*

DDd

vendi-

venditionem se defendere velit, audiendus est, l. 3. §. 5. hic. g) d. l. 4. non tamen tollitur per cessionem obligatio, l. 1. C. qui bon. ced. Wesf. par. hic. n. 6. Brun. q. 19. pr. unde de cautionem præstare tenetur, (arg. l. 11. de jud. l. 4. C. de prec. Imp. off. Brun. q. 7. pr. Wesf. d. loc. n. 5.) de solvendo eo, quod post cessionem adquisit, in quantum facere potest, l. 6. 8. hic, l. 7. C. eod. in fin. heres tamen ejus in solidum tenetur, l. 25. de re jud. l. 63. §. 1. pro soc. Hic notandum, in terris Saxonis peculiarem ordinationem edictam esse ab August. Electore, A. C. 1583. qua debitori permittitur, ut bona sua sub hasta creditori vendita, intra annum vel ipse redimat, vel alium offerat, qui majus pretium numeret: in quo mitigatur aliquo modo asperitas juris communis, Nov. 4. c. 3. Illud tamen privilegium ex constit. Saxon. de relucendo intra annum, vel alio emtore adferendo, non potest usurpari contra eum, qui emit, cum creditor non esset: cum aliàs his difficilissimis temporibus nemo emturus esset. Dan. Moller. lib. 1. §. 1. semest. 9. Illi verò, qui rem sub hasta vendendam aestimant, jurare debent, saltem de credulitate, si sint opifices, idem d. lib. 1. c. 10. h) arg. l. 5. C. qui bon. ced. ut Professores & Doctores, arg. l. 10. C. de prof. & med. arg. l. 6. §. 18. de re jud. Brun. q. 10. quart. qu. pr. (Diff. Duar. ad l. 6. de re jud. præcl. 9. Zaf. ibid. n. 8.) non etiam clerici, Duar. ibid. Diff. Zaf. ibid. nu. 9. at bene milites etiam missi, d. l. 6. §. 18. Duar. d. loc. maritus in restitutione dotis, socer in datione, l. 20. §. 21. de re jud. Pater quidem uxoris matrimonio constante: nisi dolus intervenierit, l. pen. de jur. dot. l. 63. §. 7. pro soc. l. 22. §. ult. de re jud. Zaf. i. sing. intell. c. pen. num. 5. Diff. A. Fab. 2. conj. 14. non etiam soluto, d. l. 22. pr. d. l. pen. Pac. §. c. nant. 64. Brun. d. q. 22. n. 2. Diff. A. Fab. d. c. 14. Pater mariti semper, l. 15. in fin. sol. matr. modò dolus ablit, Zaf. d. c. pen. n. 6. Diff. Bruz. d. q. 22. i) d. Nov. 135. non igitur cessionis beneficium l. Julia introductum, d. Novell. abrogatum est, ut voluit Hoi. d. q. 26. k) ut si tempore contractus sciverit se non esse solvendo, arg. d. §. pen. Myns. ad §. ult. Inst. de act. n. 15. Zaf. ibid. nu. 6. Brun. qu. 31. quart. q. pr. aut ex delicto ad pœnam pecuniariam obstructus sit, Myns. ibid. n. 13. Zaf. n. 5. in fin. Cov. d. c. 1. nu. 8. vide tamen Tessier. decis. 182. ubi distinguit inter pecuniam fisco vel tertio ex causa delicti debitam: vel bona occultat, eaq; creditoribus indicare non vult, Myns. num. 10. Brun. q. 5. pr. Quomodo verò hi & similes quinquennalem dilationem impetrare possint, vide Brun. q. 26. pr. Jure Saxon. rigor antiqui juris Romani usurpatus est, dum debitor eo jure creditor non ad operas tantum & servitia mancipatur, sed & vinculis ac compedibus ab ipso includi potest, der Schudner der nicht zahlen kan, wirdt seinem Gläubigen an die Handt vnnnd Haister gegeben/ Landrecht lib. 3. art. 39. princ. Wittenb. art. 27. circa fin. Fachf. 1. diff. 10. quod tamen in totis plebeis & vilioribus locum habere tradunt Wesf. hic. Coler. tr. de process. execut. p. 1. c. 2. num. 82. & multis seqq. & c. 3. num. 110. Huic autem successit hodie pœna carceris publici, der Schudturns Novell. constit. Eleß. p. 2. c. 22. cui quando locus sit, explicat Moller. 1. semest. 36. idq; usu etiam in aliis provinciis, quæ jure Saxon. utuntur, observari scio. Quis alere teneatur debitorem ob æ alienum carceri inclusum, & alia huc pertinentia, vide sup. p. 1. diff. p. 20. sh. 14. lit. D.

V.

Quia verò debitorum bonorum distractionem metuentes solent in fraudem creditorum res alienare, actione Pauliana a creditoribus b provi-
sum est, qua res alienata c ab accipiente d cum sua causa e intra annum f
revocatur g. Simile remedium est separationis, quo petunt creditores de-
functi, ut ejus bona separantur à bonis heredis æ regravati h.

a) L. 38.

a) l. 38. §. 4. de usufruct. t. t. D. & C. qua in fraud. cred. de qua actione quôq; accipio §. 6. Inst. de act. arg. d. l. 38. & t. t. D. juncto §. 6. ubi Myns. Hoto. Borch. Wesenb. idem par. qua in fraud. cred. ubi & Cuj. Diff. Don. ad d. §. 6. b) iis nimirum, quorum fraudandorum causa facit, eorumq; hereditibus, l. 10. §. 1. & fin. hic. non etiam iis quibus post alienationem factam & bona possessa obligatio acquisita est: nisi horum pecunia debitor priores dimisit, d. l. 10. §. 1. l. 15. 16. hic. Myns. ad d. §. 6. n. 36. Diff. Sneyd. ibid. n. 32. c) corporalis siue incorporalis, l. 14. hic. Myns. d. loc. num. 7. & 8. Ad hoc edictum omne id pertinet, quo debitor in fraudem creditorem facit, ut desinat id habere quod habet, l. 3. §. ult. cum seqq. item libertates in fraudem datæ, d. l. 23. l. 15. hic, §. 1. Inst. quib. ex caus. man. Huc refero: an servus ab eo manumissus, cui minor dolo inductus vendiderit, ea manumissione liber fiat? Ita puto: arg. l. 7. de dolo, l. 19. §. ult. de minor. Rob. 3. anim. 5. Diff. Cujac. 3. Merc. 5. Debitori fugienti tamen potest creditor ante missionem in possessionem factam pecuniam pro debitore auferre, d. l. 23. l. 15. hic. Cuj. 16. obs. 19. d) fraudis non ignaro, l. 1. 6. §. 8. l. 10. §. 2. hic. nisi ex causa lucrativa possideat: tum etiam in id, quo locupletior factus est, tenetur, d. l. 6. §. 11. (Diff. Cujac. 12. obs. 5. pr. Myns. d. loc. n. 25. Wel. par. hic nu. 6.) idq; per actionem in factum, l. 10. pr. hic. Zas. ad d. §. 6. nu. 35. vers. ceterum. in ceteris causis ignari ne quidem in hoc tenentur, d. l. 6. §. 8. l. 9. l. 10. §. 2. & 5. hic. (Diff. Wesenb. ibid. num. 10.) In causa pupillorum & similibus scientia tutorum & curatorum requiritur, d. l. 10. §. 5. is tamen, qui bona fide à malæ fidei emtore emit, non tenetur, l. 9. hic. e) d. l. 10. §. 19. & fructus veniunt non tantum qui percepti sunt, sed etiam qui percipi potuerunt, d. l. 10. §. 20. non tamen percepti medio tempore, l. ult. §. 4. hic. in qua quaestione non improbabiler distinguit Cister. in §. 6. nu. 13. Inst. de act. restitutio autem fructuum non prius fit, quam impense necessariæ deductæ sint, d. l. 10. §. 20. f) l. 1. hic. post annum verò de eo, quod ad ipsum cum quo agit, pervenit, d. l. 10. §. 24. Annus computandus non ex die alienationis, ut Wel. par. hic. nu. 12. putat, sed ex die possessionis & venditionis bonorum, l. 6. §. ult. d. l. 10. §. 18. ubi Zas. Myns. ad d. §. 6. nu. 53. Cuj. 12. obs. 5. vide sup. disp. 22. t. b. 4. lit. D. g) à possidente etiam precio non restituto, l. 7. hic. nisi nummi in bonis debitoris extant, l. 8. eod. quod si res alienata restitui nequit, actio contra fraudatorem ipsum competit, l. ult. §. ult. hic. Novel. 135. l. 1. §. fin. de aleat. h) idq; causa cognita, l. 1. C. de bon. ant. jud. poss. à Prat. vel Praside, l. 1. §. 14. de separ. & quidem datur separatio ante mixtionem, & intra quinquennium, d. l. 1. §. 12. & 13. Sed si pupillus patris hereditate se abstinuerit, & sic sua bona separaverit, num creditores patris substitutione convenire poterunt? Nego: l. 28. de rebus ant. jud. l. 42. de adquir. hered. Hen. à Suerin. 1. rep. praef. 40. Zas. ad l. patet. de priv. cred. num. 2. V. and. de priv. cred. c. 17. Diff. Ant. Fab. 2. conject. 2.

IV.

Venditis bonis a omnes creditores simul concurrunt, ita ut alter alteri non præferatur b: nisi id aut propter expressam hypothecam, aut aliud privilegium singulare fiat. Propter expressam hypothecam præfertur quis tripliciter: aut in concursu cum personali creditore c: aut quia prior d est tempore e: aut quia res suâ pecuniâ comparata, ipsiq; obligata fuit.

a) idem est pignoribus distractis: quæ distractio, si de ea nihil conventum

DDd 2

fuit,

fuit, ante biennium, quàm debitor interpellatus est & cessavit, fieri nequit, §. 1. *Instit. qui al. lic. l. ult. §. 1. C. de jur. dom. impetr. ubi Cujac. par. Waf. par. de distract. pign. n. 4. & ad d. §. 1. n. 3. ubi & Mysf. n. 4. Hos. enunc. 3. Borch. ib. Vult. x. l. iuristr. 37. nu. 70. Diff. Don. tr. de pig. c. 11 & ad l. 4. C. de distr. pign. n. 4. & §. quod asseruit sup. disp. 1. 1. b. 8. b) l. 6. §. 7. qu. in fraud. cred. l. 6. C. de bon. aut. jud. qui enim ejusdem tituli sunt, concurrunt, etsi diversi sint tempore, l. 32. de reb. aut. jud. In venditione verò, cum par pretium offerunt creditores, ille præferendus est, cui major pecunia debetur, etsi alter creditor cognatus sit, l. 16. de reb. aut. jud. A. Fab. §. conj. 15. Diff. Zas. ad l. 1. de priv. cred. n. 1. & 2. c) l. 9. C. qui pot. l. 11. eod. Unde constat: eum qui publicam scripturam habet, & in ea hypothecam omnium bonorum debitoris, præferri debere saltem in mobilibus habenti privatam tantùm scripturam, & in ea generalem hypothecam anteriorem, d. l. 11. quod tamen moribus Saxonum aliter observatur, ut prior hypotheca extrajudicialis posteriori judiciali præferatur, nisi si audis evidens sublit suspicio: sed satisfit creditori extrajudicalem hypothecam habenti de mobilibus secundum ordinem (so fern als ihn die Ordnung erwehrt:) quia eodem jure Saxon. immobilium obligatio non valet, nisi in iudicio fiat, & actis insinuetur, Landredt lib. 1. art. 8. Novel. conf. Elef. Aug. p. 2. c. 23. Coler. de proc. exec. p. 1. c. 10. num. 164. & seq. Dan. Moller. lib. 1. semestr. c. 3. ubi vide. quod etiam verum est, si prior hypotheca extrajudicialis sit jurata, Dan. Moller. d. lib. 1. c. 29. d) prior intelligitur is, qui cum debitore prior contraxit, cui res posterior obligata est, l. 8. C. d. tit. non, cum quo prius tantum convenit de pecunia credenda, & pignore accipiendo, l. 11. pr. eod. Is etiam prior habetur, qui cum creditor esset, prior pecuniam offert, aut priore renuente obligatam deponit. l. 5. de distr. pign. idq; non solum si secundo loco hypothecam habeat, l. 21 C. de pign. l. 1. & 8. C. qui pot. in pign. l. 12. §. 8. eod. sed & si posteriorem secundo, l. 5. C. eod. l. 11. §. ult. eod. Paul. 2. sent. 13. §. p. n. Gorb. ad d. l. 22. Cujac. in par. C. de his qui in prior. loc. succ. Vult. d. c. 34. nu. 73. (Diff. Donel. ad tit. C. de his qui, &c.) Qui verò hypothecam non habet, in jus pignoris non succedit, nisi ex pacto cum creditore, l. 1 C. d. tit. aut debitore inito, l. 3. C. eod. l. 24. §. 3. de reb. aut. jud. poss. idq; in personalibus verum puto, l. 2. de cess. bon. (Diff. Zas. ad l. si ventri, §. ult. de priv. cred. n. 2.) Is verò qui pro debitore fiscali solvit, in locum non succedit, nisi id competens iudex ipsi adscribat: idq; non solum in privilegio, quod in actionibus hypothecariis, sed etiam quod in personalibus fiscus habet, obtinere puto, per l. 3. §. ult. C. de priv. fisc. l. 2. C. de his qui prior. Dissent. Cujac. 18. obser. 40. e) l. 2. 4. 9. C. qui pot. d. l. 11. c. qui prior, de R. l. in 6. idq; etsi nihil cum priori, sed tantum cum posteriori de venditione pignoris convenerit, l. 12. §. ult. d. tit. vel novatione postea facta eadem pignora acceperit, l. 3. p. 12. §. 5. eod. aut pignus scriptura privata tribus testibus signata probaverit, quamvis posterior publicum instrumentum habeat, l. 11. C. qui pot. aut non domino datum sit, l. 14. eod. aut prior sub conditione contraxerit, l. 9. §. 1. l. 11. §. 1. d. tit. aut priorem generalem habeat, quamvis posterior speciale, l. 6. C. eod. etsi ex cæteris pecuniam suam redigere possit, l. 2. eod. pr. nisi pignus speciale sub hac conditione datum fuerit, si generale non sufficeret, d. l. 2. aut creditori quædam specialiter, deinde generaliter omnia bona absque ulla conditione pignori data sint, l. 2. C. de pign. ubi Donel. num. 2. & 3. Cujac. 11. obs. 32. A. Fab. 6. conjest. 13. Pac. §. evans. 28. item: nisi is qui anteriorem hypothecam generalem habet, in concursu creditoris posteriorem specialem habentis, & maximè eandem jam per adjudicationem titulo domini possidentis, aliunde ex bonis debitoris principalis suum consequi possit, auth. hoc si debitor, C. de pignor. ibiq; Gothofr. Novel. 112. c. 1. vers. fin autem*

autem hoc debitor, lit. B. ibiq; Gosh. Gayl. 2. obs. 27. nu. 7. ibiq; allegat. atque ita multoties judicatum memini. cum enim quia secundus creditor fuit diligens in exigendo, & bonæ fidei possessor factus, prior autem tacuit, executio facta sustinetur, *Afflic. decis. 120. lo. Kppen. decis. 4. n. 11. in fin. & vide ibi. per totum.* Et hæc regula in omni pignore etiam judiciali, l. 10. *qui pos.* non tamen Prætorio locum habet, l. 5. §. 3. *& 4. ut in poss. leg. l. 15. §. 17. de damn. inf. l. 12. de reb. aus. jud. l. ult. C. eod. l. 148. de R. l. Don. ad l. 2 C. qui pos. nu. 3. Cuj. 5. obs. 30. & 9. obs. 37. & 15. obs. 32 & in par. C. qui pos. in pign. Diff. Geil. 2. obs. 25. nu. 3. Wesf. par. qui pos. n. 2. Balduin. tr. de pign. c. 19. f)* idque expressa conventionone, l. 12. C. de pig. l. 7. C. qui pos. Hic annexi potest difficilis quæstio: an creditor anterior habens hypothecam in omnibus bonis debitoris, possit pecuniam solutam posteriori creditori similiter habenti hypothecam, ab illo repetere? vide pulchrè distinguente Marc. Ant. Peregr. lib. 6. de jur. fife. l. 11. 6. n. 8. et si ibidem indistinctè in concursu duorum creditorum non privilegiatorum, pro posteriore, qui pecuniam bona fide in solutum accepit, judicatum referat post alios, quos allegat, idem sentit Dan. Moller. 2. semestr. 4. Aliud est in eo casu, ubi posterior creditor pecuniam litigiosam à communi debitore in judicio depositam præstita cautione accepit. Is enim eam pecunia illi, qui de antiquiori hypotheca docuerit, & quidem cum usuris medii temporis restituere cogitur, *Cast. 1. conf. 287. Ben. Strach. tr. de decot. p. ult. n. 35. Moller. d. c. 4. vers. scaterum eo casu.*

VII.

Qui ob privilegium præferuntur, eorum quidam privilegium cum hypotheca habent: quidam absq; hypotheca solo privilegio fruuntur: ad illos pertinet fiscus *a*, mulier *b* in dote *c*, pupillus *d* & alii *e*: ad hos verò Retpublica *f*, & similes *g*.

a) is jus pignoris habet, l. 46. §. 3. de jur. fife. l. 2 C. in quib. caus. pign. tac. & alius etiam anteriorem expressam generalem habentibus præfertur in bonis post contractum cum fisco initum adquisitis, l. 28 de jur. fife. Cuj. 10. obs. 22 (Diffent. Don. tr. de pign. c. 14. A. Fab. 2. conj. 10. Pac. 5. enant. 29) idq; etiam si creditor præter hypothecam aliud privilegium habet, A. Fab. d. c. 10. Diff. Neguz. tr. de pign. p. 5. membr. 2. num. 42. in fin. alias enim ab hypothecariis (non etiam chirographariis, arg. l. 9. C. qui pos. l. 11. eod.) tempore prioribus excluditur, l. 8. qui pos. l. 4. C. eod. arg. l. 2. de priv. fife. ubi Cuj. par. idq; non solum in expressa, verum etiam in tacita procedit, arg. l. um. C. ne tut. vel cur. vect. cond. Cujac. d. loc. Vand. d. c. 8. (Diff. A. Fab. d. c. 10.) Imò & in dubio, cum non constet, an privatus vel fiscus prior sit, illum huic indistinctè præferendum puto per l. 10. de jur. fife. junct. §. antep. sit. 2 lib. 5. sent. Paul. Bald. Nov. tr. de dot. p. 9. priv. 1. Diff. Neguz. de pign. p. 2. memb. 4. n. 117. & 118. Wesf. par. de priv. cred. n. 6. b) cujus hypotheca incipit non à tempore numeratæ dotis, sed à tempore promissionis, l. 1. qui pos. l. un. §. 1. C. de rei ux. act. Neguz. p. 2. memb. 4. n. 80. præferturque ex hoc privilegio, non solum tacitam, sed & expressam hypothecam anteriorem habentibus, l. 29. l. 30 C. de jur. dot. l. 12. C. qui pos. Nov. 97. c. 3. Nov. 109. c. 1. Cuj. in d. Nov. 97. pag. 320. & par. C. de priv. dot. & 3. not. Merc. 14. Myns. l. obs. 61. & 4. obs. 13. & ad §. 29. Inst. de act. n. 12. Borch. ad §. act. ionum, Inst. eo. Mud. tr. de pign. c. quib. mod. pig. nu. 97. Vander. de priv. cred. c. 4. Rob. 3. anim. & 3. not. ad not. Merc. 14. Vand. l. q. 21. Wesf. consil. 50 n. 23. Diff. Geil. 2. obs. 25. n. 10. Neguz. de pign. p. 5. membr. 2. nu. 25. Gæden. conf. 100 r. 1. Wesf. par. qui pos. num 3. Zaf. ad l. quasitum, 19 s. sponsa de priv. cred. n. 2. & ad d. §. 29. n. 19. vult je 2 q. ubi & Hos. enunt. 4. & Don. nu. 3. idem ad l. 12. r. um. 4.

D D d 3

& seqq.

Et seqq. Et tr. de pign. c. 12. in fin. Everb. in topic. in loc. à sisco ad dot. num. 2. Covar. 1. var. resq.
 7. num. 1. vers. tertio conclusio. Hinc deduco mulierem præferri etiam sisco. *Mysf. ad d.*
§. 29. n. 23. Rob. d. c. 14. (Diff. Cui. d. c. 14. Et par. C. de priv. sisco. n. 3. Balduin. tr. de pign. c. 19.) et si
 maritus ex causa primipulari conveniatur, *Don. ad d. l. 12. nu. 2. (Diff. Duar. ad l. 1. solut.*
matr. Vander. d. c. 4. in fin. Neguz. p. 2. memb. 4. n. 164.) item qui credidit in rem instruend-
 dam, *Vander. d. c. 4. Rob. d. c. 14. (Diff. Cui. ac. d. c. 14. Duar. d. loc. Covar. d. c. 7. nu. 2. Et §. 3. circa fi.*
Donel. ad d. l. 12. in fi.) aut in fenus faciepdum, *Don. ad l. 7. C. qui pot. nu. 4. Et in d. l. 12. n. 2.*
in fin. (Diff. Duar. ad l. 1. solut. matr. Vander. d. c. 4. in fin. aut apud maritum deposuerit,
gl. in d. l. 12. (Diffent. Vaud. d. qu. 21.) Et hoc privilegium etiam mulierum filiis, non ta-
 men aliis hereditibus aut creditoribus competit, *Nov. 91. princ. d. l. 12. §. 1. vers. exceptus.*
 Imò locum habet & in matrimonio putativo, *arg. l. 22. §. ult. solut. matr. d. l. 17. §. 1. Zaf.*
ad §. 29. Instit. de act. n. 13. Neguz. p. 2. memb. 4. n. 104. & in sponfa, argu. l. 74. solut. matr. d. l. 17.
§. 1. de reb. aut. jud. juncta d. l. 12. Diffent. Zaf. ad l. quæsitum, §. 1. de priv. cred. Vander. d. cap. 4.
 c) numerata scil. non confessata, *d. l. 12. §. 1. ibi: si tamen, &c.* neq. in parapher-
 nalibus, aut donatione propter nuptias, *d. l. 12. Mysf. c. obs. 4. nu. 3. Et ad §. 29. Instit. de act.*
n. 14. 21. 22. Geil. 2. obs. 92. n. 10. Covar. d. c. 7. nu. 4. Vander. d. c. 4. et si tacitam hypothecam
 ob has res in bonis mariti habeat, *l. ult. C. de pact. convent. Zaf. ad d. §. 29. n. 14. cum seqq.*
ubi & Mysf. d. nu. 21. Et 22. Illud hîc non ignorandum: quòd mulier etiam constante
 matrimonio absque juramento jus hypothecæ remittere possit, *l. etiam, l. jubemus.*
C. ad SC. Vell. qua remissione tamen mulier jure novissimo non aliter sibi præjudi-
 cat, quam si alia bona habeat maritus, è quibus dotein suam consequi possit, *auth.*
five à me, C. d. tit. quæ et si tantum loquatur in donatione propter nuptias, tamen
 locum habet etiam in aliis rebus mariti pro dote obligatis: ut singulariter notat
 Cast. in l. *Mavia, §. si de pos. renunciatio* tamen uni facta non præjudicat quoad aliam,
d. l. jubemus, quæ omnia secus sunt in jurata remissione, c. cum contingat, de jurejur. et si
lætio sit enormis, Ale. in d. c. cum contingat, n. 23. Molin. ad dec. cons. 180. in fin. Dan. Mol-
ler. 1. seme. 43. n. 6. Diff. Affl. decif. 322. Geil. 2. obs. 77. n. 9. & alii, quos remissivè vide apud
Moller. d. n. 6. ubi etiam eleganter explicat consuetudinem Saxonum, quæ renun-
 ciationes hypothecarum à mulieribus etiam injuratò factas, dummodò judiciali-
 ter & cum autoritate curatorum peragantur, æquè ac juratas indistinctè fortiri ef-
 fectum finit: approbat Nov. Elect. Aug. p. 2. c. 16. d) qui tacitè bona sua pe-
 cunia comparata obligata habet, prioribusque præferat, *l. 6. C. de serv. pign. daq.*
man. l. 7. qui pot. l. 3. princ. de reb. eor. Unde res pecunie minoris emta non minori, sed
 entiori acquiritur, *l. 6. 8. C. de R. V. Ant. Fab. 5. conj. 9. Diffent. Don. 5. comm. 5. in fin. Sich.*
Et Dd. ad d. l. 8. Sic bona tutorum ipsis pignoris loco pro administratione tacitè ob-
 ligata sunt, *l. 20. C. de adm. tut.* in iisque privilegium habent, *l. ult. de tut. ras. distr.* & ex
 hoc privilegio pupillos non solum personalibus, verum etiam hypothecariis prior-
 ribus præferri ajo per l. 7. *Vand. de priv. cred. c. 6. (Diff. Wespar. qui pot. n. 3.)* Hereditibus
 tamen et si sui sint, hoc privilegium non competit, *l. 19. §. 1. de reb. aut. jud. l. 41. de ad-*
min. tut. Vander. d. c. 6. Zaf. ad l. quæsitum, §. si quis, de priv. cred. n. 3. e) ut qui ædi-
 ficio reficiendo credidit, *l. 1. in qu. caus. pign. l. 24. §. 1. de reb. aut. jud. idem de navi aut re*
 alia affirmante vulgò Dd. per Novell. 97. c. 3. pr. l. 9. 6. 7. pr. qui pot. l. 26. 34. de reb. aut. jud.
dic. juncta d. l. 24. §. 1. cum d. l. 1. & l. 1. de cess. bonor. l. 25. de reb. cred. arg. l. 41. §. 1. juncto §. 8. cum
seqq. de leg. 1. Mysfing. 1. obs. 6. Geil. 2. observ. 12. n. 4. Duar. ad tit. de priv. credit. vers. quæ-
sus est, Zaf. in l. privilegia, d. tit. n. 6. Vander. d. c. 8. Covar. d. c. 7. num. 2. in fin. Diff. Connan. 4.
comm. 17. Don. de pign. c. 5. Et ad l. 7. C. qui pot. n. 1. Et nos sup. p. 1. disp. 20. th. pen. Venditori
 in mer-

In mercibus adhuc extantibus hypothecam non competere, nisi expressa conventionione de ea sibi caverit, rectè vulgò receptum est, l. 5. §. 17. de trib. Zas. ad l. 25. nu. 8. de reb. cred. latè Geil. 2. obs. 15. vide & Neguz. de pign. par. 5. membr. 2. nu. 18. & seqq. Magis dubium, an ex hac pignoris conventionione copior futurus sit, cui antea emtor obligaverat omnia bona sua præstantia & futura? Affirmat Cujac. 8. ad Afric. in expl. l. qui balneum, qui potiores, fol. (mibi) 539. f) qui chirographariis omnibus præfertur, l. pen. in fi. de reb. aut. jud. & hisco, si anteriorem expressam habuerit, l. 8. qui pot. id de omni Rep. rectè ait Wes. par. de priv. cred. n. 5. g) ut qui servum captum redemit: is enim & anteriorem expressam habenti præfertur, l. 12. §. 12. de capt. & possit. & qui in funus credidit: etsi is nec expressæ, arg. l. 9. C. qui pot. Conn. 4. comm. 17. Vander. c. 1. (Diff. Wes. par. qui pot. n. 3. Neguz. p. 5. membr. 2. nu. 28.) nec tacitæ præfertur, Don. ad l. 7. C. qui pot. n. 4. (Diff. Zas. ad l. quasitum, n. 3. Neguz. d. nu. 28.) Item: qui depositum repetunt à debitore consumtum: ubi distinguendum, an permittente eo, qui deposuit, sive ab initio, sive ex intervallo consumserit, an inscio vel invito: an ultras acceperit, necnè: vide Strach. sr. de decoct. p. ult. Molin. sr. de usur. q. 83. per tot. In teris Saxon. quoad totum prælationis negotium attenditur Nov. constit. Elect. August. p. 1. c. 28. de qua vid. Dan. Moller. lib. 1. semestr. c. 25. & seqq. Reinh. p. 4. diff. 58. unde patet hypothecas expressas primò, deinde tacitas, & in his arresta ratione ordinis attendi, iisque totum solvi, in quantum bona debitoris sufficiunt, ita ut præcedens quisque creditor non teneatur pati deminutionem debiti, nisi id sponte faciat: chirographarii verò id, quod post soluta debita realia superest, pro ratis portionibus inter se dividunt.

DISPUTATIO XXV.

De Interdictis.

Respondente M. Bartholdo Schorey Hirsfeldensi.

T H E S I S I.

INTERDICTA a hodie b sunt extraordinariæ in factum actiones: que competunt de rebus tum divinis d, tum humanis. Hæc rursus vel publicæ e sunt, vel privata. Privata potissimum f rei familiaris causa dantur: & sunt possessionis adipsicendæ, retinendæ, recuperandæ. Adipsicendæ possessionis est I. quorum bonorum, competens bonorum possessori g adversus quemvis detentatorem h, universale i, restitutorium k: eiq; affine est remedium l. ult. C. de edict. D. Hadr. roll. quo heres testamentum l prima fronte nec ruptum nec cancellatum producens à competente iudice m in possessionem hereditatis mittitur n.

a) ab interdicendo sic dicta propriè, arg. l. 1. de sum. publ. Coras. ad l. quoties, de servit. n. 2. P. ab Ar. Band. Cest. in not. Inst. hic, n. 2. Cic. 7. Verrin. Wes. par. hic, n. 3. per longum. Diff. Sncid. ad rubr. Inst. hic, n. 25. Duver. hic pr. Alc. in l. 178. de V. S. per §. 1. in fi. Inst. hic. quod inter duos dicantur: aliter Cuj. par. D. & C. hic. quod interrim dicantur, dum de proprietate judicatum sit, arg. l. 3. §. 5. de lib. exh. Ita & Don. ad rub. C. hic, n. 3. b) olim

erant

erant formulę & conceptiones verborum, quibus prætor in possessionum vel q. controverſiſ aut jubebat aliquid fieri, aut prohibebat, *pr. Inst. hic.* c) quę ſublata ſolemnitate verborum effectu à veteribus illis formis penę nihil differunt, *arg. rubr. D. hic. Sneider. d. loc. Zaf. ad rub. hic. n. 3. §. ult. Inst. l. ult. C. hic. (Diff. gl. in rub. hic. in fi.)* Actiones verò intellige reales: quia ſunt de poſſeſſione, quę in re conſideratur: *Weſ. par. hic. nu. 7. ibi.* & hoc eſt: quo loco eleganter interpretatur *l. 1. §. pen. hic. aliter Don. in d. rub. n. 9. adde Vult. 2. meth. 21. n. 16. arg. l. 1. §. 2. de conſt. princ. l. 8. §. 3. de lib. leg. &c. Diff. vulgò Dd. qui ambiguitate vocis (perſonalia) decepti ſtatuant, interdicta eſſe actiones perſonales, in rem tamen ſcriptas.* d) *ut t. s. de mort. infer. de quo Cic. 2. de L. L. Forn. 1. ſelect. 9. item t. s. ne quid in loc. ſacr. fiat, de quo vide Old. 2. claſſ. a. d. 9.* e) *l. 1. pr. l. 2. §. 1. verſ. hominum, hic.* velut, ut flumine publico, itinere, alioq; loco publico uti liceat, & ne quid in hiſ fiat, quo uſus ille impediatur, vel deterior reddatur, *vide à t. 7. uſq; ad 15. lib. 43. Dig.* f) alia enim ab hiſ ſunt, quę dantur tuendi ſui juris gratia, *t. s. de lib. exh. t. s. de tab. exh.* (quod interdictum & poſt annum datur, *l. 1. §. pen. eod. Duar. ibid. Rob. 2. recept. 39. & 2. anim. 24. Diſſen. Cujac. ad Paul. 4. ſent. 7. §. 6. & 16. obſ. 28.*) vel officii ſui tuendi cauſa, *t. s. de hom. lib. exhib. vide Cuj. 19. obſer. 17.* An verò præter illa tria genera interdictorum quę rei familiaris cauſa dantur, eſt quartum, confirmandæ ſcilicet poſſeſſionis? Nego, *arg. l. 72. de proc. ubi qui conſervat retinet rectè, Men. in pralud. retin. poſſ. n. 11. & ſeqq. & alii ibid. alleg. (Diff. Bald. in c. 1. in fin. de proh. ſend. al. pr. Frid. argu. l. 3. §. 13. de Carb. ed.)* Illud addo, retinendæ poſſeſſionis interdicta ſui natura & origine eſſe duplicia: cætera ab accidenti talia poſſe fieri, *arg. l. 1. §. 1. de Salvo. l. 2. pr. & §. ſi. hic, §. tertia, 7. Inst. hic. A. Fab. 2. conj. 18. Diff. Cuj. 4. obſ. 11.* g) tam editali quàm decretali, *Men. ad ip. rem. 1. q. 1. n. 9. & ſeqq. Diff. Bal. in l. 1. hic, n. 1. Rip. in l. 1. hic, nu. 1. Zuch. ad rub. C. qui admitt. nu. 103.* etiam heredi ex teſtamento, ſi hereditatem, ſeu bon. poſſeſſionem coram magiſtratu agnoverit, *Don. ad rub. C. hic. n. 3. Vult. 2. meth. 21. n. 41. Diſſ. Dd. vulgò,* qui hoc caſu utile tantum largiuntur: aliter *Cuj. par. C. & Goth. ad d. l. 1. hic.* qui omninò negant, etiam in quota bonorum inſtituto, *arg. l. 13. C. de her. inſt. Men. d. rem. 1. n. 39.* etiam per ſubſequentes matrimonium legitimato, *Menoch. d. lo. n. 42. vide Alc. conſil. 389. nu. 3.* agenti tamen exceptio dominii objici poteſt, ſi modò in continenti probari poſſit, *Menoch. d. loc. n. 102. nec obſtat l. fin. C. hic. vide Cuj. par. C. ibi. Caſ. Contard. ad l. un. C. ſi de mom. poſſ. app. lim. 12. n. 5. Maſc. 2. concl. 687. n. 7. & 8. Diff. Weſ. hic. n. 7.* h) *l. 1. pr. hic, l. 2. C. eod.* etſi dolo aut culpa poſſidere deſiit, *d. l. 1. arg. l. 63. de R. I. (quo caſu etiam directæ eſt actio, arg. d. l. 1. l. 68. in fin. pro ſec. Diff. Menoch. d. loc. n. 66.)* etſi pro poſſeſſore vel herede uſucepit, *l. 1. verſ. ſi nihil uſucaptum eſſet. ſc. ab eo in quem alienaſti, hic. Don. d. loc. n. 6. & ſeqq. Diff. Menoch. d. loc. num. 53. & ſeqq. poſt Dd. vulgò.* i) in quod omnia veniunt, etiam ſi res ſingulares à defuncto poſſeſſæ, *l. 29. de ſurt. Menoch. d. loc. n. 82. Don. in d. rub. n. 10. Diff. gl. ibid.* etiam jura incorporalia, *arg. l. 1. §. 4. junct. l. 3. §. 13. 14. de vi arm. l. 8. §. 5. ſi ſerv. vind. l. 2. hic, ibiq; Rip. Menoch. d. loc. n. 83. Caſt. in l. ult. C. de ed. D. Hadr. Zuch. ibid. communem dicis n. 362. (Diff. Alex. ibid. n. 25. gloſſ. Bart. in d. l. 2. Sneider. ad ſ. ſequens. Inst. hic, n. 31.)* etiam annuę præſtationes reales, *Rip. ad d. l. 2. n. 3. Menoch. d. loc. n. 86. & recap. rem. 1. n. 87. Diff. alleg. ibid.* k) *l. 1. §. 1. hic, §. 1. Inst. de interd. abuſivè ita dictum, arg. l. 94. de V. S. Weſ. par. de interd. n. 4.* l) non igitur datur ſuccedenti ab inteſtato, *Menoch. ad ip. rem. 4. n. 64. & vulgò Dd. Diff. Fulg. in l. 9. C. ad l. Corn. de falſ. notab. 1.)* at bene fideicommiſſario univerſali, ſive fideicommiſſum teſtamento relictum ſit, ſive codicillis, *Bald. hic, n. 36. Alex. n. 7. Dec. n. 26. Zuch. nu. 107. Men. d. rem. 4. nu. 192. (Diff. Cyn. Ang. Fulgoſ. & c. ibid.)* ſi nec re nec verbo reſtitutorio ſit facta,

fit facta, *Alex. d. n. 7. Bart. ibid. n. 9. l. as. n. 8. Dec. n. 24. Menoch. d. loc. 166. (Diff. Zuch. n. 199.)* si verbo tantum restitutio facta est, utile adhuc dabitur, *Dec. hic. n. 25. Menoch. d. loc. n. 181. Diff. Dyn. Salic. ibid. dubitas Seb. Sapia ibid. n. 73.)* Datur & substituto, *arg. l. 41. §. ult. de vulg. arg. pr. Inst. eod. l. 170. de V. S. patri, cum filius institutus est, Menoch. d. rem. 4. n. 272. (Diff. Ang. ad §. substituitur. Inst. d. tit. nu. 1.)* fisco, cum hereditatem ab indigno aufert, *Menoch. d. loc. n. 299.* m) si quidem de actuali missione agatur, is sub quo bona sita sunt: si verò tantum de pronuntiatione missionis, tum is qui jurisdictioni ratione domicilii præest, *arg. l. 1. C. ubi de her. ag. junct. l. 2. C. de inter. l. 12. §. 1. de bon. aus. jud. poss. l. 15. §. 1. de re jud. Cujac. §. obs. 19. Menoch. d. loc. nu. 402. gl. in d. l. ult. Bart. ibid. nu. 13. n) d. l. ult.*

II.

Quod legatorum datur omni heredi a adversus omnem legatarium b, ut rem propria autoritate occupatam restituat, aut in id quod interest condemnetur c. 3. *Salvianum d interdictum* datur locatori e adversus colonum f ad possessionem rerum pignori obligatarum g adquirendam h.

a) l. 1. pr. l. un. C. hic. *Wesf. par. n. 6. Menoch. ad ip. rem. 2. n. 11. propter rationem d. l. 1. §. 2. versetenim. Wesf. hic. n. 3.* Diff. vulgò Dd. qui tantum in causa numerant Falcidie detractionem, unde amplius inferunt, ubi Falcidie locus non est, ibi cessare hoc interdictum, *vide Cuj. par. D. & C. Menoch. d. rem. 2. n. 111. & posse eo casu à legatario exceptionem domini objici: commune ait Rip. in d. l. 1. b. n. 24 sequitur Men. d. rem. n. 11.* quod utrumq; ex principio lubrico extractum videtur. Finge enim Falcidie quidem locum non esse, legatarium tamen ex hereditate ete alieno gravata legatum nolente herede occupasse, *Zaf. l. 1. pr. hic.* b) vel fidecommissarium, vel bonorum successores, *l. 1. §. 13. ubi Goth. hic. l. 7. de vi arm. Rav. 3. var. 4. Rip. in l. 1. hic. n. 5. 6. Menoch. d. loc. n. 11. & aliquot seqq. etiam contra eum, qui officio judicis possessionem consecutus est, l. 5. 17. us in poss. leg. l. 1. §. 9. hic. Alc. resp. 492. n. 39. (Diff. Menoch. d. rem. 2. n. 82. pr. l. 1. C. comm. de leg. cujus veram interpretationem tradit Cuj. par. ibid. & ad Novell. 39. confer l. ult. §. 2. C. eod. Paul. 4. sent. 1. vers. rem fideicommissam, & Novell. 39. vers. ex inopia, &c.)* An contra donatarium mortis causa? Ita putant Meno. d. rem. 2. n. 50. *VVesf. hic. n. 6 per l. 1. §. 5. hic, dixi sup. diff. 19. th. ult. lit. B.* nec contra eum, apud quem res legata sine vitio reperitur tempore mortis testatoris, *Men. d. rem. n. 57. vide l. 26. ad l. Falc. Cujac. 8. obs. 2.* c) l. 1. §. 2. nisi non satisfdatum sit ab herede idoneè, *d. l. 1. §. 16. 17. hic.* d) quod non à Salvio Juliano nominatum vel introductum, ut putant Baro, Menoch. *Wesf. Cuj. & alii, cum idem ille Julianus in hoc edictum commentatus sit, ut apparet ex l. 1. & 2. hic. & alii plures Salvii fuerint, teste ipse Juliano in l. 6. de leg. prast. Ferd. Mendoz. 2. diff. jur. civ. 4. n. 27. Tessa. decif. 176. princ.* e) & quidem ex causa locationis tantum, *pulchrè Men. ad ip. rem. 3. n. 21. & seqq. Diff. Wesf. hic. n. 3. Cuj. ibi per l. 1. C. de prec. l. 1. §. 1. hic. vide & Cuj. §. obs. 24. & ad Paul. §. sens. 6. §. fin. Baro in §. adipiscenda 3. hic. & 6. manual. 33.* f) l. 1. ubi Dd. hic, *ibiq; Wesf. n. 3.* quin & utiliter conceditur adversus inquilinum, *Wesf. d. n. 3. Neguz. tr. de pign. p. 4. memb. 1. n. 5. Men. d. rem. 3. n. 51. Diff. Cyn. ind. 5. C. locat. qu. ult. Azo, Acc. Bellapers. ibi.* imò & adversus tertium possessorem causam à conductore habentem, *arg. l. 1. pr. hic. gl. & Dd. ib. l. 1. C. eod. Cuj. §. obs. 24. Neg. d. tr. p. 2. memb. 4. n. 133. Men. d. loc. n. 55. & seqq. Tessa. decif. 176. n. 2. Diff. Hor. in §. 2. vers. interdictum quoq; Inst. de inter. Interdictò verò datur etiam adversus colonum parvarium, quia & is colonus est, Bald. in d. l. 5. C. locat. num. 6. gl. in §. item Servianna, verb. quis. Inst. de*

act. ubi Ang. n. 13. Zas. n. 14. ubi communem dicunt, Menoch. d. rem. n. 83. Et seqq. (Diff. relati à Jas. in d. §. nu. 55.) item adversus eum qui specie aliqua promissa, puta 10. modis frumenti, agrum conduxit, arg. l. 5. pr. in qu. caus. pign. l. 5. §. 4. de prae. verb. Menoch. d. loc. n. 88. Neg. d. p. 2. memb. 4. n. 138. vers. tertio amplia. (Diff. Spec. tit. de locas. §. posset quam. Ferrer. in l. 4. de pact.) non verò datur contra colonum coloni, l. 24. §. 1. locat. Conn. 4. comm. 16. n. 7. Charond. 3. versim. 15. Menoch. d. loc. n. 99. Rom. sing. 391. arg. l. 11. §. 5. de pign. act. adde Fort. Garz. in d. l. 4. de pact. nu. 20. (Diff. vulgò Dd.) etsi utile interdictum datur adversus inquilinum inquilini: ratio diversitatis sumitur ex d. l. 24. §. 1. loc. d. l. 11. §. 5. de pign. act. arg. l. 2. 3. Et seqq. in qu. caus. pign. l. ult. C. eod. Zas. in d. §. item, num. 17. Neg. d. loc. num. 155. Conn. d. c. 16. Menoch. d. loc. n. 96. Diff. videtur Rom. sing. 386. Jas. in d. l. 4. num. 1. vers. limita. g) itaq; etiam datur adversus minorem, cum bona ejus pro pensione prædii obligentur, arg. d. 101. de V. O. dixi sup. disp. 1. th. 4. lit. C. Diff. latè Menoch. d. rem. 3. nu. 66. 81. Et seqq. Item, hinc intelligitur Salvianum interdictum pinguis esse actione hypothecaria, cum in illo sufficiat probare possessionem debitoris, juxta communem Dd. sententiam, sive agatur directè contra debitorem, sive utiliter contra tertium; & sic judicati refert Tellaure. decis. 175. n. 2. in fin. h) modò res investæ sint, ut ibi mancant, l. 32. in fin. de pign. l. 7. §. 1. in qu. caus. pign. quod & in mercibus verum, si inquilinus sit mercator, Zas. in d. §. nu. 20. Gomez. ibid. n. 23. sup. p. 1. disp. 29. th. 4. lit. H. arg. l. 34. pr. de pign. unde rectè explicat Menoch. d. rem. nu. 125. Et seqq. Conn. d. c. 16. nu. 8. (Diff. Bald. in d. l. 5. C. locat. Neg. d. p. 2. memb. 4. n. 153.) imò amplius, etsi locator prospexit sibi specialiter de obligatione certarum rerum, tamen, si postea in conductum prædium illatæ etiam sint res aliæ, hoc interdictum dabitur, Bald. in d. l. 5. n. 13. Menoch. d. loc. nu. 154. Neg. d. loc. nu. 138. (Diff. Cyn. Et Salic. in d. l. 5.) Non tamen dabitur rerum alienarum nomine, nisi veri domini dolus accesserit, Bald. in d. l. 5. n. 10. Menoch. d. loc. n. 108. (Diff. Alex. in d. l. 4. pr. Jas. in d. §. item, Et alii.) sicut nec pro possessione instrumentorum, quibus debitorum nomina continentur, Neg. d. memb. 4. nu. 153. Cyn. Salic. in d. l. 5. Menoch. d. loc. n. 142. Diff. Zas. in d. §. n. 19.

III.

Retinendæ possessionis præcipua sunt interdicta: *I. Uti possideris & Utrubi*, quorum hoc ad res mobiles, illud ad immobiles pertinet *b*, & quæ directè *c* dantur legitimè *d* possidenti *e*, adversus quovis modo *f* turbantem, quod minus quis quietè possessione sua uti possit *g*, utrumq; duplex *b* & prohibitorium: & quia duplex, ideò utriq; parti incumbit probatio *k*, aliter tamen jure Can. quàm civili *l*.

a) ad quæ non rectè refertur interdictum: Ne vis fiat ei, &c. (quia missio ex primo decreto fit rei tantùm servandæ causa, nec possessionem tribuit: vide sup. disp. 24. th. 2.) l. 1. §. 1. l. 3. d. e. Bart. in d. l. 3. pr. ibid. Zas. num. 3. est quippe generalius, Baro 6. manual. 4. Cyn. Wes. par. d. t. Diff. post multos à se allegatos Menoch. retin. rem. 1. n. 4. Datur autem illud interdictum missis in possessionem à Prætorè, l. 1. §. 2. adversus quemcunq; etiam domini, qui dolo aut lata culpa, Zas. in d. l. 1. num. 6. Baro d. loc. (Diff. gloss. in d. l. 1. §. 4. d. tit.) in possessione rei servandæ causa eum esse prohibuerit, d. 101. tit. & datur in id, quânti ea res est, ob quam in possessionem missi sunt, d. l. 1. in fin. pr. Et §. 3. hic. Wes. hic, n. 6. Et ex d. §. 5. rectè colligitur actionem in factum, quæ ex hoc interdicto datur, mixtam esse, hoc est, partim pœnæ, partim rei persecutoriam. Ant.

Fab. 4.

Fab. 4. conj. 19. (Diff. Cuj. 12. obf. 23. vide & Hor. 5. obf. 29.) unde amplius fequitur, fi is qui creditorem in poffeffionem rei fervandæ caufa miffum non admittit, creditori præfiterit, quanti ejus interfuit, debitorem liberati, l. 1. §. 5. de re jud. Fab. d. c. 19. Diff. Cuj. d. obf. 23. adde Duar. Goth. ad d. §. 1. b) quæ quantum poffeffionem attinet, æquata funt, l. 1. ut rub. §. 4. Inft. de interd. Menoch. reus. rem. 2. nu. 3. (Diff. Cujac. par. C. eod. aliter Baro ad d. §. 4. & 6. man. 17.) Utrubi, hoc eft, utro in loco, Cuj. 5. obf. 22. Menoch. d. loc. nu. 7. (Diff. Acc. Sali. & alii in d. l. un. & ad rubr. C. uti poffid.) nam & mobilium propriè eft poffeffio, vide fup. diff. 21. th. 2. lit. B. c) utiliter & per interpretationem dari etiam ratione jurium & rerum incorporalium dicam th. feq. d) fuo non alieno nomine, Cujac. par. C. Baro ad loc. five naturaliter, five civiliter, modò non vitiofè, hoc eft, nec vi, nec clam, nec precariò, l. 1. pr. §. 1. l. fin. ibiq. gloss. verb. alter poffeffionem. hic. gloss. in l. un. verb. uti poffidetur, pr. C. eod. & quidem ab adverfario, d. l. 1. §. fin. & l. feq. hic. Wef. ibid. nu. 5. Menoch. reus. rem. 3. num. 18. & feqq. Vergin de Boccat. tr. de interd. hoc tit. e) non igitur datur nudo decentatori, arg. l. 3. §. 8. hic, l. 1. §. 9. de vi arm. gloss. in l. 1. §. quoties, de iur. act. priv. Menoch. d. rem. 3. n. 46. Diff. Ioan. Fab. ad d. §. 4. Inft. hic. Innoc. in c. contingit, de dol. & cont. f) Wef. hic, nu. 5. etiam fi id fieret judicialiter, cum nimirum quis afferit, fe folum poffefforem effe, arg. l. 1. §. 3. in fi. hic. Aff. decif. 394. arg. l. ult. C. quib. ad lib. procl. Diff. Abb. in c. audita, de ref. fpol. n. 8. etiam adverfus turbantem verbis, modò per eam turbationem vel diffamationem poffidentis poffeffio impediatur, arg. l. 1. de vi arm. Busr. Abb. in d. c. audita. Menoch. d. rem. 3. n. 292. confer Wef. hic. n. 5. aliàs qui minuitur tantùm fe turbaturum, is potius injuriarum actione teneatur, arg. l. 13. in fi. de injur. l. 25. de act. emt. c. 24. de elect. Snesd. ad d. §. 4. Inft. de interd. n. 21. g) quod variis modis contingit, quos ad 18 capita referre conatus eft Rebuff. ad conf. Gall. tom. 3. tit. de mater. poffeff. art. 1. gloss. 2. refert prolixè & explicat Menoch. d. rem. 3. nu. 467. & plurimum feqq. h) l. 3. §. 1. hic, fup. th. 1. lit. F. quia hi quibus competit & actores & rei funt, Old. cl. 2. ad. 4. n. 8. licet potius actor fit, qui prius provocavit, l. 13. de jud. Azo in fumm. C. de interd. i) licet omnia retinendæ: concluditur igitur in libello hujus interdicti, ut reus à turbatione præfenti cefferet, l. 1. l. 3. §. ult. hic. quibus additur, ut damna ablata & interefle reftituat: ne in futurum turbet: quæ de jure defendi poffunt, vide Donel. ad tit. C. uti poffid. nu. 20. Menoch. laicè d. rem. 3. n. 811. & feqq. Quod verò addi in fuper folet fatisfactio de non offendendo, jure non fancitum puto. k) poffeffionis videlicet ex parte producentis (quæ quomodo probetur, vide fup. diff. 21. th. 6. adde Menoch. d. rem. 3. num. 560.) & turbationis ex parte adverfarii, Wef. d. num. 5. Menoch. d. loc. nu. 556. l) jure quidem civili vincit, qui tempore turbationis illatæ & litis conteftatæ poffedit, §. 4. verf. quorum. Inft. de interd. Menoch. d. rem. num. 714. & feqq. ubi fuo more multos cafus eleganter diftinguit. Cachet. decif. Peitem. 43. per tot. jure verò Can. fufficit probatio poffeffionis antiquioris, i. e. licet, de probat. Wef. d. n. 5. Menoch. d. loc. Mascar. vol. 3. concl. 1193. per tot. Cachet. decif. 55. per tot. Quid fi æqualiter probaverint? tum is præferetur, qui titulum fuæ poffeffionis docebit, Bart. in l. 3. pr. hic. Menoch. d. rem. 3. n. 733. Diff. Ioan. Fab. in d. §. 4. Inft. de interd. n. 37. Quid fi etiam quoad titulum pares funt omnino probationes, ut probabiliter judex ignorare poffit, pro quo fententiam ferre debeat? eum qui tempore fententiæ poffideret præferendum putarem, d. §. 4. verf. commodum. Inft. de interd. l. 2. C. de probat. l. 91. §. 3. de V. O. Snesd. ad d. §. 4. nu. 88. & feqq. vide Wef. hic. n. 6. De jure Saxoni. qui majori numero refium gaudet, ille vincit: fi & eatenus probationes pares funt, forè res dividitur, prævio tamen actoris & rei juramento. Landrecht lib. 3. art. 21. Reinb. p.

4 diff. 5. Diff. variè Dd. quorum novem opiniones recenset Menoch. d. loc. num. 739. & multu seqq. ipse tandem ad Principem sive Superiorem recurrendum censet, ibid. num. 775. & seqq. vide & Don. ad l. un. C. uti possid. n. 22. 23. & Tossaur. decis. 206. per totum.

IV.

Utiliter datur interdictum Uti possidetis etiam ei qui in quasi possessione *a* rerum incorporalium *b* turbatur. Objici autem agentibus hoc interdicto possunt variæ exceptiones *c*: non tamen locum habet regulariter exceptio dominii *d*. Sententia hujus interdicti, qua turbatori perpetuum silentium imponitur, definitiva est *e*. Huc pertinet hodie in Imperio Rom. constitutio litigiosa possessionis *f*. Ad retinendam porro possessionem vel quasi referuntur etiam interdicta, de superficiebus *g*: de itinere actuumq; privato *h*: de aqua quotidiana & estiva *i*: de fonte *k*: & alia.

a) ut usufructuario, qui verè non possidet, sed quasi, hoc est, juris sui tuendi causa, confer diff. 21. th. 4. lit. G. gl. l. v. pr. hic. (Diff. Menoch. d. rem. 3. n. 70. & seqq. & cum eo vulgò Dd. qui directum dari affirmant, per l. ult. hic.) modò suo nomine quod possideat, non alieno, Berol. 1. conf. 56. n. 39. ut emphyteutæ, Bart. in l. un. C. hic, n. 8. ut vasallo, gl. ult. in d. l. un. Jo. Fab. Plar. in d. §. 4. Inst. de interdict. quod & in vasallo vasalli procedere statuunt Bart. in d. l. un. n. 10. Menoch. d. rem. 3. nu. 83. non etiam colonò, inquilino, creditori, aliusq; custodiæ causâ in possessionem missis, l. 3. §. 8. hic, l. fin. de vi arm. sicut nec heredi, cum defunctus in sua possessione turbatus tuit, Seb. Med. tr. amiss. poss. n. 226. per notata d. diff. 21. th. 6. nisi statutum sit de possessione ipso jure in heredem continuanda, vel dolus commissus, vel his cæpta, vel turbatio jacentis hereditate facta, Menoch. d. rem. 3. n. 59 & seqq. An sequestro dabitur? non nisi voluntate partium in eum translata sit possessio, vide d. diff. 21. th. 4. lit. F. atq; ita accipio, quod post Coraf. 3. mis. 2. n. 15. Zaf. 2. p. antin. n. 4. tradit Menoch. d. rem. 3. n. 39. Illud non dubito, misso in possessionem ex secundo decreto, si turbetur, dari hoc interdictum etiam directò, arg. l. 3. §. ult. de acqu. poss. & per notata sup. diff. 24. th. 3. lit. G. vide Menoch. d. loc. nu. 164. & seqq. ubi variè extendit & restringit.

b) ita datur domino castri & servitiis præstandis turbatur, idq; indistinctè, sive de adscriptitiis glebæ turbantibus, sive de aliis proponatur: per notata sup. par. 1. diff. 2. th. 2. lit. D. (Dissent. post Bart. Solic. & c. Menoch. d. rem. num. 115. qui priori casu directum concedunt.) Datur etiam subditis vasallis adversus dominum ipsos in quasi possessione libertatis turbantem, Menoch. d. rem. num. 124. (Diff. Bald. in l. i. in fin. pr. C. comm. de man. Rebuff. d. tit. art. 5. gl. 1. num. 16. qui hoc casu tantum judicis officium tribuunt.) Illud omnibus placuit: dari possessori servitutis continuæ, gloss. in l. i. hic, arg. l. quoties, l. 2. de serv. Menoch. d. rem. num. 103. & seqq. (nam in discontinuis volunt recurri ad interdictum, de itinere actuumq; priv. Menoch. d. loc. Gothofr. ad l. 1. §. 6. lit. L. hic.) item cessionario juris incorporalis, latè Tiraq. tract. de retr. consang. §. 26. gloss. 3. num. 17. ubi plurimos ad hoc allegat. Dissent. Natta 2. consil. 398. & seq. Lauren. Sylv. consil. 55. vide latè Menoch. d. loc. num. 258. & seqq. c) ut præscriptionis annalis ex hoc interdicto: quatenus pertinet ad id, quod nostra interest, & ad pœnam ratione delinquentis, l. 1. pr. ibiq; gloss. verb. experiendi, hic. Azo in summ. num. 11. & 18. nam quatenus turbatio continua, durans, & perpetuè præsens est, catens ad possessionem

sessionem tuendam semper agi potest, *Bart. in l. 1. pr. num. 10. 11. hic. l. pen. de interd. l. 2. §. 1. ibi: multo tempore. qu. met. caus. Old. cl. 2. aff. 4. num. 9. Wesenb. hic. nu. 4. Cujac. §. obs. 2. o. d)* et si probationes ejus in contigenti offerantur, *Ant. Capyc. decis. 121. n. 30. Rebuff. d. r. art. 2. gl. 1. n. 2. & gl. 2. n. 25. magis commu. dicit Fab. in l. 12. §. 1. de adq. poss. n. 60. Bologn. n. 34. Alc. nu. 14. Coraf. 2. p. n. 66. Natta 2. conf. 419. nu. 1. Menoch. d. rem. n. 675. (Diff. plurimi alleg. ab eod. ibid. num. 673.)* nisi per sententiam latam in petitorio probari possit, *Rip. in d. l. 12. §. 1. nu. 97. Menoch. d. rem. nu. 685. Diffent. Bart. in d. l. 12. §. 1. n. 12. Bologn. nu. 34. c)* quod silentium reo turbanti, qui succubuit, imponi potest etiam a iudice non requiritur, *argu. l. 44. de rec. arb. Menoch. d. loc. num. 836. Diff. Rebuff. d. tit. art. 1. gloss. 2. in fin. & alii relati à Menoch. d. num.)* definitivam autem esse rectè probant *Bart. Bald. in l. sententiam. C. de sent. & interl. Menoch. d. loc. nu. 839. Bero. in c. licet causam, de probat. n. 68. (Diff. variè Dd. alleg. ibid.)* nisi incidenter tractaretur causa possessionis, *gloss. in Clem. 1. de seq. possess.* Imò appellari posse ab hujus interdicti sententia censuit *Bart. in l. 2. de app. rec. nec obstat l. un. C. si de mom. poss. nam id limitant ut appelletur, quoad effectum devolutivum, non etiam suspensivum executionis, Affl. decis. 269. Rebuff. d. r. art. 7. gloss. 1. nu. 18. de quo tamen vide Capyc. decis. 1. nu. 23. Menoch. recap. rem. 6. qu. 79.* f) *Ord. Cam. p. 2. tit. 21.* super qua mandata pœnalia decernuntur, quæ instar interdictorum censentur, *Geil. 1. obs. 4. vide de similibus remediis apud Hispanos & Gallos Covar. pract. qu. c. 17. Geil. 1. obs. 5. nu. 1. 2. 3. g)* superficies est pars terræ superior quæ oculis cernitur, *Vacun. 2. declar. 82.* quam qui habet, is est superficiarius, et quæ datur interdictum de possessione superficie, nec necesse habet ut probet causam justæ possessionis, *l. 1. §. 2. Baro 6. manual. 18. (Diffent. Bart. in d. §. 2. Menoch. retin. rem. 4. nu. 42.)* adde de hoc interdicto *Cujac. 17. observ. 2. h)* quod tantum pertinet ad servitutes rusticas, non urbanas, ne quidem utiliter, *l. 1. §. 1. verb. tantummodo, hic. Coraf. ad l. pen. de servit. nu. 17. Baro d. s. 18. Menoch. retin. rem. 5. n. 1. Diff. gl. & Bart. in d. l. 1. §. 1. Cæpl. tr. de serv. rust. c. 1. num. 33.* Ejus duo capita: primum datur ei qui hac servitute intra annum, non minus tamen quam 30. diebus b. f. jure servitutis, credens jure suo se uti vicino fundo, usus sit: *Capol. d. c. 1. num. 25. Menoch. d. rem. 5. n. 6. & seqq.* Quod autem crediderit se jure suo ivisse, id probabit aliquo jure vel ratione, quo ad id credendum fuerit motus, & quod tales actus fecerit, qui ostendant eum jure suo uti voluisse, *Bart. in l. 1. §. 2. hic. nu. 9. Capoll. d. c. 1. n. 17. Menoch. d. rem. 5. nu. 18. (Diff. Rebuff. d. loc. n. 186. qui juramento asserentis probari vult, gloss. in d. §. 2. quæ testibus probari vult servitutem constitutam ab eo, qui dominus credebatur.)* Scientiam autem & patientiam adversarii probare, qui hoc interdicto agit, non tenetur, *Bart. in d. §. 2. num. 10. Men. d. rem. 5. n. 32. (Diff. Innoc. in c. bona memoria, de elect.)* Secundum caput hujus interdicti competit ei, qui non vi, non clam, non precario ab alio se usum hoc anno esse, & jus reficiendi fuisse sibi probat, *l. 3. §. 11. 13. hic. Menoch. d. rem. n. 96. & seqq.* quem etiam loco tituli longam possessionis præscriptionem ostendere sufficit, *l. 5. §. 3. hic. Menoch. d. loc. n. 101.* i) cujus capita duo: unum de aqua æstiva, alterum de quotidiana, *l. 1. §. 3. hic. (Diffent. Capol. d. tr. art. c. 4. num. 102. Baro 6. manual. 20.* ubi tertium caput addunt, de qua ex castello.) utrumque de æquæductibus non impediendis datur ei qui jus habet ducendi aquam, atque ita de titulo constare debet, *l. 1. §. ult. hic. Menoch. rem. retin. 6. n. 10. & multis seqq.* k) quod datur ne ductus vel haustus aquæ ex fonte impediatur: & ne fontis resectio ac purgatio retardetur, *l. un. hic.* est autem servitus fontis nominata, *Capoll. tr. de serv. rust. c. 9. n. 2. Men. retin. rem. 8. n. 7. Diff. Acc. Castr. & alii in l. 1. §. 1. de serv. rust.* l) ut

util. finium interdictum de rivis, l. 1. §. 1. eod. de cuius requisitis Men. *retin. rem. 7. n. 23. Capoll. de serv. ruf. c. 4. w. 115. Old. cl. ff. 2. aff. 8. adde Cuj. 16. obs. 17.*

V.

Recuperandæ possessionis interdictum est, unde a vi b, quod qualicumque c possessori dejecto d conceditur, adversus eum qui deiecit, vel mandavit, vel ratum habuit e, ut dejectus ante omnia pristinam possessionem recuperet f, nec prius spoliatoribus respondere cogatur, quam plenariè restitutus sit g. Et quidem etiam directum hoc interdictum fructuario h, utile verò emphyteutæ i & vasallo contra tertium k competit.

a) unde apparet locum ei esse in immobilibus tantum, Menoch. *recup. rem. 1. n. 39. & l. 1. §. 6. de vi arm. l. 20. §. 4. quod vi aut clam. Paul. 5. sent. 4. §. 6. Quomodo differant, Unde vi, & de vi arm. vide Cujac. ib. & 6. obs. 4.*

b) quod interdictum maximè in odium spoliantis inventum, arg. l. 1. §. 3. ibi: ad solam, §. 43. hic. c. in literis, de rest. spol. Cl. un. de caus. poss. & prop. c. cult. de ord. cogn. Coras. 2. misc. 2. Menoch. d. rem. 1. nu. 33. & seqq. (Diff. variè Vd. quorum ibid. à n. 13. usq; ad 33. quatuor opiniones recenseret & examinaret.) idque hinc amplius cognoscitur, quòd in hoc interdicto quilibet etiam sine mandato agens, etiam servus admittatur, l. 1. C. si per vim, & c. item quòd in defectum aliarum probationum æstimatio rerum ablatarum iuramento spoliatorum probatur, taxatione tamen iudicis præcedente, l. si quando, C. h. ubi las. in pr. argu. c. fin. qua vi met. caus. ubi Pan. Myns. 4. obs. 12. in tantum, ut facultatem hanc jurandi etiam ad heredem spoliati transire sit verius, Bald. Castr. Alex. las. in l. §. 3. ne quis eum qui in ius voc. Lud. Rom. consil. 291. num. 5. ibiq; Hot. Mandos. in add.

c) l. 1. §. 3. etiam prædoni, d. l. 1. §. 30. hic. d. c. in literis, de rest. spol. Rip. in l. 12. §. 1. de adq. poss. num. 47. Coras. d. c. 2. num. 2. A. Gabr. lib. 5. s. de rest. spol. concl. 1. num. 4. etiam cum manifestus prædo spoliatus est ab eo quem constat dominum esse, Wes. hic. nu. 11 facit l. 14. §. 8. hic. l. 7. C. ad l. lul. de vi publ. Sneider. ad §. recuperanda. Inst. de interd. nu. 23. & seq. (Diff. laud. Men. d. rem. 1. n. 113. & seqq. A. Gab. d. loc.) Et tamen qui clam spoliatus est hoc interdictum rectè competere negatur, arg. l. 1. §. 1. hic. Men. d. rem. 1. nu. 138. & seqq. Diff. Bart. in l. 15. h. Zas. in d. l. 12. §. 1. n. 48. & vulgò Dd.

d) per vim expulsi vā, non compulsivā, l. 5. hic. l. 9. in fin. pr. quod met. caus. ubi Bart. Bald. in l. 3. princ. C. eod. Men. d. rem. 1. nu. 102. & seqq. ubi vide dissentientes.

e) l. 1. §. 12. hic. l. 4. hic. l. 52. de R. I. quin & heredi & cæteris successoribus datur, d. l. 1. §. 43. §. non autem, vers. sed heredibus. Inst. de perp. & temp. aet. non tamen, nisi possessionem ipsi quoque corporaliter apprehenderint. Crav. consil. 302. in fin. Rol. à Vall. 2. conf. 46. num. 32. Benintend. decif. 12. nu. 3. vers. & promissa. Toming. decif. 11. nu. 10. & seqq. multis allegatis à Menoch. 1. rem. recup. poss. nu. 393. (Diff. tamen ipse Mea. cum aliis multis relatis ibid. num. 397. quorum sententia admitti potest, si loquamur in terminis statuti, quo possessio defuncti in heredes nominatim continuatur, quam Dd. magis docendi causa, quam propriè civilissimam appellant) sed magis erit, ut hoc casu heredes adipiscendæ remedia usurpent, Benintend. d. loc. Porro datur hoc interdictum & contra heredem universalem in quantum ad eum pervenit, d. l. 1. §. ult. l. 3. §. 1. l. 9. hic. adversus singularem successorem non itidem, l. 7. 15. hic. ne quidem in subsidium, cum is qui occupavit, non est solvendo, argu. l. sancimus, C. de pœn. l. 155. de R. I. (Diff. gloss. Bart. & vulgò Dd. in d. l. 7. Coras. in d. l. 12. §. 1. nu. 114. in fin.

in fin. Rip. in c. sap. de rest. spol. n. 8. Men. d. rem. n. 154.) nisi in casu l. 4. §. 22. de usuc. jnnct. l. ult. C. hic. Men. d. rem. n. 153. Diff. gl. in d. l. 4. §. 22. vide & Cifner. ibid. f) l. 14. C. de agr. & cens. c. nullus. 2. q. 2. c. 1. 2. & r. t. de rest. spol. g) c. fin. de ord. cogn. Gesl. 2. obs. 75. n. 2. l. 38. §. 5. de usur. l. 1. §. 32. & seqq. hic. Rip. in d. l. 12. §. 1. n. 5. Plot. tr. de in lit. jur. §. 46. n. 1. adde Men. in pralud. recup. n. 4. & seq. (& quia ex dd. II. apparet etiam fructuum in restituendo haberi rationem, illud addo: fructus indistincte ex actoris non rei persona æstimandos videri, per jura alleg. p. 1. disp. 15. th. 11. lit. C.) In tantum autem requiritur restitutio, ut nec exceptio proprietatis sive domini, etiam in continenti offeratur probatio, admittatur, d. l. 1. C. si per vim ibi: si e nulla, & c. c. 1. ibiq. gloss. de rest. spol. Seb. Med. tr. de cons. poss. gloss. 2. p. 2. n. 119. vers. aut in conservando. Plot. d. §. 46. n. 1. Boer. decif. 138. n. 2. & seqq. B. Socin. reg. 164. Marf. sing. 11. & 199. Ph. Port. 2. concl. 44. Men. d. rem. n. 139. (Diff. alleg. ib.) nisi spoliatus consentiat, ut cognoscatur super exceptione proprietatis, c. 1. ibi: consentiente. de rest. spol. quin & tacite consensisse censetur, si exceptioni proprietatis nihil opposuerit, argum. l. 2. §. 1. de except. pr. Instit. de replic. Seb. Med. d. n. 119. & seq. Bart. in l. 7. C. ad l. l. de vi publ. An autem clandestinus possessor, qui clam ingressus est possessionem alicujus rei, agenti hoc interdicto recte objiciet exceptionem domini? Affirmat Ferret. d. l. 12. §. 1. n. 72. Dyn. in c. 71. de de R. l. in 6. Negat Rip. in d. l. 12. §. 1. n. 73. Bart. in l. 4. hic. Seb. Medic. d. loc. nu. 117. magis communiter Dd. ut refert Menoch. d. remed. l. n. 144. quod tum debum verum puto, si antequam spoliatus agat, conetur ad suam possessionem reverti, & spoliator eam prohibeat: nam aliàs clam spoliato non daretur interdictum, per nos sup. lit. C. in fin. Zas. in d. l. 12. §. 1. n. 49. Menoch. d. loc. nu. 149. h) l. 3. §. 13. & seqq. adde l. 1. §. 9. l. 9. §. 1. l. 10. hic. quia ex ipsis verbis edicti, non ex interpretatione id habet, dd. II. argum. l. 12. l. 49. pr. de adq. poss. Cujac. 9. obs. 33. in fin. Men. d. rem. n. 74. Diff. las. d. l. 12. pr. nu. 9. lo. Annib. ibid. nu. 153. i) etiam eo casu, quando ob non solum annuum canonem fundus in commissum incidisset: nam et si emphyteuta dicatur ipso jure privati, tamen non potest sola domini manu vel violentia de possessione dejici, adeoq; ante omnia restituendus est, Guid. Pap. decif. 107. Affl. decif. 97. in fin. Ios. Lud. decif. Peru. 17. nu. 4. Menoch. d. rem. num. 78. & seq. Diff. las. in l. 2. C. de jur. emph. num. 101. & varie Dd. ibid. allegat. k) Innoc. Abb. Felyn. Dec. in c. ceterum. de jud. Molin. in consuet. Paris. tit. 1. gloss. 4. nu. 35. Zas. epit. feud. p. 11. nu. 23. arg. l. 1. §. 43. hic. l. 2. de obseq. lib. l. 9. de susp. tut. jnnct. c. un. §. si vero vassalus de mil. vassalli qui cont. Men. d. rem. nu. 95. Diff. Bald. 2. conf. 322. lac. de S. Georg. in sua in vest. feud. verb. & dicti vassalli. col. 4. vers. sed ne procedamus. qui etiam contra dominum dari putant.

VI.

Adeo verò exosa est violenta possessionum occupatio a, ut præter interdicti hujus remedium etiam alia prodita sint quàm plurima b, in primis verò actio l. si quis in tantam. C. hic. c & saluberrimum remedium ex c. redintegranda. 3. q. 1. quod sine ulla personarum d & rerum e distinctione spoliato dari concludimus.

a) unde & criminaliter eo nomine ex l. Julia de vi publica & privata agi possit, in hujus actionis locum hodie in Imperio successit actio ex constitutione pacis publicæ, ex qua ii, qui alios per vim armatam coactis & coadunatis hominibus dolo malo possessione dejiciunt, incurrunt in pœnam violatæ pacis, quæ est ban-

num

num imperii, hoc est, proscriptio fortunarum & vitæ, vide den in Augsburg anno 1548. erneuerten Landfrieden / *sub tit.* die Peen der Friedbrecher. *adde inf. disp. 32. tb. 4. per tot.* b) de quibus latè Virg. de Boccat. Seb. Medic. in *tractatibus de possess. latissimè Menoch. tr. de recup. poss.* ubi septendecim, *Mar. in aur. spec. p. 4. dist. 7.* ubi viginti duo remedia enumerat. c) quod remedium & hodie usu frequentatur, & staturis passim explicatur, *Menoch. recup. rem. 9. num. 8.* (*Diff. Sarmient. 2. sele&. interpr. 13. num. 7.*) atque datur etiam contra mulierem, *Menoch. d. remed. 9. num. 9.* & seqq. etiam contra rusticum, *Rip. in c. sap. de restit. spol. nu. 90.* *Menoch. d. remed. n. 26.* (*Diff. Bart. hic. n. 6*) non tamen contra patrem vel patronum, *per notata th. priori in fin. Dissent. Alberic. Bald. Aug. hic. quos refellit Menoch. d. remed. nu. 54. & seqq.* d) quam sententiam crebriorem esse & in praxi servari fatetur *Menoch. d. remed. 15. n. 13.* *adde ejusdem resp. 1. in causa Finariensi, nu. 8.* (*Diff. alleg. ibid.*) datur enim generatim ei, qui de sua possessione cecidit. e) contra quemcunque possessorem, etiam bona fide, & cum titulo possidentem, *Geil. 2. obs. 7. nu. 10.* & seqq. *Myns. 3. obs. 85.* *Menoch. d. remed. 15. à nu. 80. usq. ad nu. 94.* *Benintend. decif. 33. n. 1.* *Cacher. decif. 93. per tot. Ios. Lud. decif. 59. num. 8.* *Diff. vulgè Dd. Kirchof. cent. 6. conclus. 96. multi relati à Decian. 3. conf. 52. nu. 25.* Sed quamdiu durat hoc remedium? alii centum annos durare volunt, *Fr. Viv. ver. spoliatus quando cunque. Eichard. in add. ad Villal. lit. C. n. 21.* alii triginta annis præscribi, *Benintend. dec. 10. in fin. Ios. Lud. decif. 59. n. 9.* vide *Menoch. eruditè aliquot casus distinguentem, d. remed. 15. n. 416. & multis seqq. quem sequor.*

DISPUTATIO XXVI.

De Exceptionibus.

Respondente Joanne Christophoro Adelman, Franco.

T H E S I S I.

EXCEPTIO a propriè definiti potest conditio b, quæ modò eximit Erem damnatione, modò minuit damnationem c: estq; vel perpetua sive peremptoria d, vel temporalis sive dilatoria e.

a) qua voce in genere sumta comprehenditur omnis omnino defensio. *per allegata Zang. tr. de exc. c. 3. num. 1.* est autem ab excipiendo dicta: ut enim cum ex regula detrahimus casus quosdam, excipere dicimus, sic etiam cum actioni propositæ non esse locum contendimus, *Myns. ad rub. Instit. hic. Diff. vulgè Dd. per l. 2. hic.* ubi Ulp. exceptionem potius describit, quàm vocabuli originem explicat, *vide Wesenb. par. hic. nu. 2. 3. & par. C. n. 2. Æm. Ferret. ad l. 1. de adq. poss.* ubi inter allusionem, descriptionem, & etymologiam distinguit. Eodem autem modo præscriptio dicitur *arg. tit. de exc. præscr. c. c. hic. l. 1. l. 23. l. pen. eod. Don. ad rub. C. eod. nu. 15.* *Zang. d. c. 3. n. 11. & 12. ibiq. allegat. quos omnino vide.* *Diff. Alc. in l. quinq. pedum. C. f. reg. vide sup. disp. 22. thes. 1.* Illud addo: exceptiones esse jurisgentium, non tantùm ea ratione qua sunt defensionæ, ut statuit Panorm. *ad rub. ext. hic. Alc. 1. parad. 21.* quo respectu quoque ad jus divinum earum originem non malè retulit *Spec. in proœm. sui oper. vers. sanè. & Ang. ad rub. hic. col. 5. vers. veniamus.* sed etiam quia actionem excludunt, *l. 2. hic.* at actio sive intentio origine jurisgentium. *Zaf. in l. 2. §. ex his. de orig. jur.* ergò & actio sive intentionis

reventionis depulſio. Diff. Bart. & vulgò Dd. in l. de juſt. & jur. unde tamen contrarium evinci rectius poteſt: nec obſtat l. 17. §. 3. commod. ubi actiones civiles nominantur: id enim ſit reſpectu juris civilis informantis, arg. l. 6. pr. de juſt. & jur. adde Coraſ. 2. miſc. 16.

b) propter veterem conceptionis formulam: per varios enim conditionis articulos exceptiones exprimebantur, vide pulchrè Cujac. §. obſ. 34. Mynſ. Inſt. hic. num. 3. Zang. d. c. 3. n. 9. in pr. quarum ulus eatenus quidem abrogatus, ut quibuſcunq; verbis, tam ſcripto quam ſine ſcripto hodie exceptio proponi queat, Ang. d. loc. nu. 22. Sneed. Inſt. hic. n. 8. Weſ. par. hic. num. 9. Bart. in l. 13. §. 10. de excuſt. per illum text. cujus tamen intellectus eſt longè alius, vide pulchrè Cujac. ibid. nam formularum rigor primum ſublatus eſt, l. 1. C. de form. impetr. ſubl. interim tamen natura eſt exceptionis, ut ad actionem ſemper habeat ſe ut conditio. Neq; etiam malè exceptio jus appellari poteſt, ſicut ipſa actio, pr. Inſt. de replic. Cujac. in l. 17. §. 2. de pact. ubi tamen fruſtra laborat in querenda differentiæ ratione, cur reliquæ obligationes conſenſu in ita contratio conſenſu ipſo jure tollantur: pignus non item: nam pignus contratio pacto, non per exceptionem, ſed ipſo jure tolli crediderim verius, vide ſup. diſp. 1. th. 7. l. 5. quib. mod. pign. ſolv. l. 2. C. de remiſſ. pign. c) l. 22. hic. Mynſ. ad rubr. Inſt. hic. num. 8.

Diff. vulgò Dd. per l. 2. hic, §. 1. Inſt. eod. Illud non nego, exceptionem latè acceptam deſiniri poſſe rei conventiſ defenſionem, ut voluit Vult. 2. Iuriſpr. 24. num. 1. arg. princ. Inſt. hic. quo modo excipere dicitur etiam is, qui ſimpliciter negat, Weſ. hic. num. 2. Sneed. Inſt. hic. num. 2. per l. 11. C. hic. unde ſequitur exceptionem facti nullam eſſe, arg. l. 19. de prob. Zaſ. in l. 1. n. 9. & ſeqq. hic. Cuj. in d. l. 17. §. 2. Diff. vulgò Dd. ad l. 9. de jurejur. d) quæ ſemper locum habent, nec evitari poſſunt, §. 9. Inſt. hic. l. 3. eo. Weſ. hic. n. 7. e) §. 10. Inſt. hic. d. l. 3. l. 2. §. fin. hic. quas exceptiones de actibus juris eſſe ait Ulp. in l. 29. §. quadam. mand. mixtas autem ſub peremptoriis comprehendere ex mente veterum JCorum verius eſt, arg. l. 2. & 3. hic. Lopez. 1. animadv. 28. num. 7. atq; hiſ etiam definitio ſupra poſita convenit: cum minui ſaltem tempore intelligitur id quod differ-

tur, arg. §. 33. verſ. tempore. Inſtit. de act. cum aliàs exceptionis definitio, quæ eſt in l. 2. hic. peremptoriis tantum conveniat, ut notat Caſ. Contard. ad l. diſſamari. c. 6. num. 6. poſt Iaſ. in l. 4. §. Cato. de V. O. num. 58. vide & Zang. d. c. 3. qui n. 10. ne quidem noſtram hanc definitionem ex l. 22. hic. deſumptam exceptionibus dilatoriis competere ſcribit, vel ſaltem dubitat: ideoq; alias aliorum definitiones generalioreſ aſſumit, ut Cujac. in par. hic. cui exceptio eſt allegatio reo competens: & Weſ. ad tit. C. hic. nu. 4. cui exceptio eſt defenſio, qua certis & juſtis ex cauſis auxilium reo tribuitur adverſus intentionem actoris, quo tamen effugio opus non eſt, niſi cum verbum exceptionis æqui-vocè & ἐν πλάτει accipitur.

II.

Dilatoriæ exceptiones vel proceſſum judicium, vel actionem ipſam concernunt a. Illæ deſumuntur ex perſona vel judicis, vel litigantium b. Ex perſona judicis deſumptæ faciunt ut aut prorſus judicium declinetur c, aut ſaltem differatur d.

a) l. fin. C. hic. 10. Bapt. Aſin. in prax. jud. §. 13. c. 1. num. 13. & ſeqq. Vult. 1. Iuriſpr. 24. Ionn. Zanger. ad §. 10. Inſt. hic. tit. de except. dilat. num. 1. b) Vult. d. lib. 2. c. 30. nu. 55.

c) qualis eſt l. exceptio in competentia, de qua par. 1. diſp. 12. th. II. & quot modis quis forum ſortitur, p. 1. diſp. 3. th. 8. latè Zanger. ad d. §. 10. except. dilat. 1. ex hac pri-

FFf vilegium

vilegium fori nominatur: cui renunciatur à quolibet, non tamen in præjudicium alterius potest, l. si quis in jus voc. l. 29. C. de pact. c. 12. de ser. comp. Geil. l. obf. 40. non tamen nuda conventionem extrajudiciali, ne quidem iure Canonico. Diff. Alex. in l. 11. de iur. n. 18. de exc. dilat. 1. nu. 37. II. exceptio præventionis, cum quis duos habet iudices non subordinatos: tum enim citatus ab uno in eadem causa non potest trahi ad alterum regulariter, arg. l. pen. de per. her. l. 7. de iud. c. proposuisti, de foro compet. vide Marant. disp. 6. n. 26. Geil. l. obf. 29. n. 5. Bald. in auth. sed novo iure, n. 9. C. de serv. fug. Vant. tr. de null. process. tr. de null. sent. ex def. iurisd. n. 162. & seq. cuius rei effectus & limitationes tradit Zang. ad d. §. 10. exc. dilat. 2. III. exceptio iudicis suspecti, Vult. d. c. 30. Geil. l. obf. 33. n. 5. & de iure Canon. quilibet iudex recitari potest etiam ordinarius, c. si quis, de ser. comp. c. suspicionis, de off. deleg. an & iure civili? Ita puto per l. 12. C. de iud. Zas. in l. 9. C. eod. contra plerosq. vide p. 1. disp. 12. th. 11. in fir. Huc pertinent & exceptiones quæ iudici propter alium defectum obijciuntur, de quibus d. disp. 12. inter quas & infamia, l. 2. ibiq. gl. C. de dign. lib. 12. l. 1. C. de infam. lib. 10. c. infamis, 3. q. 7. Spec. de iud. deleg. §. 8. vers. sed nu. quid infamis, num. 2. Vant. d. s. n. 60. Zang. ad d. §. 10. exc. dilat. 3. nu. 27. qui tamen si à Principe ex certa scientia datus sit, exceptio contra eum non admittitur. Vant. d. loc. nu. 52. & seqq. la. in l. 10. de iurisd. n. 4. vide d. disp. 12. th. 11. lit. D. An verò infamis excusare se poterit, ne unus iudicandi suscipere cogatur? Nego, arg. d. l. 1. C. de infam. juncta l. 18 §. 14. de mun. & hon. arg. l. 1. de vac. mun. Innoc. in c. super. 20. de reser. nu. 6. arg. l. 18. in fin. de iurej. l. 30. C. de transact. Diff. Bar. Cast. & alii in l. 12. §. 2. de iud. aliter Ang. distinguit ibid. Zang. de exc. dilat. 3. num. 34. & seq. Adde de his omnibus Nep. de Montal. tr. hic, c. de except. contr. iud. l. 10. de Deo, tr. cautelar. c. 7. lo. Monach. in iur. defen. nu. 13. d) cuiusmodi sunt I. exceptio loci non ruti, clem. pastoralis. §. notorium, de re iud. c. 47. de appell. c. 35. de off. deleg. non tamen proponi potest nisi ab eo qui mandatum habet, vel de rato cavet: arg. l. 1. pr. de procur. Diff. alleg. ab A. Gabr. 2. comm. opin. tit. de except. concl. 3. nu. 3. & seqq. Zang. ad d. §. 10. in exc. dilat. 4. nu. 5.) & salvo conductu impetrato expirat, c. accedens, 4. ut lit. non contest. latè Coler. tr. de process. execut. p. 4. c. 1. num. 170. & seqq. Zang. d. loc. num. 7. Illud rectè docet Menoch. 2. arb. jud. cent. 4. cas. 336. nu. 11. & 12. in salvo conductu inesse non tantum veniendi, sed & recedendi concessionem: contra quosdam. II. exceptio termini angusti, auth. offeratur. C. de lit. contest. juncta Novel. 53. c. 3. c. inducia, 3. q. 3. Menoch. 1. arb. jud. 52. Vant. d. tr. tit. de null. ex defect. cit. nu. 67. adde p. 1. disp. 5. th. 10. & 11. III. exceptio feriarum, r. 1. D. & C. de fer. vide d. disp. 5. th. 9. Illud hic addo: eam competere indistinctè omnibus, etiam qui ipsi in messibus & vindemiis non occupantur: arg. l. 1. pr. d. 1. Innoc. c. fin. eod. Spec. de fer. §. 1. n. 8. Wespar. eod. nu. 7. Diff. Bar. in l. 1. C. de agric. & cens. lib. 11.

III.

Ex personis litigantium desumtæ, aut personas principales, vel alieno nomine intervenientes concernunt. Ex personis principalibus interdum solum actorem *a*, quandoq. solum reum *b*, nonnunquam utrumq. *c* respiciunt. Ex personis intervenientibus competunt exceptiones si procurator absque mandato aut cum insufficienti compareat *d*: si personæ vel mandantis, quod constituendi jus non habuerit *e*: vel mandatarii, quod constitui non potuerit *f*, opponatur: aut deniq. si causa ejusmodi, quæ procuratorem non admittat *g*.

a) ut

a) ut exceptio contumaciæ, *Old. in Enchir. exc. pag. (mibi) 337. l. 17. §. 2. vers. Et si quidem. C. de jud. auth. qui semel. C. quom. & quand. jud. Nov. 112. c. 3. confer. Guil. l. obs. 59. n. 1. 4. §. 5. Plures hujus generis exceptiones vide apud Uber. de Bonacurs. in prax. jud. tit. quib. mod. suo nom. agent.* b) si nimirum sine venia in jus se vocari non potuisse excipiat, *t. t. D. & C. de in jus voc. Myns. 4. obs. 92. Menoch. 2. arb. jud. q. cent. 5. cas. ult. cujus exceptionis hodie non est magnus usus, Wesf. par. d. t. nu. 12. Zang. ad d. §. 10. c. de secund. gen. except. dilat. nu. 26. quod satis patet ex iis quæ dicta sunt sup. p. 1. disp. 4. th. 6. lit. D. & C. Item huc pertinet exceptio impediendi, modò & justum sit, & aliquo modo probetur, Bart. in l. 2. §. 3. si quis caus. & in l. 60. de rejud. ibidemq. Alex. nu. 8. add. Mascard. vol. 2. de prob. concl. 884 Zang. d. loc. num. 27. & seqq. H. Pistor. l. q. 3. Coler. d. tr. de process. exec. p. 1. c. 2. num. 12. & seqq.* c) cujusmodi est exceptio legitimacionis personarum, *tor. tit. C. qui leg. pers. stand. l. fin. pr. vers. necessitare. C. de bon. qua lib. l. 1. §. 3. de postul. c. 2. 8. de except. loam. Bapt. Assin. in prax. jud. §. 13. c. 1. nu. 14. Marant. p. 6. membr. 9. nu. 3. 20. de Deo lib. 3. cautel. c. 15. Ita minor absq. curatore litigans regulariter non obligatur, gloss. & vulgò Dd. in l. pen. C. si ad v. rem jud. Vant. d. tit. ex defect. inhabil. num. 29. vide sup. disp. 9.* d) l. 24. C. de proc. l. 65. junct. l. 1. d. tit. ibiq. Wesf. num. 6. l. 39. §. 3. de damn. inf. An verò sententia contra falsum procuratorem lata saltem contra ipsum executioni mandabitur? etsi communiter Dd. affirmant, *Spec. tit. de exec. sent. §. sequitur. vers. sed ponc. Bart. in l. de pupillo, §. fin. de oper. nov. nunc. Duar. ad l. 4. de rejud. Zas. ibid. nu. 5. & seqq. tamen an negari possit videbimus, arg. d. l. 24. C. de proc. l. 3. C. Theod. eod.* e) l. 11. C. de proc. l. 43. §. 1. d. e. vide p. 1. disp. 9. th. 5. f) l. 7. 12. 18. C. de proc. d. disp. 9. th. 9. & seqq. g) ubi difficilis questio occurrit: an absens in publicis judiciis per procuratorem defendi possit? distinguimus: si capitalia sint, & lis cum reo contestata, ut procuratori tum exceptio causæ obijci de jure nequeat, l. 33. §. 2. de proc. l. 3. C. de accusat. l. 12. C. de procur. arg. l. 9. de man. vind. l. 8. §. 2. qua vi met. junct. l. 6. §. 2. qui not. inf. l. 1. an per al. caus. appell. cum Vult. 1. discept. 11. Cujac. 20. obs. 20. (Diff. Wesf. par. de proc. n. 5. Wurmbf. 1. obs. tit. 5. obs. 10. Pac. cent. 2. ant. in q. 40. Gomez. 3. var. resol. 1. num. 12. & seqq. Mar. Socin. in c. veniens, de accusat. nu. 48. qui putant tum procuratorem intervenire, si pœna relegatione minor imponenda sit: aliter Rober. 2. sent. 3. quem sequitur Fachin. 1. contr. 26. vide latissimè Menoch. 1. arb. jud. q. 80. per discursum. aliter Clar. d. §. fin. q. 52.) si verò capitalia non sint, sive lite contestata, sive non, rectè absens per procuratorem defenditur, l. 33. §. 2. l. 5. de pœn. l. 1. de reg. rej. l. 13. C. ad l. Iul. de adult. Vult. d. c. 11. Clar. d. q. 35. vers. hinc est. (atq; ita videmus hodie etiam in Saxon. in actione injuriarum, cum ad recantationem, & insuper ad pœnam arbitriariam ex nova const. Augustip. 4. c. 42. agitur, procuratorem admitti: non tamen in illum, sed in principalem ferri sententiam, notat Dan. Moller. lib. 1. semestr. c. 24. Atq; idem in dicasterio Hassiaco observari memini.) Diff. Cujac. d. obs. 20. Vigel. in meth. consil. Carol. publ. jud. c. 2. q. 3. reg. 1. vide etiam Fr. Viv. 1. com. opin. verb. procuratorem. A. Gabr. 7. concl. 9. nu. 1. & 4. Cyn. in d. l. 3. C. de accus. Imol. in d. l. pen. §. ult. de pub. jud. Socin. in c. veniens, 15. de accusat. de remissivè Moller. d. lib. 1. c. 24. nu. 3. Fachin. 1. contr. 24. qui l. pen. §. ad crimen, de publ. jud. sumit pro regula: quòd nimirum causæ publicorum criminum per procuratorem agi nequeant, sive is agere, sive defendere reum velit: cui regulæ per l. 3. C. de accusat. & l. 33. §. 2. de procur. tanquam per exceptionem ex æquitate derogetur: quod tamen absens reus per procuratorem defendi possit, quoties damnari potest, quod latius examinatur lib. 1. exercit. nostratrum juru c. 7.

tra dies quindecim antelitem contestatam haberi vel absolvi non potuerit : quia enim coangustatio termino illius probatorii circa spoliū in odium spoliatoris introductus est (unde & de jure Saxon. observatur, *Nov. Elect. Ang. p. 1. c. 6.* cum tamen aliis terminus omnis probatorius de illo jure sit sex septimanarum, & trium dierum) idē iniquum esset lapsu illius temporis probationem spoliū excludi, *confer. c. 1. §. statuimus, c. ad decimas, de ressit. spol. in 6. c. cum dilectus, §. sed quoniam, de ord. cogn. c. episcopi, c. 3. q. 1. Dissent. var. d. d. Kling. d. loc. alleg.* h) *l. 3. hic, ubi notant Dd. arg. l. un. §. 7. C. de rei ux. act. arg. l. 8. §. de cond. indeb. junct. l. 2. §. 7. l. 3. §. 1. l. 40. pr. & §. 1. l. 43. eod. l. 66. de R. I. Diff. lo. glossogr. in d. l. 3.* i) ut exceptio sub & obreptionis, quæ mandatis opponitur, *l. 2. C. si contr. juv. vel util. publ. mandatis enim semper inest clausula : Si preces veritate nitantur, c. 2. de rescriptis, Geil. 1. obs. 14. adde c. 20. de sent. & re jud. Dissent. Bald. in d. l. 2. n. 3. Panor. in c. 31. de refer. n. 15. Zang. d. c. exc. 8.* qui hanc etiam exceptionem peremptoriam faciunt saltem aliquo respectu diverso. Item exceptio appellationis non devolutæ vel desertæ : de qua vide Geil. 1. obs. 137. *Mynf. 3. obs. 89. Zang. d. c. exc. 19. dicitur inf. disp. 33.* Item exceptio cautionis seu satisfactionis : de qua dictum p. 1. *disp. 5.*

V.

Peremptoriæ porro exceptiones vel à principio nascuntur, vel postea existunt *a.* Illæ nascuntur aut ex eo quod factum est, ut exceptio metus *b.* doli specialis *c.* erroris *d.* non numeratæ pecuniæ *e.* & similes : aut ex persona debitoris vel creditoris, ut exceptio SCti Macedoniani *f.* & Vellejani *g.*

a) *Don. in procm. C. ad h. t. n. 14. Zang. tr. hic, c. de exc. perempt. n. 1.* b) quæ datur adversus petentem id quod metu promissum est, *l. 7. C. quod met. caus.* quæ et si doli generalis exceptione contineatur, tamen est utilior : quia in rem scripta etiam tertio objici potest, *l. 4. §. pen. de dol. exc. adde l. 1. §. 8. C. de resc. vend. Don. ad §. actionum, Inst. de act. nu. 26. l. 14. §. 13. quod met. caus.* Unde infero, nec parenti vel patrono opponi eam possit, *arg. d. l. 4. §. 16. Diff. Ang. ad §. 1. Inst. hic, n. 37. Zang. ibid. num. 40.* Item ut dolus bonæ f. contractui causam dans eum vitiat, *per ea qua notantur p. 1. disp. 28. sb. 2.* idem facit metus, *Cuja. 3. nos. Merc. 3. Diff. Rob. 3. anim. 3. & 3. nos. ad Merc. 3.* c) in contractibus stricti juris, *l. 5. C. de inut. stipul. l. 36. de V. O. d. disp. 28. sb. 2. adde Geil. 1. obs. 77. n. 13. Zang. d. tr. de exc. dol. n. 10.* contractus enim bonæ fidei dolo metuve causatus ipso jure nullus est, hoc est, non opus est exceptionem doli aut metus initio contestari, *l. 3. de resc. vend. ult. de pet. her. pulchrè Don. in d. l. 36. de V. O. n. 5. 6. Vult. 2. jurisp. 4. num. 88. d)* *l. 57. de O. & A. unde exceptio in factum, Mynf. ad §. 1. Inst. hic, l. 2. §. 5. l. 4. §. 16. 32. de exc. dol. quomodo error probeatur vide Mascar. vol. 2. de prob. concl. 637. & aliquos seqq.* e) quæ creditori fatenti aut scribenti se aliquid accepisse ex quacunque causa intra 30. dies, nisi aliqua species nominatim excipiat, conceditur, *l. 14. pr. & §. 2. C. de non num. pec. Zang. ad §. 2. Inst. hic, nu. 23. 4.* post illos verò 30. dies creditori necdum quidem amplius hæc exceptio datur, si onus probandi in se recipiat, *Bald. Cast. & vulgò Dd. in d. l. 14. §. 2. Wes. consil. 42. n. 28. & seq. Zang. d. loc. n. 10.* Debitori autem hæc exceptio sine onere probandi intra biennium, *d. l. 14. l. 8. eod. Mynf. ad §. un. Inst. de lit. obl. & si intra id tempus decesserit, heredibus ejus dabitur, ut etiam non adita hereditate cedat, quia continuum est, l. 14. pr. C. de non num. pec. Sich. ad rubr. C.*

non num pec. n. 10. Zang. d. loc. n. 15. nec obstat l. 5. §. 3. C. de temp. in integr. rest. elapso verb. biennio non aliter audiendus erit debitor quam si onus probandi in se recipere velit, dixi p. 1. disp. 20. th. 2. lit. C. adde Vult. 1. jurissp. 40. Dec. in l. 106. de R. l. Diffens. vulgò Dd. Svar. lit. E n. 17. Zang. d. loc. n. 24. Diff. aliter Azō in sum. C. d. s. Cuius par. C. de div. & temp. prescr. Myns. §. appellantur. Inst. hic, nu. 5. qui hanc exceptionem inter temporales referunt. Renunciari etiam huic exceptioni nequit arg. l. 127. §. 3. de pact. l. 5. de pact. dor. Cyn. Bart. Bald. Salic. in l. 3. C. de non num pec. Fr. Turz. in com. opin. concl. 76. Grass. 2. com. opin. c. 13. q. 11. Diff. Azō in sum. gl. in d. l. 3. verb. probare. f) quæ filiis comparata de pecunia ipsis credita non ipsorum favore, sed odio sæeneratorum introducta, §. pen. Inst. quod cum eo qui in a! pos. l. 1. §. 1. ad Maced. unde non mirū, si ei renunciare nequeant, l. 11. ubi Cos. d. s. Diff. Zas. 2. sing. resp. 28. vide d. disp. 20. p. 1. t. h. 7. g) tributa mulieribus pro aliis intercedentibus, ut infirmitati ipsarum consulatur: cui proinde renunciari posse verius est, vide p. 1. disp. 25. th. 4. in fin.

VI.

Postea existunt, exceptio rei venditæ a: pacti conventi de non petendo b: jurisjurandi c: rei judicatæ d: transactionis e: præscriptionis f.

a) quæ venditori ejusq; heredi rem venditam ac traditam repetenti obstat, l. 1. & ult. t. t. de exc. rei vend. ib. Wef. par. in quo etiam à permutatione differt emptio, arg. l. 12. C. de rei vind. l. 1. de ver. permut. notat Goth. ad l. 1. de contr. emt. Imò ne quidem ob pactum nõ secutum rescindere licet venditionem, l. 14. C. de rescin. vend. l. 8. C. de contr. emt. Goth. ad l. 1. de resc. vend. cum quibus quomodo concilianda sit l. 6. C. de pact. inst. emt. vide Pin. ad rub. C. de rescin. vend. c. 2. n. 23. Diff. var. Dd. Castr. Goth. in d. l. 6. Mu. d. ad l. 7. de contr. emt. Foreat. in necyom. dial. 91. nu. 2. Est & contra exceptio precii non soluti, quæ emptori rem precio non soluto petenti obstat, l. 13. §. 8. de act. emt. Geil. 2. observ. 17. Item huic pertinet exceptio rei litigiosæ, quam si quis sciens vel ignorans, Cuius par. C. de litig. (Diff. videtur Wef. par. eod.) emit, & possessionem ejus petat, hæc exceptione repellitur, l. 1. de litig. l. 1. §. fin. quæ res pign. neque enim contractus talis ipso jure nullus est, arg. d. d. l. Diff. vulgò Dd. ad l. ult. C. de litig. Sich. ibid. nu. 6. b) §. 3. & 9. Inst. hic, l. 5. C. de pact. l. 17. §. 2. eod. etiam ex pacto tacito, quod inducitur vel ex receptione partis debiti ab uno ex correis debendi, dummodò tamen debitor solvens dixisset se pro sua rata solvere, l. 18. ubi vulgò Dd. las. Don. ibid. C. de pact. Ronhegall. in l. 3. §. 2. vers. usq; de duob. reu. n. 18. & seqq. H. Pist. 1. q. 9. n. 4. Zang. ad §. 3. Inst. hic, n. 13. Transsit porro hæc exceptio in heredes, modò pactum illud generaliter fuerit cõceptum, l. 7. §. 8. l. 40. de pact. (vide Hot. 1. amic. resp. 29. contra Cui. 18. obs. 2. adde p. 1. disp. 6. th. 9. Zang. ad d. §. 3. n. 7. & 8.) nec necesse est ut causa subsit, quæ in hoc pacto exprimitur, arg. l. 55. §. 2. de cond. ind. quia est liberatorium, d. l. 40. Alex. & Dd. in l. 5. C. de pact. vide ibid. Don. n. 13. unde si tali pacto remissa sit summa 500. aureos excedens, etsi donationis expressè non sit facta mentio, insinuationem requiri verius est, gl. in l. 116. de R. l. Alex. las. d. lo. Clar. §. donatio. q. 16. n. 23. Zang. ad d. §. 3. n. 11. Diff. Salic. in d. l. 5. lo. Andr. in add. ad Spec. tit. de infr. edit. §. porro. col. pen. c) si nimirum debitor creditore deficiente juraverit, se nihil dare oportere, §. 4. Inst. hic, l. 15. eod. l. 2. §. 9. 40. de jurej. quod jusjurandum voluntarium est, l. 17. prin. l. 39. eod. Wef. par. de jurej. n. 7. Beuß. ad rubr. eod. n. 12. vide p. 1. disp. 21. th. 6. lit. C. Datur hæc exceptio cuicumque, qui ea actione de qua juratum est, potest conveniri, l. 6. d. 1. Don. tr. de jurej. c. 7. n. 2. etiam successori singulari, sive actio in rem sit, sive in personam, arg. l. 8. de jurej. l. 28. C. de ovi. l. 4. §. 29. & seq. de del. exc.

Wesf. d. nu. 10. Quia igitur his omnibus casibus post litem contestatam exceptiones dilatoriae durant, quaeritur an etiam post sententiam adhuc opponi queant? Regulariter nego: & quod interdum contra fit, speciale esse dico in iis exceptionibus quae sententiae & ejus executioni opponuntur, *l. licet, C. de proc. Myns. 4. obs. 59. in f. Felin. in c. 4. hic, n. 17.* vel quae sententiam non impugnant, sed implent, qualis est exceptio compensationis, *pulchrè Surd. decis. 191.*

VIII.

Peremptoriae verò seu perpetuae in quavis actione regulariter post litem contestatam *a* usque ad sententiam *b* proponuntur: etsi quaedam *c* statim oppositae & probatae ad id prosint, ut litis ingressum impendant *d*. Tandem ut actionem exceptio, ita exceptionem replicatio *e* oppugnat: hanc sequitur duplicatio, eam excipit triplicatio, & ita deinceps multiplicantur nomina *f*.

a) *l. 9. C. hic, Myns. 1. obs. 14. & ad §. appellantur. Inst. hic, n. 2. Ang. ibi. n. 2. l. 4. 8. C. hic, l. 2. C. sent. ref. non poss. c. 1. de lit. contest. in 6. ibi q. Dd. Wesf. hic, n. 7. Mar. p. 6. n. 12. Geil. 1. obs. 74. n. 13. Cuj. 18. obs. 34. Diff. Don. ad l. 9. C. hic, nu. 2. & 6. per d. l. 9. & 8. eod. l. 9. C. de praes. long. temp. vide Obr. disp. 4. de prob. th. 18. & seq. q. adde Ord. Cam. p. 3. c. 13. ubi abbreviandum litium causa receptum, ut omnes exceptiones initio litis proponantur. b) d. l. 2. C. sent. ref. non poss. Geil. 2. obs. 17. n. 9. adde distinctionem th. 7. ad lit. H. positam. c) ut rei judicatae, jurisjurandi, transactionis, & praescriptionis, *c. 1. de lit. cons. in 6. l. 3. §. 13. ad archib. l. 2. de jurej. l. 23. §. 3. de cond. ind. l. 9. C. de praes. long. temp.* d) unde exceptiones litis finitae dicuntur, *Sich. ad l. 19. C. de prob. Barr. in l. ult. pro suo, n. 3.* Ubi verò in continenti probari nequeunt, necesse est ut rejiciat eas iudex post litem contestatam examinandas, *Bart. & Dd. in l. 9. de jurej. adde Geil. 1. pac. publ. 11. nu. 10. Men. 1. arb. jud. q. 19.* idque fere semper usu observatur, cum raro in continenti probari possint, sed altiore indaginem requirant: jubetur igitur reus litem contestari, & exceptiones illae in vim peremptoriarum, si uti iis velit, ipsi reservantur, *Dan. Moller. lib. 1. semest. c. 1. per totum.* ubi rectè huc accommodat quaestionem Dd. an in statuto, quod simul & semel jubet opponere exceptiones dilatorias, etiam mixtae comprehendantur, qualis est constitutio provinc. Saxon. in *Novell. Aug. Elect. p. 1. c. 3.* Earum igitur exceptionum objectione quavis litem nos contestari negamus, *c. 2. de lit. cons. in 6. c. 1. eod. ubi laud. Socin. Wesf. hic, num. 11. Sich. ad l. 1. C. de lit. contest. (Diff. Bald. ibid.)* neque exceptionis tanta vis est, ut per eam semper reus actoris intentionem confiteri videatur, *l. 9. ubi Zasf. hic. Gædd. ad l. 1. de V. S. n. 21. adde Cuj. 9. obs. 36.* Illud non dubium: probata actoris intentione reum ad probandam exceptionem teneri, *l. 19. de prob.* quod etiam verum est, si tu agas contra me quasi purè promiserim: quod ego sub conditione factum excipio, ut tibi adhuc probatio promissionis purae incumbat, *Bart. & vulgò Dd. in l. 9. C. hic. Diffen. gloss. ib.* e) *l. 2. §. 2. hic, l. 30. C. eod. quæ & æque perpetua, l. 6. ubi gl. & Don. C. hic. Wesf. Inst. de repl. n. 3.* f) §. 1. & seqq. *Inst. de explic. d. l. 2. §. 1. 2. 3. l. 22. h. t. & ibi Zasf. n. 3.* In Camera tamen in dilatoriis ultra duplicationem, in peremptoriis ultra triplicationem non proceditur, *Ord. Cam. p. 3. tit. 2. §. 10. abet. & tit. 29. in fin.* quod secutus est August. Elect. Sax. in *suis consil. provincialibus Sax. p. 1. t. 18. ubi vide.* ubi in fin. ratio additur, damit vietheit der sãtze verhũtet/vnd desto schleuniger zum Bretheit geschtoffen werde. Imò & extra terras Electorales, ubi juri Saxonico locus est, ultra triplicam nunquam proceditur, *vide Coler. ad rubr. de except. n. 5.**

DISPU-

DISPUTATIO XXVII.

De verborum obligationibus.

Respondente Upio à Burmania Frisio:

T H E S I S I.

STIPULATIO *a* est contractus *b* jure civili *c* inventus *d*, verbis *e* ini-
 stus, interrogatione præcedente *f*, eamque responsione congrua *g* in
 continenti subsequente *h*: unde respondens interroganti obligatur *i* ad
 dandum *k* vel faciendum *l* id, quod se daturum aut facturum promissit.

a) dicta à stipulo, *pr. Inst. de V. O. & ibi Wesen. Goth. Borch. Sneyd. & Dd. vulgò*,
Cuj. par. C. de contr. stip. § 10. obs. 4. (Diff. variè varii. Alc. *1. parerg. 39. à σύϋω*. Varro *4. de*
Lat. ling. à stipulando: quod à stipa ductum, atq; ita in quibusdam vetustis codicibus
princ. Inst. hic. legi asserit. *Ferr. ad rubr. D. eod. n. 30. Fest. verb. stipem.* & post eum *Coras. 1.*
misc. 25. nu. 8. Myns. ad d. pr. Inst. à stipe: l. 1. d. §. etym. 4. à stipula derivant.) est autem sti-
 pulum firmum: stipulatione enim firmitas obligationum constringitur, *Paul. §. sent.*
3. & semper stipulatio accedit obligationi, saltem naturali, l. 2. §. circa. de dol. exc. l. 15.
de fidei. Cuj. par. hic. Goth. ad rubr. eod. Gov. 1. var. lect. 34. Hot. 6. obs. 19. Giph. disp. de pact. 1. h.
14. contra Gomez. additionarium Sonrez. b) propriè ita dictus, *l. 9. §. 3. de reb. cred.*
l. 38. hic. l. 3. §. 11. de pecul. vide Ferrer. ad rubr. hic. num. 5. Diff. vulgò *Dd. quibus stipula-*
tio est contractus abusive, teste Alex. in l. 5. princ. hic. adde p. 1. disp. 20. rh. 1. l. 1. C. non ta-
tamen actus legitimus, Cuj. 15. obs. 16. Hot. 1. amic. resp. 30. ubi pulchrè distinguit inter ac-
ceptilationem & stipulationem, adde P. Fab. 2. semistr. 22. c) *arg. l. 126. §. 2. verf.*
superest, hic. l. 1. locat. l. 14. in fin. de novat. ubi deportatus non obligatur ex stipularu, qui
 tamen tenetur ex contractu jurisgentium, *l. 17. §. 1. de pæn. Cujac. §. obs. 36. & 14. obs. 40.*
& in l. 1. §. eadem, hic. Duar. ibid. Vacun. §. declar. 68. & vulgò Dd. in rubr. hic. & in l. 4. de just.
& jur. Conn. 1. comm. 6. n. 11. Borch. tr. hic. n. 65. Diff. Ræv. 4. var. 1. nu. 5. Walth. 1. misc. 11. For-
cat. in necyom. dial. 72. Hot. ad d. pr. Inst. Ferrer. ad rub. hic. nu. 4. Vsil. ad §. 1. Inst. de act. nu. 34.
 d) necessitatis utilitatisq; causa, *Castr. Alex. & Dd. vulgò in d. l. 1. Wes. par. eod.*
nu. 10. quod pulchrè examinat Ferrer. ad d. rub. num. 22. Diff. post Socin. Coras. 1. misc. ult.
vide & Gov. d. loc. e) ore prolatis, *l. 1. hic. verb. utroq; loquente.* Non ergò con-
 trahitur inter absentes, *d. l. 1. §. 1. Inst. de inut. stip. imò nec scripto inter præsentés, d. l. 1.*
Gomez. 2. var. ref. 9. n. 3. Borch. ad tit. hic. c. 1. n. 17. & seqq. & n. 35. & seqq. Diff. Wes. hic. n. 12.
in fin. per l. 38. de O. & A. l. 57. de don. int. vir. quam explico ex l. 1. C. hic.) multò minus nu-
tu, l. 1. §. 2. hic. quæ stipulationes adeò sunt inutiles, ut ne quidem naturaliter promif-
forem obligent, Bart. Inf. Alberic. Coras. Cujac. Donel. & vulgò Dd. in d. §. 2. Borch. tr. hic. c.
2. Diff. Duar. in d. §. 2. Acc. in l. 27. §. pen. de pact. Verba stipulationis ineundæ olim solen-
nia: hodie sufficiunt quælibet, modò ex iis mens stipulantium percipi queat, l. 10. C.
hic, §. 1. Inst. eod. l. 4. §. fi. C. de rec. arb. unde patet ex mente contrahentium potius, quàm
ex verbis dijudicandum esse, an stipulatio contracta sit: quod & jure Dig. obtinuit,
l. 7. §. 12. ubi Duar. Cuj. & vulgò Dd. de pact. Diff. Hot. 7. obs. 3. f) *l. 1. C. de usur. l. 52. §.*
2. de O. & A. §. 17. Inst. de inut. stip. aliàs enim stipulator certus esse non possit, an pro-
missor obligandi animo responderet. Bart. & vulgò Dd. ad rubr. hic. Walth. 1. misc. 23.

GGg

Diff.

Diff. Alc. 2. parad. 19. Vacun. 5. declar. 68. aliter Ferrer. ad l. 1. pr. hic, n. 8. g) §. 5. *Inst. de inut. stip.* Hinc si mutua qualitate interrogationis respondeatur, inutilis est stipulatio, d. l. 1. §. 3. *hic.* nisi stipulatori diveritas responsionis illicet placuerit, d. l. 1. §. 3. *hic, ubi Duar. in verb. cum adjicit, Don. ibid. nu. 10. & seq. (Diff. Cuj. ad d. l. 1. verè. si qua ira)* Si verò servata interrogationis qualitate promittatur plus quàm stipulatorum fuerit, approbatio non valet in eo quod plus promissum est, l. 1. §. 4. *hic, ubi Don. nu. 2. Cuj. Duar. dd. loc. Porc. Baro, Borch. ad d. §. 5.* sed si minus promittatur, valet etiam absq; approbatione, *Duar. Don. dd. loc. Wes. ad d. §. 5. (Diff. Cuj. d. loc. Goth. ibid. Borch. in d. §. 5.)* Quid in response ambigua? Si ambiguitas sit in verbo temporis, loci, aut summa rei, de re verò promissa cõstet, dicendum est utiliter stipulationem contrahi: si verò in re, non nisi utriusq; consensu valere, l. 22. l. 83. §. 1. *ubi Goth. l. 137. §. 1. hic. Don. ad l. 21. de reb. dub.* h) l. 1. §. 1. *hic.* (ubi dictio, Mox, non significat statim, ut putat Acc. sed deinde, ex *Walsh. 2. misc. 22. ut in l. 68. de jud.*) l. 12. l. 137. *pr. hic. l. 6. §. fi. de duob. reis. Diff. Walsh. 2. misc. 21. per l. 22. C. ad Fell.* i) verbis, quæ obligatio stipulatione sola contrahitur, non etiam jurejurando: vide p. 1. *disp. 21. th. 2. lit. A.* k) hoc est, dominium transferendum, l. 75. §. *fin. hic.* l. 25. §. 1. *de contr. ems. ubi Goth. l. 46. de leg. 1. l. 167. de R. l. & ibi Per. Fab. num. 45.* qui etiani contrarium probabiliter defendit. Non itaq; qui dare promisit liberabitur præstatione ejus quod interest: idq; in omnibus contractibus obtinere puto cum Jo. Fab. & Ang. contra Acc. in §. 28. *verb. bona fidei. Inst. de act.* l) facere promissor non cogitur: sed, si non fecerit, tenetur ad interesse, quod solum ex hac stipulatione petitur, l. 13. §. 1. *de rejud. l. 14. 68. 81. 84. 112. §. fin. hic. Duar. in l. 72. eod. Don. ibid. n. 32. & seq. Ant. Fab. 6. conj. 17. Diff. Cuj. in d. l. 27. & in l. 2. §. 5. eod. Coras. 2. misc. 3. Barts. in d. l. 72.*

II.

Stipulari possunt omnes tam liberi quàm servi a, nisi prohibeantur. Prohibentur autem qui vel loqui, vel audire b, vel consentire c non possunt. Alteri quoq; cujus potestati subiectus non est d, nemo stipulari potest e, nisi sua inter sit f, vel pænæ g stipulationem subjecerit h. Pupillus & minor sine tutoribus & curatoribus suis stipulando sibi alios obligant: promittendo etiam civiliter obligantur: sed ille tum demum, cùm locupletior factus est i.

- a) l. 1. *hic pr. Inst. de stip. serv.* si sit servus hereditarius, rectè stipulabitur hereditari jacenti, d. *pr.* heredi ante aditam hereditatem, si nominatim stipuletur, obligationem nõ adquirit, l. 16. l. 18. §. 3. *de stip. serv. l. 27. §. ult. de pact. & ibi Cuj. Hor. 3. obs. 19.* b) ut mutos, surdos, infans, l. 1. *pr. hic.* illi tamen per servum præsentem possunt stipulari, d. *pr.* infans ne hoc quidem modo, §. 10. *Inst. de inut. stip. Ferrer. post Alex. ad d. pr. ib. Don. n. 12. Diff. ibi Cuj. per l. 2. & 6. rem pupill. salv.* quam stipulationem Acc. in d. *pr. n. 4* ab infante contrahi posse existimat, ut ita in ea speciale id sit, favore pupillorũ, vulgò *dd.* Sed d. l. 6. qua ad hoc allegat, expressè loquitur non de infante, sed de eo qui fieri potest, quod *post Mart. gloss. notat Cuj. d. loc.* c) l. 1. §. 3. *de pact.* dictum est sup. generatim p. 1. *disp. 6. th. 13.* d) jus enim potestatis facit, ut quis alteri possit stipulari: ut servus domino (de quo sup.) filiusq; patri, cui si stipulatus fuerit, obligationem indistinctè acquirit: tamen si conditio, sub qua stipulatus fuit, post emancipationem extiterit: quia in stipulationibus id tempus spectatur, quo contrahimus,

trahimus, l. 18. l. 144. de R. l. l. 26. de stip. serv. l. 72. ubi Cuj. Don. Duar. Goth. hic. Cur verò jus aliud sit in legatis, in quibus conditio existens retrò non trahitur ad mortis vel testamenti tempus, d. l. 12. maxime controversitur. Placet ratio Alc. in d. l. 78. quam ibi sequuntur Coras. Cuj. Goth. quod contrahentes non sibi modò, sed & heredibus suis velint prospicere, l. 9. in fi. de prob. jam heredibus non proficeret stipulatio conditionalis, stipulatore ante conditionis eventum moriente, nisi stipulatio ab initio vires haberet. Is autem qui legat solum legatarium, non ejus posteritatem spectat. Diss. diversimodè Acc. in d. l. 18. & in l. 5. C. de cond. insert. securus Martin. aliter Bald. Cuma. Zas. Duar. Don. in d. l. 78. vide etiam Hoto. 5. obs. 13. & P. Fab. ad d. l. 18. de R. l. Quomodo jus potestatis facit, ut filius patri rectè stipuletur: sic pater, ob successionis jus obligationem heredibus stipulando acquirit, l. 33. ubi Cuj. de pact. l. 38. §. 12. & seq. ibid. Don. ad §. 17. n. 35. non tantum uni soli, sed & omnibus in solidum, ita scilicet, ut si uni stipulatus sit, ei indistinctè adquiratur, Don. d. loc. nu. 42. si uni & sibi, eatenus uni adquiratur, quatenus stipulatio in facies si in dando, quo casu omnibus acquirit, l. 137. §. fin. ubi Donell. & in d. nu. 42. hic. Diss. Bart. & Acc. in d. l. 137. c) §. 3. 4. Inst. de inut. stip. l. 38. §. 17. hic. ubi ex hoc fundamento probat Don. nu. 33. omnino à jure alienum esse, quod passim receptum est: tabellionem sive notarium posse alteri cuius stipulari: sequitur Hoto. 4. obs. 25. Diss. Acc. in d. §. 3. Inst. de inut. stip. Duar. Goth. & Dd. communiter in d. §. 17. Sich. ad aut. h. sacramenta. C. si adv. vend. n. 38. amplius vult Guid. Pap. decis. 49. securus Bart. ex hujusmodi stipulatione ante traditionem dominium transferri in donatarium: quod bene refutat Hoto. d. loc. Ex eodem fundamento dicendum videtur: ex nulla alia quam dotis causa parentes liberis emancipatis stipulando utilem actionem adquirere, l. 4. C. de pact. conv. l. 19. 26. C. de jur. dot. l. 26. §. 4. de pact. dot. Don. d. loc. n. 59. Zas. ib. A. Fab. 1. conj. 4. Diss. Cuj. in d. §. 17. & ad l. 22. de pact. dot. rr. 7. ad Afr. Duar. ad l. 45. hic, adde sup. disp. 7. th. 7. lit. C. aliter Hoto. 4. obs. 3. qui non hoc tantum, sed etiam cuilibet per alium utilem actionem adquirere posse contendit. Hinc & illud inter Dd. valde controversum deciditur: Alterum alteri, ne fratri quidem, feudum vel ejus partem stipulari posse, vide Rosenth. c. 3. q. 15. & seqq. Quid de stipulatione impersonaliter concepta, puta Dabis, Dabitur: dicendum? an tanquam alteri facta inutilis erit? Non videtur Alc. 2. parerg. 18. Cuj. in l. 5. in fin. hic. Duar. in l. 1. §. 2. eod. Diss. Bart. & vulgò Dd. quos sequitur Wes. par. hic. num. 4. per aut. h. si quando. C. de const. pec. sed diversa est causa stipulationis & constituti, ait Alc. d. c. 18. Duar. in l. 5. §. 1. hic. Diss. Cuj. d. loc. f) d. l. 38. §. 20. Inst. de inut. stip. g) quam licet etiam ultra duplum ejus quod in stipulationem deductum est, adjicere, Don. in d. l. 38. §. 17. nu. ult. hic. Diss. Castr. ibid. h) §. 3. 4. Inst. de inut. stip. §. fin. Inst. hic, l. 3. C. eod. §. 17. ubi Dd. vulgò, 108. sequitur Cuj. & Don. & tanta est hujus stipulationis vis, ut à pœna ipso tantum effectu, non etiam summa diligenter promissor liberetur, d. §. 3. Inst. de inut. stip. l. 14. §. 2. de const. pec. l. fin. §. 1. si cor. par. Cujac. in l. 38. §. 1. hic. Diss. Schurf. 1. conj. 15. Boer. decis. 3. n. 16. sequitur Wes. in d. §. 3. Inst. de inut. stip. nu. 3. Non tamen per hanc pœnalem stipulationem prior obligatio novatur, l. 28. ubi Costal. l. 47. de act. emt. l. 41. 42. 72. pro soc. l. 122. §. 2. hic. Duar. in l. 155. hic. Zas. ibid. & sing. intell. 4. Diss. Hoto. ill. q. 10. nisi id actum sit: vel post moram, l. 44. in fin. de obl. & act. Cujac. ad d. l. 115. in fin. i) de horum obligatione satis dictum est p. 1. disp. 6. th. 5. lit. B. & C. & disp. 20. th. 9. & p. 2. disp. 8. th. 6. & 1. 24. 2. d.

III.

Rectè stipulamur res omnes, quæ dari fieri vè possunt: quæ si con-

G G g 2

junctim

junctim in stipulationem deductæ sint, omnes peti possunt: sin disjunctim, electio est penes promissorem: nisi sibi stipulator electionem constituerit: quæ tam huic quam illi diversimodè aufertur d.

a) eximuntur igitur res quæ sunt omnino extra commercium, l. 38. §. 5. ubi Don. n. 46. & seq. vel ex parte stipulatoris tantum: nam si promissor tantum ejus commercium non habeat, valet stipulatio, ut saltem id, quod stipulatoris interest, præstare debeat, l. 34. ubi Cujac. & latè Don. Hot. 1. resp. amic. 25. qui omnes rectè statuunt in legatis idem juris esse: contra Acc. in d. l. 34. Rob. 3. anim. 11. & 3. not. ad nor. Merc. 11. sed in conciliandis contrariis Donel. contra Cuj. sequi malumus. b) l. 75. §. 8. l. 106. ubi Don. n. 5. hic. Cuj. in l. 27. §. 7. de pact. atq; hinc manavit theoria Dd. quod in alternativis electio sit debitoris: quod tamen secus est, si ex alternativis unum sit in obligatione, alterum in solutione, quod memoria dignum notat Everh. in topic. legal. in loc. à natura alternat. n. 7. idq; exemplis eleganter declarat Dan. Moller. lib. 1. §. 1. mestr. c. 27. confer l. 2. 3. de l. commiss. adde de naturæ disjunctivæ, quam Dd. alternativam dicunt, ea quæ scribit Greg. Lopez. 1. animad. 20. & aliquot seqq. c) d. l. 75. §. 8. l. 93. hic. Illud obiter addo: in stipulatoris persona electionem omnimodò personalem esse, l. 76 pr. l. ult. pr. hic. Don. latè in d. l. 76. Diff. Zaf. Duar. Cuj. ibid. d) stipulatori quidem per litem contestationem, l. 112. ubi Duar. Don. n. 3. hic. promissori nec per litem contestationem, nec per sententiam. Don. in d. l. 106. n. 8. 9. utriq; aufertur electio, si (verbi gratia) Stichum aut Pamphilum stipulatus sim ex causa lucrativa. & Stichi dominium ex causa lucrativa consecutus fuero: hoc enim casu promissor Pamphilum præstare tenetur, nec liberatur Stichi æstimationem offerendo, l. 16. pr. hic. A. Fab. 2. conj. 15. (Diff. Acc. Cuj. Don. nu. 7. ibid.) & de acquisitione domini ex lucrativa tantum causa accipienda, d. l. 16. ut notant ibid. Cujac. & Goth. contra Acc. Quid si Stichus stipulationis tempore meus fuerit, an si postea meus esse desierit, invito mihi solvetur? Neg. l. 72. §. 4. de solut. ubi Marcell. contrarium statuit eo casu, cum quis hominem in genere dari stipulatus fuit: & rectè: licet displiceat Papin. l. 66. §. 3. de leg. 2. A. Fab. d. loc. Diff. Cuj. 14. obf. 20.

IV.

Ut res in stipulationem deductæ dividuæ sunt aut individuæ, ita omnis stipulatio dividua est, aut individua. Dividua, si res in stipulationem deductæ natura & jure partium præstationem recipiunt a. Individua, si res contineat, quæ pro parte dari, præstari, solvi b nequeunt, vel natura c, vel lege & conditione stipulationis d.

a) Don. in l. 2. pr. num. 8. hic. hujusmodi sunt 10. aurei, 10. boves, d. princ. l. 9. §. 1. de solut. l. 54. hic. hereditas, ususfructus, l. 9. §. 12. de her. inst. l. 5. de usufr. l. 1. §. 9. l. 11. ad l. Falc. (quod in his de partibus pro indiviso est accipiendum, Hor. ill. q. 20. 21.) & omnes dandi stipulationes, exceptis quatuor (de quibus dicitur sub individuis) Donell. ad pr. l. 2. hic, num. 9. item facta in rem præsentem collata, partes natura discretas habentem, cujus generis sunt quæ quantitate constant discreta, Don. ad l. 72. pr. n. 9. 17. 18. ut dolum admittere in re, quam rectè reddere debueras, eam oppignorando, petere rem corporalem dari, amplius non ægi, dolum malum abesse, Don. d. loc. nu. 21. & in l. 4. §. 1. Duar. Lal. Taurell. ibid. Diff. Cujac. ad l. 2. & seq. b. Borch. 17. de V. O. c. 2. in secunda divisi stip.

b) l. 2. pr. hic.

c) ut servitutes omnes præter usumfructum, & quodammodo

modo oneris ferendi, l. 72. *pr. hic. l. 19. de usu & hab. l. 17. de serv. l. 6. §. 4. si serv. vind. Cujac. in l. 85. hic.* d) ut hominis stipulatio Stichus aut Pamphilus, l. 2. §. 1. l. 85. §. 4. *hic. fortis & pœnæ, d. l. 85. §. 6. l. 5. §. ult. hic.* (in cujus conciliatione valde difficili *cum l. 4. §. 1. hic. & cum l. 9. si quis caus. sequor Don. in d. §. ult.* Cujacii solutio refutatur à multis, inter quos Molin. in labyrintho divid. & individ. *Don. d. loc. Borch. in d. c. 2.* qui tamen ipse de vera conciliatione desperat) aut denique facti, quod in res futuras confertur, ut fiant: vel in rem præsentem partibus indivisis constantem, ut in ea, aut de ea fiat aliquid, puta fundum tradi, fossam fodi, insulam fabricari vel operas, l. 72. *pr. hic. & ibi laet. Don. n. 10. & seq. item n. 16.*

V.

Ex his stipulationibus, quod ad ipsos contrahentes attinet, semper solidum peti potest, solvi autem partes possunt, sed volenti, & tantum ex stipulatione dividua *a*: quod ad heredes, generaliter verum est, ex eorum persona obligationis conditionem non immutari *b*: licet in dividuis singuli pro partibus hereditariis *c* teneantur: in individuis singuli heredes tenentur in solidum *d*: aliud tamen obtinet in facti stipulatione *e*.

a) l. 2. §. 1. l. 85. §. 4. *hic. Don. in d. l. 2. pr. nu. 18. 19. Cuj. Duar. ibid.* b) l. 2. §. 2. *vers. non enim. & ibi Don. num. 2. Diff. Duar. Cuj. in d. §. 2. Goth. in l. 4. §. 1. lit. D. hic.* c) ita ut species partibus corporum, genera numero dividantur, l. 54. *pr. ubi Don. l. 117. hic. l. 29. de solut. Diff. Cujac. ad d. l. 54. & 15. obser. 24. Borch. in d. c. 2.* ubi pluribus refutare conatur Donellum. d) si ratione rei stipulatæ individua sit stipulatio, l. 17. *de serv.* si ratione conditionis obligationis, pro parte tenentur, sed solvi non nisi totum potest, l. 2. §. 2. l. 85. §. 4. *hic.* nisi pacto, transactione, vel acceptilatione unus ex his fuerit liberatus, l. 2. §. 3. *hic. l. 17. de acceptil.* non etiam si judicio condemnatus partem solverit, *Cuj. post Bart. in l. 2. §. 1. hic. Duar. ib. Goth. in d. l. 2. §. 3. quem §. de eo tantum casu accipiunt, quo stipulator pro parte cum uno ex heredibus promissoris egit & succubuit. Diff. Don. in d. §. 3. Coras. ib. Alc. 1. parad. 8.* e) ex hac enim, si dividua sit, unus contra promissum faciens pro portione sua tenetur, l. 2. §. *pen. l. 4. §. 1. ibi Don. n. 2. l. 85. §. 3. hic. l. 44. §. 5. fam. etc.* si individua, omnes tenentur pro portionibus hereditariis ei soli cujus interest, pœna etiam non promissa, l. 2. §. *fin. l. seq. ubi Don. n. 2. 3. 4. Duar. Cuj. ad d. §. ult.*

VI.

Contrahitur porrò stipulatio vel purè, ex qua promissum statim *a* peti potest *b*: vel in diem, ex qua statim debetur, sed ante diem peti nequit *c*: vel sub conditione *d*: ex qua extante demum conditione *e* stipulatori vel ipsius heredibus *f* datur actio: vel denique sub die & conditione *g* simul.

a) ut confestim eadem die, sine ullo laxamento, agi possit, l. 118. §. 1. *hic. §. 2. Inst. eod. ubi Cuj. in not. post. & in l. 41. §. 1. hic. Don. ib. nu. 31. & seq. Diff. Bart. & vulgò Dd. in l. 105. de sol. Dec. in l. in omnibus. de R. I. Sneider. post alios in d. §. 2.* qui volunt miserationis gratia modicum tempus arbitrio judicis definiendum debitori in omnibus puris obligationibus concedi, d. l. 105. *Diff. aliter Goth. in d. l. 41. §. 1.* qui putat decendum indulgendum debitori, *per l. 21. §. 1. de const. pec.* quod refutat Cujac. in d. l. 41. quia, in-

G G g 3 quit,

quit, omne constitutum est ad diem, idque constituendi verbum significat: sed utrumque hoc falsum probat Donell. in d.l. 41. §. 1. nu. 33. ubi Gorb. sententiam alia ratione improbat. b) nisi rei vel facti natura aliave causa dilationem temporis inducat, §. 2. *Inst. hic. d. l. 41. §. 1. ubi Donel. num. 49. & seq.* exempla sunt in l. 73 l. 137. §. 2. & *seq. hic. & in §. ult. Instit. de inur. stipul.* quem optimè exposuit Don. d. loc. num. 32. c)

d. §. 2. *Inst. hic. §. ult. Instit. de inur. stipul. l. 138. hic. l. 2. §. 6. de eo quod cert. loc.* quod non tantum accipio de effectu stipulationis, quasi per oppositionem temporalis exceptionis petitio elidatur: sed ipso jure, potestate nimirum stipulationis, stipulatori denegatur actio, laud. *Don. in l. 41. princ. num. 41. & seq. hic. Diff. Acc. Sneyd. & alii in §. 2. Inst. hic.* d) cui comparatur stipulatio in diem incertum, l. 1. l. 75. de cond. & dem. l. 56. de cond. ind. e) §. 4. *Inst. hic.* ante conditionis verò eventum nihil adhuc cœptum est deberi, & hoc est quod dicitur in l. 213. de V. S. in conditionali stipulatione neq; cessisse (malè igitur Cuj. in l. 17. hic. ait stipulationem conditionalem cedere statim) neq; venisse diem pendente adhuc conditione: hoc est; neq; obligationem esse, neq; actionem, ut hæ locutiones non ad dierum ordinem & successiorem, sed ad jus referantur: pulchrè Gædd. in d. l. 213. nu. 2. *Dissent. Hor. in Lex. & 4. obs. 9. quem sequitur Gorb. in d. l. 213.* f) §. 4. *Inst. hic.* quod accipiendum, si ex eventu pendeat conditio, non si in potestatem nostram sit collata, l. 69. de cond. & dem. l. 122. §. 4. ubi *Don. nu. 3. hic. Diff. b. Duar. Cuj. in l. 57. hic. Alc. 1. dispunct. 13. aliter Hor. 1. obs. 8.*

cujus tamen interpretatio quoq; add. §. 4. non probabilis, g) quo casu ambigitur: utrum existente conditione dies adhuc sit exp. standus? Ita distinguo, collata die & conditione in personam promissoris (quod fieri potest, l. 46. ubi *Don. in fi. l. 17. ubi Cuj. & Don. n. 5 & seq. hic.*) dies exp. standus, antequam ex stipulatu agatur, l. 8. ubi *Cuj. & Don. nu. 2. hic, l. 10. §. 1. si quis caut.* die & conditione collata in extranei personam, agi potest conditione existente, l. 10. *hic. ubi Don. nu. 4. Cuj. 8. obs. 9. Hor. 2. amic. resp. 22. aliter distinguit Lac. Curt. 1. conj. 31.*

VII.

Conditio *a* autem stipulationis ut & reliquorum contractuum, tam in debitoris quàm in extranei *b* arbitrium conferri potest. Hoc casu si extraneus non arbitretur, contractus corrumpitur: sed si arbitratus fuerit *d*, ejus sententiæ, modò non sit iniqua *e*, omninò standum *f*, conditione in debitoris arbitrium collata, siue arbitretur, siue non, valet contractus *g*.

a) dum conditionem dicimus, simul inuimus arbitrandi facultatem certo tempore non finiri, sed quodcumq; Titius arbitratus fuerit, conditionem existente, eaq; impleta stipulationem committi, *Don. in d. l. 43. hic. nu. 21. Diff. Cost. in l. 7. de contr. emt. Bart. & vulgò d. l. in d. l. 43.* Quid si Titius se arbitrari nolle semel dixerit, aut deportatus fuerit, aut alter contrahentium moriatur, antequam Titius arbitretur? omnibus his casibus verius est, quodcumque Titius postea arbitratus fuerit, promissorem teneri, l. 115. *hic. arg. l. 77. §. 4. de leg. 2. §. 4. Instit. h. Don. d. nu. 21. & seq. Diff. d. ante allegati.* b)

c) nominatim: si enim generaliter in incerti alicujus arbitrium collata fuerit conditio, contractus non valetur, *P. Fab. in l. 12. §. 1. nu. 5. de R. I. de locatione textus est in l. 25. pr. locat. vide sup. p. 1. disp. 29. th. 3. lit. D.* idemque de emtione rectè tradunt Sneyd. in §. 1. *Instit. de emt. Pin. ad rubr. C. de resc. vend. p. 2. c. 1. nu. 5. & seq. arg. l. ult. C. hic. contra Cuman. & c. vide p. 1. disp. 28. th. 6. in fin.* c) l. 44.

hic.

idem obtinet in cæteris contractibus cum stricti juris, tum bonæ fidei, l. 75. pro l. 25. locat. l. ult. C. de contr. emt. Duar. in l. 43. hic. ib. accuratè Zaf. & Don. num. 9. & seq. Fab. in l. 22. §. 1. n. 9. & seq. de R. l. Pac. 5. enant. 3. Hot. 5. obf. 21. Diff. Cuj. in d. l. 43. d) contrahentibus sive præsentibus sive absentibus, arg. l. 2. de cond. & dem. Donel. in d. l. 43. nu. 20. Diff. Bart. & alii in d. l. 43. e) hæc enim corrigitur arbitrio boni viri, sive bonæ fidei, l. 76. & seq. pro soc. sive stricti juris sit contractus, Duar. Don. in d. l. 43. nu. 16. & seq. per l. 30. de op. lib. Diff. Cuj. Hot. Pac. dd. loc. Sed quæ arbitri sententia iniqua dicenda? in locatione quidem & emtione ea, in qua læsio ultra medium precii vel rei demonstratur, d. l. si C. hic. l. 25. pr. locat. l. 2. C. de resc. vend. Don. d. loc. n. 19. in reliquis communem Dd. sententiam veram puto, qui id arbitrio judicis relinquunt, Acc. Ang. Sneed. in §. 1. Institus. de emt. f) l. 43. hic. l. ult. C. de contr. emt. g) ita ut accipiat pro arbitrio boni viri, l. 6. pro soc. l. 7. de contr. emt. l. 69. §. 4. de jur. dor. l. 3. C. de dot. prom. quod in hujus legis specie ob dotis favorem singulare esse non rectè censet Hot. 5. obf. 21. nam idem in plerisque aliis casibus, l. 30. de op. lib. Don. in l. 17. hic. Pac. 3. enant. 3. ubi addit exceptionem: nisi arbitrio debitoris committatur, an debeat: tunc enim contractum non valere, l. 2. §. 1. quod cert. loc. Sed hoc stipulationem non vitiat, nisi expressis stipulationis verbis talis conditio comprehendatur: ut Dabo si voluerò: vel: si volam (sunt enim hæc ejusdem effectus, l. 8. de O. & A. l. 46. §. 2. 5. hic. Don. d. loc. nu. 7. Diff. Cuj. in d. l. 17.) secus si tacitè, ut: si capitolium ascendero, dabo. Don. d. loc. n. 5. adde Rob. 2. sent. 12.

VIII.

Ex hoc contractu duplex oritur actio *a*: ex stipulatione certi conditionis *b*; ex incerta stipulatione actio ex stipulatu. Utraque est juris civilis *c*, in heredes hinc inde transitoria & perpetua *d*: veniunt in eas fructus post litem contestatam percepti *e*: non usuræ nec aliæ accessiones *f*. Utraque variis modis tollitur *g*.

a) pr. Inst. hic. l. 74. eo. & ibi Cuj. & Don. b) generalis an specialis? vide p. 1. disp. 20. th. 10. ubi eorum sententiam defendimus, qui negant esse specialem certi conditionem. Sed verius esse, ut tam ex mutuo quam ex stipulatione quæ datur certi condictioni, specialis sit, hoc argumento probari videtur. Mutuum & stipulatio propriam pariunt actionem (omnes enim contractus nominati actionem habent propriam, l. 1. de præscr. verb.) ergo non certi condictionem generalem. Proprium enim est, quod soli subiecto convenit, Ram. 1. Dial. 11. Soli autem mutui vel stipulationis contractui non convenit certi conditio generalis, l. 9. de reb. cred. Sequitur igitur speciales esse certi condictiones, quæ ex mutuo vel stipulatione competunt. Digna profectò controversia, quæ in utramque partem diligenter examinetur. c) non tantum quia causa, contractus videlicet stipulationis, est juris civilis, ut dixi thes. 1. lit. C. sed quia ejusmodi sunt actiones omnes, non quidem origine, sed forma. Cifner. ad tit. Instit. de act. in pr. num. 3. ibid. Myns. nu. 4. Zaf. nu. 3. & in l. 2. §. 5. de orig. jur. Dissent ibid. las. Bart. in l. 38. de cond. indeb. Cast. & vulgo Dd. in l. 5. de just. & jur. adde p. 1. disp. 1. th. 4. lit. D. in fin. d) Vult. 2. jurispr. 10. pr. Wes. par. his. n. 14. Old class. 4. act. 28. e) l. 38. §. 7. de usur. l. 3. §. 1. eod. laud. Don. in l. 73. §. 1. hic. nisi aliud actum sit, l. 4. de usur. quam ita rectè interpretatur Don. de fructibus, cap. 3. potest etiam accipi de fructibus post litem contestatam perceptis, Gæd. in l. 73. nu. 5. de V. S. Diff. Horo. ad tit. de usur.

de usur. p. 3. fol. (mibi) 83. 84. qui putat in hac quæstione Pap. in d. l. 4. à cæteris diff. tire. f) l. i. C. de cond. ind. Don. in §. 28. num. 31. Inst. de act. g) ac. prælatione, solutione, confusione, l. 107. de solut. compensatione, l. ult. C. de compen. opposita exceptione doli, l. 36. hic. l. 5. C. de inust. stip. Wespar. hic. in fin. vel pacti, l. 27. 6. & seq. ubi Cujac. de pact.

IX.

Cæterum etiam duo pluresve & suscipere & sibi quærere vel eorum obligationem possunt: hi rei stipulandi dicuntur, qui hab uno vel pluribus eandem rem vel pecuniam ex uno eodemq; contractu suo nomine singuli in solidum stipulati sunt: illi rei promittendi, qui eandem rem vel pecuniam ex eadem causa singuli in e solidum suo nomine uni vel pluribus stipulantibus promiserunt f.

a) dicti à re quæ una & eadem in obligationem deducitur, *Myns. ad rubr. Inst. hic. n. 2. Don. ad t. C. de duob. reis. c. 1. Roncheg. ad rub. eod. nu. 1. & multis seqq.* b) *Don. d. loc. c. 3. Cuj. par. C. eod.* c) ex eo singulis in solidum vel virilem agendi datur electio, §. 1. *Inst. de duob. reis.* Qui prior agit, promissori, cui velit, tollit solvendi electionem, ei enim soli rectè solvitur, qui agere occupavit, l. 16. *hic. facit l. 9. de V. O. l. 57. de solut.* qui correis sibi solum communicare non tenetur, nisi sint socii, vel ita conventum sit, vel natura obligationis hoc ferat, l. 1. *ubilacè Bart. n. 9. hic. Wesen. par. eod. num. 7. in fin.* d) ea mente, ut quamvis solida singulis, una tamen omnibus debeat. *Don. d. c. 3.* Hinc est, quod unus solidum petendo, acceptum ferendo, l. 2. *hic. l. 31. §. 1. de novat.* novando, d. §. 1. *Cuj. 22. obs. 16 in fin. & ad l. 27 pr. de pact. ibid. Gorb. Rob. 1. sent. 25. Don. d. loc. c. 5. num. 2.* correis noceat. An idem sit paciscendo? Nego cum Rob. & Cuj. *dd. loc. Pac. 1. enant. 96. P. Fab. ad l. 173. §. 1. num. 7. de R. l. Diff. Don. d. num. 2. per l. 27. pr. de pact.* e) ex quo à singulis solidum peti potest, §. 1. *Inst. hic.* et si socii sint, *Don. c. 6. n. 2. Diff. Bart. in auth. hoc ita. C. hic. per l. 62. ad l. Falc.* vel specialiter non sit expressum unumquemq; teneri in solidum, l. 3. §. 1. l. 8. *hic. l. 1. 2. C. eod. ibid. Don. c. 13. Dissent. Wesenb. hic. num. 7. Cujac. par. C. eod. facit auth. hoc ita.* quam *Itner. ex Nov. 99. l. 1.* perperam concepit, ut pleraq; alias: quod eruditè in suis prælectionibus ad authenticas ab *Itnerio* ll. Cod. subjectas ostendit *D. Regnerus Sixtin.* Unde & hoc consequitur, quod per partis petitionem ab uno ex correis factam, non censeatur facta debiti divisio, *Ronchegall. in l. 3. §. 1. de duob. re. n. 30 & seq.* quod tamen fallit in interruptenda præscriptione, ut nimirum illa non fiat pro parte non petita, *gloss. in l. fin. verb. electio. C. de fideiuss. Tessa. decif. 203.* f) ea etiam mente, ut quamvis singuli solidam, unam tamen omnes debeant, *Don. d. c. 4.* Hinc est, quod unus solvendo, l. 3. §. 1. *hic.* jurando, l. 28 §. 3. *de jurej. Don. c. 7. nu. 4. Cujac. 22. obser. 7.* novando, l. 10. *ad Vell. ubi Cujac. tr. 8. ad Aff.* acceptilando, l. 2. *hic.* cæteris prodest. At litem accipiendo, l. 52 §. ult. *de fideiuss. Don. c. 8. n. 2. (Diff. Bart. in d. auth. hoc ita. Gorb. in d. l. 52.)* paciscendo, *Don. c. 7. n. 3. 4. Giph. disp. de pact. sh. 137. (Diff. Bart. d. loc. cujus tamen sententia vera est in sociis, l. 9. §. 1. hic. l. 24. 25. de pact.)* aut mora sua, l. 32 §. pen. *de usur. Don. d. loc. n. 5.* correis neq; nocet neq; prodest. Iluc pertinet quæstio: An correo solvete debitum in solidum communi creditori, maxime si ad hoc sit judicialiter condemnatus, possit à reliquis correis portio sua repeti? *Aff. l. 2. C. de duob. reis. ibid. gloss. Tessa. decif. 191. Diff. vide ibid.*

X.

Coronidis loco sit: oblationem *in casu l. 122. pr. hic.* non esse congruo loco & tempore factam *a*, non esse oblatam integram summam, in quam debitor ex stipulatione tenebatur *b*: integritatem summæ in ea lege non considerari ex trinis pensionibus, quarum singulæ singulis mensibus solvantur, sed ex collatione ejus, quod creditor usurarum nomine præceperat *c*.

a) *cum Dd. vulgò in d. l. contra A. Fab. d. c. 1.* b) *contra omnes, & rectissime puto legi: cum non integram summam, &c. ubi vulgò legitur: cum integram summam, &c. in Pand. Flor. cum I N integram summam, &c.* c) *contra Cujac. & A. Fab. dd. locis. vide exercit. nostr. lib. 1. c. 10.*

DISPUTATIO XXVIII.

De Fidejussoribus.

Resp. Joanne Ludovico Walch Rotenburg. ad Neccarum:

T H E S I S I.

FIDEJUSSOR *a* est qui stipulatione interposita *b* aliis tutò credi spondet *c* suo periculo & fide *d*, principali debitore nihilominus manente obligato *e*.

a) *proprie acceptus, qui Ciceroni lib. 12. & 16. ad Attic. sponsor. vide Cujac. ad Novel. 4. pag. (mibi) 56. (Dissent. Ang. Sneider. ad rubr. Inst. hic. Brant. par. eod. sponso-rem definientes, qui sponte & non rogatus pro alio intercedit) & ad promissor aliàs dicitur, l. 5. §. 2. de V. O. l. 45. ubi Goshof. de solut. l. 46. §. 4. sol. matr. Wesen. hic. num. 2. Myns. rubr. Inst. hic. num. 4. Duar. c. 1. hic. Alc. 1. parerg. 2. vide tamen elegantem differentiam apud Gædd. ad l. 150. de V. S. nu. 1. olim præ, quasi præsens, atq; adeò autor credendi, Cujac. par. C. hic. In larga tamen significatione fidejussor omnis is dicitur, qui se pro alterius obligatione debitorem constituit, l. 7. §. 8. de dol. mal. l. 9. præscr. verb. l. 4. ubi Gosh. de cond. caus. dat. Valent. Franc. tr. hic. c. 1. nu. 3. An fidejubere liceat, vide Molin. tr. de usur. num. 253. In Polonia fidejussionis nullum esse usum, sed solis pignoribus efficaciter caveri audio. b) l. 8. hic, l. 12. C. eod. d. l. 5. §. 2. de V. O. adeò ut nudum pactum, quo facta fortè est fidejussio, ne quidem cohærentiâ contractus vestiatur, Bal. in l. 3. C. de rer. permut. q. 12. per dd. l. 1. & l. 27. C. de locat. ne jure quidem Canonum, Cost. in l. 7. de pat. Vafq. 1. ill. controu. 33. num. 2. Differt igitur fidejussor à mandatore, quod hic solo consensu obligatur, Duar. d. c. 1. & potissimum præcedit obligationem, l. 62. hic. Val. Franc. d. c. 1. num. 11. & aliquot seqq. Differt etiam à constitutore: qui pro alio se soluturum constituere quis potest etiam nudo pacto, vel per epistolam, l. 26. de const. pec. obligatione aliqua præexistente, vide & l. 16. §. 1. de const. pec. Donel. in rubr. C. hic. Stipulatio porro intervenisse præsumitur, si scriptum reperitur fidejussum esse, §. ult. Inst. hic, l. 12. C. hic, l. 30. ibiq; gl. & Dd. de V. O. Mascard. 2. de probat. conclus. 781. Wesen. nu. 5. Menoch. 3. præsums. 132. num. 5. adeò ut adversus hanc scripturam ne testis quidem audiat, nisi in casu l. 14. C. de contrah. stipul. c) §. 1. Inst. hic, l. 6. §. 9. 16.*

H H b

L 21.

l. 21. §. 3. l. 30. hic, l. 6. §. 1. t. c. eod. Quamvis ab initio fidejussio ritè contracta nihilo minus rata manet, licet postea reus principalis absq; herede decesserit, *Mynf. ad §. 1. Inst. hic, nu. 2.* & reo promittendi mortuo etiam ante aditam hereditatem fidejussor rectè accipitur, l. 22. hic. *Duar. c. 2. ad h. tit.* d) majoris securitatis gratia, §. 1. *Inst. hic, §. fin. Inst. de repl. Sneed. in rubr. in §. Inst. hic.* e) l. 4. §. 23. & seq. C. hic, ergò expromissorem à fidejussore constat esse alium: qui enim expromissorem dar, omnino liberatur quasi novatione facta, vide l. 37. in §. de oper. & libert. & ibi *Goth. l. 1. & 4. §. 4. de sol. Mynf. Sued. pr. Inst. hic. Val. Franc. d. c. 1. n. 30. & seqq.*

II.

Omnibus igitur personis quibus jus est stipulandi, iis etiam jus erit fidejubendi a, nisi specialiter prohibeantur, ut fœminæ b, milites c, servi d. Alii quamvis specialiter non prohibeantur, propter certas tamen conditiones, quibus minus idonei redduntur, licitè recusantur e : quos tamen qui recepit, approbasse videtur f.

a) *Ad in summ. C. hic.* ideoq; non obligabuntur infantes, l. 1. pr. de V. O. Val. Franc. tr. hic, c. 2. n. 3. & seqq. vide disp. prox. anteced. th. 2. lit. B. pupilli sine tutoris autoritate, §. 1. & seq. *Inst. de aut. tut. prodigi. l. 1. de cur. fur. l. 6. de V. O. furiosi, mente capti. l. 4. de R. l. §. 8. & seq. Inst. de inut. stip. Val. Franc. d. c. 2. à n. 6. usq; ad n. 17.* (ubi n. 10. pulchrè traditur, quatenus actus à furioso dilucida intervalla habente gestus præsumatur tempore furoris vel intervalli factus) nimia ebrietate obruti, arg. l. 48. de R. l. *Tiraq. tr. de pæn. mitig. caus. 6. nu. 8. per c. sanè, 15. q. 1. Val. Franc. d. c. 2. nu. 44. & seq. Geil. 2. obs. 110 nu. 28. Mascard. concl. 579. nu. 9. muti, surdi, l. 1. §. pen. de obl. & act. l. 1. de V. O. arg. l. 12. C. hic.* quod hodie in mutis, qui scribere novit, seq; fidejubere velle per scripturam declaret, secus est, per notatam *Damboud. tr. de tut. & curat. c. 6. nu. 14. Wes. §. item inutilis. Inst. de inut. stip. Val. Franc. d. c. 2. nu. 26.* mutus ex quibus actibus proberetur, vide *Mascard. 2. de probat. concl. 1083. nu. 3. & seq.* Minor tamen curatorem habens, & sine eo fidejubens obligatur, arg. l. 101. de V. O. ubi *Cujac. adde sup. disp. 24 th. 2. lit. C. Diff. Bart. las. Duar. & Dd. ad l. 101. de V. O. & ad l. 25. hic.* multò magis igitur tenebitur, si curatori non habeat, aut dolo decepit adversarium tanquam major, arg. d. l. 101. t. c. *C. si min. se maj. dix.* quo in casu Dd. consentiunt. Item, si in rem suam fidejubeat, l. 8. §. 1. qui satis d. cog. item, si pro parente carceritus incluso fidejusserit: quibus casibus ne quidem restitutionis auxilium eundem juvat, rectè tradunt Dd. in l. fin. C. de in ins. res. min. *Gomez. 2. var. res. 13. n. 19. Franc. d. c. 2. n. 136. & seqq.* Arg; huc etiam refero minoris fidejussionem juratam, ut contra eandem non restituatur, per ea quæ dixi supra p. 1. disp. 11. th. 9. quibus adde Val. Franc. d. c. 2. num. 130. ibiq; copiosè allegat. *Diff. Molin in addis. ad Alex. cons. 27. num. 6. vol. 1.* b) autoritate S Cti Vellej. t. r. D. & C. ad S. C. Vell. l. 3. hic. *Gom. 2. var. res. 13. n. 2. laud. Val. Franc. d. c. 2. n. 147. & multis seqq.* An verò fœmina quæ huic beneficio renuntiavit, postea etiam invita ab eo excludetur? quod puto, arg. l. 8. §. 10. l. 31. & maxime l. fi. §. pen. ibiq; gloss. Bart. Alberic. & communius Dd. vide multos allegatos p. 1. disp. 25. th. 4. lit. F. quod alii de judiciali renunciatione admittunt: ego cum suprà adductis etiam de renunciatione extrajudiciali accipi de jure posse puto: idq; & consuetudo probat, notat *Goth. ad l. fin. §. pen. Diff. Gom. d. c. 13. n. 19. ibiq; Soar. in addis. Cofl. in d. l. fi. Cov. in c. quamvis, de pact. in 6 par. 2. relect. §. 3. n. 5. aliq; adducti in d. disp. 25. th. 4.* ubi simul annotatum est, requiri mulierem de beneficio illo esse certioratam specialiter, ex mente Alberic. & vulgò.

vulgo Dd. in l. fin. §. pen. Geil. 2. obs. 77. n. 3. Et si autem statur instrumento, in quo notarius affirmat, mulierem satis & in specie de beneficio admonitam eidem renunciasse, atque ita mediante illa renunciatione fidejussisse, l. 30 de V. O. ibiq; Dd. elegans tamen cautela est contra imperitos notarios, qui hujusmodi renunciationes factas esse, plurimum ex consuetudine magis quam ex peritia & consensu partium instrumentis apponunt, Dec. conf. 357. n. 7. Geil. d. obs. 77. ut à giudice examinentur de intellectu hujus & aliarum renunciationum in beneficiis & privilegiis, cum non possit quis certiorare alium de eo quod ipse ignorat, Hipp. de Marfil. tr. de fidei. n. 38. Alb. in l. omnes. C. de heret. & Manich. nu. 2. Deprehensa verò hujusmodi notarii imperitia, renunciationem valere quidem, sed fidem instrumenti esse minutam verius æquius putamus: ne contingat ex notarii post facto jus alteri parti quæsitum perimi, arg. e. prater. de test. cogend. c. sicut, de test. Fulg. in d. l. fin. §. pen. Alex. in d. l. 30. hic. Alc. in l. pen. C. de pact. n. 18. vulgo Dd. in d. l. fin. §. pen. Geil. d. obs. nu. 7. c) l. milites. ibiq; gl. C. locat. l. 8. §. 1. qui satisd. cog. Sneed. ad §. fin. Instit. hic. Quod an de militibus etiam nostri temporis dici possit, definiendum est eo modo, qui traditus est de testamento militari sup. disp. 10 th. 6. adde Vaud. l. q. 55. Val. Franc. hic. d. c. 2. nu. 216. & seq. d) extrarem pecuniariam in scio domino, l. 19. 20. hic. l. 38. §. 2. de solut. Et si non nego servum etiam ex causa fidejussionis naturaliter obligari, eo ipso quod consensit, arg. l. 21. §. 2. hic. l. 14. 64. de cond. ind. l. 14. de O. & A. arg. l. 22. ibi: personam, de R. l. ubi Dec. num. 3. Goth. in d. l. 20. hic. Disgl. Bart. Castr. & magis communiter Dd. in d. l. 19. 20. Gabr. Sarayna in add. ad Dec. d. nu. 3. lit. B. c) l. 3. hic. ut minores licet ipso jure teneantur, semper tamen restitutionis periculum subitimescendum est, l. 7. §. 3. de minor. l. 3. C. de rest. min. l. 1. C. de filiof. min. l. 48. hic. nisi in casibus expressis, supra ad lit. A. in fin. Clerici si à volentibus accipiantur, rectè obligantur, c. 2. de fidej. ubi Abb. & vulgo Canonist. Gom. d. c. 13. nu. 18. Marfil. d. tr. hic. n. 309. ubi respondet ad contraria: vide & Val. Franc. d. c. 2. nu. 218. & multis seqq. invitus tamen nemo eos accipere cogitur, sicut nec alios qui fori præscriptione utuntur, arg. l. 2. pr. qui satisd. cog. Marfil. d. tr. nu. 257. Diff. videtur Gom. d. c. 13. num. 8. & 18. Et forensis, qui ex loco & domicilio creditoris non est, pro idoneo non habetur, l. 1. ibiq; Dd. si quis in jus voc. non ier. Marfil. d. tr. n. 262. Gom. d. nu. 8. (Diff. videntur Zaf. Alex. & alii in l. 15. qui satisd. cog.) et si immobilia alibi possideat, Dd. in d. l. 1. Bart. in l. fin. C. de pr. ag. in reb. Marfil. n. 228. f) ut tutiori cautioni locus non super sit, et si ignorantiam prætexat, arg. l. 1. §. ut in poss. legat. l. 19. de R. l. l. §. si cert. pes. l. 223. pr. de V. S. Alex. vol. 5. conf. 60. col. 1. Diff. Marfil. d. tr. n. 72. gloss. in l. 126. §. fin. de V. O. Quid, si ex post facto minus fiat idoneus, an debitor alium dare cogitur? Siquidem ex conventionione partium datus fuit, nego cum Bart. & vulgo Dd. in l. 3. hic, arg. l. 4. de her. vel act. vend. l. 96. §. 2. de sol. secus, si ex necessitate pro forma contractus legisq; dispositione, arg. l. 10. §. 1. ubi Bart. & Dd. qui satisd. cog. l. 20. §. pen. de op. nov. nunc. l. 4. de præstip. Gom. d. c. 13. nu. 7. Marfil. d. tr. nu. 74. Creditor tamen principalis cogi nequit ut liberet fidejussorem, & accipiat alium etiam æquè idoneum, arg. l. 14. §. 1. de const. pec. l. 45. §. 1. mand. las. in l. 25. C. de pact. n. 5. Alc. ibid. n. 3. Pin. ad l. 2. C. de resc. vend. p. 2. c. 1. n. 22. Marfil. d. tr. nu. 113. Diff. Dec. Cagn. in l. 25. de R. l. gl. Ang. & Dd. in l. 22. de pign. Neguz. tr. de pign. p. 3. memb. 1. nu. 21. Fidejussorem dare obligatus, pignora substituendo an liberatur? Nego per ea quæ dicta sunt p. 1. disp. 5. th. 2. lit. A. & D.

III.

Adhiberi possunt fidejussores omni omninò obligationi: neque re-

HHh 2 ferr

fert naturali tantum *b*, vel civili *c*, vel utroq; jure subsistat *d*, principalis vel accessoria *e*, contracta an contrahenda sit *f*, pro sciente vel ignorante fiat *g*. Sine hac verò qualicumq; non magis quam accessorium abiq; principali esse nequit *h*.

a) quomocumq; contracta fuerit, §. 1. *Inst. hic*, l. 1. 2. l. 8. §. 1. l. 16. §. 3. *hic*, non tamen pro conservanda dote, *argum. l. 8. C. de pact. convent. l. 1. 2. ubi Cyn. C. ne fidei. dot. Myns. ad §. 1. Instit. hic*. nisi maritus ad notorium vergat inopiam, *c. per vestras, de don. int. vir. In sin. l. 24. solut. matr. num. 3. 5.* An verò pro dote sit accipiendus, si ultro à marito offeratur, *vide Duar. ad tit. de jur. dot. contra Dd.* Illud non interest, an ex delicto vel contractu descendat obligatio, *d. l. 8. §. 5. & 6. hic*. Unde quaeritur: An etiam in criminalibus rectè interveniat fidejussor? Affirmo, nisi cum poena capitalis esset infligenda, *vide sup. p. 1. disp. §. 1. b. 7. lit. E. & inf. disp. 31. th. 4. lit. E. Diff. aliqui per l. 70. §. fin. de furt. l. 57. §. fin. hic*, l. 3. 4. *de cust. re. auct. bodie. C. eod. c. 15. §. fin. de sent. exc. in 6. c. cum homo, ibiq; gloss. 25. qu. 5. juncto arg. l. 1. l. 2. §. 1. de cust. re. l. 6. §. 3. C. de app. junct. l. 28. de poen. Menoch. 2. arb. q. 303.* quò & inclinare videtur Sneider. in §. 2. *Inst. hic*. cum certum sit, neminem se ad poenam corporalem obligare posse, *argum. l. 13. ad l. Aquil. ibiq; Dd. Diff. Alber. in l. par. stat. q. 51. arg. l. 12. 13. 14. de cust. reo.* Imò interdum si dignitas accusati, vel alia circumstantia id suadeant, etiam tum accipitur fidejussor, cum ex delicto qualificatè probato infligenda veniret poena corporalis: Sed interim certum est, quòd toties, quoties in criminalibus fidejussores accipiuntur, summa certa pecuniæ loco poenæ ipsi nominatur, welche sie zu erlegen sich verpflichten müssen/ba sie den betragten nicht stellen. nec liberantur ab hac obligatione, antequam vel sententiam passus est reus, vel id solum, quod in cautione fidejussoria continetur, *loan. And. ad Specul. tit. de accus. §. sequitur, verb. exceptio, vers. formabas. Afflict. decif. 130. Moller. 2. semestr. 2. num. 1.* ubi hinc rectè concludit, si fidejussores reum semel sistant, & is effracto carcere aufugiat, quòd lite-rum sistere eum juncantur: etsi primò sistentes protestati sint, se amplius pro eo tenari nolle: imò ne quidem lata prima sententia expirat talis fidejussio, *Boer. decif. 315. Moller. d. c. num. 3. (Diff. vulgò Dd.) vide etiam Menoch. d. cas. 303. Tressaur. decif. 202 per totum*, ubi diligenter & accuratè quaestionem hanc pertractat.

b) *d. §. 1. Inst. hic*, l. 7. l. 16. §. 3. *hic*. Unde etiam pro pupillo sine tutore obligato, furioso, prodigo, fidejussor interveniens tenetur, nec ei subvenitur: quoniam his mandati actio non competit, hoc est, quia pupillus, furiosus, prodigus, etsi jusserint fidejubere, tamen mandati contra illum gerere non possent, adeoq; donandi animo fidejussisse videntur, qui scire poterat se etiam ex mandato suscepto ad fidejubendum non teneri: quo sensu novè & commodè accipi & correctionem evitari posse puto, l. 25. *hic. conf. l. 46. de O. & A. l. 70. §. 4. in fin. hic*, l. 32. *de pact. l. 1. §. 7. quod juss. Dissent. var. Dd. ad d. l. gloss. & Dd. vulgò, verb. quoniam his*, &c. de fidejussore accipiunt, eaq; ratione rationem remotivam appellant, quos sequitur *Val. Franc. d. c. 3. num. 7. & seqq.* quod ut clarius fieret, *Cujac. ad l. 19. de usuc. pro* (quoniam his) emendat (quamvis,) sequitur Gothofr. *ad d. l. 25. Aliter Const. 2. subf. lect. 3.* qui verba (ei non subveniatur) refert ad pupill. furios. prodig. quod subsistere non posse ostendit relatio particularum: *Quis, Et. Aliter Rævard. 2. var. 9.* qui mutato sensu pro (ut ei non subveniatur) emendat, (ut idè ei, &c.) *vide & Mynsin d. §. 1. Inst. hic.* c) *d. §. 1. gloss. & Dd. in l. eod. vide distinctionem Mynt. Sneider. ad d. §. in omnibus.* Atq; ita his casibus arctius obligatur fidejussor, quàm principalis, à quo civiliter aut naturaliter tantum obligato periri non potest:

potest: à fidejussore, qui pro tali intervenit, potest. *gloss. in l. 7. hic. Io. Fab. Ang. in d. §. 1. ibid. Myns.* Potest & fidejussor pro eo intercedere, qui tantum officio iudicis teneatur. *l. 36. §. 4. de iur. ubi Bart. & vulgò Dd. Gom. d. c. 13. n. 1.* d) *d. §. 3. Inst. hic. l. 30. eo. & de eo non est dubium ait Sncid. ad d. §. 1. n. 2.* e) ut in fidejussore fidejussoris. *l. 8. §. fin. hic. noster appellat Schadiobürgen/ vel Müdbürgen.* f) adeoque non tantum praesenti, sed etiam futurae, *l. 4. ibid. gl. l. 6. 38. §. 1. l. 57. hic. l. 35. de iudic. Mynsing. ad d. §. 1. vide Vasq. ill. controu. c. 40. n. 8.* g) si pro ignorante, tum negotiorum gestor, non mandati dabitur actio, *l. 30. hic. l. 20. §. 1. mand. l. fin. C. negor. gest. l. 1. §. fin. l. seq. eod.* secus est si pro invito & specialiter prohibente fidejussit, tum enim ab omni actione recuperandi excluditur, *l. fin. C. negor. gest.* etiam acquiritatis intuitu. *gloss. Bart. Bald. Salic. in d. l. fin. Gom. d. c. 13. n. 11. Diff. Castr. & alii in d. l. fin.* h) *l. 16. 57. hic. l. 5. pr. ut legit. caus. cav. (nec obstat l. 10. eod. ubi obligatio quæ jam cepit, jacente hereditate perdurat, Cuj. 15. obs. 9.) l. 178. de R. l. c. accessorium, eod. in 6. Val. Franc. hic. c. 3. nu. 1.* Non igitur accedit fidejussor contractui contra bonos mores factio, *l. 11. 12. hic. junct. l. 5. C. de LL. aut de facto impossibili, l. 16. 39. hic.* exempla vide apud Duar. *ad h. r. c. 3.* An obligationi, cui praescriptum jam est, rectè fidejussor accedet? Negat Vasq. *ill. controu. 53.* quia & naturalis obligatio praescriptione evanescat. Affirmant vulgò *Dd. Balb. r. de praes. p. 3. pr. q. 10. arg. §. sed naturalia. Inst. de iure N. G. & cirv. & c.* quorum sententiam recipio, si sciens fidejussor intercesserit, *Myns. d. §. 2.* non item, si ex errore, *l. 37. ubi Cast. hic. Val. Franc. d. c. 3. n. 19.*

IV.

Modus fidejussionis consistit potissimum in forma & quantitate. Forma fidejussionis est stipulationis solennitas *a.* In quantitate consideratur, ut fidejussores non plus debeant, sed idipsum quod debet ipse principalis *b.* Plus autem inesse non solum ratione quantitatis, sed & rei *c.* loci *d.* temporis *e.* intelligitur, efficacius tamen se obligare potest quam ipse principalis *f.* sicut & in minorem partem *g.*

a) *l. 12. C. hic.* (ubi quomodo legenda sint verba Græca vide Cuj. 14. obs. 40.) *Don. ibid. dixi ob. 1. lis. B.* nec refert quacunque lingua fidejubeatur, modò alter alterum intelligat, *§. pen. Inst. hic. l. princ. eod. d. l. 12. l. 10. C. de contr. stip.* unde & per interpretationem fidejussionem perfici puto, *arg. l. 1. §. 5. vers. ita tamen, de V. O.* per ea quæ in simili benè tradit Myns. *§. obs. 45.* Inter praesentes igitur fieri debet, *l. 1. §. 1. de V. O. §. ult. Inst. hic. vide Vasq. ill. contr. c. 40. nu. 8.* Usus tamen docet idem hodie fieri per epistolam inter absentes, stipulationis solennibus usu quasi defuisset: sola tamen commendatio vel affirmatio quod aliquis sit solvendo, fidejussionem non inducit, *Coffal. ad l. 7. §. fin. arg. illius text. de dol. mal. Gomez. 2. var. resol. 13. n. 5.* b) *d. l. 8. §. 7. 8. hic. §. 5. Inst. eod.* nisi iuramento id fidejussor confirmarit, *Dd. vulgò in l. 77. §. 23. de leg. 2. c. quamvis, cum contingat, de iurejur. in 6. Marf. d. r. n. 291. Dissent. Vasq. ill. controu. 40. per l. fin. C. de non num. pec.* Huc pertinet illud: An fidejussore abique iuramento in maiorem summam obligato subsistat fidejussio saltem pro parte concurrente? Quod verius puto: *arg. l. 4. 33. mand. l. 1. §. 4. de V. O. in fi. de const. pac. l. 27. §. 5. de paci. l. 8. §. 7. hic.* (ubi perinde est si ve legas, omnino non, hoc est in solidum: si ve: non omnino, ut voluit Myns. *in §. 5. Inst. hic. Alciac. §. p. v. erg. 17. vide Gosh. ibid.) Gomez. d. c. 13. n. 12. Vasq. ill. contr. c. 7. nu. 5.* facit quòd fidejussor potest se ad interesse obligare, cum reus ad factum re-

HH h 3

necur,

nem, l. 55. *hic*. atque hoc interesse rem ipsam excedere multum potest. l. un. *C. de sent. qua pro eo quod interest*, & *V. asq. i. illustr. contrav. 40. n. 5. in fi. Moller. 3. semestr. 30. n. 5. Disp. sent. vulgò Dd. in d. l. 8. §. 7. Marfil. d. tract. n. 291. per l. 22. C. *hic*. qui negant fideiussionem subsistere. c) § si quis agens. Instit. de ad. l. 16. §. 1. *hic*. Hinc reus in pecunia obligatus si sit, fideiussor in tritico obligare se nequit, l. 42. ubi Bald. l. 38. princ. l. 8. §. 8. *hic*. vide Pin. ad rub. *C. de re sc. vend. c. 3. nu. 18.* vel ratione contrarii, ut si principalis sub conditione, fideiussor purè debeat, d. l. 16. *hic*.*

d) d. l. 16. §. 1. (ubi rectè notat Goth. cum obligari levius qui obligatur purè, hoc est, sine mentione loci, quam qui adstringitur ad certum locum.) vide l. 9. qu. cert. loc. l. 122. pr. de V. O. c) d. §. 5. Instit. *hic*. ut fideiussor plus solvat, quàm principalis debebat, l. 49. §. 2. *hic*. & similibus modis, ut ratione personarum, quæ facilius conveniri potest, l. 34. *hic*. vel si principalis obligatio alternativa sit, d. l. 8. §. 9.

f) puta sub juramento, cum principalis simpliciter obligatur, l. ult. i. jurisp. 39. Gomez. d. c. 13. nu. 2. vel instrumento guarantee, quod paratam executionem habet, Wespar. *hic*. Gom. d. n. 2. & vulgò Dd. ibid. allegari. (quod ita appellatur à firmitate, qui tali instrumento præcisè stetur: firmitas est guarantee Lombardis: firmare guarantee, ut post alios notat Coler. tr. de process. exec. p. 1. c. 3. n. 19.) Et tale instrumentum, sicut aliud quodvis jus, potest alii cedi: atq; assignari verè creditor dicitur (unde in formulis adjicitur, getrewen Briefs inhaber) Dan. Moller. 20. semestr. 2. pr. adeoque ad petitionem ejus executioni mandatur: ita tamen si de titulo per instrumentum cessionis, vel aliter constet, Moller. d. c. 20. n. 1. 2. § 3. ubi etiam in sine remissivè tradit, quantumtribuendum sit instrumento ex longinquis partibus allato. Sic obligationi simplici potest addi fideiussio cum hypotheca, l. 2. 17. 25. *C. hic*. ita tamen, ut si malit convenire fideiussorem, jus pignoris in eum transferre cogatur. Idem est in pænæ adjectione, gloss. singulans in l. 65. *hic*, ibiq; Ang. & Imol. Wespar. *hic*. n. 5. Hinc & ad carceres pro debitore principali fideiubendo adstringere se quem posse arbitror, arg. l. C. ubi decur. vel coh. l. 4. de stat. hom. l. 7. §. fin. qui satisd. cog. l. 19. §. 16. qua in fraud. cred. ibiq; Bart. vulgò Dd. in l. 2. *C. de patr. qui fil. dist. Myns. 6. obs. 51. (Diff. Sal. in l. 1. C. qui bon. ced. Felin. ad c. ex rescripto, de jurejur. aliq; re. lat. à Mynsing. d. loc. n. 2. quod multò magis verum est de jure Saxon. per notata sup. disp. 24. th. 4. lit. K. & p. 1. disp. 20. th. 14. lit. D.* Sed hoc novæ constitutiones Electorales p. 2. c. 2. l. ita temperat, daß dem Glaubiger das anhalten nicht vor sich alleine gestattet / sondern vermittelt des Richters die execution gesucht werden solle: nisi in casu quo debitor esset fugitivus: tum enim creditor eam quidem apprehendere potest, jedoch soll er ihn etiam hoc casu in die Gerichte / darinnen er angetroffen / einantworten. Unde & vulgata illam obstagii pænâ, Ne lössung / jure licitam puto. Coler. d. tr. p. 1. c. 6. n. 68. & consuetudine Germaniæ hæcenus receptam, Coler. 2. obser. 45. quæ tamen novissima constitutione Imperii omnino est abolita, vide die Potteordnung zu Frankfurt geßert Anno 1577. tit. 17. §. viii. et auch, Geil. d. obs. n. 6. propter abusum, d. §. ibi. zu viel mißbraucht. adde Coler. d. p. 1. c. 8. n. 68. cum quo concordat Nov. Elect. Aug. d. p. 2. consil. 22. §. wir wollen auch, Alicubi non penitus quidem sublata est obstagii pænâ, sed certis legibus adstricta, ne immensis profusionibus sese conficiant contrahentes, ut in Lulatia & alibi factum meminit Jo. Kopen decif. 3. in fin. ubi vide per totum.

g) d. §. 5. ibiq; Dd. Instit. *hic*. d. l. 8. §. 7. l. 9. l. 70. §. 2. *hic*. Sed quid dicemus in muliere, quæ aliâ ob debitum civile incarcerationi nequit, Nov. 134. c. 9. aurb. sed hodie. *C. de divers. judic. & auth. hodie. C. de custod. reor.* an renunciatio possit huic beneficio? Si certiorata sit, & tamen in debito proprio ad carceres se cum renunciatione obstringat, valere renunciationem existimo: in debito alieno & fidei-

jussione

jussione etiam Vellejani renunciatio requiritur: idque probat Nov. Elect. August. p. 2. c. 21. adde p. 1. disp. 25. h. 4. & 5. & disp. 20. h. 4. lit. D. An & in brevius tempus? puta, si fidejubeat ad certum tempus, & expressè adiciat, se post illud tempus obligari amplius nolle? Ita puto: fidejussionis enim effectus non extenditur ultra verba ipsius expressa, arg. l. fidejussor, 27. ibi: tunc enim, C. de fidejuss. Benintend. in decis. Rota Bonon. concl. 18. n. 5. vide & Geyl 2. obs. 30. n. 12. Myns. 6. obs. 53. nu. 4. Hoc tamen in constit. Elect. August. p. 2. c. 19. §. alioquin eatenus accipitur, si creditor intra tres menses proximos ab elapso tempore solutioni præfinito debitorem de solutione non interpellaverit. Val. Franc. tr. hic, c. 6. n. 74. & seq. Quid, si scriptum sit, fidejussores tamdiu obligatos esse debere, donec creditor de sorte & usuris satisfiat: & unus fidejussorum suo sigillo adscripserit, quod nolit ultra annum teneri? jam pone, anno illo elapso adhuc toto triennio interpellatus non fuit ille fidejussor: reliqui autem fidejussores nihilominus creditori satisfecerunt, an possunt à priore suo confidejussore ratam ipsius repetere? Negat rectè Dan. Moller. lib. 1. semest. 17.

V.

Porro fidejussor obligatus est æquè ac principalis ad id quod tempore fidejussionis in obligatione erat a, (adeoq; & heredes ipsius b) ita ut & ante principalem conveniri posset jure veteri c: hodie beneficium vel exceptionem excutiendi prius principalis habet d, & si plures fuerint, singuli in solidum obligantur e: quibus tamen itidem ex epistola D. Hadriani lubyenitur, ut creditor cogatur dividere actionem, & à singulis ratam petere f, modò tempore litis contestatæ omnes solvendo sint g.

a) l. 4. in fin. hic, l. 10. C. eod. §. 4. Inst. eod. l. 5. prin. C. de pact. int. m. l. 8. C. quod cum eo qui in al. l. 68. §. 1. hic, ita quidem ut ne usurarium nomine, vel ex culpa moravè debitoris regulariter teneatur, arg. l. 22. de O. & A. l. 3. qui satisd. cog. l. fin. hic, l. 8. quod cert. loc. Don. in d. l. 10. C. hic, n. 1. nisi in omnem causam se obligarit fidejussor, l. 54. locat. arg. l. 68. §. 1. hic, l. 2. §. fin. de admistr. rer. civ. Coras. 2. misc. 12. Duaren. de eo quod cert. loc. cap. 4. Donell. ad d. l. 8. quod cer. loc. Diss. variè variè. vide p. 1. disp. 23. thes. 5. lit. E. quibus adde Alciat. in l. 178. §. fin. de V. S. Fidejussor iudicio listi & judicatum solvi an teneatur in expensas in lite factas à principali? Affirmat Marfil d. 1. r. num. 187. b) §. 2. Instit. hic, l. 4. in fin. l. 5. eod. l. 24. C. eod. l. 13. C. de contr. stipul. l. 8. mand. et si mentio heredum nulla facta sit, d. l. 13. etiam jure S: non. Lambert. lib. 1. arr. 6. Coler. de process. execut. p. 1. c. 10. nu. 274. & seq. Wesenb. 1. conf. 14. n. 85. Val. Franc. hic, c. 5. n. 72. idque sequitur Elector August. in suis Novell. p. 2. c. 20. (Diff. Reinb. p. 1. diff. 19. Bensch. ad L. admonendi, num. 383. de juri. jur.) Excepi tamen certos casus: ut si consuetudo sit in contrarium, ut in regno Boëmiae: vel si expressè cautum instrumento debiti reperiat, quomodo loco fidejussoris mortui debitor creditori alium adferre teneatur: quo casu ex destinata mente creditoris obligatio intelligitur personalis: idque probat d. Nov. Aug. Elect. p. 2. cap. 20. ubi vide etiam Dan. Moller. in comment. ibid. Franc. d. c. 5. n. 81. usq; ad n. 106. ubi novem exceptiones cumulat. Idem est in fidejussore pro delicti actione pœnali, ut tamdiu teneatur, quamdiu vivit & teneatur is qui deliquit: post mortem ejus, nisi lis antè fuerit contestata, fidejussor liberabitur, l. 3. §. 11. de pecul. l. 10. §. 2. si quis caus. in judic. Bart. las. Cofal. ibid. Joan. Fab. Aug. Myns. in d. §. 2. c) l. 2. ubi Don. l. 3. §. C. hic, §. omnis. 2. Instit. de V. O. l. 41. §. 2. eod. d) ut ante hunc conveniri nequeat, antb. presente. C. hic. Nov. 4. l. 41. §. 2. eod.

Loc.

lac. Curt. i. coniectur. 33. nec in dubio huic speciali beneficio renunciasse intelligatur, *arg. l. 5. §. 1. locat. c. ex parte, de off. deleg. l' asq. ill. controu. c. 33. n. 12.* unde nec in mora constituitur fideiussor, principali debitor prius non interpellato, *l. 40. si cert. pet. l. 5. c. de contr. stip. Geil. 2. obs. 27. n. 1.* Juvatur autem fideiussor hoc beneficio tantum ope exceptionis, qua non opposita iudicium valebit, *Geil. d. loc. n. 3.* & quæ in effectu dilatoria est, *Cacher. decif. 44. nu. 13.* adeoque ante litem contestatam regulariter opponenda, *Coler. p. 4. de proc. execut. c. 1. n. 96. Geyl. 2. obs. 27. n. 2. & 3. Guid. Pap. decif. 94. Gomez. d. t. 3. n. 14. Wesf. ad §. si plures. 4. Instit. hic.* Qui pro tantum naturaliter obligato fideiussit, hac exceptione uti nequit, quia principalis ipsius de jure executi nequit, *Vasq. ill. contr. 33. n. 14.* idem est in eo qui bonis cessit, *Geil. d. obs. nu. 16.* (Dissent. multi sententiam declaratoriam requirentes: quos conciliat *Vasq. d. loc.*) nec ille qui se ut principalem obligat: vulgò *setto schuldner per nos. Geil. 2. obs. 28. n. 2. & in fin. Borch. de transact. c. 3. n. 13. Wesf. conf. 10. n. 19. & seqq. & conf. 14. nu. 12.* maximè si novandi causa se obliget, *l. 23. §. 1. c. ad SC. Vell. Coler. d. p. 1. c. 10. n. 267.* (Dissent. *Marf. d. sr. n. 62. Gom. d. c. 13. num. 4. Vasq. d. c. 33. n. 8.* quorum sententiam probat *Nov. Elect. Aug. p. 2. c. 18. Tessaaur. decif. 166.*) nec ille, cujus principalis solvendo non est, idque sit notorium, *Geil. d. obs. 27. n. 14. 17. Mynf. 2. obs. 15. vers. hoc tamen.* (ad quod sola relatio nuncii dicentis nihil amplius in bonis debitoris esse, non sufficit, *Marf. d. sr. nu. 22.*) nec ille, cujus principalis est abfens, *d. Nov. 4. §. 1. Gom. d. c. 13. n. 14. vulgò Dd. in d. auth. presente. Don. in auth. hoc ita c. de duob. reis.* quo tamen casu fideiussori petenti tempus statui debet, intra quod ipsos principales in iudicium introducat, quo elapso ipse tenebitur, *d. Nov. 4. idque tempus erit in arbitrio iudicis, Men. 1. arb. q. 40.* Tandem locus beneficio non est, si ei renunciatum sit, maximè juratò, *arg. d. l. 77. §. 16. de leg. 2. Geil. d. obs. 27. nu. 22.* (Dissent. *Dd. ubi sup.*) & notario de tali renunciazione attestanti credendum esse magis puto, *arg. l. fin. c. hic. gl. vulgò probata in l. 40. §. fin. de pact. Vasq. d. c. 33. circa fin. vide tamen Geil. d. obs. nu. 24.* Illud verius est, in casu, quo nulla prorsus facta renunciazione debitor jurat, se omnia in instrumento debiti contenta servaturum, nec quidquam contra ea facturum, ibi iuramentum in effectu tantundem operari, quantum operaretur renunciatio specialis: per rationes allatas à Dan. Moller. lib. 1. *femestr. c. 16.* vide tamen per utraque parte allegata à Ronhegall. in l. 3. §. ubi duo, num. 117. & seqq. de duob. reis. Duenn. reg. 336. Covar. ad c. quamvis. p. 1. §. 4. de pact. in 6. Gomez. 2. var. resol. 13. n. 14. Tiraq. in l. si unquam, n. 128. & seqq. C. de revoc. donat. Geil. 2. obs. 27. Ant. Gabr. lib. 3. conclus. tit. de fideiuss. concl. 1. n. 43. Plures declarationes huc pertinentes vide apud Moller. 1. *femestr. 16. n. 12. & seq. Tessaaur. decif. 52. & decif. 166. n. 5. 7. Mynf. 2. obs. 15. Geil. 2. obs. 27. Gom. d. c. 13. n. 14. Wesf. conf. 10.* Porro de effectu generalis renunciationis, an ei firmiter inniti possit fideiussor, vel an insuper specialis renunciatio cæterorum etiam beneficiorum requiratur, vide per discursum *Modest. Pist. 1. conf. 35. q. 5. & 2. conf. 1. q. 3. Decian. 2. conf. 39. n. 59. & seqq. Masc. 3. de probat. conclus. 1264. per tot. lac. Toming. decif. 1.* quo in casu cum dissimiliter pronunciaretur in terris Saxonis, tandem ed ventum est, ut hodie generalis renunciatio non profit, nisi specialis aliquorum beneficiorum renunciatio præcellerit, *Nov. Elect. Aug. p. 2. d. c. 17.* Fideiussor autem indemnitatis, etsi non renunciet, ne quidem ex natura obligationis conveniri potest ante principalem, *arg. l. fin. si cert. pet. Gom. d. c. 13. n. 3. Vasq. d. loc. nu. 5. Marf. d. loc. n. 23.* c) si omnes solvendo non sint, *l. 23. c. hic. d. §. si plures, 4. ibiq. Wesf. Mynf. Inst. hic.* ita ut posterius conventis nō satisfaciendis regressum habeat ad primum pro parte saltem cōventum, & ab uno ad alium, donec totum consequatur, *d. l. 23. ante litem contestatam, l. 6. c. hic.*

nec

ne hoc mutatur per auct. hoc ita, C. de duob. reis. Novel. 99. c. 1. Dd. vulgò & Donel. in l. 2. C. hic. Diff. Goth. in l. 16. C. hic. & in d. Novel. 99. c. 1. f) d. §. 4. Inst. hic. etiam ope exceptionis, l. 49. §. 1. l. 16. hic. qua omiſſa ſolutum fidejuſſor non repetit, d. l. 49. §. 1. in fin. hic. opponi poteſt ante ſententiam, l. 10. C. hic. Gom. d. c. 13. n. 15. Geil. d. obſ. 27. n. 5. etiam in ſecunda inſtantia, l. 1. §. fin. ad Turp. vulgò Dd. in l. 10. hic. g) d. §. 4. l. 51. §. 1. hic. l. 1. C. de divid. tut. Don. in l. 3. C. hic, n. 5. niſi & huic beneficio expreſſè renunciatum ſit, l. pen. C. de paſſ. Sneider. in d. §. 4. & alii caſib. quos vide apud Sneider. in d. §. 4. Donel. in d. l. 3. Si unà cum minore fidejuſſeris, etſi minor poſtea reſtituatur, eris adhuc pro parte obligatus: ſi poſt tuam fidejuſſionem minor ſive ſponte, ſive dolo intervenierit, obligaberis nihilominus in ſolidum, l. 48. §. 1. hic. Cuj. 10. obſ. 23. Diff. Conn. 6. comm. vide Goth. in d. l. 48. Conveniuntur autem in ſuo foro, niſi privilegio fori renunciaverint, Mynſ. 2. obſ. 5. vide Marſ. d. r. n. 311.

VI.

Attamen ne tunc quidem ſtatim, quamvis rectè conventus fidejuſſor, ſolvere cogitur, ſed beneficium habet cedendarum actionum, ut à creditore actiones ei cedantur, quibus à confidejuſſoribus ſolutum conſequi poſſit: quod ſi creditor cedere nolit, præter virilem portionem ut ſolvat fidejuſſor, compelli nequit a: poſt ſolutionem verò ſtrictà hæc exceptio objicitur b. Actionibus ceſſis & ſolutione facta c contra ipſum quidem debitorem principalem habet actionem vel mandati d, vel negotiorum geſtorum e, vel etiam contra pignorum poſſeſſores hypothecariam utilem f: quibus non modò principale debitum, ſed omne damnum, expenſas, & intereſſe conſequitur g.

a) l. 11. C. hic, l. 17. ibiq; Goth. de ſolut. doli exceptione creditori agenti oppoſita, l. 2. C. hic, arg. l. 1. de dol. exc. Marſ. d. r. n. 27. niſi renunciaverit, arg. l. fin. C. de paſſ. conv. & quidem ſpecificè, Dd. vulgò arg. l. 27. §. 1. de leg. 3. Ceſſio autem ſit ſaltem ratione partium quæ cæteros confidejuſſores concernunt, ut eam quæ ipſum concernit, cui creditur, à confidejuſſoribus repetere non poſſit, Bart. Imol. Caſtr. in l. 7. hic. Salic. Ang. in l. 1. C. de duob. reis. Diff. gl. Cyn. & alii in l. 12. rem pup. ſalvo. vide H. Piſt. 1. q. 48. n. 10. Schurff. 2. conſ. 80. n. 4. Beuſt. ad l. 31. de jurejur. n. 319. Coler. p. 2. de proceſſ. exec. c. 2. nu. 19. & 20. Möller. 3. ſeſt. r. 15. An verò unius fidejuſſoris conventionem alter liberetur, vide Donel. in l. 23. C. hic. b) utpote omni jam obligatione ſublata, nullaq; amplius adverſus ſuos confidejuſſores actione remanente, Weſpar. hic. Donell. in l. 11. C. hic, num. 5. & ſeqq. niſi creditor ſpontè cedere velit, l. 36. hic. & niſi ea conditione ſolverit, ut poſtea actiones ipſi cederentur, d. l. 11. C. hic. c) ſunt tamen caſus in quibus ante ſolutionem factam contra debitorem agere poteſt ad liberationem, ſi nimis diu debitor ſolutionem protrahat, l. fin. hic. vide Geil. 2. obſ. 29. num. 5. Gom. 2. var. reſol. 13. num. 10. Hartm. d. tit. 29. obſ. 6. per c. fin. hic. ubi tempus ſtatuetur judicis arbitrio, l. 1. §. fin. de jur. delib. Menoc. 2. arb. q. 41. (Diff. vulgò Dd.) Item, ſi debitor poſt fidejuſſionem ita in prodigalitatem incidit, ut facilè omnibus bonis exinde labi poſſit, d. l. 10. §. ſi quiſiſſet, eog. Geil. d. obſ. nu. 11. Studioſus fidejuſſor factus, ſi ad aliam Academiam migrare velit, rectè agit ad liberationem, arg. l. 8. de procur. l. 15. ibi: proſectio urgens, de rec. arb. Geil. d. obſ. nu. 15. d) l. 14. C. hic, §. 6. Inst. eod. l. 6. 10. §. 11. hic. Quin & hac actione contra

debito-

debitorem agit ex scriptura qua creditor sibi solutum esse testatur, *Gom. d. c. 13. nu. 16. circa fi. arg. l. 26. §. si. depof. Diff. vulgò Dd. gl. & Bart. in l. 13. de jurej.* e) ut cum pro absente vel ignorante, non tamen invito, fidejussum est: *vide sup. lb. 3. lit. G. ubi pro liberanda persona etiam invitus fidejussit, arg. l. 13. ad l. Aquil. Gom. d. c. 13. nu. 11. in fin.* Et generaliter nec post solutionem his actionibus utetur, si quid ipsi imputari queat, ut quod exceptionibus suis usus non sit, quod injustè ad solvendum condemnatus non appellaret. *Dd. in l. 10. C. mand.* f) *l. 2. 11. 14. ibi: extraordinariam. C. hic, quod Don. ibi utilem actionem significat, modò piguora ex ea sola causa obligentur, in quam fidejussum est, l. 2. C. hic, ubi Don. g) c. 2. 3. hic, §. 6. Inst. eod. l. 20. 33. 35. mand. l. 47. de cond. ind. argu. l. 61. §. 5. de furt.*

VII.

Extinguitur fidejussio iisdem modis, quibus stipulatio vel contractus principalis: puta, solutione principalis debiti *a*, novatione *b*, succedendo ipsi principali debitori, atq; ita actionis confusione *c*, præscriptione *d*, sententia definitiva *e*, repræsentatione rei principalis semel facta *f*, & similibus modis *g*.

a) *l. 37. nic, l. 43. 49. 76 de solut.* Si tamen fundus debitoris in solutum datus evincatur, & debitor amplius solvendo non sit, creditor adhuc contra fidejussorem ager, *arg. l. 26. de solut. l. 21. de jur. fide. Gom. d. nu. 20.* quod multò magis in fidejussore indemnitate obtinebit, *l. 26. hic. Vsq. d. c. 33. nu. 8. Gom. d. loc. nu. 3.* aliud est, si creditor sæpè admonitus ut debitorem urgeret, ipse distulit petere, atque ita debitor factus sit non solvendo, *l. 41. hic. l. fin. si cori. pet.* b) *l. novatione, C. hic, l. 60.* si hoc expressè fuerit actum, cum aliàs nec ope exceptionis novatio facta censeatur hodie, *l. fin. C. de novat. Geil. d. obj. num. 7. vide diff. seq. th. 5. lit. F.* Similiter si fidejussor intervenit pro frumento solvendo, in secunda verò obligatione inter debitorem & creditorem convenierit, ut pecunia vel vinum solveretur, an tanquam novatione facta liberabitur fidejussor? *vide Marf. d. tr. num. 91.* Illud certum, si a primo judice, ubi fidejussor de judicato solvendo intercessit, perventum sit ad alium judicem, fidejussorem liberari quoad hunc posteriorem, *l. 3. pr. jud. solu. Marf. d. tr. num. 90.* c) si debitor succedat creditori, si vice versa, *l. 93. §. ult. de solut.* si verò fidejussor succedat debitori, accessoria extinguitur, principalis remanet, aded, ut tanquam fidejussor amplius non possit conveniri, *d. l. 21. l. 5. hic.* vel debitor & reus successori idem est, *l. 14. hic.* aded, ut si fidejussoris exceptione utatur, tum replicatione doli summoveatur, *d. l. 14. (Diff. A. Fab. 1. conj. 5. frustra addens negationem. nisi plus fuerit in illa accessoria, quàm principali, ut si principalis saltem fuerit minus efficax ratione personæ, pacti, &c. d. l. 21. §. 3.)* d) *l. 2. C. de const. pte. l. 3. 4. C. de præs. 30. ann.* si utraq; obligatio eodem tempore fuit producta: si enim fidejussor ex post facto accesserit tanquam per agnitionem debiti sit interruptio, *l. 7. §. 5. C. de præs. 30. ann. Gom. d. loc. nu. 20.* e) *Wespar. hic, in fin. l. 56. de rejud. l. 8. §. 3. hic. Geil. 2. obj. 29. nu. 11.* Non tamen in causa appellationis tenetur fidejussor qui fuit in principali, *l. 3. pr. jud. solu. per not. sup. ad lit. B.* nisi in totam causam sit acceptus, *l. 8. §. 3. ibiq; Gosh. hic.* f) *de qua vide diff. seq. th. 1. & seqq.* g) huc referatur quæstio quotidiana: an fidejussor liberetur, si eo inscio creditor debitori tempus prorogaverit? Vera est & communior opinio Dd. distinguendum, ut hoc casu liberetur fidejussor, si ad certum tempus tantum ab initio obligatus fuerit: non item si obligatus fuerit simpliciter. (sic ut hodie

Solutio vera a est totius b rei debita c idonea d satisfactio e, creditoris per debitorem g justo loco h & tempore i facta.

a) ita dicta, quod veram & realem solutionem, hoc est, numerationem requirat, & quidem talem qualem leges probant. b) neque enim regulariter permittitur, ut debitor invito creditori particulatim solvat, l. 3. *fam. ercisc. l. 4. §. 1. de usur. Sneider. ad §. item. Inst. quib. mod. toll. obl. Sich. ad l. 1. C. hic, nu. 8. Don. Coss. ad l. 21. si cert. pet. ubi Wesn. 12. C. ad d. §. item, nu. 6. Iaf. ad l. 2. num. 10. C. ib. Duar. de V. O. Hos. ill. qu. 20. Goed. ad l. 32. de V. S. ubi multas ad hoc adducit leges, & hanc opinionem uno atq; altero casu excepto communiter receptam asserit, contra Alc. in d. l. 21. *Molin. tr. de divid. §. individ. p. 2. nu. 13. C. 47. adde sup. p. 1. disp. 20. sb. 12. lit. A.* c) vel ejus quæ debetur ex natura obligationis, *Vult. 1. Iurispr. 53. vel alterius, creditore tamen consentiente. prim. Inst. quib. mod. toll. obl. l. 17. 24 C. hic.* Aliud enim pro alio invito creditore solvi nequit, l. 9. §. 3. *de pign. act. l. 16. C. hic. l. 4. §. 3. de re jud. l. 21. §. fin. de consic. pec. l. 6. §. 1. quib. mod. pign. solv. l. 2. §. 1. de reb. cred. ubi gloss. C. Dd. Cujac. ad Nov. 4. parte post. aded ut ne precium quidem speciei promissæ loco nolenti creditori obtundi queat, *Vult. d. c. 53. nisi aut aliud singulari jure favore certarum causarum receptum sit, l. 71. §. 3. de leg. 1. l. 35. §. 1. C. de donat. l. 11. C. comm. utr. judic. aut res debita solvi nequeat, l. 8. de cond. furt. Althuf. 1. Iurispr. 69. Coras. 2. misc. 3. n. 8.* Unde etiam, si debitor nec pecuniam, quam debet, habeat, nec possessiones, unde pecuniam paret, commode vendere possit, creditor eas, prævia tamen æstimatione judicis, in solum accipere compellitur. *Novel. 120. aut hoc nisi. C. hic, c. Odoardus, eod. Coras. d. loc.* Quid si pecunia numerata solvenda sit, an in alia moneta, quam qualem accepit,olvere debitor potest? Aff. per ea, quæ dicta sunt p. 1. *disp. 20. sb. 12. lit. A.* nisi creditor damnum inde passurus sit, *per nos, d. disp. 20. sb. 13. pr.* Huc pertinet quæstio quotidiana: Si valor monetæ extrinsecus mutatus sit, verbi gratia, si ante centum annos mutui dati sint aurei Rhenani, cum valerent ursatos 15. qui nunc valent ursatos 22. an in reddendo mutuo valor inspicietur, qui fuit tempore contractus, an verò, qui est tempore solutionis? Posterius magis communiter usu receptum notat Borch. *ad c. un. qua sint regal. nu. 58. Geil. 2. obs. 73. in f. Bart. in l. 99. hic, n. 6. Sneider. in §. sic itaq. Inst. de act. n. 15. per c. olim causam, c. pen. de consib. gloss. in c. qui ignorat, 32. q. 4. C. alii allegati d. disp. 20. sb. 12. in f. adde Tiraq. de retract. lign. §. 1. gl. 18. n. 26. Coras. 3. misc. 13.* Sed prius illud rationi juris magis videretur consentire, quia in dubio æstimatio, non materia sive species nummorum credita censetur, *per jura ad d. sb. 12. lit. A. adducta.* & probant autores ibid. *ad lit. C. allegati, quibus addo Welf. par. de reb. cred. Mynf. 4. obs. 1. Azo, quem refert & sequitur A. Gabr. lib. 3. tit. de solut. concl. 2. nu. 2. C. probat Nov. Elect. Aug. p. 2. c. 28.* Quomodo autem facienda sit solutio, si instrumentum dicat von Rheinschen Gùlden/ oder von guten Gùlden/ *vide Nov. Elect. Aug. p. 2. c. 29.* d) hoc est, legitima, & ex juris præscripto facta: unde ut solutione liberatio ab obligatione contingat, ad tria erit respiciendum: ad personam nempe solventis, & ei cui solvitur, de quibus postea lit. F. & G. ad res, de quibus modo lit. C. & tandem ad modum, de quo paulò post *ad lit. l. C. & K.* e) *vide Vult. 1. Iurispr. 52. n. 1.* ubi de hoc vocabulo pluribus agit. f) & quidem cuicumq; si sanæ mentis & justæ ætatis sit. *Vult. d. lib. 1. c. 53. etiam criminis reo, l. 41. hic, l. 46. §. 6. de jur. fise.* nisi sceleris conscientia perterritus aufergerit, *l. fin. C. de requir. rei,* aut ex consuetudine D. Pii perduellionis reus sit, *l. fin. C. ad l. Inl. maj.* Unde furioso, prodigo, minori fine**

sine tutorum & curatorum auctoritate non rectè solvitur, ut inde liberatio contingat, l. 7. §. 1. de min. §. 2. *Instit. quib. al. non lic. ubi Sneyd. num. 4. & seqq. Wesenb. nu. 3. & 4. per l. 15. hic. l. 25. C. de admin. tut.* nisi solutionis gratia stipulationi adjecti sint, l. 11. *hic.* vel locupletiores facti sint, pecuniarumve quam petunt, adhuc salvam habeant, d. §. 2. *Inst. quib. al. lic. l. 15. 47. 66. hic. l. pen. §. fin. de reb. aor. qui sub tut. ideoq; eam denud petentes exceptione doli submoventur, dd. ll. arg. l. 57. de R. l.* Sed quid si auctore tutore debitor solverit, & tamen pupillus damnum inde sentiat? debitor quidem ipso jure liberatur, sed pupillus læsus restitueretur in integrum, l. 1. *ubi gl. & Dd. C. si adv. sol. Sneyd. ad d. §. 2. num. 6.* itaque hodie securissima est solutio, quem judicialis permisit sententia, d. §. 2. l. 25. *C. de adm. tut.* Filiis, autem & servis, qui mutuis dandis exigendisq; pecuniis præponi solent, l. 28. *hic. l. 7. §. 1. quib. mod. pign.* vel liberam peculii administrationem habent, l. 49. de solut. l. 20. & seq. de jurejur. vel quod ab eis ex peculio creditum depositumve est, jure solvitur, l. 19. 35. *hic. l. 41. si cert. pet. l. 26. §. 8. de condit. ind.*

g) modò suarum rerum administrationem habeant, *argum. l. 14. & seqq. hic. l. 9. de admin. tut. l. 6. de condit. indob. vide Wesenb. ad d. §. 2.* etsi utilitatis gratiâ receptum, ut consumatâ pecuniâ quam solverint liberatio iis nascatur, d. l. 14. §. fin. l. seq. *hic. l. 19. §. fin. de reb. cred. Vult. d. cap. 53.* h) invito igitur stipulatore alio loco, quam promissum est, solvi nequit, l. 2. §. 7. l. 9. quod cert. loc. Quid si locus in obligatione dictus non sit? vide varias distinctiones Bart. in l. item illa §. fin. de const. pec.

i) l. 122. pr. ubi Dd. de V. O. in certam porrò diem debitum etiam ante illum diem invito creditori solvi potest, l. 38. §. 16. l. 50. l. 41. ubi Donell. nu. 47. & seqq. §. 1. de V. O. l. 70. *hic. l. 17. de R. l.* eaq; est communis Dd. sententia in dd. ll. (Dissent. Ferret. & Cujac, in d. l. 38. §. 16. Ant. Fabr. 1. conj. 1.) nisi creditoris gratiâ præstationi faciendæ dies dictus sit, idq; ipsum vel nominatim sit comprehensum, vel evidentibus argumentis appareat: eo enim casu præmature solvere volentem repelli posse omnes consentiunt, adde *Vult. d. c. 53. Briss. lib. 1. de solut. Dec. ad d. l. 17. nu. 6. vers. secundò, argum. l. 15. de ann. leg. l. 43. §. 2. de leg. 2.* Idemq; est de jure Saxon. *Landrecht lib. 1. art. 65. Reinh. p. 1. diff. 26.* Quid si debitor per errorem ante diem solvat, an conditionem indebiti, quasi plus solverit, habebit? Nego, nisi in diem simpliciter incertam debuerat, *arg. l. 10. de cond. ind. confer Vult. d. c. 53. Cuj. 23. obs. 22. Rob. 1. sent. 26. addep l. diff. 32. l. b. §. in fin.* Illud hic generaliter notandum, etsi in debito liquido ne quidem per fidejussorum dationem differri solutio debeat. *Men. 2. arb. jud. qu. 303. nu. 4. & seqq.* tamen humanitatis gratia ferè solet debitori aliquid spaciū concedi, maximè si pignora deponat, vel fidejuss. det: id tempus jure civili videtur esse quatuor mens. l. 2. 3. *C. de usur. rei jud.* apud Saxones tantum 14. dierum. *Weichb. art. 46. Landt. lib. 3. art. 8. & alicubi de consuetudine sex hebdomadarum & trium dierum, Reinh. diff. 9. Fachs. diff. 56. Nov. Elect. Aug. p. 1. c. 32. Sneyd. §. quadrupli. Inst. de act. m. 62. Coler. de proc. ex. p. 3. c. 6. m. 2. 7. 8. & 14. Val. Franc. tr. hic. c. 3. n. 267. & seqq.*

III.

Illud non interest, an ipsi creditori vel alteri ejus nomine *a*, à debitore vel alio ejus nomine *b* solvatur: utroque enim casu regulariter contingit liberatio *c*. Si debitum sit naturâ dividuum, pro ea parte contingit liberatio, quæ volente creditore soluta est *d*. Generaliter autem verum est ita solvendum esse, ut nummi accipientis fiant, ejusq; manere queant *e*.

Ili 3

a) puta

a) puta procuratori generali, l. 34 § 3. *hic*. l. 6. pr. § 2. de cond. ind. l. 11. l. 12. de pact. gloss. ad l. 12. vers. *administratio*. *hic*. vel ad exigendum constituto, d. l. 12. *hic*. laïe *Tirag. de retr. lign.* § 9. in fin. gloss. 3. & ult. num. 7. & seq. (*Diff. Spec. tit. de proc. § autem. vers. notabiliter. Rom. in l. 3. selut. matr. Guid. Pap. decis. 526 in fin.* non tamen litis procuratori, l. 86. *hic*. l. 13. de pact. l. 7. C. de transact. ubi gloss. ad verb. *derogavit*. nisi ad hoc specialiter dato, d. l. 86. non falso procuratori, aut ei cujus mandatum revocatum est, l. 12. l. 38 § 1. l. 58. *hic*. *Wesf. par* ibid. *Vult. d. c. 53.* et si hoc casu, si debitor revocatum mandatum ignorans solverit, ex æquitate liberatur, d. l. 12 § 1. l. 38 § 1. l. 51. *hic*. § 9 *Inst. mand. l. 12. ad Maced. l. 41. de reb. cred.* Solutio igitur alteri sine mandato creditoris facta, liberationem non affert, l. 24. *neg. gest.* nisi creditore eam ratam habente, d. l. 12. l. 13. 49. 71. § 1. *hic*. Rectè etiam ei solvitur, qui solutionis causa in contractu adjectus est, l. 12. § 3. l. 16. *hic*. l. 2. C. de O. & A. l. 7. 8. C. de her. vend. disjunctivè, l. 38 *hic*. *Cuj. sr. 7. ad Afric. § 4. vers. planè. Inst. de inut. stip. ab initio, argu. l. 82. hic.* tam purè quam conditionaliter, aut in diversum diem, l. 98. § 6. *hic*. in eandem tamen rem, l. ult. § 5. de V. O. cujuscumque status vel ætatis sit, l. 11. l. 59. § 6. *hic*. l. 56. § 2. de V. O. nisi capite minutus in eum statum constituatur, in quem stipulator non consensisse videretur propter tacitam conventionem quæ stipulationi inest, l. 38. pr. *hic*. quam variè cum d. l. 95. § 6. conciliant gl Barth. Gorh. *ibid.* aliter *Cujac. in l. 55. de V. O. § sr. 7. ad Afric. aliter A. Fab. 3. conj. 10.* qui indissolubile contrarium hoc esse statuit. De jure Saxoni. nuncius, ut cum effectu ei fiat solutio, à creditore in judicio debet esse deputatus, *Reinh. p. t. diff. 20. ex Landrecht lib. 3. art. 40.* b) pr. *Inst. qu. mod. toll. obl. l. 5. 17. C. hic.* sive ex debitoris mandato, l. 56. 49. 64 66 *hic*. sive sine mandato: & cum debitore vel ignorante, vel etiam invito, l. 13. 40 53. 72. § 1. *hic*. l. 41. de *neg. gest.* huic tamen repetitio in totum denegatur, l. 53. *mand. l. fin. C. de neg. gest.* illi, si utiliter & è re debitoris solverit, datur negotiorum gestorum actio, l. 43. de *neg. gest.* Nec obstat l. 69. de R. I. quam rectè Dd. intelligunt, cum tantum agitur de interesse ejus cui beneficium confertur: ut secus sit, si agatur de interesse alterius, *Dec. & vulgò Dd. in d. l. 69. Castren. ad l. 39. de neg. gest. Ang. pr. Inst. qu. mod. toll. oblig.* Quo casu etiam alius, puta hypothecarius, pro emphyteuta canonemolvere potest, ne emphyteusi in commissum cadente jus sibi pignoris pereat, *Bart. Bald. Sal. Ang. ad l. 31. de pign. Fulg. Rip. in l. 1. cod. Tirag. de retr. lign. § 36. gloss. 2. nu. 19.* Diss. multi allegati ibid. Illud notandum, licet rectè jussu creditoris alii solvatur, l. 49. *hic*. tamen si lucrandi ac intervendi animo nummi accepti sint, inde non contingere liberationem ipso jure, sed ope exceptionis, cum nummi maneant debitoris, quod idem est, si quis jussu mariti donantis uxori, debitum solverit donatione revocata, l. 38. § 1. ibi: *interceptos. hic. Diff. Cujac. sr. 7. ad Afr.* post divortium solutionem factam contendens, *aliter A. Fab. 3. conj. 19.* qui explicationem antinomiali statuit inter d. l. 38. § 1. & l. 3. § 12. de *don. int. vir.* c) pr. *Inst. qu. mod. toll. obl.* atq; idè chirographum condicere debitor potest, l. fin. C. *hic*. et si tutius apocha redditur, *Geil. 2. obs. 37. Siehard. ad l. 9. C. hic. nu. 7.* quin & pignora, si de jussu, &c. liberantur, l. 43. *hic*. l. 71. de *fid. dej. l. 3. fin. de duob. re.* Cum quis ex pluribus causis debet, si solvit summam non omnibus causis sufficientem, in arbitrio solventis est dicere, quod debitum velit solum, l. 1. *hic*. qui si cesset, electio ad creditorem convertitur, l. 1. C. *hic*. l. 1. & seqq. eo. *Wesf. num. 7. vide Cuj. 1. obs. 34. l. 37. l. 102. § 1. ad.* Demonstratione utriusq; cessante, in duriores causam solum imputabitur, l. 97. 103. 7. *hic*. ex quibus gradus facit *Brissl. d. lib. 1. de solut.* (pretium tamen ex pignoris renditione in leviores causam imputare potest, l. 5. § 2. & seqq. l. 73. 101. *hic*. ratio-

Item vide in l. 14. in fin. de pign. l. 4. C. de usur. Diff. Cujac. 9. obs. 33. quoad pignus conventionale) si nulla durior sit, in antiquiorem, l. 97. 24. hic. si par temporis & contrarium ratio sit, pro rata solutum accipitur, l. 8. hic. vide Sich. in d. l. i. C. eo. d) l. 2. §. 1. ibiq. Duar. de V. O. l. 9. §. 1. hic. l. 3. fam. arc. l. 41. §. 1. de usur. §. item per. Instit. qu. mod. toll. obl. Hominem si generaliter vel alternativè stipulatus sum, et si partis dationem recipiat, l. 2. §. 1. ubi Cujac. l. 84. §. 8. de V. O. l. 26. §. 13. de cond. ind. non tamen partis solutione liberatur promissor, alteram alterius hominis partem solvendo, l. 9. §. 1. l. 34. §. 1. hic. quia electionem hic habet, l. 138. §. ult. de V. O. (Sed an eam amittit, si duos per errorem solverit, ut quem veiri repetere nequeat? Neg. l. pen. C. de cond. ind. vide Cujac. 8. obs. 35. Rob. 3. sent. 9.) sed in eadem specie altera parte præstita liberatur, l. 9. in fin. hic. Quid si plures homines debeantur pluribus dominis vel heredibus in genere? utriusque non dimidiæ singulorum partes, ut in specie debitorum, sed pro numero solvi debent, l. 54. de V. O. Idem erit in speciebus, cum pro numero stipulatae sunt: ut in dubio ob numeri adjectionem, partes etiam videantur in numeri præstationem consensisse, quia commodior est, l. 117. de V. O. l. 29. hic. in qua si verè idemq; est, &c. non ad præf. ad sequentem comparationem referas, emendatione textus non eget, nec cum d. l. 117. pugnat, vide Rob. 1. rec. l. 36. & 2. anim. 21. Diff. Cujac. ad l. 54. de V. O. & 15. observ. 14. vide & Briff. d. lib. 1. c) l. 55. 67. 79. hic. unde illa res, quæ stipulatoris tempore stipulationis, aut ante solutionem fuit, & jam esse desit, ex obligatione speciei præstari nequit: et si in generis debito solvi eam posse sit æquius, l. 72. §. 4. ubi Barr. hic. juncta l. 66. §. 3. de leg. 2. vide variè hæc conciliantes A. Fab. 2. conj. 15. Cujac. ad l. 27. §. 6. de pati. & 14. obs. 20. Briff. d. lib. 1. Hominem debens, si solvat statuliberum, an liberatur? Utrique, si homo in specie debebatur, l. 9. §. pen. de statulib. ubi ratio Octaviani omninò convincit sermonem esse de specie debiti, adde l. 92. hic. si in genere homo debeatur, aliud dicendum, l. 38. §. 3. hic. Acc. & vulgò Dd. in d. l. 9. §. pen. Cuj. tr. 7. ad Afric. pag. mibi 391. & seqq. adde casum singularem l. 63. in fi. de cond. ind. Diff. Ans. Fab. 2. conj. 7. qui & hic dissensu eamundem jurisconsultos putat.

IV.

Acceptilatio est quasi solutio a, five liberatio per mutuum interrogatorem, qua utriusq; contingit ab eodem nexu solutio b: estq; vel simplex, vel Aquiliana c. Illa obligationes verbis initas d: hæc omnes tollit e. Utraque tamen nec sub conditione f, nec in diem g fieri potest: licet in diem vel sub conditione debitum acceptilatione tolli possit h.

a) quia in ea verba loco solutionis intervenire sufficit, Vult. 1. jurispr. 55. unde in §. 1. Inst. d. s. imaginaria dicitur, ubi pulchrè Wesen. 1. solutionis tamen veræ effectum habet, l. 5. 16. 17. hic. l. 31. in fin. de nov. l. 7. §. 1. de lib. leg. l. 27. de pati. Est autem juris civilis, l. pen. de solut. l. 77. de R. l. d. §. 1. verb. imaginaria. Cuj. in l. 1. §. fi. de V. O. VV. fenb. hic. num. 2. nec obs. l. 8. §. 4. hic. quæ de Usu latiore, utilitatis causa extenso loquitur, Cujac. 5. obs. 36. & ad l. 4. de trans. l. 1. de V. O. Diff. Ferrer. & alii ibid. vide disp. 27. thes. 1. b) l. 1. hic. eaq; definitio etiam in genere intelligi potest, cum gl. & Dd. Dissent. Cujac. par. eod. §. obs. 36. Hoto. 3. obs. 18. Briff. lib. 2. d. solut. VV. fenb. num. 2. qui Aquilana tantum acceptilationi definitionem eam quadrare putant. Dissert. porro acceptilatio ab apocha, l. 19. §. fin. hic. l. 14. §. 2. C. de non num. per. Cujac. d. obs. 36. Et quia interrogatio requiritur, d. l. 1. l. 7. hic. idèd notu fieri nequit, Borch. tr. de pati. c. 2. num. 26. et si tum taci

citi pacti vim habeat, *arg. l. 8. 9. hic. l. 27. §. 2. de pact. ubi Cujac. per l. 5. de resc. vend. quod non idem est in inutili stipulatione: dixi disp. 17. th. 1.* Acceptum ferre possunt ii soli quibus debetur, *Wesf. hic. num. 3.* non alii, nisi per novationem transula in eos obligatione, *l. 8. §. 1. 2. l. 11. 13. §. 10. l. pen. hic.* an quia acceptilatio est actus legitimus? ita vult *Briss. d. lib. 2. Cujac. 15. obs. 16.* aliam rationem adferri idem *§. obs. 36. Bart. in l. 13. §. 10. hic. aliter Hor. ill. qu. 32.* ubi *d. l. 77.* tantum de acceptilatione Aquiliana accipit. Nec per curatorem sine mandato ad novandum accepto ferri potest, *l. 3. hic. Cuj. d. obs. 36. per l. 4. C. de nov. Diff. Hor. d. q. 32. Briss. d. loc.* c) *§. 1. §. 2. Inst. qu. mod. sol. obl. quorum hæc ab autore Gallo Aquilio dicta, qui contractum immutari, atque ex ipso debitum in stipulationem deduci, itaq; deductum acceptilatione tolli primus docuit, atq; ita acceptilationem sui natura angustam, ad omnes obligationes produxit, d. §. 1. ibi: sed & id, l. 14. ubi Cujac. & in l. 15. de transact. l. 14. 15. 32. 40. C. d. s. l. 23. C. hic. d)* *d. §. 1. Inst. l. 8. §. 3. hic. arg. l. 35. de R. l. Vult. d. c. 55. Cujac. §. obs. 36.* c) *per modo dicta ad lit. C.* modò verè debeatur, *l. 14. ibiq; gloss. hic.* Quod si ex pluribus causis debeatur, una acceptilatione tolli possunt omnes, *l. 18. pr. l. 6. hic.* Quin & pars stipulationis accepto ferri potest, *l. 9. 10. 17. hic. §. item per. Inst. d. s.* modò res divisionem recipiat, *l. 13. §. 1. hic.* Talis est usus fructus, *d. l. 13. §. 1. junct. l. 72. de V. O. Vacun. §. dech. 73. nu. 8. & seq. Horom. ill. qu. 33.* quo stipulato potest usus ex eo accepto ferri, remanente fructu, quia & sine eo usus constitui potest, *d. l. 13. §. 3. ubi gloss. & Dd. hic. l. 14. §. 5. de usufr. & habit. (Diff. Cujac. 13. obs. 12.)* sed fundo stipulato non rectè accepto fertur usufructus, quia re ipsa fundi pars non est, *d. l. 13. §. 2. hic. Cuj. ad l. 27. §. 8 de pact. confer. p. 1. diff. 16. th. 1.* f) *l. 4. hic. l. 77. de R. l.* quod intelligo de conditione expressa, *l. 5. de cond. caus. dat.* (etsi sit de præsentis vel præterito, *Zaf. in l. 37. num. 6. si certi. per. Diff. Ioan. Fab. ad §. conditiones. Inst. de V. O.*) nam sub tacita conditione fieri acceptilationem nihil vetat, *l. 12. 21. hic. l. 41. de jur. dot.* g) *l. 5. hic.* quia solutio vera statim liberaret, *§. 1. Inst. d. tit. Coraf. ad l. 4. de serv. n. 20.* quod igitur veritas in casu vero, id fictio in casu ficto operari debet, *argu. l. 16. de adop. l. 23. de lib. & post. Wesf. par. hic. n. 6. latè Pruckman. §. soluta potestas. memb. 2. effect. 6. num. 19.* h) *d. l. 12. 21. hic. l. 43. de jur. dot. l. 16. de solut.*

V.

Novatio est per stipulationem a facta mutatio personæ vel rei debiti: illa delegatio, hæc novatio in specie dicitur b. Novatio in specie dicta est debiti seu obligationis in novam stipulationem translatio, qua vetus obligatio perimitur absq; interventu novæ personæ c. Eam inducit vel stipulatio, eaq; voluntaria d, vel litis contestatio, eaq; necessaria dicitur e. Hodie fieri debet expressè, hoc est, ita ut contrahentes exprimant se vel le priore obligatione peremta fieri novam f, unde effectus ejus intelligitur, nempe ut peremta priore obligatione, is qui novavit, ex secunda teneatur g.

a) hodie etiam per nudum pactum, saltem ex consuetudine: quia pactum nudum obligat, *vide sup. p. 1. disp. 6. in fin. Altrhus. 1. jurispr. 69.* Differt porò novatio à solutione, quòd per illam ita solvitur obligatio, ut nulla re maneat: per hanc ita, ut eam sublatam subsequatur alia, *l. 1. hic. Vult. 1. jurispr. 56.* b) quæ quomodo differant, *vide thes. seq. lit. A.* c) dico, debiti: nam si aliud debitum ob-

ligatio-

ligationem deducatur, non erit novatio, sed alia separata obligatio, l. 26. §. 4. de cond. indub. nisi id agatur inter partes, *Wesf. hic, nu. 2.* Obligationem intellige quamcunq; l. 1. hic. *Sich. ad rubr. C. eod. n. 4.* modò obligatio fuerit: nam quæ non est, ut conditionalis, tolli nequit, antequam conditio existerit, l. 16. de solut. l. 12. 21. de acceptil. l. 8. §. 1. hic. confer cum definitione l. 27. §. 6. de pact. l. 2. 3. C. hic, ibiq; *Cujac. eund. 19. obs. 36. adde § pen. inst. quib. mod. toll. obl. Althuf. d. c. 69.* d) l. 29. hic. l. 1. C. eod. *Vult. 1. luvr. pr. 56.* quia sit voluntate personarum contrahentium, modò habiles sint, *Wesf. hic, nu. 4.* Unde pupilli, l. 20. prodigi, l. 3. filii l. 13. servi, l. 16. l. fin. hic. novare nequeunt, § *præterea. Inst. d. tit. l. 30. §. 1. de pact. ubi Cujac. idem 8. obs. 11. Sich. ad d. rubr. num. 7.* ubi de servo ratio redditur ex l. 19. de fidej. nisi ex causa peculiat, d. l. 19. *Vult. d. c. 56. Borch. tr. de pact. c. 2. divis. 1. num. 30. Cujac. ad d. l. 30.* e) quia nolens volens debitor ad eam compellitur: iudicium enim in invitum redditur, l. 38. §. 1. de V. O. *Wesf. par. hic. num. 4. Cuj. par. C. eod. Diff. Briff. lib. 2. de solut. c. de nov.* qui hanc distinctionem ut legibus incognitam repudiat. f) l. fin. C. hic, ibiq; *Dd. Cujac. in nor. ad §. præterea. Inst. d. tit. lac. Curt. 1. coniect. 34.* Olim quomodocunq; fieri poterat novatio: et si etiam nonnulli casus erant, in quibus specialiter exprimendus erat novandi animus, l. 58. de V. O. ubi *Donell. l. 29. l. 51. §. 1. hic. Wesf. par. num. 5. & in d. §. præterea. Inst. pulchrè Ans. Fab. 3. coniect. 3. Vult. d. c. 56. Diff. Cujac. ad l. 58. de V. O. Borch. ad d. §. præterea.* Hodie vero ita semper necessaria est expressa novatio, d. l. fin. C. hic, ubi *Sich. nu. 2. & nu. 13. ad rubr. eod. l. 3. ubi Salic. nu. 3. C. hic.* ut aliter facta novatio ne quidem ope exceptionis tollat obligationem. *Imol. in d. l. 58. de V. O. num. 2. communem dicit Alex. 2. conf. 72. num. 1. sequitur Wesf. par. hic, nu. 5. Geil. 2. obs. 30. nu. 3. Diff. gloss in l. 2. hic, verb. agatur, ubi Bart. nu. 1. Ang. v. 3. gloss. in l. fin. C. hic. Quod etiam tum verum est, si verisimiles sint coniecturæ, ex quibus novatio intelligi posset, Memoch. rem. recup. 9. nu. 379. Barbat. 1. confil. 37. & 2. confil. 15. Gosh. in d. l. fin. C. hic. Diff. Geil. d. obs. 30. num. 3. Cagnol. in l. 195. de R. I. Unde & prorogato solutionis termino non intelligitur facta novatio, nec fidejussor liberatur, *Wesf. par. hic, num. 5. las. lat. in d. l. 1. C. de jud. num. 18. & seqq. idem in l. 40. si cert. per. vide Imol. contra alios, in c. constitutus. de fidej. Quid si fidejussor ad certum tempus datus fuerit: eo casu prorogatione creditoris infecto fidejussore debitori facta, fidejussorem liberari vulgò receptum est, per l. 7. C. locat. l. 15. §. 11. eod. l. 25. §. si de rec. arbit. Felyn. in c. de causis de off. & por. deleg. nu. 3. Geil. d. obs. 30. nu. 11. Mynf. 6. obs. 53. Wesf. par. de fidej. in fin.* Verius puto dici, quòd hoc casu liberatio competat tantùm quoad tempus prorogatum, non etiam quoad præteritum, & initio obligationi adjectum. eleganter *Coler. tr. de process. exec. p. 1. c. 10. nu. 198. adde disp. prox. super. in fin.* g) l. 8. 18. hic. *Geil. 2. obs. 30. nu. 6. 7. 10. Wesf. par. hic, num. 7.* An unus ex correis per novationem alteri præjudicat? Aff. cum *Borch. tr. de pact. c. 2. divis. 3. n. 18. & 19. (Diff. videtur Wesf. d. n. 7. vide sup. disp. 27. tb. 9. lit. D.* An pignora in novatione repetita censeantur cum privilegio prioritatis repetita, vide *Geil. d. obs. 30. n. 10.* ubi id affirmat per l. 3. qui pot. in pig. *Bart. ibid. pr. Neguz. de pign. p. 5. memb. 2. n. 13. Cuj. 11. obs. 32.**

VI.

Delegatio, species novationis generatim acceptæ, est mandatum b, quo creditor c debitorem d jubet iū quod sibi debet promittere alteri.

a) teste *Sich. ad rubr. C. nu. 2. 15. 17. ubi Cyn. Salic.* delegationi semper inest novatio, l. 2. C. hic, §. pen. *Inst. d. tit.* etiam de jure, ut putatur, novissimo. *Bart. in l. 15. si cert. per. num. 19. las. ibid. num. 38. & seqq. Geil. d. obs. 30. num. 9.* non contra, *Wesf. hic, num. 8.* delegatio

KKk

gatio

gatio non fieri potest nisi nova persona interveniente: novatio potest. Adde, quòd novatio hodie faciendà sit expressè: ut dixi *th. prior. lit. F.* delegatio non item: nec ad eam *l. fin. C. hic.* est extendenda, *V. v. hic. Bart. in l. 17. hic. Diff. gloss. in l. 2. C. eod. Sich. ad d. l. fin. num. 6.* ubi post Cast. notat, hanc quæstionem indigere decisione Cæsareo. b) *l. 12. hic.* unde & nutu fieri potest, *l. 17. hic.* scilicet delegantis: nam delegatus non modò consentire, sed & stipulanti verbis promittere debet, *l. 1. C. eod. V. v. par. hic. n. 9. Geil. d. obf. 30. nu. 8. Sich. ad rubr. C. hic. nu. 15. 16.* c) modò rerum suarum administrationem habeat, *l. 3. 9. 20. 13. hic.* tutor pro pupillo, si ei expediatur, novare potest, *d. l. 20. l. 34. §. 1. hic.* *l. 12. de adm. tut. sic* & procurator omnium bonorum, *d. l. 20. in fin. Sich. ad rubr. n. 13.* d) volentem, *l. 1. ubi Sich. l. 6. C. b.* adeò, ut nec officio iudicis cogi possit, ut se delegari patiat. *Sich. in d. l. 1. num. 4. contra Cyn.* cujus tamen sententia de æquitate procedit, cum debitoris nihil interest, *Sich. ibid. num. 7.* Aliud est in actione quam habeo contra debitorem: eam enim ipso invito, & multò magis ignorante vendere vel cedere possum, *d. l. 1. l. 3. C. de her. vend. l. 17. eod.* Sed & expromissores ac fidejussores delegari possunt, *l. 26. §. 2. mand.*

VII.

Ope exceptionis *a* dissolvitur obligatio multis modis: qui vel communes sunt obligationi tam conventionis quàm delicti *b*: aut proprii, ut quibus vel obligatio conventionis *c*, vel obligatio ex delicto *d* tantum dissolvitur.

a) cum actio quidem conceditur, sed ea per exceptionem eliditur, dixi *sup. th. 1. Vul. d. c. 52.* b) *Vul. 1. Iuriss. 60.* qualis est exceptio pacti de non petendo, *confer l. 95. §. 4. de solut. l. 27. §. 2. de pact.* exceptio rei judicatae, *de qua sup. disp. 23.* exceptio præscriptionis: ut si tempora actioni suæ præscripta labi passus est actor. (*vide Mynf. 3. obf. 28.* ubi docet hodie in Cam. præscriptionem ipso jure tollere obligationem, & Gœd. qui in l. 131. §. 1. de P. S. n. 9. & seqq. rectè docet, non tantum actioni, sed & pœnæ in criminalibus præscribi.) exceptio liberationis testamento legata, *r. s. de lib. leg.* c) *Vul. 1. Iuriss. 61.* ut exceptio oblacionis & depositionis, *Cujac. tr. 8. ad Afr. in l. 39. de solut. vide sup. disp. 3.* exceptio, quòd species debita interierit vel civiliter, *ut in l. 92. de solut. l. 46. de furt. vel naturaliter, ut in l. 107. de solut. vide sup. p. 1. disp. 15. tb. 7.* exceptio cessionis bonorum, *de qua sup. disp. 24. th. 4.* exceptio juramenti, *d. l. 95. §. 4. de solut. l. ult. ver. eum rem, l. 27. 28. §. 1. de jurej. vide p. 1. disp. 21.* d) ut exceptio pœnæ, quæ pro qualitate delicti irrogata est, *vide 3. disp. seqq.*

DISPUTATIO XXX.

De privatis delictis.

Respondente Joanne à Linzingen, Hasso.

T H E S I S I.

INter privata delicta *a* facile primum est furtum *b*: quod definitur rei *c* alienæ *d* dolo malo facta *e* contrectatio *f*: & est vel manifestum, quando fur

fur deprehenditur cum re furtiva, antequam eam pertulerit, quod destinatur: vel nec manifestum, contra *h.*

a) in quibus injuria privato illata cognitione etiam judicis pedanei datique vindicatur, *Wesenh. hic. n. 3. Duar. i. disp. 36. Goth. ad rubr. hic. confer. ult. hic. l. ult. de furt. l. 1. de testib. l. 9. §. 5. de publ. l. un. C. quando. civ. act. crim. prajud.* sunt autem vel ordinata, in quibus certa poena, certaque petendi & judicandi forma, *d. l. fin. hic. Wesd. d. nu. 3. vide Cujac. 8. obs. 33.* vel extraordinaria, ubi pro arbitrio judicis, proque delicti qualitate examinatio fit, & poena imponitur, *VVesenh. Cujac. d. d. loc. l. 5. & passim. de extraord. crim.*

b) à ferendo dictum apud Latinos & Græcos, *l. i. §. i. hic. Alc. i. d. i. d. i. 10. VVesenh. num. 2. Diff. alii aliter.* Varro & Nonius à furvo, apud Agell. *it. not. Att. 18. idem Labro in d. l. i. & Isidor. 5. etym. 26.* Sabinus à fraude, *d. l. i. pr. & natura prohibitu admittit: natura, inquam, ea quæ peperit jus gentium per discursum, quod alii secundarium vocant, & quæ distinxit dominia, confer. Inst. lib. 2. Agell. d. c. 18. l. i. §. 3. in fin. hic. l. 42. de V. S. ubi Forner. Goed. nu. 7. 8. §. 2. Instit. de obl. ex del. A. Aug. 4. emend. 4. l. 14. de cond. ind. Forcat. necyom. dial. 29. in fin. Diff. Alc. in d. l. 42.*

c) etiam minimæ, *arg. l. i. §. 10. de conjug. cum emanc. lib. l. 22. §. 1. de dam. inf. l. i. §. hic. l. 3. §. 1. commod. l. 3. C. de distr. pign. (nec obstant l. 4. de in int. restitut. l. 10. §. fin. l. 11. de dol. mal. quæ de extraordinariis remediis loquuntur) l. 5. §. 6. de acquir. dom. ubi Goth. VVesenh. in not. ad Sneyd. in §. gallinarum. Inst. de rer. div. & recte vulgò Dd. Clar. §. furtum, vers. 23. (Diff. Zaf. sing. resp. 26. Covar. i. var. resol. 7. nu. 12. Soar. lit. F. num. 404. ubi tamen fateatur communem esse in contrarium.) Rem autem intellige mobilem, nam immobilium furtum fieri nequit, *l. 38. de usufr.**

d) nam quod quis interdum rem propriam furari dicitur, id sit metonymicè, quia ille non tam rem suam furatur, quàm jus alienum intervertit, *Vult. l. i. in v. 48. num. 80.* ut cum debitor pignus succipit, *l. 19. §. pen. & ult. l. 66. hic. l. 36. de pign. act.* qui non idèò absolvitur à furto, si se paratum rursus ad solvendum ostendar, *l. 45. pro soc. Vaud. l. 9. 35. Diff. Bart. in d. l. 66. hic.*

e) is autem non præsumitur, si contractans sit bonæ existimationis: nisi nullus bonæ fidei color prætexi possit rei remerè ablatae, *Bart. in l. 46. §. restit. hic. Ba'd. Myns. ad §. placuit. Inst. eod. fur autem non est, qui furi rem suam eripit: at qui debitori moroso rem aliquam pro suo debito eripit, furti utique reus erit: Obrecht. disp. hic. th. 136. facit tot. tit. C. ne quis in sua caus. jud. (Dissent. vulgò Dd. Soar. lit. F. num. 399. Clar. d. §. vers. 20. Fr. Viv. lib. 2. furans, nu. 4.) sicut & is, qui rem inventam derinet: nisi à domino derelicta fuerit, aut probabilis causa ad eam retinendam moveatur, *l. 43. §. 4. & seqq. hic. Lamb. Danaus Eth. Christi p. 2. c. 15. fol. (mibi) 271.* non igitur fur erit is, qui voluntate domini rem contractat, *l. 48. §. 2. hic. Clar. d. §. vers. 21. pr. (Diff. Soar. lit. F. num. 391.)* in tantum, ut dominus sui consensus confessione à furto liberare possit. Si tamen judex de furto inquirat, & pendente inquisitione dominus seò consensu furtum factum esse testetur, non idèò statim inquisitionem judex intermittere: quid enim si furis amici precibus hoc vel precio à domino impetrârint? ut rectè cum communi schola Dd. sentit Obrecht. *d. disp. th. 92. contra Tac. Butr.**

f) contractare est amovere, rem auferre, vel illa abuti, vel in ipso actu furandi opem ferre, aut res furtivas recipere, *§. 6. Instit. hic. l. 3. §. 18. de acquir. poss. l. 50. §. 19. l. 53. hic. l. 14. C. de recept.* Sic furtum committit falsus procurator, qui se præsentat alii rem numerari juber, *l. 44. §. 1. hic. l. 18. in fin. de sol. l. 14. in fin. ubi Costal. de condit. caus. das. l. 19. C. hic. (Dissent. Azco in summ. ibid.)* sic qui in officio fraudulenter & dolo malo versatur, aut res sibi creditas contra fidem datam

K K k 2

tam

ram malè perdit & consumit, furtum facere intelligitur, l. 1. §. 1. *de tut. rat. distrab.* l. 33. *hic*, l. 2. §. 8. *mand.* quibus tamen casibus pœnam mitiorem imponendam statuunt vulgò *Dd. quos refert Tiracq. de pœn. LL. temp. cons.* §. 8. *Wespar. hic*, m. 11. in quo subsisto, cùm præter fraudulentam contrectationem etiam fidei in specie datæ violatio concurret, ut dubitari vix possit, quin gravius peccent tales, quàm alii furunculi, quos suspensio quotidie videmus mulctari. Huc illud referendum est, quod jure Saxon. hodie pœna laquei statuitur in tabellarium, qui pecuniam, quæ ipsi tradita est ad alium perferenda, in usus suos convertat, si viginti aureos usitatæ monetæ illa pecunia interversa excedat; sin minus, pœna est fustigationis & relegationis. *Novel. Elect. Aug. p. 4. cons.* 41. *venn auch ein Bote. Dan. Moller. 4. semestr.* 2. item, quod eadem constitutione administratoribus in officio fraudulenter versantibus pœna capitalis statuitur, si centum aurei usitatæ monetæ inversi sint; fustigationis, si quinquaginta aureos inversio excedat; arbitraria carceris vel relegationis, si infra quinquaginta inversio subsistat; *d. cons.* 41. quod notabile est exemplum coercitionis ejusmodi harpyiarum, quæ sæpenumero impune in fortunas subditorum grassantes officii auctoritate abutuntur.

g) l. 3. 4. *hic*, §. 3. *Inst. eod.* vel manus injectione, vel oculis, modò alterutri horum conjungatur exclamatio, sive ab ipso rei furtivæ domino, sive ab alio. *Vult. d. c. 48. num.* 90. *Et seqq. adde l. 21. hic. Cujac. 11. obser.* 38. l. 4. *ad l. Aquil.* h) quod in aliquem prædictorum casuum non incidit, *d. l. 3. 4. 7. hic. Clar. d. §. vers.* 2. *Gom. 3. var. resol.* 5. nec rejecta nostris moribus, sed aperte in Constit. Carolina 30. 7. O. exprimitur ad pœnam leniendam vel exasperandam, *vide art.* 157. *vers.* *et* *damit in seine gewarssam tempt. Et art. seq.* ubi discretè distinguitur offenslicher vnd heimlicher Diebstahletiam quoad pœnam. *Vigel. in mus. consil.* Carol. c. 8. *reg. 1. exc. 1. repl.* 2. *Diff. Obrecht. d. disp.* 1. b. 16.

II.

Utrumq; hoc furtum variè ex adjunctis & subjèctis distinguitur: in oblatum & conceptum a: diurnum & nocturnum b: domesticum & non domesticum c: in tumultu d, in balneo e: circa arbores furtim cæsas f: vel in grege abigendo commissum g: quarum distinctionem usus potissimum in pœna leniendam vel exasperanda geritur h.

a) quorum hoc, cùm apud aliquem testibus præsentibus res furtiva inventa est, *Paul. 2. sent.* 31. §. 3. quod dicebatur conceptum per lancem & licium, *vide Agell. 16. noct. Attic.* 10. *Hotom. ad §. 4. Inst. hic. Adr. Turne.* 30. *advers.* 23. ex Festo oblatum, cùm res furtiva alicui oblata, & apud eundem quæsitæ est & inventa, *d. §. 4.* quæ distinctio hodie obsolevit. (Inquisitio tamen rei furtivæ adhuc hodie fieri potest in ædibus alienis, ubi res furtiva fortè receptatur, si tamen indicia non levia præcedant, & magistratus interveniat autoritas, *Schneid. ad d. §. 4. Cujac. ad Paul. 2. sent.* 31. d. §. 3. *Diff. Abb. in c. qui cum furem*, num. 6. *hic.* & cum eo vulgò *Dd. teste Clar. d. §. num.* 3.) Ad furtum conceptum pertinebat actio de tigno juncto: de qua dictum supra *disp.* 20. *th. 6. ad lit. A.*

b) illud quod interdū, hoc quod noctu sit, idq; est atrocius: unde & extraordinariè punitur, & lege 12. Tabularum furem nocturnum deprehensum occidere licet, diurnum non item, nisi se telo defenderit, *l. 4. ad l. Aquil. Macrob. 1. Saturn.* 6. *Agell. 11. noct. Attic.* 18. *Cic. pro Mil. Plat.* 9. *de LL.* noctu tamen etiam in clamari debet auxilium publicum, in urbe præsertim, *l. 9. ad l. Corn. de sicar.*

Cuj.

Cuj. 11. obs. 19. & 17. aliud etit ruri, l. 54. §. 2. hic, Cuj. 14. obs. 15. Goth. ad d. l. 4. c) il-
lud sit patrifam. ab uno ex familia, puta uxore, quod tamen nomen habet peculia-
re et amot, t. 1. serv. amotar. vel à servis, de quo vide Wesf. hic, num. 8. vel à liberis, l.
17. hic. Proverb. 28. vers. 24. Dan. 2. Ethic. Christi. 15. fol. (mih) 255. actio tamen furti con-
tra liberos patri non datur, d. l. 17. 16. Si tamen filius habeat castrense peculium, pu-
tarem patrem ex eo duplum consequi posse, arg. l. 4. de jud. Quid si nostra familia alii
furtum faciat? ex eo pertinet t. 1. si fam. furt. fec. dic. dominus offerendo tantum, quan-
tum præstaret unus liber, si furtum fecisset, liberatur, ne omnes noxæ dedere cogat-
tur, l. 1. in fin. princ. & §. fin. d. tit. l. 9. de juris d. l. 32. ad l. Aquil. l. 31. de noxal. act. l. 3. in fin. de pu-
blican. quod tamen rectè limitant Dd. nisi criminaliter agatur, ne scilicet delicta
maneant impunita, Clar. d. §. in fin. Æg. Boss. in praxi crim. c. 58. num. 2. d) quod
gravius est, quoniam tam furandi occasio major, & res suas minus quis eo tempore
custodire potest: l. 18. C. hic. quæ eadem ratio facit, ut actio ejus quod ruinæ, incen-
dii, naufragii causa depositum est, nomine in duplum detur contra depositarium,
l. 1. §. 1. 4. de pos. Obiter addo, lectionem d. §. 4. esse vehementer controversam, ut appa-
ret ex Duar. 1. disp. annu. 11. Cujac. ad l. 2. C. de fid. & jura haff. Rob. 1. rec. l. 31. §. 3. sent. 11.
Ferrand. Adduens. 1. explicat. 18. puto probabiliter ita novè ex collatione d. §. 1. & 4. e-
mendandum esse locum variè tractatum: crescit perfidiæ crimen, & Dupli utili-
tate coercendum est, vindicandæ Reip. causa: est enim INCIVILE, &c. quæ de re, si
DEUS volet, dicentur plura in Exercitationibus nostris. Sic & hic locum judicis arbitrium
est, t. 1. furti ad v. naut. &c. vide Clar. d. §. n. 27. Paul. d. tit. 31. §. 15. Boss. d. prax. crim. c. 57. Ol-
dend. class. 7. ad §. 5. Gravior adhuc, nempe in quadruplum in anno est actio contra eos,
qui ex incendio, ruina, rate, nave expugnata, naufragio aliquid auferunt, tot. tit. de
incend. ruin. naufrag. &c. quod ita intellige civiliter agendo, Old. cl. 7. ad §. 8. nam adhuc
pro arbitrio ex qualitate circumstantiarum iudex pœnam corporalem infligit, l. 4.
§. 1. d. 1. Menoch. arb. jud. q. 297. e) qui fures balnearii, Catul. in Vibienn. quos
gravius punitos, sicut & alios, qui ex publico aliquid abstulissent, ex Arist. probl. scilicet.
29. Demosth. contra Timocrat. &c. probat eleganter Pet. Victorius 7. var. lect. 17. adde
Alc. 2. parerg. 38. Forcat. in necyom. dial. 38. habet & hic locum judicis arbitrium, Me-
noch. d. lib. 2. cas. 296. idem judicium sit de saculariis & secloribus zonariis, l. 1. de ef-
fract. l. 7. de extraord. cogn. Cuj. 10. observ. 27. f) quod pertinet tot. tit. arb. furt. ca-
sar. Cædete quid sit, vide Hot. in comm. ad l. 12. Tabb. Cat. Cot. in memorab. verb. cadere.
Vult. d. c. 48. Cuj. ad Paul. §. sent. 20. adde Puntube Halsgerichtordnung artic. 168. Jure Saxon.
pœna arborum furtim cæsarum, si non sint frugiferæ, est trium solidorum, præter
emendationem damni seorsim faciendam: si frugiferæ sint, triginta solidorum,
Landr. lib. 2. art. 28. id plenius explicat Nov. Elect. Aug. p. 4. c. 37. ibiq. Dan. Moller. add. C.
Roth. p. 1. diff. 5. g) quod furtum idèò gravius, quia exercetur plerunq; cum
latrocinio, l. 2. de abig. plerumque autem est abigeratus in grege, potest tamen esse &
in una pecude, si sæpius, licet semper unam abegerunt, l. fin. §. pen. d. s. æstimatur enim
ex animo abigendi, l. 1. §. 1. d. tit. & pœnam gladii etiam de jure civili habere potest,
d. l. 1. pr. Eum plenius, hoc est, acrius puniendum puto, qui de stabulo pecus abegit,
l. ult. §. pen. d. sit. arg. l. 1. §. 1. de effract. Diff. Cuj. 6. obs. 8. qui legit: lenius. probat Goth. ad d.
Lult. h) quod pertinet in universum illa ipsa distinctio, de qua modò dixi ex
l. 1. §. 2. de effractor. qualecunque enim sit furtum, id augetur ex eo, si fur effregerit,
wenn der Dieb zu dem Diebstahl gestiegen oder gebrochen hat, adde l. 7. de extraord. crim. p. 5. d. art.
257. 159. &c. olim jure Sax. aratra spoliantes rotæ supplicio coercerantur, Landr. lib. 2.

art. 13. sed id ad regulam aliarum rerum furto subtrahatarum inducit *Nov. Const. Elect. Aug. p. 4. c. 15 ibiq;* *Dan. Moll. Reinh. p. 5. d. 22. idemq;* de apibus statuit, *Nov. El. Aug. p. 4. c. 36.* cum aliis vulgo traditum fuerit, atrocius furtum de jure Saxo. censeri, quod circa apes earumq; favos committitur: sed ex quo loco juris Saxon. desumpta sit hæc opinio, nescire fateatur *Dan. Moller. ibid. n. 2.*

III.

Pœna a furti manifesti de jure civili est quadruplum *b*, non manifesti duplum *c*: quæ pœna etiam extenditur contra illum, cujus consilio & ope furtum factum est *d*. Hodie cum criminaliter agitur, pœna furti vel unus seditionis *e*, vel plurium quinque solidos excedentium est *f*, ut fur de patibulo suspendatur *g*. A pœna tamen excusat famis necessitas, si edulia furto ablata sint *h*.

a) præter persecutionem rei ipsius furto ablata: quæ sit vel condicendo rem furtivam, idque contra ipsum tantum furem ejusque heredem, §. *fin. Inst. hic. §. sic itaq;* *Inst. de acq. l. 54. §. 3. hic.* licet non possideat, l. 7. §. 2. de cond. furt. & quidem in solidum, l. 9. eod ubi vulgo *Dd. A. Fab. 4. conj. 1. Diff. Cuj. 7. obs. 37. & 13. obs. 37. vide p. 1. disp. 22. th. ult. lit. D.* vel vindicando contra quemcumq; possessorem, §. *fi. Inst. hic. l. 1. pr. de priv. delict. l. 7. §. 1. de condit. furt. l. 8. in fi. l. 12. ibi: adversus possidentem, l. 15. in fi. l. 17. in fi. C. hic, l. ult. in fi. C. de nozal. act. Clar. d. §. vers. 26. prin. P. H. D. art. 207. & aliquot seqq. nō obstantē contraria loci alicujus consuetudine, d. art. 207. ibi: vngacht obsonic. & art. 219. pr. ia qua vindicatione actor probavit se esse rei dominum, l. ult. C. de R. V. l. 2. C. de prob. P. H. D. art. 210. vers. tündte aber der. & rem sibi furto esse ablatam, art. 209. & b. f. possessori sumtus restitueret, art. 214. non tamen precium, quod pro re furtiva possessor expendit, l. 3. pr. l. 23. C. de R. V. l. 2. C. hic, P. H. D. art. 214. verb. ohne beswerung. Illud singulare in der P. H. D. artic. 107. vers. So sich aber u. quodd vindicatio rei furtivæ tam apud criminalium quam civilium causarum judicem competet: quod jure civili secus est, l. 61. §. *fin. de jud. Vigel. d. c. 8. reg. 7.* b) §. *conceptum, §. 4. Inst. d. 1.* c) d. §. 4. ubi *Wef.* Ratio differentia pulchra redditur à *Cuj. 19. obs. 12.* ut plus consequatur, qui diligentior in persequendo fure fuerit, atque idē etiam perpetua est furti actio. & promanavit hæc differentia & pœna ex l. 12. *rabb. VVef. hic, num. 14. Cont. 1. subsec. lect. 2. (Diff. Baro in d. §. 4. Baldni. ad l. 12. rabb. Duar. hic. c. 6. Myus. ad §. pœna. Inst. hic.)* Si res perierit, æstimatio fieri potest juramento in litem, *l. as. in l. 9. de in lit. jur. Clar. d. §. nu. 18.* Sed pœna quadrupli exsoluta extraordinariē criminaliter fur conveniri nequit, l. 56. §. 1. *hic. Lud. Rom. conf. 152. (Diff. Gom. 3. var. resol. §. nu. 5.)* nisi in casu de quo *th. præced. lit. D.* & contra si quis extra ordinem criminaliter agere elegerit, actio dupli vel quadrupli consumitur, *arg. d. l. 56. Cuj. 8. obs. 33. P. H. D. art. 157.* ubi in fine dicitur judicem non posse sine magistratus sui consensu civilem illam pœnam eligere. Itaque hodie nulla est actio dupli vel quadrupli, ut ait *Cujac. d. c. 33.* nisi magistratus hoc judici permiserit, d. art. 157. vers. *weßet aber der Dicke.* d) l. 52. §. 19. l. 36. pr. & §. 1. *hic, l. sapē, §. ult. de V. S. ubi Gædd. n. 17. 18. Cuj. in not. poster. ad Inst. d. s. verb. consilium dedit, l. 6. de cond. fur. (Diff. Baro, Wef. ad §. interdum, Instis. hic,* qui hoc tum demum verum putant, si in ipso actu furandi adfuerit: quod usu hodie non immeritō probatur, cum pœna furti capitalis sit; jure quoque Saxon. in hoc conveniente, *Lambrecht lib. 2. artic. 13. Eachs. l. diff. 38.)* imō etiam contra furis receptatorem, l. 14. *C. hic. Alberic. Salic. Cast. Bald. &**

Bal. & vulgo Dd in l. pen. C. ad l. l. de vi. l. si quis servum. C. ad l. Fab. de plag. l. 1. de receptat. (Dissent. Hipp. Marf. ad l. ult. ad l. Corn. de scar.) non tamen similiter contra personas domesticas. Wesf. hic. nu. 8. (Diff. Clar. d. §. Gom. 3. var. resol. 5.) in his enim furta leviora non puniuntur, vel leviter puniuntur, l. 11 §. 1. de pœn. l. 53. hic. graviora vindicantur arbitrio judicis, Sal. in d. l. 14. Duar. hic, c. 5 VVesf. d. n. 8. Clar. §. furum, nu. 22. Menoch. 2. arb. jud. cas. 347. Tirag. de pœn. L. temper. caus. 18 & 19. Dan. 2. Et hic. Christ. 15. c) l. 1. §. 2. de off. a. l. 7. pr. de extr. crim. P. H. D. art. 159. Quid si unum furtum commissum sit, manifestum quidem, non tamen sediciosum, da der Dub wider gestiegen noch gebrochen / noch mit Waffen zu stelen gegangen? Fustigationem cum exilio humilioribus, pœnam quadrupli honestioribus, consentiente tamen magistratu suo, iudex irrogabit, P. H. D. art. 158. Quid, an pro uno furto etiam magno agi potest criminaliter, si nec manifestum sit? Diss. per l. hic. junct. a. l. 11 §. furta, de pœn. P. H. D. art. 160. Bal. in auth. sed de novo. C. de serv. fugit. Diff. Gom. d. c. 5. Clar. d. §. furum, vers. sed num pro uno. ut tamen pœna sit arbitraria, art. 168. nam & quando pro exiguo furto jure civili quis morte multari potuit, l. pen. de cond. caus. dat ubi las. n. 2. idem in l. 1. n. 4. & seqq. C. de prec. Imp. off. f) P. H. D. art. 160. & seqq. Quid si furtum unum extra territorium admissum sit, an & hoc furem gravabit? Ita puto: quia indistinctè loquitur constitutio d. art. adde Clar. d. §. nu. 10. Quid si ad furtum prius punitum, aut indulgentia Principis remissum, accedat secundum vel tertium? Adhuc idem statuendum erit, quia illa priora non tam ad puniendum, quàm ad ultimum aggravandum faciunt, Clar. d. §. n. 12. 13. Cov. 2. var. resol. 10. num. 2. in fin. g) ex tecepta consuetudine, quam Carolus V. in suis constitutionibus publicorum judiciorum confirmavit, P. H. D. art. 157. & seqq. multis. Clar. d. §. n. 9. Gom. d. c. 5. n. 4. Men. 2. arb. jud. qu. 295. nam constitutio Friderici in c. un. de pace tenend. §. sed si quis in usib. feud. tantùm in casu fractæ pacis, atque ita de furto sedicioso loquitur, argum. rub. & d. §. itaque punit fures non tam quatenus fures, quàm quatenus pacis perturbatores, Alvar. & alii ad d. c. un. Obr. d. disp. th. 147. & seqq. ubi id commune ait. Consuetudo tamen illa, quæ paulatim pœnam furtum pecuniariam in corporalem mutavit, satis bene defendi potest, per criminis frequentiam, de qua Wesf. pr. hic. pulchrè post Phil. Melanth. Dan. Moller 1. semestr. 17. n. 5. 6. & 7. sed diligenter in ea omnes circumstantiæ attendendæ. Obr. d. disp. th. 177. Ut de quæsitum est de raro & insolenti illo casu, quem ferè licetoris industria præcavere solet, si fur rupto laqueo vivus in terram deciderit, an adhuc strangulari debeat? Quod affirmamus, cum Cagnol. in l. favorabiliores, de R. l. Clar. §. fin. q. 89. n. 9. Muscorn. sr. de juris d. n. 93. Papo lib. 24. arrest. 17. arrest. 14. de quæ eo nostris moribus vel idèd dubitandum non est, quia sententiæ capitalis ita concipiuntur, das R. mit dem Strang vom leben zum todt zu richten sey: quæ verba non possunt aliter quàm cum effectu intelligi, ut nimirum mors subsequatur. Diss. post Luc. de Penn. in l. 1. C. de desert. & occult. Ver. un. d. l. favorabiliores, n. 8. Alc. 3. præsunt. 44. n. 6. VVesf. par. de pœn. n. 9. per alleg. Dd. Illud generaliter verum, damnatum ad supplicium capitale non liberari per puellam eum in matrimonium petentem, Sneyd. ad rub. Inst. hic. num. 3. per l. servos, in fin. C. ad l. l. de vi publ. delicta enim impunita esse non debent, l. 3. C. ff. episc. aud. & solus Principis est pœnam remittere, l. 27. pr. de pœn. imò ne illius quidem, si pœna præstituta sit jure divino, arg. Lev. 19. vers. 15. Dent. 25. vers. 1. & seqq. 1. Sam. 15. vers. 9. & c. Confer Niel. disp. 11. th. 2. lii. D. Variè etiam quæsitum est, cum d. constitutio Friderici in d. c. un. mentionem faciat solidorum, pro quibus ponit P. H. D. gûlden / hoc est, aureos, quales aurei intelligendi sint? alii de aureo usuali accipiunt, Sneyd. in §. alia, n. 24. Inst. de donat. post

Ala.

Alc. Myns. Pardulph. Prat. in lexic. verb. solidus, Wurmber. in obs. pract. tit. de V. S. cap. 17. alii pro aucto Hungarico optimo, Wesenb. in apostil. ad Sneid. d. loc. atque ita etiam accipit Elect. Aug. in Nov. const. p. 2. c. 14. & p. 4. c. 34. Dan. Moller. 1. semestr. 37. quod verius est tam in civilibus, quam criminalibus, nisi quatenus consuetudo aliud alibi indoxit, adde sup. dist. 19. t. 6. lit. C. h) c. 3. hic, c. discipulos, de consecr. dist. 5. Fr. Viv. lib. 2. comm. opin. verb. furans, n. 1. & seq. Clar. d. 5. vers. 24. arg. l. fin. C. de patr. qui fil. distr. P. 5. Q. D. art. 166. Cagn. in l. qui propter, de R. l. num. 3. Benincas. tr. de priv. paup. n. 12. quod si ad pinguiorem fortunam pervenerit, restituere tenetur, Fr. Viv. d. loc. nu. 3. ubi communem dicit, Canonist. in d. c. 3. (Diff. Clar. d. 5. nu. 25.) An à pœna excusatur, qui cum aliis rem, quam solus ferre non poruisset, sustulit? distingue inter totum continuum & de-junctum, l. 21. pr. & §. 5. h. s. l. 5. in fi. ad l. Aquil. l. 3. de inten. ruin. nanfr. Quint. 7. Inst. Orat. 5. plenè Hot. ill. q. 33. Tessaure. decif. 254. Unde si plures furati sunt rem precium quinque solidorum quidem excedentem, nec tamen ad singulos quinque solidi ex furto pervenerint, eadem distinctio circa pœnam suspendii observanda videtur, vide Ysern. in c. 1. §. si quis quinq., n. 39 & seq. de pac. tenend. Wes. par. hic. num. 11. in fin. jure Saxon. hodie tali casu indistinctè levior pœna imponitur, nisi furtum factum sit cum effractione, Nov. Elect. Aug. p. 4. c. 32.

IV.

Rapina ex qua *vi bonorum raptorum a* nomine agitur, est contrectatio rei fraudulosa & violenta *b*: unde actio datur omnibus quorum interest rem raptam, hoc est, vi ablatam non esse *c*, intra annum in quadruplum *d*, post annum in simplum *e*: hodie ferè criminaliter agitur ad pœnā gladii *f*.

a) quæ actio Prætoria dicitur adversus eum qui dolo malo rapuit, l. 1. hic, §. 1. Inst. eod. non etiam in successores, nisi quatenus ad eos pervenit, l. 16 quod met. caus. l. 26. de dol. l. 1. de priv. del. l. 7. de bon. dam. §. 2. Inst. de perp. & temp. act. Illud enim ridiculum, quod vulgò Dd. statuunt, heredes teneri animam defuncti liberare, gloss. & c. ult. de sepult. Bart. in d. l. 1. de priv. delict. n. 6. commune ait Neguz. sr. de pig. membr. 4. p. 2. nu. 124. qui enim hoc possint? vide Psal. 49. vers. 7. 8. 9.

b) quo ipso à furto differt, quod hoc semper clam, rapina autem vi & palam committitur, §. fin. Inst. hic. l. 2. §. 24. eod. Unde furtum improbius dicitur, & raptores fures improbi, vide Wes. in d. §. fin.

c) & quidem in solidum unicuique, §. præterea, Inst. de act. quæ non admittit compensationem, l. ult. C. de compens. nec cessionem, l. ult. C. de ces. bon. cõcurrens non tantum cum actionibus aliis civilibus, sed etiam cum criminali, ut l. Iulia de vi pub. & privata, l. 2. pr. hic. gl. & Bar. in l. ult. de priv. delict. l. 3. ad l. Iul. de vi publ. l. 1. §. 1. ad l. Iul. de vi priv. ut cum actione furti nec manifesti. An etiam contra raptorem datur actio furti manifesti? Ajo: l. 80. §. 3. l. 52. de furt. Borch. pr. Inst. hic. Cuj. par. C. hic. & 6. obs. 2. & in not. poster. ad Inst. hic. n. 4. per tex. ib. Wes. (Diff. ib. Myns. per l. 1. hic.) nisi animo injuriæ aut ultionis vis illata sit, l. 58. de furt. l. 5. de inj. s. s. ad l. Iul. de vi pub. Sneid. in pr. Inst. hic.

d) in quo quadruplo res vi ablata inest, pr. Inst. hic. qua ratione rectè dicitur actio mixta partim rei, partim pœnæ perceptorum, §. 19. Inst. de act. l. 2. §. 13. hic. Annuum intellige utilem, d. l. 2. §. 13. hic. l. ult. C. eod.

e) d. §. 1. Inst. hic. d. §. 19. & hoc respectu rectè dicitur perpetua, argum. l. 35. de obl. & act. Unde quæsitum est à Dd. cur raptor mitius puniatur quam fur? Ego cum illis sentio, qui in hac quæstione putant esse ignorationem elenchi, hoc est, qui negant raptorem mitius puniri: nam raptor deprehensus quadrupli pœnam subire potest actione furti manifesti intentata: non verò deprehensus

prehensus semper tripli pœnam luet, quatenus raptor: post annum verò meritò debuit in simplum tantùm teneri, cùm negligentia hîc verteretur hominis vim sibi factam (aliud in furto est, quod sit clam) anno integro utili non persequentis, add. Cuj. par. C. hic. & quæ idem in simili notat 19. obs. 12. Diff. vulgò Dd. Sieb. ad rubr. C. hic. Zaf. las. in §. ex maleficiis. Inst. de act. f) p. 5. D. art. 126. quod & olim fieri potuit, l. 1. ad l. lul. de vi publ. l. 3. pr. ad l. lul. de vi priv. l. 28. §. 10. de pœn. juxta distinctionem ibi positam.

V.

Injuria a est delictum dolo malo in alterius contumeliam *b* admissum, idq; vel re, vel verbis *c*: re, cùm manus infertur, idq; vel in corpus *d*, vel extra corpus *e*: verbis, cùm convicium fit alicui lingua *g* aut scripto *h*: quod in specie pertinet famosis libellus *i*.

a) quæ in genere est omne id, quod non jure fit, l. 1. pr. aliàs damnum culpa datum, ut in l. Aquilia: de qua specie privati delicti egimus suprà p. 1. disp. 18. frequentius id, quod contumeliæ causa fit, significat, d. l. 1. pr. hic. pr. Inst. eod. Seneca 2. de tranquill. vit. c. 11. Vult. 1. Iurispr. 49. b) quæ duo conjunctim requiruntur, & inprimis animus injuriandi, l. 3. 4. hic, l. 34. prin. de obl. & ad l. 9. verb. infamandi, l. seq. pr. C. hic. Duar. hic. c. 1. is verò præsumitur, nisi contrarium probetur, l. 5. C. hic. Wesf. par. n. 8. in fi. Clar. §. injuria, n. 12. aut circumstantiæ aliud suadeant, l. 15 §. 13. hic, l. 5. §. fin. ad l. Aquil. l. 3. in fin. de obl. & ad. Geil. 2. obs. 106. n. 5. & 6. Unde cum quaeritur: an actor animum injuriandi adfuisse, an reus abfuisse, probare teneatur? distingui solet rectè ita: ut, si quidem illud quod illatum est, contumeliosum sit sui naturæ, tum injuriandi animo censeatur factum, donec contrarium reus probet, l. 5. C. hic, ibiq; Dd. Masc. 2. de prob. concl. 902. n. 6. 7. 8. 9. (nisi conjuncta persona sit, Bart. in l. 3. nu. 4. de just. & jur. Geil. 2. obs. 106. n. 6. Masc. d. loc. n. 11. & seqq.) si verò sui naturæ aut moribus per se injuriosum non sit, tum actor probare compellatur, arg. l. 42. de V. S. Masc. d. concl. 902. n. 4. 6. 7. quod nisi fecerit, reus absolveretur, l. 2. de prob. l. 23. C. eod. l. 4. C. de eden. Probat autem per conjecturas, l. 5. §. 6. de re mil. Cyn. in l. 1. n. 2. ad l. Corn. de fcar. & in d. l. 5. C. hic, n. 2. in fin. Masc. d. concl. 902. nu. 8. c) unde rectè alia injuria realis, alia verbalis, d. l. 1. §. 1. Wesf. par. hic, num. 3. Geil. 2. obs. 104. nu. 1. Vult. d. c. 49. (Diff. variè Dd. in enumerandis injuriæ speciebus, vide Clar. d. l. & alios passim.) ad realem injuriam pertinet, si quis innocentem capi faciat, puto pro debito, vel simili causa; tunc enim injuriarum agi posse à carcerato notant Dd. ad l. pen. C. qui bon. cad. per illum text. imò quandoq; gravius, & quidem similitudine supplicii in injuriantem animadverti potest, ut not. Bald. ad l. fin. C. de his qui latron. Jure verò Saxon. multa triginta solidorum in dies singulos, cum restitutione damnorum & expensarum, itrogatur ei, qui quem injuriæ capi fecerit. Landr. lib. 2. art. 34. in addit. Coler. p. 2. de proc. exec. c. 3. nu. 149. siue privatus siue iudex hoc fecerit. Röntg. process. c. 120. vide sentent. Scabinor. Lips. post Weichb. tit. abtrag vmb vno recht Beschlingung. Reinb. §. diff. 9. d) vel suum, cum quis ipse pulsatur, commaculatur, d. l. 1. §. 1. l. 9. pr. hic. vel alienum, cum pulsantur alicujus liberi, familia, &c. l. 2. Inst. hic. d. l. 1. §. 3. & pen l. 15 §. 35. 24. l. 18 §. 2. l. 41. 30. hic, l. 2. C. eod. l. 31. de pact. Paul. §. sent. 4. §. 3. ibiq; Cuj. Et in his injuriis, si sunt atrociore, etiam ex conatu utilis est injuriarum actio, l. 15 §. 1. ibiq; Bart. Wesf. par. hic, nu. 7. Cuj. 8. obs. 12. & 15. obs. 15. Geil. 2. obs. 99. n. 6. arg. l. 18. de pen. ibiq; Gotb. Clar. §. fin. q. 91. & seq. Duar. d. c. 1. hic. e) ut cùm citra contumeliosam corporis tractationem factio quis despicitur, d. l. 1. §. 2. l. 20. l. 15 §. 33. 32. 31.

22.15. & seq. l. 13. §. 1. l. 43. 29. 24. l. 9. §. ult. l. 19. 22. 25. 26. 27. 28. 39. 44. & passim hic. *Tessaur. decis.* 229. f) l. 1. §. 1. l. 15. §. 11. l. 7. §. 5. *hic.* recedat à concitatione vocum dictam, quasi convocium, *Alc. lib. 4. de V. S. Rob. 2. sent. 7. contra Laur. Vall.* g) cum voces turpes & sui natura injuriosae in aliquem jaciuntur, l. 9. pr. l. 15. §. 1. l. 3. §. 1. *pen. & ult. C. hic.* et si praefatio honoris, (verbi gratia: tu mentiris, salvo honore) adderetur, *Dd. vulgò in l. 21. de adq. her. Coraf. 6. misc. 24. n. 4. Guid. Pap. decis. 465. in fi. Geil. 2. obs. 101. nu. 1. 2. Cov. 1. resol. 11. n. 1. Fr. Vrv. lib. 2. comm. opin. ver. b. actione injuriarum, n. 1. 2. Sear. lit. l. nu. 77. Clar. d. §. nu. 13.* ubi tamen in fine vide distinctionem, et si verum crimen objiceret, nullo tale sit, quod Reip. intersit manifestari, l. 18. pr. *hic. Wespar. n. 8. Mynf. 4. obs. 4. Geil. 2. obs. 99. Cov. d. c. 11. n. 6. 7. Clar. d. §. n. 15. Forner. in l. 42. de V. S. Borch. ad princ. Inst. hic.* Si tamen injuriandi animus adfuerit, adhuc punietur, l. 3. *C. de off. rec. prov. Cov. d. c. 11. n. 6. 7. Geil. 2. obs. 99. Rob. 2. sent. 7.* h) l. 1. §. *pen. & fi. hic.* i) qui est scriptum convictiosum, quoquo modo verbis intelligentibus expressum, §. 1. *Instit. hic. l. un. C. de fam. lib. l. 18. in fi. l. 26. qui test. fac. l. 5. §. 10. hic. Duar. c. 1. hic. Vulr. d. 6. 49.* ubi recedat idem extendit ad picturam famosi. utriusq; autor, siue nomen suum adscripserit, siue non: sicut & is, qui famosum libellum non statim corrumpit, injuriarum tenetur, *d. l. un. d. §. 2. vers. dolo v. e. Inst. hic. Paul. 5. sent. 4. §. 15. d. l. 5. §. 29. hic. Harmen. lib. 6. c. 9.*

V L.

Injuriam facere nequeunt qui doli capaces non sunt a: in dubio autem reo defertur juramentum purgationis b Fit autem injuria vel per injuriantem, vel alios c: per unum, vel plures d, & pœnas habet varias ex lege 12. Tabularum e, ex l. Cornelia de injuriis f, ex moribus & edicto Pratoris g, & tandem ex jure mixto, quod hodie ita obtinet, ut injuriarum vel civiliter vel criminaliter possit agi h.

a) ut furiosi, impuberes, l. 3. §. 1. *hic. Paul. d. loc. §. 2. Wes. hic. n. 4.* adde dormientes, prodigos, *Peck. in c. sine culpa, de R. l. in 6. l. 1. C. ad l. Corn. de sic. Masc. d. concl. 902. n. 15. ebrios in levioribus injuriolis, maxime si post edormitam crapulam pœnituerint, l. 6. §. 7. vers. per vinum, de re mil. l. un. C. si quis Imp. maledix. l. 12. de cust. reor. Clar. d. §. fin. q. 6. n. 12. Geil. d. obs. 100. n. 24. Peck. d. loc. nu. 2.* in atrocioribus autem omnino tenebuntur, l. 11. §. 2. de pœn. ibiq; *Bart. l. 27. §. 9. l. 33. ad l. Aquil. Wespar. hic. n. 4. & faciunt ea, quae notavi sup. p. 1. disp. 6. th. §. lit. A. in fin.* b) *Geil. 2. obs. 106. nu. 4. per l. 6. §. 4. qui not. inf. ibiq; glos. Clar. §. injuria, nu. 12. Mynf. resp. 51. nu. 12. & seq. maxime inter personas conjunctas, VVurm. b. praet. obs. tit. 44. de injur. obs. 10.* Facilius autem ignoscitur ei, qui calore iracundiae aliquid injuriosum protulit, si postea animo sedato se facti pœnitere ostendat, vide l. 1. §. 1. *ibiq; cons. prov. 18. nu. 29. Mynf. resp. 7. n. 30. & resp. 83. n. 16. Geil. 2. obs. 106. n. 8. & seq. Tessaur. decis. 176. l. 48. ubi Dec. nu. 6. 7. 8. de R. l. l. 5. ubi vulgò Dd. hic, arg. l. 38. §. 8. ad l. l. de adult. Geil. 2. obs. 110. n. 35. Sear. lit. l. nu. 135. D. ff. Boff. praet. crim. tit. hic, nu. 12. Cagnol. in d. l. 48. n. 11. Clar. d. §. n. 16.* c) unde & qui persuasit, iussit v. ut fieret injuria, tenetur, l. 11. *ibiq; Barr. pr. l. 15. §. 8. l. 17. §. 2. hic, l. 15. §. 33. l. 50. de furr.* Si captus ex jure repressaliarum ex delicto alterius indictatus, potest à delinquente repetere, quod inde damnum passus est, *Costal. post Barr. ad l. 21. de neg. gess.* d) si plures infamaverint, singuli tenentur, l. 34. *hic. l. 9. de jurisd. VVespar. hic, num. 5. 12.* an quilibet in solidum? vide l. 15. §. 2. quod vi aut clam. l. ult. ad l. Corn. de sicar. l. 11. ad l. Aquil. l. 34. de injur. Cuj. 8. obs. 20. Hos. ill. q. 33. Wes. d. m. §. 12. mandans tamen non tenetur, si injuria facta

non sit, d. l. 15. §. 19. *hic*, l. 52. *de fur.* l. 33. *in fi. de v. s. Gorb. in nos. ad l. 18. de pœn.* c) de membro rupto pœna talionis, §. 7. *Inst. hic.* Old. & alii ad l. 1. 2. ab. *Aym. Rivall lib. 2. hist. r. jur. civ. pag. (mibi) 10. atq; jus Saxonicum,* (quod tamen Elector Augustus in suis provinciis edita constitutione sustulit, ex l. 12. tabularum desumpta videtur. Ut enim hæc 25. assibus æris: ita illud 30. solidis injuriantem multat. *Landrecht lib. 2. art. 16. Chb. König. in pract. c. 138.* Quoad pœnam talionis ex jure divino confer *Exod. 21. vers. 23. & seqq. Lev. 24. v. 30. Deut. 19. v. 21.* de ossibus fractis nummaria, *Hor. ad d. §. 7. de famolis libellis,* fustigium aut capitalis, d. l. un. C. de fam. lib. *Paul. d. loc. ibiq; Cuj. illæ in desuetudinem abiire, Dn. r. d. c. hic.* hæc non nihil interpolata est, d. l. un. *adde Agell. 20. not. Att. 1. Borch. tr. de pacti. c. 2. n. 17. & seq.* f) quæ tribus casibus actionem dabat criminalem publicam, l. 3. *princ. & §. 6. hic*, l. 12. §. ult. *de accusat. Cujac. par. eod. Duar. d. c. 1.* quod totum hodie ferè mutatum est. g) actio de conviciis, l. 15. §. 2. & generaliter de omnibus quæ ad infamiam alicujus herent, d. l. 15. §. 25. 27. & si q. *hic.* ut æstimatio fiat arbitrio judicis pro ratione circumstantiarum, d. §. 7. l. 17. §. 2. *hic, adde Ale. ab Alex. 6. genial. dier. 10.* h) §. 10. *Inst. hic*, l. 7. §. 6. l. 37. *in fi. ult. eod.* ita tamen, ut una intentata alteram consumat, l. 6. 7. *hic*, l. un. C. q. civ. n. 8. *crim. praj. Marant p. 4. diff. 1. n. 5. Geil. 1. obs. 65. nu. 1.* Civiliter, cum actor injuriam ad animum revocatam jurejurando æstimat, libiq; pœnam (salva tamen moderatione judicis) applicari petit, d. §. 7. l. 17. *hic. Geil. 1. obs. 65. n. 2. & 2. obs. 102. n. 9. & seq. Myns. 1. obs. 84. Rarc. in l. fi. de priv. delict. nu. 4.* æstimatio autè crescit ratione personæ, d. §. 7. *vers. nam secundum*, d. l. 15. §. 28. *hic*, l. 28. §. 8. *de pœn.* ratione loci, temporis, §. *atrox. Inst. hic.* & refertur ad tempus injuriæ commissæ, l. 21. *hic.* ac si reus solvendo non sit, pœna pecuniaria in corporalem mutatur, l. 35. *ibiq; gloss. & Dd. hic. l. fi. de injur. voc. l. 1. in fin. de pœn. l. 7. §. 3. de juris d. l. 9. de inc. ruin. & c. l. 4. de ser. sug. l. 6. in fin. C. de mod. multæ.* Criminaliter intenditur cum pœna petitur infigi corpori injuriantis, vel inferri fisco, §. *in summa, vers. si autem. Inst. hic. Wespar. n. 14. 18. Duar. c. 4. hic. Geil. d. loc. confer l. 15. §. 30. l. 40. 43. ult. hic*, l. 4. §. 1. *de inc. ruin. & c. Wespar. n. 16. & vulgò Dd.* Actio injuriarum civilis per procuratorem expediri potest, l. 11. §. 2. l. 17. §. 19. *hic*, §. 10. *Inst. eod. l. 42. §. 1. de procur. uon etiã criminalis, Paul. 5. sent. 4. §. 2. ubi Cuj. Pac. 2. evanl. 45. nisi persona illustis agat vel conveniatur*, l. 11. C. *hic. Schurff. 1. conf. 48. n. 3. Wes. hic, n. 16.* quod tamen hodie moribus nõ observatur, cum in Camera & Principum dicasteriis quotidie instituantur actiones injuriarum, quibus pœna petitur fisco applicari, nec tamen procuratores repellantur: quod & in Saxonia usus observat, teste *Moller. 1. semestr. 24.* Sed potest hoc moribus Saxonum fieri eam ob causam, quia judicium criminale non existimatur nisi tum, wenn die Klage an Haut und Haar geht, cum petitur irrogari pœna corporis afflictiva, *Landr. lib. 1. art. 53. ibi: und vmb alle Schand. & lib. 3. art. 32. Weichbild art. 17. ubi gl. Reinb. 4. diff. 23.* Imò illo jure olim ita criminaliter non potuisse agi injuriarum existimaverim, cum pœna certa lege statuatur, quæ est triginta solidorum, *Landr. lib. 2. art. 16. & lib. 3. art. 45. Reinb. 1. diff. 67.* quæ cum minor esset, quàm ut injuriam atrocem viro bono illatam percussaret, adeoq; sæpenumero injurias concoquere potius, quàm experiri vellent multi, & tamen publicè interesset petulantiam conviciantium inhiberi, idè Elector Augustus eam pœnam abrogavit, atq; arbitrio judicantium ad fustigationem usq; procedi puniendo permisit, *Nov. const. p. 4. c. 42.* quod & jure civili cautum est, l. fi. *hic. Alvar. in c. 1. §. injuria, n. 24. de pac. juram. firm.*

VII.

Imò amplius est etiam actio ad recantationem ejus quod injuriosè

LLI 2

dictum

dictum est *a*: & famosi libelli pœna de jure civili est capitalis *b*. In genere dantur hæ actiones non tantum injuriam passis, sed & iis in quorum potestate illi sunt *c*: & iis damnatus reus infamis fit *d*. Extinguuntur morte *e*, dissimulatione *f*, lapsu temporis *g*.

a) *Mynf. 2. obs. 68. Vulz. 2. Jurispr. 19.* ea tamen criminalis non est, ideoq; cum civili tantum conjungi potest, *Mynf. d. obs. 68. Wesf. conf. 22. n. 18. Geil. 1. obs. 63. § 65. Wesf. par. hic, n. 18. Diff. Mar. d. dist. 1. n. 17. 18.* cujus tamen sententia eatenus vera est, quando ex statuto cum recantatione infligitur pœna carceris, vel relegationis, &c. quod petinent tradita à *Bart. in l. si. vers. quaro quomodo, de privat. delict. § in l. prator ait. in pr. D. de sep. viol.* atq; ita in Saxon. criminalem esse hanc actionem ex *Nov. const. Elect. Aug. p. 4. c. 42. vers. darüber auch vnd darneben; notat Dan. Moll. lib. 1. femestr. 23.* Et si enim procurator in ea admittitur, id tamen ex consuetudine potius fit, quam ex jure scripto. *Moller. d. lib. 1. c. 24.* b) *d. l. un. C. de fam. lib.* hodie distinguitur quale crimen obiectum sit, *p. §. 3. art. 100.* c) *l. 1. §. 3. § seqq. l. 18. §. 2. § fin. l. 41. pr. hic.* nec remittere potest pater in præjudicium filii, *l. 17. §. 13. hic.* Id nota: diem locumque injuriæ tenorem in specie libello inferendum, *l. 7. pr. §. 4. ibiq; Geth. hic. Geil. 1. obs. serv. §. 4.* & testimonium ferre cognatos actoris prohiberi, *d. l. §. ibiq; gl. verb. eorum, hic. l. 1. 2. 3. de lib. causf. Wesf. par. n. 6. &c.* d) *l. §. 9. l. 40. l. 42. hic. Viget meth. jur. controuv. lib. 5. c. 10. reg. 49. & meth. obs. Cam. lib. 3. c. 26. reg. 15. post Geyl. 1. obs. 65. n. 7. § 2. obs. 102. nu. 1. Wurmbf. pract. obs. tit. 44. de injur. obs. 5. Freher. 2. de infam. c. 9. n. 13. Mynf. resp. 7. n. 19.* nisi in sententia expressè facta sit honoris reservatio, quod circumstantiis ita suadentibus fieri potest. *Geyl. d. obs. 65. n. 6. § seqq. Wesf. conf. 22. n. 26. Freher. d. c. 9. nu. 2.* quid enim si modica sit injuria? *Geyl. d. obs. 102. nu. 2.* aut absente reo in procuratorem feratur sententia, *Geil. d. obs. 101. n. 2.* quod fieri posse docui supra *p. 1. disp. 9. th. 10 in fin. addel. 6. §. 2. qui not. infam. l. 2. de obsq; parent. l. 1. C. de sent. & interloc. ubi Sieb. nu. 18. & seq.* aut æstimationem injuriæ ante sententiam reus solvat, *l. 73. de procur. Capoll. caus. 12. Geyl. d. obs. 102. n. 12. & obs. 103. per tot.* aut transactione judicis autoritate interposita lis finiatur, *l. 6. §. 3. qui not. infam. l. 3. §. 1. de reb. eor. qui sub tut. aut aliàs pactio gratuita interveniat, l. 18. C. ex quib. causf. infam. junct. d. l. 6. §. 3. in fi. Hot. ill. qu. 21. Geil. d. obs. 102. n. 13. 17.* e) nec hereditas aut in heredes datur, nisi lite cum defuncto contestata, *l. 13. pr. l. 15. §. 14. l. 28. hic. l. 32. pr. ad l. Falc. l. 58. l. 26. 82. 139. 164. de R. l.* f) *§. fi. Inst. hic. l. 11. §. 1 eod.* g) ex edicto quidem, anni continui, *pr. Inst. de perp. & temp. act. l. 5. C. hic. Gæden. conf. 1. nu. 18.* quod tamen in famoso libello *Cam. Imperialis* non observat, *Mynf. 5. obs. 7. Geil. 2. obs. 104. n. 2. & seq.* ex constitutionibus autem & *l. Cornelia 30 annis, §. 1. 2. Inst. d. tit. Mynf. 1. obs. 84. Geil. d. obs. 104. (Diff. Wesf. par. hic. n. 15. Cujac. par. C. eod.)* illo tamen casu manet actio ad interesse damniq; restitutionem, *d. l. 15. §. 45. hic. l. 33. de obl. & act. Wesf. hic. n. 3. Mynf. 4. obs. 10. adde qua dixi supra disp. 22. vol. 2. s. b. 4.*

DISPUTATIO XXXI.

De generalibus publicorum judicio-
rum.

Respondente Joanne Rentzelio, Hamburgensi.

THESIS

PUBLICA judicia vel capitalia sunt, vel non capitalia: illorum pœna mors *b*, horum non æquæ *c*. In utrisq; tamen proceditur *d* per viam aut inquisitionis *e* aut accusationis *f*: modò hæc coram eo, & illa ab eo magistratu fiat, cui id à lege *g* vel Principe *h* specialiter est datum.

a) eademq; criminalia: non tamen omnia in quibus crimen aliquod veritur, sed ea tantum quæ ex I.L. publicorum judiciorum veniunt, *l. 1. de publ. jud. ut sunt l. 1. l. maj. & l. 1. de adul. Cuj. 20. observ. 22. (Diff. Clar. 5. sent. 5. adulterium. vers. est autem.)* ergo popularia non propriè publica, *argu. cit. de pop. act. juncto tit. de publ. jud. arg. 5. 3. Inst. de susp. tut. l. 1. vers. est autem eod. Duar. 1. disp. 37. VVes. ad pr. Instit. de publ. jud. nu. 3. Gov. 1. var. lect. 27. Don. ad pr. Instit. de act. n. 1. & 12. (Diff. Cujac. par. de publ. jud. 8. obf. 33. Rob. 4. sent. 10. Au verò jure Can. omnia judicia publica? Nego per e. nullus servus 3 q. 5. c. 1. 2. 3. & 10. l. 15. q. 3. c. 3. in fin. qui matr. acc. c. 14. 16. 24. de acc. c. 32. in fin. de Simon. c. 1. de test. in 6. Diff. Clar. d. lib. 5. §. 1. vers. hac tamen. gl. in c. infames 6. qu. 1. b) §. 2. Inst. de publ. judic. l. 2. eod. sive naturalis, quæ & ultimum supplicium, *l. 21. 28. de pen. sive civilis, ut de portatio, damnatio in metallum, &c. l. 1. §. 8. 9. de bon. poss. contr. tab. l. 63. §. 10. pro soc. l. 29. §. 5. in fin. de lib. & post. l. 4. §. 2. de bon. libert. c) sed exilium vel coërcitio corporis, d. §. 2. d. l. 1. hic l. 6. §. fin. de pœn. d) jure canon. addenda denunciatio, *arg. rub. de accus. inquis. & denunc. c. 24. ad corrigendos, eod. c. 21. pr. d. t. c. 31. 32. pr. de Simon. Maran p. 6. dist. 1. pr. num. 4. Dissent. Clar. d. §. fin. q. 3. pr. & qu. 7. princ. aliter Damhoud. in praxi crim. c. 4. e) quam facit magistratus: eaque regulariter permittit tam jure civili. Nov. 128 c. 21. l. 1. pr. C. de cust. reor. l. 1. C. de cur. & stat. lib. 12. l. 10. C. de epis. & cler. l. 10. C. de epis. & cler. l. 1. §. 12. de off. pref. urb. l. 13. pr. de off. pref. l. 4. §. 2. ad l. 1. l. pecul. l. 7. 14. C. de accus. l. 6. de custod. reor. Duaren. 1. disp. 38. Fachin. 1. contr. 34. (Diff. Marant. d. dist. 1. num. 5. 6. 40. & 105. Clar. d. qu. 3. vers. debes autem. & qu. 5. vers. quæro. Har. Hartmanni præf. obser. lib. 2. tit. 50. obf. 12. Rob. 4. sent. 12. & 13. Cujac. 1. obf. 33. in fin.) quàm jure canonico, d. c. 31. d. c. 24. Marant. d. dist. 1. num. 48. & 106. Diff. Clar. d. vers. debes autem. vide plenè Farinat. libr. 1. tit. 1. num. 6. & seqq. & qu. 4. num. 34. vers. stant. ubi ait: consuetudinem esse totius Italiæ, & forsitan totius orbis, quòd judices ex officio super quibuscumque decretis sine accusatore per inquisitionem procedere possunt. Menoch. conf. 160. n. 259. & seqq.***

f) quam facit populus, §. 1. Instit. de publ. judic. l. 43. §. 10. de rit. nups. l. 3. §. 1. ad l. Corn. de fals. l. 4. C. de heres. l. 30. C. ad l. 1. de adul. An quisvis? non, sed is tantum inter quem delictum commissum est, *argu. d. §. 1. juncto l. 15. 16. de V. S. l. 3. §. ult. l. 4. de oper. nov. nunc. Diff. Gomez. 3. var. resol. 1. num. 28. Neq; etiam publica dicuntur, quia quisvis accusare potest: sed contra quia legibus publica facta sunt, idèò cuilibet eorum persecutio permittitur, *argu. d. §. 3. Instit. de susp. tut. d. l. 1. §. 6. eod. argu. §. 2. 4. §. 1. Inst. de rer. div. l. 5. eod. l. 2. §. 2. 2. ne quid in loc. publ. Hoto. ad pr. Instit. de publ. jud. verb. quod curus. Diff. Cujac. d. obf. 13. Wes. ad pr. n. 1. ibiq; Borch. Gov. d. c. 27. Duar. d. c. 37. Hodie recepta Germaniæ consuetudine omnia delicta Fiscus vindicat, ut tamen accusare volentes non minus admittantur; & de judice aliusq; accusatore procedere volente, vide Tennin. causel. tr. caus. 2. per tot. Fisci verò procurator accusans nunquam in expensas condemnatur, Tennin. caus. 1. nu. 17. in fin. Mascard. 1. de probat. concl. 254. num. 87.**

g) ut olim proconsuli & præsidi provinciæ, l. 12. 13. pr. de publ. judic. l. 6. 7. §. 2. de accus. l. 6. pr. l. 7. §. ult. de off. procons. l. 9. 10. eod. l. 1. 6. §. 8. l. 13. pr. de offic. Praef. in urbe quaestoribus, qui ad hoc, cum opus esset, peculiariter consti-

uebantur, l. 2. §. 23. de orig. jur. Florum tamen judiciorum executionem privato daram nego, arg. l. 1. de off. ejus cui mand. l. 3. de off. Praef. l. 1. & fin. de off. proconf. Cic. in orat. pro Ligari. mibi tom. 2. pag. 805 lit. F. item in orat. lib. 1. ad Q. Frat. (mibi) tom. 3. p. 568. lit. A. Hotom. in lexic. jur. verb. privato. & 2. obf. 10. in fin. Suerin rep. praef. 6. Diff. Cuj. 15. obf. 39. & 21. obf. 30. Guedd. ad l. 131 §. 1. de V. S. nu. 6 Praesidem provinciae magistratum fuisse ajo, arg. l. 13. de jurisd. l. 10. 11. de offic. Praef. Nov. 22. pr. & c. 1. 2. Nov. 25. c. 1. Nov. 28. c. 1. juncto c. 3. Nov. 161. c. 1. Diff. Hor. 6. obf. 22. h) ut praefectus urbi, l. 1. de offic. praef. urb. qui & extra urbem judicare potuit, l. ult. eod. ibiq. VVef. par. n. 2. Diff. Hor. 2. obf. 12. eandem facultatem habet magistratus, sub cujus ditione delictum commissum est, l. 5. de off. Praef. l. 7. §. 4. l. ult. de accus. l. 1. C. ubi de crim. ag. Nov. 134. c. 5. non etiam delegatus, l. 1. de off. ejus. l. 70. de R. l. 11. de off. Proconf. adde const. Caroli V. Imp. Peinliche Halsgerichtsordnung/ art. 1. 2. vers. welche Personen/ aut absentiam, l. 1. vers. hujus rei, & c. de off. ejus. iis tamen casibus delegatus sententiam ultimi supplicii exequi non poterit, Vighel. ad Constit. Carol. c. 2. q. 4. reg. 3. in fi. vide Clar. d. §. fin. q. 41.

II.

Per inquisitionem magistratus procedit vel generaliter vel specialiter a: generaliter quidem cum delicto b, non tamen de delinquente constat c. Specialiter vero cum de utroque constat: vel ex fama publica d à personis fide dignis e cum omnibus circumstantiis f magistratui relata g: vel ex denunciatione ex necessitate officii h, aut motu proprio à parte offensa i, aut extraneo facta k: vel tandem ex notorietate delicti l.

a) Marant. d. dist. 1. nu. 7. Clar. d. q. 5. ver. poterit. Diff. Damb. c. 8. num. 14. & 15. qui tripliciter distinguit: est autem generalis inquisitio preparatio ad specialem, Marant. d. nu. 7. & n. 30. in fin. b) de quo constare debet ante omnia, l. 1. §. 24. ad Senatufc. Syllan. adeò, ut asserenti se delictum quoddam perpetrasse non credatur, nisi etiam aliter de delicto appareat, Marant. d. dist. 1. nu. 18. Clar. d. §. fin. qu. 4. in pr. & qu. 55. vers. poterit etiam. unde est, ut tali casu ne quidem confessus sit condemnandus, priusquam aliunde constet maleficium perpetratum esse, quod commune esse Dd. placitum apparet ex Clar. d. loc. Mynf. 3. observ. 81. Fachin. 1. contrav. 28. (Diff. Alex. 7. conf. 39. Ruin. 4. conf. 80.) Quod si sit delictum, cujus solent remanere vestigia, ut homicidii, incendii, &c. tum non dicitur judici de delicto constare, antequam vel ipsum corpus, vel locum incendii inspexerit, Clar. d. qu. 4. vers. quando. c) tum testes in genere rogandi quis delicti autor sit, Clar. d. qu. 5. vers. poterit, quod si ignoretur, num delictum etiam ab alio commissum sit, judicis est non tanquam de maleficio, sed de veritate facti inquirere, Clar. d. qu. 4. in fin. d) c. 21. §. ad hac. c. 24. §. ad corrigendos, de accus. cap. 31. pr. de Simon. nec sufficit duos pluresve aliquem de crimine infama tum dicere, si nihil sinistri de eo publicè audiat, d. c. 21. §. si Damboud. c. 8. num. 7. Marant. d. dist. 1. nu. 22. & seqq. An etiam valebit processus si de non praecedente fama nihil fuerit oppositum? Nego argu. d. c. 21. §. ad hac. d. c. 24. Damboud. d. c. 8. num. 12. Diff. Clar. d. §. fin. qu. 6. vers. ulterius, in quibus tamen casibus inquisitio absque fama praecedente valeat, vide Clar. d. q. 6. Marant. d. num. 22. & seqq. e) d. c. 24. in princ. d. c. 31. §. cum igitur. vers. contra quos. c. in cunctis. 11. qu. 3. modò dicant hanc famam publicè spargi, argu. d. c. 21 §. ult. et si non dicant id fieri à majore populi parte, Clar. d. qu. 46. vers. debent etiam. Et h. verò testes ad minimum requiruntur duo, c. 23. de test.

de seſt. l. 12. eod. Clar. d. qu. 6. verſciendum, tamen numerus eorum erit in arbitrio judicis, *Damboud. d. c. 9. num. 12.* f) commiſſi criminis loco, tempore, &c. *Marant. d. loc. nu. 35. 37. Damboud. d. c. 8. nu. 13.* g) modo competenti, *Marant. ibid. num. 102. 103.* An igitur inquisitio contra uſurarium ab ullo giudice fieri poteſt criminaliter? Id de laico ex jure civili, *arg. tot. tit. D. & C. de uſur. Marant. d. loc. num. 108. & diſp. 5. nu. 10. (Diſſert. Clar. 5. ſent. 5. uſura. verſ. & ex hoc.)* & de eccleſiaſtico jure canon. negaverim, *arg. c. 5. de uſur. Diſſ. Marant. ibid. nu. 111. & ſeqq. & diſp. 5. nu. 14. & ſeqq. Clar. d. verſ.* Imò nec per inquisitionem in privatis criminibus procedi poſſe ſtatuo cum *Maran. d. loc. num. 104. Diſſ. Clar. d. 5. fin. qu. 17. circa fin. Gomez. 3. var. reſol. 1. num. 10. h)* ut olim per ſtationarios, irenarchas, milites, l. 7. 8. 14. C. de accuſat. quæ denuntiatio in ſcriptis offerenda, & veritas ejus à denunciantibus probanda, ne in pœnam ipſi incurrant, l. 6. de cuſt. reor. l. 6. §. 3. ad Turp. (Diſſ. Rob. 1. rec. leſt. 15.) nec ad hoc alio accuſatore opus, *argum. d. l. 6. Diſſ. Cujac. 1. obſ. 33. in fin. i)* d. l. 8. quæ querela multum ab accuſatione differt, *arg. d. l. 8. Clar. d. 5. fin. qu. 10. k)* Clar. d. 5. fin. qu. 7. verſ. dixi ſuprà, quæ ſpecies jure can. recepta, *Damb. d. c. 6. num. 2.* fit abſque inſcriptione, c. 16. 14. §. ad corrigendos, de accuſ. d. c. 31. pr. etſi locus, tempus, &c. exprimenda, *Clar. d. qu. 7. verſ. ulcerius.* l) ſive illa ſit ex deprehenſione rei in flagranti crimine, ſive aliunde, *Clar. d. 5. fin. qu. 8. & 9.* quibus caſibus nihilominus reo deſenſiones concedenda, ſententiæq; ferenda, *Clar. d. qu. 8. verſ. ſed nunquid. & ſeq. & d. qu. 9. verſ. quaro, cum ſeq.*

III.

Per accuſationem verò populus procedit oblato libello inſcriptionis a, quo crimen cum perſonis, loco, tempore continetur b, & ab accuſatore ſubſcriptum eſt c: qui modus & hodie ex Conſtit. Carolinaſervari debet d: modò accuſentur ii e, & ab iis f, qui de jure non prohibentur.

a) l. 3. pr. & §. 1. de accuſ. l. 8. l. pen. & ult. C. eod. libellus verò obſcurus nihil operabitur, etſi contra eum non opponatur, d. l. 3. §. 1. Geil. 1. obſ. 62. num. 15. *Pant. tit. de null. ex deſ. proc. n. 26. VVeſ. par. de acc. n. 12.* b) d. l. 3. d. l. pen. loco enim & tempore omiſſis libellus ipſo jure vitatur, *Clar. 5. fin. qu. 12. verſ. dixi. Geil. 1. obſ. 64. num. 9. Mar. p. 6. tit. de lib. obl. num. 12. VVurmſ. 1. pract. obſ. 9. obſ. 2. (Diſſ. Myſ. 2. obſ. 32.)* etſi locus indeterminatus ponatur, d. l. 3. pr. Clar. d. qu. 12. verſ. eſt autem. & ſeq. (Diſſ. Myſ. d. obſ. 32. in fin.) horam tamen & diem invitus non, niſi reo id petente, apponet, *Geil. d. obſ. 64. nu. 11. Clar. d. qu. 12. verſ. dixi. VVeſ. d. num. 12. Damb. c. 30. n. 6. Diſſ. Myſ. 2. obſ. 40. Mar. d. loc. nu. 14. Gomez. 3. reſol. 10. nu. 5 in fin.* Jure Saxon. additur & alia ſolemnitas in delictis flagrantibus, nemlich daß die Peitliche Klage mit Zetergeshren vund gerüſſer von den Wiſſthäuer angefangen werde / Landrecht tit. 2. art. 64. *Reinh. p. 4 diſſ. 60. & p. 5. diſſ. 30.* c) vel ab alio, iſipſe literas nescierit, d. l. 3. §. 2. l. 7. eod. d. l. ult. C. eod. quæ ſubſcriptionis ſolemnitas ſemper fuit neceſſaria, *argum. l. 3. qui acc. non poſſ. l. 13. 16. & ſeq. C. de accuſ. l. 3. §. 1. & 2. l. 7. eod. c. 14. 16. 24. de accuſ. c. quiſquis. 2. qu. 8. Gomez. d. c. 10. num. 3 in fin. Diſſ. Clar. d. qu. 12. verſ. de jure. Concluſio quoq; generalis hic apponi ſolet, *Fig. d. c. 3. q. 1. reg. 5. Clar. d. qu. 12. verſ. Geil. 1. obſ. 61. n. 18. Inſin. l. 1. de edend. nu. 23 Socin. de lib. obl. c. 3. m. 64. Myſ. 4. obſ. v. 81. VVeſ. par. de edend. n. 3. & d. n. 12. Damb. d. c. 30. n. 7.* d) libellus enim inſcriptionis hodie accuſationis dicitur, & adhuc in uſu eſt, ut patet ex *Figel. d. c. 3.* unde in malè*

Dd.ina

Dd. inscriptiones hodie prorsus obsolevisse, *Vigel. d. q. 1. reg. 1. in fin. Wesf. d. n. 12. Damb. c. 5. num. 5.* Imò & custodiæ similitudinem accusator cum reo pati debet, quoad de expensis & injuriæ nomine per fidejussores idonèe caverit, *Const. Carol. art. 11. pr. & art. 12. vide Vigel. d. reg. 1. & 2.* etsi supplicii similitudo amplius non teneat, *Clar. d. §. fin. qu. 81. vers. sed quaro. vide sup. p. 1. dispus. 10. th. ult. lit. F.* c) non rectè accusantur legati, magistratus, l. 12. pr. qui accusa. reus absolutus, l. 11. eod. minor vel pupillus sine curatore, l. 4. C. de aush. prest. dominus, nisi in crimine majestatis, l. 20. C. eod. absens, d. l. 12. pr. l. 6. C. eod. f) non rectè accusant pupillus, mulier, miles, magistratus, infames, pauperes (qui tamen hodie non rejiciuntur, *Clar. d. §. fin. qu. 14. vers. sed hic etiam*) liberti contra patronos, l. 8. 9. 10. de accusat. damnati vel notari propter crimen, l. 5. pr. & §. 1. de publ. jud. l. 4. de accus. aut quibus crimen majus à reo objicitur, l. 1. 19. C. qui acc. non pos. &c. nisi suam suorumve injuriarum prosequantur, mortemve propinquorum defendant, l. 11. pr. & §. 1. l. 1. 2. 4. de accus. c. omnibus 4. qu. 6. quin imò & spurii admittuntur accusare mortem matris, *Clar. d. qu. 14. in fin.* Minorem omnino accusare prohibitum ajo, argu. l. 4. C. de aush. prest. l. 20. de test. l. 2. C. qui leg. pers. stand. *Clar. d. qu. 14. vers. sed quid in majore. Hart. 2. pract. obs. cit. 5. obser. 8. (Dissent. Cujac. 17. obser. 30. Wesf. par. de accus. nu. 9.)* non & filium, sine consensu patris, argu. l. 9. qui sui vel al. l. 5. C. ad l. Corn. de fals. l. 11. §. 1. de accus. Dissens. *Clar. d. qu. 14. vers. sed quid in filiosam.* Plures etiam accusare possunt unum, si omnium inter sit, l. 16. de accus. l. 4. C. eod. *Duar. 1. dispus. 39. Wesf. d. num. 9.* Accusator non idoneus officio judicis rejici potest, argu. l. 9. 12. C. qui accus. *Clar. qu. 15.* olim accusatio per procuratorem non fiebat, propter pœnam talionis, ad quam accusator per inscriptionem se obligabat, l. pen. §. fin. de publ. jud.

IV.

Fiunt porrò inquisitiones & accusationes contra reum vel absentem, vel præsentem. Illo casu edictis requisitus intra annum comparere jubetur a: contraq; contumacem nihilominus proceditur b: hoc casu captus c custodiæ traditur d, vel fidejussoribus committitur e, ut veritas amplius indagetur.

a) vel publicè (non tamen die festo, l. ult. C. de ser. c. 1. & ult. eod. arg. c. 11. de prob. c. 8. de maj. & ob. juncto d. c. ult. Sear. lit. C. nu. 64. Socin. de citat. artic. 10. num. 13. contra Geil. 1. obs. 53. nu. 5. Vane. de null. ex def. cit. nu. 46.) affixis, vel ad magistratum loci ubi degit, emissis, l. 1. §. 2. de req. vois. Novell. 134. c. 5. Is annus ex die citationis computatur, etsi ab initio cum reo præsentem iudicium sit institutum, d. l. 1. §. 3. l. 4. pr. eo. (Diff. Vult. l. diss. 11. in fi.) ante citationem inter reos requirendus annotabatur, d. l. 1. §. 1. l. 4. eo. (Diff. *Clar. q. 44. §. fi.*) bonaq; ejus obligabantur, non etiam annotabantur, *Duar. 1. diss. 8. Vult. d. c. 11. in fin. (Diff. Rob. 3. sent. 8.)* quorum tamen occupationi 20. annis præscribitur, l. 2. in fin. l. seq. d. s. Hæc bonorum obligatio & hodie servatur, etsi fisco nihil ex iis addicatur, *Const. Carol. art. 206. Vigel. d. c. 3. qu. 2. reg. 3.* & annotationem fieri posse, si capitis pœna infligenda sit, verissimum puto per d. l. 1. §. 2. Diff. *Geil. tr. de arest. Imp. c. 1. nu. 5.* b) ut bona in fisco cogantur, l. ult. D. & C. eod. etsi enim à defensionibus nullo tempore excluditur, d. l. 4. §. ult. l. 18. §. 9. de quest. tamen post annum comparens, bona non recuperat, l. 2. de req. reu. quod mutatum videtur *Nov. 134. c. fin.* Nostris etiam moribus absentes inquisiti & non comparentes post citationem, condemnantur.

dennantur in die Mortis: quod idem est jure Saxon. *confer* p. D. *art.* 155. c) modò prius judex sit aliquo modo informatus, l. 7. C. de calum. Clar. d. §. fin. q. 28. princ. *Mynf.* 5. obs. 69. *Wesf. par.* de cust. reor. n. 2. *Gom.* 3. resol. 9. n. 1. Reus armis resistens à capientibus licet necari potest, l. 4. C. qui ad Eccl. conf. Clar. d. §. fin. q. 29. pr. *Gom.* d. c. 9. nu. 6. imò & vi eripiens capiedum tenetur capitis, l. 4. C. ad l. lul. maj. Clar. d. q. 26. vers. *eximens*, q. 67. vers. *eod.* vide tamen *Fr. Viv. l. com. opin.* 92. *Decia. tr. crim. lib.* 7. c. 11. *Toming. decif.* 15. Ad Ecclesiam verò (etiam nondum consecratam, c. 9. de imm. Eccl. Clar. d. §. fin. q. 30. vers. *quaro si*.) confugiens inde non abstrahendus, c. diffini. vit. 17. q. 4. s. t. C. qui ad Eccl. conf. excipe casus c. 6. c. fin. de imm. Eccl. Clar. d. q. 30. vers. *sed quid si*. Sic & alieno territorio quem capi posse, si persecutio in proprio cœpta sit, docet *Mynf.* 2. obs. 28. (Diff. Clar. d. §. fin. q. 29. in fi. *Gom.* d. c. 9. n. 5.) imò capturam & parti offensæ committi, sed sine armis, ait Clar. q. 28. in fin. d) quæ sit modò per milites, modò per carcerem, l. 1. de cust. reor. elapso custodum negligētia teo ipsi pro modo culpæ puniuntur, l. 12. 14. §. 2. de cust. reor. l. 4. C. eod. *Vigel.* d. c. 3. q. 2. reg. 7. Clar. d. §. fin. q. 68. vers. *custos carcerum*. *Wesf. par.* de cust. reor. n. 5. Reus carceres violentè effringens capite punitur, l. 1. de effract. et si insons criminis, l. 13. de cust. reor. l. 13. §. 5. de re mil. *Damb.* c. 18. nu. 1. (Diff. *Mynf.* 6. obs. 98. nu. 5. *Belusf.* 3. prax. crim. 16. n. 1. *Gom.* d. c. 9. nu. 8.) qualiscunq; sit carcer, *Damb.* d. c. 18. (Diff. *Wesf. par.* de effract. n. 1. & de cust. reor. n. 5.) idem est, si custodem læserit occideritvè, *Damb.* d. c. 18. n. 5. arg. l. ult. §. 4. de cust. reor. Carcer porro jure civili pœnæ loco esse potest, arg. l. 1. §. ult. de aleat. arg. l. 1. ibid. ne pœnis carceris, l. 2. ib. pœnam carceris sustineat. C. de cust. reor. l. 3. in fi. *cod. arg.* l. 1. §. 1. s. t. d. l. 6. Diff. *Geil.* 1. obs. 26. n. 7. & 1. pac. pub. 1. nu. 32. *Damb.* c. 16. nu. 3. *Esseq.* *Cuj.* 14. obs. 34. Clar. d. §. fin. q. 70. vers. & pœna. si non perpetrud, l. 8. §. 9. l. 35. de pœn. l. 6. C. eod. *Cujac.* 14. obs. 34. secus est jure Can. c. 3. de pœn. in 6. c. 27. de V. S. c) quod ab initio judex æstimat, l. 1. de cust. reor. quod si ipse fidejussores dare paratus sit, audiatur, nisi pœna corporis infligenda, arg. l. 52. §. de SC. Syllan. l. 3. de cust. reor. ubi *Wesf. par.* n. 5. Clar. d. §. fin. q. 46. vers. *in hac autem*. *Vigel.* d. c. 3. q. 2. reg. 4. repl. 1. *Damb.* c. 20. nu. 4. 9. & 10. *Gom.* d. c. 8. nu. 8. (adde sup. p. 1. disp. §. th. 7. lit. E. & p. 2. disp. 28. th. 3. lit. A. et si servus sit, l. 2. de cust. reor. Diff. Clar. d. q. 46. vers. & hac quidem. *Vigel.* d. reg. 4. repl. 2. fidejussorem non inveniēns juratæ promissioni committitur, *Nov.* 134. c. 9. *Wesf. d. num.* 5. Clar. d. loc. vers. *scias*. Quod si fidejussores reum exhibere (ad quod dilationem sex mensium habent, l. 26. C. de fidejuss. Clar. d. q. 46. vers. *sed hic*.) non possunt, pœna pecuniaria plectuntur, l. 4. de cust. reor. nisi dolo fecerit, opemvè tulerit, tum enim extra ordinem puniuntur, d. l. 4. ibiq; *Id.*

V.

Indagatur rei veritas non ex præsumptionibus a, sed ex sufficienti probatione, vel propria rei confessione b. Illa fit per examen c testium jure non reprobatorum d: hæc verò alia probatione deficiente e, ob indicia tamen graviora f, per tormenta g, si personarum conditio id patiatur h.

a) l. ult. C. de prob. l. 4. C. de edend. l. 16. C. de pœn. *Mynf.* 6. obs. 67. nu. 9. *Vigel.* d. c. 3. q. 6. reg. 8. Clar. d. §. fin. q. 20. vers. *scias tamen*, c. 1. in fi. de homicid. in 6. juncto c. 10. §. jurgium, de V. S. Clar. §. sent. §. assensum, vers. *præterea*, c. 5. de heres. in 6. Clar. §. hæresis, vers. *habet tamen*, c. 10. dist. 18. Itaque ex solis præsumtionibus in criminalibus dampnari nemo debet, arg. dd. l. juncto l. 1. C. ad l. Corn. de sicar. l. 34. C. ad leg. lul. de adult. l. 5. C. de injur. l. 8.

MMm

§. 1. C.

§. 1. C. de quæst. l. 18. §. 1. eod. l. §. de poen. Fachin. 1. contr. v. 19. vide Fr. Sarmient. 1. select. interp. 1. Menoch. 1. præsum. 97. num. 19. Et seq. b) c. ult. 15. qu. 5. c. 10. diff. 81. Vigel. d. reg. 8. sufficienter quoque; probatum puto, si reus in flagranti crimine sit deprehensus, c. 29. diff. 50. c. 12. diff. 81. in fin. de rest. spol. c. 8. de coh. ab. cler. c. 21. de jurejur. c. 3. de test. cog. c. de manifest. 2. q. 1. l. 7. C. de accus. Myñf. 6. obs. 3. nu. 11. Gom. d. c. 1. n. 42. Clar. d. §. fin. qu. 8. vers. scias tamen. c. q. 9. vers. item quaro. Vigel. d. reg. 8. c) quod ab ipso iudice & duobus assessoribus ac notario fieri debet, modò idonei sint, Vigel. d. qu. 6. reg. 3. aded ut alteri examen committi non debeat, et si testes sint in alterius territorio, an: h. apud eloquentes. C. de fid. instr. Nov. 90. c. 5. l. 3. §. 3. de test. Clem. un. de offic. Et pos. jud. Geil. 1. obs. 96. v. 10. Clar. d. §. fin. q. 26. vers. sed quaro. (Diff. Vigel. d. reg. 3. exc. 2. VVurmbs. 1. præf. obser. tit. 18. obser. 7.) nisi commissarius sit Principis, c. 27. §. si verò. Et seq. de offic. deleg. c. 62. §. quando ammus, de appell. Geil. 1. obs. 97. vide Hartm. 2. præf. obser. tit. 15. obser. 15. atq; id sumtibus producentis. l. 11. C. de test. Geil. 1. obs. 99. d) de quibus satis sup. disp. 5. Illud addo: de jure Can. mulierem tam in civilibus quàm criminalibus prohiberi, c. mulierem, 33. q. 5. c. 10. in fin. de V. S. arg. c. 1. q. 2. juncto c. 1. Et 3. cau. 15. q. 3. (Diff. Clar. d. §. fin. q. 24. vers. de jure. Hartm. d. tit. 15. obs. 4.) eodemq; jure cogi possunt testes ad deponendum, c. 4. §. 9. de test. cog. tot. tit. Et c. 2. 4. §. de crim. fals. adde Geil. 1. obs. 100. (Diff. Clar. d. q. 24. vers. successivè. Duar. 1. disp. 30. l'igel. d. reg. 4.) ut & jure civili, arg. l. 4. §. 19. 22. de i. §. Vigel. d. c. 3. r. 14. Clar. d. §. 4. vers. successivè. Duar. 1. disp. 30. (Diff. Rober. 4. sent. 4.) imò & tormentis interdum subjiuntur, Nov. 90. c. 5. in fin. Clar. d. §. fin. q. 25. Hartm. d. lib. 2. tit. 18. obs. 9. e) l. 8. 9. pr. de quæst. Hipp. de Marsil. in præf. crim. §. nunc videndum, nu. 21. Damhoud. c. 35. nu. 3. f) l. 15. §. 1. l. 18. §. 2. l. ult. de quæst. etiam in enormi delicto. Marsil. §. diligenter, nu. 157. Et 169. cum seqq. Quæ indicia ad torturam sufficienter trahant Dd. Marsil. d. §. diligenter. Damh. c. 36. Clar. d. §. fin. q. 21. Belv. 3. præf. crim. §. Vigel. d. c. 4. q. 1. ex quibus hæc præcipuè notatu digna: Non sufficere ad torturam testem unicum, l. 20. l. 1. §. 4. de quæst. l. 9. C. de testib. (Diff. Marsil. d. §. diligenter, nu. 1. 2. Et seqq. Clar. d. q. 21. vers. unus. Gom. d. lib. 3. c. 13. num. 7. Damh. d. c. 36. num. 15.) non unicum indicium, d. l. 1. §. 1. d. l. 18. §. 1. d. l. ult. l. 3. l. 8. §. 1. C. eod. Marsil. ibid. num. 177. (Diff. Damh. d. loc. nu. 18. Et 29. Clar. qu. 64. vers. dixi.) non famam publicam, Marsil. ibid. nu. 18. Damh. nu. 22. Et 23. Clar. q. 21. pr. (Diff. Gom. d. c. 13. num. 10 non confessionem socii criminis, d. l. 1. §. 5. 17. 19. Et ult. c. 1. de confess. c. 10. in fin. de test. Clar. d. q. 21. vers. sed quid in. (Diff. Marsil. d. loc. num. 59. Et seqq. Gom. d. lib. 3. nu. 17. Et 18. Rob. 1. rec. l. 37. in fin.) non minas præcedentes, arg. d. l. 8. §. 1. Damh. d. c. 36. nu. 16. (Diff. Marsil. d. loc. nu. 85. Gom. d. c. 13. nu. 11. vide Clar. d. qu. 21. vers. mina.) non dictum offensis etiam morientis, l. 1 §. 1. ad Syllan. Clar. d. q. 21. vers. assertio, in fin. Gom. d. c. 13. nu. 16. Blanc. in l. fin. de quæst. nu. 390. Beust. ad l. 31. de jurejur. nu. 1182. Godelm. de venefic. lib. 3. c. 9. nu. 28. Et seq. & hanc opinionem in Scabinatu Lipsensi observari, imò ne quidem juramentum purgationis ita inculpato deferri observavit Dan. Moller. 3. semestr. 8. (Diff. Marsil. d. loc. n. 117. Et seqq. cujus tamen sententiam hæc in parte sequitur Const. Carol. art. 25. Et duob. seqq. vers. sum fessien) non deniq; testimonium ab incantatore sumtum, l. 15. Et 13. de injur. d. Const. Carol. art. 25. Marsil. d. loc. n. 181. Imò si aliqua pro reo sint, aliqua contra eum, torture adhuc locus non erit, arg. l. 9. 125. 155. §. 1. de V. S. c. 49. de R. l. in m. Marsil. ibid. num. 190. Quin & id, quod Barr. in l. unius, §. 1. de quæst. Et Salic. in l. 2. in fin. C. de cust. reor. tradunt, reem, qui præcedentibus sufficientibus indicibus torture subiectus, et nihil confessus est, denuò torqueri posse etiam absque novis indiciis: apud Saxones non recipi testatur Dan. Moller. 2. semestr. 2. et si is, qui ex vinculis causam dicit, respondere ad accusationem iussus, contumaciter id decrecans, absque aliis

aliis indiciiis quaestionibus subijci possit, ex mente Dd. *quos allegat Moller. d. c. 25. ca-*
men & hoc in arbitrium prudentis & circumspccti judicis collocare malim. g)
 quorum modus arbitrio judicis permittitur pro qualitate personæ, & quantitate
 suspicionis, l. 7. 10. §. ult. de *quæst. Const. Carol. art. 58. cum seq. Vigel. d. c. 4. q. 4. reg. 1. Quid si*
reus tormentis subiectus nihil fateri velit? ab instantia absolvendum existimo, arg.
l. 8. C. de quæst. l. 7. 8. eod. ibiq; gloss. verb. efficacissimas. vide varî dissentientes Dd. apud Clar.
§. fin. q. 64. vers. illata. Gom. d. c. 13. nu. 28. Menoch. 1. presunt 93. Fach. 1. controuv. 33. h)
 d. l. 81. quidam enim torqueri nequeunt, de quibus vide *Marf. §. expedita, à num. 26. usq;*
ad eum. 48. Clar. d. §. fin. qu. 64. Damhoud. c. 41. Belvis. 3. prax. crim. c. 3. §. 4. Gomez. 3. resol. 13.
num. 3. An servi torqueri possunt contra dominos? in criminalibus nego, l. 1. §. 16. de
quæst. in pecuniariis non nisi propter inopiam probationum admitto, l. 9. pr. l. 18. §. 4.
eod. l. 1. in fin. C. eod. Cujac. 2. obs. 33. Diff. Rob. 2. rec. lect. 18. idem statuo in statuliberis, l. 8.
§. 1. l. 9. §. ult. de quæst. Rob. 1. anim. 6. & 1. not. ar. 6. Diff. Cujac. 1. not. Merc. Hot. 2. resp. amic. 37.

IV.

Rei veritate indagata reus, si innocens, absolvitur *a*: si nocens, puni-
 tur. Pœnæ vel capitales, ex quibus reo aut mors *b*, aut civitatis amissio *c*,
 aut servitus contingit *d*: vel non capitales, quæ exilium aut coercitionem
 corporis continent *e*.

a) tum reo contra actorem pro damno & infamia est actio: nisi probabilis
 ei litigandi causa fuerit, *Vigel. d. Const. Carol. c. 5. reg. 10. imò & judex, si modum torturæ*
excesserit, tenetur, Clar. d. q. 64. vers. judex. Gom. d. c. 13. num. 9. Marf. d. §. expedita, num. 89.
 b) l. 2. de publ. jud. l. 2. l. 28. pr. & §. 1. de pœn. ubi *Wespar. n. 2. ut supplicium crucis,*
à Constantino mutatum, Cujac. 16. obs. 1. Cont. 1. lect. 33. cui successit hodie rota, Wesd.
loc. num. 3. arg. l. 28. §. 15. eod. item crematio, d. l. 38. §. 1. d. l. 28. §. 11. Paul. §. sent. 17. §. 2. decol-
latio, quæ fit solo gladio, l. 8. §. 1. eod. bestiis objectio, l. 11. §. ult. d. c. c) ut aquæ
 & ignis interdictio, in insulam deportatio, §. 2. *Inst. de cap. dim. l. 6. pr. & §. 1. de interd. &*
releg. in opus publicum perpetuum datio, l. 17. §. 1. de pœn. l. 1. C. eod. quò & bannum Im-
perii refert Gail. 2. par. publ. 1. nu. 24. & seq. vide Clar. q. 71. vers. dixi. Diff. Tac. de Arena. tr.
de bannit. pr. num. 1. & 2. Deportandi jus provinciæ præses non habuit, arg. l. 2. §. 1. d. c.
pœn. l. 6. §. 1. de interd. & releg. l. 1. pr. quand. appell. l. 1. §. 3. de leg. 3. l. 6. §. 7. de inj. rupt. Wespar.
de offic. Praef. num. 1. Diff. Hotom. 3. obs. 12. Dyn. in c. cui licet, de R. l. in 6. num. 4. An verò de-
portatio omninò in locum ignis & aquæ interdictiois venerit magnopere dubito,
propter §. 2. Inst. de cap. dim. §. 2. Inst. de publ. jud. l. 2. eod. l. 1. §. 2. de leg. 3. l. 10. §. ult. ad l. Iul. de
vi pub. l. 6. pr. & §. 1. de interd. & releg. l. 24. C. de don. int. vir. l. 1. C. de repud. l. 4. §. ult. de gr. ...
arg. l. 2. princ. de pœn. juncta d. l. 2. l. 13. de bon. poss. l. 10. de jur. pstr. l. 103. de V. S. facit l. 8. §. 1. &
2. qui test. fac. licet id omnes affirmant, Cujac. 6. obs. 39. & 16. obs. 1. Gail. 2. par. publ. 1. nu. 17.
Clar. d. §. fin. qu. 67. vers. item interdictio. Wespar. de cap. min. nu. 5. & par. de publ. jud. num. 1.
Et ad §. 1. Inst. eod. nu. 3. ibid. Myns. nu. 4. & Hot. ibid. & ad §. 2. Inst. de cap. dim. Rob. 4. sent.
11. Gorb. in not. ad l. 10. §. ult. ad l. Iul. vi pub. Donel. 6. comm. 16. Esc. d) ut in metal-
 lum, aut opus metalli, aut ludum venatorium datio, l. 8. §. 4. & seqq. l. 17. pr. de pœn. §. 1.
Inst. de cap. dimin. hodie tamen pœnæ servus nemo fit, Novell. 22. c. 8. differet igitur da-
mnatio in metallum ab alia damnatione in opus publicum. Sicut tamen in opus
publicum ad tempus damnati & libertatem & civilitatem retinent, l. 5. §. pen. de extr.
cogn. ita & damnati ad tempus in opus metalli, d. l. 8. §. 8. d. l. 28. §. 6, Rober. 2. rec. lect. 19. .

¶ 1. anim. 28. & 1. notat. 28. Cuj. 6. obs. 25. Diff. Cuj. sibi contrarius ad Paul. 5. sent. 17. §. fin. & 15. obs. 12. in fin. & 1. Merc. 28. Wespar. de pun. nu. 3. circa fin. c) l. 6. §. ult. de pen. ut relegatio ad tempus, vel in perpetuum, d. l. 28. §. 1. fustium admonitio, & c. l. 7. quæ pœnæ in jure nunquam capitales dicuntur, d. l. 28. §. 1. l. 13. de b. p. l. 103. de V. S. ubi Gœd. n. 4. Diff. Pac. 2. antin. 40. in fin. P. Fab. 2. semestr. 13. Illud generale: pœnas variari ex circumstantiis relatis in l. 16. de pœn. VVespar. eod. n. 8.

VII.

Executionem pœnæ capitalis sequebatur bonorum publicatio a, hodie prohibita b: nisi sola loco pœnæ principaliter imponatur c: quo casu indagatio bonorum damnati diligentissimè celebranda d.

a) l. 1. pr. de bon. damn. s. D. & C. eod. junct. a. l. 4. l. 7. §. 4. l. 14. §. 1. de int. & rel. non tamen confiscatur quod deportatus post condemnationem adquisit, argum. l. 22. §. 5. mand. l. 15. de interd. rel. Wespar. de bon. damn. in fin. Pac. 4. antin. 47. (Diff. Cujac. ad l. 8. qui test. fac. & 6. obs. 23. Gotb. ad d. l. 22. §. 5.) etsi ad heredem damnati id non perveniat, l. 2. C. de bon. damn. l. 7. §. ult. eod. Wespar. ad loc. Soar. in add. ad Gom. 3. resol. 14. lit. A. (Diff. Gom. ibid. n. 1.) Relegatus autem relicta sibi in urbe post relegationem possidere potest, arg. l. 4. l. 14. §. 1. l. 18. de interd. & rel. l. 8. C. de pœn. Cujac. 3. Merc. 11. Diff. Rob. 3. notat. 11. b) sed descendentes & ascendentes (non etiam collateralibus, Nov. 134. c. ult. l. 1. §. 1. de leg. prest. Franc. Aretin. in l. 8. §. 1. de testam. Fachin. 1. controuv. 35. Diffen. post Dd. communiter Clar. d. §. fin. q. 78. in pr. aliter Cujac. ad Nov. 12. cui bene respondet Fach. d. loc.) & post hos fisco debentur, d. c. ult. nec tamen per hoc testamenti factio damnatis conceditur, Don. 6. com. 10. Diff. Wespar. qui test. fac. n. 13. In tantum autem publicatio bonorum abrogata est, per d. Nov. 134. c. ult. ut etiam quando per statutum vel decretum bona publicantur, salva debeat esse filiis vel ascendentes legitima, arg. Auth. incestus. C. de incest. nups. Tessaure. decis. 197. Diff. alleg. ibid. c) ut volunt vulgò Dd. teste Clar. d. q. 78. vers. multa autem: de qua tamen per d. c. ult. dubitari potest. Sed posita hac sententia, quaeritur: an à Principe restitutus recuperet fructus, quos ex bonis propter delictum confiscatis medio tempore fisco percepit? Nego, arg. auth. idem de Nestorianis. C. de haer. l. 22. C. de R. V. Geil. 2. p. p. c. ult. num. 28. Fachin. 1. controuv. 38. Diff. relati ibid. hereditatem tamen interim alteri delatam quin restitutus vindicare possit, non dubito, l. 1. §. 4. ad SC. Tertull. Geil. d. loc. Fachin. 1. controuv. 39. Diff. Gomez. d. s. 13. num. 36. d) l. 7. C. de bon. damn. etiam jura actionesq.; arg. l. 21. l. 49. de V. S. l. 52. de acqu. dom. l. 63. §. 1. ad l. Falc. l. 5. C. de sens. pass. (Diff. Gom. d. c. 14. num. 2. Clar. d. qu. 78. vers. successivè. Pin. p. 1. rubr. C. de bon. mat. nu. 3. & 36.) In publicatione bonorum filii. peculium adventitium propriè sic dictum vel castrense non venit, l. 13. C. de bon. dam. Clar. d. q. 78. vers. praterea, & seqq. Gomez. d. lib. 3. c. 15. num. 13. & seqq. Cachera. decis. 94. Tessaure. decis. 167. in fin. imò nec legitima liberorum, Tessaure. decis. 104. & decis. 198. nu. 5. & seqq. ut nec dos in publicatione bonorum formine, nisi certis casibus, vide Geil. 2. p. p. c. 16. n. 20. Surd. decis. 116. l. 3. 4. §. eod. Et universaliter, quæ prohibita sunt alienari, ea non possunt confiscari, l. 12. pr. ibiq; Dd. de fideic. lib. Clar. d. q. 78. num. 10. Peregr. 5. de jure fisc. iir. 1. num. 98. Surd. decis. 254. Bona tamen à reo etiam post delictum commissum alienata non revocantur, l. 46. §. 6. de jur. fisc. ideoq; & donatio ab ipso tum facta valet, l. 15. de don. l. 7. de morsa. caus. Gom. d. c. 14. num. 4. Clar. d. q. 78. vers. ceterum, & seqq. VVespar. de don. n. 7.

Inter-

Interdum tamen crimen tollitur abolitione *a* publica *b*, privata *c*, vel legali. Legalis abolitio fit morte litigatorum *d*, præscriptione 20. annorum *e*, & instantia perempta: qui verò citra abolitionem ab accusatione desistit, punitur *g*.

a) l. 8. 9. 10. *ad Turp. ubi Wespar. n. 10.* & abolitionis nomen generale innuit, *s. C. de gen. abol. §. l. 12. ad Turp. l. 11. §. ult. de accus.* non item tollitur crimen per pœnitentiam, *arg. c. 4. in fin. de judic. c. 7. de crim. falsi. l. pen. vi bon. rapt. Clar. d. §. fin. qu. 16. vers. item quaro. §. q. 69. in fin.* b) ob diem fortè insignem, rem prosperè gestam, & c. *d. l. 8. 9. 12.* potest tamen actor reum intra 30. dies post ferias finitas repetere, *l. 10. §. 2. eod.* quod nisi fecerit, accusatione absq; alia tamen pœna cadet, *d. l. 12. l. 12. l. 1. C. de gen. abol.* c) quæ sit actore postulante, *d. l. 10.* & cum causæ cognitione, *l. 1. §. 8. eod.* nec invito adversario datur, *l. ult. d. tit.* nisi intra 30. dies post capturam & ante tormenta adhibita petatur, *l. ult. C. de abol.* d) & rei, *l. 15. §. 3. ad Turp. l. 6. l. 3. de pub. jud.* (ubi rectè legit vulg. perimitur, *Diff. Hotom. 8. obs. 19.*) nisi crimen tale, cujus actio durat adversus heredes, *d. l. 15. §. 3. l. 2. C. si re. vel accus. mor.* item morte accusatoris, *l. 6. §. 1. C. eod.* quo casu judicem ex officio procedere posse ait *Clar. d. §. fin. qu. 51. vers. §. pariter.* Imò & aliis his casibus omnibus intra triginta dies repetere reum potest, *l. 3. in fin. l. 11. §. ult. de accus.* quod tamen absque novo processu non concesserim, *arg. d. l. 3. §. d. l. 11. l. ult. C. si re. vel accus. mor.* (*Diff. Gomez. 3. resol. l. num. 36. Clar. d. qu. 51. vers. pariter.*) Unde nec in rei ante condemnationem naturaliter mortui cadaver pœnam judex exequetur, *Gomez. 2. d. c. 1. n. 78. 79. Clar. d. §. fin. q. 51. vers. sed hic.* et si medicis ad anatomiam dari possit, *Clar. d. §. fin. q. ult. Gomez. d. c. 14. n. 9.* e) qua & accusatio & inquisitio judicis tollitur, *arg. l. 12. C. ad l. Corn. de falsi. l. 13. de div. pres. l. 1. §. 3. de jur. fisci. Clar. d. q. 51. pr. Wespar. de pœn. n. 9. Gæd. ad l. 131. de V. S. n. 10. §. seqq.* ea tamen non completa diuturnitas temporis pœnam non mitigabit, *cum haberes, quid ux. in matr. poll. Coraf. 2. misc. 2. Diff. Rein. Corf. 1. indag. 19. Wes. d. n. 9.* d) lapsio biennio post litem contestatam, *l. ult. C. ut int. corr. semp.* nec id mutatur jure can. *arg. c. 10. de jud. (Diff. Mynf. 2. obs. 48.)* nec consensu partium prorogatur, *argum. l. 2. §. 4. C. de jur. cal. Diff. Walth. 1. misc. 10.* g) *l. 1. §. 3. ad Turp.* excepto minore, & muliere, etiam si mulier suam injuriam prosequatur, *l. 1. §. 10. in fin. vers. merito, l. 4. arg. l. 15. §. 2. ad Turp. l. 2. C. de calumn. l. 12. C. qui accus. non poss. l. 4. C. de calumn. l. fin. de publ. jud. Cujac. 10. obs. 8. Diff. Rob. 1. rec. lect. 25. A. Fab. 2. conj. 20. circa fin. Wespar. ad Turp. num. 8.* Destitisse is dicitur, qui crimen publici judicii detulit, & causa criminis ordinata cum adversario de compositione criminis locutus est, *l. 6. d. 1. l. 2. C. eod.* quod etsi in causis omnibus, (etiam crimine falsi, *vide p. 1. disp. 7. th. 15. §. novissimè Mattb. Klock. ad l. 18. C. de transact. p. 4. c. 1.*) quibus mors naturalis non infligitur, verum est, *l. ult. de pravaric. l. 1. de bon. eor. qui ante sens. d. l. 8. ita, ut & reus, qui accusatorem corripit, pro victo habeatur,* tamen heredibus ejus defensio non adimitur, *L. 29. de jur. fisci.* nisi adhuc alio judicio reus prægraveretur, *l. 2. pr. de bon. eor. Roberts. 1. rec. lect. 37. §. 2. animad. 12. Diff. Cujac. 6. obs. 24. §. 15. obs. 24. in fin. §. 2. Merc. 22.*

85(0)38

MMm 5

DISPU-

DISPUTATIO XXXII.

De speciebus publicorum Judiciorum.

Respondente Joanne Episcopo Felsburgensi Hassio.

T H E S I S I.

LÆSÆ majestatis a crimen in summum Principem, Imperiūq; statum *l* propriè c committitur : & pro sui atrocitate modò perduellio d dicitur, modò generis nomen retinet e. Utriusq; pœna s præter confiscationem bonorum g etiam hodie capitalis est h. In perduellione i insuper damnata rei post mortem memoria, ejus quoq; liberi infamia notantur, & testamenti fæctione carent k.

a) inter crimina, quæ publicis judiciis persequimur, primum & atrocissimum: majestas porrò J Cei alia divina, alia humana, *l. 32. § 4. de rec. arb. tot. tit. D. & C. ad l. lul. maj. Damh. prax. crim. c. 60. Gom. 3. var. resol. 2. n. 1. per ibi alleg. Vult. i. jurispr. 47. n. 1. illa læditur verbis factovè aliquid in SS. Trinitatem moliendo, c. vergentes, de hæret. Damhou. c. 61. per tot. Gomez. d. c. 2. Clar. § sent. § blasphemia, & § hæresis. & c. Wesp. par. hic. in fin. non itidem propriè in beatam virginem cæterosq; sanctos, arg. 2. Reg. 18. vers. 4. adde inf. lit. B. & C. (Diff. vulgò Dd. Damh. d. c. 61. nu. 11. & seqq. Clar. d. § blasphemia. per c. statumus, de maled. adde i. s. c. nem. lic. sign. Salva.) de pœnis læsæ majestatis divinx vide Vigel. in Const. Carol. c. 6. tit. de blasphem. Clar. d. § n. 3. Gom. Wesp. dd. loc. b) olim in solo pop. Rom. majestas, hodie translato imperio in Imperatorem, ejus propriè majestas esse & lædi dicitur, Wesp. par. hic. nu. 3. & 4. Vult. d. c. 47. Gomez. d. c. 2. nu. 10. Myrs. resp. 44. n. 8. vide l. 1. §. 1. hic. l. §. 7. C. eod. § 3. Inst. de publ. jud. Paul. §. sent. 29. idem tamen ad reges, principes, & civitates superiorem non recognoscentes trahendum, Clar. d. lib. 5. §. læsa majestas. Myrs. d. loc. Gom. d. num. 10. ubi rectè à solis subditis hoc crimen perpetrari ait Clar. d. loc. n. 6. per Clem. pastoralis, de re jud. Goth. ad l. §. C. hic. ubi rectè clericos Joci Principis subditos manere, adeoque hoc crimen incurere posse ait: quod & Clar. d. loc. num. 7. observari testatur, etsi ipse cum Dd. vulgò dissentit.*

c) superiorem enim recognoscentium majestas propriè nulla est, adeoque nec lædi potest, Gom. d. n. 10. Socin. 2. conf. 275. VVesp. d. loc. n. 4. Myrs. d. resp. 44. Vult. d. c. 47. (Diff. post alios Goth. ad l. 1. hic, per text. ibid. & l. §. C. eod. Althuf. i. jurispr. 61. vide Clar. d. loc. n. 3.) In Principis consiliariis distinguo, an privato in ipsos odio, an studio lædendi Principem delinquatur, arg. l. 11. hic. Diff. Clar. d. loc. nu. 5. d) Lult. hic. ubi perduellio definitur, quando hostili animo adversus Reip. statum aut Principem quid attentatum fuerit, adde l. 6. 7. C. eod. VVesp. par. hic. nu. 5. Cuj. ibid. & par. C. eo. & ad Paul. §. sent. 29. Duar. h. tit. c. 2. Rob. 2. sent. 22. Vult. d. c. 47. ejus itaque reus est, qui seditionem in Remp. concitat, eam hostibus prodit, patriæ, religionis aut Reip. hostibus nomen dat, aut aliud quidvis ad Imperii statum evertendum molitur, l. 1. 10. 11. hic, l. §. eod. Vult. Alth. dd. loc. vide Damh. c. 63. Diff. aliqui per l. 21. §. 1. de capt. & postl. e) d. l. 11. hic. Vult. Crij. Robert. VVesp. dd. loc. hujus rei sunt, qui in Principis personam potius quàm statum Imperii impingunt, qui privatos carceres habent, qui monetam cudunt,

dunt, licet probam, justique valoris, *lun. C. de priv. carc. l. 2. C. de fals. mon. ubi Cujac. Damb. c. 64. & 65. Duar. d. c. P. H. D. arrie. 11. Vigel. d. tr. c. 10.* f) ad quam quisvis, etiam accusare prohibiti, rectè postulant, *l. 7. 8. hic. Duar. hic. c. 4.* modò probare aliquid possint, tormentis alioquin cum reo subdendi, *l. 3. C. hic. qua cautione*, quod scilicet probare nequeant, majestatis crimen evitant, qui facinoris aliorum consensu id non detegunt, *l. 5. 3. C. hic. l. 7. §. 3. eo. Myns. §. obs. 40. Quiff. Bart. Felin. Dec. &c.* indistinctè teneri cum putantes: quod ita mitigat Myns. *d. loc.* ut monete Principem de instanti periculo saltem debuerint. Alii aliter distinguunt, *Gom. d. c. 2. n. 8. adde Clar. §. fin. q. 87. n. 2.* Pœnam autem corporalem quæ consensu nec revelanti infligitur, locum non habere, si quid in Principem superiori subiectum attentatum sit, æquius arbitror, cum Myns. *§. obs. 41. Dissent. alleg. ibid.* g) *l. 9. 11. hic. l. 5. 6. 7. 8. C. rod. aurb. bona damnatorum, C. de bon. prof. Clar. d. loc. n. 9. Gom. n. 11. (Diff. Rob. 2. sent. 22.* confiscationem extantibus liberis ad solos perduelles referens, *arg. l. 9. hic.* Fit confiscatio ipso jure, adeoque à die contracti criminis ipso jure suarum rerum dominio cecidisse reus existimatur, *per l. fin. C. hic. l. 10. de accus. l. 31. §. 4. pro donat. Clar. d. nu. 9. Dissent. Gom. d. num. 11. aliq. vulgò.* h) olim aquæ & ignis interdictio, hodie capitale supplicium, *Paul. §. sent. 29. §. 1. l. 5. C. hic. l. 2. C. de fals. mon. §. 3. Instit. de publ. judic. Clar. Gom. d. loc. VVes. par. n. 7. idq. pro circumstantiis variè infligitur gladio, d. l. 5. exustione, d. l. 2. frequentius vivi sectione in partes eminentioribus locis suspendendas, Clar. d. n. 8. Damb. c. 62. & seqq. Vig. d. tr. c. 6. tit. 1. et si inferioris Principis quasi majestas læsa sit, (Diff. VVes. d. num. 7.) & conatus in hoc crimine pro effectu consummato puniendus, *d. l. 5. 6. Clar. nu. 15. Damb. d. c. 62. n. 30.* i) *l. 11. hic. l. 5. & seqq. C. rod. ut vide Goth. & Cujac. parat.* Transugas etiam & proditores, perduellium instar, à quoquoque impunè occidi posse puto, si de facti notorietate constet, *arg. l. 23. de V. S. l. 3. §. ult. ad l. Corn. de fiscar. Goth. ad l. 7. hic. Clar. d. loc. in fi. Cuj. 15. obs. 33.* k) *d. l. 11. d. l. 5. quam ita vulgò restringi ait Clar. n. 16. Cuj. par. C. hic. Rob. d. c. 22. Duar. d. c. 4. arg. l. 7. C. rod. §. 5. Inst. de her. ab intest. siue pater siue mater deliquerit, d. l. 5. Clar. nu. 13.* et si filii ante delictum perpetratum nati sint, *Gom. d. loc. n. 16. (Diff. Cyn. in d. l. 5. Clar. n. 12.)* idemque est circa nepotes, *Clar. d. loc. num. 13. Salic. in d. l. 5. (Diff. Gom. d. c. 2. nu. 15. & pronepotes etiam ex filiabus, quibus tamen Falcidia ex rationis matris relinquitur, d. l. 5. §. 3. (Dissent. Gomez. Clar. d. loc. & vulgò Dd. Hereditas autem in casu d. l. 5. non fisco, sed legitimis heredibus applicatur, Gom. num. 14. Diff. Cyn. & alii in d. l. 5.)* Hodie tamen pœnæ illæ ratione filiorum non observantur, *Clar. n. 10. & 14. idque æquissimè, arg. Dent. 24. ver. 16. 2. Reg. 16. ver. 6. Jerem. 31. ver. 29. Ezech. 3. ver. 3. 20. Dissent. text. in c. vergentis, de heret. Gom. d. loc. num. 13.**

II.

Lege Julia de adulteriis tum illicitus coitus, tum lenocinium coercetur. Illius species potiores a adulterium & stuprum. Adulterium est thori connubialis conspurcatio b: cujus ipso actu perpetrati pœna olim relegatio erat d, hodie ex lege divina extremum supplicium e. Accusare de eo intra quinquennium cuius licet g: marito tamen intra dies 60. utiles à die divortii singulare jus prælationis conceditur h, eoq; tacente mulieris à patri: quibus elapsis non nisi extraneorum jure intra quatuor menses à die divortii admittuntur k,

a) fecit

a) fœdissimæ speciei Sodomix pœna legibus minus expressa, ex consuetudine & jure divino est ignis, *confer Lev. 18. vers. 21. & seq. item cap. 20. vers. 13. Exod. 22. vers. 19. Rom. 1. vers. 26. & seqq.* quin & affectus citra effectum punitur, si conatus fuerit actui proximus, *Damb. c. 96. nu. 16. & 17. (Diff. Clar. post Affl. & c. §. Sodomia, num. ult.)* conjugium tamen eo crimine non dissolvitur. *Innoc. gloss. in c. omnes causaciones 32. q. 7. Diff. Abb. in c. maritus, de adult. Clar. d. §. n. 7.)* Plura hac de re vide apud *Damb. d. c. 96. Clar. d. §. Vigel. d. tr. c. 6. tit. 11.*

b) jure civili cum nupta tantum committitur: etiam cum sponsa, *arg. l. 101. de V. S. l. 6. §. 1. l. 34. in fin. hic, §. 2. Inst. de pub. jud. l. 7. C. eod. Cuj. 6. obs. 16. Wes. par. hic, n. 3. & seqq. Clar. §. adult. n. 2. & 9. Duar. ad tit. hic, c. 2. & 6. Vult. 1. jurispr. 48. nec relevat ab hoc crimine quod nupta pudicitiam prostituit, modò maritus cum illa coiens sciat esse maritatem, l. 13. §. 2. hic. VVes. par. n. 6. Cuj. par. C. eod. (Diff. alii, quos sequitur Clar. d. loc. n. 3. Dan. Moller. 2. semestr. 36. ubi in Scabinatu Lipsiensi in tali casu aliquoties ad intercessionem uxorum pœnam ordinariam remissam esse dicit, & hanc opinionem Dd. receptiorem dicit.) Jure Can. etiam cum soluta committitur ad conjugato, *c. nemo 32. quast. 4.* unde tamen pessimè Abb. & vulgò Canonistæ deducunt, levius peccare clericum adulterantem laico conjugato cum soluta rem habente, *Clar. d. loc. n. 3.**

c) l. 225. de V. S. l. 23. 25. hic. Wes. par. n. 5. solus itaq; conatus etiam ad actum proximum perveniens non hoc, sed injuriarum judicio punitur. §. 1. Inst. de injur. l. 9. in fin. eod. vel extra ordinem, l. 1. pr. de extr. crim. vide VVes. par. hic, nu. 2.

d) l. 9. hic. l. 5. de quast. Wes. par. hic, nu. 19. Cuj. ibid. & 6. observ. 11. & 20. obs. 18. A. Fab. 2. conj. 20. Duar. hic, c. 4. Hot. ill. qu. 21. (Diff. Bar. & alii in l. 13. quæ ut ind. auf.) quando pœna hæc in capitale mutata sit vide *sup. p. 1. disp. 7. th. §. li. C.* e) l. 10. C. hic, l. 18. C. de transact. Exo. 20. Deut. 22. Lev. 22. Ez. 18. quæ et si variè jure civili & can. immutata, & fœminis admodum mitigata sit, VVes. par. nu. 19. Clar. d. §. 7. Damb. c. 89. Bez. 4. tr. de divor. pag. (mihi) 184. divinæ ramen legi in fœmina & mare (in illa enim non levius delictum est quàm in hoc, *Damb. d. c. 89. n. 116. & seq. Bez. d. loc. VVes. par. nu. 19. Diff. pleriq; per dd. jura civ. & can.*) adhibita inter nuptâ & solutam distinctione. (Diff. Vig. d. tr. c. 6. tit. 8. reg. 2.) standum est, *Clar. d. num. 7. in fin.* ubi numerosè contrarias diversorum sententias & consuetudines recenset, adde *Damb. & VVes. par. dd. loc.* Adulterio tamen cum sponsa commisso, quid? *“era uxor non est, §. 8. Inst. de nupt. pœnam mitigari benignius est, Salic. in l. 18. C. hic. V. 3. ar. num. 6. Diff. videtur Clar. d. §. n. 9. Vig. d. reg.* Cum jure divino, quod adulteris maribus & fœminis pœnam ultimi supplicii irrogat, convenit jus hodiernum Saxonicum *Nov. Elect. August. p. 4. const. 19.* aded ut in casu taline de deprecio quidem uxorum maritos adulteros recipere volentium attendatur: quod intellige in casu propriissimi adulterii, si maritus cum maritata coierit, *d. const. 19. §. pen. & fi.* Si autem solutus conjugatam adulteraverit, solutus ille gladio feritur, conjugata cum fustigatione relegatur, *d. const. §. eo soll aber der ledige Mann;* quod idem est in marito cum soluta concumbente, *d. const. §. darüber aber ordnen.* Si tamen illo casu maritus pro uxore adultera: hoc verò, uxor pro marito deprecetur, & cohabitationem porro offerat, relegationis pœna dictatur, *d. const. §. jedoch wollen wir.* Ad unius autem confessionem de adulterio in tortura factam, noluit Elector Augustus pœnam mortis dictari, idque usu servari tradit *Moller. 2. semestr. 37. n. 2.* sicut & si post mortem alterutrus conjugum superstes adulterii convincatur, pœna illi ferè mitigatur, *Moller. 3. semestr. 13. num. 2.* et si aliàs præscriptio quinquennii hodie in terris Saxon. non attendatur, *ut not. infra ad lit. K. & sup. disp. 22. th. 4. lit. l.* f) ex l. Julia duntaxat, non etiam ex l. Cornelia injuriarum: *arg. l. 18. C. de trans. l. 1. §. 2. & 3. de*

3. de injur. junct. l. 7. C. eod. in hac enim animus injuriandi, l. 5. C. de injur. l. 3. §. 1. eod. Geil. 2. observ. 99. & 100. in illa libidinis explendæ spectatur, Bart. in l. verum, de furs. Alex. 2. conf. 113. Rem. conf. 184. (Diff. Wesf. par. hic, n. 1. & 12.) ac licet ad probandum hoc crimen, ut minus aptum, domestici testes adhiberi possunt, l. 39. §. fin. hic, l. 3. l. 32. C. eod. Wesf. par. n. 18. tamen ex præsumtionibus etiam urgentibus condemnandus nemo est, l. 23. pr. hic, l. 25. C. de prob. Wesf. d. nu. 18. Diff. Dd. in d. l. 25. per c. literis, de præsumt. Boër. decis. 164. Bald. in c. tua, de proc. n. 4. Gom. in l. Tauri 80. n. 50. vide Clar. d. loc. n. 16. g) arg. §. 1. Inst. de publ. judic. l. 2. §. 7. l. 4. §. 1. l. 26. §. 1. hic, l. 6. C. eod. Constantini tamen lege extranei prorsus exclusi videntur, l. 30. C. hic, ubi vulgò Dd. Duar. hic, c. 6. Clar. d. §. 7. n. 4. Cuj. par. C. hic. (Diff. Wesf. par. n. 11. Bald. Salic. in d. l. 30. Azorubr. C. eod. n. 6. Damh. c. 89. n. 46.) Quinquennio autem accusationi hujus criminis præscribitur, nisi prævaricatio, vis, aut aliud urgens impedimentum intervenierit, l. 29. §. 5. & seqq. hic, l. 5. C. eod. l. 1. §. 10. ad Turp. Wesf. d. nu. 18. Cuj. par. eod. & 20. obs. 15. Clar. d. loc. nu. 20. adde Gœd. in l. 31. de V. S. nu. 5. h) l. 2. 4. l. 11. §. 6. l. 14. §. 2. l. 29. & 30. hic, l. 6. C. eod. Wesf. par. n. 17. & 18. Cuj. 20. obs. 15. Duar. d. c. 6. & 8. An verò & sponsa jure mariti accusabitur? vide sup. disp. 6. th. 1. lit. C. Maritum verò accusare uxor jure civili nequit, l. 1. C. hic. Wesf. par. nu. 12. Cuj. par. C. eod. Duar. hic, c. 6. jure Can. potest, c. apud misericordem, 32. qu. 1. ubi gl. c. apud nos, c. fin. 35. q. 5. Pancrm. in c. tua, de procur. VVesf. d. nu. 12. quod sequitur P. H. D. art. 120. Vigel. d. reg. 2. Bez. d. 1r. pag. 170. i) modò filia in potestate sit: aliàs enim jure extranei accusabitur, l. 14. §. 2. hic. (Diff. Gothofr. ibid.) Sicut autem in vitando inscriptionis periculo marito cum patre jure mariti accusante convenit: ita in fugienda calumniæ suspitione illius jure potius non esse puto, per d. l. 14. §. 2. & 3. l. 30. eod. Duar. hic, c. 7. Diff. VVesf. par. hic, nu. 17. k) scilicet cum inscriptione, l. 6. 30. C. hic, d. l. 14. §. 2. VVesf. nu. 18. ibid. extraneos post legem Constantini intelligemus cognatos istal. expressos, in quorum potestate adultera non est, arg. d. l. 14. & 30. Duar. c. 6. (Diff. Wesf. Damh. d. loc.) Quatuor menses computabimus à die divortii, l. 4. §. 1. hic. nam matrimonium prius dirimendum, aut maritus lenocinii convincendus est, antequam adultera accusetur, l. 26. hic. Cujat. 20. obs. 15. Duar. d. c. 7. & 8. Wesf. d. n. 18. ubi ostendit hodie accusationem constante matrimonio fieri posse, adeoq; solam quinquennii præscriptionem observari: quæ jure hodierno Saxonum abolita est, Nov. Elect. Aug. p. 4. const. 20. in fin. Cæterum amittit jus accusandi maritus, si vel ipse etiam adulter sit, vel sciens cum adultera se iterum conjungat, 32. q. 6. per tot. l. 13. §. 5. hic, c. quemadmodum, de jurej. c. si illic, 32. q. 4. Damh. d. c. 89. n. 45. Clar. d. loc. n. 18. Bez. d. 1r. pag. 183. non tamen si facto divortio castitatem non servet, Bez. d. 1r. pag. 157. & seqq. Diff. Dd. vulgò. Clar. d. loc. nu. 17. Abb. in c. ex literis, de divort. statucentes adulteram hoc casu recipi oportere.

III.

Stuprum est illegitimus coitus cum virgine aut vidua & honestè vi-
 vente b: quæ si de domo sive potestate patris vi vel persuasione c abduc-
 tur, raptus dicitur: cujus pœna capitalis est d: stupri non item e, nisi vio-
 lenter perpetrati f. Lenocinium verò jure & moribus non immeritò
 morte plectitur g.

a) l. 6. §. 1. hic, §. 4. Inst. de publ. jud. Wesf. par. hic, n. 21. Damh. c. 92. nu. 2. Clar. §. stu-
 prum, n. 1. nec mascula venus in puerum admissa stuprum est, sed Sodomia, ideoq; ca-
 pitaliter punienda: sup. th. 2. lit. A. VVesf. d. n. 21. & 22. Damh. c. 96. Clar. §. Sodomia, nu. 4.

NNn

& d.

& d. §. *stuprum*, n. 2. Polygamia an stuprum sit vel adulterium, id distinctione interli-
 beram & conjugatam expedire jura videntur, *VVesemb. d. nu. 8. per alleg. ibid.* utroq; ta-
 men casu, si dolus concurrat, pœna capitis erit infligenda, *Ph. D. art. 121. Vigel. d. c. 6.*
1.9 quem videt. Dist. cum plerisq; *Wesf. d. nu. 8. Clar. §. fornicatio, nu. 30.* b) §. 4.
Inst. de pub. jud. Damh. Wesf. dd. loc. consuetudo itaq; cum metetrice, quam fornicat-
 ionem dicimus, à stupro diversa est, *Wesf. d. n. 21. Damh. c. 93. pr.* cujus pœnam etsi jura
 non definierint, l. 13 §. 2. *hic. Wesf. nu. 7.* nequaquam tamen impune ea ferenda est,
vide Damh. d. c. 93. n. 2. & seqq. ubi post alios ex parte dissentit n. 3. prudenter eam ma-
 joris mali vitandi causa permissi putans. c) *Lun. §. 2. C. de rapt. virg. Clar. §. rap-
 tus, n. 3. Damh. c. 95. Vig. d. c. 6. tit. 6. (Diff. Wesf. d. num. 22.)* etsi contrahendi matrimonii
 causa rapiatur: quo tamen casu, maxime si violentia ab sit, pœnam d. l. un. mitigari
 erit æquius, *Clar. d. loc. n. 8. vide pulchrè & distinctè Tessaure. decis. 216 nu. 3. & multis seqq.*
 Locum autem esse pœnæ d. l. un. etiam in viro metetricem, & fœmina juvenem rap-
 piente ajo, *Damh. d. loc. nu. 10. & seqq. Clar. d. loc. nu. 5 & 6. Diff. gl. in d. l. un. verb. sponsam.*
Marf. ibid. n. 223. d) d. l. un. C. de rapt. virg. ubi *Dd. l. 4. §. 2. de pub. jud. Clar. d. loc. nu.*
2. Gom. & Wesf. dd. loc. Cuj. par. C. de rapt. virg. raptum autem intelligo abductionem de
 loco ad locum, *Cast. in l. raptores. C. de SS. Eccles. n. 44. Hipp. in d. l. un. C. de rapt. virg. n. 12.*
& sing. 65. Guid. Pap. sing. 107. Decian. tr. crim. lib. 8. 6. 7. n. 31. Moller. 3. semestr. 7. 112 & distin-
guir raptum à stupro die peinliche Haifgerichtsordnung, art. 118. & 119, ubi vide. Diff. Molin. in
addit. ad Alex. 3. conf. 1. nu. 12. Pœna autem raptus an locum habeat, si copula carnalis
 non sit subsequuta, venior est negantium sententia, quia lex in raptu & stupro &
 abductionem illius causa factam punit, si scilicet simul concurrant: *arg. l. 3. §. preterea,*
ad l. l. de vi publ. l. 3. C. eod. Capell. cens. 56. num. 9. Tessaure. decis. 216. num. 1. (Diff. Hipp. de
Marfil in l. 1. C. de rapt. virg. nu. 154. distinguens, an voluntate raptoris mutata, an alio
impedimento interveniente copula non sit secuta.) e) stupri pœna olim
 erat publicatio dimidiæ partis bonorum, aut coercitio corporis cum relegatione,
 §. 4. *Inst. de pub. jud. Wesf. d. nu. 21. Clar. d. §. stuprum, nu. 4. Damh. d. c. 92. Duar. hic. c. 5.* hodie
 stuprum passâ ducenda est aut dotanda, *Clar. Wesf. Damh. dd. locis.* qua pœna Canonici
 civili derogatum arbitror, *arg. c. 2. de adul. Diff. Wesf. d. nu. 21.* adde de pœna stu-
 pri, quæ tradit *Tessaure. decis. 3 à num. 1 usq; ad 5.* Quomodo stuprum probetur, tradit
Mascard. vol. 3. de probat. concl. 1338. ubi vide. f) *arg. d. §. 4. Inst. de pub. jud. l. 1. §. 2.*
de extr. crim. Ph. D. art. 119. Vigel. d. loc. tit. 7. Clar. d. num. 3. Damh. d. c. 92. num. 5. & 95. ubi
 tamen misus verè stuprum violentum vocat raptum, *vide Wesf. d. num. 21.* Potrò cùm
 nondum vitipotentis consensus non sit, ejus stuprum violentum censetur, adeoq;
 morte multandum est, *VVesf. d. num. 22. Fab. in §. 4. Inst. de pub. jud. Diff. Clar. d. loc. num. 9.*
Damh. d. c. 92. num. 8. quorum tamen sententia cum distinctione admitti potest, *arg. l.*
38. §. 4. de pœn. adde Menoch. 2. arbit. jud. cas. 294. Tessaure. decis. 148. ubi etiam in fine rectè
 docet, cognitionem talis causæ ad judicem secularem pertinere, repudiata illorum
 sententia, qui eam mixti fori esse existimant. g) *Novel. 14. §. 1. vers. praconi*
mus. l. 8. pr. hic. Ph. D. art. 122. Vig. d. c. 6. tit. 10. Damh. c. 91. VVesf. par. nu. 16. Si quis tamen
 quæstum ex hac re non faciat, ut si maritus uxoris adulterium non detegat, nec le-
 no propriè videtur, nec pœna hac ordinaria punietur, *arg. l. 4. §. 2. qui not. inf. Nov. 134.*
§. mulier. Vig. d. lo. idem verum puto, si lenones non tam honestas personas ad crimen
 sollicitent, quam metetrices publicas domi suæ detineant, *arg. d. Nov. 14. vide Damh.*
d. c. 91. Duar. d. c. 5.

IV.

Lex item Julia vim tum publicam tum privatam a cohibet: illam, quæ armis b potissimum fit, deportatione c: hanc, quæ sine armis d, trientis bonorum publicatione cum infamia e.

a) quæ duo aliter alii distinguunt. *Cuj. ad Paul. l. sent. 26. & in par. D. & C. hic.* ex persona publica & privata id definit: parum ex d. *Paul. loc. §. 1.* convenienter. Existimem vim publicam determinandam, quæ infertur vel à persona publica, licet sine armis, l. 7. *hic.* vel quæ à quovis personæ publicæ, utrunq; etiam, d. l. 7. *in fin.* vel à quovis cuiusvis modo publico, sive tali, cujus usu privatis interdictum est, l. 1. *& seqq. hic.* adde *Duar. hic.* c. 1. *Diff. Dd. diversimodè.* Cæterum vis publica ad privatam interdum refertur, quod quidquid in l. Juliam de vi publica propriè cadit, de eo mitiore iudicio l. Julia de vi privata agere possumus, arg. l. 10. §. 1. *de vi pub. l. 2. & seqq. de vi priv. Cuj. par. C. hic.* non tamen contra, arg. l. *prosciendum, de pœn. Diff. Cuj. d. loc.* b) ita à potiori definit, §. 8. *Inst. de pub. jud. §. 6. Inst. de interd. quòd frequencius armata sit, arg. l. 7. 8. hic.* & vis armata publica dicitur, quòd armorum usus publicus est, non privatus, l. 1. *hic, l. un. C. ut arm. us. Nov. 85. Duar. d. c. 1. & 1. diff. ann. 22 (Diff. Rob. 3. sent. 22.)* Vim publicam faciunt incendiarii, arg. l. 3. §. 2. *& 3. hic, l. 5. pr. eod. VVes. par. nu. 3.* quorum pœna est, ut exurantur, *P. Q. D. art. 125. Vig. d. c. 6. tit. 18. VVes. in suppl. Sneider ad d. §. 8. Inst. de pub. jud. nu. 3.* c) d. §. 8. l. 10. §. 2. *hic.* ad d. l. 3. ad l. l. *lul. pecul. l. 6. 7. C. hic. Paul. §. sent. 26. §. 1. ubi Cuj. Duar. d. loc. c. 4.* hodie plerumq; pœna gladii, *P. Q. D. art. 128 Vig. d. c. 6. tit. 2. VVes. d. loc. & par. hic. n. 4. Gom. 3. var. resol. 4.* An verò ex sola villæ, domus, &c. oppugnatione, non secuta effractione, pœnæ locus est? Ajo, arg. l. 1. *& seqq. hic. Bart. in d. l. 1. Diff. VVes. par. n. 3. arg. l. 11. §. 2. hic.* Huc in Imperio Romano pertinet constitutio si aetæ pacis, von dem Ristigen vnd Prophan Grieden; quæ reos vitæ & bonorum proscriptione insectatur: de qua vide accuratissimum tractatum And. Geil. *de pac. pub. & Vig. d. ar. c. 6. tit. 3.* d) d. §. 8. d. §. 6. *Inst. de interd. Cuj. par. C. hic.* si tamen à publica persone, licet inermi, vel in publicam committatur, non jam privata, sed publica vis erit, *per al. leg. sup. lit. A & B.* e) d. §. 8. l. 1. *pr. l. ult. ad l. l. de vi priv. l. 2. C. eod. Paul. d. loc. §. 3. ubi Cuj. VVes. d. loc. Duar. d. c. 4. Gom. d. c. 4.* In dubio autem vis privata censetur, arg. l. 4. 2. *de pœn. l. 20. de reb. dub. l. 135. §. 2. de R. l. Dec. in l. 194 de R. l. Eoff. prax. crim. c. de vi, nu. 5.* Etsi verò injuriarum actio ex hoc delicto, veluti si quis in possessione dolo malo turbetur, competat, l. 14. *de injur. & passim.* non minus tamen publicæ huic accusationi locus est, arg. §. 6. *Inst. de interd. l. 5. 6. 7. C. hic, l. 5. eod. VVes. suppl. Sneider. ad d. §. 8. n. 5. Diff. Eart. in d. l. 14. §. ult. vide Bald. ad l. ult. C. si. reg.*

V.

Lex Cornelia de scariis in homicidas, veneficos & incendiarios lara est a. Homicidium aut cum voluntate admittitur, aut citra voluntatem b: illud est dolosa c hominis (sive sui ipsius, sive alterius d, & quidem sexus e, status f, ætatis g cujuscunq;) hædes h: cujus pœna extremum hodie supplicium est i.

a) *Wes. par. hic, n. 2. Cuj. ibi.* b) *l. 1. ext. de homic. vol. & cos. VVes. par. n. 5. Clar. §. homicidium, nu. 1. Damh. c. 67. & seqq. Gom. 3. res. 3.* c) dolus enim facit, ut pœna legis Cornelia locus sit, l. 1. §. 3. l. 7. 14. 16. *hic, l. 1. & seqq. C. eod. VVes. d. loc. nu. 6. 12. & 16. Clar. d. loc. n. 17. & seqq. Gom. d. c. 3. nu. 15. & seqq.* dolus autem hic ex facto ipso

præsumitur, donec probetur contrarium, l. 1. §. C. hic, ubi Dd l. 5. C. de injur. VVef. nu. 10. Gom. d. c. 3. num. 17. quod ex sola instrumenti qualitate, quo cædes facta est, evincinequit: nam & baculo occidens & lapide mortis reus est. §. 5. Infit. de publ. jud. l. 6. C. ad. Jul. de vi, l. 38. §. 5. de pæn. Gom. d. c. 3. n. 18. VVef. n. 11. Diff. post Caff. Hipp. de Marf. ad l. 1. §. 3. hic, & ad l. 1. C. eo. d) VVef. n. 7. Gom. d. c. 3. nu. 14. Damh. c. 88. P. H. D. art. 135. Vig. d. 1. r. c. 7. reg. 5. Cæterum feipsum occidens nec luctu, l. 11. §. 3. qui nos infam. nec feputura dignus judicatur, fed in furcam tollitur, aut faltem sub ea fepe litur, Damh. Gom. dd. loc. quin & contrectari citra infamiam notam nequit, Damh. d. c. 88. num. 9. Qui occidendi animo feipsum læsit, morte non fecuta, non afficietur propterea pœna capitali, VVef. d. r. 7. Gom. d. loc. n. 14. (Diff. Damh. d. c. 88. n. 10.) etfi pœnam arbitratiam incurrat, arg. l. 3. §. 6. de bon. eor. qui ant. sent. l. 13. ad l. Aquil. (Diff. Gom. d. num. 14.) idemq; est in eo, quem in apparatu cædis occupatum casus fortè prohibuit, Damh. d. loc. num. 12. Diff. Cyn. in d. l. 3. §. 6. & in l. 2. C. qui testam. fac. Ang. in l. 6. §. 7. de re milit. per text. ibid. c) nam & fœmina propriè homo, l. 152. de V. S. Gæd. ad l. 1. eod. n. 22. & feq. Diff. Cuj. 6. obf. 21. per l. 38. §. 5. de pæn. VVef. hic, n. 5. f) etiam ferri proprii vel alieni, l. 1. §. 2. hic, l. 23. §. 9. ad l. Aquil. l. 3. C. eod. §. 2. Inft. qui fui vel al. ubi Dd. g) etiam infanrem, l. pen. C. hic, ubi Salic. Cuj. d. obf. 21. VVef. d. nu. 7. de matre infantem jam natum occidente vide Tefaur. decif. 13. etiam abortum fœtus animati procurans, c. Moyfes 32. q. 2. arg. d. l. l. pen. hic, l. 1. de l. Pomp. parrie. l. 38. §. 5. de pæn. VVef. d. nu. 7. Damh. c. 74. nu. 9. & feqq. Gotb. ad l. 38. 39. de pæn. in nondum animato pœna levior: quò refero l. 8. hic, l. 4. de extr. cogn. VVef. Damh. dd. loc. P. H. D. art. 131. & 133. Vigel. d. loc. reg. 5. Diff. variè Dd. ex l. 39. de pæn. vide Cuj. 19. obf. 9. Animatum fœtum dico, cùm membris exactius difpofitis anima fuas exerere operationes poteft, die circiter 90. vide Cujac. d. obf. 9. Diff. variè variis, Inft. Gotb. ad d. l. 39. Damh. d. c. 74. n. 15. VVef. d. nu. 7. adde quæ de tota hac materia caufæ abortui præftitæ tradunt exactè Menoch. 2. arb. judic. caf. 357 per tot. Cachet. decif. 60. Tefaur. decif. 12. Marg. Freher. 1. parerg. 17. h) five occidat, five mortis caufam præbeat, l. 15. hic. quod reftriktionem doli mali requirit, VVef. par. n. 12. Medicus tamen & Chirurgus artis fuæ peritiam profelfus, judexq; fi culpa ejus quis pereat, legis Cornelie reus videtur, arg. 1. quod quisq; juru. Hipp. in l. 7. hic. Gom. d. c. 3. n. 16 puniendus tamen non corporaliter, fed arbitrarie est, nifi malitiose ægrotum deftituerit, aut dolus ejus arguatur, arg. l. 7. junctâ l. 15. hic. P. H. D. art. 134. Damh. c. 77. n. 23. & 28. per ibi alleg. Geil. 2. obf. 111. n. 26. & 27. Diff. Gom. d. nu. 16. Qui item infantes exponunt huic legi ejusq; pœnæ capitali obnoxii funt, præfertim fecuta expositi morte, Bart. in l. neque. re. de lib. agn. VVef. d. loc. num. 14. P. H. D. art. 132. Vigel. d. c. 6. tit. 13. Mandatôr etiam cædis pro homicida non minus quàm mandatarius habetur, d. l. 15. VVef. d. nu. 12. Gom. nu. 39. Mandato itaq; de homicidio probato, ipfum homicidium probatum intelligitur. Bart. in l. 5. ne quis eum qui in jus voc. VVef. par. nu. 13. Diff. Dec. in l. 119. de R. l. Felin. in c. mulierem, de fens. excomm. Myñf. 1. obf. 40. Mandans hominem vulnerari, & proreftans ne mandatarius occidat, fi occiderit, utrum mandans etiam pœna ordinaria l. Cornelie teneatur, vide Fachin. 1. controuv. 36. & sup. p. 1. diff. 27. tb. 3. lit. G. Et fi verò lex Cornelia voluntatem non eventum maleficii fpectari voluit, l. 1. pr. & §. 3. l. 7. l. 14. b. s. l. 17. C. eod. non tamen fecuto effectu ne quidem occidendi animo vulnerans, mortis pœna regulariter addicitur. Spec. 1. de accusatore, §. 1. n. 7. Bald. Cyn. in l. 7. C. hic. VVef. n. 15. & 16. Diff. Clar. d. §. homic. num. 14. Arbitrio itaq; judicis puniendus venit, quod tamen ad mortem pro ratione circumftantiarum extendi poteft. Salic. in d. l. 7. C. hic, nu. 6. Diff. VVef. d. num. 16. i) olim hoc delictum deportatione & bonorum caufione, hodie

hodie gladio puniri solet, l. 3 §. fin. l. 16. hic. §. 5. *Inst. de pub. jud. l. 37. §. 5. de pœn. Gen. 9. Exo. 21. Deut. 19. P. 5. D. art. 137. Vigel. d. loc. reg. 1. §. 5. Damh. c. 67. nu. 13. & seqq. VVef. par. nu. 17. Clar. d. §. n. 18. Gom. nu. 1. Nec interest nobilitas an ignobilis homicidium admiserit. Clar. d. nu. 18. Damh. d. c. 67. n. 21. & 22. arg. l. nemo. C. de Episc. aud. l. un. verb. & meriò. C. de rapt. virg. l. 1. C. ubi Senas. vel clariss. Diff. Gom. d. c. 3. n. 2. per l. 3. §. pen. l. 16. hic. Statutum autem pœnam pecuniariam pro homicidio imponens non valet. Clar. d. loc. n. 19. Dec. in c. 2. de const. Diff. Bart. in l. 1. de publ. jud. Quin etiam delicti pœna ab occiso ejusque confanguineis remissa, reus tamen ad eam à judice aut alio quovis postulari potest, arg. l. 5. §. 2. ad l. l. de vi publ. l. 2. C. de abol. l. 15. §. 5. de adult. ubi Bart. & Dd. Gom. d. c. 3. nu. 55. Nec valet statutum homicidam eo casu à mortis pœna liberans. Diff. Bald. & Dd. commun. in l. 18. C. de transact. Gom. d. c. 3. n. 56. & seqq.*

VI.

Homicidium citra voluntatem admissum meretur veniam: fitq; aut casu *a*, aut mentis inopia, utpote ab infantibus *b*, furiosis *c*, dormientibus *d*, (non ebriis *e*) aut deniq; coactè, ob suæ tum viræ *f*, tum famæ *g*, & bonorum *h*, amicorumq; & quorumvis oppressorum *i* adversus arma violenti aggressoris sive provocatoris defensionem, modò cum inculpata tutelæ moderamine fiat *k*.

a) casu admissum generatim dico, quidquid sit præter facientis intentionem, seu culpa intervenerit, seu non: priori tamen casu pœna non ordinaria sed arbitraria imponenda est, l. 7. hic. & criminalis quidem, si culpa lata concurrat: si levis, levior etiam pœna erit. VVef. num. 2. 3. Clar. d. §. n. 3. & seqq. Damh. c. 85. ubi rectè distinguunt, rene licitæ in loco licito & consueto operam homicida dederit, nec nò. P. 5. D. art. 146. Vigel. exc. 3. vide sup. p. 1. disp. 18. th. 7. & seqq. percutiens itaq; citra animum occidendi in culpa duntaxat est, itaq; de dolo puniri nequit, l. 1. §. 3. hic. Clar. d. loc. num. 5. Vigel. d. loc. An verò cedere volens Titium, si Mævium fortè perimat, casuale erit homicidium? Nego, pœnamq; mortis inferendam arbitror, cum dolus in genere & animus occidendi adfuerit, arg. l. 18. §. 3. de injur. ubi Bart. idemq; in l. 11. §. 2. de pœn. Gom. d. c. 3. nu. 34. & 35. Fachin. 1. controuv. 37. arg. l. 7. C. ad l. Corn. Boff. tit. de homicid. nu. 73. sequitur Nov. Elect. August. p. 4. consil. 6. Torming. dec. 38. ubi vide. adde Tessauro. decis. 243. & Clar. d. §. n. 6. Diff. Damh. d. c. 87. num. 7. VVef. in suppl. Sneider. ad §. 5. *Inst. de p. jud. num. 2. vide l. 7. §. 7. quib. ex caus. imposs. l. 4. de injur. l. 45. §. 2. ad l. Aquil. Idem ajo, si lædere volens adversarium fortè mediatorem occidat, nisi in percutiendo adversario probabiliter potuisset excusari. Bart. Gom. d. loc. qua adhibita limitatione ordinariam etiam mortis pœnam imponendam reor. P. 5. D. art. 145. Vig. d. c. 7. rep. 8. Diff. Gom. nu. 35. gl. & Dd. in l. 2. C. hic. b) l. 12. hic. l. pen. in fin. de fideic. libers. VVef. en par. nu. 25. Damh. c. 84. (ab infantibus enim dolus abest, l. 23. de furs. Diff. Damh. d. c. 84. nu. 4. & 5.) quod rectè ad eos qui infantiam septimo anno determinatam exceperunt, producit, modò doli non sint capaces, quo ipso tamen casu pœnam mortis non facile infligendam reor. arg. l. 1. C. de fals. mon. l. as. in auth. sacramenta. C. si advers. vend. Geil. 2. observ. 110. n. 31. & 32. Clar. lib. 5. §. fin. q. 60. VVef. d. n. 25. & seqq. Damh. d. c. 84. num. 3. per ibi alleg. c) d. l. 12. h. l. 40. de R. l. 3. §. 1. de injur. VVef. p. 10. Damh. d. loc. Geil. d. observ. 110. num. 21. Vig. d. loc. exc. 4. neq; etiam si ante furorem deliquit: in ipso furore puniendus est, arg. l. 14. de off. præf. Geil. d. loc. nu. 22. l. as. in l. furio. num. quæ rectè fac. Vig. d. exc. 4. Diff.*

præsumitur, donec probetur contrarium, l. 1. §. C. hic, ubi Dd l. 5. C. de injur. VVef. nu. 10. Gom. d. c. 3. num. 17. quod ex sola instrumenti qualitate, quo cædes facta est, evinci nequit: nam & baculo occidens & lapide mortis reus est, §. 1. Insti. de publ. jud. l. 6. C. ad l. Iul. de vi, l. 38. §. 5. de p. n. Gom. d. c. 3. n. 18. VVef. n. 11. Diff. post Cast. Hipp. de Marf. ad l. 1. §. 3. hic, & ad l. 1. C. eo. d) VVef. n. 7. Gom. d. c. 3. nu. 14. Damh. c. 88. P. H. D. art. 135. Vig. d. tr. c. 7. reg. 5. Cæterum seipsum occidens nec luctu, l. 11. §. 3. qui nor. infam. nec sepultura dignus judicatur, sed in furcam tollitur, aut saltem sub ea sepelitur, Damh. Gom. dd. loc. quin & contrectari citra infamiae notam nequit, Damh. d. c. 88. num. 9. Qui occidendi animo seipsum læsit, morte non secuta, non afficitur propterea pœna capitali, VVef. d. n. 7. Gom. d. loc. n. 14. (Diff. Damh. d. c. 88. n. 10.) etsi pœnam arbitariam incurrat, arg. l. 3. §. 6. de bon. eor. qui ant. sent. l. 13. ad l. Aquil. (Diff. Gom. d. num. 14.) idemq; est in eo, quem in apparatu cædis occupatum casus fortè prohibuit, Damh. d. loc. num. 12. Diff. Cyn. in d. l. 3. §. 6. & in l. 2. C. qui testam. fac. Ang. in l. 6. §. 7. de re milit. per text. ibid. c) nam & scæmina propriè homo, l. 152. de V. S. Gæd. ad l. 1. eod. n. 22. & seq. Diff. Cuj. 6. obs. 21. per l. 38. §. 5. de pœn. VVef. hic, n. 5. f) etiam servi proprii vel alieni, l. 1. §. 2. hic, l. 23. §. 9. ad l. Aquil. l. 3. C. eod. §. 2. Insti. qui sui vel al. ubi Dd. g) etiam infantem, l. pen. C. hic, ubi Salic. Cuj. d. obs. 21. VVef. d. nu. 7. de matre infantem jam natum occidente vide Tessaure. decis. 13. etiam abortum foetus animati procurans, c. Meyses 32. q. 2. arg. l. 1. l. pen. hic, l. 1. de l. Pomp. par. l. 38. §. 5. de pœn. VVef. d. nu. 7. Damh. c. 74. nu. 9. & seqq. Goth. ad l. 38. §. 9. de pœn. in nondum animato pœna levior: quod refero l. 8. hic, l. 4. de extr. cogn. VVef. Damh. dd. loc. P. H. D. art. 131. & 133. Vigel. d. loc. reg. 5. Diff. var. Dd. ex l. 39. de pœn. vide Cuj. 19. obs. 9. Animatum foetum dico, cum membris exactius dispositis anima suas exercere operationes potest, die circiter 90. vide Cujac. d. obs. 9. Diff. var. varii, teste Goth. ad d. l. 39. Damh. d. c. 74. n. 15. VVef. d. nu. 7. adde quæ de tota hac materia causæ abortui præstitæ tradunt exactè Menoch. 2. arb. judic. cas. 357 per tot. Cacher. decis. 60. Tessaure. decis. 12. Marq. Freher. 1. par. reg. 17. h) siue occidat, siue mortis causam præbeat, l. 15. hic, quod restrictionem doli mali requirit, VVef. par. n. 12. Medicus tamen & Chirurgus artis suæ peritiam professus, iudexq; si culpa ejus quis pereat, legis Cornelie reus videtur, arg. c. quod quisq; juris. Hipp. in l. 7. hic. Gom. d. c. 3. n. 16. puniendus tamen non corporaliter, sed arbitrariè est, nisi malitiosè ægrotum destituerit, aut dolus ejus arguatur, arg. l. 7. juncta l. 15. hic. P. H. D. art. 134. Damh. c. 77. n. 23. & 28. per ibi alleg. Geil. 2. obs. 111. n. 26. & 27. Diff. Gom. d. nu. 16. Qui item infantes exponunt huic legi ejusq; pœnæ capitali obnoxii sunt, præsertim secuta expositi morte, Barr. in l. necare, de lib. agn. VVef. d. loc. num. 14. P. H. D. art. 132. Vigel. d. c. 6. tit. 13. Mandator etiam cædis pro homicida non minus quàm mandatarius habetur, d. l. 15. VVef. d. nu. 12. Gom. nu. 39. Mandato itaq; de homicidio probato, ipsum homicidium probatum intelligitur. Barr. in l. 5. ne quis eum qui in jus voc. VVef. par. nu. 13. Diff. Dec. in l. 119. de R. l. Felin. in c. mulierem, de sent. excomm. Myns. 1. obs. 40. Mandans hominem vulnerari, & protestans ne mandatarius occidat, si occiderit, utrum mandans etiam pœna ordinaria l. Cornelie teneatur, vide Fachin. 1. contr. 36. & sup. p. 1. disp. 27. th. 3. lit. G. Et si verò lex Cornelie voluntatem non eventum maleficii spectari voluit, l. 1. pr. & §. 3. l. 7. 14. h. s. l. 17. C. eod. non tamen secuto effectu ne quidem occidendi animo vulnerans, mortis pœna regulariter adfitur. Spec. 1. de accusatore, §. 1. n. 7. Bald. Cyn. in l. 7. C. hic. VVef. n. 15. & 16. Diff. Clar. d. §. homic. num. 14. Arbitrio itaq; judicis puniendus venit, quod tamen ad mortem pro ratione circumstantiarum extendi potest. Salic. in d. l. 7. C. hic, nu. 6. Diff. VVef. d. num. 16. i) olim hoc delictum deportatione & bonorum ademtionē, hodie

hodie gladio puniri solet, l. 3 §. fin. l. 16. hic. §. 5. *Inst. de pub. jud. l. 37. §. 5. de pœn. Gen. 9. Exo. 21. Dent. 19. P. H. D. art. 137. Vigel. d. loc. reg. 1. §. 5. Damh. c. 67. nu. 13. & seqq. VVespar. nu. 17. Clar. d. §. n. 18. Gom. nu. 1. Nec interest nobilitatē an ignobilis homicidium admisit. Clar. d. nu. 18. Damh. d. c. 67. n. 21. & 22. arg. l. nemo. C. de Episc. aud. l. un. verb. & merito. C. de rapt. virg. l. 1. C. ubi Senat. vel clariss. Diff. Gom. d. c. 3. n. 2. per l. 3. §. pen. l. 16. hic. Statutum autem pœnam pecuniariam pro homicidio imponens non valet. Clar. d. loc. n. 19. Dec. in c. 2. de consi. Diff. Bart. in l. 1. de publ. jud. Quin etiam delicti pœna ab occiso ejusque consanguineis remissa, reus tamen ad eam à judice aut alio quovis postulari potest, arg. l. 5. §. 2. ad l. 1. de vi publ. l. 2. C. de abol. l. 15. §. 5. de adulz. ubi Bart. & Dd. Gom. d. c. 3. nu. 55. Nec valet statutum homicidam eo casu à mortis pœna liberans. Diff. Bald. & Dd. commun. in l. 18. C. de transact. Gom. d. c. 3. n. 56. & seqq.*

V I.

Homicidium citra voluntatem admissum meretur veniam: sitq; aut casu *a*, aut mentis inopia, utpote ab infantibus *b*, furiosis *c*, dormientibus *d*, (non ebriis *e*) aut deniq; coactè, ob suæ tum vitæ *f*, tum famæ *g*, & bonorum *h*, amicorumq; & quorumvis oppressorum *i* adversus arma violenti aggressoris sive provocatoris defensionem, modò cum inculpatæ tutelæ moderamine fiat *k*.

a) casu admissum generatim dico, quidquid sit præter facientis intentionem, seu culpa intervenerit, seu non: priori tamen casu pœna non ordinaria sed arbitraria imponenda est, l. 7. hic. & criminalis quidem, si culpa lata concurrat: si levis, levior etiam pœna erit. VVesnum. 2. 3. Clar. d. §. n. 3. & seqq. Damh. c. 85. ubi rectè distinguunt, reine licitæ in loco licito & consueto operam homicida dederit, necnè. P. H. D. art. 146. Vigel. exc. 3. vide sup. p. 1. d. 18. th. 7. & seq. percutiens itaq; citra animum occidendi in culpa duntaxat est, itaq; de dolo puniri nequit, l. 1. §. 3. hic. Clar. d. loc. num. 5. Vigel. d. loc. An verò cedere volens Titium, si Mævium fortè perimat, casuale erit homicidium? Nego, pœnamq; mortis inferendam arbitror, cum dolus in genere & animus occidendi adfuerit, arg. l. 18. §. 3. de injur. ubi Bart. idemq; in l. 11. §. 2. de pœn. Gom. d. c. 3. nu. 34. & 35. Fachin. 1. controv. 37. arg. l. 7. C. ad l. Corn. Boffit. de homicid. nu. 73. sequitur Nov. Elect. August. p. 4. consiit. 6. Torming. dec. 38. ubi vide. ad de Tessa. decis. 243. & Clar. d. §. n. 6. Diff. Damh. d. c. 87. num. 7. VVes. in suppl. Suid. ad §. 5. *Inst. de p. jud. num. 2. vide l. 7. §. 7. quib. ex caus. imposs. l. 4. de injur. l. 45. §. 2. ad l. Aquil. Idem ajo, si cedere volens adversarius fortè mediatorem occidat, nisi in percutiendo adversario probabiliter potuisset excusari. Barr. Gom. d. loc. qua adhibita limitatione ordinariam etiam mortis pœnam imponendam reor. P. H. D. art. 145. Vig. d. c. 7. rep. 8. Diff. Gom. nu. 35. gl. & Dd. in l. 2. C. hic.*

b) l. 12. hic. l. pen. in fin. de fideic. libert. VVes. in b. par. nu. 25. Damh. c. 84. (ab infantibus enim dolus abest, l. 23. de furt. Diff. Damh. d. c. 84. nu. 4. & 5.) quod rectè ad eos qui infantium septimo anno determinatam exceßerunt, producit, modò doli non sint capaces, quo ipso tamen casu pœnam mortis non faciliè infligendam reor. arg. l. 1. C. de fals. mon. l. as. in auth. sacramenta. C. si advers. vend. Geil. 2. observ. 110. n. 31. & 32. Clar. lib. 5. §. fin. q. 60. VVes. d. n. 25. & seqq. Damh. d. c. 84. num. 3. per ibi alleg.

c) d. l. 12. b. s. l. 40. de R. l. 1. §. 1. de injur. VVes. d. n. Damh. d. loc. Geil. d. observ. 110. num. 21. Vig. d. loc. exc. 4. neq; etiam si ante furorem decesserit in ipso furore puniendus est, arg. l. 14. de off. p. ras. Geil. d. loc. nu. 22. l. as. in l. furiojum. qui test. sac. Vig. d. exc. 4. Diff.

Dar. h. d. c. 84. n. 8. Gom. 3. var. ref. 1. m. 7. 2. per d. l. 14. Furori comparatur iracundia, itaque quid de ira dicemus, an calore iracundia factum homicidium sit aliquo modo excusabile? si iusta ira causa iudici præcessisse videbitur, & in continenti illam secutum sit homicidium, videtur poena mitiganda, aliâs non item, *arg. l. 33 §. 8. ad l. 1. l. de adul. Tirag. laud. de mitiz. pen. c. 1. per tot. Cagnol. in vulg. Dd. ad l. quidquid calore. de R. l. Clar. §. homicidium, versit. item locum habet. Tessaur. decif. 178 per totum.* & eandem distinctionem in crimine blasphemiae tradit Prosp. Farinac. post alios quos allegat *p. 1. tit. 3. q. 20 nu. 47. & seq.* Sic licet pater adulterum cum filia in potestate constituta domi suæ deprehensum occidit, et si adulter magistratus sit, *l. 20. 21. 23. 24 l. 38. §. 8. de adul. Clar. d. loc. n. 48. & §. adul. nu. 11. Bart. in d. l. 24. Damh. c. 80. & 89 nu. 23. & seqq. Vig. exc. 5. Diff. aliqui, prout refert Clar. d. n. 48.* Idem conceditur marito in uxoris adulterum, *d. l. 24. Damh. Clar. Vig. dd. loc.* aliisq; in raptorem, *l. un. C. de rapt. virg. & transfugam, l. 3. in fi. h. s.* cæteroquin iracundia à poena ordinaria regulariter non excusat. *Clar. §. sent. §. injuria, n. 16. & §. fin. qu. 60. Boss. t. de injur. n. 22. Cagn. in l. 48. de R. l. Diff. Geil. 2. obs. 106. nu. 8. & 110. num. 35.* Idem de amore ajo, *Geil. d. obs. 110. n. 23. Diff. Clar. d. qu. 60. num. 10. & eleganter Menoch. 2. arb. jud. 329.* d) *l. 1. §. 3. de acq. poss. Bart. in l. 9. ad l. Pomp. de parric. Damh. c. 84. nu. 9. Geil. d. obs. 110. nu. 30.* nisi delinquens sciat se dormientem oberrare ante solitum, hoc enim casu arbitrariè punitur, *Clar. d. q. 60. num. 13. Geil. d. nu. 30 per ibi alleg. Damh. n. 10.* e) *arg. l. 203. de R. l. l. 15 si quis om. cau. Geil. d. obs. 110. nu. 24. & seqq. Diff. Dd. vulg. gl. in c. unusquisq; 22. q. 4. VVespar. hic. n. 24. Clar. d. q. 60. nu. 12. Damh. c. 84 nu. 17. vide supr. p. 1. disp. 6. thes. §. lit. A.* f) vim enim inferentem licet invasus occidit, *l. 3. ubi Dd. de just. & jur. l. 2. 3. 4 C. hic. l. 4 l. 5. ad l. Aquil. p. 5. D. art. 139. Damh. c. 76. Clar. d. §. n. 24. & seqq. Gom. d. c. 3. n. 20. Geil. d. obs. 110. nu. 9. Vig. d. loc. exc. 1.* Et quidem quævis, etiam Imperatorem, si aliter evadere nequeat. *Bo. 2. de rep. 5. Dissent. Clar. num. 30.* An verò qui alium invasoris ictui sui defendendi causa objicit, ut eo percussus moriatur, excusandus est? De dolo arbitror, non de culpa, *Diff. Clar. d. §. n. 31.* g) vita enim & fama æquiparantur, *l. 9 ubi Dd. de manum. vind. l. 26. pr. si quis omiff. cau. l. 8. §. 2. quod met. cau. l. 36 pr. de fidei. li. vide P. H. D. art. 140. Damh. c. 79. Clar. n. 26.* Duellum itaque cum provocante pro defensione honoris suscipere licet, & citra poenam l. Corn. provocantem occidere, præsertim si iudicis aut conviciatoris in iudicio copia non datur, quo casu conviciantem etiam provocare licitum est. *Tirag. de nobil. c. 10. B. c. de bell. lib. 2. c. 7. Diff. Bar. Rom. tr. defen. n. 162. Vafq. ill. contr. 1. c. 18.* h) *l. 1. ubi gl. & Dd. C. unde vi. l. 6. C. de vi publ. las. & Dd. in l. 3. de just. Hinc est quod si furem nocturnum, si citra rerum, & diurnum, si citra corporis periculum, magnūve & præsens bonorum detrimentum ei parci nequit, occidere licet, l. 9. hic. l. 54. §. 1. de furt. las. in d. l. 3. Vig. exc. 6. Damh. c. 78. Clar. d. §. nu. 25. & 47. c. olim. 12. de ref. §. sol. c. dilectio 6. de sent. excom. in 6. Covar. in Clem. furiosus, p. 3. §. un. communem asserit. Diff. pleriq; Felyn. in c. 2. de homicid.* i) *argum. l. 5. de injur. l. 7. in fin. de furt. ubi Bart. & in d. l. 3. de just. Gom. laud. d. c. 3. nu. 21. Damh. c. 80. Clar. d. §. nu. 27. & 28. Geil. d. obs. 110. nu. 19. P. H. D. art. 150. Vig. d. c. 7. exc. 2.* Tenetur autem unusquisq; oppressum defendere: jure tamen Can. non civili, *c. quanta, de sent. exc. Damh. d. c. 80. P. H. D. art. 150. Vig. d. c. 7. exc. 2. Dissent. varè Dd. alii distinguunt inter personas extraneas & conjunctas, ut has defendere liceat, illas non item; nisi enorme crimen illis imminet, per l. 1. §. pen. ad l. Corn. de sicar. l. item. in fin. quod met. caus. argu. l. fin. de receprat. vide Goth. ad l. 4. ad l. Aquil. Vafq. illustr. contr. v. 11. num. 26. Covar. ad Clem. un. de homicid. p. 3. §. 1. nu. 5. Geil. d. obs. 110. Aliter l'au. d. 2. qu. 29.* qui in distinctè negat alterius defensionem

DEM

nem jure suscipi debere. k) l. i. C. unde vi. p. h. d. art. 140. Bart. & Dd. in l. 37 de just. Cujac. s. obs. 18. Sola itaq; defensio non vindicta conceditur (& quidem in continenti solum, etiam ubi bona per vim erepta sunt, arg. dd. l. 3. & l. 45. §. 1. ad l. Aquil. Men. 1. pref. q. 14. nu. 57. Damb. c. 76. nu. 10. & 15. Diff. ipse Damb. c. 68. nu. 9. gloss. Bald. Cast. & Dd. in d. l. 3. & fugatum aut ita vulneratum, ut obesse amplius nequeat ulterius, insequi non licet, arg. l. 7. §. 4. ad l. Aquil. Damb. d. c. 76. num. 20. Vig. d. c. 7. repl. 6. Quod si moderamen inculpatæ tutelæ excessum sit, extraordinariè punietur. Gom. d. c. 3. n. 24. Clar. nu. 34. Vigel. d. l. 8. repl. 1. Tiraq. de pæn. l. l. temp. c. 1. n. 7. Covar. ad Clem. si furiosus. de homicid. p. 3. §. un. n. 3. Menoch. 2. arb. jud. qu. 278. Geil. 2. obs. 110. nu. 15. Fachin. 1. controu. 32. Diss. allegati ibid. eundo verò ad sui defensionem occidisse quis alterum dicitur: quomodo id asserens testibus probare debeat vide Fachin. 1. controu. 38. vide sup. p. 1. diff. p. 13. thes. 7.

VII.

Veneficos jura dicunt, tum qui venenum hominis necandi causa faciunt a, quorum pœna gladius est b: tum qui magicis artibus utuntur c, qui igne sunt puniendi d. Parricidis olim lege Pompeja pœna infligebatur singularis e: nostris moribus parentum, liberorum, conjugum & fratrum interfectoris rotâ confringi membra solent f: cæteris mitior ferè pœna imponitur g.

a) l. 1. §. 1. l. 3. hic. l. 1. in fin. l. 2. de parric. l. 28 §. 9. de pæn. et si non ipsi exhibeant, sed tantum eum in finem vendant, arg. dd. l. arg. l. 1. C. de malef. d. l. 3. hic. VVes. par. n. 28. Gomez. d. c. 3. n. 7. & 9. Damb. c. 74. Diss. Clar. d. loc. n. 14. & §. fin. q. 92 nu. 2. & alii ibid. alleg. b) arg. d. l. 1. & 3. Clar. Gom. Damb. VVes. b. ad loc. quæ pœna exasperari videtur inter p. h. d. art. 130. arg. l. 1. C. de malef. qua teneri puto eum quoq; qui poculo amatorio, licet citra necandi animum exhibito, necat, l. 38 §. 5. de pæn. Damb. c. 61. n. 87. & 88. Diss. Duar. d. c. 2. per l. 3. hic. c) §. 5. Inst. de pub. jud. r. t. C. de malef. & math. ut qui cum diabolis commercium habent: incantationes, susurros magicos, crystallum, &c. adhibent, l. 3. & seqq. C. d. t. Faul. §. sent. 21. ubi Cujac. & par. C. d. t. Lev. 20. Deut. 18. Wes. d. n. 28. & in suppl. Sneed. ad d. §. 5. in fi. Damb. c. 61. mathematicorum autem nomine ii qui supersticiosè astrologia in vaticinando abutuntur, veniunt, arg. l. 2. C. d. t. l. 1. de extr. cogn. VVes. par. n. 29. Cuj. par. C. hic. Duar. hic. c. 2. Quin & qui tales consulunt, hujus criminis rei sunt, l. 5. C. d. t. Deut. 18. Lev. 20. et si pœna mitigari solet, arg. l. 3. & 5. C. hic. Illud etiam ad reatum hujus criminis non interest, an magi prodesse vel nocere velint, arg. d. l. 3. & §. c. admoneant. 26. qu. ult. Deut. 18. Lev. 20. c. 1. Reg. 18. vide pulchrè Nov. Leon. 65. Diff. Dd. pleriq; arg. l. 4. d. t. vide Damb. d. c. 61. nu. 97. Duaren. d. c. 2. d) l. 3. C. de malef. & math. Paul. §. sent. 23. §. 11. & 12. quod ex lege divina usu passim servari ait Wes. d. loc. nu. 30. Damb. c. 73. P. h. d. art. 109. Vig. d. c. 6. t. 15. quod tamen restringendum puto ad eos, qui magicis incantationibus vitæ hominum insidiantur, cumq; diabolis rem & pacta habent, Wesenb. ad Sneed. d. loc. eujusmodi mulieres interdum esse illas, quæ lamæ vulgò dicuntur, easq; tum recitè colbeburni existimo, cum legitimè convictæ sunt, citra supersticiosam illam in aquas demersionem, Exod. 22. Deut. 12. Damb. d. c. 61. nu. 112. num. 137. vide sup. p. 2. diff. 4. th. 7. Diss. Duar. d. c. 2. in fin. aliiq; multi, qui ob vana somnia & elusiones diaboli eas dimitrendas consent. Idem porrò ignis supplicium irrogatur ferè incendiariis, l. 28. §. 9. de pæn. p. h. d.

¶ *Q. art. 125. VVef. hic. nu. ult. Damh. c. 103. num. 5 adde sup. th. 4. lit. B.* Solas tamen incendii minas eadem atrocitate puniendas non existimem, vide *VVef. par. de fcar. n. 15. Diff. Damh. d. c. 103. nu. 10.* c) ut more majorum virgis sanguineis (ira enim rectè legitur in l. 9. ad l. Pomp. de parr. non sanguineis. *Adr. Turneb. 2. adv. 25. Cujac. par. C. hic. Goth. ad d. l. 9. Diff. Coras. i. misc. 5.*) cæsi, & cum cane, gallo gallinaceo, vipera, & simia culeo insuti, in mare aut proximum amnem projicerentur, §. 6. *Inst. de publ. jud. l. un. C. de his qui par. vell. lib. occ. d. l. 9.* eaque pœna tantum cæde in linea recta perpetrata locum habuisse videtur, d. l. 9. §. 1. d. §. 6. *Cujac. ad Paul. 5. sent. 2. 4. & par. C. hic. VVef. par. eod. Duar. ib. VVef. in suppl. Sneyd. ad d. §. 6. nu. 3.* (Dissent. gl. & *Dd. ib. in verb. affici. rati*: pro quo rectè legit *Wef. affectionis, arg. d. l. un. & d. §. 6. in fin. Cujac. in not. ibid.*) Suberit igitur huic legi & pater, *arg. d. l. un. & d. §. 6. (Diff. Bodin. d. c. 4.)* cui jus vitæ & necis in liberos non concedendum, l. 5. *hic. (Diff. Bodin. d. c. 4.)* imò casum dari posse credo, quo pater à filio citra parricidii crimen occidi potest, *arg. l. 35. de relig. Bart. in l. 18 §. 9. de adult. Sal. in d. l. un. Ang. Aret. Imol. in l. 94. de V. O. Dissent. Bodin. d. c. 4.* vide exercitationum nostrarum *libr. 1. c. 1.* f) *Q. 5. D. art. 131. Vigel. d. c. 7. reg. 5.* feminæ in profluentem submerguntur, aut defodiuntur vivæ: maribus interdum membra cadenti forcipe discerpuntur: quod pro circumstantiis prudens iudex moderabitur, *Damh. c. 98. nu. 4. Diff. ex parte VVef. par. num. 5.* qui extra lineam rectam soli pœnæ l. Corneliæ locum esse putat: id tamen concedi potest, quod ei qui gravi delicto occisi ad perpetrandum parricidium inductus est, pœna sit mitiganda, *Bart. in l. 5. hic. per illum text. l. 22. de adult. VVef. par. nu. 5. Damh. d. c. 87. Giach. in addit. ad Clar. §. parricid. lit. C.* Imò amplius, in cristi illo casu, quo pater filium extrema meritum domestico potius exemplo mactat, quam ut manibus carnificis pœnas luat, patri relegationis pœnam tantum impositam fuisse notabiliter confirmat *Wefen. par. rat. ad l. Corn. de fcar. nu. 6. adde Schrad. tr. feud. p. 9 c. 3 num. 26.* De matre opprimentem filium in lecto jacentem, qua pœna teneatur, vide *eund. d. c. 3. num. 55.* g) *nempe l. Corn. de fcar. l. 1. l. 9. §. 1. d. §. 6. ubi VVef. n. 3. & par. d. c. n. 3. Duar. ibid. Diff. Acc. & Dd. ibi sup. idem statuo in consociis, l. 2. hic.* qui tamen si & operam vel auxilium contulerint, ordinariæ pœnæ subiacerebunt, d. §. 6. d. l. 1. l. 6. 7. *hic. Damhoud. d. c. 87. n. 6. & 7. Duar. d. loc. Diff. VVef. in d. §. 6 nu. 4.* Qui instans parricidium scit, nec patrefacit, eum etiam eventu secuto vix dixerim puniendum capitaliter, d. l. 2. *VVef. d. n. 4. & par. nu. 8. vide Damh. c. 80. num. 11. & seqq. Giach. d. loc. lit. A. adde sup. th. 6. lit. l. (Dissent. Bart. & alii in l. 6. hic.)* Parricidii, ad actum proximum, non tamen ad effectum deducti, conatum gladio vindicandum reor. l. 1. in *fi. l. 6. 7. hic. Damhoud. d. c. 87. n. 5. Diff. VVef. par. nu. 7. & in suppl. Sneyd. d. §. 6. nu. 6.* Tandem parricidio vindicando nullam obstat temporis præscriptionem existimo, l. *fin. hic. Diff. Cuj. 4. obs. 9.*

VIII.

Falsum est veri immutatio per fraudem facta a: estq; in homine aut rebus. Illud est partus suppositi b, nominis c, & testimonii d: hoc monetæ e, scripti f, mensuræ g, & aliarum rerum h. Pœna olim l. Corn. erat de portatio, bonorumq; publicatio i: hodie ferè arbitraria k: monetæ tamen adulteratores exuruntur l.

a) l. 1. pr. l. 2. & *passim t. 1. hic. l. 20. C. eod. Novel. 73. pr. Azo ad rubr. C. hic. Vult. i. jurispr. 49. Diff. Bart. in l. 23. hic. VVef. par. nu. 2.* ubi tamen rectè notat, neminem incide-

re in

re in crimen falsi, nisi quem Lex Corn. & SC. Libonianum, aliaq; constitutiones & responsa Jurisconsultorum notant. b) l. 19 §. 1. l. 30. §. 1. h. l. 1. 10. eod. l. 1. de agn. lib. VVef. par. hic, nu. 8. Damh. c. 123. nu. 22. cujus accusatio folis patentibus, & quorum interest, competit, d. l. 31 §. 1. Wef. num. 11. Duar. hic, c. 4. & nulla præscriptione tollitur, d. l. 19 §. 1. VVef. d. nu. 11. Diff. post alios Cujac. 4. obs. 14. c) l. 13. pr. hic, l. un. C. de mur. nom. dolosè facta, d. l. un. l. 20. C. hic. VVef. par. num. 8. idem est in insignibus, privilegiis, aut titulis altioris ordinis, Paul. 5. sent. 25. §. 11. 12. ubi Cujac. Goth. ad d. l. 15. VVef. d. num. 8. Giach. in add. ad Clar. §. falsum. nu. 24. h. t. C. quo casu pro doli gravitate etiam mortis pœna locum habet, arg. l. 27 §. 3. hic. Diff. Bart. Bal. & alii quos sequi. Giach. d. loc. d) d. l. 1. 20. h. VVef. num. 4. 5. Clar. d. §. n. 2. & seqq. sive fallum pethibeat, sive verum malitiosè taceat, Damh. c. 124. etiam cum pecuniam pro ferendo testimonio accepisse convincitur, d. l. 1 §. 1. Bart. & gloss. ib. Diff. Dec. Boss. & alii, quos alleg. & pro parte sequi. Clar. d. §. nu. 13. Quod si ad offensam spectat, pœna erit talio, d. l. 1. l. 24. C. de prob. Nov. Leo. 77. ubi Goth. Deu. 14. Inf. in l. 13. §. 5. de jurej. Marf. in d. l. 1 §. 1. Clar. d. §. n. 3. ubi Giach. lit. C. Wef. n. 22. & ad Sneid. d. loc. nu. 10. Damh. c. 121. n. 4. & §. P. 5. D. art. 68. & 107. Vig. d. c. 10. reg. 1. si ad defensionem, arbitraria, Clar. d. nu. 5. VVef. d. n. 22. Damh. d. loc. Vig. d. loc. exc. 2. adde inf. lit. K. Ubi in genere notandum, cum nullum perjurium sine dolo admittatur, eo deficienter non imponi pœnam amputationis digitorum, Dan. Moll. 2. semestr. 38. ubi id applicat ad explicandum Novel. Elect. Aug. p. 4. conf. 48. e) l. 1. 2. 3. C. de fals. mon. l. 9. 19. de fals. sive adulterinam eadat, sive veram diminuat radatq; P. 5. D. art. 111. Cujac. par. C. de fals. mon. & ad Paul. 5. sent. 25 §. 1. Duar. hic, c. 1. Covar. tr. de collat. numism. c. 8. Clar. num. 37. Damh. c. 65. & 123. sive ab aliis adulteratam sciens dolo malo expendat, Salic. in l. 2. C. de fals. mon. nu. 6. Marf. in l. 19. hic. P. 5. D. art. 111. Diff. Bart. in l. 9. hic. Alex. 7. conf. 121. num. 3. Clar. d. §. nu. ult. Permissu tamen Principis probam eudere nonnetam potest impune, arg. l. 6. C. de adult. l. 151. de R. l. juncto §. 6. Inst. de jur. nat. (Diff. Cuj. par. C. de fals. mon. per l. 3. eod. Vig. d. tr. c. 10. reg. 5.) atq; ita hodie de consuetudine jus monetæ à multis locatur: valde perperam, cum jure Regaliorum competat. f) publici seu privati, abolendo, radendo, immutando, aut alio modo dolo factum, quod minus veritas appareat, l. 1. 16. 23. 28. & c. hic, l. 21. 23. ubi Bald. C. eod. §. 7. Inst. de publ. jud. Paul. 4. sent. 7. & 5. sent. 25. Damh. c. 122. Duar. hic, c. 1. VVef. par. n. 8. & suppl. Sneid. ad d. §. 7. n. 7. Clar. nu. 16. & seqq. adde qua postea lit. K. de pœna notarii falsarii dicuntur. de subrepto tamen instrumento non est accusatio publica, nisi sit testamentum, l. 16. pr. h. VVef. par. nu. 7. Duar. d. c. 1. Quod si quis hereditatem vel legatum voluntate testatoris ipse sibi adscribat, falsi ex SCto Libon. reus est, l. 6. hic, l. 3. & t. tit. C. qui sibi adscrib. ubi Cuj. idemq; par. de fcar. & ad l. 6. hic, tr. ad Afr. Clar. d. §. n. 27. quod tamen in nuncupativo literis fortè consignato locum non habere reor. Spec. tit. de instr. edis. §. instrumentum, 9. n. 28. Bal. in l. 2. C. qui sibi adscr. per l. 12. C. de test. Diff. Dyn. Boss. & vulgò Dd. Clar. d. nu. 27. g) l. 32. hic. ut qui injusta mensura, pondere, bilance, &c. utuntur, aut adulterinas merces pro bonis vendunt, Damh. c. 123. VVef. par. num. 9. Vig. d. c. 10. reg. 10. P. 5. D. art. 113. h) ut quod circa leges constitutionesq; per falsitatem admittitur: ut in l. 1. 29. ult. Paul. 5. sent. 25. §. 3. ibi Cujac. VVef. n. 8. Damh. c. 121. & seqq. Clar. n. 24. ubi Giach. in add. i) §. 7. Inst. de pub. jud. l. 1. in fi. l. ult. h. Paul. 5. sent. 25 §. 1. ubi Cujac. Duar. c. 3. VVef. par. n. 12. Clar. n. 31. Diff. Cujac. par. C. hic. Quod si fallum in instrumento inutili aliòvè modo admittatur, ita ut eo etiam detecto præjudicium inde alicui oriri nequeat, non ordinariæ falsi, sed stellionatus pœnæ locum esse cum Dd. statuo, Clar. d. §. n. 35. & ibi alleg. Geil. 1. obs. 100. n. 9. Vig. d. loc. exc. 7. Diff. Bald. in l. fin. n. 20.

C. si ex fals. instr. Salic. in l. 6. de sep. viol. k) Clar. d. nu. 31. Duar. d. c. 3. Vig. d. ext. 1. & reg. 9. Menoch. 2. arb. jud. q. 307. Bodin. 6. de repub. 6. in falso testimonio distingue, ut supra ad lit. D. Et arbitriam judicis pœnam ad mortem extendi posse puto, per l. 21. C. hic. P. N. D. art. 112. & 113. Bart. in l. ult. ubi pup. educ. Marant. p. 4. dist. 1. nu. 59. & 69. & disp. 3. nu. 15. In fin. l. et si. C. si contr. jus vel ut. (Wes. d. n. 22. Vig. d. reg. 9. & 10. Damb. d. c. 121. & seqq. Diff. Dec. & vulgo Dd. in l. 1. de R. l. arg. l. 1. §. 1. ad Turp. Clar. §. fin. q. 83. vers. sed quaro. Wes. par. de fidear. n. 16. & suppl. Sneyd. d. nu. 10. Gædd. ad l. 131. de V. S. n. 3. Quæ pœna efficiendus sit, qui signa & literas non modò privatorum, sed & civitatum, Episcoporum atque Principum corrupit atque adulterat, vide Toming. dec. 7. ubi ejusdem falsario, qui quidem notarius fuerat, fustigationem cum relegatione & stigmatis inuisione pro pœna impositam fuisse refert. quò pertinent quæ de falso per notarium admissio tradunt Ruin. §. conf. 14. & seq. Cephal. 3. conf. 355. Fr. Marc. decif. 300. & aliquot seqq. l) l. 2. C. de fals. mon. Clar. d. loc. n. 37. Damb. c. 65. & 123. n. 6 & 17. Duar. d. loc. quia & majestatis quasi rei sunt, d. l. 2. P. N. D. art. 111. Vig. d. c. 10. reg. 2. & seqq. Covar. d. c. 8. et si tantum Principis inferioris, aut civitatis jus monetæ habentis monetam corruperint. Diff. Clar. cum alleg. ibid. n. 37. qui hoc calu pœnam mortis non vult interrogari. Vig. d. c. 10. reg. 3. Cov. d. c. 8. nu. 3. qui ob solam monetæ aureæ corruptionem huic pœnæ locum dat. Pœnitentes tamen ante perfectum delictum, vel aliàs impediti opus imperfectum relinquentes morte non sunt puniendi, arg. l. qui falsam, hic. Th. Gram. decif. 74. p. N. D. d. art. 111. Dan. Moller. 2. semestr. 35.

IX.

Lex Julia repetundarum eos qui in administratione officii publici pecunias acceperunt, unde non debebant a, præter accepti quadruplum b extra ordinariè punit c. *De annona* lex Julia etiam sanxit, ut qui quid fecerit, quo carior ea fieret, extra ordinem pro delicti qualitate puniatur d. *Lex Julia peculatus* eos coercet, qui publicam pecuniam e, vel rem sacram aut religiosam furati sunt f. *Eadem lege de residuis* cavetur, ut reus convictus tertia amplius parte, quàm in suos usus convertit, multetur g. *Lex Julia de ambitu* in eos qui honores officiaq; pecunia redemerunt animadvertit h. *Lex Fabia plagio* i capitalem pœnam imponit: quæ tamen pro modo delicti ex arbitrio judicis mitigari aut exasperari potest k.

a) l. 1. 3. 4. 6. pr. l. 7. hic. i. tit. C. eod. Wes. Cujac. par. ibid. Duar. ibid. c. 2. Cujac. 6. obs. 18. Novel. 17. c. 1. l. 6. C. eod. qua lege omnia munera prohibita accipiunt, Goth. ibid. (et si esculenta & poculenta xenia quotidiani victus causa rectè accipi Vd. putent, ex l. 2. §. 3. de off. Proconsul. l. 18. de off. Praef.) nisi à conjunctis personis, d. l. 1. in fin. l. 7. §. 1. hic. Wesenb. par. nu. 3. Cuj. 6. obs. 18. b) l. 1. l. ult. in fin. C. hic, ubi Dd. Duar. c. 3. Wes. par. n. 5. Cuj. ad Paul. §. sent. 28. fisco applicandum, non parti, d. l. ult. in fin. ubi tam danti quàm accipienti pœna irrogatur, Azo ad rubr. C. hic. Wes. in suppl. Sneyd. §. ult. Infr. de publ. jud. nu. 3. (Diff. Cujac. ad Paul. §. sent. 28.) de pecunia tamen subditis invitis extorta altera medietas parti læsæ cedit, arg. l. 3. C. de affess. & quadruplum illud intra annum etiam ab heredibus exigitur, l. 2. hic, l. ult. pecul. l. 20. C. de accus. l. 1. C. hic. Cujac. ad Novel. 8. Wesenb. par. num. 5. Duar. d. c. 3. c) l. 7. §. 3. hic, l. 8. de publ. jud. ut exilio, deportatione, vel gravius, d. l. 7. Paul. §. sent. 28. ubi Cuj. Wes. d. loc. nu. 6. & in suppl. Sneyd. d. num. 3. Duar. d. c. 3. d) l. 6. de extr. cogn. Wes. par. hic, nu. 2. & ad Sneyd. d. loc. nu. 4. (multa enim 20. auctororum,

reorum, in l. 2. hic. specialis esse videtur. Diff. Duar. hic. Huc pertinet fordida illa vini,
 frugum, &c. coemptio, & ad caritatem usq; asservatio, Myns. ad §. ult. Inst. hic. item mo-
 nopolia, l. un. C. de monop. ubi Cuj. Wespar. quorum prohibitio magno cum Reip. de-
 trimento obsolevit ferè, vide Damh. c. 132. e) l. 1. §. 2. & l. 11. D. & C. hic. VVes-
 par. par. ibid. Damh. c. 115. Duar. hic. c. 1. quod à pecunia publica civitatis Romanæ, l. 16.
 de V. S. ubi Dd. rectè ad alias quoq; civitates extenditur, l. 4. in fi. ibid. Goth. hic. VVespar.
 n. 5. Diff. Pet. Greg. 32. Syntag. 19. nu. 1. Myns. ad §. 9. Inst. d. 1. per l. 81. de furt. quam rectè post
 Duar. d. c. 1. & 2. disp. 16. conciliat Goth. cum d. l. 4. ibid. Fab. 1. semest. 22. nec mutandum
 quid in d. l. 81. Rob. 2. rec. leff. 2. Diff. Alc. 1. dispunt. 3. Hoc crimen solis olim iudicibus
 eorumq; administris capitale, d. §. 9. l. un. C. hic. VVespar. nu. ult. Cuj. par. C. eod. Duar. d.
 loc. c. 5. hodie quibusvis, Goth. ad l. 3. hic. Cujac. ad Paul. 5. sent. 2. 7. nam & privata rei fur-
 rum hodie capitale est, p. §. 2. D. art. 127. Vigel. d. 1. c. 8. Diff. Wesd. n. 4. & apud Sneyd. d. §. 9.
 n. 3. vide Damh. d. c. 115. n. 2. f) l. 1. §. 2. hic, §. 9. Inst. d. 11. Cuj. VVespar. Duar. d. loc. si-
 ve ex loco sacro auferantur, sive non: rei autem non sacræ ex loco sacro ablatio fur-
 tum est, non sacrilegium, l. 5. hic. Cuj. 13. obs. 19. Duar. hic. c. 2. Goth. ad l. 5. VVespar. nu. 4.
 Diff. Damh. c. 111. n. 3. & seqq. cujus tamen sententia confirmatur P. §. 2. art. 171. et si eo
 calu pœnam capitis infligi posse non negem, Damh. d. c. 111. Duar. d. c. 2. (Diff. VVespar. d. n.
 4. Clar. §. sacrilegium, n. 6.) vide l. 6. 9. prin. hic. P. §. 2. art. 172. Vigel. d. 1. c. 9. g) l. 2.
 §. 3. & 4. l. 9. §. 6. l. 10. hic. VVespar. Cujac. dd. loc. Duar. c. 3. hic. Vult. 1. Iurispr. 47. VVespar. suppl.
 Schneid. d. §. ult. in fi. ut qui 300. relinquatur, 100. ultra inferat, Myns. ibid. Diff. post alias
 idem VVespar. hic, num. 8. Goth. ad d. l. 4. hodie & hi insat peculatorum, capitaliter pun-
 niuntur, arg. l. 2. §. 7. & 8. mand. l. 7. 16. C. de furt. VVespar. apud Sneyd. d. §. 9. & 10. Diff. las.
 Dec. & vulgo Dd. Bart. in l. 9. §. 2. hic. Ang. ad §. ult. Inst. d. x. h) cui crimini olim in
 Urbe tantum, hodie ferè in municipiis locus est, l. un. hic. VVespar. par. D. & C. eod.
 Vult. d. c. 47. Duar. hic. quod pertinent officarii, qui ante debiti solutionem officia à
 Principe reperunt, l. un. C. hic, ubi Cujac. Diff. Damh. c. 131. n. 9. item spiritualium emptio
 venditio, sive Simonia. c. 1. & 1. de simon. Damh. c. 61. n. 62. Clar. §. simonia, n. 1. cujus in-
 primis reus Papa: nam & is præceptis Dei, quibus ea venditio è diametro repugnat,
 Damh. d. c. 61. n. 72. subiectus est, Fely. in c. 1. n. 2. de simon. Diff. Damh. d. c. 61. n. 67. Clar. d. §.
 nu. 5. Bart. in l. 3. de off. Prat. per c. cuncta, c. principalem 9. q. 3. Pœna ambitus de jure civili
 est multa 100. aureorum, cum infamia, l. un. hic. VVespar. n. 5. Dd. in §. ult. Inst. d. t. Dam-
 houd. d. c. 131. nu. 11. quæ ad deportationem pro delicti qualitate extendi potest, l. un. C.
 eod. ubi Salic. & Dd. Cuj. VVespar. Duar. dd. loc. Paul. 5. sent. 30. ubi Cuj. Damh. d. n. 11. i)
 quod à Græco dictum, Duar. c. 1. hic, & 2. disp. 20. Myns. Borch. ad §. pen. Inst. d. 11. non à
 plaga, ut vulgò volunt Dd. & liberi hominis vel servi alieni suppressio, aut ad fugam
 sollicitatio, s. 1. D. & C. b. adde constit. von dem Landfruden. §. vnd nach dem. Cuj. VVespar. hic.
 Duar. c. 2. & per vim aut citra eam committi potest, l. 1. & 2. C. hic. (Diff. VVespar. hic, n.
 1. aliter Vult. d. c. 48.) & quidem ex parte tamentoris quam venditoris. k) ca-
 pitalis plagii pœna est ex lege divina, Exod. 21. Deut. 24. l. 1. b. Duar. 2. disp. 20. olim pe-
 cuniaria erat, post in metallum condemnatio, aliavè extraordinaria & capitalis, l.
 ult. hic, l. ult. C. eod. Vult. 1. Iurispr. 54. n. 70. VVespar. n. 4. Duar. hic, c. 4. quod mitigati aut
 exasperati possit, docet §. 11. Inst. d. 1. ubi Dd. Vult. d. loc. & hodie liberi hominis
 suppressi pœna gladius, servi alieni exilium aliavè pœna mitior
 videtur, d. l. fin. C. hic, d. §. 10. Vult. Duar. VVespar. dd. loc.
 vide Nov. Leon. 66.

DISPUTATIO XXXIII.

De Appellationibus.

Resp. Gregorio Corffuant Gryphifwal denſi Pomerano.

T H E S I S I.

APPELLATIO æſt à judice *b* inferiore *c* ad ſuperiorem *d* gradatim *e* à ſententia *f* vel gravamine *g* facta provocatio *h*, iniquitatis querelam continens *i*. Eſtq; duplex, judicialis & extrajudicialis *k*; illa à ſententia & interlocutionibus *l*: hæc à decretis & actibus extrajudicialibus interponitur *m*.

a) cujus origo vetuſtiſſima, *Ferrar. de appell. libr. 1. c. à jure naturæ profecta, Damh. pr. civ. c. 229. nu. 3. Geil. 1. obf. 128. nu. 1. lac. de Conch. lib. 10. art. 1. num. 59. (Diff. Dec. in rubr. hic, nu. 27.) arg. l. 3. de juſt. c. dilecti, hic. Clem. paſtoralis, de re jud. Marant. p. 6. tit. de app. nu. 247. & 340. Sneyd. ad pr. Inſt. de interd. n. 17. Ferrar. d. c. 1. & à jure divino permiſſa, Aſſ. 25. Unde & ſtatuto in totum tolli nequit, ne ad ſuperiorem appelletur, *c. venientes, de jurej. ubi Dd. & in l. 9. de juſt. ubi Bart. n. 24. Zaf. n. 25. Everb. in loc. à paſſo ad legem, n. 9. Soar. lit. A nu. 196. Wurmbs. 1. præſt. obf. 24. obf. 35. Mynſ. 1. obf. 14. Geil. 1. obf. 135. n. 12. & 1. obf. 124. in fin. Menoch. 1. arb. jud. q. 197. Peck. c. quod ob. 61. n. 7. de R. l. in 6. commune ait Ant. Nicel. in concord. gl. 6. in fin. Villal. lit. A. n. 110. Vig. meth. obf. Cam. lib. 2. c. 7. reg. 1. exc. 12. (Diff. Lanfr. in c. quoniam, de pro. Dec. conf. 533. incip. luridicos puto. Pinel. ad l. 2. C. de reſcin. vend. in rubr. p. 1. c. 3. n. 22. & 23. Kirch. in comm. opin. verb. Appellatio. Clar. §. ult. qu. 94. verſ. caſorum.) itaq; ſtante tali ſtatuto nihilominus appellari poteſt, *Roſ. à Vall. 1. conf. 29. Arst. in §. jus autem, n. 7. in ſi. Inſt. de jur. nat.* Limitare tamen appellationem ſtatuta poſſunt: ut, ne appelletur, niſi juramento præſtito, quod non temerè litem protrahat, *Mynſ. 3. obf. 57. pr. & ſimilibus modis, Mynſ. 1. obf. 6. & 14. Geil. 1. obf. 135. nu. 12. & 124. in fin.* quod ſi adverſarius privilegiis fortè ſatiſſeri non petat, nihilominus tenet appellationi, *Mynſ. d. obſer. 6.* Quando appellatio à Romanis fuerit recepta, *vide Liv. dec. 1. lib. 2. 3. 10.* Uſus porò ejus neceſſarius & frequens, *l. 1. hic. Mar. p. 6. tit. de appellat. in pr.* judicantium enim imperitiam & iniquitatem corrigit, *d. l. 1. l. 17. de min.* et ſi ſæpiſſimè eo beneficio homines abutantur, *Nov. 49. prin.* cautelam optimam pro appellato, quando appellans litem protrahit, *vide apud Geil. 2. obf. 128. & ſeq. & 1. obf. 136. nu. 3. adde Damh. pr. civ. c. 227.***

b) non etiam parte, *Geil. 1. obf. 120. n. 3.* c) *l. 1. §. 3. hic, Weſ. par. n. 3. Hoſt. eod. §. 1.* d) *d. l. 1. §. 3. hic.* quod eſt de ſubſtantia appellationis, *gloſſ. fin. c. 2. de conſue. in 6. Dec. in c. dilecti, de app. n. 22.* non contra à majori ad minorem, *Mar. d. s. n. 3.* nec à pari ad parem, *Nov. 23. §. illo, & ibi Cuj. arg. l. 3. de rec. arb. ubi Zaf. par. n. 27. l. 13. §. 4. ad Trebell. c. innoſuit, de elec. Zaf. ad l. 1. §. veteres, n. 9. de adq. poſſ.* Itaq; nec conſuetudo valet, ut à majori ad minorem, vel à pari ad parem appelletur, *gloſſ. in c. 2. de conſue. in 6. Dec. in c. dilecto, nu. 23. hic.* nec enim conſuetudo poteſt efficere, ut actus deficientibus ſubſtantialibus valeat. *Pin. d. rub. p. 2. c. 3. n. 3. Soar. lit. C. n. 292.* c) *l. 22. hic, c. dilecti, eod. Nov. 17. c. 3. in ſi. Felyn. in c. ſuper queſtione, §. porò. n. 14. de off. deleg. Alih. 2. luriſpr. Rom. c. 32.* f) *c. cum ſit Rom. §. eod. c. ſi quis, c. ad Roman. 2. q. 6.* g)

non

non modò illato, sed & inferendo propter comminationem quasi præsentantem, c. ut debitus, de appell. Clem. sicut eod. gl. c. 2. de consuet. in 6. Mar. d. loc. n. 4. Pan. in c. bona memoria, hic. Card. in Clem. sicut, eo. Ferr. d. li. 1. c. 3. Wespar. n. 3. Mar. dist. 6. n. 1. gl. in c. 2. de consuet. in 6. (Diff. Nep. de Montalb. ad Masue. per l. 2. de appell. rec. Seb. Med. de diffin. 22. num. 2. Azo in t. C. hic.) h) provocationis eum vox latius patet, quàm vox appellationis, & omne id beneficium significat, per quod iudicis auxilium imploratur, Mar. d. loc. etsi interdum alterum pro altero sumatur, ut in l. 6. 15. de excus. tur. l. 1. 2. C. de appell. l. 40. §. 1. de pact. Mar. d. loc. Duar. hic, cap. 1. i) l. 4. §. 7. de damn. inf. l. 17. de minor. lo. Monach. in def. jur. vers. contra appellationem, num. 1. Lancel. de assens. c. 12. num. 2. k) l. 1. §. 3. quand. appell. sit, c. cum sit, hic. Wespar. n. 5. P. Term. in process. jur. c. 53. Geil. 1. obs. 120. n. 6. Ferrar. d. lib. 1. c. 3. pr. Diffen. Bars. in l. 1. hic. Bald. Ant. de S. Georg. & Dd. in rub. extr. eod. l) l. 23. §. 1. hic. l. 2. de app. recip. l. 27. 32. de rejud. l. 1. C. hic. à qua nisi appelleretur, etiam si iniusta sit, tamen in rem judicatam transit, & jus parit, arg. l. pen. de just. l. 1. §. 4. de lib. exh. Zas. ad l. 27. de rejud. num. 4. modò contra expressum jus non fiat, Ferr. d. c. 4. ar. l. 4. §. 2. de fer. & dilas. m) c. concertationi, de app. in 6. c. cordi, eod. l. 3. C. de excus. tur. quæ in Camera non recipitur: tunc enim gravans conveniendus est apud suum iudicem non appellandum, Mynf. 4. obs. 43. vers. quid autem, & vers. ult. Geil. 1. obs. 120. n. 1. & seqq. Vig. d. lib. 2. c. 17. reg. 1. exc. 5.

11.

Appellare omnes possunt a: non tantum is qui gravatus vel condemnatus est ipse b, sive unus, sive plures c: sive suo d sive alieno nomine e: verum etiam is cuius interest f.

a) l. 1. hic. l. 30. C. eod. c. omnis oppressus, c. idem. 2. qu. 6. c. ut debitus, hic. Spec. §. 1. de app. Vig. meth. jur. contro. v. l. 2. c. 27. q. 2. pr. etsi sit excommunicatus, c. pervenit, hic. c. cum inter. de except. c. significavit, eod. Spec. d. §. 1. (Diff. Zas. ad l. stipulationum, de V. O. n. 48.) & læsæ majestatis accusatus & damnatus, cum aliter expressè cautum non sit, Gom. 3. var. resol. 13. n. 2. Viru. 2. opin. 20. Boss. in pract. de appell. n. 1. & seq. Soar. lit. A. nu. 191. Hipp. Bonacosi. in lit. A. unde commune damnatorum auxilium dicitur, l. 3. rem rat. hab. ut nec subditi ad renunciandum jurato appellationi cogi possint, vide Ord. Cam. p. 2. tit. 28. §. vnd. direct. & in recess. Ratub. fol. (mibi 302.) §. nach dem etliche, adde Cast. & Bars. in auth. sacramenta, C. si adu. vend. Cast. 2. consil. 259. etsi privilegia singulariter alicui statui Imp. concessa sint observanda. Ord. Cam. d. t. 28. b) c. 16. de elect. c. silent. pr. 2. q. 6. per sup. dicta ad lit. A. Dua. hic, c. 2. c) 1. C. si unus ex plur. l. 10. pr. & §. 2. hic. & ab uno interposita appellatio aliis eadem sententia gravatis etiam prodest, l. 1. 2. C. d. tit. l. 10. §. fin. hic. H. Pust. 1. q. jur. q. 42. Bars. in l. fin. C. si plur. un. sentent. Geil. 1. obs. 126. nu. 3. etiam in correis in criminalibus, Clar. §. fin. qu. 94. vers. quero nunquid. Raym. Pius Fichard. in commun. opin. lit. A. verb. appellatio unius. An verò consortes appellationis singuli nomina sua exprimere teneantur, vide Mynf. 2. obs. 66. Geil. 1. obs. 126. pr. d) l. 20. §. 1. hic. e) d. l. 20. §. 1. in pr. ut tutores nomine pupillorum, l. 1. §. 13. quand. appell. l. 2. §. ius. vel curat. l. 24. 27. 17. §. 1. hic. ar. l. 6. §. 1. qui not. inf. curatores nomine minorum, l. 24. pr. hic. modò bonam causam foveant, l. 11. C. de admin. tur. interpositamque rationibus nondum redditis, & tutela nondum finita prosequi tenentur, ut & heredes ipsorum, l. 27. l. 24. §. 1. hic. l. 1. §. tutor si pend. appell. mors interv. Dua. hic, c. 3. majori verò facto adolescenti ipsi, si velit, lite in prosequi licet, l. ult. §. 2. hic. l. ult. si pend. appell. Dua. d. c. 3. Specul. d. §. 1. Imò procurator lite contestata à curatore constitutus, si

DISPUTATIO XXXIII.

De Appellationibus.

Resp. Gregorio Corssuant Gryphifwal denſi Pomerano.

T H E S I S I.

APPELLATIO æst à iudice *b* inferiore *c* ad superiorem *d* gradatim *A* æ sententia *f* vel gravamine *g* facta provocatio *h*, iniquitatis querelam continens *i*. Estq; duplex, judicialis & extrajudicialis *k*; illa à sententia & interlocutionibus *l*: hæc à decretis & actibus extrajudicialibus interponitur *m*.

a) cujus origo vetustissima, *Ferrar. de appell. libr. 1. c. à jure naturæ profecta, Damh. pr. civ. c. 229. nu. 3. Geil. 1. obf. 128. nu. 1. lac. de Conch. lib. 10. art. 1. num. 59. (Diff. Dec. in rubr. hic, nu. 27.) arg. l. 3. de just. c. dilectio, hic. Clem. pastoralis, de re jud. Marant. p. 6. tit. de app. nu. 247. & 340. Sneyd. ad pr. Inst. de interd. n. 17. Ferrar. d. c. 1. & à jure divino permilla, Aft. 25. Unde & statuto in totum tolli nequit, ne ad superiorem appelletur, *c. venientes, de jurej. ubi Dd. & in l. 9. de just. ubi Bart. n. 24. Zas. n. 25. Everh. in loc. à pacto ad legem, v. 9. Soar. lit. A. nu. 196. Wurmbf. 1. pract. obf. 24. obf. 35. Mynf. 1. obf. 14. Geil. 1. obf. 135. n. 12. & 1. obf. 124. in fin. Menoch. 1. arb. jud. q. 197. Peck. c. quod ob. 61. n. 7. de R. l. in 6. commune ait Ant. Nicel. in concord. gl. 6. in fin. Villal. lit. A. n. 110. Vig. meth. obf. Cam. lib. 2. c. 7. reg. 1. exc. 12. (Dis. Lanfr. in c. quoniam, de pro. Dec. conf. 533. incip. luridicos puto. Pinel. ad l. 2. C. de rescin. vend. in rubr. p. 1. c. 3. n. 22. & 23. Kirch. in comm. opin. verb. Appellatio. Clar. §. ult. qm. 94. vers. ceterum.) itaq; stante tali statuto nihilominus appellari potest, *Rot. à Vall. 1. conf. 29. Aret. in §. jus autem, n. 7. in fi. Inst. de jur. nat.* Limitare tamen appellationem statuta possunt: ut, ne appelletur, nisi juramento præstito, quod non temere litem protrahat, *Mynf. 3. obf. 57. pr. & similibus modis, Mynf. 1. obf. 6. & 14. Geil. 1. obf. 115. nu. 12. & 124. in fin.* quod si adversarius privilegiis fortè satisfieri non petat, nihilominus tenet appellatio, *Mynf. d. obf. 6.* Quando appellatio à Romanis fuerit recepta, *vide Liv. dec. 1. lib. 2. 3. 10.* Usus porro ejus necessarius & frequens, *l. 1. hic. Mar. p. 6. tit. de appellat. in pr. judicantium enim imperitiam & iniquitatem corrigit, d. l. 1. l. 17. de min.* etsi sæpissimè eo beneficio homines abutantur, *Nov. 49. prin. cautelam optimam pro appellato, quando appellans litem protrahit, vide apud Geil. 2. obf. 128. & seq. & 1. obf. 136. nu. 3. adde Damh. pr. civ. c. 227.***

b) non etiam parte, *Geil. 1. obf. 110. n. 3.* c) *l. 1. §. 3. hic, Wesf. par. n. 3. Hofst. eod. §. 1.* d) *d. l. 1. §. 3. hic.* quod est de substantia appellationis, *gloss. fin. c. 2. de confus. in 6. Dec. in c. dilecti, de app. n. 22.* non contra à majori ad minorem, *Mar. d. s. n. 3. nec à pari ad parem, Nov. 23. §. illo, & ibi Cuj. arg. l. 3. de rec. arb. ubi Zas. par. n. 27. l. 1. §. 4. ad Trebell. c. innotuit, de elect. Zas. ad l. 1. §. veteres, n. 9. de adq. poss.* Itaq; nec consuetudo valet, ut à majori ad minorem, vel à pari ad parem appelletur, *gloss. in c. 2. de confus. in 6. Dec. in c. dilectio, nu. 23. hic.* nec enim consuetudo potest efficere, ut actus deficientibus substantialibus valeat. *Pin. d. rub. p. 2. c. 3. n. 3. Soar. lit. C. n. 292.* e) *l. 2. hic, c. dilecti, eod. Nov. 17. c. 3. in fi. Felyn. in c. super questionem, §. porro, n. 14. de off. deleg. Alth. 2. lurspr. Rom. c. 32.* f) *c. cum sit Rom. §. eod. c. si quis, c. ad Roman. 2. q. 6.* g) non

non modò illato, sed & inferendo propter comminationem quasi præsentaneo, c. *us debitus*, de appell. Clem. sicut eod. gl. c. 2. de consuet. in 6. Mar. d. loc. n. 4. Pan. in c. bona memoria, hic. Card. in Clem. sicut, eo. Ferr. d. li. 1. c. 3. Wespar. n. 3. Mar. dist. 6. n. 1. gl. in c. 2. de consuet. in 6. (Diff. Nep. de Montalb. ad Masue. per l. 2. de appell. rec. Seb. Med. de diffin. 22. num. 2. Azo in 1. c. hic.) h) provocationis enim vox latius patet, quàm vox appellationis, & omne id beneficium significat, per quod iudicis auxilium imploratur, Mar. d. loc. et si interdum alterum pro altero sumatur, ut in l. 6. 15. de excus. tuis. l. 1. 2. C. de appell. l. 40. §. 1. de pact. Mar. d. loc. Dnar. hic, cap. 1. i) l. 4. §. 7. de damn. inf. l. 17. de minor. lo. Monach. in def. jur. vers. contra appellationem, num. 1. Lancel. de attens. c. 12. num. 2. k) l. 1. §. 3. quand. appell. sit, c. cum sit, hic. Wespar. n. 5. P. Term. in process. jur. c. 53. Geil. 1. obs. 120. n. 6. Ferrar. d. lib. 1. c. 3. pr. Diffen. Bars. in l. 1. hic. Bald. Ant. de S. Georg. & Dd. in rub. extr. eod. l) l. 23. §. 1. hic. l. 2. de app. recip. l. 27. 32. de rejud. l. 1. C. hic. à qua nisi appelleretur, etiam si injusta sit, tamen in rem judicatam transit, & jus parit, arg. l. pen. de just. l. 1. §. 4. de lib. exb. Zas. ad l. 27. de rejud. num. 4. modò contra expellum jus non fiat, Ferr. d. c. 4. ar. l. 4. §. 2. de fer. & dilat. m) c. concertationi, de app. in 6. c. cordi, eod. l. 3. C. de excus. tuis. quæ in Camera non recipitur: tunc enim gravans conveniendus est apud suum iudicem non appellandum, Myns. 4. obs. 43. vers. quid autem, & vers. ult. Geil. 1. obs. 120. n. 1. & seqq. Vig. d. lib. 2. c. 17. reg. 1. exc. 5.

11.

Appellare omnes possunt a: non tantùm is qui gravatus vel condemnatus est ipse b, sive unus, sive plures c: sive suo d sive alieno nomine e: verùm etiam is cuius interest f.

a) l. 1. hic. l. 30. C. eod. c. omnis oppressus, c. idem. 2. qu. 6. c. us debitus, hic. Spec. §. 1. de app. Vig. meth. jur. controv. li. 2. c. 27. q. 2. pr. et si sit excommunicatus, c. pervenit, hic. c. cum inter. de except. c. significavit, eod. Spec. d. §. 1. (Diff. Zas. ad l. stipulationum, de V. O. n. 48.) & læsæ majestatis accusatus & damnatus, cùm aliter expressè cautum non sit, Gom. 3. var. resol. 13. n. 2. Viru. 2. opin. 20. Boss. in pract. de appell. n. 1. & seq. Soar. lit. A. nu. 191. Hipp. Bonacoss. in lit. A. unde commune damnatorum auxilium dicitur, l. 3. rem rat. hab. ut nec subditi ad renunciandum juratò appellationi cogi possint, vide Ord. Cam. p. 2. tit. 28. §. vñd diuere. & in recess. Ratub. fol. (mibi 302.) §. nach dem etliche. adde Castr. & Bars. in auct. sacramenta, C. si adv. vend. Castr. 2. consil. 259. et si privilegia singulariter alicui statui Imp. concessa sint observanda. Ord. Cam. d. tit. 28. b) c. 16. de elec. c. solent, pr. 2. q. 6. per sup. dicta ad lit. A. Dua. hic, c. 2. c) t. 1. C. si unus ex plur. l. 10. pr. & §. 2. hic. & ab uno interposita appellatio aliis eadem sententia gravatis etiam prodest, l. 1. 2. C. d. sit. l. 10. §. fin. hic. H. Pfist. 1. q. jur. q. 42. Bars. in l. fin. C. si plur. un. sentent. Geil. 1. obs. 126. nu. 3. etiam in correis in criminalibus, Clar. §. fin. qu. 94. vers. quæro nunquid. Raym. Pius Fichard. in commun. opin. lit. A. verb. appellatio unius. An verò consortes appellationis singuli nomina sua exprimere teneantur, vide Myns. 2. obs. 66. Geil. 1. obs. 126. pr. d) l. 20. §. 1. hic. e) d. l. 20. §. 1. in pr. ut tutores nomine pupillorum, l. 1. §. 13. quand. appell. l. 2. §. tuis. vel curas. l. 24. 27. §. 1. hic. ar. l. 6. §. 1. qui nos. inf. curatores nomine minorum, l. 24. pr. hic. modò bonam causam foveant, l. 11. C. de admin. sur. interpositam-que rationibus nondum redditis, & tutela nondum finita prosequi tenentur, ut & heredes ipso- rum, l. 27. l. 24. §. 1. hic. l. 1. §. tutor si pend. appell. mors interv. Dnar. hic, c. 3. majori verò facto adolescenti ipsi, si velit, litem prosequi licet, l. ult. §. 2. hic. l. ult. si pend. appell. Dna. d. c. 3. Specul. d. §. 1. Imò procurator lite contestata à curatore constitutus, si

curatoris nomine appellet, ex æquitate id valebit, *argu. l. 10. C. hic. l. 4. §. pen. & fin. eod.* Appellare potest & negotiorum gestor, *l. 1. pr. de appell. rec. l. 11. §. fin. de neg. gest. l. 24. huc.* cuius negotium is, cuius nomine appellatum est, intra decendum ratificare debet, *l. 20. rem rat. hab. c. anteriorem, 2. q. 6. l. 2. pr. de appell. rec. c. quia ided, 6. q. 5. Dec. in l. 13. de R. I.* Appellare potest & procurator, *l. 18. hic. l. 10. 9. C. ad l. 2. C. de proc. l. 1. an per al. app. & si generaliter datus sit, sive ad unam causam, a sententia contra facta appellare teneatur, l. 17. C. de proc. & ibid. gl. verb. extendere. Bart. ibid. Ben. Capra reg. 65. n. 7. & 27. aut sanè denunciare debet domino, c. non iniuste, de proc. & ibid. gl. verb. appellare, Geil. 1. obs. 139. n. 9. aliàs tenebitur actione mādati & ad interesse, l. 8. §. 8. mand. Imò si dominus resciverit aliunde, eum succubuisse, & à procuratore appellatum non sit, adhuc tenebitur domino, d. c. non iniuste, vers. vel potest, ubi gloss. Ben. Capra d. reg. nu. 14. (Diff. Rol. à Val. 2. conf. 10. in fin. Aliud est si ad unum tantum actum datus sit, l. 5. pr. mand. Dd. vulgò per l. 21. C. hic. Capr. d. reg. nu. 17. & seqq. Non tamen tenebitur appellationem interpositam prosequi, gl. in l. 46. §. 3. de procur. Dd. in d. l. 17. C. eod. & in d. c. non iniuste, per l. 10. C. hic. Cost. ad l. 8. §. si ignorantur, mand. Bar. ad d. l. 17. Diff. Zas. distinguendo inter interlocutoriam & definitivam, ut appellationem ab illa interpositam teneatur prosequi, non ab hac. Innoc. in d. c. non iniuste, B. Capr. d. reg. 65. n. 29. Geil. 1. obs. 139. num. 11. f) l. 1. de app. rec. l. 4. §. 2. l. 2. §. 1. quand. appell. sit, l. 5. 14. hic. Soar. lit. A. n. 215. c. ult. §. si ut lit. pend. in 6. V. c. hic, nu. 7. & tunc aut ipse pro suo interesse à sententia contra principalem lata appellat principaliter, quo casu necesse est ut causas gravaminum exprimat, c. non solent, 2. q. 6. c. super eo, de off. deleg. Geil. 1. observ. 122. aut ab alio interpositam cupit prosequi, quo casu admittendus est, etsi ipse non appellarit, l. 5. §. 2. l. 4. §. 2. hic. Covar. pract. q. 15. n. 1. quia per appellationem principalis jam suspensa est sententia, & omnibus gravatis via aperta, ita ut alia appellatione opus non sit, Geil. d. loc. per l. 12. de reb. aut. jud. Bald. in d. auth. hodie. Cass. Putius in comm. opin. lit. A, ipse etiam appellatus, etsi non provocaverit, appellante à se interpositam appellationem non prosequente, eam pro suo interesse prosequi poterit, quod & in Camera receptum notat Myns. 2. obs. 21. per l. ult. C. hic, arg. l. 3. rem rat. hab. & licet victus secundò provocaverit, tertius ille tamen pro suo interesse adhuc appellare poterit, Bart. in l. 5. hic. (quod victo non licet, l. un. C. ne lic. in ead. caus. sup. appell. c. si in Camera trium conformium sententiarum exceptio non attendatur, Myns. 1. obs. 15.) dummodò causam agitari nesciverit, arg. l. 63. de re jud. & ibi vulgò Dd. Covar. d. c. 15. nu. 8. & seqq. Hinc maritus pro uxore agere & appellare in bonis receptitiis sine mandato, cum cautione tamen de rato potest, l. 21. & ibi Bart. C. de procur. in paraphernalibus verò & dotalitiis non tantum sine cautione, sed & simpliciter appellare eum posse & prosequi communis esse videtur Dd. distinctio, l. si. C. de pact. conv. sup. dor. l. 9. C. de R. V. Myns. 3. obs. 53. Geil. 1. obs. 133. Uxor verò pro marito absente appellare nequit, l. 4. C. de proc. Geil. d. obs. 133. num. 9. nisi pro libertate mariti agat, l. 3. de lib. caus. Pro filio tamen ex pietatis officio mater, l. 18. de proc. l. 1. §. 1. de appell. rec. l. 2. §. 2. quand. app. in causa etiam criminali, l. 1. §. 1. de app. recip. Specul. d. §. 1. ut pater ratione sui interesse ad appellandum admittatur. l. 2. §. 2. quand. app. & contra filius pro patre etiam sine mandato, l. 23. §. 2. hic, argu. l. 12. C. de proc. auth. multò magis. C. de episc. & cler. l. 1. §. 1. de app. rec. Admittimus & appellationem domini pro subditis, si ejus saltem per consequentiam inter sit, arg. c. dilectus 55. hic, & ibi Innoc. n. 2. Ph. Franc. n. 5. Geil. 1. obs. 125. n. 7. quod & in episcopo vel abbate receptum, ut etiam sine speciali mandato pro clerico, monacho vel civitate appellare possit, Guid. Pap. decis. 464. Guil. d. obs. n. 6. Spec. d. §. 1. Card. in Clem. 3. 7. q. de proc. Et tandè omni-*

bus

bus præjudicium aliquod ex sententia sentientibus appellare est permissum, *Bart. in l. 2. de app. rec. n. 5* ratione sui interesse & præjudicii, *Pant. tr. de nullis. tit. quis poss. dic. de null.* Unde omnibus etiam extraneis, *l. 6. hic.* imò etiam clericis, *l. 6. C. de episc. aud. Clar. § ult. q. 94. vers. sed an etiam.* *Soar. lit. An. 225. Hipp. Bonac. lit. A.* pro damnato ad supplicium appellare licet, *d. l. 6. C. de episc. aud. Vafq. illust. contr. ov. 41. l. 1. de Duar. c. 2.*

III.

Cæterum appellationis beneficium adimitur iis, qui vel pacto a interveniente renunciarunt *b*: vel sine pacto se eo non usuros in iudicio ante sententiam *c* promiserunt: quin & indigni censentur ex eremodicio condemnati *d*, contumaces *e*, spontè confessi & convicti simul *f*, & conventi à fisco *g* vel Principe debiti nomine *h*. Quibus addo, quorum debitum & delictum est notorium *i*: quosq; statim Reip. interest puniri *k*: & trino iudicio superatos *l*.

a) *l. fin. § fin. C. de temp. app. Marant. tit. de app. n. 341. Lanfr. tr. de arb. divis. 7. n. 38. Ferrar. in form. app. à sent. defin. nu. 9. Myns. 3. obf. 14. Vafq. tom. 1. de succ. creat. §. 10. nu. 2. per l. 29. C. de pact. l. 27. §. 4. l. 31. de pact. Everh. in loc. à pacto ad legem, n. 9. Geil. 1. obf. 135. nu. 10.* Interpositæ tamen appellationi appellato invito renunciari nequit: *communem ait Villal. lit. A. n. 126.* b) vel expressè per verba declarantia ipsam renunciationem: nam eo ipso quod promittit quis stare sententiæ iudicis, non inducit renunciationem, *c. solis iudicem, de appell. vel tacitè, ut appellationem deferendo, Mar. d. loc. n. 341. & seq. ubi vide plura exempla.* c) *l. 1. §. 3. à quib. app. non lic. differt ergò appellatio à reductione ad arbitrium boni viri, cui ante sententiam renunciari nequit. c. quintavallus, de iur. Marant. d. loc. n. 343. Lanfr. d. div. 7.* d) hoc est, qui ob interpositæ appellationis deferriorem condemnati sunt, *l. 13. C. de iudic.* e) & per contumaciam condemnati, *l. 23. §. si hic, l. 4. C. quor. appell. non recip. l. 1. C. quom. & quand. jud. sent. prof. deb. Nov. 82. §. præbent, l. 53. de re jud. l. 73. §. ult. de iud. ubi Bar. & Cost. idem ad l. 29. de min. Dua. hic, c. 3. nisi venerit iudice adhuc pro tribunali sedere, l. 7. de integ. Et hæc procedunt in contumace vero, non in ficto, l. 4. C. de li. caus. d. l. 13. §. omniū, C. de iud. l. ab eo. C. quo & qu. iud. de illicita, 24 q. 3. c. personar, hic. l. ult. §. 1. eo. Contumacem verum dico, in cuius notitiam citatio ad domum ejus missa venit, nec tamen venire, cum posset, voluit. *Marant. de consum. n. 8. Sich. ad d. l. 13. §. fin. autem, C. de iud. nu. 10. adde l. 53. §. 2. l. 54. 60. de re jud. l. pen. C. qu. & qu. iud. Quin si procurator fuerit contumax, etiam dominus ab appellatione repellitur, arg. l. 1. §. si qu. app. sit, ubi Bart. arg. l. 10. C. de procur. l. 7. C. de trans. facit notata Geil. 1. obf. 89. n. 3. & 45. n. 1. & 139. n. 9. Zas. ad l. un. §. 2. si quis ius dic. non ob. & arg. l. 6. §. 1. l. 8. §. 4. mand. Quid si mandati nolit agere dominus, an adversus procuratoris contumaciam restitui in integrum petet? Nego: arg. l. 17. pr. de min. Geil. 1. obf. 45. n. 4. l. 1. C. de thesaur. modò æquè utilia sint ordinarij & extraordinarij remedium, l. ult. si adv. rem jud. Cost. ad l. 9. de edend. Bart. ad l. 38. de minor. Zas. l. sing. intell. 20. itaque cum procurator solvendo non est, restituendum dominum puto, gl. not. ab. in c. 2. verb. negligentia. & verb. restituemus, de in int. rest. per l. 12. de furt. l. si. §. planè, per quem fact. erit. H. Pist. 1. q. jur. q. 36. n. 7. Geil. d. loc. Dissent. gl. in l. 1. §. si qu. app. sit, & in auth. hodie. C. hic, ubi Bart. in si. aliter gl. in c. cum venissent, in si. Abb. ib. num. 7. Matt. d. l. si. lib. 6. cons. Neap. rub. 40. de rest. in int. n. 26. per l. 23. de procur. Quomodo experietur, an solvendo sit necnè, vide Bald. in d. auth. hodie, n. 4. Ph. Franc. in c. ex rationis. hic.**

hic, n. 40. f) *sive in civili, sive criminali, c. ei qui, §. sunt etiam, hic. l. 2. C. quor. app. n. nec. & si appellaverit, a nullo auditur, d. l. 2. ubi gl. commune ait Dec. in c. cum speciali, §. porro. hic. Fr. Viv. in comm. opin. lit. A. Mar. d. tit. num. 292. Dico: sponte confessi: metu enim tormentorum confessus & convictus non præjudicat sibi, Mynf. §. obs. 23. Geil. 2. p. p. 15. n. 8. §. seq. Mar. d. n. 292. Quid si confessus tantum? hunc in causa criminali regulariter audiendum puto, per l. 2. C. quor. app. non recip. gl. d. c. cum speciali. Diff. Villal. lit. A. n. 114. Ph. Franc. & vulgò Dd. per d. c. §. porro, & c. Romana, §. fin. autem, de app. in 6. A. l. h. 2. jurisspr. 32. alii distinguunt inter jus civile & canonicum, quos refutat Mar. d. n. 292. aliter Cov. pract. obs. 13. Clar. §. ult. q. 94. Soar. lit. A. n. 292. quam & ipsam communem vocat Hipp. Bonacof. lit. A. verb. appellationi. In civili causa confessum audituri non puto, arg. c. fin. in fi. de coh. cler. c. porro, c. pervenit, c. consuluit. b. nisi causam erroris probaverit, arg. l. 13. C. de non nu. pec. gl. in c. Romana, §. fin. autem, de app. in 6. Lanfr. in Clem. dispendiosam, de jud. Barr. in l. 5. b. Fr. Viv. comm. opin. lit. A. Diff. Mar. d. nu. 292. gl. in l. 2. C. quor. app. non recip. per l. fin. C. de err. advoc. l. 2. l. fi. C. quor. app. non recip. g) l. 4. 8. C. d. l. 18. C. hic. h) d. l. 4. si videlicet debitum sit evidens & sufficienter probatum, d. l. 4. & ibi Dd. c. ei qui, §. quoties, l. q. 6. Spec. tit. de appell. §. in quibus, vers. 4. & hoc procedit quando agitur de damno vitando, Mar. d. loc. n. 300. secus si de lucro. i) c. cum sit, in fin. c. pervenit, c. consuluit, Clem. 1. hic. gl. in d. c. Romana, §. si autem, de app. in 6. Mar. d. n. 292. & seq. nisi causam probabilem appellationi inferat, gl. in d. §. si autem, verb. mandetur, Clar. §. si q. 94. in fi. k) l. 16. hic. ut raptor, l. 1. C. de rapt. virg. Goth. in l. fin. C. hic. Alth. d. c. 32. Mar. d. loc. n. 295. latro insignis, dux factionis, d. l. 16. Mar. n. 296. falsus monetarius, l. 1. in pr. C. de fals. mon. De condemnato majestatis vide sup. th. 2. lit. A. Quod jus hodie non tantum ex jure Saxon. Sautr. libr. 1. art. 12. Reinh. p. 4. diff. 19. & p. 5. diff. 24. sed etiam ex generali Germaniæ consuetudine ad omnes alios criminum reos extenditur, Wespar. hic. Ord. Cam. p. 2. r. 28. §. Item nach dem and. Soar. lit. S. n. 92. Geil. 1. obs. l. nu. 28. & l. p. p. c. ult. Clar. d. q. 94. Super nullitate tamen citatio contra judicem criminalem obtineri potest, Geil. d. c. ult. n. 38. Mynf. 4. obs. 41. & seq. & consil. 59. num. 60. & seq. De reliquis appellare prohibitis vide Damh. pr. civ. c. 449. Geil. 1. obs. l. n. 27. et si omnes appellare prohibiti non prohibeantur dicere de nullitate, juxta communem Dd. sententiam, Vant. tr. de nullit. rub. quis poss. dic. de nullit. n. 38. & 36. l) de quibus vide th. 2. lit. F. Quid si uterq; actor & reus binas habeat in sui favorem latas sententias confirmatorias, quis eorum præferetur? Si pro actore prima fuerit lata, ejus conditionem meliorem futuram puto, per ea qua ait Spec. h. t. §. quoties, n. 3. ubi lo. Andr. in add. verb. relinquendum Lud. Bender. tr. de revif. concl. 19. n. 21. Illud generaliter verum est: ubi appellatio ad abbreviandas lites removelur, tunc ceteri etiam remotum supplicationis beneficium, gl. in l. fin. C. ut lit. pend. l. as. in auth. qua supplicatio, n. 6. C. de prec. imp. off. Dec. in l. fin. C. eod. n. 50. Surd. conf. 277. per totum. Diff. alleg. ibid. n. 20. & seq. vide eund. decif. Mant. 36. n. 21. & seq.*

IV.

Appellatio permiffa est regulariter ab omnibus judicibus *a*, tam delegatis *b* quàm ordinariis *c*: à Principe *d* tamen appellare fas non est, ut nec à Præfecto prætorio *e*, & Senatu *f*: nec etiam appellatur ab arbitris *g*, nec ab executoribus *h*.

a) tam superioribus quàm inferioribus, c. omnia, c. ad Romanam, 2. qu. 6. Spec. 1. hic, §. videndum. pr. Mar. d. loc. n. 246. arg. l. 20. C. hic. Geil. 1. obs. 144. n. 5. nisi sit omnino frivola,

frivola, arg. l. f. c. de app. rec. b) l. 9. qui satisd cog. l. 18. C. de jud. l. 2. in f. c. de temp. app. tot. tit. quu à quo appell. l. 32. C. hic. nisi delegatus sit a Principe sub hac clausula: Remota appellatione, l. 1. §. 4. à quib. app. non lic. ubi Cuj. par. Wes. ibi. nu. 5. c. pastoralis, hic. gl. & Bars. ad d. l. 1. Mar. d. loc. n. 336. Mynf. 1. obs. 3. Geil. 1. obs. 33. nu. 5. quam clausulam tamen de frivola & levi, non etiam gravi & legitima appellatione intelligimus, Bars. & Dd. vulgò in d. l. 1. §. 4. & fin. Geil. d. obs. 33. nu. 5. Bender. sr. de rev. vis. concl. 36. Mynf. 2. obs. 10. num. 3. & 6. obs. 5. Diss. videtur Mynf. sibi contrarius 1. obs. 3. num. 6. Mar. d. loc. nu. 337. aliter Seb. Brand. parat. à quib. appell. non lic. sicut nec tertio pro suo interesse intervenienti hæc clausula nocet, c. super, eod. ubi Abb. de off. deleg. Ph. Franc. in c. pastoralis, hic. q. 7. Geil. 1. obs. 70. n. 12. & obs. 7. 2. n. 5. Mynf. 1. obs. 3. n. 3. Vant. sr. de null. tit. quis poss. dic. de null. nu. 16. & seqq. nam rescripta Principis cum iustitia & salvo jure tertii intelligi debent, arg. l. fin. C. f. per vim vel al. Geil. d. n. 12. & seq. & d. n. 5. & 9. & 2. obs. 67. n. 9. & seqq. Mynf. 4. obs. 8. nu. 5. Effectus hujus clausulæ est, ut nihilominus pendente appellatione sententia à delegato lata executioni mandari possit, nisi ei inhibitum sit à superiore. Mynf. d. obs. 3. Mar. nu. 338. Ph. Franc. in d. c. pastoralis, arg. l. 13. §. 1. de injur. Geil. 1. obs. 44. n. 5. An igitur par pari inhibebit? nego, arg. l. 3. in fin. l. 4. de rec. arb. l. 32. §. pen. C. hic. c. 2. ibi gl. verb. parem, de elect. c. 2. de off. deleg. l. 13. §. 4. ad Treb. Quint. Mandos. trati. de inhi. q. 8. per tot. et si delegatus alii ordinatio inhibere possit: quia quoad causam sibi commissam quovis ordinario major habetur, c. 2. de off. & pot. deleg. c. 2. de off. leg. c. 11. §. praterea, de off. jud. ord. Geil. 1. obs. 97. n. 9. Bend. d. tr. concl. 4. nu. 50. Mandos. d. tr. q. 5. Quando verò iudex ad quem est appellatum, possit inhibere, vide c. non solum, c. Romana, c. si verò, & seq. hic. nempe, cum de devolutione constat, Mynf. 3. obs. 87. pr. Geil. 1. obs. 144. n. 4. Et si inhibitorio facta sit appellatione per unum ex litis consortibus interposita, in tantum jurisdictio judicis suspenditur, ut si alii consortes coram dicto iudice compareant, & quasi de novo iudicium exordiantur, talis processus non valeat, Mandos. d. tr. q. 122. per tot. Mynf. resp. 8. dec. 1. c) l. 32. §. 5. l. 19. 17. 29. 35. C. hic, l. 3. C. qui met. jud. & c. Goth. in l. 12. §. 1. C. de adis. ut etiam à consulis appellare licuerit. vide Liv. lib. 2. Halycar. lib. 10. Utrum verò à sententia iudicis subdelegati appellandum sit ad subdelegantem, an verò ad subdelegantis superiorem; & quæ hac in re sit inter jus civile & Canonicum differentia, vide eleganter Fach. s. contro. 78. d) quia eo major interitis non invenitur, c. anteriorem, §. illo, 2. q. 6. c. cuncta, 17. 9. q. 3. l. 1. §. 1 à quib. app. non lic. Spec. d. §. videntum, nu. 1. Mar. d. loc. n. 248. Ferrar. 2. de appell. 3. (Diff. Guid. Pap. sr. hic. concl. 6. qui vult ab hoc ad Papam appellari, alleg. ad hoc Host. in c. Ioan. de fid. instr.) idem in aliis superiorem non recognoscentibus, d. l. 1. §. 1. ut in Rege Franciæ, c. per venerabilem, qui fil. leg. Spec. d. §. 3. Rebuff. sr. de supplic. n. 28. in Duce Veneto, Cyn. in l. f. c. de pet. her. & in l. f. c. de don. ins. vir. las. in l. 6. de iust. nisi ad aliorum relationem pronunciaverint, Rebuff. d. tr. nu. 49. Th. Gram. decif. 35. A. Gabr. in commun. opin. de app. concl. 1. n. 1. (Diff. Aret. in l. 1. §. 1. in fin. de app. rec. Abb. in c. insinasti, vers. tertius, hic.) item nisi appelletur à Principe male informato ad melius informandum, arg. l. 1. §. hic, l. 1. C. de relat. Rebuff. d. tr. n. 50. la. de Conch. lib. 10. art. 1. num. 46. e) l. 19. & ibi Dd. l. 30. 35. C. hic, l. un. C. de sent. Præf. pr. l. 17. de minor. arg. l. un. §. 1. de off. Præf. pr. Wes. par. à quib. app. non lic. P. Fab. 2. semest. 2. Ferr. d. lib. 2. c. 3. tales hodie Electores Imp. & in primis Saxo: et si autem à nullo Electore appellari debeat, ex aurea bulla Caroli IV. pag. (mibi) 7. tamen, excepto Saxone & Brandeburgico, à reliquis ex contraria consuetudine provocatur: eodem privilegio gaudent Archiduces Austriæ, duces Lotharingiæ, & Burgundiæ: Mynf. 5. obs. 58. f) l. à quib. app. non lic. l. 1. C. de sent. c. anteriorem, 2. q. 6. arg. l. 9. de LL. l. 1.

*pr. C. ad l. lul. maj. ut nec à proceribus sacri palatii, l. 34. l. 37. § fin. C. hic. nec à Praefecto augustali, Nov. 23. 53. eademq; ratione hodie à Camera Spirensi non appellatur, arg. l. 20. § 4. de pet. her. per tradita à Mar. d. loc. n. 252. Ord. Cam. p. 3. tit. 51. Ex jure tamen communi supplicationis beneficium superest, *autb. qua supplicatio. C. de prec. imp. eff. Novell. 119. c. 5. c. ex literis. ibi Abb. in 4. notab. & in gl. in verb. supplicavit, exir. de in integr. restit. 1. 1. in d. autb. qua supplicatio. Muscorn. sr. de juris d. nu. 156. Dan. Moller. lib. 1. semestr. 38. ubi n. 2. notat, in aula Electoris Saxoniae nunquam admitti supplicationes ejusmodi: et si enim non licet ab Electore Saxone appellare ad superiorem: tamen ad correctionem vel declarationem sententiae etiam à supremo consilio Electorali aulico latæ superest remedium der Leuterung/ quod passim in terris Saxonicijs usurpatur: sed etiam der Oberteuerung: quod in inferioribus judicijs non admittitur: in supremo verò judicio Electorali Saxonico quasi in locum supplicationis successisse videri potest. *adde Novel. Ele. Aug. p. 1. c. 19. De forma leuterationis, sive petenda declarationis aut mutationis sententiae vide Nov. Elect. Aug. p. 1. const. 19. Reinb. p. 4. diff. 20. Zob. 1. diff. 40. Quomodo affine sit hoc remedium declarationi sententiae ex jure communi petita, colligi potest ex iis, quæ docet P. Ravenn. *ad tit. de post. pralat. n. 5. & multis seqq. Innoc. ad c. super his, de accus. n. 6. arg. l. 9. de lib. caus. Rob. p. 6. aur. spec. n. 270. & seq. Matth. de Afflict. dec. 231. Dd. in l. 6. C. quom. & quand. jud. l. 1. C. de sen. & interloc. l. 4. C. de accusat. Possunt autem omnes sententiae tam interlocutoriae quam definitivae leuterari, à quibus aliàs potest appellari, Zob. 1. diff. 41. Porro supplicationis beneficio hodie in terris Imperii est affine Revisionis remedium. Ord. Cam. d. p. 3. tit. 53. Brend. sr. de revis. per tot.****

g) compromissariis in specie sic dictis, l. 1. ibiq. Dd. C. de arb. l. 32. §. 14. l. 127. §. 2. & fin. eod. l. 76. pro for. Everb. in loc. à jud. ad arb. n. 17. Cest. ad l. 9. qui satis d. eog. Vaud. l. 9. 14. Geil. 1. obs. l. n. 49. & obs. 149 circa fin. cum obs. f. q. n. 8. & 9. Myns. 4. obs. 68. nec conceditur appellatio, etsi ex laudo oriatur actio. Bal. in d. l. 1. C. de arb. vulgò Dd. in d. l. 9. Fr. Viv. lit. A. verb. appellari, n. 1. (Diff. Bart. in d. l. 9. n. 1. Cast. nu. 4. Bald. in d. l. 1. n. 1. quod reprobari ait Mar. dist. ult. nu. 270. vide p. 1. diff. 12. th. 4. Nec appellatur ab arbitramento arbitratoris: sed propter enormissimam læsionem reductio ad arbitrium boni viri petitur, d. l. 76. in fin. pro soc. l. 27. de oper. lib. A. Gabr. tit. de arb. concl. 3. etiam contra renunciationem juratam, Myns. 5. obs. 59. Geil. 1. obs. 150 nu. 9. & seq. (Diff. Host. in d. c. quinta vallis Salis. in d. l. 76. & in l. pen. C. de rec. arb.) vide Villal. lit. A. n. 136. De jure tamen Can. ab omni arbitrio appellari posse receptum est, Soar. lit. A. n. 232. gl. in c. à judice, 2. q. 6. & in c. quinta vallis, de jurej. h) l. 4. pr. hic, l. 21. C. eod. c. novis. 43. eod. c. ult. 2. q. 6. c. quod ad 15. §. fin. de rej. Mar. d. loc. n. 259. A. Gabr. d. r. concl. 4. hic. nisi modum exceßerint, l. 8. c. quor. app. l. 5. C. de jur. fisci. Cuj. 12. obs. 6. P. Greg. 50. synt. 2. nu. 2. Damh. pr. civ. c. 231. adde Myns. 3. obs. 32. Nec à sententia de exequendo jure appellatur, Alber. in d. l. 4. Gabr. d. concl. 4. nu. 2. Ale. in l. 1. §. 6. de V. O. Soar. lit. A. n. 109. Diff. gl. in d. l. 4. Fr. Viv. in com. opin. lit. A. Lanfr. in c. quoniam, de prob. c. 10. n. 60. Spec. tit. hic, §. quibus. n. 5.

V.

In omni præterea causa *a* regulariter appellandi facultas est *b*, jure civili tamen à sententia definitiva tantum *c*, eaq; valida *d*, non etiam interlocutoria *e*, nisi vim definitivæ *f* & gravamen irreparabile *g* contineat, appellare permittitur, jure Can. semper appellatio est licita *h*.

a) tam majori quam minori, l. 20. C. hic. C. de pro. C. de Geil. 1. obs. 126. nu. 6. (Diff. Nep. de Mont. tit. de exc. contr. app. Mar. d. tit. n. 326. per d. l. 20. l. 14. C. eod. l. 3. de pæn.) nisi summa

summa privilegium iudici a quo vel ad quem concessum non superet, *ut Nov. 23. c. 3. ibiq.* Cu: accita de summa infra 50. aureos appellari vetat Ord. Cam. p. 2. tit. 28 §. vñd sonderlich. *Myñf. 3. obs. 89. & 4. obs. 4. & 5. obs. 83.* quod postea ad 150. aureos extenlum in Comit. Spir. 1570. §. also wir dem auch. *Cisne. in add. ad d. tit. 28 §. vñd sonderlich. Geil. 1. obs. 123. Myñf. 5. obs. 83. num. 6. & 6. obs. 15* eaq; summa per cumulationem coniungi potest, *Noë Meur. in suo process. p. 1. reg. 9. Myñf. d. obs. 83. nu. 5. & exceptio summæ in appellabilis etiam post punctum devolutionis ab appellato opponi, imò à iudice ex officio attendi potest, Geil. d. obs. 123. n. 2. & 3. in dubio statur juramento asserentis summam esse appellabilem, Myñf. 4. obs. 40. Geil. d. obs. 123. n. 7.* In causis tamen injuriarum & aliis quibusdam summa illa non consideratur. *Ord. Cam. d. p. 2. tit. 28. §. vñd sonderlich. vers. doch sollen hiezu. adde Recept. Spir. 1570. §. was aber vnabstige. Myñf. 5. obs. 10. Geil. 1. obs. 38. n. 1. & 2. & obs. 123. n. 5. 6.* b) *Socin. reg. 40. per tot. Diaz. reg. 35. Mar. d. s. à nu. 27. usq; ad num. 367.* etiam à sententia iudicis, qua pronunciavit, sententiam exequendam esse, modò iudex iustitialis, qui & cognoscere & exequi possit. *vide Fachin. 1. contrav. 74.* c) l. 23. §. 1. hic, l. 21. C. eod. l. 16. C. de iud. l. 1. C. de sent. *Wes. par. hic, n. 8. Lanfr. d. c. 10. n. 61.* etiam à multa, l. 25. C. hic, l. antep. de V. S. ubi Ale. & Dd. *Gæd. in l. 131. §. 1. eod. nu. 7. Myñf. 4. obs. 4. & 41. Diss. aliqui per l. 5. C. qu. provoc. non est necess.* d) *arg. r. s. qua sent. sine app. resc. l. 1. C. qu. provoc. non est nec. l. 23. §. 1. l. 19. C. hic. Wes. hic, n. 8.* in tantum, ut super nullitate notoria pronuncietur etiam parte non petente, nec lite contestata, *Myñf. 1. obs. 20. Geil. 1. obs. 26. num. 2. & obs. 77. & obs. 127.* et si in Camera nullitas non attenditur, si de meritis causæ constet, *Myñf. 1. obs. 29. Geil. 1. obs. 66. & obs. 42. nu. 1. Ord. Cam. p. 3. tit. 34. vñd tamen exceptos casus apud Geil. d. loc. & obs. 75. num. 6. Myñf. 4. obs. 62. & 5. obs. 93.* c) l. 2. de app. rec. l. 7. C. qu. appell. non rec. l. 2. C. de episc. aud. *Mar. d. tit. n. 303. Spec. hic, §. 2. n. 29.* f) l. 7. §. 2. ver. permittitur, de minor. *Spec. d. §. 2. n. 28. Ord. Cam. p. 2. tit. 29. §. vñd sonen & p. 3. tit. 81. §. vñd so firm. cum seq. Myñf. 3. obs. 88. n. 1.* Interlocutoria vim definitivæ habere dicitur, quæ determinat articulum ad causæ principalis merita ac victoriam per indirectum pertinentem, & jurisdictionem pronunciantis perimentem, *Lanfr. d. c. 10. n. 46. & seq. l. 39. de min. Mar. p. 6. de sent. n. 44. Geil. 1. obs. 130. n. 6.* ut quæ absolvit ab instantia, l. 2. de app. rec. *Geil. d. obs. 130. n. 5. Myñf. 3. obs. 88. n. 3.* item incompetentiæ, *Geil. d. loc. nu. 9. & 10. Sear. lit. A. nu. 214. Myñf. 3. obs. 35. & 1. obs. 66. & 4. obs. 42.* Sententia super desertione appellationis tum demum interlocutoria est, si ab interlocutoria appellatur fuit, *Guid Pap. decif. 11. & 220. Ph. Franc. in c. cum cessante, hic. Myñf. d. obs. 88. nu. 5. & 3. obs. 36. & obs. 8 idem resp. 6. num. 17. 18. 20. & 4. obs. 42. Geil. 1. obs. 138. Diss. Aret. conf. 20.* g) l. 2. de app. rec. arg. l. 2. C. de episc. aud. *Pin. ad l. 2. C. de resc. vend. p. 2. c. 1 nu. 27. in fi. Myñf. 4. obs. 42.* ut est sententia competentis, c. significante, de rescript. *Geil. 1. obs. 130. n. 9.* item in positionis perpetui silentii, ex l. diffamari, arg. l. 18. de accus. l. 7. §. 2. l. 29. de minor. *Gabr. lib. 2. tit. de act. concl. 6. ampl. 14. Geil. 1. obs. 132. Blar. ad d. diffamari, c. 10. Contard. ibi. c. 5. nu. 139. & seqq.* Hinc & à causis possessionis, excepta momentanea, jure appellatur, *Wes. hic, n. 8. per l. un. C. si à mom. poss. app. Mar. hic, n. 305. & seqq. Menoch. rem. ad p. 4. n. 828. & in pralud. rem. n. 32. & rem. 9. nu. 322. & lassimè in pralud. ret. in. poss. n. 48. & seqq. Myñf. 6. obs. 13. Geil. 1. obs. 7. nu. 7. & obs. 147. nu. 9. Bender. d. tr. concl. 35. nu. 9. & seqq. Covar. pract. q. 23. nu. 8. Diss. Azo in summ. C. si à mom. poss. Covar. ad l. 12. §. 1. de adq. poss. n. 8. Wurmbf. 1. obs. 24. obs. 12. vulgo Dd. resse Fr. Viv. 2. comm. opin. 22. Sear. lit. A. nu. 206. & lit. P. nu. 167. idq; tam jure civili quàm Canonico, quoad effectum devolutivum, Bart. in l. 2. de appell. rec. Covar. d. q. 23. vers. secunda conclusio. vide Afflict. decif. 98. Fachin. 1. contrav. 75. Statuto autem specificè permissa appellatio operatur in possessoris*

utrumq; effectum suspensivum & devolutivum, *Menoch. d. rem. 4. adip. poss. n. 836. Cov. d. c. 23. nu. 7. per c. pastoralis, § praterea, de off. deleg.* A sententia per quam heres institutus in testamento in bonorum possessionem mittitur, jure civili nec ad devolutivum nec suspensivum effectum licite appellari verius est, *Benintend. decif. 79. nu. 7. Iof. Lud. decif. 20. n. 10. Fachin. 1. controv. 76. per l. quisquis. C. quor. app. non recip. Diff. Menoch. 4. rem. adip. poss. n. 827.* Quid de causa alimentorum dicendum? Distinguo: ut si de præteritis alimentis agatur, appellatio planè permessa non sit, *Lancellos. tr. de attentat. sis. de attent. lit. pend. limit. 24. num. 7.* si verò de futuris agatur, quoad effectum devolutivum permessa, *Ioan. Andr. in addit. ad Spec. rubr. in quib. caus. cesset appell. vers. o. ar. d. Fachin. 1. controv. 77.* An verò iudex superior cognoscere possit super meritis, si fortè in præparatoriis appellatum est, vide distinctionem differentem *Surd. decif. Mant. 175 per tot.* h) etiam à quavis interlocutoria, & in quolibet possessorio. c. super, hic, cum sit, eod. in 6. *Clem. 1. in fi. de sequest. fin. c. ex conqueſtione, de resi. spol. c. significarunt, de testib. Mar. d. loc. nu. 306. Wesf. hic, num. 8.* ad eò, ut iudex teneatur admittere appellationem ab interlocutoria, *Damh. prax. civil. c. 234. Fachin. 1. controv. 80. (Diff. glof. & Franc. in c. de priore, hic. Ang. in l. quoniam. C. eod.)* Huc pertinet, quòd etiam appellatio à reiectione probationum admittatur, non obſtante ſtatuto prohibente appellationem, *Surd. decif. Mant. 36 per totum.*

VI.

Ad formam appellationis pertinet, ut ab inferiore ad superiorem in proximo ordine a gradatim fiat. Appellatur itaque à Proconsule vel Comite Orientis ad Præfectum prætorio, & quæstorem sacri palatii c: à Prætoze ad Præfectum urbi d: à delegato ad delegantem e: ab eo cui mandata est jurisdictio, ad eum ad quem à mandante jurisdiCTIONem provocaretur f.

a) c. dilecti, hic, *Wesf. par. nu. 9. Ferr. d. tr. lib. 2. c. 5. Bald. in l. 16. C. de jud. gl. Ang. & Dd. in l. 8. C. de fid. libert.* b) *Nov. 17. c. 3. in fi. l. 29. vers. ea conditione, c. hic. Nov. 23. c. 3. ibiq; Cuj. plenè Fely. in c. super, § porro, n. 14. de off. deleg.* ad eò ut appellatio omisso medio facta etiam ad Imperatorem remittenda sit, & vires non habeat, l. 21. hic. *Dd. in d. c. dilecti. Alc. 1. disp. 15. Ord. Cam. p. 2. tit. 29. pr. Mynf. 1. obf. 67. Geil. 1. obf. 119. nu. 2. arg. l. nemo. C. de jurisd. Quod fallit, si iudex intermedius palàm justitiam denegaret, Ord. Cam. d. p. 2. tit. 29. pr. Mynf. 1. obf. 63. quo casu licita est appellatio ad superiorem, Geil. 1. obf. 28. num. 3. Mynf. 5. obf. 85. Schrad. post Dd. tr. feud. p. 10. c. 4. num. 142. Diff. allegat. ibid. ad quod requiritur trina requisitio, Mynf. 2. obf. 24. Geil. 1. obf. 28. § 30. & documentum quo probetur denegatio, Mynf. d. obf. 24. & 2. obf. 74. & 3. obf. 57. Geil. 1. obf. 28. num. 4. arg. Ord. Cam. p. 2. c. 26. in princ. ibi: das Rechte timdlich versage. Schrad. tract. feud. p. 10. § 4. num. 153. ad eò ut nec iuramentum sufficiat, quod quis non speret se consecuturum justitiam, Geil. 1. obf. 28. num. 3. (Diff. Mynf. 3. obf. 85.) Imò hoc casu non tantum via appellationis, sed & recursus sive querelæ ad superiorem l'xo patet, cum ipso jure causa ad eum devolvi censeatur, Schrad. d. c. 4. num. 138. ibiq; copiose allegati Dd. etiam post litis contestationem, Schrad. d. c. 4. num. 139. (Diffen. Geil. d. c. 28. num. 2. & 3. Mynf. d. obf. 82.) Imò in casibus, in quibus appellare prohibitum est, potest adiri superior per viam querelæ propter justitiam retardatam vel denegatam, *Menoch. 1. arbiir. jud. q. 70. num. 25. & seq. Aur. Bulla Caroli IV. sub rubr. von der Eurfürſten freyheit. Schrad. d. c. 4. n. 152.**

4. num. 151. Valeret etiam omisso medio appellatio, si iudex inferior sua sponte causam ad superiorem remitteret, *Mar. d. loc. num. 375. Mysing. d. observ. 67. Ord. Cam. d. p. 2. t. 29. pr. ibi.* Etenim deum. & consuetudo ita observaretur, c. Romana. §. ab archidiaconis. vers. nisi aliud. de app. in 6. *Mysing. d. obs. 67.* (*Dissent. Host. in cap. quocunque, de offic. deleg.* Plures exceptiones vide apud Soc. in *fallent. d. reg. 23. Mar. d. loc. num. 357. & multis seqq.* Et hoc iure civili. Iure enim Can. omisso medio ad Papam appellari potest, c. in metropolitanum, 2. quast. 7. c. ad Romanam. 2. quast. 6. ut nundinationes essent Romæ frequentiores, gloss. & Dd. in d. c. dilecti, Ferr. d. lib. 2. c. 5. c) l. 32. l. 29. vers. ea conditione. l. 35. hic. ubi adduntur quædam restrictiones, à legatis Procol. ad ipsum Proconsulem, l. 2. quis à quo app. ubi *Wes. Cuj. par. idem 7. obs. 21. Diff. Gov. 1. var. lect. 46.* d) l. 17. C. hic. à præfecto Augustali ad Præfectum prætorio, l. 29. C. hic. e) ut à legato Principis ad Principem, l. 1. 2. quis à quo app. *Paul. 1. sent. 32. l. 21. §. 1. hic. l. 32. §. 3. C. eod. Mar. d. loc. nu. 386. & seqq.* à procuratore Cæsaris ad Præfectum prætorio, l. 26. C. eod. à commissariis Cæsaris ad instantiam partium per meram delegationem datis ad Cæsarem ipsum, d. l. 32. §. 3. l. 1. C. qui pro suis juris d. c. 27. §. fin. de off. deleg. ubi *Felyn. nu. 12. Geil. 1. obs. 131. num. 2.* à subdelegato ad delegatum priorem, si sine reservatione subdelegarit: si cum reservatione aliqua subdelegarit, tum appellabitur ad delegatum, d. c. 27. §. porro. & §. si verò. in §. de off. deleg. c. cum re. 18. eod. c. si delegatus. §. si. eo. in 6. *Diff. Bart. in l. 1. §. 1. quis à quo app.* ubi aliter distinguit: cuius opinionem communiter reprobari ait *Mar. p. 4. dist. 4. nu. 27. & de app. num. 375.* f) d. l. 1. §. 1. *Guid. Pap. decis. 456. Cov. d. c. 46. Vacum. 6. decl. 84. Zoan. rest. c. 9.* ut & à sententia vicani seu substituti non appellatur ad substituentem, d. l. 1. §. ab eo. quod quatuor casibus limitat *Mar. d. loc. n. 381.*

VII.

Appellatio vel in continenti a post sententiam definitivam apud acta b ejus judicis qui pronunciavit c viva voce d, vel ex intervallo in scriptis e interponi debet, ab interlocutoria vel extra judicium in scriptis f nominatim expressis causâ gravaminibus g instituenda est.

a) dum iudex adhuc pro tribunali sedet, & ad alios actus non divercit, et si per totum diem id durer, *Mar. dist. 6. nu. 137. Soar. lit. A. n. 204.* & tunc sufficit, ut dicat APPELLO, & faciat hoc scribi in actis per notarium, l. 2. de app. *Mar. nu. 136. cum seqq. Mysing. 3. obs. 15. nu. 15.* quod & in introducenda appellatione observatur, si statim a notario non possit haberi instrumentum, vide *Mysing. 1. obs. 83.* b) quæ appellatus pro parte dimidia redimere cogitur, *Mysing. 1. obs. 21.* c) c. cum debitus. c. cum specialis. hic. *Wes. par. nu. 9.* ex consuetudine etiam coram notario & testibus, *Soar. lit. A. num. 209. arg. l. 7. hic.* cuius si copia haberi nequeat, tunc coram iudice ad quem interponetur, l. §. 7. & seqq. quand. app. sit, c. 59. hic. c. 9. eo. in 6. *Clem. 1. hic. Mar. d. loc. nu. 133.* Quod si ob violentiam appellare non auser, tunc in conspectu notarii de hoc protestetur, & postea iudicem à quo certiorer, ne quid prætextu ignorantie præsumat, l. 7. hic. l. 2. C. ubi Cyn. quæ per met. c. fin. ubi latè *Franc. & Dd. hic.* d) l. 14. C. eo. *Soar. lit. A. num. 203. c. ex parte. eo. Innoc. in c. super. eod.* e) confer l. 6. §. pen. l. 28. C. hic. & ille libellus sive instrumentum appellationis iudici à quo porrigetur, l. 1. in fin. hic. in iudicio sive extra judicium, *Mysing. 1. obs. 12.* ex Ord. Cam. tamen appellatio etiam sine insinuatione coram notario & testibus facta valet: *Mysing. 4. obs. 44.* quod & iure Saxon. novissimo approbatur, *Nov. Elect. Aug. p. 1. c. 20.* cuius appellatio

latio insinuandus est, *Clem. 1. vers. si tamen. Clem. e. eusum. 3. de elect. adde Ord. Cam. p. 2. tit. 29. §. vbi sevon* Barchinens. *Myns. 3. obs. 83.* f) *c. cordi hoc. in 6. Mar. dist. 6. n. 138. Soar. lit. A. num. 194.* et h. contactu adae introduci potest, ut ab omnibus interlocutoriis viva voce in continenti & a definitiva viva voce ex intervallo appelleretur, *Myns. 1. obs. 66. Geil. 1. obs. 130. nu. 7. (Diff. Bald. in l. pen. C. communi. apst. Ec.)* & tales appellationes etiam in Camera recipiuntur, modò de consuetudine probetur, *Geil. d. loc. num. 4.* g) quod in appellatione a definitiva generatim dici satis est, *c. Romana, §. sin autem, hic, l. 18. ubi Bald. C. eod. l. 2. eod. Mar. d. p. 6. num. 135.* Si porro viva voce appellatum sit, reservata potestate appellandi in scriptis, & deinde appelleretur in scriptis, primæ appellationi standum puto, si modò valida ea & firma fuerit, *Bart. in l. 13. §. 1. de op. nov. nunc. Castr. conf. 7. Mar. dist. 6. nu. 144. Lud. Rom. conf. 41. latissimè Dec. in c. tua nobis, hic. Soar. lit. A. n. 205. Diff. Alex. l. asin d. l. 13. §. 1. Sal. in l. 28. C. hic. Myns. 1. obs. 7. Wespar. quand. app. fit, n. 3.*

VIII.

Certissimi porro juris est omnem appellationem *a* intra decendium *b* jure novissimo *c* ab omnibus *d* interponendam esse: qua interposita apostolos *e* intra 30. dies *f* petere appellans cogitur *g*. Præsentandæ sive introducendæ tempus definitum jure communi *h* non reperitur, verum arbitrio judicis à quo relinquitur *i*. Prosequendæ deniq; appellationis tempus hodie annus, & ex justa causa biennium est *k*.

a) tam judicialem, *auth. hodie. C. de app. l. 1. §. 5. 7. 11. qu. app. fit.* quàm extrajudicialem, ut hodie constat *ex c. concertatione. h. tit. in 6. Mar. d. loc. num. 113.* tam à definitiva quàm interlocutoria, *c. 36. ubi gl. verb. dies. de testib. c. 32. in fin. de elect.* b) *Nov. 23. pr. aut. hodie, C. hic. c. quoad de sent. & rejud. c. significavit. de test. Geil. 1. observ. 139. nu. 1. Mar. p. 6. nu. 202. l. 1. C. de temp. app. vide Cuj. 12. obs. 4. & 16. obs. 7.* computandum à die latæ sententiæ *app. d. l. 1. §. 5. d. Nov. 23. Myns. 2. obs. 2. num. 1. & 3. obs. 11.* modò victus sciat sententiam contra se latam, *arg. d. l. 1. §. 5. Tiraq. de retract. §. 1. gl. 10. nu. 4. 7. & seq. 10. Phil. Port. 4. concl. 9. Myns. 5. obs. 95. Spec. de appel. §. restat. vers. sed nunquid.* ubi rectè ait undecima die appellari posse, modò fiat ante horam & momentum sententiæ prima die latæ. Si tamen in instrumento reperiatur undecima die appellatum, horâ non expressâ, non valebit appellatio, nisi probetur infra decendium interposita. *Io. And. in add. ad Spec. de fid. instr. §. brevibus, circa pr. Diff. Bald. in d. auth. hodie. C. hic. Capol. caut. 179. Rota decif. 319. incip. Si possessor, in nov.)* Estq; hoc tempus continuum, ita ut etiam feriæ solennes includantur, *l. 1. C. de fer. Geil. 1. obs. 139. nu. 5.* Jure Sax. disponitur, statim fieri debere appellationem. man muß das Urtheil auff unverwandtem fusse straffen / *Land. libr. 2. art. 6. 11. 12. & lib. 3. art. 45. Reinh. p. 4. diff. 27.* ubi in fin. post Rönig. c. 104. nu. 4. notat, hoc paucis in locis & rarò admodum servari.

c) olim in propria causa biddum, in aliena triduum, *d. l. 1. §. 7. 11. l. 2. qu. app. fit. Wesf. ibid. num. 1. l. 5. C. hic, l. 3. de app. rec.* d) etiam militibus, *l. 20. §. 2. hic.* quia & pauperi hoc tempus currit, si à definitiva viva voce appellandum esset: aliàs non item, *Guid. Pap. decif. 436. nu. 22. Geil. 1. obs. 142. n. 3.* & nisi ex propria culpa pauper sit, *Marf. pr. crim. §. ordine. n. 12.* Et hoc decendium nec compromisso patium, *Myns. 2. obs. 68. Geil. 1. obs. 139. nu. 9.* nec a iudice prorogari potest, *Ord. Cam. p. 2. tit. 29. §. 5. eo sollem. aud. adde Myns. 3. obs. 11. in fi.* In gravamine tamen successivo, quamdiu illud durat, sine ulla temporis præfinitione jus appellandi durat,

rat, Spec. d. §. *restit. r. 5.* c. 6. Mar. d. loc. n. 216 per e. 47. hic. c) *Clem. quamvis hic, l. n. de lib. dimiss. l. 6 §. fin. ubi Bar. l. 21. C. hic. Mar. d. p. 6 nu. 181. Wespar. qu. app. sit. n. 4. Chil. Rom. p. r. 12. c. 130 Soar. lit. A. n. 219.* f) l. 21. 24. C. hic. gl. in l. 1. de lib. dimiss. a tempore sententiae computandos, d. l. 24. Wurmbs. l. obs. 24 obs. 23. Mar. d. loc. num. 209. quae sententia crebrius recepta est, teste Myns. 4. obs. 36. (Dissent. Hofst. in d. c. cordi, hoc t. in 6.) nisi iudex breviorum terminum constituerit, *Clem. quamvis, hic. arg. l. 2. & ibi not. de re jud.* g) nisi appellationi renunciatum velit, d. *Clem. quamvis, d. l. 6. C. hic.* quod tamen in Cam. in arbitrio appellantis relinquitur, *Geil. c. obs. 130. num. 15.* olim apostoli sub cautione dabantur, quod hodie sublatum, d. l. 6 §. fin. C. hic. Si tamen iudex nolit dare libellos dimissorios, appellanti id nihil obeat, l. un. §. fin. de lib. dimiss. & querela eo nomine competit, l. 31. C. hic. In Camera verò Imperiali impunè omitti potest apostolorum requisitio, *Myns. d. loc. Ord. Cam. p. 2. tit. 30.* quod & jure Saxon. constitutum est, *Landrecht libr. 2. art. 12.* sed consuetudinem esse in contrarium notat Reinb. p. 4. diff. 34. quod ex singulorum locorum observantia veniet meriendum. h) in *Ord. Cam. p. 2. tit. 30. §. würde aber. & §. vünd so also.* sex menses ad introducendum constituti sunt, intra quos citatio extrahi, & ante finem illorum reproduci debet, *Geil. l. obs. 140 num. 3.* quo omisso appellatio deserta censetur, l. 2. C. de temp. app. c. 5. c. 44. vers. *salvus, hic.* Cum tamen super spoliatione contra Principes actum est verò & der Austraß; & ad Cam. appellatum, eo casu tres tantum menses sunt introducendae appellationi constituti, *Ord. Cam. p. 2. tit. 8. §. wo aber der betragte Churfürst. & §. seq.* Et hoc tempus iudex à quo abbreviare potest, non etiam prorogare, *Geil. d. observ. 140 nu. 7. Ord. Cam. d. p. 2. tit. 30. pr. illi: vünd nicht darüber. argum. c. 5. & ibi gloss. verb. recisus. & c. 27. ubi Ph. Franc. hic.* et si aliud videatur esse in iudice appellationis, *argu. l. 72. de jud. d. c. §. ibi, gloss. c. 5. de rest. in int. l. 5. C. hic. las. in l. 13. de V. O. n. 9. Geil. obs. 140 n. 6.* & in expresse consensu vel compromisso partium, *autb. si tamen, C. temp. app. Clem. quamdiu, hic.* Et si expiret illud tempus in feriis, benignius est non desertam protinus censeri appellationem, sed in prima audientia post ferias reproductionem fieri posse placuit, *arg. l. 1. §. ne autem. C. de ann. praeser. Geil. d. obs. 140 num. 5. & 6. Ph. Franc. las. in c. ex ratione. hic.* idque si feriae sint parvae, vel sub finem longarum incidat, l. 2. §. fin. si quis in ius voc. non ier. l. 8 si quis caus. sist. i) *arg. l. 1. de jur. delib. in fin. c. 4. eod. Wespar. qu. app. sit. n. 5. l. 5. C. hic.* k) *autb. ei qui. C. de tem. app. adeo ut post lapsum anni, sententia, à qua appellatum non est, possit executioni mandari, quasi appellatio deserta sit, l. fin. §. illud. C. eo. Geil. l. obs. 141. Mar. d. lo. n. 228. & seqq. Spec. hic. §. nunc breviter. n. 2. & seqq. Nov. 93. autb. si tamen. C. de tem. app. quod tamen in Cam. non adeo observatur, per autb. sed & li. C. d. r. Geil. d. obs. 141. ubi n. 2. & seqq. rectè tradit: illud compromisso vel expresse parti consensu prorogari posse, c. quamdiu, hic. l. si §. si de temp. app. Mar. n. 236. & seqq. Lanfr. in d. c. quoniam, c. 10. nu. 52. de prob. (Diff. Bart. & vulgò Dd. in l. 13. C. de jud. Soar. lit. A. n. 222. Fr. Viv. lit. A. verb. appellationis proseguenda.) & aliàs quoq; verum est, si allegetur & probetur justum impedimentum, hoc tempus arbitrio iudicis prorogari, *Marant. d. loc. Cacher. decif. 28 Fach. 1. controuv. 79. Tessaur. decif. 10. ubi vide per discursum.* (Diff. Barr. Alex. in d. autb. Bald. Salic. in l. eos. C. hic, lassimè Franc. in d. c.) Jure Sax. tempus exercendae appellationis est tempus sex septimanarum, *Landr. li. 2. art. 12.* sed hodie jus civile in practica servari, notat Reinb. p. 4. diff. 46. Hoc ipsum quoq; tempus a die interpositae appellationis currere existimo, cum Dd. vulgò, *Geil. d. obs. 141. nu. 2. argu. l. 2. pr. 3. post princ. C. de temp. appell. Diff. aliqui per l. ult. C. eod. Novell. 82. Coronidis loco addo:**

addo: quodd omisso vel deserto appellationis beneficio adhuc principaliter possit
 agi de nullitate, *arg. c. inter ceteras, de sent. & re jud. Geil. i. observ. 135. Vant. d. s. quis possit*
dic. null. n. 33. Myns. 2. obs. 77. & resp. 17. nu. 13. & seq. & resp. 68. n. ult. Diff. Alex. 4. conf. 51. per
res. Bald. in l. 40. §. 1. de pact. Zaf. in l. 62. de jud. nu. 11. ubi communem dicit. Qui frustrato-
riè vel calumniosè appellasse sententia finali deprehensus fuerit, is hodie in ex-
penfas ut plurimum condemnatur, per tradita Bald. in c. veniens, de test.

quod etiam curiæ Saxoniciæ observant, ut notat Coler. p. 2. de

proc. execut. c. 1. num. 97. & seqq. & additiona-
tor ad Eachf. diff. 55.

SOLI DEO GLORIA.

INDEX

h62

INDEX

DISPUTATIONUM JURIS CIVILIS, HISCE DVOBVS VOLVMINIBVS comprehensarum.

VOLUM. I.

VOLUM. II.

Disp. I.	De Iustitia & iure.	pag. 1.
II.	De iure & statu personarum.	18.
III.	De iurisdictione.	31.
IV.	De in ius vocando & edendo.	43.
V.	De Satisfactionibus, feriis & dilationibus.	55.
VI.	De Pactis.	65.
VII.	De transactionibus.	77.
VIII.	De postulando & infamia.	87.
IX.	De procuratoribus & defensoribus.	96.
X.	De negotiis gestis & calumniatoribus.	106.
XI.	De restitutionibus in integrum.	112.
XII.	De iudiciis.	114.
XIII.	De inofficioso Testamento.	137.
XIV.	De petitione hereditatis.	146.
XV.	De rei vindicatione & publiciana in rem actione.	154.
XVI.	De usufructu.	162.
XVII.	De servitutibus realibus.	172.
XVIII.	De L. Aquilia & noxalibus actionibus.	178.
XIX.	De mixtis finium regundorum familiarum eriscundis, & communi dividundo actionibus.	187.
XX.	De mutuo & Senatusconsulto Macedoniano.	196.
XXI.	De iurejurando.	205.
XXII.	De conditionibus ex promutuo.	216.
XXIII.	De conditione ex lege, & triticaria: quod certo loco dari oportet: & de constituta pecunia.	225.
XXIV.	De commodato & actionibus ex aliorum contractu.	233.
XXV.	De Senatusconsulto Vellejano, de compensationibus & reconventionibus.	241.
XXVI.	De deposito.	250.
XXVII.	De mandato & societate.	258.
XXVIII.	De Emptione venditione.	266.
XXIX.	De Locatione conductione & Emphytheusi.	275.
XXX.	De prescriptis verbis & in factum actionibus.	288.

Disp. I.	De pignoribus & hypothecis.	pag. 1.
II.	De delictis edicto, evictionibus, & de rescindenda venditione.	11.
III.	De usuris & mora.	19.
IV.	De probationibus & presumptionibus, deq; iuris & facti ignorantia.	27.
V.	De fide instrumentorum & testibus.	37.
VI.	De nuptiis.	46.
VII.	De iure dotium.	56.
VIII.	De Tutelis.	67.
IX.	De reliquo iure tutelae & curae.	77.
X.	De Testamentis.	88.
XI.	De institutionibus & substitutionibus heredum.	94.
XII.	De acquirenda vel omittenda hereditate.	103.
XIII.	De legatis & fideicommissis.	111.
XIV.	De L. Falcidia, & ad Senatusconsultum Trebellianum.	120.
XV.	De bonorum possessionibus.	128.
XVI.	De hereditatibus quae ab intestato deferuntur.	131.
XVII.	De collationibus bonorum.	145.
XVIII.	De operis novi nunciatione, damno infecto, aqua pluviae arcenda, & publicianis.	153.
XIX.	De Donationibus.	161.
XX.	De rerum divisione, & acquirendo eam dominio.	170.
XXI.	De acquirenda vel omittenda possessione.	179.
XXII.	De Usucapionibus & prescriptionibus.	186.
XXIII.	De re iudicata.	197.
XXIV.	De beneficiis quibus creditoribus contra debitores succurritur.	205.
XXV.	De Interdictis.	215.
XXVI.	De Exceptionibus.	224.
XXVII.	De verborum obligationibus.	235.
XXVIII.	De Fideiussoribus.	241.
XXIX.	De modis tollendarum obligationum.	251.
XXX.	De privatis delictis.	258.
XXXI.	De generalibus publicorum iudiciorum.	268.
XXXII.	De speciebus publicorum iudiciorum.	278.
XXXIII.	De appellationibus.	292.

QQq

INDEX

RERUM ET VERBORUM MEMORABILIMUM, QUÆ IN DUOBUS HISCE VOLUMINIBUS continentur, ordine alphabetico dispositus. Additus est in fine peculiaris Index legum conciliatarum: item Index legum explicatarum aut emendatarum, quæ similiter in duobus hisce disputationum voluminibus extant.

Prior numerus volumen, alter disputationem, tertius cum sequentibus quandoque conjunctis, thesini, litera denique adjecta membrum cuiuslibet thesini demonstrat.

A.	dicatur	1.19.9.e.	Actioes prætoriz, quæ dantur
A Bigeste quid: an in una pecude committatur 2.30.	Actioes mixtæ an sint 1.19.1.d.		creditori eo casu, quo mulier inefficaciter intercedit 1.25.6.
2.g.	Actio de eo quod certo loco, quæ, ad quid, & adversus quem datur: quomodo & quando competere definat 1.23.3. cum seqq.		Actio ex constituto 1.23.7.g. quomodo tollatur 1.23.13.
Abolito criminis quid: & quotuplex 2.31.8.	Actio mutui quæ: an certi conditio eodē sensu dicatur 1.20.10.		Actio chirographaria an detur debitori ad repetendum chirographum solutione facta 2.29.3.c. pr.
Abrogare quas leges & quando Principi liceat 1.1.6.b.	Actio commodati directa quæ 1.24.2. an cum ea actio l. A. quilibet cumuletur ibid. h. quid in eandem veniat 1.24.3.		Actio præscriptis verbis 1.30.1.d. 7.d.e. de æstimate 1.30.2. ex contractu do ut facias 1.30.9.c. ex contractu facio ut des 1.30.10. in fi. ex donatione remuneratoria 2.19.8.b. ad consequendum salarium procuratori constitutum 1.9.23.b.
Acceptilario quid & quotuplex: a quo, & quomodo fiat 2.29.4. an sit contractus 1.7.1.b. an perimat obligationem 1.7.7.a.	Actio commodati contraria quæ: & cur ita dicatur 1.24.4.		Actio in factum quid 1.30.1.e.
Accessio quid, & quotuplex 2.20.	Actio depositi 1.26.13. a.b.c.		Actio in factum multiplex 1.30.1.d. adversus contumaces 1.4.9.d.e. decimarum 1.8.6.b. contra calumniatores comparata 1.10.7.c. actioni de dolo quæ competere desinit, substituta 1.11.7.g. ædilitia 1.18.3.c. 2.2.g. a.b.c. noxalis 1.18.2.c. legis Aquiliz 1.18.10.d. actio ob damnum, effusione vel dejectione datum 1.18.11.b. contra finium mensores competens 1.19.5.d. ex iurjurando actio competens 1.21.8.d.9.e. ex interdicto de aq. & aq. pluv. arc. 2.18.7. ex interdicto de Publicanis 2.18.8.d.
Accusationis forma quæ 2.31.5.a. b.c.d.	Actio pignoratitia cui & contra quem datur: quanto tempore præscribatur 2.1.10.		Actio negotiorum gestorum duplex: directa & contraria 1.10.5.b. quando locum habeat, ibid. & 1.9.14. f in fi 1.23.8.d. 2.28.6.c.
Accusari & accusari qui prohibeantur ibid. e. f.	Actiois definitio in §. 1. Inst de act. tradita, an ad actiones etiã reales pertineat 1.13.17.a.		Actio legati ex adita hereditate legata
Accusatio contra quem & quomodo fiat 2.31.8.	Actio emti venditi 1.28.11. a. b. c. d.		
Accusatio adulterii quomodo & à quibus fiat 2.32.2.g. h. i. k.	Actio evictionis nomine competentis quæ & quotuplex 2.2.6. quando locum habere definat 2.2.7.		
Accusatio suspecti tutoris an civilis sit vel criminalis 2.9.3.a. an ex l. 12. tabularum ibid. b.	Actio ædilitia quid & quotuplex 2.2.2.a.		
Actio quid 1.12.17.a. an origine sit iuris gentium 1.1.4.d. in fi.	Actio redhibitoria, & quæ in ea actione iuris civilis & Saxonici sit differentia 2.2.2.b. c. d. f.		
Actio bonæ fidei & stricti iuris quæ 1.11.5.b. quæ inter utrâ que differentia 1.19.2.c. an eadem differentia iure Can. sit sublata ibid.	Actio æstimatoria 2.2.3.a. b.		
Actio arbitraria quid: quomodo à b. f. & stricti iuris actione differat 1.11.5. b. & 2.12.c. an, ut contumacia & locus 2.21.4.	Actio locati 1.29.6.		
Actio & temporis adjectio actioni arbitrariam faciet 1.23.6.d.	Actio conducti 1.29.7.		
Actio popularis 1.4.9.e.	Actio pro socio 1.27.12.		
Actio directa & utilis quo sensu	Actio mandati 1.27.7.		
	Actio ex stipulatu 2.27.8.b.		
	Actio ex stipulatu pro dote 2.7.8.		
	a. 10. a. b. c. rem pupilli salvam fore 2.9.7.d.		

- legatariis competēs, an cum-
lari possit cum hypothecaria
1.11.7.c.
- Actio indebiti:** Vide **Conditio**.
- Actio tutelæ**, ad quid, cōtra quos
& quando datur 2.9.5. an re-
petatur, si quid omisissum sit
ibid. f.
- Actio de rationibus distrahendis**
2.9.6.a. an datur minori con-
tra Curatorem 2.9.7.
- Actio communi dividundo:** qui-
bus de rebus datur 1.19.14.
quotuplex 1.19.15. a. b. c. quo-
modo ab actione pro socio dif-
ferat ibid. d. e. f. g. an quan-
doque in vindicandis rebus
hereditariis locum habeat 1.19.
11. b.
- Actio fam. ercisc.** cui datur: ad
quid 1.19.9. an datur ad sup-
plementum legitimæ 1.13.12. c.
- Actio fin. regund.** 1.19.2. cui de-
tur 1.19.3. quomodo tollitur,
& præscribitur 1.19.8.
- Actio exercitoria** 1.24.6.
- Actio in iustitia** quid, & an datur
in heredem 1.24.7. a. b. c.
- Actus legitimus** quid 1.27.4. a.
- Actio tributaria** 1.24.8.
- Actio quod cum eo qui in aliena
potestate** 1.24.9.
- Actio de peculio** 1.24.10. k. l.
an competat peculio extincto 1.
24.11. b. an concurrat cum ac-
tione exercitoria & de in rem
verso ibid. c. d. e.
- Actio de in rem verso** 1.24.12.
- Actio quod iussu** 1.24.13.
- Actio furti** 2.30.3. b.
- Actio vi bonorum raptorum** 2.30.
4. a. c.
- Actio de tigno juncto** 1.15.8. e.
- Actio injuriarum**, ex 1.22. tabula-
rum 2.30.6. f. g. h.
- Actionem injuriarum**, an pater
possit remittere in præjudi-
cium filii 2.30.7. c.
- Actio injuriarum** an datur adver-
sus eum qui verum crimen
obicit, & quod manifestari
reipub. interest 2.30.5. g.
- Actione injuriarum**, an teneatur
prodigus 2.30.6. a. an ebrius,
ibidem. an is qui pudoris sui
purgandi gratia metiri quem-
- piam læssus dixit 1.25.9. c.
& quid de eo qui dicit, Tu me-
tiris, salvo tamen tuo honore
2.30.5. g.
- Actio injuriarum ad Palinodiam**
2.30.7. a. b. an sit criminalis,
vel civilis. ibid.
- Actio injuriarum**, civilis an per
procuratorem expediri possit
2.30.6. h.
- Actiones injuriarum** extinguntur
morte: dissimulatione: lapsu
temporis 2.30.7. c. f. g.
- Actio injuriarum verbalium** an-
nali præscriptione tollitur 2.22.
4. d. l. quid de injuria reali
ibid. & 2.30.7. g.
- Actionis Paulianæ** annalis est præ-
scriptio 2.22.4. d. & 2.24.5. d. e. f.
- Actio l. Aquilæ** 1.18.4. b. f. cui
competat ibid. g. quotuplex
sit 1.18.10. a. b. c. d. 12. d. cum
quibus actionibus concurrat
1.18.10. h. i. contra quem de-
tur, an contra dominum rei, an
contra bonæ fidei possitorem
1.18.12. a. b. c. an criminaliter
possit intentari 1.18.13.
- Actio noxalis de pauperie** 1.18.2.
b. c. d.
- Actio de pastu pecoris** 1.18.2. c.
- Actiones noxales** et si personales
sint, testibus tamen sunt affi-
nes 1.18.11. a. 2. g. in f.
- Actiones ex delicto** dantur in he-
redes 1.18.10. g.
- Actio quod metus causa** persona-
lis arbitraria 1.11.5. a. b.
- Actio de dolo** an sit personalis: an
cum aliqua actione vel excep-
tione concurrat 1.11.6. a. b.
quibus & adversus quos datur
1.11.7. a. b. an sit famosa, ibi. e.
quamdiu duret, ibid. f. an de-
tur ei qui transigendo laesus est
1.7.6. c.
- Actio confessoria & negatoria** 1.
16.7. 1. 17. 13. cui datur 1.17.14.
quis illarū sit eventus 1.17.15.
- Actio ex testamento** an sit bonæ
fidei 1.14.4. f.
- Actio Publiciana:** eui 1.15.13. con-
tra quem 1.15.14. ad quid 1.15.
15. datur.
- Actio Pauliana** 2.24.5.
- Actio Serviana & quasi Serviana**
- 2.1.7.
Actio de albo corrupto popularis
1.4.9. c.
- Actio ex arbitri sententia** 1.12.5. b.
- Actionis editio** 1.4.1. c. an nomē
actionis in libello debeat ex-
primi 1.4.10. c.
- Actor** est qui primò ad iudicium
provocat 1.12.17. a. 1.19.1. b.
- Actor** quis dicitur in casu l. diffi-
mari. C. de ingenuis 2.26.4. d.
- Actor rei** forū sequitur 1.12.17. e.
- Actor** quid præstare teneatur 1.5.3.
- Actori** debentur fructus ex delictis
contestatæ 1.15.12. c.
- Actor** absolutionem petens an te-
neatur reo ad impensas 2.23.2. a.
- Actus legitimus** quid: quæ ejus
species, & an madari possit 1.27.
4. an ejus species sit tutoris da-
tio: tutoris auctoritas 2.27.7. b.
- Adoptio** quid 1.2.8. a. an apud
legatum Proconsulis expediri
possit ibid. an in locum nego-
tis & filii fiat, ibid. b. an na-
turam imitetur 1.2.9. a.
- Adoptant**, qui generare possunt 1.
2.8. f. foeminarum demum, si
à Principe id impetraverit ibi.
- Adoptio** specialiter sic dicta, co-
ram magistratu peragi potest
1.2.9. f.
- Adoptio plebeji facta à nobili**, ex
plebe, o nobilem an faciat 1.2.
10. a. 2. 15. j. c.
- Adoptivi** an in feudis succedant
ibid. b. an retractatus iure u-
tantur ibid. d.
- Adscriptitii** non sunt servi 2.2. d.
- Adulterium** quid: an cum sponsa
committatur 2.6.1. a. c. an à
marito cum soluta 2.32.2. b.
quomodo probetur ibi. f. de
accusatione ejusdem, ibid. g. h.
i. k.
- Adulterii poena** an sit capitalis
hodie: & quando ejusmodi esse
ceperit 1.7.5. 2.32.2. d. e. an ad-
ulteri sint intimes 1.8.5. b.
- Adulterium** occidere privata au-
thoritate cui liceat 2.32.6. c.
- Advocati** qui 1.1.1. d. quando à
Prætoribus ex officio dantur, ibi. f.
an in bona causa licet utantur
falsariis 1.8.3. a. an propter
advocatum incidant in poenā,
quæ

I N D E X.

- quæ banni auxillatoribus infli-
gitur 1.8.2.g.in f. an in præ-
varicationis & falsi crimen in-
cidat, si rationes sui clientis ad-
versæ parti communicent 1.8.3.
a. an fiant perjury, si iurati in-
iusta causâ defendere nolint ibi.
- Advocatus** fisci integrum salarii
transmittit ad heredem, et si ante
anni finem moriatur: idemq; in
Professoribus verum 1.8.3.c.
- Advocatus** pauperi clientis gratis
inservire tenetur 1.8.1.f. Non-
Christianus Advocatus esse ne-
quit ibidem.
- Advocatus** pro se postulas, si vin-
cat, & adversarius ei in expen-
sas condemnatur, an in propria
causa salarii petere possit 2.
8.2.c.
- Ædificium** super cõmuni parie-
te constructum, an sit demo-
liendum 2.11.2.b.
- Ædificaria** in loco publico cui ce-
dant 2.20.1.f.g.
- Ædificans** ex aliena materia ad
quid teneatur 2.20.5.a.
- Ædificata** in nostro fido an pro-
pria autoritate destruere no-
bis liceat 2.21.5.f.
- Ædiles** qui 2.21.1.c.
- Ædilium** edictum unde dicatur
2.2.1.a.b. de quo edicatur, ibid.
an in carnibus leprosis, anno-
nata corrupta, libris mendo-
sis, itemque rebus minimis lo-
cum habeat 2.2.12.a.b.
- Agnitio** possessionis 1.3.4.b.
- Agrum** si quis vendiderit cum
pacto redimendi intra quin-
quennium, & idem ad illud re-
pus agrum illum conduxerit,
quid iuris 1.29.4.c.
- Æquitas** quid 1.1.2.b. an sit du-
plex: scripta & non scripta, ibi,
an rigori præferenda ibid.
- Æquum** & bonum quo sensu di-
catur 1.1.2.b. unde desumatur
1.1.4.a.
- Æs alienum** à patre contractum
solvere non tenetur filius 1.29.
8.c.
- Æs alienum** quatenus solvatur à
successoribus 2.12.9.b.
- Æstimatio** rei pro re ipsa quando
petatur & solvatur: quomodo
fiat, in iudiciis tam bon. si. quam
stricti iuris 1.20.13.b.
- Æstimatio** quando sit contractus
innominatus: an eo casu æsti-
mata rei periculum transeat in
accipientem 1.30.2.c. ad quid
idem recipiens teneatur, ibi. c. f.
- Ætas** quomodo probetur 1.8.11.f.
1.11.8. e. f. g. h.
- Affinitas** an sit inter maritum &
uxorem: itemq; inter mariti &
uxoris cognatos 2.6.3.a. an
contrahatur per sponsalia, &
coitum illicitum ibid. c. d.
- Alienatio** rerum ecclesiasticarum
sine causâ cognitione non fit
1.7.4.
- Alienatio** subditorum in poten-
tiores dominum à Principe
facta an valeat 1.2.3.f.
- Alluvio** quid & quod duplex 2.20.5.
d. e. f. g.
- Alveo** mutato, quid, cui acquira-
tur 2.20.5.g.
- Ambitus** quid: quod duplex: quo-
modo puniatur 2.32.9.h.
- Annonæ** flagellatores qui: quo-
modo puniuntur 2.32.9.d.
- Annui** reditus an vendantur 1.28.5.f.
- Antichristus** 2.16.b.
- Appellatio** quid 2.33.1. an sit iu-
ris naturæ: an statuto tolli pos-
sit ibid. a.
- Appellare** qui possit 2.33.2. an
procurator, negotiorum gestor,
tutor, ibid & 2.9.1.b. an ma-
ritus pro uxore: uxor pro mari-
to, & liberis: domini pro subdi-
tis: Episcopi pro monachis 2.33.
2.f.
- Appellare** qui prohibeantur 2.33.3.
- Appellare** à quibus iudicibus li-
ceat 2.33.4. an à Principe, ibi.
à Principis delegato, ibid. b.
an à sententia iudicis subdele-
gati, ibi. c. à magistratu ordi-
nario, ibi. d. à præfecto præto-
rio, ibi. e. à Senatu, ibi. f. ab
executoribus, ibi. h. ab arbitris,
ibid. g. & 1.11.4. b. c. d. h. & 1.12.
5. a. b. ubi simul de reductione
ad arbitrium boni viri.
- Appellare** in qua causa liceat 2.33.
5. an à sententia iudicis iure-
jurando causam decidentis 1.
21.10. e.
- Appellatione** frustratorie vel ca-
lumniose facta, quid iuris 2.33.
8. k. in fin.
- Appellatio** ab inferiori ad superi-
orem fieri debet 2.33.6. a. an
omnino medio iudice, ab infio-
riori ad superiorem facta valeat,
ibi. b. quo tempore & modo sit
interponenda & prosequenda
2.33.7. & 8. an remissum illud
prorogari vel abbreviari à iudi-
ce possit ibid. d. h. i. k.
- Arbitrium** quid 1.12.4. a.
- Arbiter** compromissarius ibi. b. c.
- Arbitrorum** duo genera 1.4.5. a. 1.
12.4. f. an sine citatione iudi-
cent 1.4.5. a.
- Arbitria** ad instar iudiciorum
redacta 1.12.4. e.
- Arbitrator** sive amicus con-
solitor ibi. f. g. h.
- Arbitris** pluribus diversam sen-
tentiam dicentibus, quid iuris
ibid. d.
- Arbitri** potestas quæ 1.12.5. b.
- Arbitri** esse qui prohibeantur 1.
12.6. d. e. f.
- Arræ** datio & adjunctum est cõ-
tractus, & contractus per se
1.28.8. b.
- Arræ** sponsalitiæ 2.6.6. a.
- Arrestum** quid, quomodo & quã-
do fiat ac dissolvatur 1.5.2. b.
in fin.
- Arrestum** Saxonicum 2.1.4. p.
in fin.
- Atrogario** species adoptionis ge-
neraliter acceptæ 1.2.9. b. e. d.
quibus conditionibus fiat, si
impubes arrogetur ibi. e.
- Asylum** 2.31.4. c.
- Ascriptitii** non sunt servi 1.2.2. d.
- Augmenum** monetæ an debea-
tur in credito usurario 1.20.12. c.
- Avus** maternus patruo in succe-
ssione præfertur 2.16.4. d.
- Auctoritas** ab A V Q V E O dicta
1.18.4. d.
- Authent.** ex causa. C. de lib. præ-
1.13.7. c.
- B.
- Bannum** imperiale 1.3.5. e. quis
ei subijciatur 1.4.9. e.
- Banno** sese exolvendi modus in
Saxonia ibid.
- Bannitus** est infamis. 1.8.7. g.
omnia

- omnia bona amittit 1.9.2.c.
Beneficium fideiussoribus com-
 petens triplex: cedendarum ac-
 tionum 2.18.6.a.b. divisio-
 nis 2.28.5.f. excussionis, ibid.
Beneficium l. fi. C. de edicto D.
 Hadr. toll. 1.14.7.b.
Beneficium l. 2. C. de refc. vend. à
 quo introductum 2.2.9.b.2.2.
 II g. quando locum habeat
 2.2.10.d.e.f. cui detur 2.2.10.
 a. quid proponere debeat in
 libello rescissionem petens, ibi.
 c.d.e. quàm diu duret, ibid.
 f. an extendatur 2.2.11. ad
 locationem, ibid. & 1.29.8.b.
 ad transactionem, ibi. & 1.7.6.c.
 ad emphytheusm feudum 2.2.
 12.e.f.g.h. ad divisionem he-
 reditatis 1.19.10.b.
Beneficium l. 2. C. de refc. vend. an
 locum habeat, quando vendi-
 tor promittit cum iuramento
 non contravenire venditioni 2.
 2.11.e. an in venditione sub
 hasta decreto iudicis facta, ibi.
 12.g.
Beneficium l. 8. C. de revoc. dona-
 2.19.7.e. An locum habeat in
 advocacione cuius etiam extra-
 neo facta 2.19.7.e. An pater ei
 possit renunciare in præjudi-
 cium liberorum, ibid. An per
 d. legem donatio ipso iure an-
 nulletur 2.19.7.g.
Beneficium Sc. Velleiani an here-
 dibus & fideiussoribus ac pro-
 curatoribus competat 1.25.3.b.
 c. an renunciare ei possit mu-
 lier 1.25.4.f. & 2.28.2.b.
Bestia quid 2.18.3.a.
Bigamia prohibita 1.8.5.c.
Blasphemia, quæ læsæ maiestatis
 divinæ crimine est, an in Mariam
 Virginem, ceterosq; sanctos
 committatur 2.31.1.2.
Bona utensilia & expeditoria, vul-
 go, geratæ & expeditoria, iure Sa-
 xonico quæ 2.16.5.c.
Bonorum possessio quid: quo iure
 introducta 2.15.1.a.b.c.d.e. an
 hodie penitus inutilis, ibid. f.
 an duplex: Edictalis & Decre-
 talis 1.5.2.a.b. an edictalis or-
 dinaria & extraordinaria, ibid.
 c. quæ species ejusdem, ibi, f.
Bonorum possessio quomodo ab
 hereditate distinguatur 2.15.1.c.
Bonorum possessio contra tabulas,
 quid: cui detur 2.15.3.a.b.c.
Bonorum possessio secundum tabulas,
 quid, cui, quomodo, quando,
 detur 2.15.4.
Bonorum poss. ab intestato qui-
 bus detur 2.15.5.a.b.c.d.
Bonorum poss. extraordinaria quæ
 & quotuplex 2.15.5.e.f.g.h.
Bonorum possessionem agnoscere
 qui possint 2.15.6. quo tem-
 pore & quomodo fiat agnitio
 ibid. i.k.
Bonorum appellatio quid ve-
 niat 1.14.2.15.1.d.
 C.
Cæcus potest esse iudex 1.8.2.b.
Calumniator quis: quomodo pu-
 niatur 1.8.6.b.1.10.7.
Capitis diminutio triplex: maxi-
 ma, media, minima 1.11.14.a.b.
Captivitas ex qua seivi 1.2.3.k.2.
 20.2.c.
Carcere iure civilian sit poena 9.31.
 4.d.
Carcere perpetuus 1.1.5.f.
Cassensis pæculio an numerantur
 advocando quæ sita 1.8.3.b.
Casus incerti quid sint & com-
 prehendant 2.23.4.h.
Caupo custodiam præstare tenetur,
 etiam si clavem tradiderit
 hospiti 1.25.1.a.
Causis pluribus in eodem iudicio
 concurrentibus, altera alteri
 quandoq; præfertur 1.12.13.
Cautionis verbum generale 1.5.
 1.a.
Cautio judicialis quid: quis ejus
 finis & effectus ibi. b.c.
Cautio vel personam respicit, vel
 rem ipsam ibid. d.
Cautio tripliciter fit: satisfando:
 iurato cavendo: nude repro-
 mittendo 1.5.2.a.b.c.
Cautio iuratoria, in quibus perso-
 nis locum habeat ibid. b.
Cautio ab actore præstanda 1.5.3.
Cautionem non præstat possessio-
 narius ubi vis sub eo magistratu,
 eorū quo litigat ibid. g.
Cautio præstanda à reo, 1.5.4.b.
 ubi de sententia s. si vero, 4. in-
 sit, de satisfat,
Cautio iudicatum solvi 1.5.5.e.
Cautione quando opus non sit 1.
 5.4.b. & 5.d.
Cautio ratam rem haberi à Præ-
 cautione præstare 1.5.5.e.f.
Cautio iudicum 1.5.6.a.b.
Cautio iudicis delegati ibid. e.
Cautio salvi conductus ibid. d.
Cautio de sistendo 1.5.6.e.
Cautio incarcerationum quando
 recipiatur ibid. e.
Cautio de non ulciscendo ibid.
Cautio ad substantiam ususfr. an
 pertineat 1.15.5.e.
Cautionem non præstat donatarius
 omnium bonorum: si cū: pater
 in bonis liberorum 1.16.6.a.b.c. vassallus 1.16.16.b.
Cautionem usufructuariam an
 remittere possit testator vel
 heres 1.16.6.d.e.
Cautio de evictione præstanda 2.
 2.5.e.f.g.
Cedens omnia bona an possit al-
 teri cedere jus aliquod in præ-
 judicium 2.19.5.c.
Cessio bonorum an infamet 1.24.
 4.a.1.8.s.c. an ita fieri debeat,
 ut nec ad quotidianum victum
 quicquam debitor sibi reservet
 2.24.4.c.d.
Chirographum reddens an debi-
 tum remittere præsumatur: &
 quid si plura habeat chirogra-
 pha de eodem debito 1.6.3.b.c.
Circumventio in emptione & lo-
 catione quotenus sit permissa
 1.28.2.d.1.29.3.c.
Citatio quid & quotuplex 1.4.1.
 f. 1.4.2.c.f.g.
Citare potest Principis delegatus,
 Pedaneus iudex non item 1.
 4.2.c.
Citationis formæ quæ 1.4.5.
Citatio sine iudicis commissione
 expedit nequit 1.4.4.a. quo-
 modo ea fiat ibid. b.c. à quo
 iudice fiat 1.4.5.a. an ad peti-
 tionem partis, ibid. b. cui sit
 infinuanda citatio 1.4.4.c. an
 publice assignanda ibi. an ex-
 cutio citationis die festo rectè
 fiat ibid.
Citationis effectus & tempora 1.
 4.9.a. & 2.21.3.1.
Citatus ab incompetente iudice,
 QQ 3

I N D E X.

- in dubio comparere, & incompetentiam allegare tenetur 1.4.5.c.
- Citatus eodem tempore à superiori & inferiori iudice, superiori se sistere debet ibid.
- Citatus ad certam causam, ut ad aliam respondeat, cogi nequit 1.4.3.d.in f.
- Citandi sunt quorum interest: non etiam praesentes: aut absentes, qui praesentes actum impedire non possunt 1.4.6.a.
- Citari possunt, qui in vinculis sunt 1.4.7.d. tutores loco pupilli ibid.b. procuratores loco rei, sed non semper 1.4.4.c.
- Citari non possunt, iudex dum causam cognoscit 1.4.7.d. dominus, Procuratore litem contestante 1.4.4.c. maritus loco uxoris ibid.
- Citari non possunt reales, Profectores, milites, mulieres, &c. 1.4.7.c.
- Citari non possunt sine venia magistratus, parètes, &c. 1.4.6.b.c.
- Citatio adeo necessaria est, ut nec Princeps de plenitudine potestatis remittere eam possit 1.4.8.a. quandoque tamen omitti potest ibid.
- Citatio una ad totam causam sufficit, praeterquam in causa purgationis, & l. diffamari ibid.b.
- Citanti extra territorium impune non paretur 1.4.5.c.
- Citationis edictalis forma 1.4.8.c.
- Citari debet absens ad audiendam sententiam 1.12.15.c. 2.23.3.i.
- Civitates & universitates ex contractu vel delicto obligantur 1.10.4.b. & 20.5.
- CLITRA vocabulum quomodo in iure legatur 1.7.5.f.
- Clausula de iurisdictione habendo, an ita necessaria sit, ut vel ejus omisso mandatum vitiet, vel insertio ampliet 1.9.8.a.
- Clausula de indemni servando procuratore ad substantiam mandati pertinet 1.5.5.c.
- Clausula, quae libellis vulgo inferuntur, quam vim habeant 1.4.13.a.b.c.
- Clerici an iudices esse possint in causis laicorum: an item ipsi laicorum jurisdictione sint exempti 1.12.9.a.b.c.d. 10.a.b.c.
- C. dice Iustinianeo etiam Turcz utuntur 1.1.5.a.
- Codicillaris clausula quid operetur 1.13.10.g. 2.10.7.a.
- Codicilli quid 2.10.8.
- Cognitionum dies 1.8.1.b.
- Cognitio Praetoris 1.10.6.a.in f.
- Cognatio parentela quandoque dicitur, sed improprie 2.16.4.a.
- Cognatio spiritualis an impediat matrimonium 2.6.3.d.e.f.
- Collationis significatio multiplex 2.17.1.a.
- Collatio heredum quid, ib. quomodo à divisione hereditatis differat ibi.b. an per eam res fiat hereditaria ibid.b.c.
- Collatio à quibus fiat: an à liberis tantum 2.17.1.a. an ab ascendentibus, ibid.b. an à collateralibus, ibi.c. quando inter liberos locum non habeat, ibi.d. an olim contulerint emancipatum 2.17.3.a.b. & quid de suis iure novo ibid.d.e.f.g.
- Collatio an locum habeat in successione tam testata quam intestata 2.17.4. quae bona conferantur 2.17.5. & 6. quae non conferantur, ibid. an conferatur donatio simplex in emancipatum collata 1.19.13.a. 2.17.5.g. an sumptus studiorum causa filio suppeditati 1.19.13.b. 2.12.10. 2.17.5.h. & ibi.8.c.d. an res à patre pro filii redemptione data 2.17.8.a.
- Collatio quomodo impediatur 2.17.4.a. quomodo fiat 2.17.6.c.d.e. quomodo petatur, an per officii iudicis implorationem, an per actionem 2.17.7.a.b.
- Collectam pro elocanda filia an exigere possit Princeps 1.2.3.f.
- Collectae necessitatis temporis factae an sub vestigalibus iurei: regalium censeantur 2.18.10.
- Commodatum quid 1.24.1. an possideat commodatarius rem commodatam 1.24.2.g.in fin.
- Communis opinio de sequenda 1.18.b.c.
- Communis opinio sola allegatio ne probatur ibid.
- Communio rei non est nisi inter volentes 1.19.14.i. quid verò, si pacto caveatur, ne à communione liceat discedere: quid si iurato conveniat: quid si testator divisionem prohibeat ibid.
- Comitum Palatinorum dignitas est personalis: nisi Imperator hereditariam tribuat: sicut Maximilian. II. Ioanni Craroni, novo exemplo, eam tribuit 2.16.2.e.
- Compensatio quid 1.25.7.a.b. in quibus iudiciis locum habeat ibid.c.d. an in deposito: actione momenti: commodato: dotis repetitione ibid.e.f.g.
- Compensatio et si ipso iure fiat, tamen factum hominis non excludit 1.25.10.e.f.
- Compensari quae res possunt 1.25.8. an quantitas cum quantitate tantum: an debitum naturaliter: illiquidum, ibid. an debitum ex maleficio 1.25.9. an dos à patre genero promissa, & filiae legata 1.25.12.
- Compensatio quibus permittitur 1.25.10. an ei qui iuravit soluturum 1.25.11.a. an post sententiam opponi possit ibi.in f.
- Compromissum tripliciter fit: stipulatione, pacto, & iuramento 1.1.4.c.
- Compromittere, quibus & in quos liceat 1.12.6.a.b.
- Compromittere super qua re liceat ibid.g.
- Compromitti in arbitrum, de in integrum restitutione an possit 1.11.1.c.
- Conatus quando puniatur 2.32.1.h. 7.g.in f.
- Concubinatus affinitas cum matrimonio 2.6.7.c.
- Cöcubinatus an sit iustus 2.6.3.d. an iure civili sublatus 2.16.3.a.
- Condemnatio in expensas quando facienda 1.12.16.a.b.c.d.
- Conditio certi, an sit generalis vel specialis 1.20.6. & 10.1.27.8.b. an in innominato contractu locum habeat 1.20.10.a.
- Conditio certi specialis ex mutuo quae 1.20.11.
- Conditio ex stipulatione 2.27.8.
- Con.

- Condictio ex l. 2. C. de rescin. ven-**
dit 2.2.9.c. ex l. Zenonis. l. C.
de empti. l. 29. l. g. ex l. dif-
famari. l. 2. l. d. & ex aliis legi-
bus. ibid. remissive ex l. 35. C.
de donat. 2.19.7.b.
- Condictio indebiti quæ & quo-**
tuplex l. 22. l. a. b. c. ubi locum
habet ib. 2.c. & 4.
- Cōdictio ob causam dati** l. 22. l. f. g.
Condictio ob turpē causam l. 22. l. 3
Condictio indebiti in specie, ex
qua causā, & cui detur l. 22. l. 4. 5.
6.7. ad quid detur, vel non
detur l. 22. l. 8. 9. 10.
- Condictio sine causa** l. 22. l. 11.
- Condictio furtiva, quare intro-**
ducta l. 22. l. 12. a. b. c. adversus
quem detur l. 22. l. 13. l. 30. l. a. an
civilis sit vel prætoria l. 22. l. 12. b.
an oriatur ex maleficio ibid.
- Condictio ex lege quid, & ex quo**
jure descendat l. 23. l. 1. a. b. c. e-
jus exempta ibid. a.
- Condictio triticaria quæ: pro qui-**
bus rebus detur: an & pro pecu-
nia numerata l. 23. l. 2.
- Conditio fidelicommissi, si sine li-**
beris decesserit, an deficiat per
adoptionem l. 2. l. 10. c. an per
nativitatem naturalium l. 14. l. 1. a.
- Conditio in legatis non retrotra-**
hitur ad tempus mortis testa-
toris l. 27. l. d. aliter quam in
contractibus ibid.
- Conditio potestativa vim præce-**
pti obtinet l. 11. l. 3. d.
- Conductor mora an augeatur**
fideiussoris obligatio l. 29. l. 3. f.
- Conjunctio heredum & legata-**
riorum in individuo sit, non in
genere vel quantitate, nisi sit
realis l. 23. l. 3. b. estque triplex
ibid. c.
- Constitutum quid** l. 23. l. 7. a. an in
quolibet debitorum naturalium
quæ civili locum habeat, ibi.
d. e. quæ res constituantur l.
23. l. 10. & de dissolutione con-
stituti l. 23. l. 11. a. b.
- Constituere pro alio qui possint:**
& an pro alio constituenti ex-
cussionis beneficium competat
l. 23. l. 8.
- Constitutio Principis** l. 1. l. 6. c.
- Consuetudo debet esse rationa-**
bilis l. 1. 9. b. differt à stylo cu-
rix, ib. a. de aliis ejusdem re-
quisitis, ibid. c. d. e. an vincat
legem, ibid. g. quomodo prob-
etur, ibi. h. an notorium cō-
suetudinem allegare & proba-
re sit necesse ibid.
- Consuetudo an excuset à pœna**
l. 1. 9. b.
- Consuetudinem an pars civitatis,**
an collegia introducere possint
ibid. d.
- Contractus in testamento celeb-**
rari non potest: neque divisio
l. 10. l. 5. h.
- Contractus quid** l. 6. l. d. l. 20. l. 1. c.
- Contractus consensu constans an**
differt à pactis legitimis l. 29.
l. b.
- Contractus innominatus quid** l.
30. l. quæ species ejusdem l.
30. l. 2. 4. 7. cum seqq.
- Contractus usurarius quid** l. 3. l. 5. b.
- Contumax quis** l. 4. l. d. in f. 2.
33. l. e.
- Contumacia Procuratoris an no-**
ceat domino l. 9. l. 1. d. l. 21. l. 4. d.
- Contumacia in finibus regundis**
admissa l. 19. l. 6. c.
- Contumacia citati emanentis, e-**
jusque pœna l. 4. 9. e.
- Conventio quid** l. 1. l. 1. b. c.
- Credere quid** l. 20. l. 1. a.
- Creditor alere tenetur debitorem**
in carceratum l. 20. l. 14. d. in f.
- Creditum in eodem genere & bo-**
nitate, reddi oportet l. 20. l. 31.
- Creditor particularem solutionē**
admittere non tenetur: eidem
verò ante diem restē solvitur
ibid. a.
- Creditori debitor mancipari, sive**
in seivitutem addici potuit iure
veteri l. 24. l. 2. quid hodie
de l. Saxonico ib. k. in fin.
- Creditorum privilegium in exi-**
gendo debito, de jure Saxoni-
co l. 24. l. 4. g.
- Credens pecuniam ad reficiendas**
res, quatenus præferatur aliis in
solutione l. 23. l. 15. c. d. e. l. 2. l. 4. c.
- Creditorum privilegia** l. 24. l. 5. 6. 7.
- Creditor anterior habens hypo-**
thecam in omnibus bonis de-
bitoris, an possit pecuniam solu-
tam posteriori, hypothecam
- itidem habenti, ab illo repetere
l. 24. l. 6. f.
- Crimen quomodo probetur** l. 31.
l. 5. a. b. c.
- Crimen quomodo tollatur** l. 31. l. 8.
- Culpa an duas tārū habeat (spe-**
cies, latam & levem l. 26. l. 2. a.)
- Culpa lata dolo proxima** ibid.
- Curator ad litem an conficere te-**
neatur inveteratum l. 28. l. 5. c. in f.
- Curator invitæ minoribus an de-**
tur, etiam Principibus l. 28. l. 7. d.
- Curator olim foemini datur:**
quod jure Saxonico etiam
num obtinet l. 1. l. 4. o.
- Custodia in deposito cuiusmodi**
requiratur l. 26. l. 2. a.

D.

Damnatio in metallum abrogata
l. 2. l. 3. c.

Dammum unde dicatur l. 18. l. 1. a.
quid sit, ibid. b. quotuplex sit,
ibid. c. an impensæ eo conti-
neantur ibid. b.

Dammum sine injuria datum l. 18.
l. d. e.

Dammum dantem quadrupedem
in agro inventam propria au-
thoritate includere non licet l.
18. l. 2. c.

Dammum injuria datum, quid sit
l. 18. l. 2. a. 7. a. quæ ejus æstimatio
l. 18. l. 6. d. e.

Dammum injuria datum non in-
telligitur, quod casu sit l. 18. l. 2. a.
item, quod sit ex necessitate,
puta si quis incendiis causa vici-
nas demolitur ædes, ibi b. an
à damni pœna excuset imperi-
tia & casus, quem culpa præ-
cessit ibid. d. e.

Damni infecti interdictum quid,
cui, contra quem & ad quid de-
tur: coram quo instituitur, &
quomodo l. 28. l. 5. 6.

Dare bonorum possessionem: an
sit mixti imperii l. 3. l. 4. b.

Debitum aliud liquidum, aliud
illiquidum l. 25. l. 8. g.

Debitor se obligante, nisi consti-
tuta die solvat, quod ire velit
in carcerē, quid jure l. 20. l. 14. d.

Debitor non solvendo præstatio-
nes annuas, an illarum solvendi-
darum

I N D E X.

- darum necessitate per prescriptionem liberet 2.22.2.g. & 3.1.
- Decipere invicem sese ementibus & locantibus an liceat** 1.22.2.d.
- Defensio, quæ fit cum moderamine inculpate tutele** 1.14.c.1.13.7.c.f. 1.32.6.f.g.h. an sit pudicitie an rerum, an personarum necessarium 1.14.c.2.32.6.g.h.i.k. an in prout cadat 1.14.c.1.13.2.b. an in l. Aquilæ poenam incidat, quis defendit ibid.
- Defensor quis: quomodo à Procureatore differat** 1.9.1.c.
- Defensor non nisi causa cognita repellitur à iudicio, & cur** 1.9.11.b.
- Delegatus Principis causas meri imperii an possit delegare** 1.3.2.c.
- Delegato an recte fiat prorogatio jurisdictionis** 1.17.c.
- Delegatus iudex subdelegare nequit, nisi à Principe datus sit** 1.3.2.b.c.
- Delegati Cameræ Imperialis subdelegare non possunt** ibid.
- Delegatio debiti quid: quomodo fiat** 2.19.6.
- Deliberandi beneficium quid: cui competit** 2.12.7.a.b.c. an in heredem transeat ibid. d.
- Delicta quædam sunt jurisdictionum, quædam juris civilis** 1.6.5.a.
- Delictorum divisio & prescriptio** 2.22.4.i.
- Delicta omnia hodierna consuetudine fisco vindicant** 2.31.1.f.
- Denunciatio venditoris qualis & quando requiratur, vel non** 2.27.a.
- Deportatio an in locum aquæ & ignis interdictionis successerit** 2.31.5.c.2.32.4.c.
- Deportatus an mandare** 1.27.2.a. an pacisci 1.6.6.d. an acquiescere 2.31.7.a. possit.
- Depositum unde dicatur** 1.26.1.a. quid sit, ibi. c. d. e. an contractus bonæ fidei. ibi. an eodem sensu commendatum dicatur, ibi. b. an revocari possit quandoque; ibid. g.
- Depositum deponentis gratia contrahitur** 1.16.3.b.c.
- Depositarius regulariter dolum & laram culpam præstat: quandoque etiam culpam levem** 1.26.2.4.b.c.
- Depositum quando & quomodo sit reddendum** 1.26.5.c. & 6.a.
- Depositarius quovis tempore liberari potest** 1.26.5.b. & deponens quovis tempore repetere nec dominium, neque possessionem transfert ibi. c. d. quando depositi pecunia iure utatur 1.25.6.c. quando usuras præstet 1.26.7.a. an propter impensas factas denegare possit restitutionem 1.26.5.c.
- Deponentis privilegia quæ** 1.25.7.b.c.d.e.f.
- Depositum species duæ: Depositum specialiter sic dictum: & sequestratum** 1.26.4.a.
- Depositum in specie quid: quomodo à sequestratione differat, ibi b. c. d. an sit rerum mobilium tantum** ibid. in fin.
- Depositum ex sola patientia non contrahitur: nisi in nautis & stabulariis** 1.6.5.a.
- Deposita quantitate obligata vel non obligata, quid juris** 1.26.6.a.b.c.
- Dicis gratia, in l. 3. f. ff. commod. quid significet** 1.24.1.g.
- Dilatio quid** 1.5.10.a.b. quanto tempore finiatur: iure saxonico 2.4.6.d. iure civili, ibid. f. à quo deitur, à lege, an à iudice, ibid. an cum, an sine petitione ibid. an moderationem iudicis recipiat 1.5.1.b.2.4.6.d. an utriusque litigantium pro sit ibi. c. an unus in præiudicium alterius, renunciare ei possit ibi.
- Dilatio quinquennalis unde; & ubi locum habeat** 2.24.4.c.
- Dilatio nova an decernatur, ubi per iudicem sterit, ut tempus definitum efflueret: an quilibet sit peremptoria de causis dilationum** 2.4.6.c.
- Dilatio in causa civili vel criminali** 1.5.11.a.b. ibi. non nisi una datur, hic datur plures, ibi a.
- Dilatione Procurator sine speciali mandato non petis** ibid.
- Doflori de consuetudine testandi non creditur** 1.19.h.
- Dolus malus** 1.11.6.a. quomodo probeatur ibid. g. an presumatur, ibid. h. quando contractum ipso jure nullum efficiat 1.18.2.f.g.h.
- Domicilium quanto tempore contrahatur** 1.18.1.d.g.
- Dominium quid** 2.20.1.m. quæ ejus invenienti ratio ibid. i. an à proprietate differat ibid. k. quod duplex sit, ibid. k. l. an rerum incorporalium ibid. l. an directum & utile 1.15.1.g. l. 19.2.f. an sine vacua possessione acquiratur 2.21.2.d.
- Dominus an subditos suos invitos in potentorem dominum alienare possit** 1.2.3.f.
- Dominus à subdito offensus an super offensâ cognoscat** 1.3.8.a.
- Donatio quid: an contractus** 2.19.1.a.
- Donatio quo iure introducta ibi. c. & quid de donatione propter nuptias** ibid.
- Donatio simplex iure Saxon quædo fiat** 2.19.3.b. in fin.
- Donatio uxoris sine cōsensu mariti non valet** 2.6.7.i.
- Donatio simplex** 2.19.2. an requiratur scripturam 2.19.6.b. an insinuationem ibid. c. d. e. f. quomodo revocetur 2.19.7.c. d. e. f.
- Donatio omnium bonorum, an revocetur filio adoptato** 1.2.10.c.
- Donare quis possit vel non possit** 2.19.3.
- Donariq; patris facta filiofam. an valeat: & quomodo invalida confirmetur** 2.19.3.d.e.
- Donatio conjugum an valeat, & quomodo invalida confirmetur** 1.21.2.b.2.19.4.
- Donari qui res possint vel nō possint** 2.19.5. an bona immobilia avita 2.19.3.b.
- Donatio omnium bonorum, an valeat** 2.19.5.c.d. indefinite facta quid comprehendat ibi. d.
- Donatarius an sit ingratus, si contra donantem posulet** 1.8.2.g.

Donat.

Donata in nuptiis ab invitatis ho-
spitibus cui acquiritur 2.7.10 c
Donatio remuneratoria & sub
modo quæ: quæ inde actio co-
perat 2.19.2.a. s. a. b.

Donatio mortis causa 2.19.9. a. e.
quomodo & quando presumar-
tur, ibi. an simplex fiat si ad-
datur clausula, de non revo-
cando, ibid. a. quando & quo-
ulque legatis comparetur, ibi.
b. an in ea locum habeat in-
terdictum, quod legatorum
ibid.

Donatio inter plures fratres facta,
an ab uno vel altero possit re-
vocari: vel extraneo cedi 2.19.
8. a.

Donatio mortis causa hodie jure
Saxon. apud acta insinuat 2.
19.9. d.

Donator non tenetur de evictio-
ne 2.7.1. d.

Do: quid 2.7.1. quomodo con-
stituitur 2.7.5 a. b. c. d. an do-
te nō soluta expelli domo mu-
lier possit, ibi. e. quis ejus ef-
fectus 2.7.9. ubi de fructibus
dotis nomine perceptis: an a-
lienare rem dota. em. maritus
possit, ibid. c. quid si mulier
consensit, ibi. d. d. quid si ju-
ramento alienationem confir-
met, ibid. e. de rebus in do-
tem datis 2.7.4.

Dos promissa an sit dos 2.7.1. d.

Dos profectitia quid 2.7.2.

Dos an petatur à filiabus paternæ
hereditatis renunciantibus
7.2. i.

Dos adventitia quid, & à quo con-
stituitur 2.7.3.

Dote nulla expressim constituta,
si uxore, primo defuncto marito
alibi nubat, an prioris matrimo-
nii dos in secundo tacite itera-
ta sit 2.7.5. b. & quid, si mu-
lier tradat bona sua novo ma-
rito, nulla dotis mentione spe-
cialiter facta, an censetur boni
dedisse in dotem ibid.

Do: quomodo, quando, & cui re-
stituatur 2.7.11. quæ in resti-
tutionem veniant. 2.7.2. a. b.
& quid de fructibus novissimi
anni, ex l. 7. ff. sol. matrim. ibid.

c. quando constante matri-
monio repetatur 2.7.13. a. an
amittatur per adulterium, ibi. b.

Dotalia pacta quæ, quomodo sūt,
& quatenus valeant 2.7.7.

Dotalitium quomodo & quando
mulieri doctur loco dotis ju-
re Sax. 2.7.7. a. & 2.7.10. e. in f.

Dotalis rei dominium an transeat
ad maritum 2.7.6. c.

Dotalis suam an teneatur pater
2.7.2. b. c. d. an hæreticam, ibi.
c. an turpiter viventem, ibid.
f. an naturalem, ibid. h. an
spuriam ibid.

Dotalis an teneatur avus pater-
nus, an mater, an frater 2.7.3.

Dotis nomine an fidejussor possit
intervenire 2.7.4. g. h. & an
utiliter stipuletur pater pro li-
beris 2.7.7. e.

Do ut des l. 30. 7. a. an à permu-
tatione differat ibid. b.

Do tibi pecuniam ut rem accipias,
an sit emissio venditio, an verò
contractus innominatus do ut
des l. 30. 7. a.

Do tibi scyphos, ut mihi des Stri-
chum, si non dederis statim,
cuius sit periculum ibid.

Do ut facias quando sit locatio:
quando contractus innominatus
l. 30. 8.

Do servum, ut tuum servum ma-
numittas, evictio servo à me da-
to, quid juris l. 30. 9.

Dubitatio pro errore habetur l.
22. 4. c.

Dubitans utrum sit in bona fide
2.12.6. c. & an prescribere
possit ibid.

Dubia causa quænam dicatur in
dilatione juramenti suppletio-
rii l. 31. 10. a.

Dux Andegavensis à Iohanna Re-
gina adoptatus l. 2. 8. f.
E.

Ebrinſi an pacifcantur l. 6. 5. a. an
celingant ibid. & 2. 30. 6. a. 2.
31. 6. c.

Electio quid, quomodo ab optio-
ne differat l. 2. 13. 5. a.

Electio in alternativis est debito-
ris a. 27. 3. b. quomodo expi-
ret ibid. c. d.

Emancipatio quid: quod duplex l.

2. 12. e. 2. 19. 3. e. ejus solennia
sublata, ibid. & l. 11. 16. c. an
hodie caput minuat, ibid. & l.
24. 9. a. 2. 8. 7. f. & l. 7. 3. a. 2. 10. 2. c.

Emancipati non sunt agnati 2.
17. 3. a.

Emptio venditio, ad l. 12. tabb. re-
lata omnem alienationem si-
gnificat l. 28. 1. b.

Emptio quid: quomodo à permu-
tatione differat, ibid. c. d. e. an
ejus substantialia sint, consen-
sus, res, pretium l. 28. 2. a. con-
sensus in quo sit & consistat l.
28. 7. quomodo probetur l. 28.
2. a. b.

Emptor tenetur offerre petium l.
28. 2. e. venditor contra rem
venditam: & quidem præcisè
ibid. c.

Emere vendere, qui possint vel
prohibeantur l. 28. 5.

Emi vendique res possint vel non
possint l. 28. 4. 5.

Emens castrum etiam jurisdictio-
nem loco illi coherentem cen-
setur emississe l. 28. 4. f. quod idè
de jure patronatus verum est
vendiio lacclo, cui illud anne-
ctitur.

Emptio scripta est vel non scripta
l. 28. 9. a.

Emptio annuorum reddituum
quando valeat l. 28. 4. f. & l. 3. 4.
e. in fi. an tum, quando pro

20. unius florenus, aut pro 100.
quinque emuntur 2. 5. 5. b.

Emptz rei periculum ad quem
pertinet l. 28. 8. c. d.

Emptio an sit juris gentium l. 28.
1. d. & an fiat uno nummo l.
28. 2. b.

Emens cum pacto retrovendendi-
onis ad quid tenetur l. 28. 12. c.

Emtor denunciare tenetur vendi-
tori evictionem 2. 7. 2. a.

Emptio dissolvitur mutuo dissen-
su: & quid si arrha sint datæ l.
28. 8. a. b.

Emphyteusis quid l. 29. 9. an ju-
ris civ. lis, ibid. b. an bonæ fi-
dei, ibid. c. an ad sui substan-
tiam requiratur scriptura, ibid.

Emphyteusis finita meliorationes
ad dominum pertinent l. 29.
13. g. in fi.

K R z

Emphy-

- Emphyteusis** quomodo acquiratur 1.29.11. a. b. c. an praescriptione: an successione, ibi. an filius, repudiata patris hereditate. retinere possit emphyteusim, ibi. c. & 2.12.4. a. quomodo amittatur 1.29.11. f. g. a. b.
- Emphyteusis duplex**: civilis & ecclesiastica 1.29.9. i. utraq; vel ad tempus vel in perpetuum constituitur, ibi. k. an perpetua transeat ad heredes 1.29.10. a. an tempore finito ex taciturnitate renoveatur ibi. b.
- Emphyteuta** an possit invito domino emphyteusim deferere 1.29.11. l. aliter, ibi. e. oppignorare, ibi. f. vendere 1.28.5. d
- Emphyteuta** non privatur emphyteusim propter canonem non solutam, si dominus ei debeat, quod compensari possit 1.25.11. d.
- Emphyteuta** an remitti possit praescriptio, si res ab hostibus occupata sit, vel aliud notabile damnum contingat 1.29.7. fin. fin.
- Emphyteutici** & censuales contractus differentia 1.29.9. f.
- Emphyteuta** qui Ecclesiae solvit collectas, de jure non tenentur temporali domino ad tributa fiscalia 1.29.10. b. in fin.
- Ergolabi** in jure qui 1.8.2. c.
- Evisio** quid 2.2.5. a.
- Evisionis** nomine duplex actio competit 2.2.6. a.
- Evocatio** à iudice inferiori ad superiorem cui concedatur 1.1.10. f.
- Evocatione** facta, quomodo procedatur 1.5.4. a.
- Exceptio** quid 2.26.1. a. b. c. an sit jurisgentium ibi. d.
- Exceptio dilatoria** est vel peremptoria 2.26.1. d. e.
- Exceptio dilatoria** vel processum vel actionem ipsam concernit 2.26.2. a.
- Exceptio dilatoria** processum concernens quae, & quotuplex, ibi. b. c. d.
- Exceptio dilatoria** ex personis litigantium desumpta, quae, & quotuplex 2.26.3. exceptio ex persona iudicis desumpta, quae, quotuplex, & quid operetur 2.26.2. b. c. d. de exceptione iudici
- opponenda** 1.12.11. a. b. c. d. 1.12.12. a. b. c.
- Exceptiones dilatoriae** quae actionem ipsam concernunt 2.26.4. sunt: praedictialis, ibi. x. plus petit, ibi. b. pacti conventi, ibi. c. litis pendens, ibi. d. spoli g. libelli obscuro & inepti, ibi. e. & 1.4.1. to.
- Exceptiones peremptoriae** quae a principio nascuntur 2.26.5. a. sunt: exceptio metus, ibi. b. doli specialis, ibi. c. erroris, ibi. d. non num. pec. ibi. e. SC. Maced. Velleiani ibi. f. g. & c.
- Exceptiones peremptoriae** quae postea nascuntur, sunt: rei venditae: pacti de non petendo: jurisjurandi: rei iudicatae: transactio: praescriptionis 2.26.6. Exceptiones tam dilat. quam peremptoriae quando sint opponendae & probandae 2.26.7. d. c. f. g. h. 2.26.8. a. b. c. d.
- Exceptio** non numeratae pecuniae quibus datur, & quamdiu computatur 1.20.2. b. 1.26.5. e. an etiam civitati 1.20.5. c.
- Exceptiones contra testes** ante publicationem attestatorum an debeant obijci 2.5.9. f.
- Excusatio tutorum** & Curatorum quid: quomodo fiat 2.9.1. a. b. in quibus causis locum habeat ibi. d. & 2.9.2.
- Executio rei iudicatae** quomodo fiat 2.13. d.
- Executio parata** an impediatur per exceptionem usurarum 2.3.5. f. an impediatur, ubi plures heredes petierunt, unusque ex iis maturus ad sententiam pervenit 1.14.10.
- Exheredandi causa** num sit sufficiens, Quia filius voluit 1.13.9. a. Et quid si propria manu filius exheredem scripsit ibi. 13.
- Exheredationis forma** quae 1.13.10. a. b. c.
- Exheredatio** an sine iusta causa fieri olim potuerit 2.11.1. h.
- Exheredatio** an fiat ob causas recipientes causas in Nov. sig. expressis 1.13.1. b. c. quomodo eadem causa tollatur 1.13.2. f.
- Exheredari** an possit postumi 1.13.2. a. an liberi sine confensu parentum contrahentes matrimonium 2.6.5. c. in fi.
- Exheredationis probatio** hodie incumbit heredi 1.13.6. f.
- Expensae** quomodo exigantur 1.2.15.
- Expensae actoris & rei** 2.13.1. a. F.
- Facio** ut des, contractus innominatus: si dare nolis, quae ind. mihi detur actio 1.30.10.
- Facio** ut facias 1.30.11.
- Facti** disceptatio iudicii olim erat propriae 1.4.1. g.
- Faemina** homo est 1.2.1. c. 2.12.9. e.
- Faemina** eodem iure utitur, quo masculi utuntur 1.1.4. c.
- Faeminae** virtutis heroicae & scripti regii sunt capaces 1.1.2.2.
- Foenus** quid, & quotuplex 2.1.1.
- Falsidia** quid: quae res in eam imputentur 2.14.3. a. b. quaeque ineunda ratio 2.14.4. quando non deducatur 2.14.5. & 11. b. c.
- Falsum** quid: quotuplitter committatur: quae poena eiusdem 2.32.8.
- Familiz** significatio multiplex 1.19.9. a.
- Familia** circumscribitur actio, cui debetur ibi. d.
- Famosus** libellus 2.10.5.
- Famuli** hodie plerumque ad certum tempus suas locat operas: quid si fugiant: an moderata castigatio domino competat 1.29.3. g.
- Feriz** unde dicantur 1.5.9. x. quid sint, ibi. b. quotuplites sint ibi. c.
- Feriz** ob causam metsum vel vindemiarum factae an profinetiam non occupatis 1.5.9. d.
- Feris** hodie, propter Calendarii Gregorianum, discrepantibus, quae nam sint observandae: an actoris, an rei, an iudicis ibi. f.
- Feriat** die quaedam causae tractari possint ibi. f. & 2.26.2. d. 1.29.3. f.
- Feudum**

- Feudum an possit vendi** 1.27.1.c.
in dotem dari 2.74.a. lucari
1.29.2.f.
- Feudum in hereditatis peti-
tionem an veniat** 1.14.23.c.
- Feudum amittitur, si vasallus cō-
tra dominum posulet** 1.8.2.g.
- Feudum retinere & hereditatem
repudiare filiis hereditibus an li-
ceat** 2.12.4.b.c.d.
- Feudo aperto, ad quem fructus
feudales ultimi anni perti-
neant** 1.16.9.a.b.
- Feudalia bona an efficiant nobilis,
vel alius tenens feudum, si e-
mat agros rusticos, eosq; cum
illis conjungat** 1.19.21.b.
- Fideicommissum an sit species
substitutionis** 2.11.5.a.
- Fideicommissum à depositario an
rectè relinquatur: & cui reli-
quum debeat** 1.16.5.c.
- Fideicommissum quomodo pro-
betur** 2.14.8.f.
- Fideiussor & fideiussio quid** 1.2.
1.a. quomodo à constituto
sponsione, mandato, expro-
missione differat ibid.b.c.
- Fideiussionis modus consistit in
forma & quantitate** 2.18.4. de
utraque, ibi. & an firmius fe
possit obligare fideiussor quàm
principalis ibid.f. & 5.a.
- Fideiussoris obligatio quæ, an ad
heredes transeat** 1.5.8. & 2.28.
5.a.b.
- Fideiussor satisfaciens pro alio ad
quid teneatur** 1.5.3.a.
- Fideiussor an ex mora principa-
lis debitoris teneatur** 1.23.5.c.
2.28.5.a.
- Fideiussore absque juramento in
majorem suam man obligato an
fideiussio subsistat** 2.28.4.b.
- Fideiussoris renunciatio qualis
hodie requiritur** 2.28.5.d.
- Fideiussor an liberetur, si co in-
scio creditor debitori tempus
prorogaverit** 2.28.7.g. 2.29.5.f.
- Fideiussore minus idoneo facto,
an debitor alium cogatur dare** 2.28.2.f. an item cogi possit
creditor, ut fideiussorem libe-
ret, & alium recipiat ibid.
- Fideiussor pecuniam sub majori-
bus usuris, quàm loci consue-**
- tudo, permittit, accepit, eamq;
creditori solvit, quæritur quid
juris** 2.5.5.f. in fi.
- Fideiussores quibus actionibus
utuntur** 2.28.5.d. c.f.
- Fideiussoribus regulariter benefi-
cium excussionis competit, ju-
re novo** 2.28.5.d. calibus qui
busdam exceptis, ibid. vide Be-
neficium.
- Fideiubens pro ignorante, nego-
ciorum gest. actione teneatur** 2.
28.1.g.
- Fideiubere qui possint, vel prohi-
beantur** 1.5.7.b. & 2.28.2. an
mulieres 2.28.4.g.
- Fideiussores cui obligationi acce-
dant** 2.28.3. an causis crimi-
nibus, ibi. a. 2.31.4.c. an ob-
ligationi cui præscriptum iam
est 2.22.28. & 2.28.3.h.
- Fideiussio quomodo dissolvatur** 2.
28.7.
- Fideiussoria obligatio an dissol-
vatur, eo casu, quo fideiussor
debitori heres exstitit** 1.25.4.d.
- Fides data etiam hosti, etiam hæ-
retico, & latroni servanda est** 1.
6.7.a.
- Filia successioni paternæ renun-
tians, an perpetuò censetur
exclusa** 1.6.8.g.
- Filia dotata, vel statuta à succel-
sione patris exclusa, an admit-
tatur ex testamento** 2.16.1.c.d.
- Filia, si hereditati patris renūciat,
an hoc liberis eius nocebit, ut
ad avi hereditatem non admit-
tatur, si conferre veliat** 2.17.7.
c. in fin.
- Filiationis probatio unde** 1.2.5.e.
- Finis quæstione proposita, quod-
nam iudicis sit officium** 1.19.5.6.
quomodo fines probentur, ibi.
- Fornicatio quid: an aliqua ejus, in
jure civili, pœna** 2.12.3.b.
- Fugitivus & de fuga suspectus** 1.5.
2.b.
- Fugere an teneatur, cui vis infer-
tur** 1.18.7.f. 2.12.6.
- Furtum quid: unde dicatur** 2.30.1.
b. an iurgentium prohibi-
tum, ibid. an sit rei minimæ,
ibi. c. an rei propriæ ibid. d.
- Furtum duplex: manifestum &
non manifestum** ibid. h.
- Furtum conceptum & oblatum** 2.
30.2.a. de furtiva rei iniqui-
tatione ibid.
- Furti actio contra liberos patri
non datur** 2.30.2.c.
- Furtum si plures commiserint,
quid juris** 2.30.3.h.
- Furtum diurnum & nocturnum** 2.
30.2.b.
- Furtum domesticum quid, quo-
modo puniatur: quid si familia
furata sit** 2.30.2.c.
- Furtum in tumultu: quomodo
puniatur** ibid. d.
- Furtum circa apes vel aratra com-
missum: quomodo puniatur** ibid. h.
- Furtum balnearium** ibid. e.
- Furti an teneatur falsus procura-
tor, qui se præsentem alii nu-
merare iussit: an qui in officio
fraudulenter versatur, & quæ
pœna** 2.30.1.f. an etiam ta-
bellarius qui pecuniam sibi
creditam in usus suos conver-
sit, ibid. & an qui consilio &
ope furem adjuvat 2.30.3.d.
- Furti pœna civilis, dupli vel qua-
drupli** ibid. c.
- Furti pœna criminalis** 2.30.3.c.f.
g.h.
- Fur damnatus, an per feminam in
matrimonium cum petentem
liberari: an patibulo decedens
suspendi denuò possit** ibid. g.
- Furem nocturnum vel diurnum
quando propria auctoritate
interficere liceat** 2.30.2.b.
- Fustigatio qualis pœna** 1.2.
5.b.

G.

- Glossæ autoritas** 1.17.d.
- Graduum computatio juris civi-
lis iusta, juri divino conferta-
nea: computatio juris Canonici
non item** 2.6.2.c.
- Guaranzæ præstatio ubi perti-
neat, & quomodo fiat** 1.4.5.d.
1.5.4.d.

H.

- Hereditas quid** 1.4.1.d. an in-
dividua, ibid. c. an viventis, 1.
28.4.c.
- Hereditatis aditio: quotuplex** 2.
12.5.a.b.c. quanto tempore præ-
scribitur,

I N D E X.

- scribatur, ibid. c. 1. quibus fieri non possit 2.12.6.
- Hereditate adita ab herede, ante ultimam necem defuncti bona publicantur: quid si nō adierit, sed aperuerit saltem testamentum 2.12.10. a. b.
- Hereditatis divisio quomodo fiat 1.19.10. à iudice 1.19.11. à testatore 1.19.12. a. b. 11.4. b. c. d. e. ab heredibus 1.19.12. c. an divisio à patre facta in feudo hereditario filiis præjudicet ibid. b.
- Hereditatis petitio an sit actio realis 1.14.2. b. 4. a. an civilis vel prætoria 1.14.3. a. b. c. an bonæ fidei 1.14.4. e. adversus quem detur 1.14.4. c. & 12. an ex testamento & ab intestato 1.14.7. c. an hereditatis totius, vel partis 1.14.11. a. b. cui detur 1.14.5. 6. p. a. adversus quos 1.14.12. a. b. c. 13. a. 15. a. b. 16. a. e. d. 17. a. b.
- Hereditatis partes certæ sunt 2.11.4.
- Hereditas inter substitutos quomodo dividatur 2.11.7.
- Hereditas quomodo acquiratur vel amittatur 2.12.5.
- Hereditatem petens quid in libello debeat exprimere 1.14.6. b. 7. a. s. quas res possit & debeat petere 1.14.18. a. b. an feudata, ibi. c. an servitutes ibid. d.
- Hereditate petita ex testamento, si hoc irritum efficiatur, quid juris 1.14.9. c.
- Heres quis 2.12.1. a. an heres dicatur, qui in re singulari aut legitima saltem institutus est, ibi.
- Heredis institutio quid & quotuplex 2.11.1. a. quomodo fiat 2.11.3. a. quomodo vitietur: an per causæ errorem, ibid. b. an per captationem voluntatem, ibid. c. an per conditionem, aliam quam potestativam, si liberi sint instituti ibid. d.
- Heres repræsentat personam defuncti 1.14.13. b. c.
- Heres contra alienationem rei luez factam à testatore, ita ut de evizione non teneatur, venire nequit 1.14.13. d. e.
- Heredum qualitas multiplex, & qui in dubio heredum nomine continentur 2.12.1. b.
- Heres necessarius est servus: de qualitate ejusdem ibid. d. e.
- Heres suus qui 2.12.2. a. b. c. & an ad possessionem consequendâ corporalis apprehensio requiratur, ibid. c. in f. an beneficium abstinendi habeat 2.12.3.
- Heredum remedia duo sunt, nempe hereditatē lucrosam amittant, vel damnosam agnoscant. Primum est jus deliberandi 2.12.7. alterum inventarii beneficium ibid. 8.
- Heres defuncti intra quod tempus à creditoribus ejusdem super debitis possit appellari 2.12.7. c.
- Heres an afficiatur pœna publicationis bonorum 2.12.10.
- Hereticus quis 2.7.2. c.
- Hermaphroditus quis 1.21.1. d.
- Homicidium: ejusq; pœna 2.32.3. d.
- Homicidium factum ad defensionem famæ an à pœna excuset 1.18.7. b.
- Hominem se occidisse si confessus sit aliquis, quid juris 1.18.7. f.
- Homicidium citra voluntatem quando committitur: de pœna vel absolutione ejusdem 2.32.6.
- Homicidium voluntarium quid: quomodo probetur 2.32.5. c. d. e.
- Homicidium sui ipsius ibid. d.
- Homicidium, an quolibet homine interfecto committatur 2.32.5. c. f. g. h. an in sæcto animato vel inanimato ibid. g.
- Homicida an sit qui Titium occidere volens, occidit Mævium 2.32.6. a. quid de medico & chirurgo, quorum negligentia æger moritur: quid de infanti expostoribus: quid de iis qui mandant homicidium, vel saltem vulnerari hominem 2.32.5. h.
- Homicidium factum ad defensionem vitæ, famæ & bonorum &c. an à pœna excuset 1.18.7. b. 2.32.6. f. g. h.
- Homicida an sit, qui lethaliter aliquid vulnecavit 1.18.9. c.
- Homicidio à pluribus commissio quid juris 1.18.9. a. b.
- Homicidio in consensu perpetrato, cujus de eo sit cognitio 1.19.4.
- Homo ex jure liber est aut servus 1.21.1. a. ex natura, mas aut fœmina 1.21.1. c.
- Honorarium promissum an possit peti 1.27.1. c. & qua actione ibid.
- Hypotheca quid: quomodo à pigno differat 2.11.1. f. g. an præscribatur, ibi. an amittatur, bonis per 1.2. C. de refo. vend. avocatis 2.12. c.
- Hypotheca expressa quæ: cui competat 1.20.1. c. d. e. major ejus vis, quam tacita 2.14.7. g.
- Hypothecæ tacitæ jus quibus competat 1.1.4. an mutuum danti in prædium extruendum 1.20.15. a. an locum habeat in rebus minorum sine Curatoris consensu in prædium urbanum illatis 2.1.4. c. 16. 1. b. 1.29.4. i. an in libris studioforum, ibid. an in rebus alienis, ibid. k. an in bonis usufruarii pro restitutione usufructu improbarum 2.5. j. f. an in feudis locum habeat 2.1.4. p. in fin. an in illatis in prædium urbanum 1.6.3. b. 1.29.4. f. g. an in mercibus, si inquilinus sit mercator, ibid. an in illatis in prædium rusticum domino sciente ibid. l.
- I.
- Ignorantia juris quando nocet 2.4.13. b. c. d. e.
- Ignorantia juris civilis an culpæ annumeretur ibid. b.
- Ignorantia facti alieni vel proprii quæ: & an illa præsumatur, ibi. f. g.
- Impensæ quid: quotuplices: quomodo deducantur 1.10.9. & 1.14.19.2.12.9. d.
- Imperium quid 1.1.3. a.
- Imperium merum quid: 1.3.5. a. in pœnarum irrogatione consistit ibid. b. cui competat 1.3.6. a. an etiam privatis, ibid. an jure magistratus, ibid. e. an sub omnimodâ jurisdictionis concessio contineatur, ibid. f. à jurisdictione

- Jurisdictione simpliciter differt, ibi. b. an mandari possit, ibi. g.
- Imperii meri sui non praescribitur propter intermissum exercitium 1.3.7.c.
- Imperio sui principis an aliquis sese eximere possit ibid.
- Implantatio 2.20.6.d.e.f.
- Imperium mixtum quid 1.3. b. cui competat, ibi. g. an species ejus sit incarcerationis, ibi. d. an delegari possit 1.3.6.d.
- Impunitatem iudex accusato promittere & praestare nequit 1.6.2. a. factaq; promissione impunitatis indehntet ei, qui crimen revelaverit, si plures revelent, quid juris ibid.
- Incendii nomine vicinus vicino quatenus teneatur : & quo sit probatio ejusdem 1.18.8.c.
- Incendiarii quomodo puniuntur 2.12.7.d.
- Incessus quid : quomodo puniatur 2.6.4. a. b.
- Indebitum quid : quotuplex 1.12.1. a. b. c. d. & 4. a.
- Indictionum origo quae 2.5.3.c.
- Infamia quid & quotuplex 1.3.4.
- Infames ipso iure qui 1.8.5.
- Infames per sententiam qui 1.3.6.7.
- Infamia facti quae 1.8.8. a. b.
- Infamia an tabellio esse possit ibid. d.
- Infamiae irrogatio, an sit mixti imperii 1.3.4. h.
- Infans quis 1.6.5. b.
- Ingenui vel sui juris sunt, vel alieni 1.2.5. a.
- Ingratitudo liberti an patronum 1.2.3. d.
- Injuria in genere quid 2.30.5. a. an praeiudicatur ibid. b.
- Injuria dupliciter fit, re & verbis 2.30.5. c. d. quotupliciter re, quotupliciter verbis ibid.
- Injuria an fit, si dicas : mentiris, salvo honore : si verum crimen obicias ibid. g.
- Injuriam facere an possint furiosi, pupilli, ebrii, iracundi 2.30.6. a.
- Injuriam mandans quatenus teneatur ibid. d.
- Injuriarum poena ibid. c.
- Injuriarum actio ibid. g. h.
- Injuriarum actio ad Palinodium 2.30.7. a. b. an infamet, ibi. d.
- Inquisitio an regulariter permittitur 2.31.1. d. quomodo per eam procedatur 2.31.2.4. an contra usurarium fieri possit 2.31.2. g.
- Insinatio quando ad donationem requiratur 2.19.6. c. d. e. f.
- Instantia ab actione quomodo differat 1.12.35. e. in f.
- Instantia iudicii à partibus prorogari nequit 1.25.13. c. & 1.12.15. b.
- Institutor quatenus obligetur 1.24.7. c.
- Instrumentum quid 2.5.1. a. b. an sit stricti juris : an inter eos tantum probet, inter quos exaratur 2.5.5. h.
- Instrumentum duplex : publicum & privatum 2.5.1. d. e.
- Instrumentum publicum quid : à quo, in qua causa conceditur 2.5.2.
- Instrumenti amissio quomodo probetur, & an praeiudicet 2.5.5. e.
- Instrumentum cōfici debet à notario rogato, & cur, ibid. c. an in qualibet charta ibid. g.
- Instrumenti clausulae solennes 2.5.3.
- Instrumentum guaranteeatum 2.5.5. c. 2.18.4. f.
- Instrumentum sine pacto paratū executionem non habet : quid juris, si statim in aliquo contractu capitula conventionis summariter annotentur & subscribantur, & postea in instrumento insuper confecto aliqua omissa vel diversa repēriantur 2.5.5. c.
- Instrumenta quomodo & quando producantur 2.5.4. & an actor reum ad exhibenda instrumenta cogere possit, ibid. a.
- Quid juris sit, si plura instrumenta extent ibid. a. in f.
- Instrumentum transumptum, quatenus probet 2.5.5. d.
- Instrumentum privatum regulariter quid probet 2.5.5. e.
- Insulz quomodo existant & acquirantur 2.20.5. h.
- Intercedere pro alio quid 1.25.1. d. quotupliciter fiat ibi. e. f. g. h.
- Intercedere mulieres nō possunt 1.25.1. c. propter 5 C. Vellejanum quo his succurritur 1.25.2. etiam si accesserit patris consensu 1.25.3. a. nisi in quibuscumque casibus 1.25.4.5. & quae actiones superint eo casu, quo non valet intercessio 1.25.6.
- Interdictum quid & quotuplex 2.25.1. a. b. c. d. e. f. 2.18.1. d.
- Interdicta num sint actiones reales, an verō personales 1.25.1. c.
- Interdictum quorum bonorum quid : cui : contra quem detur 2.25.1. g. h. i. k. de remedio ex l. si. C. de edicto D. Had. toll. ibid. l. m. n.
- Interdictum Salvianum 2.25.2. d. e. f. g. ubi possidetis & utrobi 2.25.3.4. a. b. quae exceptiones utrique obijciuntur, ibi. c. quae probationes incumbant ibi. l.
- Interdictum de superficiebus 2.25.4. g. de itinere actūq; privato, ibi. b. de aqua quotidiana & attiva, ibi. i. de fontibus ibid. k. de rivis ibid. l.
- Interdictum unde vi, quid : cui : contra quem detur 2.15.5. a. & contra occupatorem rei hereditariae ibi. c. & 1.14.14.
- Interdicto unde vi agenti, an claudus possessor recte obijciat exceptionem domini 2.25.5. g.
- Interdictum quod legatorum, an locum habeat in donatione mortis causa 2.19.9. b. in f. 2.25.2. a. b. c.
- Interdictum quod vi aut clam 2.18.4. 1.27.2. c.
- Interdictum de damno infecto 2.18.5.
- Interdictum de aqua & aq. pluv. arcenda : quae inde actio in factum personalis 2.18.7.
- Interesse quid, quotuplex : de vario ejusdem jure, & ubi locum habeat 2.21.4.
- Interesse post moram l. Saxonico quomodo definiri debeat 2.21.4. d. quomodo petatur, ibid. h. in fin.
- Intestus rei debitor quādo liberet debitorem 1.15.17. b. 1.26.5. a. l. 20.14. b. c.

- Interrogationes olim in iure fie-
bant 1.4.1.d.
Inestatus quis 2.16.1.a. an in du-
bio prsumatur ibid.
Inventarium quid: quz ejus con-
ficiendi solennitas 2.12.8. an
crucis appositio ita necessaria,
ut ejus omissione vitietur, ibi.
c. quis conficere teneatur, ibi.
d. quis ejusdem confecti ef-
fectus 2.12.9. de pœna nō con-
fecti inventarii, ibi 4. an ob id
amittatur Trebellianica & le-
gitima ibid.
Inventio thesauri 2.20.2.g.
Inventio rei derelictæ, ibid. rei
quz nullius fuit, ibi. b. quid de
rebus foris amissis ibid.
In utero existens pro nato habe-
tur quandoq; 1.1.5. h. an ei, si-
ve insitruendo, siue legendo re-
linqui possit 2.43.2.c.
Incurdix calore peccanti igno-
scitur 2.30.6.b. quid de homi-
cidio tali casu perpetrato 2.32.
6.c.
Iudicium quid 1.12.1.a.
Iudicium ordinarium & extraor-
dinarium, ibid. c. quando ce-
perit extraordinarium 1.12.6.a.
Iudicium civile & criminale 1.
12.1.d.
Iudicia publica quz: quomodo à
popularibus differant 2.31.1.a.f.
quomodo in iis procedatur, an
per inquisitionis viam, an ac-
cusationis, ibid. d. e. f. an eo-
rum exercitium privatis com-
petat ibid. g.
Iudicare olim magistratus Roma-
nus an potuerit 1.12.3.b.
Iudices ordinarii vel extraordi-
narii, ibi. quid de Assessoribus
Camera: quid de Revisorib. ibi.
Iudicem dare cui liceat 1.12.7.a.
Iudices primæ instantiæ in Ger-
mania qui sint ibid.
Iudices esse possunt, qui non pro-
hibentur: & qui prohibeantur
2.12.7. b. c. d. e. f. an servus si
pro libero habeatur 1.12.8. b. an
clericus in causa laicorum 1.12.
9. a. b. c. d. an cæcus: an lurs
imperatur: an minor: an filius-
fam. 1.12.7.
Iudices ex qua causa recusantur:
& an recusari possit ordinarius
1.12.11. a. b. c. d. 12. a. b. c.
Iudices in causa ambigua mediâ
viâ eligant 1.12.1.b.
Iudex victum victori in expensas
condemnat 1.12.16.2. idemq;
in criminalibus obtinet, ibi. b.
Iudici quod datur, ut verè judi-
cet, repeti potest 1.12.3.f.
Iudices plures si constituti sint,
quid in sententia proferenda
opus 2.23.2. c.
Iudicio inchoato, sed nondum fi-
nito, an tertius interveniens im-
pediat iudicium inter litigato-
res, ita ut iudex una sententia
omnium trium litem dirimere
teneatur 2.23.5. c.
Iudices in causa ambigua olim re-
spondebant: sibi non liquere
1.12.17. d.
Iudicem dare an sit jurisdictionis
simplicis 1.3.4. c.
Iudices ad quid obligentur: quo-
modo puniantur, si per impru-
dentiam vel dolo malo iniquè
judicant 1.12.13. & 14. a. b. c.
Iudices an iuxta concientiam,
an secundum allegata & pro-
bata judicare debeant, ibid. c. f.
& 2.4.9. d. 2.23.5. c. d.
Iudices ex officio mandatum à
procuratore exigere an tenean-
tur 1.9.9. d.
Iudicium quanto tempore finia-
tur 1.12.15. f.
Iudicia divorsia quz: quare
dicantur duplicia 1.19.1. a.
Iuramentum quid: quod duplex 1.
21.1. a. b. c. quz olim fuerit
jurandi formulæ quæ hodie sit,
ibid. an iuramentum sit, quo
quis promittit: bey Bûrgeren
eyren/ bey Wdichen eyren/ ibi. &
quid per fidem Christianam
quis promittat, ibid. a. & 1.8.5.
in fin.
Iuramentum quod de causa non
controversa interponi solet,
quam vim habeat: an producat
actionem 1.21.2. a. an invalidas
conventiones confirmet, ibid.
b. an donationem à marito
uxori factam: an contractum
minoris ibid.
Iuramentum calumniz: testimo-
nii: purgationis: an genere con-
veniant 1.21.3. a.
Iuramentum calumniz 1.21.3. c.
in quibus causis locum habeat
1.21.4. a. b. à quibus præstetur,
ibid. c. d. quibus remittatur: &
de pœna iurare nolentium, ibi f. g.
Iuramentum malitiz 1.21.4. g.
Iuramentum testimonii quando
præstetur, & an remitti possit 1.
21.5. a.
Iuramentum purgationis in qui-
bus causis deferatur 1.21.5. b.
Iuramentum voluntarium & ne-
cessarium 1.21.6. b. c. d. 9. 10.
Iuramentum deferre qui possunt
aut non possunt 1.21.7.
Iuramentum in litem 1.21.6. & 4.
21.11.
Iuramentum affectionis 1.21.13.
Iuramentum veritatis 1.11.14.
Iuramentum in litem an à iu-
dore loco mulieris possit defer-
ri 1.21.11.
Iuramentum in ingressu officii
præstandum remitti inquit 1.5.
6. b.
Iuramentum an quis per alium
desere possit 1.21.12.
Iuramentum iudiciale, an ad-
ori possit deferri 1.21.9. c. an re-
tractetur ibid. c.
Iuramentum collegio vel com-
munitati à quo deferatur 1.21.
10. g.
Iuramentum affectionis an retra-
ctetur 1.21.13. d.
Iuramentum an sine interpellatio-
ne in mora constitut 2.3.6. c.
Iuramentum vi metus extor-
tum an absolutionem desido-
ret 1.11.4. b.
Iuradi facultas an transeat ad he-
redem 1.21.10. g. inf.
Iurare I I Q V I D O quid sit 1.21.
7. b.
Iurare in infinitum quando li-
ceat 1.15.10. d.
Iureconsultus 1.17.2. a.
Iureconsultorum sententiz & o-
piniones eorundem quid dif-
ferant ibid. b. c.
Iurisdicctio à iure dicendo 1.3.1. a.
Iurisdictionis vocabulum dupli-
citer sumitur: in genere, & in
specie ibid. b.
iurif.

- Iurisdictionis definitio** ibi. c. d. e. **Lesio enormis** quæ sit, iudicis arbitrio committitur 1. 7. 6. e. in f. 1. 25. 5. c. in f.
- Iurisdictionis vel à lege datur, vel magistratus iure competit** 1. 3. 2. d. e.
- Iurisdictionis simplex defeditur**, ibi. c.
- Iurisdictionis delegata** 1. 3. 2. a. b. c. 6. c. d. 7. d. protogata 1. 3. 7. e.
- Iurisdictionis per solam alluvionem neque augetur neq; minuitur** ibid. f.
- Iurisdictionis competens** 1. 3. 8. c. d. e. f. g.
- Iurisdictionis quibus modis finiatur** 1. 3. 12.
- Ius quid** 1. 1. 2. a.
- Ius in artis formam conformari potest** 1. 1. 2. a.
- Ius an incertum sit** 1. 1. 2. b.
- Ius civile est mutabile** 1. 1. 4. d. 1. 1. 5. a. & in quo consistat hæc mutabilitas ibid.
- Ius retractus quid** 1. 28. 5. c.
- Ius retractus** 1. 1. 2. c.
- Iuris præcepta: honestè vivere, alterum non lædere, suum cuiq; tribuere: quomodo differant** 1. 1. 3. a.
- Ius Romanum, ejusque commendatio** 1. 1. 2. a. 1. 1. 3. a. & divisio 1. 2. 3. a.
- Ius accrescendi quid** 2. 13. 3. a. an in qualibet conjunctione, etiam verbalis, locum habeat, ibid. c. r. 16. 4. b. c. d. e. an locum habeat in legatis, ibid. a. an in emptore hereditatis transeat 1. 28. 12. a.
- Ius gentium & naturale differant** 1. 1. 4. d. e. quid sit ius naturale ibid. c.
- Ius patronatus** 1. 2. 4. c.
- Ius publicum & privatum** 1. 1. 3. b. c.
- Ius publicum qua ratione dicatur** 1. 1. 3. b.
- Iustitia unde dicatur: quid sit** 1. 1. a. b. c. d.
- Iustus quis dicatur** 1. 1. b.
- Ius vitæ & necis, dominis in servos 1. 2. 3. f. parentibus in liberos, liberos in parentes** 2. 32. 7. e. competens.
- K.
- Kmethores in Polonia quæritur** 1. 2. 3. c.
- L.
- Laudemium quid** 1. 29. 12. a.
- Legatum quid: quæ olim ejus species** 2. 13. 1.
- Legatum relinquere & accipere quis possit vel non possit** 2. 13. a.
- Legatum pauperibus an in unum pauperem resse conferatur** 2. 13. 1. d.
- Legatum ad pias causas an fiat caducum, causa deficiente, ibi. d.**
- Legata quomodo relinquuntur** 2. 14. 6.
- quis eorum effectus** 2. 13. 7. a. b. quæ actiones pro eo competentes ibid. d. e. f.
- Legati functus à temporis morte debentur** 2. 13. 7. h.
- Legari an possit iis qui adhuc in utero sunt** 2. 13. 2. c.
- Legari quæ res possint** 2. 13. 4. c.
- & quomodo, an conjunctim vel disjunctim** ibid. 3.
- Legato mobilium generaliter factio an pecuniæ comprehendatur** 2. 13. 4. g.
- Legatum an in extranei arbitrium conferatur** 2. 13. 6. d.
- Legatum, quod mater filio relinquit, sub conditione, ut de voluntate patris uxorem ducat, filius non obtinet, si contra faciat** 2. 6. 5. c.
- Legatum fundi an sit generale: an supervenientibus codicillis interpretatio ejus coangustetur** 2. 13. 4. d.
- Legatum optionis & electionis an differat** 2. 13. 3. a. quid de legato rei alienæ ibid. c.
- Legata sæpius in eodè testamento semel tantum debentur, ibi. i.**
- Legatus Proconsulis an manumittere possit** 1. 2. 4. e.
- Legitima à filiis detrahenda, si ex statuto maritus lucratur dotem post mortem conjugis** 2. 7. it. d.
- Legitima** 1. 13. 12. a. b. c. 1. 13. 14. d. an statuto tolli possit 1. 13. 11. d. an institutionis titulo relinquenda 1. 13. 12. a. an sine gravamine relinquenda, ibi. quomodo supplementum ejus petatur, ibi. c. d. an sit aucta 1. 13. 13. an sit hæreditatis vel bonorum quora 1. 13. 16. a. quomodo & quibus debitis minuat, ibi. c. d. e. an vivo patri liberis debeat 1. 13. 17. a. b.
- Legitima matris quid** 1. 13. 11. b.
- Legitimæ loco filii ab an aliquid ex feudis novis debeat** 1. 14. 17. d.
- Legitimam filius institutus an acceptare, & reliquam hereditatem repudiare possit** 1. 13. 16. a. 2. 12. 3. e.
- Legitimitas quid** 1. 2. 6. a. an fiat consentientibus legitimandis, ibid. c. d. modus ejusdem duplex ibid. f. g.
- Legitimatur nepos per subsequens matrimonium avi** 1. 2. 7. a. 2. 16. 2. d.
- Legitimatus legitimo & naturali non præfertur** ibid. b.
- Legitimatio per rescriptum Principis non valet extantibus legitimis, ibi. c. d. quomodo sit petenda ibid.**
- Legitimatio petita ad eum finem, ut in feudo succedat legitimatus, qualitas feudi exprimenda, ibi.**
- Legitimatis post testamentum an detur bonorum possessio** 2. 15. 3. a.
- Legitimari per rescriptum Principis non continentur statuto, excludente feminas, extantibus masculis naturalibus & legitimis, ibi. aliter, quàm legitimati per subsequens matrimonium** 2. 16. 2. c. d.
- Legitimatus à Pontifice, in terris Imperii legitimorum jure non fruetur** 1. 2. 7. e.
- Legitimantur liberi per subsequens matrimonium, quos pater nobilis ex ignobili femina suscepit** 1. 2. 10. a.
- Legitimatio per subsequens matrimonium etiam in articulo mortis, etiam interveniente matrimonio medio, fieri potest** 2. 16. 2. a. an hoc modo legitimati patrum sint agnati, ejusq; insignia gestent 2. 16. 3. d. an in iure primogenituræ præferantur iis, qui postea ex legitimo matrimonio nati sunt 2. 16. 1. c. d. 1. 2. 7. b.
- Legitimare an possit Comes Palatinus** 2. 16. 2. e.
- Leno

I N D E X.

- Lenoniciūm:** quæ ejus pœna: portio 2.12.3.g.
- Leuteratio** quid jure Saxonico 2.13.4.f.
- Lex** quid, quotuplex 1.1.5.b.e.f.1. 2.1. c. an de futuris intelligatur, ibi. an omnes obliget, ibi. etiam principem, ibid. e. quibus feratur 1.1.5.d.
- Lex** quomodo sequenda 1.1.2.b.
- Lex** an obliget in conscientia 1.1.6.d.
- Legis** Falcidie beneficium quibus competat vel non 2.14.2.
- Lex** Aquilia à quo lata 1.18.4.b.c. d.e. ejus capita duo 1.18.5.6.
- Lex** Falcidia à quo lata: an locum habeat in donatione mortis causa: mortis causa capione: donatione inter vivos, quæ morte confirmatur 2.14.1.6.f. & quid de jure Saxon. obtineat 2.9.9.b. an item eo casu cum portio unius heredis jure accrescendi vel jure substitutionis ad heredem pervenit 2.14.7.c.
- Lex** Fuitia & Voconia olim quæ 2.14.7.c.
- Libellus** an à supplicatione differat 1.4.2.b. quid & quotuplex sit, ibi c.1.4.10.a. an offeratur in omnibus causis 1.4.12.c.d. cui, ibi. a. quando 1.4.10.1.b. an mutari possit post litem contestatam 1.4.13.d.
- Libellus** evidenter ineptus judici ipso jure nullum facit 1.4.11.c.
- Libellus** causæ criminalis conclusionem non desiderat ibid. c.
- Libellus** debet esse clarus & certus 1.4.11.a.
- Liberi** ex iusto matrimonio nati 1.2.5.d. nati septimo, octavo & decimo mense ibi. d.e.f.
- Liberi** naturales 1.2.6.b.2.16.3.a. an hodie adhuc sint ibid.
- Liberi** positi sub cōditione an positi in dispositione, id est, vocati ex testamento dici possint 2.11.3.d.
- Liberi** heredes duas quartas an detrahant 2.14.2.a.
- Liberorum** appellatione qui comprehendantur 2.16.1.g.
- Liberi** incestuosi, nefarii & adulterini an petat alimentum 2.16.3.g.
- Libertas** 1.2.2. an interdum ipso jure contingat 1.2.4.f.
- Libertini** 1.2.4.b.
- Litigare** potest, qui iustam habet litigandi causam, iusta quæ 1.12.16.d. per se vel per Procuratorem 1.5.3.2.b.
- Litis** contestatio initium iudicii 1.12.2.a. quomodo fiat 1.12.2.b. 2.22.3.b. quæ ejusdem requisita jure Camerali & Saxonico: quis ejusdem effectus, ibi. e.d.e.
- Litigare** homini Christiano licet 1.12.17.a.
- Litem** contestari an videatur, qui de lite non contestanda protestatur, si libello postea respondeat 1.12.2.c.
- Locatio** 1.29.1. fit ad longum vel modicum tempus: & quid si ab initio de titulo conductionis constat 1.29.4.a.b.c.d. quando presumatur iterata, ibid. d. quomodo dissolvatur 1.29.5. & 3.
- Locatori** quis dicitur 1.29.1.h.
- Locari** quæ res 1.29.2. quæ facta 1.30.1.c. in f. 1.29.2.g. possint.
- Locationi** à marito factæ matrimonio constante, an stare teneatur uxor, matrim. solutio 1.29.2.c.
- Locatori** conductorem expellere nequit: hic tamen ex iusta causa habitationi quocumque tempore renunciare potest 1.29.5.
- Locatori** conductori ad quid teneatur, & contra 1.29.6.7.
- Locatori** an teneatur restituere conductori summus in rem conductam fructuum colligentium causa factos 1.29.7.c.
- Locatori**, si conductori rem locatam, pro contractu observatione obligaverit, an conductor eam possit retinere 1.29.8.3.
- Legendus** olim erat maritus: cur: quamdiu 1.8.5.a.b. an iponlus ibid.
- Lusu** amissa an condicantur 1.24.3.f. in fin.
- M.**
- Magistratus** eodem jure uti debet, quod in alios statuit 1.4.9.f.
- Majestatis** lætæ crimen in quos: à quibus committatur: & de pœna ejus 2.12.1.b.c.
- Manumissio** servitutem tollit 1.4.a. an fit jurisdictionis voluntariæ, ibid. d. ubi expedit possit ibid. e.
- Mandatum**, unde dicatur: quid sit 1.27.1.a.b.c.d. quomodo solvatur 1.27.6.b.c.d. an duplex: generale & speciale 1.27.5. quis possit mandare ibid. 2.a.
- Mandatum** infinitè conceptum: quid contineat 1.27.6.f.
- Mandati** actio quotuplex 1.27.7.
- Mandatum** Procuratoris quale 1.9.8.a. quando & in quibus casibus debeat esse speciale, ibi. b.c.d.e.f. 1.5.11.b.1.7.2.c.8.9.1.b.c.d. 1.11.2.c. 1.27.5.d. 1.27.4. 1.29.3.a. quomodo probetur 1.9.9.2.b.c. quando presumatur, ibi. d. quamdiu duret 1.9.10.a. quomodo revocetur & finiat ibi. b.c.d.
- Mandari** quæ negocia possint: an præterita, an incerta &c. 1.27.3.a.b.c.
- Mandari** nequit actus legitimus 1.27.4.a.
- Mandati** causa in creditum converti potest 1.27.6.a.
- Mandatum** differt à jussu 1.2.4.13.a.
- Mandatum** turpe non valet 1.27.3.c.f.
- Mandans** delictum & delinquens ex mandato eadem pœna plectitur 1.27.8.g.
- Mandator** fidejussoris nomine quandoque continetur 1.27.1.g.
- Mares** & fœmina eodem jure utuntur 1.2.1.c.
- Marius** Curator est suæ uxoris perpetuus, jure Saxon. 2.6.7.i.
- Marius** & uxor bona sua promisso possident 2.6.7.1.2.7.d.
- Marius** an fructus bonorum paraphernaliū suos faciat 2.7.9.b.
- Marius** usum fructum omnium bonorum uxoris habet 2.6.7.i. ei que egent, mulier teneatur præbere alimenta ex bonis dotabilibus & paraphernaliis ibid.
- Mater** expendens alimenta pro filio an presumatur donare: & quid

I N D E X.

- quid de filio solvenſe pro patre 1.10.3. b.
- M**atrimonium quid 2.6.7. b. undedicatur, ibi. an ſit ſacramentum: an actus legitimus, ibid. an contrahatur conſenſu 2.6.5. an ſine conſenſu parentum, ibi. quid de metu: quid de errore, perſonæ, & nominis 2.6.6. c. f. an contrahatur pure: an ſub conditione 2.6.6. a. b. c. d. an ſubſiſtat inter Chriſtianos & infideles 2.6.1. c. quando præſumatur 2.6.1. d. quomodo diſſolvatur 2.6.8.
- M**atrimonium ſine parentū conſenſu conſummatum an poſſit reſcindī 2.6.5. c.
- M**edicorum aſſertioni in vulneris quæſtione ſtandum 1.18.9. c.
- M**erces quid 1.29.3. a. an in qualibet re fungibili conſiſtat, ibi. g. quando ſolvenda ſit, ibid. h.
- M**etus quid 1.11.4. a. ejus probatio difficilis judicis arbitrio committitur ibid. c.
- M**etus & dolū differentia 1.11.5. a.
- M**inima pætor an cutet 1.11.2. b. 1.14.1. b.
- M**inis interpoſitis in aliquo negotio, quid juris 1.11.4. b.
- M**inor quiſ 1.8.1. c. & 1.11.8. a.
- M**inor an ſiſe jubere poſſit 2.25.2.3.
- M**inor autore curatorum pacem cum adverſariis ſuis facere poteſt 1.7.2. c. 1.11.9. a.
- M**inor an donare poſſit 2.19.3. a.
- M**inor curatorem habens, an ſine curatore obligetur 1.6.5. b.
- M**inor an procurator eſſe poſſit 1.8.1. c. 1.9.5. a. b. ſi que procuſando lædatur, an in integrum reſtituatur ibid. c.
- M**inor in integrum quando reſtituatur 1.8.1. c. & 1.11.8.9. v. lit. R. verb. reſtitutio minoris: an reſtituatur adverſus tranſactionem juratam 1.7.2. b.
- M**inor an per ſacramentum præſumatur major 1.11.9. c.
- M**inor mites punire poteſt judex ſi velis, ſi noliſ, non cogitur 1.11.12. c. f.
- M**iſerabiles perſonæ quæ ſint 1.3.10. b. c. e.
- M**iſerabilium perſonarum privilegio ubi & quando locus ſit ibid. f.
- M**iſſio in poſſeſſionem 2.24.1. c. an fiat dupliciter: ex primo & ſecundo decreto, ibi. d. an ſit mixti imperii ibid. c.
- M**iſſio ex primo decreto, quando, ex qua cauſa, in quæ bona, ad quem finem fiat 2.24.2. 2.18.6. a.
- M**iſſio ex ſecundo decreto priori diſſimilis 2.24.3. 2.18.6. b. c.
- M**iſſio militum duplex: honeſta & inhoneſta 1.8.6. a.
- M**onetæ adulteratores an exurantur: an majestatis ſint rei 2.31.1. l.
- M**onſtrum non eſt homo 1.1.5. g.
- M**ora quid 2.3.6. a. quotuplex, ibi. b. quando noceat 1.15.7. b. quæ ejus effectus 2.3.8. quomodo & quando purgetur 2.3.9.
- M**ora debitoris duplex: una ſine interpellatione, ex re, 2.3.6. c. altera, poſt interpellationem, ex perſona, ibid. d. conſuetudini interpellatio requiritur: an gemitata: an judicialis 2.3.7.3.
- M**oram non facit, cui compenſationis jus competit 1.25.11. c.
- M**ora conſtituentis pro alio quando & quomodo purgetur 1.23.12. a. b.
- M**ora principalis obligationem fidejuſſoris quando augeat 1.23.5. c. 1.29.3. f.
- M**ulſtam irrogare, quandoque eſt mixti, quandoque meri eſt imperii 1.7.4. c.
- M**ulier nullam habet prærogativam niſi in jure expreſſam 1.2.1. c.
- M**ulieret an in cauſis criminalibus poſſint eſſe teſtes 2.5.8. c. 2.31.5. d. an in teſtamentis 2.10.4. f. an in codicillis 2.5.8. c.
- N**atura hominis inferior ſuperiore 1.1.4. b.
- N**aturales liberi 2.16.3. a.
- N**egocium 1.10.1. a.
- N**egociorum geſtor an culpam leviſſimam præſtet 1.10.5. d. 12. & 2.24.3. d.
- N**egociorum geſtio duplex: voluntaria: neceſſaria 1.10.2.3.
- N**epoſ poſſit mortem avi conceptus, an ad ejus hereditatem admittere 5.5.8.
- M**ulieres intercedere non poſſunt, v. interceſſio: an renunciant SC. Velleiani beneficio poſſint 1.25.4. c. f. 20.4. d. 2.28.4. g.
- M**utuum quid 1.20.1. an in panibus conſiſtat ibid. f.
- M**utuum an ſit, ſi eoſdem numeros, quos tibi mutuo dedi, cū iis non indigeres, mihi reddas 1.20.1. g.
- M**utuum an ſit, ſi debitorem meū juſſero tibi dare pecuniam 1.20.3. a. ſi rem vendendam tibi dederō, ut pecunia inde quaſita utaris, ibid. ſi rem ultimatam pro pecunia tibi dem ibi.
- M**utuum dans decem, ſi undecim reddi ſibi paciſcatur, nihil agit, ſed ſua 10. tantummodo conſequitur 1.20.2. a.
- M**utuum date qui poſſint 1.20.4. a. b. an præſides provinciarum ibid.
- M**utuum accipere qui poſſint 1.20.7. an filius ſam. 1.20.7.8. an pupillus 1.20.9. a. an prodigus, ibi. b. an minor Curatorem non habens, ibid. c. quid de pecunia civitati vel adminiſtratoribus ejus mutuo data 1.20.5.
- M**utuum dans negociorum geſtori an à domino repetat 1.10.5. b.
- M**utuum accipiens an in eadem forma numeros reddere teneatur: & quid ſi valor numerorū ſit mutatus 1.20.12. a. b. quid item ſi res perierit, an æſtimatione præſtita liberetur 1.20.13. a. quid de caſu fortuito 1.20.14. a.
- M**utuum quod non valet, ex poſt facto aliquando convaleſcit 1.20.6.

I N D E X.

- admittatur 2.16.1.g.h.in fi. an
conferre debeat ea, quæ pater
efficit collaturus 2.17.3.g.
- Notarius quis 2.5.2.b. an de re-
bus illicitis instrumentum cõ-
ficiens infamia notetur 1.8.7.i.
- Novatio quid: a quo fiat: quæ for-
ma ejusdem 2.29.5.
- Noxæ deditio quando liberet do-
minum 1.18.12.b.
- Nuptiæ secundæ an valeant, an
jure civili probentur 2.6.7.
e.f.
- O.
- Obligatio dissolvitur vel ipso jure
2.19.1.a. vel ope exceptionis
ibid. b. & 7.
- Observantia differt à consuetudi-
ne 1.1.5.b. & 9.a.
- Occidendi jus an parentibus in li-
beros, an liberis in parentes ho-
die aliquo casu cõpetat 2.12.7.e
- Officium judicis quod duplex 1.11.8.
e. quale sit, si minor in integrũ
restitutionem petat 1.11.15.
- Operis novi nũciatio 2.18.1. quo-
modo fiat 2.18.2.e.f.g. & tol-
latur 2.18.3. cui competat 2.
18.2.a.b.c. an usufructuario,
ibid. c. an servitutem habenti
1.17.11.b. 2.18.2.c.
- Operæ famulorum hodie ad cer-
tum tempus conducuntur 1.
25.1.g.
- P.
- Pacis violatæ pœna 2.25.6.a.
- Pacti significatio generalis & pro-
pria 1.6.1.a.
- Pactum quid, ibid. de personis
quæ pacifici prohibentur 1.6.5.
a. b. c. an pacifici liceat cum
omnibus 1.6.7.2. etiam hosti-
bus & hæreticis, ibid. an regu-
lariter sibi quilibet paciscatur,
an quandoque alteri 1.6.6.e.
f.g.
- Pactum juris gentium 1.6.2.c. na-
turalem obligationem produ-
cit, non civilem 1.6.9.a.b. quo-
modo tollatur 1.6.11.a.
- Pactum nudum, quo sensu dica-
tur 1.6.11.c.
- Pactum publicum & privatum
1.6.2.a.b.
- Pactum legitimum 1.6.2.d. an à
contractu consensu constante
- differt 2.19.1.b. an species ejus
sit, pactum usurarium 1.6.2.d.
- Pactum expressum, tacitum 1.6.3.
a.b. de non petendo ibid.
- Pactum in rem: in personam 1.6.
4.2.b. hoc ad alium regulari-
ter non producitur, ibid. c. il-
lud contra, ad omnes quorum
interest ibid. d.
- Pactum mixtum an sit ibid. b.
- Pactum principalis fidejussori
quandoque prodest: & contra
ibid. d.
- Pactum, quo Princeps impunita-
tem alicui promittit, an sit ser-
vandum 1.6.2.3.
- Pactum uxoris marito factum va-
let nisi donationem sapiat 1.6.
6.a. quid de pacto ab eadem
cum extraneo inito ibid. b.
- Pactum inter ægrotum & medi-
cum, inter clientem & advoca-
tum, de quota litis an valeat
1.6.7.c.
- Pactum de succedendo vel non
succedendo quod duplex: quan-
do valeat vel non valeat 1.6.8.
- Pacta dotalia jure contractus va-
lent 2.10.5.h.
- Pactum dotale, ut sit dote con-
tenta sit, nec cum fratribus suc-
cedat ibid. e.
- Pactum filii successionem renun-
tiantis an valeat: an liberis præ-
judicet, ibid. e. g. & 2.17.7.c.
item, an supplementum peti
possit, si aucti sint patris facul-
tates ibid. e.
- Pactum in cõtinenti vel ex inter-
vallo contractui adjectum quo-
operetur 1.1.10.
- Pacti obscuri interpretatio quo-
modo facienda 1.6.11.b.
- Pacta illegitima juramento non
convalescunt 1.6.7.d. an jura-
mento confirmata in conscien-
tiz foro obligent ibid. e.
- Pactum, ne dolus præstetur, an sit
contra bonos mores 1.16.2.a.
in fin.
- Pacta emptioni adjecta 1.18.9.b.
c.d.
- Pactum de retrovendendo: an in
heredes transeat: an præscriba-
tur 1.28.10.2. 22.3.i.
- Pactum l. commissoris 1.29.9.d.
- an in locatione locum habeat
1.29.3.d. an in pignore 2.1.
6.e.d.
- Pactum de periculo præstando
1.20.14.d.
- Pactum, quo quis se obligat ad
carceres, nisi constituta die sol-
vat 1.20.14.d.
- Pœna conviciantium de jure Sa-
xon. 2.30.6.b.
- Pœnarum tres sunt gradus 1.35.c.
d. e. 2.31.6.b.c.d.e.
- Pœna arbitraria an possit extendi
ad mortem 2.32.8.k.
- Pœnæ ad bruta animalia: ad de-
functorum cadavera extendi
possunt 1.35.b.
- Pœnæ an possint remitti 2.30.
3.g.
- Pœna talionis 2.30.6.e.
- Pœna l. Iulii Papii 1.2.5.g.
- Pœna illustrium personarum, si
juratorum cautioni non stent 1.
5.8.b. de pœna aliarum per-
sonarum cautionem violan-
tium ibid. c.
- Particidium quid: quod duplex: quæ
olim ejus fuerit pœna: quæ ho-
die: de conatu ejusdem: quo-
modo puniatur 2.32.7.f.g.
- Parenti utrique æqualis debetur
honor 1.2.5.b.in fi.
- Partus ancillæ an in fructu sit 1.5.
10.a. quando furtivus dica-
tur 2.22.3.a.
- Partus suppositus an sit falsum: :
cui accusatio ejus competat 2.
32.8.b.
- Pauper quis dicatur 1.3.10.e.
- Pauperies 1.18.1.d.
- Peculatus quid: quæ ejus pœna 2.
32.9.e.f.
- Peculium quid: quod duplex 1.24.
10.a.b.c.d.
- Peculio quasi castrensi an annu-
meretur, quod filiusfam. pro-
curando acquirit 1.9.13.d.
- Peculii adventitii usumfruct. di-
midis portionis matri delatæ,
an retineat pater 2.16.4.b.
- Pecuniarum significatio 1.23.10.a.2.
13.4.g.
- Pecuniarum usus an sit juris gentium
1.28.1.d.
- Pecuniarum mentionem si lex faciat,
cujus temporis æstimatio at-
tendatur

I N D E X.

- Præfex provincie an fuerit magistratus** 2.31.1.g. an deportandi jus habuerit 2.31.7.c.
- Præfumptio quid: quomodo à fictione differat** 2.4.10.3.b.
- Præfumptio juris & de jure plena, neq; ulla præfumptio contraria evincitur** 2.4.10.d. nisi confessione ibid.e.
- Præfumptio juris probatione contrarii tollitur** 2.4.10.f.
- Præfumptionum varia genera, pro varietate qualitatum rei inhzrentium** 2.4.11.12.
- Præfumptionibus solis in criminalibus nemo damnari debet** 2.37.5.2.
- Præfuitur naturalis qualitas, id est, amor erga liberos, &c.** 2.4.12.a. non præfuitur qualitas adscititia, id est, scientia, divitiæ, paupertas, &c. ibid.b.
- Præfuitur dominium ex possessione** 2.15.3.f.
- Præfuitur iustam litigandi causam habere, qui pro se duos Dd. allegat** 1.1.7.e.
- Præfumptio varia ex loco & tempore** 2.4.12.b.
- Præfumptio solennitatis & veritatis ex instrumento** 2.5.5.a.b.
- Præteritio liberorum militare testamentum non vitiat** 2.10.6.e.
- Præteritio Idem in præteritione matris & avi materni** 2.11.1.c.
- Præteritio liberorum in testamento paterno an faciat testamentum ipso jure nullum** 2.11.1.c.
- 2.15.3.e. quid si ignoranter præteritio facta sit, ibi. quid si alius post instituti mortem institutus sit** 2.11.1.g.
- Præteritio parentum in testamento liberorum itidem vitiat testamentum** 2.11.2.a.b.
- Præteritus an dicatur, cui legitimus titulo legati est relicta** 2.15.3.b.
- Precarium quid: quomodo commodato conferatur, & ab eodem distinguitur** 1.24.5.
- Precium emptio requirit** 1.28.6.a.b.c.
- Primogenitorum privilegium in successione** 1.19.16.a.
- Principis potestas** 1.1.3.b.f.
- Principes an legibus sit solutus** 1.6.2.a.b. an primogenitus suum in successione regni possit auferre 1.19.16.a.b. an cui libet alii ex plenitudine potestatis jus suum possit auferre, ibid. & 1.1.5.h. 1.6.2.a. an ex pacto & contractu obligetur 1.6.7.a. an contractus principis sit lex 1.1.5.h.
- Privilegium quid & quod duplex** 1.1.6.c.f.g.
- Privilegium tacite hypothecæ: cui competat** 1.6.7.b.1.29.4.f.g.2.14.
- Privilegium fori** 1.3.10.a.b.c.
- Privilegia creditorum varia** 2.24.6.7.
- Probatio quid** 2.4.1.a.b.c. an juris & ac facti, ibi.b. an negotii tam civilis quam criminalis ibid.
- Probationis vim habent, ex consuetudinibus locorum, & chartis illis, quas Galli partitas nominant: itemque bacilli transverberis incisi** 2.4.2.a.
- Probatio artificialis & inartificialis** 2.4.2.a.
- Probatio plena quæ: an ad eam pertineat cõmunis Dd. opinio: an privata scriptura: an mercatorum libri** ibid.b.
- Probatio semiplena** ibid.c.
- Probare quis debeat** 2.4.3.a. an affirmanti tantum incumbit probatio: & quæ sit intentio affirmata 2.4.4.
- Probatio post litem contestatam proponenda** 2.4.6.a.
- Probari debent articuli pertinentes: quinam illi** 2.4.5.a.b. quid de impertinentibus, ibi.c. quid item de clausula: salvo jure impertinentium ibid.d.
- Probationes luce meridiana clariores esse debent** 2.4.7. ubi & de sagarum immersione, & de sanguinis ex cadavere occisi effusione ibid.d.e.
- Probationis effectus** 2.4.8.
- Probatio jurisdictionis** 1.3.7.b.
- Probatum minorem locupletiorum esse factum, auditur eo casu, quo læsionem suam probare vult minor** 1.11.5.a.
- Procurator duplex: judicialis & extrajudicialis** 1.9.1.a.b. quomodo constituitur 1.9.7.a.b.c.
- Procurator in rem suam** 1.9.12.
- Procuratoris & advocati officium hodie parum distat** 1.9.10.e.
- Procuratoris datio an sit adus legitimus** 1.9.1.d.
- Procuratori olim in aliquibus saltem causis locus erat: hodie in omnibus locus est: paucis exceptis, ibid.d.e. quid de iudicio famoso, ibid.f. publico & criminali** 2.26.3.g.
- Procuratoribus necessariis quodam personæ utuntur** 1.9.1.f. & de his qui procuratorem dare 1.9.2. quive dari procuratores possint, vel non 1.9.5.& 6.
- Procurator constitutus, ante litem contestatam alium constituere nequit** 1.9.3.a.b.
- Procurator primæ instantiæ alius procurator dare potest, in causa appellationis, nisi ab interlocutoria appellet** ibid.b.e.
- Procurator quando appellare tenetur** 1.9.3.c.1.33.a.c.
- Procuratore de facto à minore & à muliere dato, quid juris** 1.9.4.a.c.
- Procurator damnatus ad quid tenetur** 1.9.13.a.
- Procuratoris negligentia domino nocet, usq; adeo, ut nec in integrum restitutione petere possit** 1.9.12. a.b.c. 2.24.2.d. 2.43.3.f. secus est de jure Saxon. 1.9.12.a.
- Procuratoris contumacia domino non nocet** 1.9.12.d.
- Procuratorum munus olim erat vile: hodie non est** 1.9.6.g.
- Procuratore cõstitutio: si de mandato dubitetur, in electione procuratoris est, vel mandatum probare, vel de rato cavere** 1.9.7.h.
- Procuratore moriente, quid juris** 1.9.19.d.e.f.
- Procurator falsus quis: & de re habitatione** 1.9.4.c.1.9.19.d.in.f.
- Prodigi quoad obligationem eodem cum pupillis jure utuntur** 1.6.5.d.1.20.9.b.
- Prodigo an bonis interdicatur ipso jure, an per prætorem** 1.6.5.

- 6. j. d. 1. 20. p. b. 1. 10. j. d.**
Promittens hominem an libere-
 tur si solvat statum liberum 1.2.
 2. c. in f.
- Pro**mulgatio legis 1. 1. j. b.
- Pro**rogatio jurisdictionis quæ: an
 prorogans pœnitere possit 1. 3.
 12. b. i.
- Pro**rogare jurisdictionem quilibet
 potest 1. 1. 1. 10. c.
- Pro**rogari jurisdictionem an videatur,
 quando dilatoria exceptio opponitur
 ibid. d.
- Pro**testatione de metu quando sit
 opus 1. 11. 4. f.
- P**ubes curatorem habentes abf-
 que Curatore obligantur 1. 6. j.
 c. 1. 20. p. c. an res mobiles alienare
 possint 1. 6. j. c. an hereditatem sine
 Curatoris consensu adire possint
 2. 12. 6. g.
- P**ublicani 2. 12. 8. a.
- P**udificatione bonorum olim quæ:
 quid in ea mutatur: quæ item
 res ab eadē sunt exceptæ 2. 31. 7.
- P**ugiles an sint infames 1. 5. j. d.
- P**upillus an & quomodo obligetur
 1. 6. j. b. 1. 20. p. a. 1. 24. d. 2.
 8. 6. j. k. 2. 27. 1. l.
- Q.
- Q**uarta impuberi arrogato debita
 an sit quarta quartæ, vel bonorum:
 & an aucta dici possit
 1. 1. 9. c.
- Q**uarta quomodo detrahatur 2.
 14. p. & quando cesset illa detractione,
 ibi. 10. Item, an filius
 fideicommissio gravatus duas
 quartas detrahere possit 2. 14.
 2. a.
- Q**uerela inofficiosa testamenti quibus
 competat 1. 13. 1. b. 2. 3. 4. a.
 an filia, & successione patris per
 statum, extantibus fratribus
 exclusæ 1. 16. 1. d. an sit reme-
 dium extraordinarium 1. 13. 1. c.
 an ad heredes transeat 1. 13. j. a.
 an finita transactio in statu-
 si queat, ibid. b. contra quos
 detur 1. 13. 6. a. b. c. quomodo
 proponenda, ibid. c. quo loco
 1. 11. 7. b. b. quatenus testamen-
 tum rescindat ibid. c.
- Q**uerela inofficiosa donationis
 an in solidum rescindat dona-
 tionem 2. 19. 7. g. h. i.
- R.
- R**em ex arbore vicini in meum
 fundum dependentes mei sunt
 2. 20. 6. d.
- R**apto cum rapta non recte con-
 trahit matrimonium 2. 6. 8. f.
- R**apina quid: quæ ejusdem pœna
 2. 30. 4.
- R**aptus, & quæ ejus pœna 2. 32. 3.
 c. d.
- R**ari habitio an pariat actionem
 mandati 1. 10. 7. b.
- R**econventio quid: quædo in qui-
 bus causis, & cur locum habeat
 1. 25. 13. vel non habeat 1. 25. 14.
 quid jure Saxonico de ea sit sta-
 tutum, ibi. d. quid in privile-
 giatis imperii instantiis 1. 25. 13.
 c. in fin.
- R**ectio Academiarum an habeat mi-
 xtum imperium 1. 3. 4. g.
- R**editus annui an vendi possint:
 quæ sit eorum obligatio 1. 28. j.
 f. & an præscribantur 2. 22. 3. i.
- R**elegatio 1. 3. 5. h.
- R**elegatus relicta sibi in urbe post
 relegationem possidet 2. 31. 7. a.
- R**elegatus à Principe restitutus an
 recuperat fructus, quos ex bonis
 confiscatis fisco percepit 2.
 31. 7. e. an Relegatus adversus
 datum quod relegatione du-
 rantæ passus est, restitutio in in-
 tegrum detur 1. 11. 17. a.
- R**emissio quid 2. 18. 3. c.
- R**emissio delinquentium in locū
 ubi delictū est perpetrātū 1. 3. 8. f.
- R**emissio in casu, quo contractus
 forum tribuit, locum non ha-
 bet 1. 3. 9.
- R**enunciatio inspectionis, quam
 transactio super testamento de-
 siderat inutilis 1. 7. 4. c.
- R**enunciare Sc. Vellejano an pos-
 sit mulier 1. 25. 4. c. f.
- R**enunciare an possit debitor bene-
 ficio cessionis bonorū 2. 24. 4. c.
- R**enunciatio aviz & matris, tute-
 lam legitimā liberorum susci-
 pientium, an facienda speciali-
 ter 2. 8. 3. c.
- R**epetundarum crimen: quomodo
 deponatur 2. 32. 9. a. b. c.
- R**epresentatio: jus in qua suc-
 cessione locū habeat 2. 26. 1. h. 4.
 d. g. an locū habeat jure Sax. 4. a.
- R**epressalia an valeant 1. 1. 5. f.
- R**eū summa divisio quæ 2. 10. 1. a.
- R**erum dominia quibus modis
 acquiritur 2. 20. 2.
- R**esiduum criminis: de pœna e-
 jusdem 2. 31. 9. g.
- R**es judicata quid 2. 13. 1. a.
- R**ei judicæ comparatur confessio
 judicialis 2. 21. 4. b.
- R**esciptione ad lites an sint perpetua
 1. 1. 6. c.
- R**esponsa Prudentum 1. 1. 7. c. d.
- R**esponsa aequipolice sententia Ca-
 meræ: arrestum Parlamēti Gal-
 licæ: opinioniones Dd. ibid.
- R**espondendi potestas de jure
 quibus concessa 1. 1. 7. 3.
- R**es publica 2. 20. 1. b. c. d.
- R**es privata ibid. d.
- R**es sacra, sanctæ, religiosæ 2. 20. 1.
 b. c. 4.
- R**estitutio in integrum quid 1. 17.
 1. a. b. an sit mixti imperii 1. 3.
 4. c. cui potestas ejus conceda-
 tur: an contra sententiam Pro-
 curatoris solus Princeps in in-
 tegrum restituat 1. 11. 1. d. 1. 8. 2. d.
 an mandari possit 1. 11. 1. c. in f.
 ubi petatur, ibid. a. an semel de-
 negata iterū concedatur, ibi. c.
 quomodo petatur 1. 11. 2. a. c.
 quando, id est, intra quod tem-
 pus petatur, & an tempus illud
 ignorantibus currat 1. 11. 3. a. b. in
 quibus causis petatur, ibid. b.
 quibus detur, ibi. c. an per pro-
 curatorem possit expediri, ibi. c.
 an sit beneficiū reale, ibid. c. an
 executionem impediatur, ibi. e. f.
- R**estitutio minoris ex facilitate
 vel circumventionem consistit 1.
 11. 8. b. ad prodigum, Ecclesiam
 & Rempubl. extenditur, ibi. h.
 daturq; adversus contractum
 1. 11. 9. a. etiam juratum quan-
 doq; ibi. d. e. & 1. 7. 2. b. ad ver-
 sus hereditatem aditam vel re-
 putatam 1. 11. 10. legata inde-
 bitè soluta 1. 11. 11. a. b. solutio-
 nem, ibi. c. d. delictum, de quo
 non constat, ibi. g. resignatio-
 nem beneficii Ecclesiastici 1. 11.
 13. g. sententiam quamlibet itē
 interlocutoriam quam definitivam
 1. 11. 14. a. b. c. contra re-
 tium possessorem 1. 11. 9. 2. in f.

I N D E X.

- mon datur adversus præscriptio- nem. 1.11.12. a. 2. 3. g. h. minor, ibi. b. delicta, ibi. e. d. v. ditionem sui ipsius. 1.11. 3. a. patrem, patronum, ibid. b. ne gocium quod maior factus ra tum habuit, ibid. b. venientia- tatis ibid. d.
- Restitutio an ex capite ignorantie adversus præscriptionem detur** 2.22.3. p. in fin. ob capitis dimi- nutionem 1.11.16. a. b. c.
- Restitutio propter absentiam, carcerem, paupertatem** 1.11. 17. a.
- Restitutio an propter ignorantiam legato detur: an propter instrumenta ignorata** 1.11.17. b. & 2.23.5. d.
- Restitutio propter alienationem judicii morandi causa factam** 1.11.17. a.
- Retentio quando locum habeat** 1.24.4. e. an hodie sit ipso ju- re 1.25.7. c. an locum habeat propter factas impensas 1.15.10. d. in f.
- Reus quid** 1.12.17. b. c. d.
- Reus unde forum sortitur** 1.3.8. c. d. c.
- Reus olim inivitus & oborto collo sine autoritate magistratus in justapri poterat** 1.4.1. b. quæ procedendi ratio hodie immutata ibid. b.
- Reus auctore non probante absol- vitur** 2.4.8. b. idem: quæ obinet si pares sint rei & auctoris proba- tiones ibid.
- Rubrica, ff. commodati, vel cõtra, an sit emendanda** 1.24.4. d.
- Rusticorum in Saxonia conditio** 1.2.4. b. de operis eorumdem quas nobilibus debent ibid. S.
- Sævitia magna quæ** 1.2.3. f.
- Sagarum immensio nihil probat** 2.4.7. d. 2.37.7. d.
- Sanguinis effluxio, ex cadavere occisi, quæ sit auctante accusato** 2.4.7. c.
- Salarium quomodo consequatur Procurator** 1.9.13. a. b. c.
- Salarium mandatariorum promissum an vitiet mandatum, & quo- modo exigatur** 1.7.1. c.
- Salvo conductu sicuti dato, an lo- cum habeat incarceration** 2.26. 2. d. 15. 6. e.
- Satio** 2.20.6. g.
- Satisfactio per calumniam petita an sit præstanda** 1.5.1. b. in f.
- Satisfactio fidejussoribus tantum sit, non etiam pignoribus** 1.5.2. a. d. 7. a. b. c.
- Satisfactio facta, si de fidejusso- ribus dubitetur, arbitri consti- tuuntur** ibid. a.
- Satisfactio tutorum rem pupilli salvam fore** 2.8.5. b. an hodie ab omnibus præstetur ibi. c.
- Satisfactio actoris & rei** 1.5.3. d. & 4. b.
- Satisfactio etiam in criminalibus causis locum habet** ibid. i.
- Satisfactio quando & curvevoce- tur** 1.5.8. a.
- Saxonicum jus à Carolo: & de his qui præter Saxones eodem jure utuntur: de divisione ejusdem** 1.1.10. h.
- Scenici homines ipso jure sunt infames** 1.8.5. d.
- Scriptura ad essentiam legis non requiritur** 1.15.5. b. in f.
- Senatusconsultum 1.1.5. g. quo- modo olim fieri consueverit** 1. 25.1. a.
- Senatusconsultum Vellejanum unde dicatur** 1.25.1. b. quid sit, ib. c. quæ sit ejusdem ratio, ibid. an renunciare eidem mulier possit 2.28.2. b. 1.25.4. c. f. quid si jurato renunciaverit 1.25.5.
- Senatusconsultum Macedonianum quid: quare introductum** 1.20.7. a. b. c. an renunciare ei- dem filiusfam. possit: & quid si jurato renunciaverit, ibid. d. an eodem uti possit paterfam. factus, ibi. c. quando locum non habeat 1.20.8. 2. b.
- Senatusconsultum Trebellianum & Pegasianum** 2.14.6. a. b.
- Sententia quid** 2.23.1. b. quomo- do à re judicata differat, ibid. quotuplex sit, ibid. c. d. e. f. e- jus adjuncta 2.23.2. b.
- Sententia definitiva quid conti- neat: à quo feratur** 2.23.1. a. 2.3. g.
- quæ sit ejus ferendæ forma** 2. 23.3.
- Sententia debet esse conformis legi- bello, ibi. a. debet etiam rem definire** 2.23.4. a. debet esse juri consentanea 2.23.5. a. de fine & effectu ejusdem, ibid. b. c. d. e. f. g.
- Sententia contra falsum procura- torem lata, saltem cõtra ipsum executioni mandabitur** 1.9.9. d. in f. & 2.25.3. d.
- Sententia lata ad sententiam pe- ritorum, quando non est publi- cata nomine competentis judi- cis, an transeat in rem judica- tam** 2.25.2. b.
- Sententia prætextu novorum in- strumentorum retractari non potest** 2.25.5. d. nisi incertis casibus ibid.
- Sententia contra communem opi- nionem lata non est ipso jure nulla** 1.1.3. d.
- Sententia pro falso Procuratore lata nulla est** 1.9.4. c.
- Sententia contra alieno nomine possidentem lata domino in pos- sessione non præjudicat** 1.15.4. d.
- Sepulchrum mortui, creditor ob- debitum impedire nequit** 2. 20.1. d.
- Sequestratio quid: unde dicatur** 1. 26.8. a. b. c. an differat ab ar- restis, ibid. d. an sit depositi species 1.26.4. a. b.
- Sequestratio duplex: voluntaria & necessaria: illa regulariter permissa, hæc prohibita**, ibid. e. f. g. h. i. in quibus casibus lo- cum habeat 1.26.11. 2.21.5. e.
- Sequestri officium quod** 1.26.10. a. b. c. d. an possideat 1.26.9.7. & 2.11.4. f.
- Sequestrum quomodo finiatur** 1. 25.12. a. b.
- Servitus est pœna peccati** 1.2. 2. b.
- Servitus in jure personarum** 1.2. 2. b. quando abrogata 1.24. 11. f. an sine domino sit 1.22. b. & an hodie sit ibid. e.
- Servituti nascantur, aut fiunt** 1.2. 3. a. e. i.
- Servorum eadem est conditio** 1. 2.3. g.
- Servus à natura nemo est** ibi. a.
- Servitus in jure rerum quid** 2. 86.1.

- 16.1.1. an possideatur 2. 21.1.d.
an præscribatur: v. præscriptio.
- Servitus duplex: personalis & realis, ibid. illa locari potest, hæc non item 1.29.2.a.
- Servit^{us} realis 1.17.1.a.b.c. duplex: urbana & rustica: de speciebus utriusq; 1.17.2.3.4.5. an continua & discontinua 2.22.2.g.
- Servitus personalis est, ut pomum decerpere liceat, ut spatia, ut coenare in alieno possimus 1.17.5.e.
- Servitutem imponere quis possit 1.16.2.g. 1.17.6.a. quomodo eadem constituantur 1.17.7.a. item, an usufruantur 1.17.8.a. 22.3.g. 2.22.4.m.
- Servitute itineris sine determinatione constituta, cuius sit electio 1.17.7.b.
- Servitus prædii inutilis constitui nequit 1.17.10.a.b.
- Servitute cōcessa, simul omne intelligitur concessū, sine quo uti servitute nō possum^{us} 1.17.11.a.b.
- Servitutem habens, servitutis quidem dominus est, loci servientis non item 1.17.12.a.b.
- Servitutes quomodo amittantur 1.17.16.a.b. 1.17.17.
- Societas quid 1.27.8.a.b.c. an duplex: generalis & specialis, ib. f.g.
- Societati generali imputatur dos, quam socius filia suæ dedit: & quid de sumptibus, ibidiora, ib. h.
- Socii an præsumantur fratres simul habitantes, bonis parentū indivisi 1.27.3.b.
- Sociorum altero pecuniam, altero operam conferente quid iuris 1.27.9.a.
- Societas ad heredes invitis non transit, ne jurato quidem, ib. c.
- Socii sociio ad qd teneatur 1.20.10.
- Societas quomodo solvatur 1.27.11.
- Societatis actio quotuplex 1.27.12.
- Sodomitia quid: quomodo puniuntur 2.32.2.a.3.a.
- Solidus 2.19.6.c. 2.30.4.g.
- Solutio quid 2.29.2.
- Solutio monetæ creditæ, cuius valor est mutatus, quomodo fieri debeat 2.29.2.c.
- Soluti quib^{us} possit 2.29.2.f. an minori, ib. f. an procuratori 2.29.3.a. an ei qui solutionis causa in contractu adjectus est, ib. a.
- Solutio per quem fieri debeat 2.29.2.g.3.b.
- Solvens errore ante diem an repetat 2.19.2.i.
- Solvit quodnam tempus humanitatis causa detur, intra quod solutionem expediat 2.29.2.i.
- Soluta parte, saltem ex voluntate creditoris, quodnam debitum videatur solutum 2.29.3.c.
- Solutio debiti tribus testibus probanda est jure Saxon. 2.5.6.g.
- Solutio generis an fiat cum electione debitoris 2.29.3.d.
- Solvit Statuliberū an liberetur, si hominē debeat 1.2.2.c. 2.19.3.c.
- Solutionis termino prorogato an liberetur fideiussor 2.29.5.f.
- Solutio exceptionis ope quomodo & quando fiat 2.29.7.
- Solutio an valeat, si pars solvatur 1.20.1.a. 2.29.2.b. si ante diem, quod in diem deberetur 1.20.11.a. 2.29.2.i. si aliud pro alio 1.20.11.d. 2.19.2.c.
- Specificatio quid: quotuplex 2.20.7.
- Spoliato sua possessione quæ remedia competant 2.25.6.
- Spoliandi illa durent ibid. e.
- Spolii exceptio quando obijci possit 2.26.4.g.
- Sponsalia unde dicantur 2.6.1.a. an sint juris gentium, ibid. quomodo differant à nuptiis, ib. quomodo definiantur ibi. b. c. d.
- Sponsalia de presenti an sint, & an à mat. imonio differant, ib. d. an in dubio præsumantur, ibi. an per copulā carnalem transcant in matrimonium, ibi. an mutuo consensu dissolvantur ibid. g.
- Sponsalia impuberem an obligant 2.6.4.d.
- Sponsalia & nuptias cōtrahere qui prohibeantur, propter cognationem 2.6.2. propter affinitatem 2.6.3. propter impedimentum corporis, vel animi 2.6.4.
- Sponsalia & nuptiarum consensu cōtrahitur: qualis esse debeat cōsensus: & quid de consensu parentum 2.6.5.a. b. c. f. quid de matrimonio metu inito, ibi. d. an uno teste probetur metus, ibid.
- Sponsa deductio ad domum mariti 2.6.7.c.
- Spurium an teneatur alere virilem, quem mater nominat, esse patrem filii 2.16.3.c.
- Spurii an sint infames 1.13.4.b.2. 16.3. e. f.
- Statuliber 1.2.2.c.
- Satus imperii nostri monarchicus 1.1.5.e.
- Statuta legibus annumerantur 1.1.10. a. 1.23.1.c. debent esse rationalia, ib. b. quomodo probentur: quando & quatenus obligent, ib. an à quolibet magistratu fieri possint, ib. an ab iis, qui superiorē recognoscunt, ib. & an in iis communis usus loquendi potius, quam verborū proprietates attendantur 2.7.1.d.
- Statutum de lucranda dote an locum habeat in desponsata de presenti, nondum tamen traducta vel cognita ibid.
- Statutum mechanicorū, ne quod unus cepit, alteri liceat perficere, irritabile ibid.
- Statuta extra territorium non obligant ibid. e.
- Statuta strictè esse accipiēda quomodo dicatur ibid. e.
- Statutum, ut pater ex delicto filii solvat legitimam, an valeat 1.13.17.2.
- Statutum loquens de dote an locum habeat in dote promissa 2.7.1.d.
- Statutum loquens de pignore, locum etiam habet in hypotheca 2.1.1.e.
- Statutum loquens de emptione an locum habeat in permutatione 1.30.3.d.
- Statutum civitatis, quo cavetur, ut nisi intra certū tempus creditor petierit debitum, excludatur, utrum valeat 2.22.4.k.
- Statuta consensu in matrimonio liberorum contrahendo, parētum, vel iis mortuis curatorum exigentia an iusta sint 2.6.5.c.
- Statutum valet, ut parentes ex delictis liberorum obligentur 1.24.

I N D E X.

- 2.14.14. ut possessio ipso jure
transcat in heredem suum 2.21.
2 ne mulieres vivis vel mortuis
maritis à bonis illatis dotem
reperant, sed certa parte bono-
rum contentæ sint 2.7.10.c. ut
naturalium liberorum nepoti-
bus deferatur successio 2.16.3.c.
ut spurii deferatur successio
paterna, ibi. d. ut extantibus a-
gnatis excludantur à successio-
ne cognati, & an id statutum
pertineat ad emancipatos 2.17.
3.2.
- Statutum quod poenam pecunia-
riam pro homicidio imponit,
non valet 2.12.5.1.
- Stellionatus an sit crimen famo-
sum 1.8.6.c.
- Stipulatio unde dicatur 2.27.1.2.
quid sit, ibi. b. c. d. e. f. & seqq.
quomodo contrahatur, ibi. f. g.
& 2.27.6. an in arbitrium alte-
rius conferatur: & an sine arbi-
trio valeat 2.27.7.
- Stipulari qui possint vel non pos-
sint 2.27.2. an alteri possit sti-
pulari rabellio, ibi. e. an paren-
tes stipulari possint liberis, & x
qua causa ibi. d.
- Stipulatio impersonalis an valeat
ibi. d.
- Stipulari quas res liceat 2.27.3.
- Stipulatio dividua & individua 2.
27.4.5.
- Stipulatio unius vel plurium: un-
de correi stipulandi: & quid de
petitione sive solutione ab uno
ex correis facta, observan-
dum 2.27.9.
- Stipulatio simplex vel duplex, quæ
evictionis nomine à venditore
exigit emptor 2.2.5.c. f. g.
- Stipulatio inutilis vim pacti non
habet 1.23.7.b.
- Stipulatio Aquiliana quid: quis
ejus effectus 1.7.2.
- Struprum 2.32.3. a. quomodo à for-
micatione differat, ibi. quæ e-
jus poena ibi. d.
- Substitutio heredis quid: quotu-
plex 2.11.5.
- Substitutio vulgaris 2.11.6. quid
de substitutione, quæ fit servo,
ibi. b. & an eadem substitutio
ex necessario herede faciat vo-
- luntarium 2.11.7.c.
- Substitutus semel exclusus per a-
ditionem instituti, an eo bene-
ficio xratris restituto adhuc ad-
mitatur 2.11.7.f.
- Substitutus an præferatur patri fi-
lii instituti adire hereditatem
recusantis ibi. d.
- Substitutio pupillaris 2.11.8. quis
ejus effectus 2.11.9. an matrem
excludat, ibi. c. quomodo tol-
latur ibi. d. e. f. g.
- Substitutio quasi pupillaris 2.11.10
- Substitutione facta in eum casum, si
filii mei sine filiis decesserint,
& c. an neptis testatoris suavit-
utur excludat 2.11.7.g.
- Substitui ad pupilli bona quo-
modo vocentur 2.11.9.
- Successio ab intestato 2.16.1. a. b. c.
d. de gradibus ejusdem, ibi. f. g.
an monachis competat in bo-
nis parentum, ibi. g. an nepoti
post mortem avi concepto, ibi.
Successio liberorum ex legitimo
matrimonio susceptorum, in
capita sit vel in stirpes jure re-
presentationis 2.16.1.h. etiam
in feudis: etiam jure Saxonico,
ibi. d. & quid de liberis diversi
matrimonii ibi. d. in f.
- Successio legitimatorum 2.16.2.
adoptivorum, ibi. g. h. i. natu-
ralium 2.16.3. a. b. c. spuriorum
ibi. d. e. f.
- Successio ascendentium: quomo-
do fiat 2.16.4. an bona per suc-
cessionem hanc quaesita secu-
dis nuptiis amittantur ibi. d.
- Successio fratrum & sororum cum
adscendentibus concurrentium
2.16.4.e. an in eum locum habeat
jure representationis, ibi. d. an
item locum habeat jure Saxo-
nico, ibi. e. quid de fratrum li-
beris, & nepotibus avi ex filia-
bus, an succedant in capita, &
quo jure, an civili & Saxon. &
feudali 2.16.5. a. b.
- Successio fratrum ex uno latere,
quando & quomodo locum ha-
beat 2.16.5.c. & an jure Saxon.
frater ex utroque latere excludat
fratrem ex uno latere conjun-
ctum ibi. d.
- Successio patris ex utroque latere,
& successio patris ex uno tan-
tum 2.16.5.f.
- Successio fratrum naturalium, an
loci habeat in incestuosis 2.16.
5.e.
- Successio reliquorum cognatorum
in infinitum sit ibi. f. g. h.
- Successio conjugum 2.16.6. a. b. c.
an locum habeat in sponsa: in
concubina: in conjugum conju-
gem interficiente, etiam ex
justa causa, ibi. a. quomodo jure
Sax. fiat, ibi. d. & de quarta
conjugi pauperi competente:
liberis extantibus ibi. d.
- Successio fisci, in quibus bonis lo-
cum habeat 2.16.6. e. f. g.
- Suus heres 2.12.2. a. b. c. an pro
herede usufruat. 2.22.5.h.
- Syndicus transigendo rem liqui-
dam remittere nequit 1.7.2.d.
T.
- Tempus longum quod dicitur 2.
22.4.1.
- Tempus contractus spectatur in
stipulationibus, non etiam in
legatis, & cur 2.27.2.d.
- Termini moti poena 2.19.7.
- Testamentum unde dicatur 2.10.
1.a. an gentium jure introdu-
ctum, ibi. b. quomodo definiat-
ur, ibi. c. d. olim factum, cala-
ritas comitibus per x & libram, ibi. e.
- Testamentum duplex: scriptum
& nuncupatum ibi. d. k.
- Testamentum facere quibus sit
permissum 2.10.23.
- Testamentum an facere quis pos-
sit de feudo seorsim, & de allo-
diis 2.10.7.c. & an filiusfam. de
bonis adventitiis, in quibus pa-
ter usufructum non habet 2.
10.2.c.
- Testamentum cæci an vitietur, si
heredis institutio precedat le-
gata 2.10.3.f.
- Testamentorum solennitates qui-
bus casibus remittantur 2.10.6.
g. h. i. & an intelligantur rem-
issæ, si facultas alicui conce-
datur testandi de feudo 2.10.4.2.
- Testamentum juxta loci statutum
factum extra territorium valet
2.1.10.e.
- Testamentum militare 2.10.6.2.
an privilegium testandi militibus

I N D E X.

- ister** competat mercatoribus, qui castra sequuntur, ibi. b. an limitaneis, ibi. c. & in quo privilegium illud consistat 2.10.6. e. 2.11.11.
- Testamentum** coram principe factum: tempore petitis factum, quot requirit testes 2.10.6. i.
- Testamenta** quomodo & quando infirmantur 2.10.7.
- Testamento** nullo effectu an debeantur legata 2.15.3. c.
- Testamentum** in officio 1.13. 1. a. b.
- Testium** numerus & officium in testamentis condendis 2.10.5.
- Testimoniū** quid: quomodo per testes fiat probatio 2.5.6.
- Testimonium** unus testis an plenè probet, an semiplenè tantum 2.5.7. a.
- Testimonium** dicere testesq; esse qui prohibeantur 2.5.8. an valeat testimonium in re sua 2.5. 8. d. 2.10.4. l. an pupilli majores facti de iis rebus, quæ in pupillari ætate vidit, ibid. a. quid de infamibus infamia juris & facti, ibi. b. de rebus in testamento 2.10.4. d. e. f. qui possint esse vel non, ibi. & quid delegariis, ibi. l. de advocato, an suo clienti possit esse testis 1. 8.2. c.
- Testimoniū** apparitoris judicialis vim habet testimonii duorum jure Saxon. 2.5.7. b.
- Testimonium** mulieris in causis civilibus & criminalibus recipitur: in testamentis & codicillis rejicitur 2.5.8. e. quid de libertis, in causa patroni: vasallo in causa domini: famulo in causa hereditatis: Collegis & civibus in causa civitatis ibid. f.
- Testes** quomodo deponant: quæ post depositionem judicis sint partes 2.5.9.
- Testium** definitio 2.5.6. productio: quomodo, quando fiat 2.5. 7. b. c. d. e. f.
- Thesauri inventio** 2.20.1. g.
- Thesaurus** omnis subterraneus ad regem pertinere dicitur, ibid. & quid juris, de invento in fundo alieno, vel à vidua, in fun- do, in quo constitutum habet dotalitium ibid. g.
- Tignum** quid 2.20.6. a. in f.
- Tortura** indicia ad torturam sufficientia 2.31.5. f.
- Tormentis** subiectus si nihil fateatur quid juris ibid. g.
- Torqueri** quæ personæ prohibeantur 2.31.5. h. & an interrogandus sit, qui interrogatus contumaciter non respondet ibid. f.
- Traditio** quid sit, & requiritur 2. 20.4.
- Traditio rerum immobilium** Iure Saxon. coram iudice fieri solet 2.20.4. c.
- Transactio** 1.7.1. b. c. d. an sit pactum: vel pacti causa, ibi a. ibi. e. quæ sint ejus requisita 1.7.1. a. quando rescindatur 1.7.6. c. de effectu ejusdem ibi. d. e. f.
- Transactio duplex**: simplex & Aquiliana 1.7.2. a. sitq; nomine proprio vel alieno ibi. c. d.
- Transigere** qui possint 1.7.2. b. an procurator ad compromittendum constitutus, ibid. c. an prælatus de bonis Ecclesiæ, ibi. quid de tutore: an transigendo donare possit re pupilli 1.7.2. c.
- Transigere** an liceat de qualibet re dubia 1.7.4. a. an de bonis feudalibus, vasallo 1.7.3. d. an de bonis filii emancipati, de dote filiz nomine petenda, patri, ibid. a. b. c. an de testamento 1. 7.4. e. an de alimentis, ibi. f. g. h. i. an de crimine capitali: furto: homicidio 1.7.5. b. d. de adulterio, ibid. c. de falso, ibid. f.
- Transigere** licet ante vel post judicium coeptum 1.7.5. a. post cautæ conclusionem: post rem judicatam non item: nisi appellationi locus sit 1.7.4. c. 6. b.
- Transactio** quousq; extendatur 1. 7.6. a. ex falsis instrumentis facta quando annihiletur, ibi. c.
- Transactio** enormissimam læsionem in se habens an juramento confirmetur: & an beneficium 1.2. c. de rescin. vend. in transactioe locum habeat ibid.
- Transactio** violans ipso jure sit infamis, si sit major 1.8.5. h.
- Transmissio** hereditatis in quibus heredibus locum habeat 1.12. 3. c. 7. d.
- Trebellianica** quid 2.14.6. 7. que in eam impudentur 2.14.3. c. 9. a. b. c. an heres habens Trebellianicam adire hereditatem teneatur 2.14.8. a. quæ actione teneatur, ibi. d. e. quando deducere Trebellianicam prohibeatur 2.14.10.
- Tutela** 2.8.1. an sit jus & potestas ibid. b.
- Tutela** vel datur ut legitima, vel permittitur ut testamentaria, ibid. f.
- Tutela testamentaria perfecta**, si pater liberis impuberibus in potestate existentibus tutorem dederit 2.8.2. a. b. c. d.
- Tutela testamentaria imperfecta**, si mater, si patronus, si extraneus, tutorem dat, liberis, libertis, extraneis heredibus institutis: & an dativa sit magis, an magis testamentaria 2.8.2. b. c.
- Tutela liberorum matri** an deferatur: quomodo, & cur 2.8.3. d. e. an mater avo paterno præferatur, ibi. an impediatur mater esse tutrix, si maritus in testamento prohibuerit 2.8.3. a. an specialiter renunciare debeat, ibi. c. an per secundam vota desinat esse tutrix ibid.
- Tutela legitima** 2.8.1. a. b. c. quod duplex, ibi. g. h. an legitimi tutores exculare se possint, ibid. f. quibus apatis ea deferatur, ibi. b. an per capitis diminutionem tollatur 1.11.16. b.
- Tutela legitima**, qua proximus agnatus ex Aurea bulla Caroli IV. tutor & administrator esse jubetur heredis Electoris impuberis, an per testamentum prohiberi & mutari possit 2.8. 3. a.
- Tutela dativa** 2.8.4. 5. 2. a.
- Tutelam** susceptorum tutoris an satisfident 2.8.5. c. an jurent, ibid. an inventariumificent, ibi. e. quando inventarii cōfessio tutoribus remittatur ibid.
- Tutela** variis modis finitur, morte 2.8.7. a. conditionis existentia, ibi. b. pubertate, ibi. d. capitis

ptis diminutione, ibi. f. excu-
satione 2.9.1.2. remotione 2.9.
3. quid de transfuga 2.8.7.f.
Tutores dicti quasi tutores, vel
tollitores 2.8.1.2.
Tutoris datio an sit iurisdictionis
& imperii ibid. c.
Tutores esse an possint filii fam. 2.
8.2. f. an servi ibid. g. h.
Tutor certæ rei vel causæ dari re-
gulariter nequit 2.8.2. k.
Tutores an dari possint creditores
2.8.4. c. an illi, qui tantum in
bonis non habent, quantum
pupillus 2.8.5. c.
Tutoris officium 2.8.6. 2.9.5. b.
Tutoris excusatio. v. excusatio.
Tutores suspecti 2.9.4. à quo po-
stulètur 2.9.3. c. removeantur,
ibi. d. an remoti ob doli & latæ
culpam fiant infames 2.9.4. g.
Turpis persona quæ dicatur 1.3.
4. a.

V.

Vassallus feudo non privatur, pro-
pter vim quam defendendi sui
causa adhibuit 1.18.7. b.
Vassallus in dubio homagii præ-
stat ei, qui possidet 2.15. d. in f.
Vestigal 2.18.9. a. an iuste exiga-
tur 2.18.8. a. b. quis solvere te-
neatur, & quomodo puniatur,
qui vestigal non solvunt 2.18.
9. b. d. c. an ignorantia vesti-
galis possit prætexi, ibi. d. quis
vestigal constituat ibid. c.
Venatio juris gentium 2.20.2. e.
an iure hodie Principum pro-
pria 2.20.3. a. an & feram cap-
tam cõtra prohibitionem cap-
itis supplicium habeat locum,
ibi. an venatio hodie sit servi-
tus, & qualis, ibid. b. c. quanto
tempore præscribatur ibid. c.
Venditio. v. Emptio.
Venditio sui ipsius 1.2.3. b.
Venditi fundi mensura, an & in-
tra quod tempus per partes fie-
ridebeat 1.25.7. e.
Vendere rem suam invitus nemo
cogitur, nisi certis casibus 1.28.
3. c. d.
Venditor rem emptoris facere te-
netur 1.28.4. e. tenetur etiam
de evizione 2.25. c.
Venditor accepta parte precii do-

nece residuum solvatur, hypo-
thecam in re vendita relevare
sibi an possit 1.24.11. g.
Venditor emptorem adversus e-
vincentem defendere tenetur
2.2.8. a.
Veneficiū quid, quotuplex, quo-
modo puniatur 2.32.7. a. b. c. d.
Verba sunt accipienda secundum
sensum communem 2.6.5. f.
Veritas à multis perfectius habe-
tur 1.1.8. b. ejus occultatio
peccatum est 2.5.7. c.
Via quid, quomodo ab actu diffe-
rat 1.17.4. c.
Viz latitudo quomodo definien-
da 1.17.18. b.
Vicinus vicino quatenus & quan-
do de incendio teneatur 1.8.
8. b. c.
Vim vi repellens ad quid tenea-
tur 1.18.7. b.
Vicinitas in servitutibus 2.17.1. b.
Vindicatio rei unde dicatur 1.15.1.
a. quo jure introducta, ibid. b.
quid sit, ib. c. d. e. contra quem
detur 1.15.4. a. b. an contra se-
questrum, ib. c. an cõtra eum,
qui dolo desit possidere 1.15.5.
e. f. qui liti se obtulit 1.15.6. a.
b. qui mea pecunia suo nomi-
ne rem aliquam emit 1.15.6. d.
& quid si casu fortuito res pe-
rierit 1.15.7. quæ res in eam
decantur 1.15.8. in quo loco
intendatur 1.15.9. b. c. quomo-
do ab hereditatis petitione dif-
ferat 1.15.3. c.
Vindicatio duplex, directa & uti-
lis 1.5.1. f. si reus dolo desit
possidere, an ab illa ad hanc de
novo instituendâ recurrit opus
sit 1.15.4. c.
Vindicatio rei directa cui detur 1.
15.2. an etiam ei qui longo tẽ-
pore præscripsit 1.15.5. d.
Vindicatio utilis cui detur 1.15.5.
a. b. c.
Vindicans rem, quid probare &
libello proponere debeat 1.13.3.
a. b. c. 9. a. quid si reus proban-
di onus in se recipiens in pro-
batione deficiat ibid. g.
Vindicatione rei finita ad quid
condemnandus sit reus convi-
ctus 1.15.10.

Vis publica & privata quomodo
differant 2.32.4. a. quæ utrius-
que pena ibid. b. c. d.
Vnio prolium 1.2.11.
Vocare in jus, vassallus dominum:
discipulus præceptorē: privignus
novercam an possint 1.4.6. c.
Vocatio in jus olim propria auto-
ritate & manus injectione fie-
bat 1.4.1. b.
Vocari in jus sine venia non pote-
rant olim magistratus & paren-
tes, hodie possunt 1.4.6. b. c.
Vfuscapio quid 2.22.1. a. quis ejus
finis 2.22.7. a. quis effectus, ib.
b. quomodo rumpatur, ib. f. g. h.
Vfuscapio servitutum 2.22.2. g. c.
17.8. an titulum & scientiam
requisit 2.17.9.
Vfuscapere qui possint 1.22.2.
Vfuscapi quæ res possint, vel non
2.22.2. g. & 3. an & nomina five
debita 2.22.2. g. an & præsta-
tiones annuæ ibid.
Vfuscapionis species 2.22.4. &
quid jure Saxonico de illis sta-
tutum ibid. m.
Vfusufructus 1.16.1. a. an duplex,
causalis & formalis, ibid. b. an
fundi pars, ibi. e. f. g. quomodo
constituatur 1.16.2. an à tu-
perficario & emphiteuta, ibi.
g. quibus in rebus constitat 1.
16.3. f. g. h. an dividuus, ibid. k.
quibus actionibus defendatur
1.16.7. quousque sese extendat 1.
16.8. quomodo finiatur 1.16.14.
Vfusufructu legato quid juris 1.16.3.
a. b. c. d.
Vfusufructuarius quomodo caveat,
& an ad juramentum quandoq;
admittatur 1.16.5. a. b. c. d. an
possit alienare & cedere jus cõ-
stitutum 1.16.10. a. b. 1.16.14. e.
an servitute ususfructuario
fundo imponere 1.16.10. c. an
laudemium petere vedito em-
phyteutico fundo, in quo u-
sum fr. habet 1.16.11. b. an ædi-
ficium inchoatum perficere, an
novum extruere, an novum o-
pus nunciare 1.16.12. b. c. an
possideat, ibi. a. quæ onera su-
stineat 1.16.13.
Vfusufr. Ecclesiæ relictus quando
finiatur 1.16.15. a.
Vfusufr.

I N D E X

- V**asfr. legatus mulieri sub conditione, si honeste vivat, non amittitur per secunda vota 1. 16. 15. d.
- V**asfructu legato cum onere altius non tollendi, an legato videatur proprietas 1. 16. 15. c.
- V**asfr. quasi, etiam in vestimentis quandoque locum habet 1. 16. 16. a.
- V**asfr. unde dicantur 2. 3. 1. a. an omni jure, divino & humano permixta, ibi. b. c. d. e. quid sent, ibi. f. g. quotuplices ibi. h. i.
- V**asfr. illicit 2. 3. 1. c.
- V**asfr. doris nomine an petantur 2. 3. 1. g.
- V**asura in specie quid 2. 3. 2. f.
- V**asura ex pacto & stipulatione & mora debentur in bonafidei judiciis 2. 3. 3. a. 6. in stricti juris judiciis ex stipulatione tantum, ibi. b. c. quandoque etiam ex pacto, ibi. c. & quid de litis contestatione, an per eam deberi incipiant usurae in strictis judiciis, ibi. d. c. an item expatio usurae debeantur, si ea lege deponatur pecunia, ut tantumdem reddatur ibi. c. in f.
- V**asura per longum tempus praestitur onus probandum negativum in debitorem transferunt 2. 3. 3. c.
- V**asura centesima 2. 3. 4. a. quando locum habeat ibi. b.
- V**asura quincunces in Imperio Germanico & Saxonia receptae 2. 3. 4. c.
- V**asura deberi quando desinant 2. 3. 10.
- V**asura non currunt habenti jus compendiandi 1. 25. 11. b.
- V**asura usurarum stipulari non licet 2. 3. 5. a.
- V**asurarii quomodo puniantur 1. 8. 5. l. 2. 3. 5. c. d. e. f. a quibus, an a iudice ecclesiastico, ibi. d. & an contra eos per viam inquisitionis possit procedi 2. 3. 11. g.
- V**asurae maximas praestat, qui negotium alterius generis pecuniam in suos usus convertit 2. 10. 5. a.
- V**ulnerans aliquem lethaliter aut teneatur de occiso, si ex intervallo vulneratus occidatur ab alio 1. 18. 9. c. d.
- V**xor si sciente marito bona administraverit, & mutuum in utilitatem bonorum contrahat, maritus ad solvendum tenetur 2. 6. 7. i.
- V**xor defunctae quomodo de jure Saxon maritus in bonis mobilibus succedat 2. 16. 6. d. & si uxor defuncta ex priori matrimonio filios reliquerit, quid juris ibi. d.
- V**xor defunctae, gerada sive mundus muliebris, cui debeatur 2. 19. 4. b.
- V**xor in instrumento consentiens, pecuniam in rem versam esse, onus probandi in ipsam transfertur 1. 6. 6. c.

INDEX LEGUM CONCILIATARUM.

- L. 1. de pœnis** 1. 2. 1. c. **L. si ego** 18. ff. de reb. cred. cum l. cum in corpus 36. ff. de acq. rer. dom. 1. 20. 4. a.
- L. 1. ff. de l. & l. cum l. omnes** 9. cod. 1. 1. 4. f. **L. non solum** 8. ff. de novi op. nunc. cum l. Prætor 20. ff. cod. 2. 18. 3. a.
- L. 1. ff. de rer. divis. cum l. si usufructum** 23. ff. de liberali causa 1. 2. 2. b.
- L. si cui** 15. ff. de liberali causa, cum l. statuliber 14. ff. de quaest. 1. 2. 2. c.
- L. quin etiam** 6. ff. de recept. arbi. cum l. in privatis 77. ff. de jud. 1. 3. 8. a.
- L. in hoc** 27. ff. fam. ercisc. cum l. quidam 4. 1. cod. 1. 19. 11. c.
- L. certi** 9. ff. de reb. cred. cum l. 1. 2. 3. ff. de præf. verb. 1. 20. 10. b.
- L. rogasti** 1. l. singularia 15. ff. de reb. cred. cum l. qui negotia 14. ff. mandati 1. 20. 3. a. b.
- L. si ego** 18. ff. de reb. cred. cum l. cum in corpus 36. ff. de acq. rer. dom. 1. 20. 4. a.
- L. non solum** 8. ff. de novi op. nunc. cum l. Prætor 20. ff. cod. 2. 18. 3. a.
- L. prospexit** 12. ff. qui & a quibus manumissi, cum l. placuit. 8. C. de jud. 1. 1. 2. b.
- L. stipulationum** 5. de V. O. ff. si. cum l. eadem 4. ff. 1. cod. 2. 27. 4. d.
- L. cum qui** 56. ff. 2. de V. O. cum l. cum quis 38. pr. ff. de solut. 1. 23. 11. a.
- L. cum quis** 38. pr. ff. de solut. cum l. Stichum 95. ff. 6. cod. 2. 29. 3. a. in si.
- L. ob pecuniam** 81. de furt. cum l. 4. ff. 7. ff. ad l. lul. peculatus 2. 23. 9. c.

Index legum explicationum aut emendarum.

- LEGES DIGESTORVM.** **L. 1. de in jus vocando** 1. 4. 7. a. **L. minor** 51. de procur. 1. 9. 5. b.
- L. pen. de legibus** 1. 18. 4. b. **L. si quis caut. in jud. sist. causa** L. is cuius 64. de procur. 1. 9. 11. b.
- L. 3. de offic. Prætoris** 1. 12. 8. b. **fact. non obtemp.** **L. qui sine** 32. de neg. gest. 1. 10. 4. a.
- L. fin. de off. ejus cui mand. est ju.** **L. cū hi** 8. ff. 11. de transact. 1. 7. 4. g. **L. actio** 47. cod. 1. 10. 6. a.
- riid.** 1. 1. 2. c. **L. ob hæc verba** 20. de his qui nor. 1. 8. 9. b. **L. 1. ff. 2. de dolo malo** 1. 11. 6. a.
- L. 1. de jurisdictione** 1. 3. 3. b. 4. 2. 5. a. **T T t** 2 **L. nam**

I N D E X.

L. nam & cetera, de cap. minut. 1. 11. 16. b.	L. cum de in rem. 6. pr. eod. 2. 3. 1. a.	18. 4. b.
L. fin. de petit. hered. 1. 14. 9. a.	L. fructus 4. 5. eodem 1. 10. 10. b. in f.	L. Marcellus 25. eod. 2. 18. 1. b.
L. 1. de possess. hered. petit. 1. 14. 3. c.	L. fin. pr. eod. 2. 13. 4. h.	L. si Stichum 8. 5. 4. de solut. 2. 19.
L. cum essent 33. de seiv. rust. pr. ad.	L. produci 23. de testib. 2. 5. 8. in fi.	L. aliam causam 29. eo. 2. 9. 3. d. in f.
1. 17. 10. a.	L. uxore 15. de sponsalibus 2. 6. 3. b.	L. 2. de publ. judic. 1. 3. 5. h.
L. hoc apertius 24. ad l. Aquil. 1. 18.	L. quin etiam 55. 5. 1. de ritu nupt.	L. 1. ad l. Cornel. de fcar. 1. 3. 6. c.
12. d.	2. 6. 2. c.	L. poena 9. ad l. Pomp. de parric. 2. 32. 7. e.
L. singularia 15. de reb. cred. si cert.	L. quia autem 23. de jure dot. 2. 7.	L. si quis 38. 5. 5. de poenis 1. 2. 1. c.
per. 1. 27. 6. a.	5. c.	L. in bello 12. in pr. de captiv. & postl. revers. 1. 6. 2. a.
L. lecta 40. eod.	L. si fructus 7. 5. 1. sol. matr. 2. 7. 12. c.	L. cedere 2. 1. 3. de V. S. 2. 27. 6. c.
L. alias 18. verb. liquido jurare de	L. si ita 13. 5. 1. de lib. & posth. he-	L. invito 6. 9. de R. I. 2. 19. 3. b.
jurejurando 1. 21. 7. h.	red. instit. 2. 12. 11. c.	LEGES CODICIS.
L. 1. de in litem jurando 1. 21. 6. b.	L. si ita quis 74. de her. inst. 2. 11.	L. ad quod 9. de legat. 1. 2. 13. 4. a.
L. frater à fratre 38. de cond. indeb. 4. b.	L. 1. de Reg. Caton. 2. 13. 5. c.	L. transigere 18. de transact. 1. 7. 5.
1. 22. 9. b.	L. quod si Ephefi 4. pr. de eo quod certo loco 1. 13. 6. a.	a. b. c.
L. quod si Ephefi 4. pr. de eo quod certo loco 1. 13. 6. a.	L. ita tamen 27. 5. 6. ad Trebellian. 1. 1. C. si adversi solut. 1. 1. 11. c.	L. 1. C. de in lit. jur. 1. 21. 8. b.
L. f. de constituta pecun. 1. 23. 9. b.	2. 17. 5. d.	L. fin. commodati 1. 26. 1. b.
L. 1. 5. 1. 5. fin. commodati 1. 24. 1. g.	L. filius 12. de suis & legitimis 2.	L. si ve possidetis 16. de prob. 2. 4. 3. b.
L. si ut certo 5. 5. 7. eodem 1. 18. 1. d.	15. 5. b.	L. 2. de hered. tut. 1. 9. 7. c.
L. 1. 5. 4. depositi 2. 30. 2. d.	L. qui id 33. princ. de donat. 1. 23. 10. d.	L. 17. de collationibus 2. 17. 5. d.
L. Publia Mavia. 26. princ. & 5. 1. eodem 1. 26. 5. c. 6. c.	L. propexit 12. qui & à quibus manumissi 1. 1. 2. b.	L. blanditus 12. de fidejussorib. 2. 27. 1. a.
L. quod Nerva 31. eodem 1. 26. 2. a.	L. 1. de acq. possess. 2. 21. 1. a.	L. un. de rapt. virg. 1. 2. 1. c.
L. si mandavero 22. 5. 5. mandati 1.	L. un. 5. f. de remissionib. 2. 18. 2. b.	L. certa 4. de jure fisci 2. 9. 1. f.
27. 2. a.	L. un. 5. f. de remissionib. 2. 18. 2. b.	L. si quis 24. de decurionibus 2. 9. 2. a.
L. si sterilis 21. 5. 2. de act. emti 1. 28.	L. qui servum 34. 5. f. de O. & A. 1.	TEXTVS INSTITVT.
7. f.	24. 2. h.	5. de nupt. 2. 6. 2. c.
L. in navem 31. locati 1. 19. 1. d.	L. quotiens 59. de V. O. 1. 10. 13. a.	2. 2. a.
L. cum debitor 8. in quibus caus. pign. tac. contrah. 2. 3. 4. b.	L. qui Romæ 122. princ. eod. 2. 27.	2. 2. a.
L. si stipulatus 4. de usuris 1. 27. 8. c.	L. gratæ 8. 5. f. de fidejussoribus 2. 5. 9. de rer. divis. 2. 20. 1. a.	

F I N I S.

62 : 20

53

line

